

DIONYSII HALICARNASEI
QVAE EXSTANT

VOL. VI
OPVSCVLORVM
VOLVMEN SECVNDVM

EDIDERVNT
HERMANNVS VSENER
ET
LVDOVICVS RADERMACHER

EDITIO STEREOTYPA EDITIONIS
PRIORIS (MCMIV–MCMXXIX)

STVTGARDIAE ET LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMXCVII

Die Deutsche Bibliothek – CIP-Einheitsaufnahme

Dionysius (Halikarnassensis):

[Quae exstant]

Dionysii Halicarnasei quae exstant / ed. Hermannus

Usener et Ludovicus Radermacher. – Ed. stereotyp.

– Stutgardiae ; Lipsiae : Teubner

(Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana)

Bis Bd. 4 u. d. T.: Dionysius (Halikarnassensis):

Antiquitates Romanae

NE: Usener, Hermann [Hrsg.]; Dionysius (Halikarnassensis): [Sammlung]

Vol. 6. Opusculorum volumen secundum. – Ed. stereotyp.

ed. 1. (1904–29). – 1997

ISBN 3-519-11290-6

Das Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwertung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne Zustimmung des Verlages unzulässig und strafbar. Das gilt besonders für Vervielfältigungen, Übersetzungen, Mikroverfilmungen und die Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

© B. G. Teubner Stuttgart und Leipzig 1997

Printed in Germany

Druck und Bindung: Druckhaus Beltz, Hemsbach/Bergstraße

PRAEFATIO

Secundi huius voluminis prooemium conscribere cum in animo haberet, Hermannus Usener negotium susceptum in posterum distulerat, sperans fore, ut huic operi aliquando index rhetoricus plenus adderetur, nec multo post Dionysii recensionem absolutam diem supremum obiit. Ego vero, qui talem indicem incohaveram, Quintiliani edendi labore occupatus, postquam Sophoclis commentaria redintegranda et grammaticam novi testamenti explicandam fata fortasse minus amica mihi obtulerunt, tamquam hircus stupens inter ervilia Dionysii indicem aliis conficiendum tradidi. Iam absolvisse totum se opus I. Failius discipulus rhetoricae graecae bene peritus cum in bellum abiret, mihi professus est. Abiit, periit neque quidquam inde ab illo momento de eo comperi. Deinde pace quae vocatur facta quantopere apud nos studia liberalia adflicta iacuerint, nemo expertus ignorabit. Itaque tanto demum temporis spatio interiecto factum est, ut a bibliopola rogatus ad praefationem scribendam accederem, idem bibliopola, ut saltem nominum locorumque index adderetur, benigne permisit, quo carere nemo potest.

In editione libri de compositione verborum adhibiti sunt codices hi:

1. P = Parisinus graec. 1741 saeculi, ut videtur, decimi, de quo post ea, quae Usener in praefatione¹⁾ voluminis prioris exposuerat, inprimis adeundus est Hugo Rabe Mus. Rhenani n. s. v. LXVII 337 sq.²⁾ Liber est celeberrimus, pluri-

1) In indice scholarum Bonnensium aestatis anni 1878 idem acutissime egit de magno numero eorum codicum, qui ex Parisino 1741 fluxerunt.

2) Hunc librum quinquaginta annis antiquiorem, quam olim posuerat, atque ipsius Constantini Porphyrogenneti iussu compositum se putare interim Rabeus mecum communicavit.

bus manibus sed uno consilio scriptus, continens et alia et Aristotelis rhetoricam atque poeticam. In hoc codice Dionysii de compositione verborum libellus exstat inde a fol. 200^r usque ad fol. 225^r. Exaratus videtur esse a duobus librariis, quorum alter nihil amplius scripsit quam fol. 200^r, quod satis mirum est, alter codicem absolvit, post Dionysium addens Demetrii de elocutione commentationem, Maximum *περὶ ἀλύτων ἀντιθέσεων* aliaque rhetorica minora, libro autem perfecto a glutinatore adnexum est Dionysii *περὶ μīmῆσεως* fragmentum. Sed nescio an eum, qui folium 200^r scripsit, ipsum scripturae ductibus mutatis sequentia adiecisse rectius Henricus Omont iudicavit.

2. F = Florentinus bibliothecae Laurentianae plutei LIX codex XV saeculi duodecimi, de quo quae exposuit Usener in voluminis prioris editione, hic non repetuntur. Satis igitur est adfirmasse hunc librum continere singularis cuiusdam Dionysii operum collectionis reliquias (nam libellus de Dinarcho, qui agmen claudit, nullo alio loco nobis est servatus) additis Philostrati vitis sophistarum, Callistrati descriptionibus, quinque orationibus Aristidis. Mutilus est duobus locis eaque damna iam ante annum 1269 p. C. n. acceperat, ut Usener l. l. p. XI sq. demonstravit. Quo fit, ut libri de compositione verborum capita XXV inde a pagina 124, 2 *μυστηρίους μὲν οὖν* et XXVI in Florentino desiderentur.

3. M = codex Venetus bibliothecae Marcianae 508, olim Bessarionis chartaceus saeculi XV, schedarum CCXIV, duabus constat partibus, quarum et scriptura et charta ita diversa est, ut mero casu in unum volumen redactae esse videantur. In priore parte, quae continet fol. 1—156^v, somnium Scipionis cum Macrobiani commentario et latine et graece ex Maximi Planudis metaphrasi aliaque leguntur, altera incipit a *Δημητρίου τοῦ φαληρέως περὶ ἐρμηνείας ὃ ἐστὶ περὶ φράσεως* fol. 157^r, sequitur f. 174^r *Διονυσίου ἀλικαρνασέως περὶ συνθέσεως ὀνομάτων, τοῦ αὐτοῦ Διονυσίου περὶ τῶν ἐν ταῖς μελέταις πλημμελουμένων*, deinde caput *περὶ λόγων ἐξετάσεως* et excerpta de imitatione, *Διονυσίου ἀλικαρνασέως περὶ τῶν Θουκυδίδου ἰδιωμάτων, Μαξίμου*

περὶ ἀλλότων ἀντιθέσεων, denique epistolae nonnullae adduntur fol. 211^v—214.

4. V = Parisinus graecus 1798 chartaceus, Francisci I regis nomine et signo ornatus, Angeli Vergetii antiquarii manu scriptus, in quo praeter commentarium de compositione verborum nihil inest. Idem vir doctus praeterea scripserat Colbertinos olim, nunc Parisinos 1797 et 1799, de quibus adeundus est Usener in illius programmatis p. XII. Vergetii codices iam ab Henrico Stephano adhibitos esse Usener demonstravit.

Quibus testibus accedit epitoma libri de compositione verborum (E), cuius de codicibus suo loco agendum erit. Hanc epitomam iam quarto vel quinto p. C. saeculo emissam esse Hanovius coniecit, quo tamen tempore quicumque librum de compositione verborum adferunt pleno opere usi sunt, itaque liberaliorem Hanovium fuisse Usener recte monuit (programmatis sui p. VIII adn. 7). Haec brevior forma aliquando videtur adumbrata esse, ut corpori Hermogeniano adderetur; quod quo tempore factum sit, ignorare me fateor.

His igitur artis instrumentis instructi, cum non sint eiusdem pretii, quomodo textum scriptoris recensebimus? Tria omnino esse genera exemplorum, quibus Dionysii Halicarnasei libri rhetorici et critici coniuncti ad hanc aetatem pervenerunt, Usener l. l. docuit, primo generi Parisinum adscripsit, secundo Florentinum. Hos inter duos libros quae ratio intercedat, si quaerimus, difficile non est respondere, peculiarem utroque exhiberi textus recensionem eamque ita diversam, ut propriae editionis arte et consilio factae instar habenda sit. Adi apparatus criticum: videbis quantum sit discrimen in singulis verbis, interpolationibus¹⁾, lacunis,

1) Pag. 16, 3 Usener edidit *τοιαῦτά ἐστι τὰ πριάπεια λεγόμενα ταντί*. Οὐ βέβηλος, ὃ τελέται τοῦ νέου Διονύσιου κτλ. Libri quidem miro modo inter se discrepant, quoniam in Parisino est *τοιαῦτά ἐστι τὰ πριάπεια, Διφιλία λεγόμενα, ταντί κτλ.*, at in Florentino *τοιαῦτά ἐστι τὰ πριάπεια, ὑπό τινων δ' ἰθυφάλλια λεγόμενα ταντί κτλ.* Si Usenerum sequimur, duplici eoque plane diverso interpretamento locus inquinatus est, qua in re non tam mira est diversitas interpretationis, quam

quae efficiunt, ut modo Florentinus modo Parisinus textum exhibeat singulis vel pluribus verbis plenior. Harum duarum recensio-
num in Veneto itemque in Parisino Vergetii mixta sunt vestigia, cuius rei lepidum habes specimen p. 5, 12, ubi *διαλεκτικᾶς* in F, *καὶ λεκτικᾶς* in P, *καὶ διαλεκτικᾶς* in MV legitur, confer praeterea quae p. 10, 5; p. 70, 9; p. 123, 14 adnotata sunt. Etsi autem duo illi libri recentiores longe minore intervallo a P distant quam a F, tamen non pauca habent cum F communia et lacunas explent, quae insunt in P, quo e genere gravissima sunt exempla p. 35, 2 sq.; p. 53, 14 sq. nec non inspicies quae ad p. 33, 17; p. 41, 12; p. 42, 18; p. 44, 13 in apparatu critico indicantur. Quibus exemplis hoc quoque demonstratur M et V inter se satis esse diversos. Quodsi ex Veneti (M) stirpe provenisset etiam V, vix cum P omisisset *ταῖς ἄλλαις* p. 41, 12, quod M commune habet cum F, neque M e familia V ortus esse potest propter eam discrepantiam, quae p. 53, 14; p. 33, 17 observatur. Utilis est lectionis varietas p. 43, 10, quam plenam propono:

F: *πῇ δὲ διαφέρει ταῦτα ἀλλήλων, κατὰ τὸν οἰκεῖον καιρὸν ἐρῶ.*

P: *τῇ δὲ διαφέρει ταῦτα, κατὰ τὸν οἰκεῖον καιρὸν ἐρῶ.*

MV: *πῇ δὲ διαφέρουσιν ἀλλήλων, ταῦτα κατὰ τὸν οἰκεῖον καιρὸν ἐρῶ.*

Patet autem ex apparatu nostro etiam artiore quam M vinculo Vergetii codicem (V) cum P esse coniunctum, tamen

quod utraque glossa in textum recepta est. Nisi forte Usener putavit *Διφίλεια* (quod traditur) ex *ὑπό τινων δ' ἰθυφάλλια* esse corruptum, sed metrum nostro simile (— — — — — — — — — —) a Diphilo in comoediis adhibitum esse metrici scriptores testantur, iidem metrum Choerilium etiam Diphilium esse appellatum (v. Fr. Marx, *Plautus Rudens* p. 257 sq.); itaque huius poetae nomen metricis doctoribus notum fuit. De veterum nomenclatione metrica non omnia scimus, possis igitur Parisinum ex Florentino supplere sic: *τοιαῦτά ἐστι τὰ πριάπεια, Διφίλεια, ὑπό τινων δ' ἰθυφάλλια λεγόμενα παντί κτλ.* tum, quod in altera recensione *Διφίλεια*, in altera *ὑπό τινων δ' ἰθυφάλλια* omis-
sum est, ex homoeoteleuto explicatur. Sed incerta res est.

idem aliis locis cum M(F) conspirat contra P, quin etiam cum M conspirat contra P et F, cum F contra M et P (p. 72, 7). Quae si deliberaveris omnia, vix negabis in M et V adparere traditionem vetustam, cuius origo atque radix a P et F diversa sit, eaque sententia eo quoque confirmatur, quod epitoma e libro provenit alio quidem sed in quo item recensionis P et F mixta vestigia sunt; quo accedit, quod libros similiter mixtos iam rhetores veteres Hermogenis commentatores possederunt, qua de re infra adcuratius agatur. Sane mirum est, quod Venetus M eosdem Dionysii libros continet quos P, nec solum continet, verum etiam ita scriptos, ut libro de compositione verborum excepto eundem textum exhibeant quem P neque dubitari possit, quin ex P fluxerint, id quod Usener programmatis l. l. p. VI sq. exposuit. Prolixa igitur res est eaque digna videri posset, in quam summo studio inquireretur, si in M et V quidquam inesset, quod iuxta P et F Dionysii textum iuaret. Hoc autem simpliciter nego. Nam quae Usener l. l. p. Xsq. protulit, ut in M principalem quandam alicuius pretii traditionem inesse demonstraret, ea omnia textui nihil addunt praeter τὸν πίνον p. 37, 16, quod tamen in ipso P olim exstitisse videtur neque Veneti maius est meritum quam quod super falsum illud τὸ πιθανὸν corrector addidit πίνος. Praeterea velim inspicias, quae Usener ad pag. 70, 3 adnotavit, quo de loco utcumque iudicabis, praeter F et P epitomam adhibere sufficit, πούς autem, quod libri omnes testantur, vix erat delendum, nec mihi facile videtur iudicare, utrum τριβραχὺς πούς verum sit (sic P) an τροχαῖος πούς (sic F cum scholio ἄλλοι δὲ χορεῖον αὐτὸν καλοῦσι) an χορεῖος (sic Usener cum epitoma, χορεῖος τριβραχὺς πούς M V). Ea enim est lectionis varietas, ut putes aliquid, quod cum trita et accepta nomenclatione metrica pugnabat, ita expulsum esse, ut aliud, quod commune omnibusque notum erat, substitueretur; quae si vera est suspicio, potius τροχαῖος πούς cum Florentino restituemus. Hephaestio quidem, cuius magna apud posteriores auctoritas fuit, tribrachyn χορεῖον vocavit, sed eundem pedem ab aliis τροχαῖον esse dictum bene scimus.

Itaque per se non potest esse mirum, si Dionysius quoque tribrachyn *τριοχαῖον* appellavit, tamen molestum est, quod paullo antea (p. 69, 12) *τριοχαῖον* constare dixerat ex longa et brevi syllaba. Quid igitur? Num modum excedit, si postea tribrachyn tractans addit, a quibusdam esse eum *τριοχαῖον* appellatum? Ecce enim p. 93, 16 ipse Dionysius iterum tribrachyn *τριοχαῖον* vocavit, quem locum Sauppius inmerito corrigere voluit neque eum ipse Usener secutus est. Haec si recte disputata sunt, etiam p. 70, 3 ad Florentini auctoritatem nos adplicabimus. Quae cum ita sint, M et V fortasse ne adhibendi quidem erant, ubi F et P et epitoma suppetebant.

Sed Florentini Parisinique dissensum magnas edentibus parere difficultates Usener iam in praefatione voluminis prioris (pag. XXXVIII) observaverat, quae ut solverentur, quam normam sequendam esse putaret, in volumine secundo expositurus erat. Quod quoniam facere non potuit, nos docere temptabimus. Primum igitur duarum illarum libri de compositione editionum quae fuerint antiquis temporibus fata, quatenus id fieri potest, enucleandum est. Itaque proficiscendum nobis est a Lacharis rhetoris fragmento quodam, quod Graevenus in Hermæ voluminis XXX p. 291 sq. edidit, cuius memoriam si in Useneri editione frustra quaeres, mea potius culpa est. Etenim si Usener, qui tunc temporis, cum libri de compositione editionem parabat, dudum rhetoricae graecae studio relicto alia sequi inceperat, Graeveni de Lachare commentationem non animadvertit, mirum esse non potest, ego vero animadvertere debui. Scilicet in illo Hermæ volumine Graevenus Lacharis sophistae de rhythmo oratorio amplius quoddam fragmentum expressit e codice bibliothecae Nationalis Parisinae Suppl. gr. 670 petitum, idcirco notabile, quia Lachares totum locum ex libri de compositione verborum capite XVIII (editionis p. 74, 9—77, 1; p. 77, 14—79, 1) suae disputationi inseruit. Quae excerpta ad Dionysii textum constituendum paene nihil valent, ad operis fortunam accuratius cognoscendam multum. Primum igitur eas Lacharis lectiones, quae ab Useneri textu diversae

sunt, hic adnotabo: p. 74, 9 τί οὐχ L (= Lachares) — ἄν om L — 15 ἐστὶ L — πεποίηκεν L — 17 προηγορουμένοι L — σπονδεῖοι κῶλον οἶδε πόδες L — 18/19 ὁ δὲ μετ' αὐτὸν L — 19 κριτικός, πάντες L — p. 75, 1 ἀξιωματικοί] ἀξιώματος μετέχοντες L — πρῶτον αὐτοῦ κῶλον L — διὰ τοῦτο L — 4 κριτικὸν L — 5 τελειοῦτε L — 6 ὥστε L — 7 τε om L — 8 δὴ om L — 9 τῶν om L — 10 κριτικοῦ L — 11 καὶ τρίτον usque ad 12 ἀνάπαιστον om L — 14 εὐγενές] εὐανθές L — γέγονε L — 15 καὶ κατὰ πλεῖστά ἐστι παρὰ Θουκυδίδους (sic) L — 16 τὰ om L — ὥστε L — 17 ὡς om L (!) — 18 ταύτην ἐν τινι L — 18/19 ποτε ἄλλῳ] ῥυθμῷ L — 19 εἶναι om L — 20 ἄν om L — μὴ om L — 21 ῥυθμῶν; καὶ γὰρ τῶν πάντων L — p. 76, 1 φανερώων] θαυμαστών L — ἥ] ἐστιν, ἥ L — 2 ἀρχὴν οὕτως· ἔργων L — 3 τοὺς προσήκοντάς φησιν L — 5 εἰσι α L — 6 ὑποβάκχειος L — 8/9 ἔτι τροχαλοῦς L — 9 καὶ ταχεῖς] οὔτε τραχείων L — ἀναβεβλημένης L — 10 ἀποδιδόναι προσήκει τοὺς λόγους L — 11 δὲ ὁ L — 12 συναλειφῆς L — μετ' αὐτὸν L — 13 καὶ ὁ ἐξῆς αὐθις σπονδεῖος καὶ ὁ μετ' αὐτὸν βακχεῖος, ὁ δὲ τελευταῖος ἀνάπαιστος, εἴτα κατάληξις L — 16 οὐδ' L — τοῦ δὲ om L — 17 τοῦ ὦν τυχόντες δύο εἰσὶν οἱ πρῶτοι πόδες κριτικοί, σπονδεῖοι μετ' αὐτοὺς δύο L — 20 κριτικός L — εἴτα L — 21 ἀνάγκη τοῖνυν τὸ ὑπὸ πάντων συγκείμενον κῶλον ῥυθμῶν καλῶν L — p. 77, 14 γὰρ δὴ om L — ἐστι L — 15 ἐκλογῆς τε] ἐκ γλώττης καὶ L — ὁ Δημοσθένης] Δημοσθένους L — 16 δὴ] γὰρ L — p. 78, 1 πρῶτην πληροῖ περίοδον L — 2 αὐτὰ καταρρυθμοῦντες ῥυθμοὶ οἶδε πρῶτον L — 4 ὑποβάκχειος L — 5 ἔπειθ' ἔπεται] ἐξῆς δὲ L — εἴτα L — τε om L — 6 μετ' αὐτὸν L — εἴτα ἐξῆς κριτικοί L — 7 ὁ om L — 8 τοῦ ὄσσην L — 9 πρῶτον L — 10 παλιμβάκχειος L — 11 ἔπειτα κριτικός L — 12 παῖωνες L — 13 ἐκάτερος αὐτῶν L — 14 τοῦ δεῖ τοσαύτην L — 15 μοι παρ' ὑμῶν] ὑμῖν L — 16 ἔπειτα κριτικός — 17 εἴτα εὐθὺς βακχεῖος καὶ κριτικός L — p. 79, 1 καὶ τελευταῖος πάλιν κρητικός om L.

En plurimae ab Useneri recensione discrepantiae, quarum

quidem pars eo explicatur, quod Lacharis excerpta ipsa in codice Parisino neglegenter scripta et damnis multis obruta erant. Velut in exitu quod verba *καὶ τελευταῖος πάλιν κρητικός* omissa sunt, librarii vitium esse videtur, cuius oculi a priore *κρητικός* vocabulo ad alterum aberraverant. Sed his concessis tamen fateberis Lacharis textum a textu librorum nostrorum valde fuisse diversum.

Dixi non multum eum conferre ad emendationem verborum. Nam quod p. 78, 14 articulum ante *σπονδεῖος* recte omisit, idem iam coniectura fecerat Usener. Restat igitur, ut ibidem *τουδὶ* eliciamus ex eo quod Lachares *τοῦ δεῖ* sine sensu scripsit, cum *τοῦδε* insit in Florentino, *τοῦ* in Parisino, cf. p. 75, 18, ubi *ταυτηνὶ* verum, *ταύτην εἰ* Florentinus habet, *ταύτην ἐν* Lachares, *ταύτην* Parisinus. Denique erravit Usener, cum p. 75, 16 sq. emendare sibi videretur *ὥστ' εἰκότως ὑψηλὸς εἶναι δοκεῖ καὶ καλλιεπὴς ὡς εὐγενεῖς ἐπάγων ῥυθμούς*. Scilicet ὡς scripsit pro eo quod est *καὶ* in Florentino, sed languidum est et vix graecum, praeterea *καὶ* non solum in Parisino deest verum etiam apud Lacharem, itaque Florentini interpolationem deprehendimus.

Singulis locis cum Florentino Lachares conspirat, pluribus et gravioribus cum Parisino, cum illo *δὴ* omittit p. 75, 8, *ταυτηνὶ* confirmat p. 75, 18, *προσῆκει* p. 76, 10 (*προσηκεν* P), *δ' ὁ δεῦτερος* p. 76, 11 (*δὲ ἕτερος* P), *εἶθ' ὁ* p. 76, 12 (*εἶτα* P), *δὲ* p. 78, 4 (*τοῦδε* P), *εἶτα* p. 78, 5 (om P). Sed cum Parisino commune habet *ἤδη εἰρηκότων* p. 74, 12 (*εἰρηκότων ἤδη* F), *τὸν λόγον* p. 74, 13 (*λόγον* F), *πρῶτον αὐτοῦ κῶλον* p. 75, 1 (*αὐτοῦ* om F), *δὴ* p. 75, 14 (*δὲ* F), *ὀλίγα* p. 75, 16 (*ὀλίγα τὰ* F), *εὐγενεῖς* p. 75, 17 (*καὶ εὐγενεῖς* F), p. 75, 21 P habet *ῥυθμῶν; ἔστι γὰρ δὴ τῶν πάνν*, Lachares *ῥυθμῶν; καὶ γὰρ τῶν πάνν ... ἔστιν*, tota verba omisit F cum gravissimo sententiae detrimento. *ἔπειτα* sicut P habet Lachares p. 78, 11 (*εἶτα* F), *παίανες* p. 78, 12 (*παιᾶνες* F), p. 78, 16 *ἔπειτα* pro *ἐπεται* quod est in Florentino.

Quot autem locis Lachares proprium ac suum sequitur textum! Quem si contuleris cum Florentino et Parisino,

multo deteriorem esse concedes. Constat igitur sub exitum quinti post Christum saeculi libri de compositione verborum exstitisse editionem, in qua et Parisinae et Florentinae recensio-
 nium inerant vestigia, sed eadem tot locis differebat, ut Florentina ac Parisina recensiones cum Lachare comparatae paene unius codicis instar sint eiusque longe prae-
 stantioris.

Reliquorum rhetorum si conferes testimonia, interdum Parisini auctoritatem eos confirmare intelleges, saepius Florentini. Inter quos gravissima est Syriani memoria, qui eodem tempore atque Lachares Athenis fuit, quare hic ad-
 noto quae ad rem pertinent;

- p. 15, 17 *ἔχεν* F: *ἔχον* P Syrianius
 p. 16, 1 *ἦν* F: *ἦ* P *ἦτις* Syrianius
ἔλκει F: *ἀνέλκει* P Syrianius
 p. 16, 2 *ἀεικέα παισὶν* FP: *παισὶν ἀεικέ'* Syrianius
 p. 40, 10 *διαλλάττονσι τοῖς* F: *διαλλάττονσα τῆς* P Syrianius
ῥῶδῃ F: *ῥῶδαῖς* P Syrianius
 p. 40, 12 *ῥυθμόν* F: *ῥυθμόν* P Syrianius
 p. 77, 3 *ἦν οὕτως* FP: *οὕτως ἦν* Syrianius
 (p. 77, 4 *οὕτως* F Syrianius: *οὕτος* P)
 p. 77, 5 *παρήλασεν ἂν* F: *παρέλασεν* P Syrianius
 (p. 77, 5 *Δημοσθένη* F Syrianius: *Δημοσθένην* P)
καλλοῦς F Syrianius: *καὶ ἄλλους* P)
ἐρμηνείας ἐνεκεν P: *ἐρμηνείας* F *ἐρμηνεία* (corrupte) Syrianius
 p. 77, 7 *μὲν* F: om P Syrianius
ὅτε F Syrianius: *ἃ* P
 p. 77, 15 *ἐκλογῆς τε* FP: *ἐκλογῆς* Syrianius
συνθέσεως FP: *συνθήκης* Syrianius
 (p. 122, 18 *οἶμαι* FP: *οἶομαι* Syrianius)
 p. 123, 5 *καὶ τοὺς* F Syrianius: *τούς τε* P
ἀγῶνας om F: habent P Syrianius
 p. 125, 7 *ποίημά γε* FP: *ποίημα* Syrianius

Vides pluribus et gravioribus locis Syriani consentire cum Parisino et omnino textum habuisse vix peiorem eo, qui libris nostris traditur. Contra is rhetor Hermogenis scholiasta, qui exstat apud Walzium t. VII p. 964, 23 sq., dum totum libri de compositione caput reddit, ita congruit cum Florentino, ut codicem huic simillimum possedis-
 se videatur (cf. Useneri adn. crit. p. 48 sq.). Iam ut brevis sim,

Florentinus et Parisinus quamquam cum Lachare collati quasi ex uno fonte rivuli prodisse videntur, inter se comparati ita differunt, ut alter ex altero derivari non possit, idque maxime eam ob causam, quod uterque codex singulis vel pluribus verbis omissis suas habet lacunas. Quo fit, ut propriam quandam textus recensionem utroque repraesentari consentaneum sit. Ac Florentini quidem recensionem iam antiquis temporibus praesto fuisse scholiastae Hermogeniani testimonio probatur, de Parisino idem suspicari licet propter Syriani consensum, pro certo adfirmare non licet. Sed perditum et corruptum libri de compositione textum Lachares exhibet.

Epitoma quatenus cum Florentino et Parisino conspiret, ex Useneri apparatu accurate dignosci nequit, quod ut probetur, exemplum profero e pag 34 editionis ita comparatum, ut E signum uncis saeptum a nobis addatur, ubi ab Usenero nota omissa est; praeterea codicum MV lectionis farraginem inutilem adferre supersedimus:

- 3 *ἐνταυθοῖ* . . . 4 *ἀκουσάντων* F, E: om P | *ἐνταυθα* E
 4 *πρὸς* FP: *παραπλήρωμα τῆς λέξεως πρὸς* E
 5 *τὸ* ante *τοῖς* om F E
 7 *σεαντόν* F(E)
 9 (*ἐπαινούμενον* P E:) *ἐπαινουμένοις* F
 16 *τῆς ἀφαιρέσεως δὲ* F: *τῆς δὲ ἀφαιρέσεως* P(E)
 17 *λεχθῆναι* E
 19 *ποιῆι* P: *ποιεῖ* F(E) *ἀρμονίαν* F(E): *ἐρμηνείαν* P *οἷα* F(E):
οἷάπερ P *μὲν* F(E): om P

Ex hoc exemplo id quoque intellegitur epitomam modo cum Florentino congruere modo cum Parisino, eandem interdum, sed raro, propriam sequi viam. Sumpta videtur e codice, qui Florentinae recensionis cognatus erat, sed Parisinae ope correctus. Quamquam autem pauca suppeditat, quae textui constituendo utilia esse possint, tamen inprimis ibi, ubi deliberes, utrum Florentinus an Parisinus sequendus sit, non sine commodo consulitur.

His igitur expositis finem faciamus quaerendi, quam in textu constituendo rationem sequi oporteat. Diximus in libris Veneto (M) et Vergetii Parisino (V) ita mixtam exstare

Parisini P et Florentini (F) memoriam, ut propriam auctoritatem vix habeant excepto libri de compositione verborum exitu, ubi F deest. Idem fere dicendum est de epitoma, quae fluxit e codice Florentini cognato; itaque, ubi Florentino caremus, epitoma maioris est ponderis, ceteris capitibus nihil fere novi addit. Relinquuntur Florentinus et Parisinus P tamquam recensitionis fundamentum, uterque codex suas habet virtutes, uterque sua vitia, velut p. 9, 17 *φάσιν ἀναπόδεικτον* e Parisino sumptum est, cum Florentinus *ἀναπόδεικτον* in *ἀναπόδεικτα* corruerit, p. 16, 5 *τελέται* Parisinus servavit (*λέγεται* F), p. 21, 2 Psaonis nomen (*σταῶνα* cum *φ* super *στ* addito F), p. 81, 15 *Βαῖτιν* in lenissima corruptela (*βασιλέα* F). Quae sunt egregia Parisini auctoritatis documenta. At Florentinus p. 10, 5 *πραγματί* ἅττα recte exhibet, quod Parisinus in *πραγμάτια* λιτὰ καὶ corrumpit, p. 17, 5 *ἐρατήν* in *ἐραστήν* mutatum (*ἐρατεινήν* contra metrum P), p. 39, 6 *σομφὸν* (*ἀσύμφωνον* P!), p. 62, 7 *μεγάλα* in Homeri textu, sicut coniecerat Bentleyus (*μεγάλω* P), p. 80, 17 *διαφθείρει. τούτων*, sicut coniecerat Reiskius (*διαφθείρει τοῦτον* P).

Quae cum ita sint, in aestimandis Florentini Parisinique lectionibus unus nobis relinquitur dux sententiarum conexus et accurata sermonis Dionysii observatio. Nolo autem ad librorum auctoritatem diiudicandam ea adhibere, quae ex Demosthene, Herodoto, Homero, Platone adferuntur, quia fortasse codices nostri ad exemplar horum auctorum, quod praesto erat, emendati sunt; cf. e. g. quae adnotantur ad p. 11, 2; p. 13; p. 15, 9 et praecipue ad p. 34, 1.

Sed haec edendi ratio ut aliquo specimine inlustretur, carminis celeberrimi Sapphici recensitionem examinabimus, quam Usener instituit, eamque accuratius explorare atque pertractare vel ideo opportunum erit, quod severe ac paene cum contemptu vituperata est a Wilamowitzio (Sappho und Simonides p. 80sq.). Qui vir praeter ceteros magnus et admirabilis quod huic dissertationi suae meum quoque nomen inmiscuit, nimium mihi tribuit honorem. Nam ut ex voluminis prioris prooemio intellegitur, ita opus

divisimus, ut libri de compositione verborum edendi periculum Usener in se reciperet, neque is erat, qui periculum receptum fugeret. Non nego de singulis libri locis constituendis me cum Usenero deliberasse, sed qui novit philologos, scit fieri non posse, ut de omnibus rebus eadem sentiant, itaque nos quoque hic illic dissensimus, recte autem fecit Usener libri editor, quod suum iudicium sequi maluit quam meum. Sed ut tandem veniamus ad rem, primo carmen illud sic proponemus, ut singulis Florentini et Parisini recensionibus traditum est. Qua in re praeteribimus lenissima quaedam scripturae vitia, de quibus dubitari prorsus non potest. Uncis rotundis inclusimus, quae litterae omissae supplentur, quadratis, quae eicienda erant, ut textus aliquo modo intellexeretur, accentuum et spirituum nulla est auctoritas (cf. editionis p. 114 sq.):

F

P

*Ποικιλόθρον' ἀθάνατ' Ἀφρο-
δίτα
παῖ Διὸς δολοπλόκε, λίσσομαί σε
μή μ' ἄσαισι μηδ' ὀνίαισι δάμνα,
πότνια, θυμόν.*

*Ποικιλόθρον' ἀθάνατ' Ἀφρο-
δίτα¹⁾
παῖ Διὸς δολοπλόκε, λίσσομαί σε
μή μ' ἄσαισι μηδ' ὀνίαισι δάμνα,
πότνια, θυμόν.*

*ἀλλὰ τὸδ' ἔλθ', αἶ ποτε κατέ-
ρωτα
τᾶς ἐμᾶς αὖδως¹⁾ αἰοῖσα πηλὺ²⁾
ἔκλυες, πατρὸς δὲ δόμον λιποῖσα
χρῦσιον ἤλθες*

*ἀλλὰ τὸδ' ἔλθ', αἶ ποκα κατέ-
ρωτα
τᾶς ἐμᾶς αὖδως αἰοῖσα πόλν⁵⁾
ἔκλυες, πατρὸς δὲ δόμον λιποῖσα
χρῦσιον ἤλθες*

*ἄρμ' ὑπασδεύξαισα³⁾, καλοῖς δὲ
σ' ἄγον
ὠκέες στρονθοί, περὶ τᾶς με-
λαίνας
πυκνὰ δινῆντες πτερὰ [π] τώ-
ρανῶ (αἰ)θέρος διὰ μέσσω*

*ἄρμ'⁶⁾ ὑποξεύξαισα, καλοὶ δὲ
σ' ἄγον
ὠκέες στρονθοί, περὶ γὰς με-
λαίνας
πυκνὰ δινῆντες πτέρ' ἀπ' ὠρα-
νῶ (αἰ)θέρος διὰ μέσσω⁷⁾*

1) αὖδεις F 2) πηλοὶ F 3) ἄρμὺν πᾶσδεύξαισα F 4) ἀφρο-
δίταν P 5) πόλν cum rasura ex πόλν P 6) ἄρμα P
7) δ' ἄμεσ πω P

αἶψα δ' ἐξέκοντο, σὺ δ' ὦ μά-
καιρα
(μει)διαίσαις¹ ἀθανάτω(ι) προσ-
ώπω(ι)
ηρεοχι πέπονθα κῶττι¹)
δεῦρο κά[λ]λημμι

κῶττ' ἐμῶ(ι) μάλιστα θέλω γε-
νέσθαι
(μαινό)λαι θυμῶ(ι)· τίνα δηῦτε
πειθω
μαῖσ²) ἄγην ἐς σὰν φιλότητα,
τίς (σ³) ὦ
ψάπφ³, ἀδικήει³)

καὶ γὰρ ἡ φεύγει· ταχέως
διώξει.
αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ
δώσε(ι)⁴)

κωνὴκ ἐθέλονσα

ἐλθέ μοι καὶ νῦν, (χαλ)επᾶν δὲ
λύσον
ἐκ μεριμνᾶν, ὅσσα δέ μοι τε-
λέσσαι
θυμὸς ἰμάρ[ερερ]ει, τέλε[σ]σον,
σὺ δ' αὐτὰ
σύμμαχος ἔσ(σ)ο

αἶψ' ἀλλ' ἐξέκοντο, τὸ δ' ὦ μά-
καιρα
μειδιάσας¹ ἀθανάτω(ι) προσ-
ώπω(ι)
ἦρε' ὅττι δ' ἦν, τὸ πέπονθα, κῶττι
δηῦτε κάλλημμι

κῶττ' ἐμῶι μάλιστα θέλω γε-
νέσθαι
μαινόλα(ι) θυμῶι· τίνα δεῦτε
πειθω
μαῖσ' ἄγην ἐς σὰν φιλότατα,
τίς σ' ὦ
ψάπφ³ ἀδική(ει)

καὶ γὰρ εἰ φεύγει, ταχέως
διώξει.
αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ' ἀλλὰ
δώσει.
αἰ δὲ μὴ φιλεῖ, ταχέως φιλήσει
κωνὴκ ἐθέλοισ(α).

ἐλθέ μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ
λύσον
ἐκ μέριμναν, ὅσ(σ)α δέ μοι τε-
λέσσαι
θυμὸς ἰμέρ(ρ)ει, τέλε[σ]σον,
σὺ δ' αὐτὰ
σύμμαχος ἔστω

Manifestum est in utroque exemplari vitia inesse, neque ea pauca, in F fortasse plura, sed graviora ea, quae negligentiae tribuas, in P graviora ea, quae librarii correctoris perversitate explicantur. Certe in P carmen facilius legitur. In hunc librum communis dialecti formae quaedam satis conspicuae invectae sunt (ὑποζεύξασα, ἔστω), in F duobus mendum videtur esse ortum locis ex eodem genere erroris, scilicet eo, quod correctoris notae super lineam additae male intellegebantur. Nam *πτεραπτωρανῶ* refero ad

1) κωιτι F

2) και σ F

3) ψαπφα δίκησ· F

4) *sequentem versum totum om F, ut opinor, aberrante librario a priore αἰ δὲ ad sequens*

περατῶραν^π non recte explicatum (scilicet, qui *περὰ τῶραν* scripserat, *τῶραν* cum sequenti *αἰθέρος* coniunctum esse volebat). Item *μαρερερε* monstrum inter-

pretandum est ex scriptura *μαρε*^{ερε}, quae recte intellecta *ιμέρε* inducere debuit. Quod si verum est, sine dubio futile est *ιμάρε*, quod Usener feliciter invenisse sibi videbatur, neque in tradita scriptura ullum habet fundamentum. His praemissis, quae ex aperta quadam rerum condicione explicantur, reliqua ea inspiciamus, de quibus potest esse contentio. Ac primum quidem, ut de *τυδ'* et *πηλυ* disceptemus, fatendum est nullum in Dionysii traditis verbis exstare indicium, quo *τυδ'* et *πηλυ* in textu eius umquam exstitisse confirmetur; tantus est inter P et F et epitomam (E) consensus. Reputes tecum oportet Dionysii editori non genuinum Sapphus carmen restituendum fuisse sed eam formam quam Dionysius ipse traditam acceperat, nisi fallor, ab editore Sapphus aliquo Alexandrino. Quare ne ea quidem Sapphus editio, quam Hoffmannus instituit, recte a Wilamowitzio cum Useneri comparatur; aliud enim Hoffmannus propositum habuit, aliud Usener. Verum quidem est in papyro Oxyrhynchi reperto *τυιδε* legi, nemo tamen, qui leges recensendi textus observare in animo habebat, ea re adduci debebat, ut *τυιδε* Dionysio obtruderet. Nam utcumque de Useneri disputatione ante quinquaginta annos in Fleckeiseni annalibus expressa iudicabis, hoc saltem exemplis docte congestis probavit, in iota adverbii addendo vel omittendo maximam apud grammaticos fuisse inconstantiam; itaque nihil erat quod impedire posset, quominus alter editor antiquus *τυιδε* scriberet, alter *τυδε*. Quodsi Usener *τυδε* veterem formam Aeolicam fuisse existimavit, interim nos de iis formis, quae poetarum veterum Aeolicorum propriae sunt, cautius iudicare didicimus, sed de textus Dionysii recensione aliter atque Usener fecit iudicare omnino non licebat. Item Dionysii editor facere non potuit, quin *ἄγην ἐς σάν* ederet, quamquam *εἰς* aeolicum est. Nunc eam quaestionem adgredior, quae ad *ποκα* ab Usenero

receptum pertinet. 'Es ist ein elementares Wissen, daß es aeolisch *ποτά* heißt', inquit Wilamowitzius, recte quidem, sed si quid video, non in his doctrinae elementis quaestio versatur. Versatur in eo, ut eruamus, quid Usenerum commoverit, ut illo loco *ποκα* 'doricum' reciperet, at quattuordecim paginis post in alio Sapphus fragmento *ποτα*. Vidimus libris F et P tertium accedere fontem epitomam, quae plerumque congruit cum F. Sed illo de quo agitur loco epitomatores non *ποτε* (quod est in F) sed *ποκα* (quod est in P) invenisse inde apparet, quod omnes epitomae libri *πόκα τ' ἔρωτα* tradunt, quod haplographia ortum esse ex *πόκα κατ' ἔρωτα* nemo, opinor, negabit. Mihi igitur artis officia minime neglexisse videtur Usener, cum *ποκα* recepit; iterum dico non Sapphus carmen genuinum ei restituendum fuisse, sed textum a Dionysio lectum. Neque aliter de τὸ δ' iudicandum, quod P exhibent et epitomator; τὸ quo iure aeolicum esse neget Wilamowitzius, videant alii. Transeo ad versum 15, quem Usener sic exhibuit: ἦρε' ὅττι δῆν τὸ πέπονθα κῶττι δηῖτε κάλημι, qui si mihi edendus esset, certe δ' ἦν, sic ut traditum est, retinerem, memor eius Graecorum consuetudinis, qua interrogantes aliquid δέ sine explorata ratione addere solent, ut apud Homerum II. Z 122:

τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
τίς δὲ σὺ ἔσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;

II. Z 55:

ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι οὕτως ἀνδρῶν; (cf. Od. π 421).

Od. δ 680 (cf. 706):

τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
Κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγανοί;

apud Sophoclem Oed. Col. 52: τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος δηθ' ἐν ᾧ βεβήκαμεν;¹⁾

1) δέ vexatum a Nauckio.

apud Aristophanem Av. 812¹): φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν¹) τοῦνομ' ἔσται τῇ πόλει;

apud Herodotum V 32, 4: δ δὲ εἶπε· σοὶ δὲ καὶ τούτοις τοῖσι προήγμασι τί ἐστι;

apud Thucydidem V 94: ὥστε δὲ²) ἡσυχίαν ἄγοντας ἡμᾶς φίλους μὲν εἶναι ἀντὶ πολεμίων, ξυμμάχους δὲ μηδετέρων, οὐκ ἂν δέξαισθε;

apud Demosthenem Phil. γ 16: καὶ μηδεὶς εἴπη· τί δὲ ταῦτ' ἐστίν;

apud Lucianum Icaromenippi 24: εἰπέ μοι, Μένιππε, ἔφη, περὶ δὲ ἐμοῦ οἱ ἄνθρωποι τίνα γνώμην ἔχουσι;

apud Aelianum de animal. III 1: ὁ νοῦς τῆς ἐπιπλήξεως τῇ γυναικὶ τῆς πρὸς τὸ θηρίον τοιόσδε ἐστίν, ὡς ἐκεῖνοι λέγουσι· “σὺ δὲ οὐκ αἰδῆς λέων ὦν ὁ τῶν ζώων βασιλεὺς ἐπὶ τὴν ἐμὴν καλύβην ἰών;”

Inde in obliquam orationem δέ abiit; vide quidem Hymni in Mercurium vs. 393: καὶ δεῖξαι τὸν χῶρον ἐπ' ἀβλαβήσι νόοιο, ὅππῃ δ' αὐτ' ἀπέκρυψε βοῶν ἰφθίμα κάρηννα, quod ne quis addubitet, addimus δὲ particulae conservatae clarissimum illud specimen in lapide Arcadico inventum, quem Solmsenus inter alios edidit Inscr. gr. ad inl. dial. sel.³ p. 4 sq. (Collitz-Bechtel 1222) l. 15 εἰ δ' ἄ[ν] τις ἐπισυνίσταται ταῖς ἐσδόσεσι τῶν ἔργων ἢ λυμαίνηται κατ' εἰ δὲ τίνα τρόπον φθίῃων, ζαμιόντω οἱ ἐσδοτήρες (cf. l. 32).

Haec loquendi figura utique sumpta est ex consuetudine et familiaritate hominum (quod genus Sappho ipsa egregie depingit, deam ut bonam patronam fabulantem inducens), neque iniuria Petronius in cena Trimalchionis quendam de plebe sic rixantem fingit cum Gitone puero: ‘tu autem’, inquit, ‘etiam tu rides, caepa cirrata?’ Satis igitur causae est, cur *ὅττι δ' ἦν* traditum apud Sapphun servari posse existimemus, sed quod dicit Wilamowitzius *δῆν* quasi *δὴ ἦν* positum pugnare cum Sapphus aetate et linguae graecae

1) τί ἄρ' ἡμῖν coniecit Elmsleyus, sermocinandi morem popolarem non recte emendans.

2) δὲ multis libris omittitur, recte receptum ab Hudio.

historia, non intellego. An crasin Sappho ignorat? Mihi quidem craseos exempla ex ipso hoc Sapphus carmine notanda graviora videntur quam quae in tragoediae Atticae lyricis reperiuntur. Quid? *δὴ* particulae crasin nonne iam Ilias novit? Habet enim in crasi *δὴ αὐτε* (A 340), *δὴ οὕτως* (A 131. E 218), *δὴ αὖ* (A 540), praeterea *ἦ εἰς* (E 466), *ἦ οὐκ* (I 537) in Iliade crasin patiuntur.¹⁾ Quam ob rem, priusquam Usenerum vituperaret, apertius docere debuit Wilamowitzius, cur *δὴ* et *ἦν* apud Sapphun coalescere non possent. Neque vero *ἦν* tempus imperfectum soloecum esse concedere possum, quia *ἦν* a Graecis saepe adhibetur ibi, ubi nobis solum *ἔστι* aptum videtur, at *ἦν*, quod ponitur, significat illud, de quo agitur, nunc quidem esse, sed iam antea extitisse, sicut Sapphus dolor antea erat, quam deam invocaret. Est scilicet illud *ἦν*, quod philosophicum vocare consuevimus, quia saepissime a philosophis usurpatur, est tamen etiam apud poetas inde ab Homero, ut in his Euripidis verbis: *ἦρων· τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἦν ἔρως βροτοῖς.*²⁾ Quod genus imperfecti rogantibus in usu fuisse ut intellegas, adeas Aristophanis Ranarum versus 39 et Pluti 1097: *τοῦτ' ἦν* 'was soll das bedeuten?' Restat igitur una difficultas eaque haud exigua quaerentibus nobis, utrum *δεῦρον κάλημμι* in Dionysii textu fuerit an *δηῦτε κάλημμι*. Iam enim epitomator redit in tritam sibi viam, cum *δεῦρο κάλημι* exhibeat congruenter cum F contra P, qui *δ' ἦν τε κάλημμι* tradit, quem errasse suspicari possis, nam in lineola, quae brevi spatio intermisso sequitur, *δ' ἐντεπεῖθω* scriptum exhibet. Quare *δηῦτε* potest esse emendatio eius, quod falso *δεῦτε* scribitur, eaque emendatio potest (in margine addita) pro *δεῦρο* in ipsum textum irrepsisse. Omnino enim valde molestum videtur, quod Sappho nullo fere intervallo ter *δηῦτε* particulam repetivit, quae cum duarum

1) Adeas etiam N 777 (*ἐπεὶ οὐδ'*), E 364, O 18. 287, P 89. 259. 450, Σ 458 (*ὡς εἰ μὴ ἀκνυμένοφ*), T 134. 155, Y 188, Φ 421, Ψ 670.

2) Antiquissimum exemplum, quod Stahlus in Syntaxi notavit p. 105, est Odysseae π 420.

sit syllabarum et satis graviter in aures cadat, sententiae nihil fere addere putatur. Wilamowitzius quidem ipse 'denn' vertit, quod tamen nobis pro enclitico est, *δηῦτε* Graecis non item. Porro si memineris *καλεῖν* quasi legitimum esse in advocandis deis, si revoces in memoriam notum illud: *δεῦτ' ἐν χορόν, Ὀλύμπιοι*, vel Aristophanei chori illud: *νῦν καὶ τὸν ὥραϊον θεὸν παρακαλεῖτε δεῦρο* et quod statim sequitur: *Ἰακχε . . . δεῦρο* (Ran. 397 sq.), concedes fortasse de accipiendo *κῶττι δεῦρον κάλημμι*, quod plures testes confirmant, serio posse cogitari, quod qui legebat, sic poterat intellegere: und "warum ich 'herbei' rief", dictum eodem iure, quo est apud Xenophontem in Symposii IX 5 *ἅμα δὲ ἐβόων αὐτοῖς*, 'sie riefen: noch einmal'. Nam *δεῦρον* auxilium clamantis tamquam praeconium est, quibus de rebus egregie egit Guilelmus Schulze in 'Beiträge zur Wort- und Sittengeschichte', SB. der preuß. Ak. der Wiss. 1918 p. 484 sq. Restat, ut de accentibus pauca addamus. Ne ipse quidem Wilamowitzius Usenerum sibi persuaserat ignorasse accentus a Graecis prisca aetate poni non esse solitos. Usener igitur si librorum accentus in adnotatione critica commemoravit velut *Διὼς*, cavere voluit, ne quis lector imperitus in libris ipsis accentus more aeolico esse positos crederet. Si *ἀθανατῶν* retinuit, observes velim ne hodie quidem grammaticos homines de prosodia aeolica genitivi primae declinationis quidquam pro certo adfirmare audere: caute egit, quod in dubia re editionem Dionysii curans accentus in F et P repertos servare maluit quam papyri Berolinensis accentus substituere, praesertim cum in F et P veteris doctrinae orthographicae certa exstent vestigia.¹⁾ Denique si *ἀθάνατ'* scripsit, quid eum moverit, ut contra Choerobosci auctoritatem *ἀθανάτα* respueret, sicut Bergkii re-

1) Sicut *αὐτίς* p. 109, 21. In Hegesiae fragmento p. 82, 6 edendum erat *κατικετεύων* servata psilosi, quia *καὶ ἱκετεύων* in libris est. Item *κατικετεύσειν* in Heliodori Aethiopicon p. 193, 26 B. restituendum erat ex eo, quod traditur *κατοιικετεύσειν*. Ipse quidem Dionysius cum psilosi *κατημαξενμένα* scripsit in libri de antiquis oratoribus praefatione (p. 7, 1).

spuerunt alique Sapphus editores, bene nosse et explicare hodie nemo potest, sed si quis Choeroboscum sequitur, is non debebat ἀθανάτ' Ἀφροδίτα scribere neque, id quod intime sciebat (es ist ein elementares Wissen), negligere, longam vocalem in sermone Graeco non elidi.¹⁾

Epitomam libri de compositione multis exemplis propagatam integram primus et unus ante Usenerum Fridericus Hanovius edidit in annali scholae Soraviensis a. 1868, usus libris Monacensi gr. 327 et Vratislaviensi Rehdigerano 146. Codicis Darmstadiensis lectiones Franciscus Xaverius Werfer in Friderici Thierschii actis philologorum Monacensium t. III p. 430 sqq. publicaverat, quo de codice etiam pleniora docuit Fr. Bender, Vaticanum Urbinatem 47 a Michaele Apostolio scriptum A. Mauus ab Usenero rogatus contulit.²⁾ Quibus e codicibus nullus videtur esse saeculo XV. vetustior. Rehdigeranum et Monacensem artiore vinculo conexos esse ex eo apparet, quod in initio tituli verba omittunt, nec tamen gemelli sunt. Haec quattuor exempla ex diversis rivulis derivata plane sufficere epitomae rite recensendae recte statuisse Usener videtur, dummodo in dissensu apographorum pleni operis textum librorum Florentini et Parisini ope constitutum consulas.

Sequuntur Dionysii de imitatione librorum reliquiae, quas Usener ter edidit, primum programme Bonnensi ad Natalia Regis Augustissimi Guilelmi II. impresso a. 1889, deinde eodem anno in libro qui inscribitur Dionysii Halicarnassensis librorum de imitatione reliquiae epistulaeque criticae duae (Bonnae apud M. Cohen et filium), tum in ea, de qua

1) Cf. Sappho et Simonides p. 43 et p. 81. Crasin ne Diehlus quidem induxit, sed Edgar Lovel Anglus.

2) Epitomae libros non paucos, qua est huius materiae notitia, Hugo Rabe amicus mihi enumeravit, plura addens de codice Marciano graeco 444 s. XV fol. 92^r sq. quo in libro epitoma adnexa est rhetoricae arti alicuius Byzantini magistri. A textu Useneri non discrepat p. 145, 1—146, 19, nisi quod p. 145, 17 τῶν λόγων habet, p. 146, 10 εὐφρονος, p. 146, 15 τὸ σεμνὸν τὸ ἡδύ. Ceterum cf. Useneri in Indice schol. Bonn. 1878 iam saepius a me allato p. VIII adn. 8.

agimus, editione. Horum librorum primi fragmenta solum pauca atque exilia supersunt, tertii, in quo Dionysius de ratione imitandi exposuerat, nihil reliquum mansit. Secundus quaestionem tractaverat tunc temporis celeberrimam, ut ipsis Dionysii verbis utar: *ὁ δὲ δεύτερος περὶ τοῦ τίνας ἀνδρας μιμεῖσθαι δεῖ ποιητὰς τε καὶ φιλοσόφους, ἱστοριογράφους καὶ ῥήτορας* (ad Pompeium p. 232, 10). Huius libri excerpta exstant, quorum fons est unicus codex Parisinus 1741. Quodsi huius testimonio varias Veneti Marciani 508 et codicis Monacensis 170 saec. XVI lectiones Usener addidit, ideo fecit, ut quomodo Parisini memoria praestantioribus apographis propagata esset, ante oculos poneret; textui ipsi opem ferunt nullam.

Epistulam de Platone ad Pompeium Geminum missam fragmentis quae sunt de imitatione suo iure subiunxit, cum similis in ea materia tractetur. Cuius libelli de codicibus eorumque stirpe quoniam in praefatione voluminis prioris p. XIII sq. dictum est, ad Useneri verba lectorem revocamus additis paucis de codice Mutinensi Estensi gr. 68 eiusque auctoritate verbis. Codex est chartaceus saeculi XV vel XVI, foliisque constat 136, quorum tamen pars vacua relicta est. Continet nil nisi Dionysii scripta quaedam hoc ordine: De Demosthenis admirabili dicendi vi, Epistulam ad Ammaeum I, De oratoribus antiquis commentationes (i. e. Lysiam, Isocratem, Isaeum), Epistulam ad Gn. Pompeium, Librum de Thucydidis caractere, cf. Puntoni, Studi Italiani di Filologia Classica IV (1896) p. 430 sq. Est igitur idem ordo quem in Veneto observamus, diversus ab eo, qui in Ambrosiano est vel in Palatino vel in Parisino 1742, nam hi tres codices ipsi inter se discrepant. En tabulam

Ambros.	Paris. 1742	Palat.	Venetus et Estensis
de antiq. or.	de ant. or.	de Thucyd.	de Demosth.
ep. ad Pomp.	ep. ad Pomp.	de Demosth.	ep. ad Amm.
de Thucydide	—	ep. ad Amm.	de ant. or.
de Demosthene	de Demosth.	de ant. or.	ep. ad Pomp.
ep. ad Ammaeum	ep. ad Ammaeum	ep. ad Pomp.	de Thuc.

Itaque Parisinus eundem librorum ordinem habet quem Ambrosianus, nisi quod iudicium de Thucydide miro modo medium in Parisino interiit. In Palatino itemque in Veneto et Estensi etsi ordo mutatus est, ita tamen res se habet, ut terni et bini libri eadem serie sese excipiant, qua in Ambrosiano Parisinoque. Ergo de communi origine dubitare non licet. Sed quod in Parisino iudicium de Thucydide deest, id detrimentum ex librarii arbitrio haud ita facile explicatur; per se intellegitur, si huius de Thucydide iudicii sedem olim in fine totius operis fuisse ponas, unde avelli et perire poterat. Quae si recte suspicati sumus — aliter autem Usener rerum statum explanaverat in praefatione voluminis prioris p. XXIII —, archetypi ordo priscus mansit in Veneto atque Estensi, in Palatino ita conversus est, ut iudicium de Thucydide in initio totius operis collocaretur reliquo ordine servato, in Ambrosiano ita, ut iudicium de Demosthene et epistula ad Ammaeum ab exordio in calcem transferrentur. Sed Veneti et Estensis ordo eo quoque commendatur, quod incipit a Demosthene oratorum principe, deinde alios oratores adnectit Lysiam, Isocratem, Isaeum, finem facit in Platone philosopho et Thucydide historico, itaque omne genus scriptorum distinctis gradibus comprehendit. Nec tamen sequitur, ut Venetum et Estensem meliores codices putemus quam reliquos¹⁾, ad restituendum exemplar antiquissimum sine dubio utiles sunt. Quamquam autem arto vinculo inter se cohaerent (cf. e. g. adn. p. 233, 6), tamen alter ex altero fluxisse non potest (cf. p. 234, 23. 240, 22). Omnino adeas quaeso Useneri apparatus criticum, ut omnium librorum in textu tradendo magnum esse consensum intellegas, archetypon facili opere posse restitui, duas denique discerni posse familias, alterius potius Ambrosianum, alterius Palatinum ducem. Sane vellem etiam in libro de Demosthene edendo Venetum et Estensem ad

1) Memineris velim etiam in Aeschylo archetypi ordinem periisse in libro pretiosissimo Mediceo, mansisse in libris quibusdam recentioribus.

manum habuissent, quorum librorum conlatio vel maiorem fructum ferre poterat libro de Thucydide, quem Ambrosiano et Palatino solis nisus Usener recensuit.

Dionysii nomen ab artis quae dicitur rhetoricae memoria alienum esse neque ad ultima duo capita nisi docti alicuius coniectura relatum codex Parisinus 1741 antiquissimus idemque librorum omnium recentiorum fons egregie docet. In hoc enim libro scholion exstat ad capitis decimi (*περὶ τῶν ἐν μελέταις πλημμελουμένων*) initium adscriptum: *τοῦτο τὸ μονόβιβλον οἶμαι Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς συνέταξεν ὁ πρότερος· μέμνηται γὰρ ἐν αὐτῷ ὡς ἐκδομένου αὐτῷ τοῦ περὶ μιμήσεως*, qua in opinione omnis nititur posteriorum sapientia. Sunt enim qui sola haec duo ultima capita tamquam a Dionysio scripta eiusdem de compositione verborum operi subiunxerint, sunt qui totius libri auctorem Dionysium existimarint. Unde factum est, ut in ipso Parisino 1741 manus recentior hoc nomine librum inscriberet. Sed falsa coniectura est non tantum idcirco, quod quilibet rhetor post Dionysium locum de imitatione illi aetati magis magisque necessarium scholis suis tractare potuit et plerique sine dubio tractabant, maxime eo est falsa, quia in ipso capite X, a quo suspicio orsa est, certissima Theodori rhetoris disciplinae vestigia deprehenduntur, id quod primus Thieleus perspexit (v. i.). Quare ante primum p. C. saeculum scriptum esse nequit. Insunt plura vetustae doctrinae documenta veluti, quae de contentione eorum referuntur, qui vel naturalem quandam eloquentiam vel antiqua et vetustate obruta sequuntur, quibuscum e. g. conferas Philodemi rhet. I p. 151. 157, Quintiliani Inst. XII 10, 40, Sexti Empirici adv. rhet. 58 sq.

Hic igitur auctor quisquis fuit, floruit quidem ea aetate, qua imitandi studia vigeant. At ipsum iam Demosthenem inducit quasi Platonis imitorem (p. 364, 9. 22), qua de re plura se in peculiari tractatu dicturum esse pollicetur; nullo igitur modo potest esse Dionysius Halicarnassensis, Platonis est admirator. Hunc communia quaedam habere cum Hermogenis qui dicitur *περὶ μεθόδου δεινότητος* libro

Carolus Fuhr *Rhetoricorum* (quae inserta sunt *Novis Symbolis Joachimicis* 1907) p. 5sq. ostendit; quin post Hermogenem fuerit, non dubitamus. Quae praecedunt capita VIII et IX *περὶ ἐσχηματισμένων*, eandem utrumque materiam tractant sed ita, ut non plane eodem ordine disposita sit; prius diligentius exaratum videtur, secundum negligentius; fingere possis a discipulis excepta esse secundum rhetoris alicuius scholas diversis temporibus de eadem re habitas. Haec commentaria ipsa quoque primo p. C. saeculo scripta esse Usener coniecit; admodum dubia res evenit¹), ex quo Hermannus Schrader docta illa commentatione, quam Hermiae volumini XXXVII (1902) 530sq. inseruit, Telephi Pergameni institutionis vestigia plurima in iis ostendit, sed altero p. C. saeculo Telephus exstitit. Cui observationi addi potest, quod rhetor ille, qui capitum VIII et IX auctor fuit, tria genera figuratae orationis distinguit, eadem, quae Hermogenes *περὶ ἐνδρέσεως* IV 13, cum Demetrius personatus in libri de elocutione cap. 287 testetur oratores eius, qua fuit aetatis unam solam nosse figuram scilicet eam quae est *κατ' ἔμφασιν*. Qua cum doctrina apprime congruit Quintilianus *Inst. or.* IX 2, 64sq. His igitur comprehensis concedes capita VIII et IX ante tertium p. C. saeculum non posse esse scripta. Sed ex commentationibus his excerpta quaedam Gregorium Corinthium in usum suum vertisse Carolus Fuhr l. l. p. 6sq. diserte ostendit. Item Iohannes Diaconus, de quo Hugo Rabe egit in *Mus. Rhen.* vol. LXIII 127sq., cum in Hermogenis *περὶ μεθόδου δεινότητος* commentaria conscriberet, ex Pseudodionysii *περὶ ἐσχηματισμένων* disputatione hausit, usus textu, ut videtur, hic illic meliore et ampliore, alibi aperte mutato, id quod apparet ex variis lectionibus his, quas Rabei amicitiae debeo: p. 327, 21: *οἱ τοιοῦτοι σχηματισμοὶ* Ioh. — 23 *καὶ ἐν σχήματι προτείνει αὐτοῖς τὴν ἀτοπίαν τοῦ μὴ στρατεύειν* Ioh. — p. 328, 18

1) Aliter iam Schottus iudicaverat; cf. C. Fuhr, *Rhetoricorum* p. 1sq. (*Novae symbolae Joachimicae* 1907 p. 111sq.)

ἐπειδὴ γὰρ ἀγανακτοῦσιν Ioh. — 19 ἐνδείκνυται Ioh. — 20 βούλεται σφᾶς ὁ Ἀγαμέμνων ἀπορρῆξαι Ioh. — 21/2 φανεροὺς γενομένους ὑπὸ τῶν ἀρίστων Ioh. — 23 τοῦτο — γίνεται om. pro eo habet ὁ καὶ γέγονε, deinde φαίνονται γὰρ Ioh. — 24 πατρίδας καὶ κατέχουσιν αὐτοὺς ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ ὁ Νέστωρ (ubi articulus certe falso additur) Ioh. — 329, 24 εὐδιάλυτα μὲν οὖν ταῦτά ἐστιν δς πρὶν Ioh. — 330, 5 δυσκλεᾶ omissis Ἄργος ἰκέσθαι verbis Ioh. — 7 ταῦτα μὲν εὐδιάλυτα om. Ioh. — 8 ἐσομένοις Ioh. — 9 τοιόνδε τε τοσόνδε τε Ioh. — 11 ταῦτα (cum P) Ioh. Itaque haec Pseudodionysii capita posterioribus non plane ignota fuerunt. Porro prima illa artis Pseudodionysiacae capita, quae sunt septem, aetate Antoninorum vetustiora esse non posse Usener certissimis indiciis adhibitis evicit, eadem ex ampliore arte orationum demonstrativi generis aut relicta esse aut electa docuit ea commentatione, quam editioni artis rhetoricae anno 1895 apud Teubnerum emissae proposuit. Secundum vero caput, quo μέθοδος γαμηλίων describitur, nonnulla habet cum Musonii de matrimonio praeceptis communia, denique sexti, quod μέθοδος ἐπιταφίων titulum habet, praecepta ita congruunt cum Menexeno Platónico, ut ab aliquo Platonis studioso scripta esse videantur, nec non Platonis imitatio iam antea cognosci poterat in verbis quae exstant p. 263, 1, ubi Useneri adnotationem adeas. Haec igitur capita, quae ad epidicticum orationis genus pertinent, a Neoplatonicae doctrinae sectatore composita esse puto, quales homines fuerunt Longinus et Syrianus. Relinquitur undecimum caput, cuius cum paragraphis 3 sq. conferendum est Hermogenis περὶ τῶν στάσεων librorum exordium. Alia quoque habet cum Hermogene communia (cf. Fuhr l. l. 1 sq.). Ac quamquam non pauca continet, quae inepta videntur, tamen nimis severe de eo iudicavit Thieleus (Gött. Gel. Anz. 159 (1897) p. 247). Ipsae quidem de morum in variis gentibus diversitate qualescumque proferuntur observationes, tamen egregia illa Graecorum studia redolent, quae primis ιστορίας exordiis nata per aliquot saecula floruerunt. Quam ob rem

quae in capite XI leguntur, per se non videntur contemnenda, sed lacera sunt atque contracta et scripta fortasse a discipulo, qui magistri verba titubanti manu excipiebat. Vellem autem Hugoni Rabeo concedere possem ultimum hoc caput compilatum esse in Ioannis Sardiani commentario, quo Aphonii progymnasmata inlustravit. Hunc Ioannem non post medium saeculum nonum fuisse et sexti fere saeculi commentaria spoliasse Rabeus, commentationum eius qui exstitit editor, nuper ostendere conatus est. Nec vero dubitari potest, quin ex primis artis Pseudodionysiacae capitulis, quae sunt de genere demonstrativo, varia excerpta proferat, sed quod ad editionis suae p. 129, 8sq. Rabeus adnotavit Dionysii p. 379, 1sq. expilata videri, nego id posse credi, tu ipse velim iudices:

[Dionysius]:

ἔστω Ἑλλήν· κοινὸν τὸ ἔθνος Ἑλλήνων· Ἑλλήν Ἀθηναῖος· τορός, λάλος, σοφός. Ἑλλήν Ἰων· ἄβρός, ἀνειμένος. Ἑλλήν Βοιωτός· εὐήθης. Ἑλλήν Θεσσαλός· διπλοῦς καὶ ποικίλος.

Ioannes Sardonius:

εἶτα κατασκευαστέον, ποιοῖ τινες οἱ Ἕλληνες, ὅτι συνετοί, ὅτι ἀνδρεῖοι, ὅτι εὐσεβεῖς, ὅτι φιλόφρονες, ὅτι ὅσα τοιαῦτα, εἰς πόλιν δὲ ὅτι Ἀθηναῖος ἢ Λακεδαιμόνιος καὶ πάλιν ὁμοίως, οἵτινες τὴν φύσιν Ἀθηναῖοι ἢ Λακεδαιμόνιοι.

Itaque necessarium non est nos existimare iam tunc temporis, cum Ioannis commentaria oriebantur, ultimum artis Pseudodionysiacae caput cum prioribus exstitisse coniunctum. Videmus eam ex quattuor partibus constare satis diversis, quae quo tempore quoque consilio in unum corpus conflatae sint, ignoramus.

Haec rudera edentibus codicem Parisinum 1741 pro fundamento recensitionis esse debere supra diximus; exstant complura apographa, quo e numero Usener unum Guelferbytanum 14, alterum Marcianum 508 elegit, in Neapolitano 139 artem eandem coniunctam reperire poterat cum Dionysii ad Ammaeum *περὶ τῶν Θουκυδίδου ιδιωμάτων* epistula. Librum Parisino meliorem adhibuit is, cuius ex arte excerpta inveniuntur apud Ioannem Sardonium. Is lacunam nondum invenisse videtur p. 261, 25, quem locum,

si Sardianum probamus, qui sequentia ad verbum expressit (p. 256, 12—18), sic supplebimus: ἀμέλει γε τοιοῦσδε τόποις, οἷσπερ που καὶ ἐν ταῖς θέσεσιν, <χρησόμεθα λέγοντες, ὅτι τὴν ἀρχὴν ὁ γάμος ἔσχεν> ἀπὸ θεῶν, καὶ οἱ οὗτοι οἱ εὐρόντες κτλ. Idem Sardianus p. 262, 4 legit ἡ δὲ Συζυγία, non ἡ δὲ Ζυγία, ut P, p. 262, 13 (cf. Sard. p. 257, 2sq.) commune cum P vitium habet διὰ πάντων τῶν ἔργων, at p. 263, 1 recte διαδιδόμενον, quod Usener ex Platone coniecerat, pro διαμένον (cf. S. p. 257, 11—14), p. 263, 15 post εὐνουστέρους addit καὶ ῥωμαλεωτέρους, p. 263, 17sq. plenius exhibet et certe melius δι' οὗς ἀναγκαῖον καὶ μᾶλλον εἰς τε τὰς συμβουλίας παραλαμβάνεσθαι καὶ ὑπὲρ τῶν οἰκείων πόλεων καὶ πατρίδων διαγωνίζεσθαι, ubi P et τε et καὶ — διαγωνίζεσθαι omittit (cf. S. p. 257 et 259).

Fragmentis Dionysii fortasse addendum, quod Photius ex Helladii chrestomathia profert (Cod. 279 vol. II p. 532, 22 a Bekkeri): τὸ ἀρχέτυπον, φασίν, οὐδενὶ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων οὐδὲ ῥητόρων οὐδὲ τῶν Μούσαις κατόχων εἴρηται ὡς Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεὺς ἱστορεῖ. Nam cum et alii rhetores (ut Hermogenes de ideis II 5) et ipse Dionysius (de Demosth. 1124 R) similes de verborum usu observationes proferant, vix est, cur de Dionysio Halicarnasensi auctore dubitemus aut Aelium Dionysium Atticistam substituamus.¹⁾ Quamquam quo in libro illa prolata sint, ignoratur. Item virorum doctorum, qui Dionysii fragmenta colligebant, oculos fugisse videtur, quod Tzetzes narrat Chiliadum l. XII 566sq.: τέσσαρας λόγου ἀρετὰς λέγουσι πεφυκέναι . . . καὶ Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσόθεν . . . σαφές, μεγαλοπρέπειαν, σύντομον πιθανόν τε, deinde adiungit σχήματα. Quae verba quam habeant auctoritatem, nescio, sed tamen plane diversa sunt ab eorum testium relatione, quorum errores Usener perstrinxit in adnotatione

1) Accedit, quod Dionysius in Dem. (p. 249, 11 nostrae editionis) dicit (οὐ γὰρ) οὕτω καὶ τοὺς ἀρχαίους εἰκὸς αὐτῇ (scil. τῇ λέξει) κεχρησθαι, eodem igitur quo Helladius vocabulo utitur (οὐδενὶ τῶν ἀρχαίων).

ad Dionysii *περὶ σχημάτων* reliquias scripta vol. II p. 252. Fragmento denique omnium primo, quod ad librum de Demosthene deperditum Usener rettulit (vol. I p. 253 no. 1), quo loco Demosthenis in loquendo castitas laudatur, apte addere possis scholion ad Demosthenis Midianae paragr. 79 adscriptum: *εἰώθεν ὁ Δημοσθένης ἐν τοῖς αἰσχροῖς σωφρονεῖν κατὰ τὸν λόγον, ἵνα μήτε αὐτὸς ἐαυτὸν ὑβρίζει μήτε φαίνεται τοὺς ἄλλους (τοῖς αὐτοῖς traditur) μὴ αἰδοῦμενος*. Ipsi textui corrigendo pauca habeo quae addere velim. In Lysiae iudicii cap. X (p. 18, 8) quod scripsi *ἡ πᾶσιν ἐπανθοῦσα τοῖς ὀνόμασι καὶ ἴσης χάρις*, id fortasse inlustratur Quintiliani verbis Inst. or. VIII 6, 11 'audaci et proxime periculum translatione'. Ibid. p. 44, 21 *παρὰ* iam Sylburgius legi voluerat, p. 46, 17 *πλούτων* iam Reiskius. In Isaeo p. 95, 6 verum esse *ἡδονῇ τε καὶ χάριτι πολλῇ κέχρηται*, perspicue demonstratur verbis sumptis ex Hippocratis personati epistola in Pap. Oxyrh. IX expressa (ed. Putzger p. 3, 28): *λόγος ἐμὸς σοφίῃ κεκρημένος χρυσοῦ μέζονα δύναμιν ἔχει*. Thrasyarchi orationem interim Dielsius identidem edidit in libri, qui Vorsokratiker inscribitur, volumine altero, recte ille quidem respuens (p. 133, 8 nostrae editionis) *καρτερικώτατος* (cf. Platonis Phaed. c. XXII p. 77 A *καίτοι καρτερώτατος ἀνθρώπων ἐστὶ πρὸς τὸ ἀπιστεῖν*). Sed ibidem p. 134, 12 quod *ἀκοὴν ἀνάγκη λέγειν τῶν παλαιότερων* conieci (traditur *ἀκούειν*), nunc revoco ad Pausaniae VIII 41, 10 *συνέγραψεν οὔτε αὐτὸς θεασάμενος οὔτε ἀνδρὸς ἀκοὴν ἰδόντος*, ubi facere non possumus quin *ἀκοὴν* ab eo, quod est *συνέγραψεν*, suspendamus, cf. praeterea Isaei or. VIII 14 et Isocratis de pace 12. Certe qui *ἀκοὴν τεθνεώτος μαρτυρεῖν* dicere poterant, iidem *ἀκοὴν τῶν παλαιότερων λέγειν*, neque *οἱ παλαιότεροι* iidem videntur atque *οἱ πρεσβύτεροι*. Plura habeo quae ad Dinarchi librum proferantur (quo in libro quod hanc illamve coniecturam meo nomine inditam protuli, etsi Riccardus Heim eandem iam antea in sententiis controversis dissertationis suae proposuerat, quo iure egerim, Heimius meus non ignorabit). Exstant autem egregia ad hunc libellum

Wilamowitzii inventa, ut p. 301, 6 *ἐν Ἀγραις* pro tradito *ἐν ἀργῷ*, ibidem p. 302, 1 recte refutavit quod addideram *βασιλεύς*, p. 308, 11 *Φίλαργον* restituit pro *Φιλάργιον*, p. 318, 20 *Βιότην* pro *Βιώτην*, ea autem verba, quae sunt p. 317, 19 sq., sic constituit: *Κατὰ Γλόκης ἀποστασίον· καταλιπόντος ἐμοὶ τοῦ πατρός*. Denique p. 315, 1 sq. *ὑπὲρ τῶν κανῶν* emendant Meyer et Schoemann, Der attische Prozeß p. 474 adn. (novae editionis, quam curavit I. H. Lipsius). Venio nunc ad librum de Thucydide, cuius capitulum 9 sq. (p. 335 sq.) memoria interim in reliquiis commentarii ad librum secundum Thucydideum conscripti apparuit, quae exstant in Oxyrh. Pap. VI (1908) Nr. 853 col. I 7 sq. (p. 114 sq.). Ibidem p. 330, 21 *Ξενομήδης ὁ Κεῖος* emendandum esse ex Callimachi Aetiorum fragmentis nuper repertis (Oxyrh. Pap. VII 1011 Fol. I' 53 sq.) didicimus, cf. R. Pfeiffer Callimachi Fragmentorum editionis maioris p. 37, de Amelesagorae autem nomine (p. 330, 18) nunc adeundus est L. Weber Mus. Rhen. LXXVIII (1929) p. 26 sq., de *πλήν*, quod est p. 340, 19, in *πρὶν* mutando Bruno Keil in Hermae XLVIII (1913) p. 131 adn. 1. Ut transeam ad librum de compositione verborum, ex commentario ad Hermogenis *περὶ εὐρέσεως* scripto, cuius auctorem Ioannem Sardianum fuisse H. Rabe demonstravit (initium Walzius expressit Rhet. Gr. VI 507 sq.), haec idem vir doctus excerptis, quae ad *περὶ εὐρ.* p. 107, 4 R. adnotata erant: *Διονύσιος μὲν ἐκ τῶν λέξεων λέγει τὸν ὀνυθμὸν γίνεσθαι· κατὰ δὲ τὸν τεχνικὸν τῇ συνθήκῃ καὶ τῇ ἀναπαύσει ἀκολουθεῖ ὁ ὀνυθμός*, quae referenda videntur ad caput XVII p. 68 sq. Us. In eiusdem libri de comp. cap. XII p. 46, 14 non tam Euripides nominandus erat quam Aristoteles rhet. A. 11. 1371 a 25. Librorum de imitatione p. 203, 18 *τέλειον κάλλους εἶδος* Paulus Wendland proposuit, quaerendum tamen, possitne quod traditum est *τέλειον καλόν* (*εἶδος*) servari. Epistulae ad Pompeium editionis censuram doctam et acutam Augustus Brinkmann scripsit Mus. Rhen. LXIX (1914) p. 255 sq., quo loco nonnulla, quae tradita sunt, a coniectura defendit, alia melius

quam antea factum erat constituit. Denique honoris causa nomino, quae Carolus Fuhr de Dionysii editione protulit Gött. Gel. Anz. 1901, 98 sq., Berl. Phil. W. 1906, 1027 sq. Rhetoricorum p. 1 sqq. Nec silentio praetereundum e Dionysii vitis singulas ab oratorum Atticorum editoribus interim esse editionibus suis additas, velut de Lysia tractatum Theodorus Thalheim in editione Lysiae orationum expressit, in emendandis Dionysii verbis, quantum equidem iudicare possum, haud ita feliciter versatus.¹⁾ Denique unum addo in huius voluminis p. 366, 8 verum non videri quod Usener scripsit, *ἐν ιδιώματι κωμωδίας*, nec vero quod Casaubonus *ἐν ιδέα τινὶ κωμωδίας*, sed cum traditum sit *ἐν ἰδίῳ τινὶ κωμωδίας*, nunc *ἐν ἰδίῳ γένει κωμωδίας* videor mihi agnoscere. p. 255, 4 in P exstare *παραδιδόμεναι*, non *παραδιδόμενα* Rabeus mecum communicavit, p. 278, 18 *πράξεων* esse emendandum, p. 255, 3. 7 Demosthenis testimonium or. 25, 16 nominandum monuit idem.

Vindobonae.

Ludovicus Radermacher.

1) Cf. Mus. Rhen. LVII 158.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ

ΠΕΡΙ

ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

- E epitoma
F codex Florentinus Laurentianus LIX 15
P codex Parisinus bybl. nat. 1741
M codex Venetus Marcianus 508
R rhetor graecus
V codex Vergetii Parisiensis bybl. nat. 1798
a editio princeps Aldi Manutii Ven. 1508
s editio Roberti Stephani plerumque ex cod. V expressa
h editio Iohannis Hudsoni Oxon. 1704
r editio Reiskii Lips. 1775 Dion. t. v.
-

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ

ΠΕΡΙ
ΣΤΗΘΕΣΕΩΣ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

'Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι', 5
 καθάπερ ἡ παρ' Ὀμήρῳ φησὶν Ἑλένη ξενίζουσα τὸν
 2 Τηλέμαχον, | πρῶτην ἡμέραν ἄγοντι ταύτην γενέθλιον,
 ἀφ' οὗ παραγέγονας εἰς ἀνδρὸς ἡλικίαν, ἠδίστην καὶ
 τιμιωτάτην ἐορτῶν ἐμοί· πλὴν οὔτε χειρῶν δημιούρ-
 γημα πέμπω σοι τῶν ἐμῶν, ὥς ἐκείνη φησὶ διδοῦσα 10
 τῷ μειρακίῳ τὸν πέπλον, οὔτ' ἐς γάμου μόνον ὥραν,
 καὶ γαμετῇ χάριν εὐθροτον, ἀλλὰ ποτήμα μὲν καὶ γέν-
 νημα παιδείας καὶ ψυχῆς τῆς ἐμῆς, κτῆμα δὲ [σοὶ] τὸ
 αὐτὸ καὶ χρῆμα πρὸς ἀπάσας τὰς ἐν τῷ βίῳ χρείας
 δόσσαι γίνονται διὰ λόγων ὠφέλιμον, ἀναγκαιότατον 15
 ἀπάντων χρημάτων, εἴ τι κἀγὼ τυγχάνω τῶν δεόντων

5 Homerus o 125 9 cf idem o 126 μνήμ' Ἑλένης
 χειρῶν 11 cf idem o 126 πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην, σῇ
 ἀλόχῳ φορέειν

2 ἀλικαρνασσεώς PV² 5 καὶ om V 7 ταυτηνι PMV
 8 ἠδίστην om P 9 χεῖρον PV¹ 10 ἔφη P 11 οὔτε εἰς
 PMV 12 γαμετῆς libri: corr Sauppis 13 σοὶ om E
 14 πάσας EF 15 ὠφέλιμον V: ὠφελίμων EFM ὠφέλιμοι P
 16 τι| τι δὴ MV

φρονῶν, ἅπασι μὲν ὁμοίως τοῖς ἀσκοῦσι τοὺς πολιτι-
 κούς λόγους, ἐν ᾗ ποτ' ἂν ἡλικία τε καὶ ἔξει τυγχά-
 νωσιν | ὄντες· μάλιστα δὲ τοῖς μειρακίοις τε καὶ νεωστὶ 3
 τοῦ μαθήματος ἀπτομένοις ὑμῖν, ὧς Ῥοῦφε Μετίλιε
 5 πατὴρ ἀγαθοῦ κάμοι τιμωτάτου φίλων.

Διττῆς γὰρ οὔσης ἀσκήσεως περὶ πάντας ὥς εἰπεῖν
 τοὺς λόγους, τῆς περὶ τὰ νοήματα καὶ τῆς περὶ τὰ ὀνό-
 ματα, ὧν ἡ μὲν τοῦ πραγματικοῦ τόπου μᾶλλον
 ἐφάπτεσθαι δόξειεν ἄν, ἡ δὲ τοῦ λεκτικοῦ, καὶ πάν- 4
 10 των ὅσοι τοῦ λέγειν εὖ στοχάζονται περὶ ἀμφοτέρας
 τὰς θεωρίας τοῦ λόγου ταύτας σπουδαζόντων ἐξ ἴσου,
 ἡ μὲν ἐπὶ τὰ πράγματα καὶ τὴν ἐν τούτοις φρόνησιν
 ἄγουσα ἡμᾶς ἐπιστήμη βραδεῖά ἐστι καὶ χαλεπὴ νέοις,
 μᾶλλον δὲ ἀδύνατος εἰς ἀγενεῖων καὶ μειρακίων πεσεῖν
 15 ἡλικίαν· ἀκμαζούσης γὰρ ἤδη συνεσεώς ἐστι καὶ πολιαῖς
 κατηρτυμένης ἡλικίας [ἡ τούτων κατάληψις] οἰκειότερα,
 πολλῇ μὲν ἱστορίᾳ λόγων τε καὶ ἔργων, πολλῇ δὲ πεῖρα
 καὶ συμφορᾷ παθῶν οἰκείων τε καὶ ἀλλοτρίων συν-
 αυξομένη· τὸ δὲ περὶ τὰς λέξεις φιλόκαλον καὶ ταῖς
 20 νεαραῖς πέφυκε συνανθεῖν ἡλικίαις. ἐπτόηται γὰρ ἔπασα
 νέου ψυχῇ περὶ τὸν τῆς | ἐρμηνείας ὠραϊσμόν, ἀλόγους 5

1 τ[οῖς] cum litura P 2 τε καὶ PV: ἡ FM 3 τε om F |
 νεωστὶ PMV: ἄρτι F 4 μετίλιε FP: μελίτιε MV 5 <παῖ> πα-
 τὴρ ci Reiskius | κάμοι P, MV: καὶ ἐμοὶ F 6 ἀσκήσεως EPMV:
 ὑποθέσεως F 7 νοήματα καὶ τὴν λέξιν ὧν EF 8 μᾶλλον
 ἐφάπτεσθαι om M 9 [λ]εκτικοῦ c lit P 12 τούτοις EPMV:
 αὐτοῖς F | φρόνησι**ν ἄγουσα* F 13 ἐπιστήμη F¹
 14 [ἀγ]ενείων c lit F | καὶ EFMV: ἡ P 15 ἀκμαζούσης F¹ |
 πολιαῖς κατηρτυμένης FMVs: κεκοσμημένης P, fort πολιαῖς
 interpolatum 16 ἡλικίαις M² | ἡ τούτων κατάληψις F γε M
 ἐστὶν ἡ τ. κ. E ἡ τούτων γνώσις ἐστὶν PMV seclusi glossema |
 οἰκει[ο]τέρα c lit F, PMV: om E 18 συναντανομένη PMV
 19 φιλόκαλον EFP: φιλότιμον καὶ φιλόκαλον MV 20 πεφυ-
 κὸς συνανθεῖν P: συνανθεῖν εἰώθεν οὐχ ἦττον EF πεφυκὸς
 συνανθεῖν (εἰώθεν addit M) οὐχ ἦττον MV. πέφυκε corr Reiskius

τινὰς καὶ ὥσπερ ἐνθουσιώδεις ἐπὶ τοῦτο λαμβάνουσα
 τὰς ὁρμάς· οἷς πολλῆς πᾶν καὶ ἔμφρονος δεῖ τῆς πρώ-
 τῆς ἐπιστάσεώς τε καὶ ἀγωγῆς, εἰ μέλλουσι μὴ πᾶν ὅ τι
 κεν ἐπ' ἀκαιρίαν γλῶσσαν ἔπος ἔλθῃ' λέγειν μηδ' εἰκῇ
 συνθήσειν τὰ προστυχόντα ἀλλήλοις, ἀλλ' ἐκλογῇ τε 5
 χρήσεσθαι καθαρῶν ἅμα καὶ γενναίων ὀνομάτων καὶ
 συνθέσει ταῦτα κοσμήσειν μεμιγμένον ἐχούσῃ τῷ σεμνῷ
 τὸ ἡδύ. εἰς δὴ τοῦτο τὸ μέρος, ὃ δεῖ πρῶτον νέοις
 6 ἀσκειῖσθαι, 'συμβάλλομαί σοι | μέλος εἰς ἔρωτα' τὴν
 περὶ τῆς συνθέσεως τῶν ὀνομάτων πραγματείαν ὁλί- 10
 γοις μὲν ἐπὶ νοῦν ἐλθοῦσαν, ὅσοι τῶν ἀρχαίων ῥητο-
 ρικὰς ἢ διαλεκτικὰς συνέγραψαν τέχνας, οὐδενὶ δ'
 ἀκριβῶς οὐδ' ἀποχρώντως μέχρι τοῦ παρόντος ἐξειρ-
 γασμένην, ὡς ἐγὼ πείθομαι. ἔαν δ' ἐγγένηταί μοι
 σχολή, καὶ περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὀνομάτων ἐτέραν 15
 ἐξοίσω σοι γραφήν, ἵνα τὸν λεκτικὸν τόπον τελείως
 ἐξεργασμένον ἔχῃς. ἐκέλευν μὲν οὖν τὴν πραγματείαν
 εἰς νέωτα πάλιν ὥραις ταῖς αὐταῖς προσδέχου θεῶν
 ἡμᾶς φυλαττόντων ἀσινεῖς τε καὶ ἀνόσους, εἰ δὴ ποτε

3 poetae melici incerti fr 86A Bergkii 9 Philoxenus
 fr 6 Bergkii

1 ἐπὶ τοῦτο EF² ἐπὶ τοῦτον F¹, MV: om P 2 τὰς EFM:
 om PV 3 ἐπιστάσεώς EF: ἐπιστασίας PMV | ὅτι M
 4 ἀκαιρίαν V | μηδὲ PF¹V | εἰκῇ sine iota PF² εἰκεί F¹
 5 [συν]θήσειν c lit F fort ex προσθ. | ἀλλὰ PMV | τε χρήσεσθαι
 s: τε χρήσασθαι PMV κεχρήσθαι sine τε EF 7 τῷ σεμνῷ
 sine iota P | σεμνῷ[ι] c lit F 8 ἐς F 9 συμβάλλομέν F |
 μέρος libri: corr Maur Schmidt diatr in dithyr p 57 Meinekius
 uindic Strab p 9 | εἰς F: εἰς τὸν PMV | τὴν (ex τῆς) F, M: τὸν
 P, mg V τὸ r 10 τῆς F: om PMV | ὀνομάτων] τὴν ὀν. V ὀν.
 τὴν s | ὀλίγοις] οὐκ ὀλίγοις mg V 11 ἐλθοῦσαν ἐπινοῦν F |
 ἀρχομένων M 12 διαλεκτικὰς F: καὶ λεκτικὰς P καὶ διαλεkti-
 κὰς MV 12 et 14 δὲ PMV 13 ἀποχρώντως οὐδ' ἀκρι-
 βῶς F | οὐδὲ PMV 16 σοι om F | τελείως M 17 ἔχῃς P
 sine iota 18 *αὐταῖς F 19 ἀνόσους P

ἡμῖν ἄρα τούτου πέπρωται βεβαίως τυχεῖν· νυνὶ δὲ ἦν τὸ δαιμόνιον ἐπὶ νοῦν ἤγαγέ μοι πραγματεῖαν δέχου.

Κεφάλαια δ' αὐτῆς ἐστὶν ἃ πρόκειται μοι δεῖξαι ταῦτα, τίς τε ἐστὶν ἡ τῆς συνθέσεως φύσις καὶ τίνα ἰσχὺν ἔχει, καὶ τίνων στοχάζεται καὶ πῶς αὐτῶν τυγ|χά- 7
νει, καὶ τίνες αἱ γενικώταται αὐτῆς εἰσι διαφοραὶ καὶ τίς ἐκάστης χαρακτήρ καὶ πόταν κρατίστην αὐτῶν εἶναι πελδομαι, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις, τί ποτ' ἐστὶ τὸ ποιη-
τικὸν ἐκεῖνο καὶ εὐγλωσσον καὶ μελιχρὸν ἐν ταῖς
10 ἀκοαῖς, ὃ πέφυκε τῇ συνθέσει τῆς πεζῆς λέξεως παρα-
κολουθεῖν, ποιητικῆς τε κατασκευῆς τὸν ἀπολήτον ἐκμι-
μουμένης λόγον καὶ σφόδρα ἐν τῇ μιμήσει κατορθού-
σης εὖ τί τὸ κράτος καὶ διὰ ποίας ἂν ἐπιτηδεύσεως
ἐγγένοιτο ἐκάτερον αὐτῶν. τοιαυτὴ μὲν δὴ τινὰ ἐστὶν
15 ὥς τύπῳ περιλαβεῖν ὑπὲρ ὧν μέλλω λέγειν. ἄρχεται
δὲ ἐνθενδ' ἡ πραγματεία.

2 Ἡ σύνθεσις ἔστι μὲν, ὥσπερ καὶ αὐτὸ δηλοῖ τοῦ-
νομα, ποιά τις θέσις παρ' ἄλληλα τῶν τοῦ λό|γου 8
μορίων, ἃ δὴ καὶ στοιχεῖά τινες τῆς λέξεως καλοῦσιν.
20 ταῦτα δὲ Θεοδέκτης μὲν καὶ Ἀριστοτέλης καὶ οἱ κατ'
ἐκείνους φιλοσοφήσαντες τοὺς χρόνους ἄχρη τριῶν

19 τινές fort Theophrastus cf Simplic in Arist categ
p 3Bas 20 cf de Dem 48 p 232, 21 Quintil I 4, 18 sq

1 ἄρα om F sed cf de Dem 8 p 144, 3 2 δέχου F ut
uoluerat Reiskius: προσδέχου PMV 3 δὲ PMV 4 ταῦτα
ante u. δεῖξαι traiecit F | τε om M 5 τίν[ων] c lit F¹
7 τίνες—χαρακτήρες F | εἶναι F: om PMV 8 τί ποτέ ἐστι
FM sed ἐστὶ F¹ 9 ἐν suspectum 11 ποιητικῆς τε om P,
non MV | ἐκμημουμένης P¹ 13 εὖ τί] αὐτοῦ PV τοῦτο FM
αὐτῶ s 14 ἐγγένοιτο F: γένοιτο PMV 15 ἄρχεται ...
πράγματεία om s 16 δὲ om V | ἐνθεν PF² ἐντεῦθεν F¹ MV
17 ἔστι μὲν EFM: ἐστὶν PV 18 ποι[ά] c lit F | ***θέσις
ex σύνθεσις F | παράλληλ[ος] c lit F, EM

προήγαγον, ὀνόματα καὶ ὄρηματα καὶ συνδέσμους πρῶτα
 μέρη τῆς λέξεως ποιοῦντες. οἱ δὲ μετὰ τούτους γενό-
 μενοι, καὶ μάλιστα οἱ τῆς Στωικῆς αἰρέσεως ἡγεμόνες,
 ἕως τεττάρων προὐβίβασαν, χωρίζαντες ἀπὸ τῶν συν-
 δέσμων τὰ ἄρθρα. εἶδ' οἱ μεταγενέστεροι τὰ προση- 5
 γορικὰ διελόντες ἀπὸ τῶν ὀνοματικῶν πέντε ἀπεφῆ-
 ναντο τὰ πρῶτα μέρος. ἕτεροι δὲ καὶ τὰς ἀντονομασίας
 ἀποξεύξαντες ἀπὸ τῶν ὀνομάτων ἔκτον στοιχεῖον τοῦτ'
 ἐποίησαν. οἱ δὲ καὶ τὰ ἐπιρρήματα διελόντες ἀπὸ τῶν
 9 ὀρημάτων καὶ τὰς προθέσεις ἀπὸ τῶν συνδέσμων καὶ 10
 τὰς μετοχὰς ἀπὸ τῶν προσηγορικῶν, οἱ δὲ καὶ ἄλλας
 τινὰς προσαγαγόντες τομὰς πολλὰ τὰ πρῶτα μόρια τῆς
 λέξεως ἐποίησαν· ὑπὲρ ὧν οὐ μικρὸς ἂν εἴη λόγος.
 πλὴν ἢ γε τῶν πρώτων εἴτε τριῶν ἢ τεττάρων εἶδ'
 ὄσων δὴ ποτε ὄντων μερῶν πλοκὴ καὶ παράθεσις τὰ 15
 λεγόμενα ποιεῖ κῶλα, ἐπειθ' ἡ τούτων ἁρμονία τὰς
 καλουμένας συμπληροῖ περιόδους, αὐταὶ δὲ τὸν σύμ-
 παντα τελειοῦσι λόγον. ἔστι δὴ τῆς συνθέσεως ἔργα
 τὰ τε ὀνόματα οἰκείως θεῖναι παρ' ἄλληλα καὶ τοῖς
 κώλοις ἀποδοῦναι τὴν προσήκουσαν ἁρμονίαν καὶ ταῖς 20
 περιόδοις διαλαβεῖν εὖ τὸν λόγον.

δευτέρα δ' οὕσα μοῖρα τῶν περὶ τὸν λεκτικὸν τό-
 πον θεωρημάτων κατὰ γοῦν τὴν τάξιν (ἡγεῖται γὰρ ἡ

1 προήγον F 2 μετὰ τούτους F: μετ' αὐτοὺς PMV
 4 τεσσάρων F 7 ἀντωνυμίας V 8 τοῦτο PMV 9 ἐπ[ι]ρηή-
 ματα c lit P | διελόντες F: διεῖλον PMV 12 προσαγαγόντες
 F: εἰσαγόντες P V a προεισαγαγόντες M 13 οὐ μικρὸς PMV:
 πολλὸς sic F 14 ἢ γε] εἴτε M **ε (ex εἴτε) F | τριῶν] τῶν
 τριῶν PMV a ***τριῶν**** F 15 post μερῶν distinctio et
 litterula erasa in F | καὶ om P¹ 19 τὰ τε ὀνόματα post θεῖναι
 dant PMV | παράλληλα PM, corr F¹ 20 ἀποδιδόται F, non E |
 ἁρμονίαν FP ut solent 21 λαβεῖν F¹ | εὖ τὸν EF: αὐτὸν ὅλον
 τὸν PMV 22 δὲ PMV | τ[ὸ]ν ex τῶν F 23 κατὰ γοῦν F ut
 Reiskius ci: κατανοοῦντι EPMV | γὰρ deleuit, μὲν sscr F¹

- τῶν ὀνομάτων ἐκλογὴ καὶ προϋφίσταται ταύτης κατὰ φύσιν) ἡδονὴν καὶ πειθῶ καὶ κράτος ἐν τοῖς λόγοις οὐκ ὀλίγω κρείττον' ἐκείνης ἔχει. καὶ μηδεὶς ἡγήσεται παράδοξον, εἰ πολλῶν καὶ μεγάλων ὄντων | θεωρη- 10
 5 μάτων περὶ τὴν ἐκλογὴν, ὑπὲρ ὧν πολὺς ἐγένετο φιλοσόφοις τε καὶ πολιτικοῖς ἀνδράσι λόγος, ἢ σύνθεσις δευτέραν ἔχουσα χώραν τῇ τάξει καὶ λόγων οὐδὲ πολλοῦ δεῖ τῶν ἴσων ἐκείνῃ τυχοῦσα τοσαύτην ἰσχὺν ἔχει καὶ δύναμιν ὥστε περιεῖναι πάντων τῶν ἐκείνης ἔργων
 10 καὶ κρατεῖν, ἐνθυμούμενος ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν, ὅσαι διαφόρους ὕλας λαμβάνουσαι συμφορητὸν ἐκ τούτων ποιοῦσι τὸ τέλος, ὡς οἰκοδομικὴ τε καὶ τεκτονικὴ καὶ ποιικιλικὴ καὶ ὅσαι ταύταις εἰσὶν ὁμοιογενεῖς, αἱ συνθετικαὶ δυνάμεις τῇ μὲν τάξει δεύτεραι
 15 τῶν ἐκλεκτικῶν εἰσι, τῇ δὲ δυνάμει πρότεραι· ὥστ' εἰ καὶ τῷ λόγῳ τὸ αὐτὸ συμβέβηκεν, οὐκ ἄτοπον ἡγήτέον. οὐδὲν δὲ καλύει καὶ πλίστει παρασχεῖν τοῦ προκειμένου, μὴ τι δόξωμεν ἐξ ἐτολμοῦ λαμβάνειν τῶν ἀμφισβήτησιν ἐχόντων λόγων.
- 3 Ἔστι τοίνυν πᾶσα λέξις ἣ σημαίνουμεν τὰς | νοή- 11
 21 σεις ἣ μὲν ἔμμετρος, ἣ δὲ ἄμετρος· ὧν ἑκατέρω καλῆς μὲν ἀρμονίας τυχοῦσα καλὸν οἶα τ' ἐστὶ ποιεῖν καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸν λόγον, ἀνεπιστάτως· δὲ καὶ ὡς ἔτυχεν

2 τοῖς EF: om PMV 3 ὀλίγον M | κρείττον EFM: κρείττω PV | ἡγήσεται F 6 καὶ ῥητορικοῖς PMV | ἀνδράσι F ἀνδράσιν P 7 χώραν ἔχουσα F | συντάξει F¹ 8 ἐκείνη FP sine iota | τὸ αὐτήν F 9 περιεῖναι F¹P 10 ἐπὶ EF: αἱ περὶ PMV 11 δ(ια)φόρους P¹ | λαμβάνουσιν F λαμβάνουσι M 12 τε om EF 13 πολιτικὴ E | ταύτης F: ταῖς τοιαύταις PMV | ὁμοιογενεῖς P: ὁμογενεῖς FMV 14 δυνάμεις] ante hoc uocabulum γὰρ inseruit F¹ 15 τῶν λεκτικῶν E 21 ἄμετρος ἣ δ' (ex ἡδ' corr) ἔμμετρος F, E | in ἑκατέρω ultimam α add F² | καλ(ῶς) P 22 μὲν om M | οἶα τ' M: οἶά τ' PV οἶά τε F, E | καὶ τὸ FE: τὸ PMV 23 ἔτυχεν] ξοικε M

ῥιπτομένην προσάπολλυσι καὶ τὸ ἐν τῇ διανοίᾳ χρή-
 σιμον. πολλοὶ γοῦν καὶ ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς φιλό-
 σοφοί τε καὶ ῥήτορες λέξεις πάνυ καλὰς καὶ πρεπού-
 σας τοῖς ὑποκειμένοις ἐκλέξαντες ἐπιμελῶς, ἁρμονίαν
 δὲ αὐταῖς ἀποδόντες εἰκαίαν τινὰ καὶ ἄμουσον οὐδὲν 5
 χρηστὸν ἀπέλαυσαν ἐκείνου τοῦ πόνου. ἕτεροι δ'
 εὐκαταφρόνητα καὶ ταπεινὰ λαβόντες ὀνόματα, συν-
 θέντες δ' αὐτὰ ἡδέως καὶ περιττῶς πολλὴν τὴν ἀφρο-
 δίτην τῷ λόγῳ περιέθηκαν. καὶ σχεδὸν ἀνάλογόν τι
 πεπονθέναι δόξειεν ἂν ἡ σύνθεσις πρὸς τὴν ἐκλογὴν, 10
 12 ὃ πάσχει τὰ ὀνόμα|τα πρὸς τὰ νοήματα. ὥσπερ γὰρ
 οὐδὲν ὕψελος διανοίας ἐστὶ χρηστῆς, εἰ μὴ τις αὐτῇ
 κόσμον ἀποδώσει καλῆς ὀνομασίας, οὕτω κἀνταῦθα
 οὐδὲν ἐστὶ προὔργου λέξιν εὐρεῖν καθαρὰν καὶ καλ-
 λιρήμενα, εἰ μὴ καὶ κόσμον αὐτῇ τις ἁρμονίας τὸν 15
 προσήκοντα περιθήσει.

Ἵνα δὲ μὴ δόξω φάσιν ἀναπόδεικτον λέγειν, ἐξ ὧν
 ἐπέσθην κρεῖττον εἶναι καὶ τελειότερον ἄσκημα τῆς
 ἐκλογῆς τὴν σύνθεσιν, ἔργῳ πειράσομαι δεικνύναι,
 ἐμμέτρων τε καὶ πεζῶν λόγων ἀπαρχὰς ὀλίγας προ- 20
 χειρισάμενος. λαμβανέσθω δὲ ποιητῶν μὲν Ὅμηρος,
 συγγραφέων δὲ Ἡρόδοτος· ἀπόχρη γὰρ ἐκ τούτων καὶ

1 ῥιπτομένη PMVE | τὸ om F¹ 2 γοῦν καὶ F, E: γοῦν
 PMV 5 ἀποδόντες E γρ M [ἀποδόν]τες c lit F: περιθέντες
 PV παραθέντες M | [εἰκαί]αν c lit F 6 πό[ν]ον c lit F |
 δὲ PMV 7 τὰ πεινὰ F 8 δε PV | ἀντὰ P¹ | ἰδίως EFM¹
 ἡδίως ex ἰδίως P¹ ἰδέως M² 9 τ(ῶ) λόγ(ω) P τῶν λόγων M
 10 ἂν om M 11 δ] fort ὧ 12 ἐστὶ ante διανοίας EF | αὐτῇ* F
 13 κόσμον***** P | ἀποδῶση V | καὶ ἐνταῦθα EF 14 πούρ-
 γον P¹ προὔργον V | καλλιρήμενα FM, P καλλιρῆμονα V
 15 κόσμιον V | τίς F τ(ῆς) P, M V 17 φασὶν libri: corr Krueger
 ad historiogr p 188 | ἀναπόδεικτον P: ἀναπόδεικτα F² M V ἀπό-
 δεικτα F¹ 18 κρεῖττον] καὶ κρεῖττον F | τελειότερον M
 19 ἔργω F | δεικνύναι F 20 ἐνμέτρων F | [πεζῶν] c ras F

περὶ τῶν ἄλλων εἰκάσαι. ἔστι δὴ παρ' Ὀμήρῳ μὲν ὁ
 παρὰ τῷ συμβῶτῃ καταγόμενος Ὀδυσσεὺς περὶ τὴν
 ἑωθινήν ὥραν ἀκρατίζεσθαι μέλλων, ὥς τοῖς παλαιοῖς
 ἔθος ἦν· ἔπειτα ὁ Τηλέμαχος αὐτοῖς ἐπιφαινόμενος ἐκ
 5 τῆς εἰς | Πελοπόννησον ἀποδημίας· πραγματί' ἄττα 13
 βιωτικὰ ἡρμηνευμένα ὑπέρευν. ποῦ δ' ἔστιν ἡ τῆς
 ἐρμηνείας ἀρετὴ, τὰ ποιήματα δηλώσει παρατεθέντα
 αὐτά·

τῷ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃς Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβος
 10 ἐντύνοντ' ἄριστον ἅμ' ἡοῖ κειαμένῳ πῦρ
 ἔκπεμφάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσι.

Τηλέμαχον δὲ περισσαινὸν κύνες ὑλακόμωροι
 οὐδ' ὕλαον προσιόντα. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 σάλνοντάς τε κύνας, ὑπὸ δὲ κτύπος ἤλθε ποδοῖν·
 15 αἶψα δ' ἄρ' Εὖμαιον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·

Εὖμαι', ἥ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἑταῖρος 14
 ἥ καὶ γνώριμος ἄλλος, ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν,
 ἀλλὰ περισσάλνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.

οὕπῳ πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος νῖδος
 20 ἔσθῃ ἐνὶ προθύροισι. ταφῶν δ' ἀνόρουσε συμβῶτης·

9 Homerus π 1—16

1 εἰκάσαι F | ὁμήρ(ω) P 2 τῷ om P | σῖβάτῃ P: corr
 in marg P² | ὀδυσεὺς P 3 ἑωθι[ν]ῇ c lit F¹ | ὥραν F
 5 πελοπόννησον F¹V | πραγματία ἄττα F: πρ. λιτὰ καὶ PV
 πραγματιάττα λιτὰ καὶ M 6 ἡρμηνευμένα F ἡρμ- M | δ' ἔστιν
 F δέ (ἐστίν) P 9 τῷ δ' FV τῷδ' M | κλισίῃς EFV κλισίῃ
 Hom | ὀδυσεὺς FP²M¹V | συφορβός M 10 ἐντύνοντ(ες) P, V
 11 ἐκπέμφαντε EFPM | ἀγρομένοισ(ιν) P 12 περισσαινὸν
 FEV | κύνες ut 14 κύνας F¹ 13 ὀδυσεὺς P 14 περὶ τε
 κτύπος Hom | κτύπος pr F¹ κτῆπος M¹ 15 ἄρ sic FP
 16 εὖμαι' P εὖμαιε V | ἐλεύσετ' M 17 οὐχ' F 18 περισσάλ-
 νουσι FV 19 εἴρητ' M εἴρηται V | ὅτε P ὅτι V 20 ἔσθῃκεν
 (sed κεν erasum) ἐπὶ F | προθύροισ(ιν) P | ἀνόρουσε M

ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσεν ἄγγεα, τοῖς ἐπονείτο
 κιρνάς αἰθοπα οἶνον. ὃ δ' ἀντίος ἔδραμ' ἀνακτος·
 κύσσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ
 χεῖράς τ' ἀμποτέρας· θαλερόν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
 Ταῦθ' ὅτι μὲν ἐπάγεται καὶ κηλεῖ τὰς ἀκοὰς ποιημάτων 5
 τε τῶν πάνν ἡδίστων οὐδενὸς ἦττω μοῖραν ἔχει, πάν-
 τες ἂν εὖ οἶδ' ὅτι μαρτυρήσειαν. ποῦ δὲ αὐτῶν ἐστὶν
 ἡ πειθὼ καὶ διὰ τί τοιαῦτά ἐστι, πότερον διὰ τὴν
 ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων ἢ διὰ τὴν σύνθεσιν; οὐδεὶς ἂν
 εἴποι διὰ τὴν ἐκλογὴν, ὥς ἐγὼ πείθομαι· διὰ γὰρ τῶν 10
 15 εὐτελεστάτων καὶ ταπεινοτάτων ὀνομάτων πέπλεκται
 πᾶσα ἡ λέξις, οἷς ἂν καὶ γεωργὸς καὶ θαλαττοουργὸς
 καὶ χειροτέχνης καὶ πᾶς ὁ μηδεμίαν ὥραν τοῦ λέγειν
 εὖ ποιούμενος ἐξ ἐτοίμου λαβὼν ἐχρήσατο. λυθέντος
 γοῦν τοῦ μέτρου φαῦλα φανήσεται τὰ αὐτὰ ταῦτα καὶ 15
 ἄξηλα· οὔτε γὰρ μεταφοραὶ τινες ἐνεῖσιν εὐγενεῖς οὔτε
 ὑπαλλαγαὶ οὔτε καταχρήσεις οὔτ' ἄλλη τροπικὴ διά-
 λεκτος οὐδεμία, οὐδὲ δὴ γλῶτται παλαιαὶ τινες οὐδὲ
 ξένα ἢ πεποιημένα ὀνόματα. τί οὖν λείπεται μὴ οὐχὶ
 τὴν σύνθεσιν τοῦ κάλλους τῆς ἐρμηνείας αἰτιᾶσθαι; 20

2 αἰθοπα PM | ἔδραμ(εν) F ἔδραμ' E: ἡλθεν PMV Hom
 3 καὶ φαλὴν P | τε om M 5 ἐπάγεται τε καὶ F sed καὶ
 gradationem facit 6 τῶν F: καὶ τῶν PMV | οὐδ' ἐνὸς F¹ |
 ἦττων F 7 εὖ F: om PMV | δὲ Sauppius: δὴ libri 8 τοιαύτη
 F¹ | πότερα F 10 ἐκλογ[ή]ν c lit P, om add mg F² | ὥς ἐγὼ
 πείθομαι om F 11 καὶ F E: τε καὶ PMV | ὀνομάτων add mg
 F² 12 fort οἷσις 13 ὥραν PMV ὥραν F γρ φροντίδα
 mg M: corr Sylburgius 14 λαβὼν P 15 γοῦν F γ' οὖν
 P | μετρίον F¹ 15 et p 12, 6 φαύλα F 16 ἐνεῖσιν εὐγενεῖς]
 ἐν αὐταῖς (αὐτοῖς MV) εὐγενεῖς ἐνεῖσιν PMV εἰσὶν εὐγενεῖς ἐν
 αὐτοῖς EF glossema sede incerta arguitur 17 [ὅ]παλλαγαὶ
 c lit F ὑπαλλαγὴ M | οὔτε ἄλλη PV 18 οὐδεμία διάλεκτος F |
 οὐδεδὴ P: οὔτε δὴ FMV | γλῶσσαι F | παλαιαὶ] πολλοὶ libri
 οὐδὲ Sauppius: οὔτε PMV ἢ in rasura ampliore F² 20 κάλ-
 λους ex καλοῦ corr F¹

τοιαῦτα δ' ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ μυρία, ὥς εὖ οἶδ' ὅτι πάντες ἴσασιν· ἐμοὶ δ' ὑπομνήσεως ἔνεκα λέγοντι ἀρκεῖ ταῦτα μόνα εἰρησθαι.

Φέρε δὴ μεταβῶμεν ἤδη καὶ ἐπὶ τὴν πεξὴν διὰ- 16
 5 λεκτον καὶ σκοπῶμεν, εἰ κἀκείνη τοῦτο συμβέβηκε τὸ πάθος, ὥστε παρὰ μικρὰ καὶ φαῦλα πράγματά τε καὶ ὀνόματα συνταχθέντα καλῶς μεγάλας ἡδονὰς γίνεσθαι καὶ χάριτας. ἔστι δὴ παρὰ τῷ Ἡροδότῳ βασιλεύς τις Λυδῶν, ὃν ἐκείνος Κανδαύλην <καλεῖ, Μυρσίλον δὲ>
 10 καλεῖσθαι φησιν ὑφ' Ἑλλήνων, τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἐρῶν, ἔπειτα ἀξιῶν τινα τῶν ἐταίρων αὐτοῦ γυμνὴν τὴν ἄνθρωπον ἰδεῖν, ὃ δὲ ἀπομαχόμενος μὴ ἀναγκασθῆναι, ὥς δὲ οὐκ ἔπειθεν, ὑπομένων τε καὶ θεώμενος αὐτήν — πρᾶγμα οὐχ ὅτι σεμνὸν ἢ καλλιλογεῖ-
 15 σθαι ἐπιτήδειον, ἀλλὰ καὶ παιδικὸν καὶ ἐπικίνδυνον καὶ τοῦ αἰσχροῦ μᾶλλον ἢ τοῦ καλοῦ ἐγγυτέρω· ἀλλ' εἴρηται σφόδρα δεξιῶς, καὶ κρεῖττον γέγονεν ἀκουσθῆναι λεγόμενον ἢ ὀφθῆναι | γινόμενον. ἵνα δὲ μή τις 17
 ὑπολάβῃ τὴν διάλεκτον εἶναι τῆς ἡδονῆς αἰτίαν τῇ
 20 λέξει, μεταθεῖς αὐτῆς τὸν χαρακτῆρα εἰς τὴν Ἀτθίδα

1 τοιαῦτα(α) (ἐστὶ) P, MV | εὖ εἰδότε M 2 *ἴσασιν F | δε P, MV 3 εἰρεῖσθαι P 4 μ[ε]ταβῶμεν c lit P | ἤδη F: om PMV | διάλεξιν F 5 καὶ ἐκείνη F | τοῦτο F: τὸ αὐτὸ PV τοῦτο αὐτὸ M | τὸ F: om PMV 6 παρὰ] περὶ libri 7 ἡδονὰς om PMV 8 καὶ F: τὰς PMV 9 κανδαύλην F¹ | καλεῖ . . . δὲ om FM καλεῖ . . . καλεῖσθαι om PV: supplēuit Sylb 11 τινα post αὐτοῦ traiecit F | fort <Γύγην> γυμνὴν 12 ὃ δὲ PMV: ὅς, F | μὴ] fort <μὲν> μὴ 13 δὲ om F 14 αὐτὴν· πρᾶγμα F: αὐτὴν τὸ πρᾶγμα P, αὐτὴν ἦν· τὸ δὲ περ. MV cui lectioni Γύγης ante ἣν interposuit Reiskius | οὐχ' F ut solet ante uocalem aspiratam 15 ἐπιτήδειον] δυνάμενον E | παιδικὸν F: ταπεινὸν EPMV | καὶ ἐπιτήδειον bis M, alterum expunctum manu rec 16 ἐγγυτέρω sic F | ἀλλὰ PM 17 δεξιῶς) sed conpendium ὡς in lit P | ἀκο[υ]σθῆναι c lit ampliore F 19 τηῖ P

γλῶτταν καὶ οὐδὲν ἄλλο περιεργασάμενος οὕτως ἐξοίσω
τὸν διάλογον.

- 18 Ἰγύρη, οὐ | γάρ σε δοκῶ πελθεσθαί μοι λέγοντι
περὶ τοῦ εἵδους τῆς γυναικός· ὥτα γὰρ τυγχάνει ἀν-
θρώποις ὄντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν· ποιεῖ ὅπως ἐκεῖ- 5
νην θεάσῃ γυμνῇ. Ὁ δ' ἀναβοήσας εἶπε· Δέσποτα,
τίνα λόγον λέγεις οὐχ ὑγιᾶ, κελεύων με δέσποιναν τὴν
ἐμὴν θεάσασθαι γυμνῇ; ἅμα δὲ χιτῶνι ἐκδυομένῳ
19 συνεκδύεται | καὶ τὴν αἰδῶ γυμνῇ. πάλαι δὲ τὰ καλὰ
ἀνθρώποις ἐξεύρηται, ἐξ ὧν μανθάνειν δεῖ· ἐν οἷς ἔν 10
τόδ' ἐστίν, ὁρᾶν τινα τὰ ἑαυτοῦ. ἐγὼ δὲ πελθομαι
ἐκείνην εἶναι πασῶν γυναικῶν καλλίστην, καὶ σοῦ δέ-
ομαι μὴ δεῖσθαι ἀνόμων. ὃ μὲν δὴ λέγων ταῦτα
ἀπεμάχετο..., ὃ δ' ἡμέλιβετο τοῖσδε· Θάρσει Ἰγύρη, καὶ
μὴ φοβοῦ μήτ' ἐμέ, ὥς πειρώμενόν σου λέγω λόγον 15
τόνδε, μήτε γυναῖκα τὴν ἐμὴν, μή τί σοι ἐξ αὐτῆς
γένηται βλάβος. ἀρχὴν γὰρ ἐγὼ μηχανήσομαι οὕτως,
ᾧστε μηδὲ μαθεῖν αὐτὴν ὀφθεῖσαν ὑπὸ σοῦ. ἀγαγὼν γάρ
σε εἰς τὸ οἴκημα, ἐν ᾧ κοιμώμεθα, ὀπισθε τῆς ἀνοιγο-
μένης θύρας στήσω· μετὰ δὲ ἐμὲ εἰσελθόντα παρέσται 20

3 Herodotus I 8—10

- 1 γλῶσσαν F | περιεργασμένος P 2 τὸν λόγον F
4 περὶ] τ(ους) περι P τὰ περι Va | τυγχάνει] ὑπάρχει F
5 ὄντα πιστότερα M ὄντ' ἀπ. rec M² 6 [θεάσῃ ἐκεί]νην c
lit F | δ' F δὲ PMV: δὲ μέγα H(erodotus) h | εἶπεν PV
7 λέγεις λόγον Hh 8 ἐκδυομένῳ F, H: ἐκδυομένη PMV
9 αἰδῶ FM 10 δεῖ ex δὴ F² | ἐν τῷδε (τῷδε corr)
F, MV ἐν τῷ δε P 11 ἔνεστιν corr F¹, M 12 εἶναι post
γυναικῶν PMV 13 δεῖσθαι FH: χρημίζειν P, MV | ἀνόμων
P ἀνόμον M | ταῦτα] τοιαῦτα H 14 addit H: ἀρρωδέων μή
τί οἱ ἐξ αὐτῶν γένηται κακόν | δὲ P | ἀμείβετο V 15 μήτε
με F | ὥς σέο πειρ. H | πειρώμενός V^{1a} | λόγον λέγω PMV
16 τόνδε... 17 ἐγὼ om add mg P² | τ[ι] σοι c lit F τις P
18 ἄγων P ἐγὼ H 19 ἐς P, M | ὀπισθεν PMV 20 θυραστήσω P¹

καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἐμὴ εἰς κολίτην. κεῖται δ' ἐγγὺς τῆς
 εἰσόδου θρόνος· ἐπὶ τοῦτον τῶν ἱματίων καθ' ἐν
 ἑκάστων ἐκδύσα θήσει, καὶ καθ' ἡσυχίαν πολλὴν παρέ-
 σται σοι θεάσασθαι. ὅταν δ' ἀπὸ τοῦ θρόνου πορεύηται
 5 ἐπὶ τὴν εὐνὴν κατὰ νύκτον τε αὐτῆς γένῃ, σοὶ μελέτω
 τὸ ἐντεῦθεν, ὅπως μὴ σε ὕψεται ἀπίοντα διὰ θυρῶν.
 ὃ μὲν δὴ ὥς οὐκ ἐδύνατο διαφυγεῖν, ἔτοιμος ἦν
 [ποιεῖν ταῦτα].

οὐκ ἂν ἔχοι τις οὐδὲ ἐνταῦθα | εἰπεῖν, ὅτι τὸ ἀξίωμα 20
 10 καὶ ἡ σεμνότης τῶν ὀνομάτων εὖμορφον πεποίηκε τὴν
 φράσιν· ἀνεπιτήδευτα γὰρ ἔστι καὶ ἀνέκλεκτα, οἷα ἡ
 φύσις τέθηκεν σύμβολα τοῖς πράγμασιν· οὐδὲ γὰρ
 ἥρμοττεν ἴσως κρείττοσι χρήσασθαι ἑτέροις. ἀνάγκη
 δὲ δὴ πού, ὅταν τοῖς κυριωτάτοις τε καὶ προσεχεστάτοις
 15 ὀνόμασιν ἐκφέρηται, τὰ νοήματα μηδὲν σεμνότερ' εἶναι,
 ἢ οἷά ἔστιν <ἐκεῖνα>. ὅτι δὲ οὐδὲν ἐν αὐτοῖς ἔστι σεμνὸν
 οὐδὲ περιττόν, ὃ βουλόμενος εἴσεται μεταθεῖς οὐδὲν
 ὃ τι μὴ τὴν ἁρμονίαν. πολλὰ δὲ καὶ παρὰ τοῦτω τῷ
 ἀνδρὶ τοιαῦτά ἔστιν, ἐξ ὧν ἂν τις τεκμήραιτο, ὅτι
 20 οὐκ ἐν τῷ κάλλει τῶν ὀνομάτων ἡ πειθὼ τῆς ἐρμη-

1 καὶ ante ἡ om F | ἐς PMV | δὲ PMV 2 τοῦτω M |
 ἐκδύσα ante καθ' PMV 3 ἐκδύνουσα H | παρέξει H
 4 *σοι P om F¹ | ὅτ' ἂν FP ut solent: ἐπεὰν H | δε P, MV |
 τοῦ om supplet F¹ 5 μελέτω σοι F 6 ἰόντα H | δ[ι]α
 c lit P 7 ἐδύνατο F cum H cod mediceo: ἡδύνατο PMV |
 διαφεύγειν P | ἦν ἔτοιμος. H 8 ποιεῖν ταῦτα (τά γ' αὐτά P)
 om H 9 οὐδὲν F 10 πεποίηκεν P 11 ἀνεπιτήδευτα*
 F | ἀνέλεκτα V | ἡ om PV 12 τέθεικεν FP τέθεικε EMV
 13 κρείττος(ιν) P 14 δὲ δὴ FM: δε P δὴ Vs 15 μηδὲν
 δὲ sed δὲ expunctum F | σεμνότερον εἶναι libri σεμνότεραν
 <τὴν λέξιν> εἶναι ci Reiskius 16 ἢ om F¹ | οἷα F¹ | ἔστι
 <τὰ ὀνόματα> ci Reiskius | οὐδὲ M | αὐτοῖς F 17 περι-
 τὸν οὐδὲ σεμνὸν F 18 καὶ <ἄλλα> ci Reiskius | τοῦτο
 (-τω corr) τ(ω) P

νείας ἦν, ἀλλ' ἐν τῇ συζυγίᾳ. καὶ περὶ μὲν τούτων
ἱκανὰ ταῦτα.

Ἵνα δὲ πολὺ μᾶλλον αἰσθηταὶ τις, ὅσῃν ἔχει ῥώμην 4
ἢ συνθετικῇ δυνάμει ἐν τε ποιήμασι καὶ λόγοις, λή-
φομαι τινὰς εὖ ἔχειν δοκούσας λέξεις, ὧν τὰς ἀρμο- 5
21 νίας με|ταθεῖς ἄλλοιᾳ φαίνεσθαι ποιήσω καὶ τὰ μέτρα
καὶ τοὺς λόγους. λαμβανέσθω δὲ πρῶτον μὲν ἐκ τῶν
Ὀμηρικῶν ταῦτα·

ἀλλ' ἔχεν ὥστε τάλαντα γυνὴ χερυῆτις ἀληθής,
ἢ τε σταθμὸν ἔχονσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει 10
ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄροίτο.

τοῦτο τὸ μέτρον ἡρωϊκὸν ἐστὶν ἐξάπουν τέλειον, κατὰ
22 δάκτυλον πόδα βαινόμενον. ἐγὼ δὴ τῶν ὀνομά|των
τούτων μετακινήσας τὴν σύνθεσιν τοὺς αὐτοὺς στίχους
ἀντὶ μὲν ἐξαμέτρων ποιήσω τετραμέτρους, ἀντὶ δὲ 15
ἡρωϊκῶν προσοδιακοὺς τὸν τρόπον τοῦτον·

ἀλλ' ἔχεν ὥστε γυνὴ χερυῆτις τάλαντ' ἀληθής,

9 Homerus *M* 433—5 9—p 16, 2. 7—p 17, 5 in usum
uertit Hermogenes π. *id.* I 3 p 230, 9—231, 8 *W* (Castor Walzii
III 715) 14—p 16, 6 testatur Maximus Planudes Walzii *V*
491, 7 17—p 16, 2 testatur Syrianus in *Herm* p 48, 4 *Rab*

1 ἦν**ἀλλ' *P* | καὶ] ἦν καὶ *M* ἦ καὶ *V* 3 πολλὸν *F*¹ |
τις *FM*: om *PV* 4 ποιήμασιν *P* 5 δοκούσας suppleuit *F*¹
6 μετατεθεῖς *V* | ἄλλοιᾱς *P* 7 μὲν om *PMV* 8 ταυτί
PMV 9 ἔχεν *FM* ut Apollonius *lex.*: ἔχον *PV* Hom(erus) |
χευῆ τ[ι]ς et [ἀνέλ]κει c *lit F* 10 εἴριον deleto accentu *P*
11 ἄροῖται *Hom* 12 ἡρωϊκόν *PMV* 13 πόδα δάκτυλον *PMV* |
τῶν] τῶν αὐτῶν *PV* 16 προσοδιακοὺς *FP* προσοφρικοὺς *MV*.
errorem scriptoris Planudes suspicabatur *V* p 491, 13 cf Ritsche-
lius opusc I 287. sed uaria uel nomen metricis fuit cf anecd
Ambr in Studemundi anecd I p 226, 13 Choeroboscus ibid 60, 10;
Dionysius quid uoluerit, Bacchylides docebit fr 19 17 ἔχεν
FMV ἔχον *P* scholl Hermogenis. Dionysius fort ἔχ' scripsit ut
haec forma euaderet _ _ _ _ _ | _ _ _ _ _ | τάλαντ' *F* Sy-
rianus Planudes anonymus: τάλαντα *PMV* Ioannes Walzii *VI*

ἢ τις εἴριον ἀμφὶ καὶ σταθμὸν ἔχουσ' ἀνέλκει
 ἰσάζουσ', ἵν' ἀεικέα παισὶν ἄροιτο μισθόν.
 τοιαῦτά ἐστι τὰ πριάπεια[, ὑπὸ τινων δ' ἰθυφάλλια]
 λεγόμενα ταυτί·

5 Οὐ βέβηλος, ᾧ τελέται τοῦ νέου Διονύσου...

κἀγὼ δ' ἐξ εὐεργεσίας ὠργιασμένος ἦκα.

23

ἄλλους πάλιν λαβὼν στίχους Ὀμηρικούς, οὔτε προσθεὶς
 αὐτοῖς οὐδὲν οὔτε ἀφελών, τὴν δὲ σύνθεσιν ἀλλάξας
 μόνον ἕτερον ἀποδώσω γένος τὸ τετράμετρον καλού-
 10 μενον Ἰωνικόν·

ὥς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρον κεῖτο ταυνοσθεῖς,
 βεβρυχώς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσης.

ὥς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρον κεῖτο ταυνοσθεῖς,
 αἵματοέσης κόνιος δεδραγμένος, βεβρυχώς.

5 Euphorio Chersonesita Hephaestionis c 16 11 Homerus
 N 392—3

244, 20: articulum τὰ adicere possis ut uersum ceteris aequas,
 sed cf Bacchyl fr 19, 4 1 ἢ τις Syrianus Ioannes anonymus:
 ἢ τ' FM's Planudes ἢ PV | ἀμφὶ anonymus et Syriani cod S:
 ἀμφὶς libri, Planudes et qui ante ἔχ. ponit Ioannes | ἔχ(ων)ουσ'
 P ἔχουσα F | ἀνέλκει P ἔλκει F 2 ἵνα (καὶ add Ioannes)
 παισὶν ἀεικέα (ἀεικέ' Syr) Syr Ioannes anon | λάβοι τὸν (lege
 λάβοιτο) μισθόν Ioannes 3—6 ex Hephaestione interpolata
 putabat Meinekios Anal Alex p 343 3 [ὁ]πὸ τινων δὲ ἰθυ-
 φάλλια c lit F, MV Planudes: διφίλια P. spuria sunt | ἰθυφα-
 λικά Planudes 5 συμβέβηλος F Planudes | ᾧ Hephaestio: ὥς
 libri, Maximus | τελεταὶ P Heph λέγεται FMV: corr Meinekios
 l s | δρονύσου P 6 εὐεργεσίας P Planudes ut Hephaestio:
 ἐργασίης MV ἐργασίας F | ὠργιασμένος F ὠργια*σμένος P
 8 οὐδὲν αὐτοῖς PV 9 γένος τὸ F: μέλος PMV | τὸ ante καλ.
 dant PMV 11 et 13 δ libri | καὶ δίφρον add mg F¹
 12—13 om F 13 sic etiam cod Monacensis Hermogenis, cuius
 interpretes ut trochaeos efficerent, alii ἔκειτο καὶ δίφρον τα-
 νοσθεῖς scripsere ut teste Ioanne Sic. Syrianus et Ioannes
 Caesariensis, Castor, Planudes, alii (Walz VI 243, 3 VII 985, 3)
 ταυνοσθεῖς κεῖτο καὶ δίφρον | ταυνοσθεῖς P¹ 14 αἵματοέσης(η)ς
 P αἵματοέσης V. uoluitne Dionysius ditrochaeum αἵματούσης?

τοιαῦτ' ἐστὶ τὰ Σωτάδεια ταυτί·

- 24 ἐνθ' οἱ μὲν ἐπ' ἄκραισι πυραῖς νέκυες ἔκειντο
γῆς ἐπὶ ξένης, ὄρφανὰ τέλεια προλιπόντες
Ἑλλάδος ἱερῆς καὶ μυχὸν ἐστῆς πατρώης,
ἦβην τ' ἐρατὴν καὶ καλὸν ἥλλου πρόσωπον. 5
ἐδυνάμην δ' ἂν ἔτι πολλὰς ἰδέας μέτρων καὶ διαφό-
ρους εἰς τὸν ἡρωϊκὸν ἐμπιπτούσας στίχον ἐπιδεικνύναι,
τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς ἄλλοις ὀλίγον δεῖν πᾶσι συμβεβη-
κὸς μέτροις τε καὶ ῥυθμοῖς ἀποφαίνειν, ὥστε τῆς μὲν
ἐκλογῆς τῶν ὀνομάτων τῆς αὐτῆς μενουσῆς, τῆς δὲ 10
συνθέσεως μόνης μεταπεσούσης τὰ τε μέτρα μεταρρυσμι-
ζεσθαι καὶ συµμεταπίπτειν αὐτοῖς τὰ σχήματα, τὰ χρώ-
ματα, τὰ ἦθη, τὰ πάθη, τὴν ὅλην τῶν ποιημάτων
ἄξιωσιν· ἀλλ' ἀναγκασθήσομαι πλειόνων ἄψασθαι θεω-
ρημάτων, ὧν ἔνια ὀλίγοις πάνυ ἐστὶ γνῶριμα. ἐπὶ 15
25 πολλῶν δ' ἴσως καὶ | οὐχ ἥμιστα ἐπὶ τῶν τοιούτων
καλῶς ἂν ἔχοι τὰ Εὐριπίδεια ταῦτα ἐπενεργεῖν·

μή μοι

λεπτῶν θίγγανε μύθων, ψυχῇ·

1 cf anonymus Walzii VII 985, 9 ταῦτα Σωτάδου φησὶ
Διονύσιος εἶναι Ioannes Sic Walzii VI 243, 30 18 Euripides
fr 924

1—5 ex Hermogene p 230, 19 interpolata Meinekii puta-
bat p 344 1 τοιαῦτα PMV | Σωτάδεια Planudes: σωτάδια
libri 2 ἄκραισι FM ut Hermog Ioannes Sic VI 243, 30:
ἄκραις PV anonymus VII 985, 14 | πυραῖσι anon | ἔκειντο F
5 ἦβη sed ν sscr P¹ | ἐρατὴν F: ἐρατεινὴν PMV Hermo-
genes eiusque interpretes: em Goeller et Hermannus elem metr
p 445 6 δυνάμην PV | δὲ ἔτι M 7 ἐπιδεικνύναι F
8 δὲ PMV | καὶ P: καὶν F καὶν MV 9 τε om F 10 ὁμάτων
sscr vo P¹ 11 μεταπιπτούσης sed πεσούσης compendio mg F
μεταπεσούσης M: μάλιστα πεσούσης PV 12 αὐτῆς M 13 τὰ
πάθη om P 14 ἀλλ' om F inserto δὲ ante πλειόνων | ἀν(αν)κα-
σθήσομαι P | ἄπτεσθαι P 15 γνῶρισμα F¹ 16 δὲ PMV | καὶ
om P 17 εὐριπίδεια F¹M 19 [θί]γγανε c ras F θίγγανε M

τί περισσὰ φρονεῖς; εἰ μὴ μέλλεις
σεμνύνεσθαι παρ' ὁμοίοις.

ταῦτα μὲν οὖν ἔασειν μοι δοκῶ κατὰ τὸ παρόν.
ὅτι δὲ καὶ ἡ περὶ λέξις τὸ αὐτὸ δύναται παθεῖν τῇ
ἐμμέτρῳ | μενόντων μὲν τῶν ὀνομάτων, ἀλλαττομένης 26
δὲ τῆς συνθέσεως, πάρεστι τῷ βουλομένῳ σκοπεῖν.
λήψομαι δ' ἐκ τῆς Ἡροδότου λέξεως τὴν ἀρχὴν τῆς
ἱστορίας, ἐπειδὴ καὶ γνώριμός ἐστι τοῖς πολλοῖς, μετα-
θίς τὸν χαρακτῆρα τῆς διαλέκτου μόνον. Ἐκροῖσος ἦν
10 Ἀνδὸς μὲν γένος, παῖς δ' Ἀλυάττου, τύραννος δ' ἐθνῶν
τῶν ἐντὸς Ἄλως ποταμοῦ· ὃς ῥέων ἀπὸ μεσημβρίας
μεταξὺ Σύρων τε καὶ Παφλαγόνων ἐξέησι πρὸς βορέαν
ἄνεμον εἰς τὸν Εὐξείνου καλούμενον πόντον'. μετατί-
θημι τῆς λέξεως ταύτης τὴν ἁρμονίαν, καὶ γενήσεται
15 μοι οὐκέτι ὑπαγωγικὸν τὸ πλάσμα | οὐδ' ἱστορικόν, 27
ἀλλ' ὀρθὸν μάλλον καὶ ἐναγώνιον· Ἐκροῖσος ἦν υἱὸς
μὲν Ἀλυάττου, γένος δὲ Ἀνδός, τύραννος δὲ τῶν ἐν-
τὸς Ἄλως ποταμοῦ ἐθνῶν· ὃς ἀπὸ μεσημβρίας ῥέων
μεταξὺ Σύρων καὶ Παφλαγόνων εἰς τὸν Εὐξείνου
20 καλούμενον πόντον ἐκδίδωσι πρὸς βορέαν ἄνεμον.
οὗτος ὁ χαρακτῆρ οὐ πολλὸν ἀπέχειν ἂν δόξειεν τῶν

9 Herodotus I 6

1 μέλλεις F 3 οὖν F 5 ἐμμέτρῳ ὄντων PMV | μὲν
om V | τῶν F τῶν αὐτῶν E: om PMV | ἀλλαττομένης MV
ἀλλαττομένης P 6 plura legit E | τῷ βουλομένῳ P 7 et
10 δὲ PMV 8 ἐπειδὴ F: ἐπεὶ PMV | μετα**θίς F
9 κροῖσος P 10 ἀλυάττω E | ἐθν[ῶν] c lit F 11 ἄλως
FMV ut u 18. 19, 6 FPMV 12 τε om M Herodotus, Diony-
sius consulto addidit et 19, 8 et hic, omisit 1 19 | ἐξέησι P |
βορέῃνεμον pr sed corr F¹ 13 μετατίθημι P μάρτυρα τίθημι
M 14 γενήσεται μοι sed sscr αἰ P 15 ὑπαγωγικόν F επα-
γ(ω)γικον sed sscr ὅ P: ἐπαγωγικόν MV | οὐδε P, MV 16 ἦν
ἀλ. μὲν παῖς E 17 ἀλυ*άττου P 19 παφλαγόνων καὶ
σύρων F 21 ὁ sscr P¹ | δόξειε F

Θουκυδίδου τούτων· Ἐπίδαμνος ἐστὶ πόλις ἐν δεξιᾷ
 εἰσπλέοντι τὸν Ἴονιον κόλπον· προσοικοῦσι δ' αὐτὴν
 Ταυλάντιοι βάρβαροι, Ἰλλυρικὸν ἔθνος· πάλιν δὲ
 ἀλλάξας τὴν αὐτὴν λέξιν ἑτέραν αὐτῇ μορφὴν ἀπο-
 δώσω τὸν τρόπον τοῦτον· Ἀλυάττου μὲν υἱὸς ἦν 5
 Κροῖσος, γένος δὲ Ἀνδός, τῶν δ' ἐντὸς Ἄλως ποτα-
 μοῦ τύραννος ἐθνῶν· ὃς ἀπὸ μεσημβρίας ῥέων Σύρων
 τε καὶ Παφλαγόνων μεταξὺ πρὸς βορέαν ἐξίησιν ἄνε-
 μον ἐς τὸν καλούμενον πόντον Εὐξείνου· Ἡγησιακὸν
 28 τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς συνθέσεως, μικρὸ|κομψον, ἀγεννές, 10
 μαλθακόν· τούτων γὰρ τῶν λήρων ἱερεὺς ἐκείνος ἀνὴρ
 τοιαῦτα γράφων· Ἐξ ἀγαθῆς ἐορτῆς ἀγαθὴν ἄγομεν
 ἄλλην· Ἀπὸ Μαγνησίας εἰμὶ τῆς μεγάλης Σιτυλεύς·
 Ὅδ γὰρ μικρὰν εἰς Θηβαίων ὕδωρ ἔπτυσεν ὁ Διό-
 νυσος· ἡδὺ μὲν γὰρ ἐστὶ, ποιεῖ δὲ μαίνεσθαι· 15
 Ἄλις ἔστω παραδειγμάτων. ἱκανῶς γὰρ οἶομαι πε-
 ποιηκέναι φανερόν ὃ προὔκειτό μοι, ὅτι μείζονα ἰσχὺν
 ἔχει τῆς ἐκλογῆς ἢ σύνθεσις. καὶ μοι δοκεῖ τις οὐκ
 ἂν ἀμαρτεῖν εἰκάσας αὐτὴν τῇ Ὀμηρικῇ Ἀθηνᾷ· ἐκείνη
 τε γὰρ τὸν Ὀδυσσεᾶ τὸν αὐτὸν ὄντα ἄλλοτε ἄλλοιον 20

1 Thucydides I 24 12 Hegesias Muelleri fr scr Alex p 138

1 (ἐστι)** P | ἐν... κόλπον om add mg F 2 πρ(οσ)οικοῦ-
 σιν P | δὲ PV 3 ταλάντιοι MV | δὲ ἀλλάξας F: διαλλάξας
 PMV 4 ἐταίρων V | αὐτῇ add mg F¹ αὐτὴν PM 5 τοῦτον
 om M 6 δ' om PV 8 ἐξίησιν FM: ἔξεισιν PV 9 ἐς
 F: εἰς PMV ut supra 10 τοῦτο ante τὸ σχ. traicit F | ἀγε-
 νες P, V: ἀγενές FMa 11 ἀνὴρ libri 14 μικρὰν libri
 μαρὰν Casaubonus cf Götternamen p 374. μικρὰν <χολήν> ci
 Reiskius | ἐσθηβαίων F 15 ἡδὺ Reiskius: ἡδὺς libri. frustra
 Ismenum aduocabat C Mueller 16 ἄλις F ἂν P | ἔστω F:
 ἔστω τῶν PMV | ἱκαν(ῶς) P¹ 17 φανερόν πεποιηκέναι F |
 προύκειται F¹ 18 ἔχει ante ἢ iterauerat F¹ | δοκεῖ τις οὐκ ἂν
 PV: οὐ δοκεῖ τις EFM 19 ἀμαρτάνειν PMV 20 ὀδυσσεᾶ F

ἐποίει φαίνεσθαι, τοτὲ μὲν μικρὸν καὶ ῥυσὸν καὶ αἰσχροὺν

πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἢδὲ γέροντι, 29
τοτὲ δὲ τῇ αὐτῇ ῥάβδῳ πάλιν ἐφαψαμένη

5 μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα θῆκεν ιδέσθαι,
καὶ δὲ κάρητος

οὕτως ἦκε κόμας ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίως.
αὕτη τε τὰ αὐτὰ λαμβάνουσα ὀνόματα τοτὲ μὲν ἄμορφα
καὶ ταπεινὰ καὶ πτωχὰ ποιεῖ φαίνεσθαι τὰ νοήματα,
10 τοτὲ δ' ὕψηλὰ καὶ πλούσια [καὶ ἄδρᾶ] καὶ καλὰ. καὶ
τοῦτ' ἦν σχεδὸν ᾧ μάλιστα διαλλάττει ποιητῆς τε ποιη-
τοῦ καὶ ῥήτωρ ῥήτορος, τὸ συντιθέναι δεξιῶς τὰ ὀνό-
ματα. τοῖς μὲν οὖν ἀρχαίοις ὀλίγον δεῖν πᾶσι πολλῇ
ἐπιτήδευσις ἦν αὐτοῦ, παρ' ὃ καὶ καλὰ ἐστὶν αὐτῶν
15 τὰ τε μέτρα καὶ τὰ μέλη καὶ οἱ λόγοι· τοῖς δὲ μετα-
γενεστέροις οὐκέτι πλὴν ὀλίγων· χρόνῳ δ' ὕστερον 30
παντάπασις ἡμελήθη καὶ οὐδεὶς ᾤετο δεῖν ἀναγκαῖον
αὐτὸ εἶναι οὐδὲ συμβάλλεσθαι τι τῷ κάλλει τῶν λόγων·
τοιγάρτοι τοιαύτας συντάξεις κατέλειπον οἷας οὐδεὶς

3 Homerus π 273 ρ 202. 337 ω 157 5 μείζ. . . πάσσονα,
6 καὶ δ. . . 7 ὁμοίως Homerus ζ 230—1 (ψ 157 sq), 5 θῆκεν ιδέ-
σθαι ex ω 369 cf θ 20

1. 4. 8. τότε F¹ ut 8 P¹ 1 μὲν μικρὸν καὶ ῥυσὸν EF:
μὲν ῥυσὸν καὶ μικρὸν PMV 3 ἢδὲ] ἢδὲ καὶ F | γέροντα P
4 ῥάβδῳ P 5 θῆκεν ιδέσθαι cum Victorio Goellerus
delebat 6 καὶ δ' ἐκκάρητος F 7 ὑακινθίν(ω) P 8 αὐτῇ
libri: corr Sylb | τοτὲ] τε* sed sscr το F 9 ταπεινὰ καὶ
πτωχὰ EF: πτωχὰ καὶ ταπεινὰ PMV 10 δὲ PMV | καὶ ἄδρᾶ
del Sadaeus p 28 | ἄδρᾶ F 11 τοῦτ' ἦν σχεδὸν ᾧ P τοῦτ' ἦν
δ (ᾧ M) FM: τοῦτῳ V | διαλλάττει P 12 τὸ EFP: τῷ MV
13 πᾶσι P 14 ἐπίδοσις ἦν libri: corr Sylburgius. δόσις ci
Disselbeck conl Dion t I p 240, 16. 167, 13. 234, 12 15 τε om
PV 16 οὐκ ἔστι P | χρόν(ω) P | δὲ V 17 οὐδέϊς P | δεῖν]
fort λοιπὸν 18 τι om P | τ(ω) P 19 κατέλειπον P

ὑπομένει μέχρι κορωνίδος διελθεῖν, Φύλαρχον λέγω
καὶ Δοῦριν καὶ Πολύβιον καὶ Ψάωνα καὶ τὸν Καλ-
λατιανὸν Δημήτριον Ἰερώνυμόν τε καὶ Ἀντίγονον καὶ
Ἡρακλείδην καὶ Ἠγησιάννακτα καὶ ἄλλους μυρίους·
ὧν πάντων εἰ τὰ ὀνόματα βουλοίμην λέγειν, ἐπι- 5
λείψει με' ὁ τῆς ἡμέρας χρόνος. καὶ τί δεῖ τούτους
θαυμάζειν, ὅπου γε καὶ οἱ φιλοσοφίαν ἐπαγγελλόμενοι
καὶ τὰς διαλεκτικὰς ἐκφέροντες τέχνας οὕτως εἰσὶν
31 ἄθλιοι περὶ τὴν σύνθεσιν τῶν ὀνομάτων ὥστε | αἰδεῖ-
σθαι καὶ λέγειν; ἀπόχρη δὲ τεκμηρίῳ χρήσασθαι τοῦ 10
λόγου Χρυσίππῳ τῷ Στωϊκῷ (περαιτέρω γὰρ οὐκ ἂν
προβαῖεν)· τούτου γὰρ οὐτ' ἄμεινον οὐδεὶς τὰς δια-
λεκτικὰς τέχνας ἠκριβώσεν οὔτε ἁρμονίᾳ χεῖρονι συν-
ταχθέντας ἐξήνεγκε λόγους τῶν γούν ὀνόματος καὶ
δόξης ἀξιοθέντων. καίτοι σπουδάζεσθαι γέ τινες προσ- 15
ποιήθησαν αὐτῶν καὶ περὶ τοῦτο τὸ μέρος ὡς
ἀναγκαῖον ὃν τῷ λόγῳ καὶ τέχνας γέ τινας ἔγραψαν
ὑπὲρ τῆς συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μορίων· ἀλλὰ

5 Demosthenes or XVIII 296

1 φύλαρχον PM 2 ψάωνα PMV ^Φστάωνα F quod στα-
ωνα Victorius legit: corr H Valesius emendd. III 14 p 96 Burm.
Ionsius scr hist phil I 2, 2 Ruhnkenius ad Rutilium p LXII |
καλατιανὸν P καλαντιανὸν MV καλανδιανὸν F cf C Mueller fr
hist gr 4, 380 3 ἀντίγονον F ἀντίλογον PMV: Ἀντίλογον
cum Vossio de hist gr III p. 245 Reiskius Ἀντίλογον alii
4 ἠγησι(α)νακτα P, F ἠγησίννακτα M: ἠγησίαν μάγνητα V 5 εἰ
post ὀνόματα dant PMV 7 οἱ F²P: om F¹ οἱ τὴν MV |
ἐπ[αγγελλό]μενοι c lit F 8 φέροντες F¹ 10 τῶι λόγῳ
χρυσίππου τοῦ στοικου PMV 11 περ***αιτέρῳ F 12 προ-
βαῖν libri | τοῦτο F | οὔτε PMV 13 χεῖρονι ante ἁρμ. PMV
14 γ' οὐν F, M: om PV 15 ἠξιωμένων F ex p 22, 9 |
καίτοι] καὶ M | σπουδάζεσθαι F: σπουδάζειν PMV. medii rari
vestigium seruandum erat 16 αὐτῶι F, M 17 ὃν F om P |
τ(ω) λόγ(ω) P | γε om PMV | ἔγραψαν PM ἔγραψεν F: ἐπέ-
γραψαν V 18 ὑπερ** P | τῆς om M

πολύ τι πάντες ἀπὸ τῆς ἀληθείας ἀπεπλάγχθησαν καὶ
οὐδ' ὄναρ εἶδον, τί ποτ' ἐστὶ τὸ ποιοῦν ἡδεῖαν καὶ
καλὴν τὴν σύνθεσιν. ἐγὼ γ' οὖν ὅτ' ἔγνων συντάτ-
τεσθαι ταύτην τὴν ὑπόθεσιν, ἐξήτουν εἰ τι τοῖς πρό-
5 τερον εἴρηται περὶ αὐτῆς καὶ μάλιστα τοῖς ἀπὸ τῆς
Στοᾶς φιλοσόφοις, εἰδὼς τοὺς ἄνδρας οὐ μικρὰν φρον-
τίδα τοῦ λεκτικοῦ τόπου ποιουμένους· δεῖ γὰρ αὐτοῖς
τάληθῃ μαρτυρεῖν. οὐδαμῇ δ' οὐδὲν εἰρημένον ὑπ'
οὐδενὸς ὁρῶν τῶν γοῦν ὀνόματος ἡξιωμένων οὔτε
10 μείζον οὔτ' ἔλαττον εἰς ἣν ἐγὼ προήρημαι πραγμα- 32
τελαν, ἃς δὲ Χρῦσιππος καταλέλοιπε συντάξεις διττὰς
ἐπιγραφὴν ἐχούσας 'περὶ τῆς συντάξεως τῶν τοῦ λό-
γου μερῶν' οὐ ῥητορικὴν θεωρίαν ἐχούσας ἀλλὰ δια-
λεκτικὴν, ὥς ἴσασιν οἱ τὰς βύβλους ἀνεγνωκότες, ὑπὲρ
15 ἀξιωματῶν συντάξεως ἀληθῶν τε καὶ ψευδῶν καὶ δυ-
νατῶν καὶ ἀδυνάτων ἐνδεχομένων τε καὶ μεταπιπτόν-
των καὶ ἀμφιβόλων καὶ ἄλλων τινῶν τοιουτοτρόπων,
οὐδεμίαν οὔτ' ὠφέλειαν οὔτε χρεῖαν τοῖς πολιτικοῖς
λόγοις συμβαλλομένης εἰς γοῦν ἡδονὴν καὶ κάλλος

12 cf Laertius Diogenes VII 193

1 πολὺ τι FP: πολὺ τι μᾶλλον MV πολλοὶ ἢ μᾶλλον Reiskius | ἀπεπλανήθησαν PMV 2 οὐδε P, MV | ποτε c ras supra τε F | ἡδεῖαν F 3 ἐγὼ γ' οὖν F: ἐγωγ' οὖν PMV | ὅτ' ἔγνω F: ὅτε διέγνω PMV 5 τῆστοᾶς F 7 τόπου λόγου F τε ποιημένους P πεποιημένους Va 8 οὐδαμεί (sscr ηι) P¹ | δ' om P | εἰρημένον om PMV | ὑπ' οὐδενός] ὑπὸ αὐτῆς sed οὐδενός supra ὑπὸ scr F αὐτῆς deleui, ad Stoam Goellerus referebat 9 ὁρῶν FPM: εὐρῶν V εὐρον a | γοῦν om PV 10 οὔτε ἔλ. συναχθὲν εἰς Vs 11 χρήσιππος M¹ | καταλέλοιπ(εν) sed compendium in ras P | διττὴν F 12 περὶ] οὐ περὶ PM 13 οὐ] καὶ P | θεωρίαν <εὐρῶν> ἐχούσας ci Reiskius 14 βίβλους libri | ἀνεγνω*κό*τες ex ἀναγινώσκοντες F² 16 τε] δὲ PMV 17 ἀμφιλόβων P | in mg ἀπλῶν adposuit m ant F 18 οὔτ' ὠφέλειαν om P: post χρεῖαν traiciunt MV 19 συμβαλλομένων PMV | καὶ F: ἢ PMV

ἐρμηνείας, ὣν δεῖ στοχάζεσθαι τὴν σύνθεσιν· ταύτης
 μὲν τῆς πραγματείας ἀπέστην, ἐσκόπουν δ' αὐτὸς ἐπ'
 ἔμαντοῦ γενόμενος, εἴ τινα δύναμιν εὐρεῖν φυσικὴν
 ἀφορμὴν, ἐπειδὴ παντὸς πράγματος καὶ πάσης ζητή-
 σεως αὕτη δοκεῖ κρατίστη εἶναι ἀρχή. ἀψάμενος δέ 5
 33 τι|νων θεωρημάτων καὶ δόξας ὁδῶ μοι τὸ πρᾶγμα
 χωρεῖν ὡς ἔμαθον ἐτέρωσέ ποι ταύτην ἄγουσαν ἐμὲ
 τὴν ὁδόν, οὐχ ὅποι ἐπορευόμην καὶ ἀναγκαῖον ἦν ἐλ-
 θεῖν, ἀπέστην. κωλύσει δ' οὐδὲν ἴσως κάκεινης ἄψα-
 σθαι τῆς θεωρίας καὶ τὰς αἰτίας εἰπεῖν δι' ἃς ἐξέλιπον 10
 αὐτήν, ἵνα μὴ με δόξη τις ἀγνοία παρελθεῖν αὐτήν
 ἀλλὰ προαιρέσει.

Ἐδόκει δὴ μοι τῇ φύσει μάλιστα ἡμᾶς ἐπομένους 5
 οὕτω δεῖν ἀρμόττειν τὰ μόρια τοῦ λόγου, ὡς ἐκείνη
 βούλεται. αὐτίκα τὰ ὀνόματα πρότερα ἤξιουν τάττειν 15
 τῶν ῥημάτων (τὰ μὲν γὰρ τὴν οὐσίαν δηλοῦν, τὰ δὲ
 τὸ συμβεβηκός, πρότερον δ' εἶναι τῇ φύσει τὴν οὐσίαν
 τῶν συμβεβηκότων), ὡς τὰ Ὀμηρικὰ ἔχει ταυτί·

ἄνδρά μοι ἔννεπε Μοῦσα πολύτροπον
 καὶ μῆνιν ἄειδε, θεά

20

19 Homerus α 1

21 idem Α 1

2 [ἐς]κόπουν c lit F | δὲ PMV 5 αὐτὴ F | δοκεῖ| δοκεῖ
 καὶ P | εἶναι καὶ ἀρχή V 6 μοι FP: τινι MV | τὰ πράγματα
 προχωρεῖν F 7 ἄγουσα F¹ | ἐμὲ om F 8 ἐπορευόμην] πε[ου]-
 θέμην πορευομένην sic c lit F προυθέμην PMV 9 κωλύει V |
 δὲ PV | ἴσως ex ὅμως corr F 11 ἀγνοία P | προελθεῖν F
 sed παρελθεῖν marg F² 12 ἀλλὰ] ἀλλὰ μὴ V² 13 — p 26, 16
 nonne Chrysippea? licet neget Dion l 2, p 26, 21 — 27, 6 14 ἐκεί-
 νῃ βεβούληται P 15 πρότερα] πρῶτα F om PMV | ἤξιουν F:
 ἡγούμην PMV 16 τῶν F: πρὸ τῶν PMV | οὐσίαν FV:
 αἰτίαν PM | δηλοῖ F 17 προτέρα M Reiskius | δε P, V | τῇ
 φύσει om F 18 ταυτί om PMV 19 ἄνδρά PM | πολλύ-
 τροπον F 20 καὶ μῆνιν... p 24, 2 λιπών om add mg F

καὶ

ἡέλιος δ' ἀνόρουσε λιπών

καὶ τὰ | παραπλήσια τούτοις· ἡγείται μὲν γὰρ ἐν τού- 34
τοις τὰ ὀνόματα, ἔπεται δὲ τὰ ῥήματα. πιθανὸς ὁ
5 λόγος, ἀλλ' οὐκ ἀληθὴς ἔδοξεν εἶναι μοι. ἕτερα γοῦν
παράσχοι τις ἂν παραδείγματα παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ
κείμενα ἐναντίως συντεταγμένα ἢ ταῦτα συντίεταται,
καλὰ δὲ οὐχ ἦττον καὶ πιθανά. οἶά τινά ἐστι ταῦτα·

κλυθί μεν αἰγίοχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη

10 καὶ

ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι...

μνησαί πατρὸς σεῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ.

ἐν γὰρ τούτοις ἡγείται μὲν τὰ ῥήματα, ὑποτίεταται δὲ
τὰ ὀνόματα· καὶ οὐδεὶς ἂν αἰτιάσαιτο τὴν σύνταξιν
15 ταύτην ὥς ἀηδῇ. ἔτι πρὸς τούτοις ἄμεινον ἔδόκουν
εἶναι τὰ ῥήματα προτάττειν τῶν ἐπιρρημάτων, ἐπειδὴ
πρό|τερόν ἐστι τῇ φύσει τὸ ποιοῦν ἢ πάσχον τῶν 35
συνεδρευόντων αὐτοῖς, τρόπου λέγω καὶ τόπου καὶ
χρόνου καὶ τῶν παραπλησίων, ἃ δὴ καλοῦμεν ἐπιρρη-
20 ματα, παραδείγμασι χρώμενος τούτοις·

τύπτε δ' ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' αἰκίης...

2 Homerus γ 1 9 idem E 115 δ 762 ζ 324 11 idem
B 484 12 idem Ω 486 21 idem Φ 20

2 ἀνωρουσε F 3 γὰρ om F¹ 4 <ἀλλὰ γὰρ> πιθανὸς
<μὲν> ci Reiskius 6 παράσχοιτ' ἂν τις PMV | τ(ω) αντ(ω) P
7 ἐναντίους M | ἢ ταῦτα συντ. deleuerim cf p 25, 6 | συντίεταται
sic F 8 δὲ Sauppis: τε libri | ἦτι(ον) ex -(ων) P | οἶά τινά
τίνα οὖν libri 9 μ' εὖ M μοι F 11 ἔσπετε F | ἔχουσαι. καὶ Ms
12 σοῖο Hom | ἀχιλεῦ F 13 τὰ om PMV | ὑποτ. ... ὀνόματα
add mg F² 15 ταύτην F: αὐτῶν PMV | ἔτι in ras F ἔτι δὲ V
16 προτάττειν F: πρότερον τάττειν PMV 17 ἐστι πρότερον
F | πάσχειν F¹ 19 δὴ] δὴ καὶ V 20 παραδείγμασιν P
21 τίπτε M¹ | τῶνδε ex τῷδε corr F | ὀρνυτ' PMV

ἤριπε δ' ἔξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν...

ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.

ἐν ἅπασιν γὰρ δὴ τούτοις ὕστερα τέτακται [ἅμα] τῶν
δημάτων τὰ ἐπιρρήματα. καὶ τοῦτο πιθανὸν μὲν ὥς
τὸ πρῶτον, οὐκ ἀληθὲς δὲ ὥς οὐδ' ἐκεῖνο. τάδε γὰρ 5
δὴ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ ἐναντίως εἴρηται·

36 βοτρυνδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι...

σήμερον ἄνδρα φάοςδε μογοστόκος Εἰλέθνια
ἐκφανεῖ.

ἄρ' οὖν τι χεῖρω γέγονε τὰ ποιήματα ὑποταχθέντων 10
τοῖς ἐπιρρήμασι τῶν ρημάτων; οὐδεὶς ἂν εἴποι. ἔτι
καὶ τότε ὥμην δεῖν μὴ παρέργως φυλάττειν, ὅπως τὰ
πρότερα τοῖς χρόνοις καὶ τῇ τάξει πρότερα λαμβάνη-
ται· οἷά ἐστι ταῦτα·

αὐ̃ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν 15
καὶ

λῆξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἰστός
καὶ

σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασιλεία·

ἀμφιπόλου μὲν ἅμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμβαλε δῖνη. 20

1 Homerus X 467 2 idem χ 17 7 idem B 89 8 idem T 103 sq
15 idem A 459 B 422 17 idem Δ 125 19 idem ζ 115 sq

1 ἢ ὅτι ἤριπε δ' ἔξ ὀχέων M | κάπυσσε F in lacuna om M
3 γὰρ δὴ F: γὰρ PMV | τούτο[ισ] c lit P² | ἅμα τῶν FPM: καὶ
τῶν V¹ τῶν V². uoluitne cui ἅμα debetur l 4 <ἀλλὰ> καὶ?
5 οὐδὲ PMV | τάδε (ex τὰ δὲ) γὰρ δὴ F: καὶ γὰρ δὴ καὶ ταῦτα
PMV 6 τ(ω) P | αὐτῷ F: om PMV | ἐναντίως] ἐναντίας
ἐκείνοις F ἐναντίας ἢ ἐκεῖνα PMV: glossema sustuli 7 πέταν-
ται F 8 φάος δὲ F φάωσδε P | εἰλήθνια PM 9 ἐ(κ)φαίνει
(κ sscr) F 10 χεῖρω τι PMV | γέγονεν P 11 τοῖς] ἐνθάδε τοῖς
F ἐνταῦθα τοῖς PMV | οὐδεὶς ἂν εἴποι F: om PMV 12 τάδε
libri: corr Sylb | ὥμην F, M: ὠμόμην P, V | <ἂν> τὰ Sauppis
13 τῇ τάξει καὶ τοῖς χρόνοις F | τῇ om M¹ | προτέρα V edebatur-
que ante r 14 οἷά F | ταῦτα F: ταυτί PMV 15 alterum καὶ
sscr F 17 ἄλτο P 19 σφαῖραν F | ἔρριψεν P 20 ἀμφιπόλου M

νὴ Δία, φαίη τις ἄν, εἴ γε μὴ καὶ ἄλλα ἦν πολλὰ
οὐχ | οὕτω συντεταγμένα ποιήματα οὐδὲν ἦττον ἢ 37
ταῦτα καλὰ·

πληξέε δ' ἀνασχόμενος σκλῆζη δρυός, ἦν λίπε κείων,
6 πρότερον γὰρ δὴ πού το ἐπανατείνασθαί ἐστι τοῦ
πληξαι. καὶ ἔτι

ἤλασεν ἄγχι στάς, πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
αὐχενίους,

πρῶτον γὰρ δὴ πού προσῆκεν τῷ μέλλοντι τὸν πέλεκυν
10 ἐμβάλλειν εἰς τοὺς τένοντας τοῦ ταύρου τὸ στῆναι
αὐτοῦ πλησίον. ἔτι πρὸς τούτοις ἤξιον τὰ μὲν ὀνο-
ματικά προτάττειν τῶν ἐπιθέτων, τὰ δὲ προσηγορικά
τῶν ὀνομαστικῶν, τὰς δ' ἀντονομασίας τῶν προσηγορι-
κῶν, ἔν τε τοῖς ῥήμασι φυλάττειν, ἵνα τὰ ὀρθὰ τῶν
15 ἐγκλινομένων ἡγήται καὶ τὰ παρεμφατικά τῶν ἀπαρεμφά-
των, | καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλά. πάντα δὲ ταῦτα διεσά- 38
λευεν ἢ πείρα καὶ τοῦ μηδενὸς ἄξια ἀπέφαινε. τότε
μὲν γὰρ ἐκ τούτων ἐγίνετο καὶ τῶν ὁμοίων αὐτοῖς
ἡδεῖα ἢ σύνθεσις καὶ καλή, τότε δ' ἐκ τῶν μὴ τοιού-
20 των ἄλλ' ἐναντίων. διὰ ταύτας μὲν δὴ τὰς αἰτίας τῆς
τοιαύτης θεωρίας ἀπέστην. ἐμνήσθην δ' αὐτῶν καὶ

4 Homerus § 425

7 idem γ 449

1 εἴ γε μὴ F: εἰ PM ἔστι V¹ ἔστι δὲ V² | καὶ ἄλλα PMV:
οὐχ* F¹ ἄλλα sscr F² | ἦν πολλὰ F πολλὰ ἦν PMa πολλὰ ἦν
λίπε pr V¹ πολλὰ corr V¹ 2 οὕτως FP¹ | ἦ FV: ἦ M ἦν P
4 πληξέε δ' F: πληξέν PMV κόψε δ' Hom | ἦν λίπε] κάλλιπε P |
κίων libri 5 ἐπανασθαί F¹ | ἔστι M 9 προσῆκεν F: προσή-
κει PMV | **τὸν P 10 τένοντες F¹ 11 τούτοις] τούτοις
καὶ MVs | ἤξιον P 13 δὲ PMV | ἀντονομασίας PF²M²:
ὀνομασίας M¹ ἀντωνυμίας F¹V 14 ῥήμασιν P 15 ἐγκεκλι-
μένων PMV | ἡγείται FV | ἀπαρεμφατικά PV | παρεμφα-
τικῶν P 16 διεσάλευσεν MV 17 ἀπέφαινε P ἀπέφηνε
MV | τότε ex τότε F 19 τότε δ' F τότε δὲ PV τὸ δὲ M
20 ἄλλ'] μηδ' F 21 τοιαύτης F: om PMV | δὲ PMV

νῦν οὐχ ὡς σπουδῆς ἀξίων, καὶ τὰς διαλεκτικὰς παρ-
εθέμην τέχνας οὐχ ὡς ἀναγκαίαις, ἀλλ' ἵνα μηδεὶς δο-
κῶν ἔχειν τι αὐτὰς χρήσιμον εἰς τὴν παρούσαν θεωρίαν
περὶ πολλοῦ ποιῆται εἰδέναι, θηρευθεὶς ταῖς ἐπιγρα-
φαῖς τῶν πραγματειῶν ὁμοιότητά τινα ἔχούσαις καὶ 5
τῇ δόξῃ τῶν συνταξαμένων αὐτάς.

Ἐπάνειμι δὴ ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν ἀφ' ἧς
εἰς ταῦτ' ἐξέβην, ὅτι πολλὴ πρόνοια τοῖς ἀρχαίοις ἦν
καὶ ποιηταῖς καὶ συγγραφεῦσι φιλοσόφοις τε καὶ ῥή-
τορσι τῆς ιδέας ταύτης, καὶ οὔτε τὰ ὀνόματα τοῖς 10
ὀνόμασιν οὔτε τὰ κῶλα τοῖς κώλοις οὔτε τὰς περιόδους
39 ἀλλήλαις εἰκῇ συνάπτειν ᾤοντο δεῖν, τέχνη δέ τις ἦν
παρ' αὐτοῖς καὶ θεωρήματα οἷς χρώμενοι συνετίθεσαν
εὔ. τίνα δ' ἦν τὰ θεωρήματα ταῦτα, ἐγὼ πειράσομαι
διδάσκειν, ὡς ἂν οἷός τε ᾧ, ὅσα μοι δύναμις ἐγέ- 15
νετο συνεξευρεῖν, οὐχ ἅπαντα λέγων ἀλλ' αὐτὰ τὰ
ἀναγκαιότατα.

Δοκεῖ μοι τῆς συνθετικῆς ἐπιστήμης τρία ἔργα 6
εἶναι· ἐν μὲν ἰδεῖν, τί μετὰ τίνος ἀρμοζόμενον πέφυκε
καλὴν καὶ ἡδεῖαν λήψεσθαι συζυγίαν· ἕτερον δὲ γινώ- 20
ναι τῶν ἀρμόττεσθαι μελλόντων πρὸς ἄλληλα πῶς ἂν
ἕκαστον σχηματισθὲν κρείττονα ποιήσῃ φαινέσθαι τὴν
ἀρμονίαν· τρίτον δ' εἴ τι δεῖται μετασκευῆς τῶν λαμβα-
νομένων, ἀφαιρέσεως λέγω καὶ προσθήκης καὶ ἀλλοιω-

1 ἄξιον F¹ 4 ποιεῖται F | fort ταῖς <τ'> 5 πραγματι(ῶν)
P, V 6 τηλ P 7 δὲ libri 8 ταῦ(τα) P, MV 9 συγγραφεῦσιν
et ῥήτορσιν P | φιλοσόφοις τε] καὶ φιλοσόφοις F 12 εἰκῇ sic
FP 14 δε P, MV | ἐγὼ FM: om PV 16 ἐξευρεῖν P | λέγω
Reiskius 18 τρία εἶναι τὰ ξ. E 19 μετὰ τίνος PV | ἀρμοζό-
μενον EF: ἀρμοστούμενον PMV 20 ἀναλήψεσθαι MV 22 φαί-
νεσθαι ποιήσῃεν P, V 23 δὲ τί EFMV εἴ τι P: corr Reiskius |
κατασκευ(ης) P 24 ἀφαιρέσ(ως) P | λέγω ... ἄλλοι. om P |
προσθήκης ... p 28, 1 τε in ras V¹ | προσθέσεως EF

σεως, γινῶναι τε καὶ πρὸς τὴν μέλλουσαν χρεῖαν οἰκείως
 ἐξεργάσασθαι. ὅ τι δὲ τούτων ἕκαστον δύνатаι, | σαφέ- 40
 στερον ἐρῶ χρησάμενος εἰκόσι τῶν δημιουργικῶν τεχνῶν
 τισιν ὅς ἅπαντες ἴδασιν, οἰκοδομικῇ λέγω καὶ ναυπη-
 5 γικῇ καὶ ταῖς παραπλησίαις· ὅ τε γὰρ οἰκοδόμος ὅταν
 πορίσῃται τὴν ὕλην ἐξ ἧς μέλλει κατασκευάζειν τὴν
 οἰκίαν, λίθους καὶ ξύλα καὶ κέραμον καὶ τᾶλλα πάντα,
 συντίθῃσιν ἐκ τούτων ἤδη τὸ ἔργον τρία ταῦτα πραγμα-
 τεύόμενος, ποίῃ δεῖ λίθῳ τε καὶ ξύλῳ καὶ πλίνθῳ
 10 ποῖον ἀρμόσαι λίθον ἢ ξύλον ἢ πλίνθον, ἔπειτα πῶς
 τῶν ἀρμοζομένων ἕκαστον καὶ ἐπὶ ποίας πλευρᾶς ἐδρά-
 σαι, καὶ τρίτον, εἴ τι δύσεδρόν ἐστιν, ἀποκορῶσαι καὶ
 περικόψαι καὶ αὐτὸ τοῦτο εὐέδρον ποιῆσαι· ὅ τε ναυ-
 πηγὸς τὰ αὐτὰ ταῦτα πραγματεύεται. τὰ δὲ παραπλή-
 15 σιά φημι δεῖν καὶ τοὺς μέλλοντας εὖ συνθήσειν τὰ
 τοῦ λόγου μόρια, πρῶτον μὲν σκοπεῖν, ποῖον ὄνομα ἢ
 ῥῆμα ἢ τῶν ἄλλων τι μορίων ποίῳ συν|ταχθὲν ἐπιτη- 41
 δείως ἔσται κείμενον καὶ πῶς εὖ ἢ ἄμεινον (οὐ γὰρ
 δὴ πάντα γε μετὰ πάντων τιθέμενα πέφυκεν ὁμοίως
 20 διατιθέναι τὰς ἀκοάς)· ἔπειτα διακρίνειν, πῶς σχημα-
 τισθὲν τοῦνομα ἢ τὸ ῥῆμα ἢ τῶν ἄλλων ὅ τι δὴ ποτε
 χαριέστερον ἰδρυθήσεται καὶ πρὸς τὰ ὑποκείμενα πρε-

1 τε F ut ci Reiskius: τε πῶς PMV 2 ὅτι F: τί PMV |
 δύναται[αι] ἕκαστον ἐρῶ σαφέστερον c lit F 3 δημιουργῶν
 PM¹V | τε τεχνῶν h 4 ναυτικῇ P, MV 6 πορίσῃται P
 7 λίθοις F supra litteras -us rasura in P | τᾶλλα F 8 ἐκ
 τούτων add mg F¹ 9 δεῖ EV ex δηῖ P: δη FM 10 ξύλ(ω)
 et πλίνθ(ω) P 11 ἐδράσαι V 12 κα(τα)κορῶσαι P¹ 13 καὶ
 τὸ αὐτὸ EF | τοῦτ' M | αὐτῷ τούτῳ ci Sauppis | ἐδραῖον P
 14 τὰ δὲ] τὰ F δη, PMV 15 δεῖν F: δεῖν ποιεῖν PMV |
 τοὺς] τοὺς ἄλλους V¹ 16 σκ[ο]πεῖν c lit F 17 ποί(ω) P
 18 εὖ ἢ] οὐκ libri 19 μετὰ πάν sic P | ὁμοίως πέφυκεν MV
 22 ἰδρυθήσεται P: ἰδρυνθήσεται F, EMV | πρὸς ... p 29, 1
 ὀνομάτων om V

πωδέστερον· λέγω δὲ ἐπὶ μὲν τῶν ὀνομάτων, πότερον
 ἐνικῶς ἢ πληθυντικῶς λαμβανόμενα κρείττω λήπεται
 συζυγίαν, καὶ πότερον κατὰ τὴν ὀρθὴν ἐκφερόμενα
 πτώσιν ἢ κατὰ τῶν πλαγίων τινά, καὶ εἴ τινα πέφυκεν
 ἐξ ἄρρενικῶν γίνεσθαι θηλυκὰ ἢ ἐκ θηλυκῶν ἄρρενικὰ 5
 ἢ οὐδέτερα ἐκ τούτων, πῶς ἂν ἄμεινον σχηματισθεῖη,
 καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα· ἐπὶ δὲ τῶν ῥημάτων, πότερα
 κρείττω λαμβανόμενα ἔσται, τὰ ὀρθὰ ἢ τὰ ὑπτια, καὶ
 κατὰ ποίας ἐγκλίσεις ἐκφερόμενα, ὥς δὴ τινες πτώσεις
 ῥηματικὰς καλοῦσι, κρατίστην ἔδραν λήπεται, καὶ ποίας 10
 παρεμφαίνοντα διαφορὰς χρόνων καὶ εἴ τινα τοῖς ῥή-
 42 μασιν ἄλλα παρακολουθεῖν πέφυκε (τὰ δ' αὐτὰ ταῦτα
 καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τοῦ λόγου μερῶν φυλακτέον, ἵνα
 μὴ καθ' ἓν ἕκαστον λέγω)· ἐπὶ δὲ τούτοις τὰ ληφθέντα
 διακρίνειν, εἴ τι δεῖται μετασκευῆς ὄνομα ἢ ῥῆμα, 15
 πῶς ἂν ἐναρμονιώτερόν τε καὶ εὐεδρότερον γένοιτο·
 τοῦτο τὸ στοιχεῖον ἐν μὲν ποιητικῇ θαυσιλέστερόν ἐστιν,
 ἐν δὲ λόγοις πεξοῖς σπανιώτερον· πλὴν γίνεται γε καὶ
 ἐν τούτοις ἐφ' ὅσον ἂν ἐγγωρῇ· ὅ τε γὰρ λέγων 'εἰς
 τουτονὶ τὸν ἀγῶνα' προστέθηκέ τι τῇ ἀντωνυμίᾳ 20
 γράμμα τῆς συνθέσεως στοχαζόμενος· ἄρτιον γὰρ ἦν

19 Demosthenes or XVIII 1. 8

1 πρότερον V¹ ut 3 M¹ 2 πληθυντικῶς] π suprascripto Θ P |
 κρείττω P κρείττονα E κρείττω F 3 πότερα FE 4 πλαγίων M |
 καὶ τίνα F 5 ἄρρενικῶν P, M ἄρ' ἐνικῶν V ἄρρενων F, E ἄρρενι-
 κῶν s | ἄρρενικὰ V 7 τὰ om F | ἐπὶ τε τῶν EFMV¹ 8 κρείττω
 EF: κρείττονα PMV | λαβόμενα ἔσται F ἔσται λαμβανόμενα EPMV
 10 καλοῦσιν P 12 πέφυκεν P | δὲ PMV 14 ἐν om F
 15 διακρίνειν cf p 28, 20 | δεῖται F: δεῖ PMV | μετὰ κα(τα)σκευ(ης)
 P, M cf p 27, 23 16 πῶς] ὡς libri 17 θαυσιλέστερον F 18 δὲ
 om F¹ | σπανι|τερον sic M | πλὴν EF: om PMV | γίνεται om M |
 γε sscr F²: τε PV om F¹EM 19 ὅσο*ν (ex ὅσων?) F, E: ὀπό-
 σον PMV 20 προστέθηκε libri | ἀντ(ω)νυμία P. lege ἀντο-
 νομασίᾳ 21 συνθέσε(ως) ex -(ων) P

'εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα' εἰπεῖν· καὶ πάλιν ὁ λέγων
 'κατιδὼν Νεοπτόλεμον τὸν ὑποκριτὴν' τῇ προθέσει
 παρήνυξεν τοῦνομα, τὸ γὰρ ἰδὼν ἀπέχρη· καὶ ὁ γρά-
 φων 'μήτ' ἰδίας | ἔχθρας μηδεμιᾶς ἔνεχ' ἤκειν' ταῖς 43
 5 συναλοιφαῖς ἡλάττωκε τὰ μόρια τοῦ λόγου ἀποκέκρουκέ
 τινα τῶν γραμμάτων· καὶ ὁ ἀντὶ τοῦ ἐποίησεν 'ἐποίησε'
 λέγων χωρὶς τοῦ ν̄ καὶ ['ἔγραψε' ἀντὶ τοῦ ἔγραψεν
 λέγων καὶ] 'ἀφαιρήσομαι' ἀντὶ τοῦ ἀφαιρεθήσομαι καὶ
 πάντα τὰ τοιαῦτα, ὃ τ' 'ἐχωροφίλησε' λέγων τὸ ἐφιλο-
 10 χώρησε καὶ 'λελύσεται' τὸ λυθήσεται καὶ τὰ τοιουτό-
 τροπα μετασκευάζει τὰς λέξεις, ἵν' αὐτῷ γένοιτο ἁρμο-
 σθῆναι καλλίους καὶ ἐπιτηδειότεραι.
 7 Μία μὲν δὴ θεωρεῖα τῆς συνθετικῆς ἐπιστήμης ἡ περὶ
 αὐτὰ τὰ πρῶτα μόρια καὶ στοιχεῖα τῆς λέξεως ἦδε· ἑτέρα
 15 δέ, ὥσπερ καὶ κατ' ἀρχὰς ἔφην, ἡ περὶ τὰ καλούμενα
 κῶλα, ποικιλωτέρας τε δεομένη πραγματείας καὶ μεί-
 ζονος, ὑπὲρ ἧς αὐτίκα δὴ πειράσομαι λέγειν | ὥς ἔχω 44
 γνώμης. καὶ γὰρ ταῦτα ἀρμόσαι πρὸς ἄλληλα δεῖ ὥστ'

2 Demosthenes or V 6 4 idem or XXIII 1 10 λελύ-
 σεται idem or XIV 2 15 ἔφην 7, 20, 27, 11

2 τῇ P 3 τ' οὖνομα F | ἀπέχρη καὶ ὁ F: ἀπέχρηκεν ὁ
 τε P ἀπέχρη ὁ τε V ἀπ. ὁ δὲ M 4 ἔχρας F¹ | ἐμέ post
 ἔχθρας add Dem | ἔνεχ' F ἔνεκ' PV | εἰκειν P¹, V 5 συν-
 αλειφαῖς F συναλιφαῖς P | ἡλάττωκε F ἡλάττωκεν P | τὰ om s |
 ἀποκέκρουκέ] καὶ π(ερι)κέκρ(ου)κέ P, EFM καὶ παρακ. V 6 ὁ
 ἀντὶ . . . ἐποίησε F: ὁ ἐποίησε ἀντὶ τοῦ ἐποίησεν P δ (τὸ V)
 ἐποίησεν ἀντὶ τοῦ ἐποίησε M, V 7 ν[σ] c lit P, M | ἔγραψε...
 8 καὶ om EF, seclusi | ἔγραψεν—ἔγραψε M 8 ἀφαιρή-
 σομαι add mg F 9 ἐχωροφίλησε E χωροφίλησε F: χωροφι-
 λῆσαι PMV | φιλοχωρῆσαι PMV 10 τὸ F: λέγων τὸ PMV
 11 μετὰσκευάζει* F | ἵνα P, MV | ἁρμοσθεῖσαι PMV
 12 καλλίονες EF 13 συνθετικῆς | συνθέσεως F 14 πρῶτα
 om F | καὶ] καὶ τὰ EF | ἦδε EFM: om PV 15 δὲ om P |
 ὥπερ P | καὶ κατ'] κατ' F | ἔφην F: ἔφραμεν PMV cf Sadaeus
 p 173 16 ποικιλωτέρας MV 18 ὥστε F ὥς MV

οἰκεία φαίνεσθαι καὶ φίλα καὶ σχηματίζειν ὥς ἂν ἐν-
 δέχεται κράτιστα προκατασκευάσαι τε, εἰ πού τι δέοι,
 μειώσει καὶ πλεονασμῷ καὶ εἰ δὴ τιν' ἄλλην μετα-
 σκευὴν δέχεται τὰ κῶλα· τούτων δ' ἕκαστον ἡ πείρα
 αὐτὴ διδάσκει· πολλάκις γὰρ τουτὶ τὸ κῶλον τούτου 5
 μὲν προτεθὲν ἢ ἐπὶ τούτῳ τεθὲν εὐστομίαν τινὰ ἐμ-
 φαίνει καὶ σεμνότητα, ἑτέραν δέ τινα συζυγίαν λαβὼν
 ἄχαρι φαίνεται καὶ ἄσεμνον. ὃ δὲ λέγω, σαφέστερον
 ἔσται, εἰ τις αὐτὸ ἐπὶ παραδείγματος ἴδοι. ἔστι δὴ τις
 παρὰ τῷ Θουκυδίδῃ λέξις ἐν τῇ Πιλαταίων δημηγορίᾳ 10
 πάννυ χαριέντως συγκειμένη καὶ μεστὴ πάθους ἥδε·
 45 'ὕμεις τε ᾧ Λακεδαιμόνιοι ἡ μόνη ἐλπίς, δέδιμεν, μὴ
 οὐ βέβαιοι ᾗτε.' φέρε δὴ τις λύσας τὴν συζυγίαν
 ταύτην μεθαρμοσάτω τὰ κῶλα οὕτως· 'ὕμεις τε, ᾧ
 Λακεδαιμόνιοι, δέδιμεν μὴ οὐ βέβαιοι ᾗτε, ἡ μόνη ἐλπίς.' 15
 ἄρ' ἔτι μένει τοῦτον τὸν τρόπον ἡρμοσμένων τῶν
 κῶλων ἡ αὐτὴ χάρις ἢ τὸ αὐτὸ πάθος; οὐδεὶς ἂν εἴποι.
 τί δ' εἰ τὴν Δημοσθένους λέξιν ταύτην 'τὸ λαβεῖν
 οὖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι, τὸ χάριν

12 Thucydides III 57 extr 18 Demosthenes or XVIII 119

1 ἐνδέχεται Ms 2 προκατασκευάσαι E: προσκ- ceteri |
 τε] τε καὶ F | τι om P 3 πλεονασμ(ῶ) P πλεονασμῷ M | τινα
 PMV τὴν F | κατασκευὴν libri: corr Schaeferus 4 καλὰ M |
 δε P, MV | ἕκαστα EF 5 αὐτὴ MV | διδάξει M¹ 6 μὲν
 post τουτὶ dant PMV | ἢ ἐπὶ τούτῳ τεθὲν om F | τούτῳ P
 7 σεμνότητα] σεμνὸν F | ἑτέραν... συζυγίαν om F | λαβὼν
 FM 8 ἄσεμνον φ. καὶ ἄχαρι F 9 ἔστι* F 12 ἡμεῖς EF |
 ἡ μόνη ἐλπίς add mg F | ἡ μόνη] ἡμῶν ἢ EF¹ M¹ | δέδιμεν]
 δεδίαμ(εν) P, E 13 φέρε... 15 ᾗτε add mg F | τις ante μεθαρμ.
 traicit F | ταύτην τὴν συζυγίαν F | συγί(αν) sed ζυ sscr P¹
 14 τὰ et 15 οὐ abscisa in F | ἡμεῖς τε E ἵνα ἡμ*σδὲ F ie ἵνα
 ᾗ· ἡμεῖς δὲ 15 δεδίαμεν E δέδια μὲν ex δέδιμεν corr P |
 ἡ μόνη] ἡμῶν η pr F, E 16 et 32, 4 ἄρα F 17 ἢ ante τὸ
 om, sed πάθος δὲ M 18 δ' F δὲ M: δαί PV | ταύτην λέξιν F

τούτων ἀποδοῦναι παρανόμων γράφει· λύσας τις καὶ μεταθεὶς τὰ κῶλα τουτονὶ τὸν τρόπον ἐξενέγκαι· ὁμο-
 λογῶν οὖν ἔννομον εἶναι τὸ λαβεῖν τὰ διδόμενα, παρα-
 νόμων γράφῃ τὸ τούτων χάριν ἀποδοῦναι, ἄρ' ὁμοίως
 5 ἔσται δικανικὴ καὶ στρογγύλῃ; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι.
 8 ἡ μὲν δὴ περὶ τὴν ἀρμογὴν τῶν κώλων θεωρία
 τοιαύτη, ἡ δὲ περὶ τὸν σχηματισμὸν ποδαπῇ; οὐκ
 ἔστιν | εἰς τρόπος τῆς ἐκφορᾶς ἀπάντων τῶν νοημά- 46
 των, ἀλλὰ τὰ μὲν ὡς ἀποφαινόμενοι λέγομεν, τὰ δ'
 10 ὡς πυνθανόμενοι, τὰ δ' ὡς εὐχόμενοι, τὰ δ' ὡς ἐπιτάτ-
 τοντες, τὰ δ' ὡς διαποροῦντες, τὰ δ' ὡς ὑποτιθέμενοι,
 τὰ δὲ ἄλλως πως σχηματίζοντες, οἷς ἀκολούθως καὶ
 τὴν λέξιν πειρώμεθα σχηματίζειν. πολλοὶ δὲ δὴ πον
 σχηματισμοὶ καὶ τῆς λέξεώς εἰσιν ὥσπερ καὶ τῆς δια-
 15 νοίας, οὗς οὐχ οἶόν τε κεφαλαιωδῶς περιλαβεῖν, ἴσως
 δὲ καὶ ἅπτεροι· περὶ ὧν καὶ πολὺς ὁ λόγος καὶ βαθεῖα
 ἡ θεωρία. οὐ δὴ τὸ αὐτὸ δύναται ποιεῖν τὸ αὐτὸ
 κῶλον οὕτω σχηματισθὲν ἢ οὕτως. ἐρῶ δὲ ἐπὶ παρα-
 δείγματος· εἰ τοῦτον ἐξήνεγκε τὸν τρόπον ὁ Δημοσθέ-
 20 νης τὴν λέξιν ταύτην 'ταῦτ' | εἵπας ἔγραψα, γράψας 47
 δ' ἐπρέσβευσα, πρεσβεύσας δ' ἔπεισα Θηβαίους', ἄρ'
 οὕτως ἂν συνέκειτο χαριέντως, ὡς νῦν σύγκειται; 'οὐκ

22 (20) Demosthenes or XVIII 179

1 τούτων χάριν MV | παρανόμων P παράνομον F | γράφῃ· F
 γράφῃ· εἰ P, MV: εἰ uaria lectio 2 τοῦτον PMV | ἐξενέγκοι M
 3 παράνομον FP παρανόμω V 4 γραφῇ V | τὸ ex του corr F | ἀπο-
 διδόναι P 5 ἐγὼ* F 6 τῶν] τ(ην) P 7 των σχηματισμῶν pr F |
 ποταπῇ PMV 8 τῆς om P | ἀπάντων EF: om PMV | τῶν om F |
 ὀνομάτων PMV 9 λέγομεν F 10 ὡς ante εὐχ. om PMV | 10 et 11
 quater δὲ pro δ' PMV 11 τὰ δὲ ὡς διαπορ. post 9 λέγομεν
 dat h 16 ὧν καὶ FM: ὧν PV | πολὺς F 17 inter ποιεῖν
 et τὸ tertia fere pars uersus erasa in P 18 οὕτως σχημ. FM
 20 ταῦτα PMV | εἵπ(ας) F, E: εἰπ(ων) P, MV 21 δὲ ἐπρέσβησα F |
 δὲ FE 22 συνέκει(αι) P¹ | χαριέντος F | οὐκ Dem: καὶ οὐκ libri

εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ· οὐδ' ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ· οὐδ' ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ ἔπεισα δὲ Θηβαίους'. πολὺς δ' ἂν εἴη μοι λόγος, εἰ περὶ πάντων βουλομένην λέγειν τῶν σχηματισμῶν ὅσους τὰ κῶλα ἐπιδέχεται. ἀπόχρη δὲ εἰσαγωγῆς ἕνεκα τοσαῦτα 5 εἰρησθαι.

ἀλλὰ μὴν ὅτι γε καὶ μετασκευὰς δέχεται τῶν κώ- 9 λων ἔνια τοτὲ μὲν προσθήκας λαμβάνοντα οὐκ ἀναγκάως ὥς πρὸς τὸν νοῦν, τοτὲ δὲ ἀφαιρέσεις ἀτελῆ ποιούσας τὴν διάνοιαν, ἃς οὐκ ἄλλου τινὸς ἕνεκα ποιοῦσι ποιη- 10 ταί τε καὶ συγγραφεῖς ἢ τῆς ἁρμονίας, ἣν' ἡδεῖα καὶ καλὴ γένηται, πάνυ ὀλίγου δεῖν οἶμαι λόγου. τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁμολογήσαι τήνδε μὲν τὴν λέξιν ἣν ὁ 48 Δημοσθένης εἶρηκε προσθήκη πλεονάζειν οὐκ ἀναγκαίᾳ τῆς ἁρμονίας ἕνεκα; 'ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθείην, 15 ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλλῃ μηδὲ τοξεύῃ.' ἐνταῦθα γὰρ οὐχὶ τοῦ ἀναγκαίου χάριν πρόσκειται τὸ τοξεύειν, ἀλλ' ἵνα τὸ τελευταῖον κῶλον τὸ 'κἂν μήπω βάλλῃ' τραχύτερον τοῦ δέοντος ὢν καὶ οὐχ ἡδὺ ἀκουσθῆναι 20 τῇ προσθήκῃ ταύτῃ γένηται χαριέστερον. καὶ ἔτι τὴν Πλατωνικὴν ἐκείνην περιόδον, ἣν ἐν τῷ ἐπιταφίῳ ὁ ἀνὴρ γράφει, τίς οὐκ ἂν φάη παραπληρώματι λέξεως

15 Demosthenes or IX 17

1 et 2 οὐδὲ F 3 δὲ om F | πο*λὺς F | δ' F: om PMV
5 δὲ] γὰρ F 8 τότε FP¹ | πε(σ)θήκας P¹ 9 τότε FP
10 ποιοῦσιν) P 11 τε om F | ἵνα F 12 γένοιτο PMV
13 ὁμολογήσαι PV ὁμολογήσει F | μεν F: om PMV 14 εἶρηκεν P |
προσθήκη (item 21) P προσθήκας F¹ 15 οἷς] οἶος F¹ 17 βάλλῃ M |
ἐνταῦθα ... 19 βάλλῃ servarunt FM cf E | ἐνταῦθα ... 18 τοξεύειν
add mg F 18 οὐχὶ M οὐχ ἡ F | πρόσκειται τοξεύειν sine τὸ F |
τὸ μηδὲ τοξεύῃ E 20 βραχύτερον V βραχυτέρα ex βραχύτερα P |
ὢν P 21 γεγέννηται PMV | χαριέστερα F 22 τῷ ἐπιταφίῳ) P

οὐκ ἀναγκαίῳ προσηραυλίσθαι; | ἔργων γὰρ εὖ πραχθέν- 49
των λόγῳ καλῶς ῥηθέντι μνήμη καὶ κόσμος γίνεται
τοῖς πράξασι παρὰ τῶν ἀκουσάντων.' ἐνταυθοῖ γὰρ
τὸ 'παρὰ τῶν ἀκουσάντων' πρὸς οὐδὲν ἀναγκαῖον λέ-
5 γεται, ἀλλ' ἵνα τὸ τελευταῖον κῶλον τὸ 'τοῖς πράξασι'
πάρισόν τε καὶ ἐφάμιλλον τοῖς πρὸ αὐτοῦ γένηται.
τί δὲ δὴ τὸ παρ' Αἰσχίνῃ λεγόμενον τοντί 'ἐπὶ σπαντὸν
καλεῖς, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς, ἐπὶ τὴν δημοκρατίαν
καλεῖς', τριῶλον ἐν τοῖς πάντι ἐπαινούμενον, οὐχὶ τῆς
10 αὐτῆς ἰδέας ἔχεται; ὃ γὰρ οἶόν τε ἦν ἐνὶ κῶλῳ περι-
ληφθῆναι τόνδε τὸν τρόπον 'ἐπὶ σεαυτὸν καὶ τοὺς
νόμους καὶ τὴν δημοκρατίαν καλεῖς', τοῦτο εἰς τρία
διήρηται, τῆς αὐτῆς λέξεως οὐ τοῦ ἀναγκαίου ἔνεκα,
τοῦ δὲ ἡδίῳ ποιῆσαι τὴν ἁρμονίαν πολλάκις τεθείσης
15 [καὶ προσέτι πάθος τῷ λόγῳ]. τῆς μὲν δὴ προσθέσεως
ἢ γίνεται τοῖς κώ|λοις οὗτος ὁ τρόπος· τῆς ἀφαιρέσεως 50
δὲ τίς; ὅταν τῶν ἀναγκαίων τι λέγεσθαι λυπεῖν μέλλῃ
καὶ διοχλεῖν τὴν ἀκρόασιν, ἀφαιρεθὲν δὲ χαριεστέραν
ποιῇ τὴν ἁρμονίαν· οἷά ἐστιν ἐν μὲν τοῖς μέτροις τὰ
20 Σοφόκλεια ταυτί·

1 Plato Menex p 236

7 Aeschines or III 202

1 ἀν(αν)κάρῳ P | ἐν ἄλλῳ εὖρον ἔργον γὰρ εὖ πραχθέν τῶν
λόγῳ καλῶς ῥηθέντων, μνήμη καὶ κόσμος γίνεται τοῖς πράξασι
παρὰ τῶν ἀκουσάντων: mg M 2 λόγῳ c ras supra γ P |
γίνεται ante παρὰ Plato 3 τοῖς om P¹ | πράξασ(ιν) P, item
15 | παρὰ τῶν] πάντων M | ἐνταυθοῖ... 4 ἀκουσάντων F, E: om
PMV | ἐνταυθα E 4 πρὸς] παραπλήρωμα τῆς λέξεως πρὸς E
5 τὸ ante τοῖς om EF 7 σεαυτὸν F 9 ἐπαινούμενοις F
11 [καὶ] τοὺς c lit F 12 ἐπὶ τὴν F¹ *** (καὶ sscr) τὴν F²
14 ἡδείαν F, M | post ἁρμονίαν ad qu οἷά ἐστὶν ἐν μὲν τοῖς μέτροις
(u 19) aberravit sed expunxit F 15 προσέτι F, M πρόσεσι PV.
remoui additamentum alienum 16 οὗτος ex ου corr P² | δὲ
ἀφαιρ. PMV 17 λεχθῆναι E 19 ποιῇ P, M: ποιεῖ FPV
ποιεῖν Reiskius | ἁρμονίαν F: ἑρμηνείαν P, MV | οἷα F οἷάπερ
PMV | μὲν F: om PMV

μύω τε καὶ δέδορκα κάξανλσταμαι

πλέον φυλάσσω ἀντὸς ἢ φυλάσσομαι·

ἐνταυθοὶ γὰρ ὁ δεύτερος στίχος ἐκ δυεῖν σύγκειται κώ-
λων οὐχ ὅλων· τελεία γὰρ ἂν ἢ λέξεις ἦν οὕτως ἐξ-
ενεχθεῖσα 'πλείον φυλάσσω ἀντὸς ἑτέρους ἢ φυλασ- 5
σόμενος ὑφ' ἑτέρων', τὸ δὲ μέτρον ἡδίκητο καὶ οὐκ
ἂν ἔσχευεν ἦν νῦν ἔχει χάριν. ἐν δὲ τοῖς πεξοῖς λόγοις
τὰ τοιαῦτα· 'ἐγὼ δ' ὅτι μὲν τινῶν κατηγοροῦντα πάν-
51 τας ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἀτέλειαν τῶν ἀδίκων ἐστίν, ἑάσω.'
μεμείωται γὰρ κἀνταῦθα τῶν πρώτων δυεῖν κώλων 10
ἐκάτερον· αὐτοτελῇ δ' ἂν ἦν, εἴ τις αὐτὰ οὕτως ἐξη-
νεγκεν· 'ἐγὼ δ' ὅτι μὲν τινῶν κατηγοροῦντα ὥς οὐκ
ἐπιτηδείων ἔχειν τὴν ἀτέλειαν πάντας ἀφαιρεῖσθαι καὶ
τοὺς δικαίως αὐτῆς τυγχόντας τῶν ἀδίκων ἐστίν, ἑάσω.'
ἀλλ' οὐκ ἐδόκει τῷ Δημοσθένει πλείονα ποιεῖσθαι πρό- 15
νοϊαν τῆς ἀκριβείας τῶν κώλων ἢ τῆς εὐρυθυμίας.

τὰ δ' αὐτὰ εἰρησθῶ μοι καὶ περὶ τῶν καλουμένων
περιόδων· καὶ γὰρ ταύτας χρὴ τὰς τε προηγουμένας
καὶ τὰς ἐπομένας οἰκείως συναρμόττειν, ὅταν ἐν περι-

1 Sophocles fr 706 N

8 Demosthenes or XX 2

1 καὶ ξυνίσταμαι P 2 πλέον . . . 4 ἐξενεχθεῖσα om P ;
πλέον F: πλείον M²V πλείων M¹ | αὐτὸς ἑτέρους ἢ V 3 ἐν-
ταυθοὶ F ἐνταυθοὶ EM: ἐνταῦθα V | δυοῖν MV 4 οὐχ' ὅλων
F: om MV | ἂν om E 5 πλείον FP: πλέον MV | ἑτέρους om MV
6 ὑφ' ἑτέρου P | ἡδίκητο sic P ἡδικεῖτο EF 7 νυνὶ
χάριν ἔχει EPMV | τοῖς F²MV om P: τοῖς αὐτοῖς F¹ 9 ἀτελεῖ
sic extremo uersu P δωρεάν Dem 10 τῶν πρώτων PF²: τῶν
F¹ (τῶν πρῶ add F²), MV | δυοῖν V 11 ἀτελῇ δὲ F | εἴ τις
S (τ P) αὐτὰ FPM: εἰ ταῦτα V 13 ἐπιτηδεῖοι EF 15 τ(ω) P |
δημοσθέν[ει] c lit F | πλείονα P | πρόνοϊαν F: λόγον c ras
supra γον P, MV 17 τὰ δ' αὐτὰ F: ταῦτα δὲ MV ταῦ(τα)
δι' P | καὶ om MV 18 ταύτας E: ταῦτα F ταῦται PMV |
ταῖς τε προηγουμέναις καὶ ταῖς ταύταις (pronomen om E) ἐπο-
μένας EPMV 19 ἐν FE: ἐν ταῖς PMV

όδοις προσήκη τὸν λόγον ἐκφέρειν· οὐ γὰρ δὴ παν-
ταχῇ γε τὸ ἐμπερίοδον χρήσιμον. καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο
τὸ θεώρημα τῆς συνθετικῆς ἐπιστήμης ἴδιον, πότε δεῖ
χρησθαι περιόδοις καὶ μέχοι πόσου καὶ πότε μῆ.

- 10 Διωρισμένων δὴ μοι τούτων ἀκόλουθον ἂν εἴη | λέ- 52
6 γειν, τίνα ἐστὶν ὧν δεῖ στοχάζεσθαι τὸν βουλόμενον
συντιθέναι τὴν λέξιν εὖ καὶ διὰ τίνων θεωρημάτων
τυγχάνοι τις ἂν ὧν βούλεται. δοκεῖ δέ μοι δύο ταῦτ'
εἶναι <τὰ> γενικώτατα, ὧν ἐφίεσθαι δεῖ τοὺς συντιθέντας
10 μέτρα τε καὶ λόγους, ἥ τε ἡδονὴ καὶ τὸ καλόν· ἀμφο-
τερα γὰρ ἐπιζητεῖ ταῦτα ἡ ἀκοή, ὅμοιον τι πάσχουσα
τῇ ὁράσει· καὶ γὰρ ἐκεῖνη πλάσματα καὶ γραφὰς καὶ
γλυφὰς καὶ ὅσα δημιουργήματα χειρῶν ἐστὶν ἀνθρω-
πίνων ὁρῶσα ὅταν εὗρίσκη τό τε ἡδὺ ἐνὸν ἐν αὐτοῖς καὶ
15 τὸ καλόν, ἀρκεῖται καὶ οὐδὲν ἔτι ποθεῖ. καὶ μὴ παρὰ-
δοξον ἡγήσεται τις, εἰ δύο ποιῶ τέλη καὶ χωρίζω τὸ
καλὸν ἀπὸ τῆς ἡδονῆς, μὴδ' ἄτοπον εἶναι νομίσῃ, εἴ
τινα ἡγοῦμαι λέξιν ἡδέως μὲν συγκρίσθαι, μὴ καλῶς
δέ, ἢ καλῶς μὲν, οὐ μὴν καὶ ἡδέως· φέρει γὰρ ἡ ἀλή-
20 θεια τὸ τοιοῦτον καὶ οὐδὲν ἀξιῶ καινόν· ἢ γέ τοι
Θουκυδίδου λέξεις καὶ Ἀντιφῶντος τοῦ Ῥαμνουσίου
καλῶς μὲν σύγκειται νῆ Δία, εἰ πέρ | τινες καὶ ἄλλαι, 53

1 προσήκη] μὴ προ(σ)ήκη P at μὴ u 4 restitui debuit | δὴ
EPM ἡδη F: om V 3 δὴ P¹ 4 περιόδοι F | μὴ om P cf u 1
5 ὠρισμένων P | δέ μοι M | ἂν εἴη in ras paullo ampliore P² |
λέγειν F: τὸ λέγειν PMV 8 τιῶν F¹ σᾶν sscr F² | δὴ EPM |
ταῦτα MV 9 τὰ add Sauppis | γενικώτατα F sscr M: τελι-
κ(ω)τατα P, M¹ V 10 μέτρα FP: εὖ μέτρα MV | τε om M
13 ὅσα <δὴ> ci Sauppis | ἐστὶν F εἰσιν M: om PV 14 τε F
τ' PM: θ' V | ἐν F: om PMV cf Raderm ad Demetr p 111
16 ἡγήσετό F 17 μὴ δὲ PMV | νομήσηι F 19 ἢ καλῶς
μὲν om F | καὶ ἡδέως EPMV: ἡδέως γε F 20 τοιοῦτο V |
καινόν cum α sscr F | γέ] δέ V 21 καὶ EF: καὶ ἡ PMV

καὶ οὐκ ἂν τις αὐτὰς ἔχοι μέμψασθαι κατὰ τοῦτο, οὐ μὴν ἡδέως γε πάνν· ἡ δέ γε τοῦ Κνιδίου συγγραφείως Κτησίλου καὶ ἡ τοῦ Σωκρατικοῦ Ξενοφώντος ἡδέως μὲν ὥς ἐνι μάλιστα, οὐ μὴν καλῶς γ' ἐφ' ὅσον ἔδει· λέγω δὲ κοινότερον, ἀλλ' οὐχὶ καθάπαξ, ἐπεὶ καὶ παρ' 5 ἐκείνοις ἤρροσται τινα ἡδέως καὶ παρὰ τούτοις καλῶς. ἡ δὲ Ἡροδότου σύνθεσις ἀμφοτέρω ταῦτα ἔχει, καὶ γὰρ ἡδεῖά ἐστι καὶ καλή.

Ἐξ ὧν δ' οἶμαι γενήσεσθαι λέξιν ἡδεῖαν καὶ καλήν, 11 τέτταρά ἐστι ταῦτα τὰ κυριώτατα καὶ τὰ κράτιστα, 10 μέλος καὶ ῥυθμὸς καὶ μεταβολὴ καὶ τὸ παρακολουθοῦν τοῖς τρισὶ τούτοις πρέπον. τάττω δὲ ὑπὸ μὲν τὴν ἡδονὴν τὴν τε ὥραν καὶ τὴν χάριν καὶ τὴν εὐστομίαν καὶ τὴν γλυνκύτητα καὶ τὸ πιθανὸν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ὑπὸ δὲ τὸ καλὸν τὴν τε μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸ 15 βάρος καὶ τὴν σεμνολογίαν καὶ τὸ ἀξίωμα καὶ τὸν 54 πίνον καὶ τὰ τούτοις ὅμοια. ταυτὶ γάρ μοι δο|κεῖ κυριώτατα εἶναι καὶ ὥσπερ κεφάλαια τῶν ἄλλων [ἐν ἑκατέρῳ]. ὧν μὲν οὖν στοχάζονται πάντες οἱ σπουδῇ γράφοντες μέτρον ἢ μέλος ἢ τὴν λεγομένην πεξὶν 20

17 πίνος κυρίως ὁ ῥυθμός, ἀφ' οὗ πιναρὰ ῥάκη. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐπανθῶν τισὶ χνοῶδες (χρο- cod) ὥς ἐπὶ μῆλων καὶ ἀπίων. ἀπὸ τούτου καὶ ἐπὶ τοῦ λόγου τὸ ἐπιφαινόμενον αὐτῷ ἐν τῇ συνθέσει τῆς λέξεως ποῖον πίνον ὀνομάζει. ἔστι δὲ πίνος καὶ ὄνομα τόπου scholion M. cf t I p 137 ad Pomp p 759 R

1 καὶ οὐκ... τοῦτο F: om PMV | αὐτὰς] αὐτ sscr F
2 κνηδίου F 3 κτισίου M 4 γ' P: γε FEMV 5 ἐπεὶ κάκει-
νοις P 6 καὶ] ὥς καὶ EF ὥς M 7 ἀμφοτέρω(ν) P¹ 9 δὲ
οἶμαι PMV | γενέσθαι FE 10 ταῦτα post κυριώτατα dant PMV
om E | καὶ τὰ F: καὶ PMV 11 μέλλος P 12 πρέπον] τὸ
πρέπον EF cf 47, 15 13 τὴν τε EFM: τὴν PV 14 γλυνκύτη
extremo uersu P | καὶ τὸ πιθανὸν debeat Wolfius 15 τὴν τε]
τὴν V 16 τὸν πίνον] τοπι(θα)ν(ον) P, EFM¹ V πίνος sscr M
18 ὥσπερ MV ὑπερ P | ἐν ἑκατέρῳ inclusi 19 σπουδῇ F
20 μέτρον ἢ μέλος P, MV: μέλος ἢ μέτρον F

λέξιν, ταῦτ' ἐστὶ καὶ οὐκ οἶδ' εἴ τι παρὰ ταῦθ' ἕτερον·
οἱ δὲ πρωτεύσαντες ἐν ἑτέρῳ τινὶ τούτων καὶ ἐν
ἀμφοτέροις πολλοὶ τε καὶ ἀγαθοὶ ἄνδρες· παραδείγματα
δὲ αὐτῶν ἐκάστου φέρειν ἐν τῷ παρόντι οὐκ ἐγχεωρεῖ,
5 ἵνα μὴ περὶ ταῦτα κατατρέψω τὸν λόγον· καὶ ἅμα εἴ
τι λεχθῆναι περὶ τινος αὐτῶν καθήκει καὶ δεήσει πον
μαρτυριῶν, ἕτερος αὐτοῖς ἔσται καιρὸς ἐπιτηδειότερος,
ὅταν τοὺς χαρακτῆρας τῶν ἀρμονιῶν ὑπογράψω. νῦν
δὲ ταῦτ' εἰρησθαι περὶ αὐτῶν ἀπόχρη. ἐπάνειμι δὲ
10 πάλιν ἐπὶ τὰς διαιρέσεις, αἷς ἐποιησάμην τῆς θ' ἡδείας
συνθέσεως καὶ τῆς καλῆς, ἵνα μοι καὶ καθ' ὁδόν, ὥς
φασι, χωρῇ ὁ λόγος.

Ἔφην δὴ τὴν ἀκοὴν ἡδεσθαι πρώτοις μὲν τοῖς 55
μέλεσιν, ἔπειτα τοῖς ῥυθμοῖς, τρίτον ταῖς μεταβολαῖς,
15 ἐν δὲ τούτοις ἅπασιν τῷ πρέποντι. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω,
τὴν πείραν αὐτὴν παρέξομαι μάρτυρα, ἣν οὐχ οἶόν τε
διαβάλλειν τοῖς κοινοῖς πάθεσιν ὁμολογουμένην· τίς
γάρ ἐστιν ὃς οὐχ ὑπὸ μὲν ταύτης τῆς μελωδίας ἄγεται
καὶ ροητεύεται, ὑφ' ἑτέρας δὲ τινος οὐδὲν πάσχει τοι-
20 οῦτον, καὶ ὑπὸ μὲν τούτων τῶν ῥυθμῶν οἰκειοῦται,
ὑπὸ δὲ τούτων διοχλεῖται; ἥδη δ' ἔργωγε καὶ ἐν τοῖς
πολυανθρωποτάτοις θεάτροις, ἃ συμπληροῖ παντοδαπὸς
καὶ ἄμουςος ὄχλος, ἔδοξα καταμαθεῖν, ὥς φυσικῇ τις

20 οἰκειοῦται ἀντὶ τοῦ εὐσταθῶς ἡδεταί scholion M

1 ἐστὶν F ἔστι M | οἶδα PMV 2 ἐκατέρω F, PMV | τινὶ] τε
FPV om M | τούτων om PV 3 παραδείγματι P 4 αὐτῶν
FM αὐτὴν P: ἀμφοῖν V | ἐκάστου FM: καθ' ἑκαστον PV | ἐν
τῷ παρόντι om P 5 εἴ τι V εἴ τινα F: καὶ εἴ τι P καὶ εἴ
τινα M 7 ἐπιτηδειος F 8 νυνὶ F 9 ταῦτα P | ἀνείμι F
10 θ' c lit P² τε F 11 μοι] μὴ M¹ | καὶ ante καθ' om PMV
13 δὴ F: δὲ PMV 15 ἐν F: ἐπὶ PMV | ἅπασιν P
16 παρέξω F 19 τοιοῦτο PM 20 μὲν τῶν ῥυθμῶν τούτων
EF | τούτων] τῶν τοιούτων M¹ 21 τούτων δὲ EF | ἥδη P

ἀπάντων ἐστὶν ἡμῶν οἰκειότης πρὸς ἐμμέλειάν τε καὶ
 εὐρυθμίαν, κιθαριστήν τε ἀγαθὸν σφόδρα εὐδοκιμοῦντα
 ἰδὼν θορυβηθέντα ὑπὸ τοῦ πλήθους, ὅτι μίαν χορδὴν
 ἀσύμφωνον ἔκρουσε καὶ διέφθειρεν τὸ μέλος, καὶ
 αὐλητὴν ἀπὸ τῆς ἄκρας ἔξωθεν χρώμενον τοῖς ὄργάνοις 5
 τὸ αὐτὸ τοῦτο παθόντα, ὅτι σομφὸν ἐμπνεύσας ἢ μὴ
 56 πιέσας | τὸ στόμα θρυλιγμὸν ἢ τὴν καλουμένην ἐκμέ-
 λειαν ἤνυλσε. καίτοι γ' εἴ τις κελεύσειε τὸν ἰδιώτην
 τούτων τι ὧν ἐνεκάλει τοῖς τεχνίταις ὥς ἡμαρτημένων,
 αὐτὸν ποιῆσαι λαβόντα τὰ ὄργανα, οὐκ ἂν δύναίτο. 10
 τί δὴ ποτε; ὅτι τοῦτο μὲν ἐπιστήμης ἐστίν, ἥς οὐ
 πάντες μετελήφμεν, ἐκεῖνο δὲ πάθος ὃ πᾶσιν ἀπέ-
 δωκεν ἡ φύσις. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν ῥυθμῶν γι-
 νόμενον ἐθεασάμην, ἅμα πάντας ἀρνακτοῦντας καὶ
 δυσαρεστομένους, ὅτε τις ἢ κροῦσιν ἢ κίνησιν ἢ 15
 μορφὴν ἐν ἀσυμμέτροις ποιῆσαιτο χρόνοις καὶ τοῖς
 ῥυθμοῖς ἀφανίσειεν. καὶ οὐχὶ τὰ μὲν ἐμμελῆ καὶ
 εὐρυθμα ἡδονῆς ἀγωγὰ ἐστὶ καὶ πάντες ὑπ' αὐτῶν
 κηλούμεθα, αἱ μεταβολαὶ δὲ καὶ τὸ πρέπον οὐκ ἔχουσι
 τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ χάριν οὐδ' ὑπὸ πάντων ὁμοίως | 20
 57 διακούονται· ἀλλὰ κακεῖνα πᾶν κηλεῖ πάντας ἡμᾶς

1 ἐστὶν ἀπάντων PMV | εὐμέλειαν V 2 ἀγαθὸςσφόδρα P¹
 3 ἰδὼν F | μίαν* F 4 ἀσύμφων(ον) P | ἔκρουσεν P |
 διέφθειρεν F: ἔφθειρεν P ἔφθειρε MV 5 ἀπὸ F: κα(τὰ)
 P, MV μετὰ γ 6 τὸ αὐτὸ F: καὶ αὐτὸ PV καὶ αὐτὸν M |
 σομφὸν F γρ M cum scholio σομφὸν ἤγον θρυλιγμὸν καὶ ἐκμέ-
 λειαν: ἀσύμφων(ον) P, M¹V | ἢ μὴ <ὀρθῶς> ci Reiskius
 8 ἠύλησεν P | καίτοι (ex -τοῖς corr) γε F: καίτοι PMV | κελεύ-
 σειεν P 9 τιῶν F | ἐγκαλεῖ F | τεχνίταις F 10 αὐτὸν
 <ὀρθῶς> ci Reiskius, fort <ἄμεινον> αὐτὸν 11 οὐ om F¹
 12 πάθος F: πάθος PMV | ἀπέδοκεν P 13 δὲ PMV |
 γινόμενον fort glossema cf 28, 15 15 ὅτε τις FM 16 μορφὴν
 F: φωνὴν PMV 17 ἀφανίσειε M | εὐμελῆ PMV 18 ἀγωγὰ
 F, sscr M: μεστά PM¹V | αὐτ(ω) P 19 ἔχουσιν P
 21 διακούονται V: διοικούνται ceteri | πᾶν] πᾶντα P

κατορθούμενα καὶ εἰς πολλὴν ὄχλησιν ἄγει διαμαρτα-
 νόμενα· [τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁμολογήσειεν] τεκμαίρομαι δέ,
 ὅτι καὶ τῆς ὀργανικῆς μουσικῆς καὶ τῆς ἐν ᾧδῃ καὶ τῆς
 ἐν ὀρχήσει χάριτος <μὲν> ἐν ἅπασι διευστοχοῦσης,
 5 μεταβολὰς δὲ μὴ ποιησαμένης εὐκαίρους ἢ τοῦ πρέ-
 ποντος ἀποπλανηθείσης βαρὺς μὲν ὁ κόρος, ἀηδὲς δὲ
 τὸ μὴ τοῖς ὑποκειμένοις ἀρμόττον φαίνεται. καὶ οὐκ
 ἄλλοτρίᾳ κέχρηται τοῦ πράγματος εἰκόνι. μουσικὴ γάρ
 τις ἦν καὶ ἡ τῶν πολιτικῶν λόγων ἐπιστήμη τῷ ποσῷ
 10 διαλλάττουσα τῆς ἐν ᾧδῃ καὶ ὀργάνοις, οὐχὶ τῷ ποιῷ·
 καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ καὶ μέλος ἔχουσιν αἱ λέξεις καὶ
 ῥυθμὸν καὶ μεταβολὴν καὶ πρέπον, ὥστε καὶ ἐπὶ ταύ-
 τῆς ἡ ἀκοὴ τέρεπται μὲν τοῖς μέλεσιν, ἄγεται δὲ τοῖς
 ῥυθμοῖς, ἀσπάζεται δὲ τὰς μεταβολὰς, ποθεῖ δ' ἐπὶ
 15 πάντων τὸ οἰκεῖον, ἡ δὲ διαλλαγὴ κατὰ τὸ μᾶλλον
 καὶ ἥττον.

διαλέκτου μὲν οὖν μέλος ἐνὶ μετρεῖται διαστήματι 58
 τῷ λεγομένῳ διὰ πέντε ὡς ἔγγιστα, καὶ οὔτε ἐπι|τελ- 59
 νεται πέρα τῶν τριῶν τόνων καὶ ἡμιτονίου ἐπὶ τὸ ὀξὺ

8 μουσικὴ . . . 15 οἰκεῖον adfert Syrianus in Hermog π. ιδ.
 p 32, 3 Rab καὶ Διονύσιος ἐν τῷ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων φη-
 σίν· ἡ γὰρ τοι τῶν πολιτικῶν λόγων ἐπιστήμη μουσικὴ τίς ἐστὶ
 τῷ ποσῷ κτλ., inde Maximus Planudes t V p 476, 10 W

1 ἀμαρτανόμενα PMV 2 τίς γὰρ . . . δέ componunt MVs:
 diuisim τίς . . . ὁμολ. EF τεκμ. δὲ P 3 ᾧδῃ F, E: ᾠδαῖς
 γοητείας P, MV genetium interpolauit qui non senserat χάρι-
 τος a uerbo pendere 4 μὲν inserui cf E | ἅπασιν P | δι-
 ευστοχοῦσης] μὲν εὐστοχοῦσης E 6 *ἀ(πο)πλανηθείσης ex
 κα(τα)πλ. P² | κόρος] καιρὸς F¹ 7 φαίνεται EF: ἐφάνη
 PMV 8 κέχρηται F¹ 9 π*οσῶι ex προσῶι F² 10 διαλ-
 λάττουσι τοῖς F | ᾧδῃ F: ᾠδαῖς EPMV Syr 12 ῥυθμὸν
 etiam Syr: ῥυθμοὺς EF 16 καὶ] καὶ τὸ EF 18 ἐπιτείνε-
 ται . . . 41, 1 οὔτε ommissa supplet mg P² 19 πέρα] παρα F |
 τῶν om E | τόνων om P | ἡμιτόνιον P ἡμιτονίων M

οὐτ' ἀνίσταται τοῦ χωρίου τούτου πλέον ἐπὶ τὸ βαρύν.
 60 οὐ μὴν | ἅπασα λέξις ἢ καθ' ἓν μόριον λόγον ταττο-
 μένη ἐπὶ τῆς αὐτῆς λέγεται τάσεως, ἀλλ' ἢ μὲν ἐπὶ
 61 τῆς ὀξείας, | ἢ δ' ἐπὶ τῆς βαρείας, ἢ δ' ἐπ' ἀμφοῖν.
 τῶν δὲ ἀμφοτέρων τὰς τάσεις ἔχουσιν αἱ μὲν κατὰ 5
 62 μίαν συλλαβὴν | συνεφθαρμένον ἔχουσι τῷ ὀξεῖ τὸ
 βαρύν, ὃς δὴ περισπωμένης καλοῦμεν· αἱ δὲ ἐν ἑτέρῳ
 τε καὶ ἑτέρῳ χωρὶς ἐκάτερον ἐφ' ἑαυτοῦ τὴν οἰκείαν
 φυλάττον φύσιν. καὶ ταῖς μὲν δυσυλλάβοις οὐδὲν τὸ
 διὰ μέσου χωρίον βαρύντητός τε καὶ ὀξύτητος· ταῖς δὲ 10
 πολυσυλλάβοις, ἡλικαὶ ποτ' ἂν ὦσιν, ἢ τὸν ὀξὺν τόνον
 ἔχουσα μία ἐν πολλαῖς ταῖς ἄλλαις βαρεῖαις ἔνεστιν.
 ἢ δὲ ὀργανικὴ τε καὶ ῥυθμικὴ μοῦσα διαστήμασί τε χρῆται
 πλείοσιν, οὐ τῷ διὰ πέντε μόνον, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ διὰ
 πασῶν ἀρξαμένη καὶ τὸ διὰ πέντε μελωδεῖ καὶ τὸ διὰ 15
 τεττάρων καὶ <τὸ διὰ τριῶν καὶ τὸν> τόνον καὶ τὸ
 63 ἡμιτόνιον, ὥς δέ τινες οἴονται, καὶ τὴν δίεσιν αἰσθη-
 τῶς· τὰς τε λέξεις τοῖς μέλεσιν ὑποτάττειν ἀξιοὶ καὶ
 οὐ τὰ μέλη ταῖς λέξεσιν, ὥς ἐξ ἄλλων τε πολλῶν δῆ-
 λον καὶ μάλιστα ἐκ τῶν Εὐριπίδου μελῶν, ἃ πεποίηκεν 20
 τὴν Ἠλέκτραν λέγουσαν ἐν Ὀρέστη πρὸς τὸν χορόν·

1 οὐτε EPMV | ἀνίσταται F | πλείον PMV 2 λέξις] γε ἢ
 λέξις PMV 3 ἐπὶ om PMV | τῆς... 4 ἢ δ' om V | ἀλλὰ FE
 4 δὲ bis PMV | βαρείας αἱ δ' FE 5 ἀμφοτέρως F¹ | στάσεις
 F¹ 6 συνδιεφθαρμένον FE | ἔχουσιν P 7 ἐν ἑτέρῳ τε καὶ
 ἑτέρῳ MV ἑτεραί τε καὶ ἑτεραί P 8 τε om E | ἐφ' om M
 10 τε om V 11 πολυτρισυλλάβοις F | ἡλικαὶ ποτ' ἂν] ἡλικαὶ
 ἂν E εἰ καὶ ποτ' ἂν PM εἰ καὶ ποτ' ἡλικᾶν F: οἶαί ποτ' ἂν V
 12 ταῖς ἄλλαις EFM: om PV 13 διαστήμασιν P 14 οὐ F¹ |
 τῷ] το P 15 πέντε] πάντων F | alterum τὸ om M¹ | καὶ τὸ
 διὰ τεττάρων om F 16 τεσσάρων MV | suppl Raderm cl Plut
 def or 36 p 430* | τόνον F cf Sextus adu math VII 47: διατόνον P
 διὰ τόνον M τὸ διάτονον EV 17 οἴονται F¹ | δίεσαν M |
 αἰσθητῶς i e ut percipi possit 20 ἐκ τῶν] τῶν PMV
 21 Electrae u p 42, 1 et 2 etiam Cleanthes Laertii VII 172 tribuit

σίγα σίγα, λευκὸν ἔχρος ἀρβύλης

τίθετε, μὴ κτυπεῖτ'.

ἀποπρὸ βᾶτ' ἐκεῖσ', ἀποπρὸ μοι κοίτας.

ἐν γὰρ δὴ τούτοις τὸ 'σίγα σίγα λευκὸν' ἐφ' ἐνὸς
 5 φθόγγου μελωδεῖται, καίτοι τῶν τριῶν λέξεων ἑκάστη
 βαρεῖας τε τάσεις ἔχει καὶ ὀξεῖας. καὶ τὸ 'ἀρβύλης'
 τῇ μέσῃ συλλαβῇ τὴν τρίτην ὁμότονον ἔχει, ἀμυχάνου
 ὄντος ἐν ὄνομα δύο λαβεῖν ὀξεῖας. καὶ τοῦ 'τίθετε'
 βαρυτέρα μὲν ἡ πρώτη γίνεται, δύο δ' αἱ μετ' αὐτὴν
 10 ὀξύτονοι τε καὶ | ὁμόφωνοι. τοῦ τε 'κτυπεῖτε' ὁ περι- 64
 σπασμὸς ἠφάνισται· μιᾶ γὰρ αἱ δύο συλλαβαὶ λέγον-
 ται τάσει. καὶ τὸ 'ἀποπρὸ βᾶτε' οὐ λαμβάνει τὴν τῆς
 μέσης συλλαβῆς προσωδῖαν ὀξεῖαν, ἀλλ' ἐπὶ τὴν τετάρ-
 την συλλαβὴν μεταβέβηκεν ἡ τάσις ἡ τῆς τρίτης. τὸ
 15 δ' αὐτὸ γίνεται καὶ περὶ τοὺς ῥυθμούς. ἡ μὲν γὰρ
 πεξὴ λέξις οὐθενὸς οὔτε ὀνόματος οὔτε ῥήματος βιά-
 ζεται τοὺς χρόνους οὐδὲ μετατίθησιν, ἀλλ' οἷας παρεί-
 ληφεν τῇ φύσει τὰς συλλαβὰς τὰς τε μακρὰς καὶ τὰς
 βραχεῖας, τοιαύτας φυλάττει· ἡ δὲ μουσικὴ τε καὶ
 20 ῥυθμικὴ μεταβάλλουσιν αὐτὰς μειοῦσαι καὶ παραύξου-

1 Euripides Orestis 140—2

1 σίγα σίγα libri (item 4) σίγα σίγα M² unus, at schol
 testatur ἡ τοῦ ῥυθμοῦ ἀγωγή δοχμιάζουσα | ἀρβύλης P etiam 6
 2 τίθετε(αι) P¹ τιθεῖτ(αι) P² τιθεῖτε FEMV | κτυπεῖτε libri
 κτυπήτε P¹ sed uocem disyllabon esse l 11 traditur 3 ἄπο
 προβᾶτ' PM ἄπο πρόβατ' FE ἀποπρόβατ' V | ἐκεῖσε libri | ἀπο-
 πρόμοι F, EPM: ἀποπροθι Vs 5 μελω[δεῖ]ται c lit P
 6 ἀρβύλλης M 7 τῇ F, E: ἐπὶ PMV | ὁμότον M 8 τίθεται
 FP: τιθεῖτε EMV 9 δ' αἱ] δὲ libri | μετὰ ταύτην EF 10 τοῦ
 τε] τοῦ V 12 ἄπο*προβᾶτε P ἄπο πρόβατε EF ἀποπρόβατ'
 V ἄπο προβᾶτ' ἐκεῖσε M 14 καταβέβηκεν PMV | ἡ τῆς] τῆς
 PMV 15 γὰρ om M 17 οὐδὲ] οὔτε EF | παρείληφεν...
 18 συλλαβὰς om P | παρείληφε EMV 19 ἡ δὲ ῥυθμικὴ
 (ῥυθμιτικὴ M) καὶ μουσικὴ PMV 20 καὶ αὐξοῦσαι PMV

σαι, ὥστε πολλάκις εἰς τὰναντία μεταχωρεῖν· οὐ γὰρ ταῖς συλλαβαῖς ἀπευθύνουσι τοὺς χρόνους, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις τὰς συλλαβάς.

Δεδειγμένης τῆς διαφορᾶς ἥ διαφέρει μουσικὴ λογικῆς λοιπὸν ἂν εἴη κάκεῖνα λέγειν, ὅτι τὸ μὲν τῆς 5 φωνῆς μέλος, λέγω δὲ οὐ τῆς ᾠδικῆς ἀλλὰ τῆς ψιλλῆς, ἐὰν ἡδέως διατιθῇ τὴν ἀκοήν, εὐμελὲς λέγοιτ' ἂν, ἀλλ' οὐκ ἐμμελές· ἡ δ' ἐν τοῖς χρόνοις τῶν μορίων συμμε- 65 τρία σῶζουσα τὸ μελικὸν σχῆμα εὐρυθμος, ἀλλ' οὐκ ἔνρυθμος· πῇ δὲ διαφέρει ταῦτα ἀλλήλων, κατὰ τὸν 10 οἰκεῖον καιρὸν ἐρῶ. νυνὶ δὲ τὰκόλουθ' ἀποδοῦναι πειράσομαι, πῶς ἂν γένοιτο λέξεις πολιτικὴ παρ' αὐτὴν τὴν σύνθεσιν ἡδύνουσα τὴν ἀκρόασιν κατὰ τε τὰ μέλη τῶν φθόγγων καὶ κατὰ τὰς συμμετρίας τῶν ῥυθμῶν καὶ κατὰ τὰς ποικιλίας τῶν μεταβολῶν καὶ κατὰ τὸ 15 πρέπον τοῖς ὑποκειμένοις, ἐπειδὴ ταῦθ' ὑπεθέμην τὰ κεφάλαια.

Οὐχ ἅπαντα πέφυκε τὰ μέρη τῆς λέξεως ὁμοίως 12 διατιθέσθαι τὴν ἀκοήν, ὥσπερ οὐδὲ τὴν ὁρατικὴν αἰσθήσειν τὰ ὁρατὰ πάντα οὐδὲ τὴν γευστικὴν τὰ 20 66 γευστὰ οὐδὲ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις τὰ κινουῦντα ἐκάστην· ἀλλὰ καὶ γλυκαίνουσιν αὐτὴν τινες ἥχοι καὶ πικραί-

1 τὰ ναντία F 2 ἀπευθύνουσ[ι] c lit F 4 τῆς F:
 δὴ τῆς PMV | <ᾠδική> μουσικὴ ci Reiskius 5 τὸ μὲν] μὲν
 τὸ F 6 δὲ] δὴ M 7 ἐὰν] καὶ PV δ μὲν FM | διατιθήσιν
 FM | εὐμελὲς P 8 δὲ P | συμμετρία σῶζουσα FPM ut ci
 Reiskius: συμμετρίαζουσα V 9 μελικὸν] γε λογικὸν mg M |
 ἔνρυθμος F¹ 10 πῇ F τῇ P | διαφέ(ρει) ταῦτα P, F: διαφέ-
 ρουσιν MV | ἀλλήλων om P | κατὰ] ταῦτα κατὰ MV 11 τὰκό-
 λουθ' sic F: τὰ ἀκόλουθα PMV | *α(πο)δοῦναι ex κα(τα)δ- P
 12 παρ' αὐτὴν] παρὰ V 13 κατὰ τε] κατὰ F 15 ποικίλ(ας)
 P 16 ἐπειδὴ δὲ ταῦθ' F | ταῦτα PMV 19 τὴν ὁρ. ...
 20 οὐδὲ om E 22 αὐτὴν τινὲς EF: τινες αὐτὴν PMV | πι-
 κραίνουσιν — 44, 1 τραχύνουσ(ιν) — λαίνουσιν ... 2 ποιοῦσιν P

νουσι, καὶ τραχύνουσι καὶ λεάλνουσι, καὶ πολλὰ ἄλλα
 πάθη ποιουῖσι περὶ αὐτήν. αἰτία δὲ ἢ τε τῶν γραμ-
 μάτων φύσις ἐξ ὧν ἡ φωνὴ συνέστηκεν, πολλὰς καὶ
 διαφόρους ἔχουσα δυνάμεις, καὶ ἡ τῶν συλλαβῶν πλοκὴ
 5 παντοδαπῶς σχηματιζομένη. τοιαύτην δὲ δύναμιν ἔχόν-
 των τῶν τῆς λέξεως μορίων ἐπειδὴ μεταθεῖναι τὴν
 ἐκάστου φύσιν οὐχ οἶόν τε, λείπεται τὸ τῇ μίξει καὶ
 κράσει καὶ παραθέσει συγκρῦναι τὴν παρακολουθοῦσαν
 αὐτῶν τισιν ἀτοπίαν, τραχέσι λεία μίσγοντα καὶ σκλη-
 10 ροῖς μαλακὰ καὶ κακοφώνοις εὐφωνα καὶ δυσεκφόροις
 εὐπρόφορα καὶ βραχέσι μακρά, καὶ τᾶλλα τὸν αὐτὸν
 τρόπον εὐκαίρως συντιθέντα καὶ μήτ' ὀλιγοσύλλαβα
 πολλὰ ἐξῆς λαμβάνοντα (κόπτεται γὰρ ἡ ἀκρόασις)
 μήτε πολυσύλλαβα πλείω τῶν ἱκανῶν, μηδὲ δὴ ὁμοιό-
 15 τονα παρ' ὁμοιοτόνοις μηδ' ὁμοιοχρονα παρ' ὁμοιοχρό-
 νοις. χρὴ δὲ καὶ τὰς πτώσεις τῶν ὀνοματικῶν ταχὺ
 μεταλαμβάνειν | (μηκνύμεναι γὰρ ἔξω τοῦ μετροῦ 67
 πάνυ προσίστανται ταῖς ἀκοαῖς) καὶ τὴν ὁμοιότητα
 διαλύειν συνεχῶς ὀνομάτων τε τῶν ἐξῆς τιθεμένων
 20 πολλῶν καὶ ῥημάτων καὶ τῶν ἄλλων μερῶν τὸν κόρον

11—18 Maximus Planudes in Hermog π. ιδ. V 420, 9 W
 τοῦτο γὰρ φησι καὶ Διονύσιος, ὅτι δεῖ μινύειν βραχέσι μακρά
 καὶ πολυσύλλαβοις ὀλιγοσύλλαβα, τοῦτο γὰρ ἡδέως διατίθησι τὴν
 ἀκοήν

2 ἢ τε] ἡ EF 3 συνέστηκε MV 5 δὴ] ἦδη F δὲ
 ἦδη E 7 τὸ τῇ F, E: τῇ P, MV | καὶ τῇ κράσει F
 8 συγκρῦπτειν EF 9 τισί F | ἀτοπίαν om F 11 εὐπρό-
 φορα] εὐφορα F 12 συντεθέντα F | μήτε P μήποτε' M
 13 πολλὰ ... 14 πολυσύλλαβα om P 14 δὴ om E | ὁμοιότωνα
 P¹ 15 παρεξευγμένα ὁμοιοτόνοις (deleto altero παρ') ci
 Reiskius 17 μηκνύμενά (-νά M) τε γὰρ F, M 18 προϊσταν-
 ται F 19 τε τῶν] τέ τινων F, E τινῶν PMV 20 πολλῶν
 καὶ] πολλῶν V | τῶν om E

φυλαττομένους, σχήμασί τε μὴ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ μέν-
νειν ἀλλὰ θαμινὰ μεταβάλλειν καὶ τρόπους μὴ τοὺς
αὐτοὺς ἐπεισφέρειν, ἀλλὰ ποικίλλειν, μηδὲ δὴ ἄρχε-
σθαι πολλάκις ἀπὸ τῶν αὐτῶν μηδὲ λήγειν εἰς τὰ
αὐτὰ ὑπερτείνοντας τὸν ἑκατέρου καιρὸν.

5

Καὶ μηδεὶς οἰηθῇ με καθάπαξ ταῦτα παραγγέλλειν
ὥς ἡδονῆς αἰτία διὰ παντὸς ἐσόμενα ἢ τάναντία ὀκλή-
σεως· οὐχ οὕτως ἀνόητός εἰμι· οἶδα γὰρ ἐξ ἀμφοῖν
γινομένην πολλάκις ἡδονήν, τοτὲ μὲν ἐκ τῶν ὁμοιο-
γενῶν, τοτὲ δὲ ἐκ τῶν ἀνομοιογενῶν· ἀλλ' ἐπὶ πάντων
68 οἶομαι | δεῖν τὸν καιρὸν θηρᾶν· οὗτος γὰρ ἡδονῆς καὶ
ἀηθρίας κράτιστον μέτρον. καιροῦ δὲ οὔτε ῥήτωρ οὐδεὶς
οὔτε φιλόσοφος εἰς τόδε γε τέχνην ὥρισεν, οὐδ' ὅσπερ
πρῶτος ἐπεχείρησε περὶ αὐτοῦ φράσκειν Γοργίας ὁ
Λεοντίνος οὐδὲν ὅ τι καὶ λόγου ἄξιον ἔγραψεν· οὐδ'
15 ἔχει φύσιν τὸ πρᾶγμα εἰς καθολικὴν καὶ ἔντεχνόν τινα
περίληψιν πεσεῖν, οὐδ' ὅλως ἐπιστήμη θηρατός ἐστιν
ὁ καιρὸς ἀλλὰ δόξη. ταύτην δ' οἱ μὲν ἐπὶ πολλῶν καὶ
πολλάκις γυμνάσαντες ἄμεινον τῶν ἄλλων εὐρίσκουσιν
αὐτόν, οἱ δ' ἀγύμναστον ἀφέντες σπανιώτερον καὶ ὥσπερ
20 ἀπὸ τύχης.

3—5 cf scholia Hermog π. ιδ. t VII p 1049, 19 sq W

1 φυλασσομένους EF φυλαττόμενον s | ἐπὶ FE: om PMV |
ἀεὶ μένειν EF: διαμένειν PMV 3 ἐπιφέρειν E | ποικίλλειν F |
δὴ om E 4 ἐς FE 5 ὑπερτείνοντα libri | ἑκάστου M
6 μηδεὶς PMV | οἰηθῇ P | παραγγέλλ[ειν] c lit P 7 τάναντία
FE: τούναντίον PMV 9 τότε F¹P¹ ποτὲ M | ὁμοιογενῶν EM
ὁμοίων γενῶν F: ἀνομοίων PV 10 τότε FP¹ ποτὲ M | ἀνομοιο-
γενῶν EFM: ὁμογενῶν PV 11 θηρᾶν] ὀρᾶν libri 13 τόδε
γε] τὸ λέγειν P τόδε χρόνον FMV 14 πρῶτον P | ἐπεχείρησε F
ἐπεχείρησεν P 15 οὐδὲν F: οὐδ' MV om P | [δ]τι c lit ampliore
P | καὶ F: om PMV | οὐδε P, MV 18 ταύτη M | δὲ PMV
20 αὐτόν FM: om PV | δὲ PMV | ἀγύμναστον F, mg γρ M:
ἀνάσκητον PM¹V | σπανιωτέ(α)ν P, MV edebaturque ante Syllb

Ἴνα δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων εἰπω, ταῦτ' οἶμαι χρῆ-
 ναι φυλάττειν ἐν τῇ συνθέσει τὸν μέλλοντα διαθήσειν
 τὴν ἀκοὴν ἡδέως· ἢ τὰ εὐμελῆ καὶ εὐρυθμία καὶ εὐφωνα
 ὀνόματα, ὅφ' ὧν γλυκαίνεται τε καὶ ἐκμαλάττεται καὶ
 5 τὸ ὅλον οἰκείως διατίθεται ἢ αἰσθησις, ταῦτα ἀλλή-
 λους | συναρμώττειν, ἢ τὰ μὴ τοιαύτην ἔχοντα φύσειν 69
 ἐγκαταπλέκειν τε καὶ συνυφαίνειν τοῖς δυναμένοις
 αὐτὴν γοητεύειν, ὥστε ὑπὸ τῆς ἐκείνων χάριτος ἐπι-
 σκοτεῖσθαι τὴν τούτων ἀηδίαν· οἷόν τι ποιοῦσιν οἱ
 10 φρόνιμοι στρατηλάται κατὰ τὰς συντάξεις τῶν στρα-
 τευμάτων· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἐπικρύπτουσι τοῖς ἰσχυροῖς
 τὰ ἀσθενῆ, καὶ γίνεται αὐτοῖς οὐδὲν τῆς δυνάμεως
 ἄχρηστον. διαναπαύειν δὲ τὴν ταυτότητά φημι δεῖν
 μεταβολὰς εὐκαίρους εἰσφέροντα· καὶ γὰρ ἡ μεταβολὴ
 15 παντὸς ἔργου χρῆμα ἡδύ. τελευταῖον δὲ ὃ δὴ καὶ
 πάντων κράτιστον, οἰκείαν ἀποδιδόναι τοῖς ὑποκειμέ-
 νοις καὶ πρέπουσαν ἁρμονίαν. δυσωπεῖσθαι δ' οὐδὲν
 οἶμαι δεῖν οὔτε ὄνομα οὔτε ῥῆμα, ὅ τι καὶ τέτριπται,
 μὴ σὺν αἰσχύνῃ λέγεσθαι μέλλον· οὐδὲν γὰρ οὕτω
 20 ταπεινὸν ἢ ῥυπαρὸν ἢ ἄλλην τινὰ δυσχέρειαν ἔχον
 ἔσεσθαι φημι λόγον μόριον, ᾧ σημαίνεται τι σῶμα 70

14 cf Euripides Orest 234 μεταβολὴ πάντων γλυκὴ

1 ταῦτ' οἶμαι] ταῦτ' ἄγε F latet fort ταῦτα λέγω 2 συν-
 θέσει] c lit P 3 ἢ EFM: om PV 4 μαλάττεται τε καὶ
 γλυκαίνεται M | τε om F | ἐκμαλάττεται F: μαλάττεται PMV
 10 συντάξεις FM: τάξι]ς c lit P, V 11 ἐπικρύπτουσι EF:
 συγκρύπτουσιν P, MV 13 ἄχρηστον FE: μέρος ἄχρηστον PMV |
 δὲ EFM: τε PV τε καὶ α 14 γὰρ] γίνεται M 16 κράτι-
 στον EF: ἐστὶ κράτιστον PMV 17 καὶ πρέπουσαν om F |
 δὲ PMV 18 δεῖν om F | ὅτι καὶ τέτριπται EF: ὅτ' (οὔτ' V)
 ἐπιτέτριπται PMV 19 μέλλον EF: om PMV 20 ῥυπαρὸν
 EF: ῥυπαρὸν ἢ μικρὸν PV μικρὸν M | ἔχον om F 21 ἔσε-
 σθαι om M

ἢ προᾶγμα, ὃ μηδεμίαν ἔξει χώραν ἐπιτηδεῖαν ἐν λόγοις. παρακελεύομαι δὲ τῇ συνθέσει πιστευόντας ἀνδρείως πάνν καὶ τεταρρηκότως αὐτὰ ἐκφέρειν Ὅμηρον τε παραδείγματι χρώμενος, παρ' ᾧ καὶ τὰ εὐτελέστατα κεῖται τῶν ὀνομάτων, καὶ Δημοσθένει καὶ Ἡροδότῳ 5 καὶ τοῖς ἄλλοις, ὧν ὀλίγον ὕστερον μνησθήσομαι καθ' ὃ τι ἂν ἀρμότῃ περὶ ἐκάστου. ταῦτά μοι περὶ τῆς ἡδεῖας εἰρησθῶ συνθέσεως, ὀλίγα μὲν ἀπὸ πολλῶν θεωρημάτων, ἱκανὰ δὲ ὥς κεφάλαια εἶναι.

εἶέν. καλὴ δ' ἀρμονία πῶς γένοιτ' ἂν εἴ τις ἔροιστό 13
με καὶ ἐκ ποίων θεωρημάτων, οὐκ ἄλλως πως νῆ Δία 11
φαῖνν ἂν οὐδ' ἐξ ἄλλων τινῶν ἢ ἐξ ὧν περ ἡ ἡδεῖα·
τὰ γὰρ αὐτὰ ποιητικὰ ἀμφοῖν, μέλος εὐγενές, ῥυθμὸς
ἀξιωματικός, μεταβολὴ μεγαλοπρεπῆς, τὸ πᾶσι τούτοις
71 παρακολουθοῦν πρέπον. ὥσπερ γὰρ ἡδεῖά τις | γίνε- 15
ται λέξεις, οὕτω γενναῖα τις ἄρα, καὶ ῥυθμὸς ὥσπερ
γλαφυρός τις, οὕτω καὶ σεμνός τις ἕτερος, καὶ τὸ
μεταβάλλειν ὥσπερ χάριν ἔχει, οὕτω καὶ τόνον· τὸ δὲ
δὴ πρέπον εἰ μὴ τοῦ καλοῦ πλείστον ἔξει μέρος, σχολῇ
γ' ἂν ἄλλου τινός. ἐξ ἀπάντων δὴ φημι τούτων ἐπι- 20
τηδεύεσθαι δεῖν τὸ καλὸν ἐν ἀρμονίᾳ λέξεως ἐξ ὧν
περ καὶ τὸ ἡδύ. αἰτία δὲ κἀνταῦθα ἢ τε τῶν γράμ-
μάτων φύσις καὶ ἡ τῶν συλλαβῶν δυνάμεις, ἐξ ὧν

1 δ] ὧ F 2 δὲ EF: δὲ ἐν PMV 3 τεταρρηκότ[ως]
c lit F, θ in ras P 4 παραδείγματα P | χρ(ω)μεν(ος) P:
χρωμένους EFMV 6 ὀλίγω PMV 8 μὲν ὑπὲρ libri: corr
Reiskius 9 εἶναι· εἶέν sic P, FM: εἶέν V 10 δὲ PMV
11 με καὶ F: ἢ PMV | νῆ F: μὰ PMV 12 οὐδ'] οὐκ PV |
ἡ F: om PMV 16 non λέξεις sed μέλος tractatur. an latet
μέλισς? cf I 238, 17 | οὕτω F: οὕτω καὶ PMV | ἄρα F: ἑτέρα
PMV 17 σεμνός τις F: σεμνός PMV 18 ἔχει P: ἔχει (ἔχειν V)
τινὰ FMV | τόνον] πόνον F: πι(θα)νόν P, V τὸ πίνον M cf 37, 16
τὸ πιθανόν ci Reiskius 21 δεῖν] δὴ F 22 καὶ ἐνταῦθα EF

πλέκεται τὰ ὀνόματα· ὑπὲρ ὧν καιρὸς ἂν εἴη λέγειν, ὥσπερ ὑπεσχόμεν.

- 14 Ἀρχαὶ μὲν οὖν εἰσι τῆς ἀνθρωπίνης φωνῆς καὶ ἐνάρθρου μηκέτι δεχόμεναι διαίρεσιν, ἃ καλοῦμεν
στοιχεῖα καὶ γράμματα· γράμματα μὲν ὅτι γραμμαῖς
τισι σημαίνεται, στοιχεῖα δὲ ὅτι πᾶσα φωνή τὴν γέ-
νεσιν ἐκ τούτων λαμβάνει πρῶτων καὶ τὴν διάλυσιν
εἰς ταῦτα ποιεῖται τελευταῖα. τῶν δὴ στοιχείων τε

3 Scholiasta Hermogenis περὶ ἰδεῶν I 6 in Walzii rhet gr VII p 964, 23 (correctus ex codd Paris 1983 = R^a et 2977 = R^b) ἀλλὰ περὶ μὲν στοιχείων ἄριστα παραδίδωσιν ὁ Διονύσιος ἐν τῷ περὶ συνθήκης ὀνομάτων συγγράμματι· λέγει γὰρ τί συμβέβηκεν ἐκαστῷ τῶν στοιχείων καὶ ποίαν μὲν δύναμιν ἔχει τὰ φωνήεντα, ποίαν δὲ τὰ σύμφωνα καὶ πάλιν αὖ τὰ ἡμίφωνα· πλὴν ἵνα τι καὶ θαυμάσωμεν τὸν ἄνδρα τῆς δεξιότητος, αὐτὴν παραθώμεθα τὴν λέξιν· Ἀρχαὶ μὲν . . . εἶναι ἐκεῖνα (p 969, 18 W). καὶ ταῦτα μὲν ὁ Διονύσιος· οἷς προσέχων οὐκ ἂν διαμάρτοις τοῦ προσήκοντος. εἰ γὰρ σεμνὸν ποιεῖν ἐθέλεις (sic b: ἐθέλεις a Walzsius) τὸν λόγον, ἐκλεξάμενος τὰ μακρὰ καὶ ὅσα τεταμένον (τεταγμένον W) λαμβάνει καὶ διηνεῖ τὸν αὐλὸν τοῦ πνεύματος λάμβανε· φεῦγε δὲ τὰ βραχέως ἐξ ἀποκοπῆς τε λεγόμενα καὶ μιᾷ πληγῇ πνεύματος καὶ τῆς ἀρτηρίας ἐπὶ βραχὺ κινήσειδος ἐκφερόμενα· τὰ γὰρ μακρὰ τῶν φωνηέντων τῷ σεμνῷ μᾶλλον ἀρμόττει ἅτε (εἴ τε b) μηκυνόμενα κατὰ τὴν ἐκφορὰν καὶ πολὺν ἡχοῦντα χρόνον· ἀνοίκεια (Walzsius: ἀνοίκειον a b) δὲ τὰ βραχέως λεγόμενα καὶ σπαδονίζοντα (σπαδωνίζοντα b σπανίζοντα Walzsius) τὸν ἦχον. ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ (οὔτε libri) τὰ μακρὰ δεῖ λαμβάνειν, ἀλλὰ τὰ κατὰ τὴν ἐκφορὰν διογκοῦντα τὸ στόμα καὶ ὅσα λέγεται τοῦ στόματος ἐπὶ πλείστον ἀνοιγομένου καὶ τοῦ πνεύματος ἄνω φερομένου (ἀναφερομένου b) πρὸς τὸν οὐρανόν, ἣ ὅσα περιστέλλει τὰ χεῖλη καὶ τὸ πνεῦμα ποιεῖ περὶ τὸ ἀκροστόμιον. ὥστε δεῖ μάλιστα χρῆσθαι ταῖς λέξεσιν ὅσαι πλεονάζουσι τῷ τε ᾠ καὶ τῷ ὦ.

1 ὀνόματα PE: ὀνόματα ταῦτα FMV 3 φωνῆς καὶ ἐνάρθρου REF: καὶ ἐνάρθρου φωνῆς αἱ PMVs 4 ᾠ R: ᾠς libri 6 τισιν P 7 πρῶτων ex πρῶτων corr F πρῶ P: πρῶτον RMVs 8 τελευταῖα P: τελευταῖον R τελευταῖαν FVs τελευταῖαν M | δὴ] δὲ Vs cf E

καὶ γραμμάτων οὐ μίᾳ πάντων φύσις, διαφορὰ δὲ
 72 αὐτῶν | πρώτη μὲν, ὡς Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς ἀπο-
 φαίνεται, καθ' ἣν τὰ μὲν φωνὰς ἀποτελεῖ, τὰ δὲ ψό-
 φους· φωνὰς μὲν τὰ λεγόμενα φωνήεντα, ψόφους δὲ
 τὰ λοιπὰ πάντα. δευτέρα δὲ καθ' ἣν τῶν μὴ φωνη- 5
 ἐντων ἃ μὲν καθ' ἑαυτὰ ψόφους ὁποίους δὴ τινὰς
 ἀποτελεῖν πέφυκε, ῥοῖζον ἢ σιγμὸν ἢ μυγμὸν ἢ τοι-
 ούτων τινῶν ἄλλων ἥχων δηλωτικούς· ἃ δ' ἐστὶν ἀπά-
 σης ἁμοιρα φωνῆς καὶ ψόφου καὶ οὐχ οἷά τε ἡχεῖσθαι
 καθ' ἑαυτά· διὸ δὴ ταῦτα μὲν ἄφωνα τινὲς ἐκάλεσαν, 10
 θάτερα δὲ ἡμίφωνα. οἳ δὲ τριχῇ νείμαντες τὰς πρῶ-
 τας τε καὶ στοιχειώδεις τῆς φωνῆς δυνάμεις φωνήεντα
 μὲν ἐκάλεσαν, ὅσα καὶ καθ' ἑαυτὰ φωνεῖται καὶ μεθ'
 ἑτέρων καὶ ἐστὶν αὐτοτελῆ· ἡμίφωνα δ' ὅσα μετὰ μὲν
 73 φωνηέντων αὐτὰ ἑαυτῶν κρεῖττον ἐκφέρεται, καθ' ἑαυτὰ 15
 δὲ χεῖρον καὶ οὐκ αὐτοτελῶς· ἄφωνα δ' ὅσα οὔτε τὰς
 τελείας οὔτε τὰς ἡμιτελεῖς φωνὰς ἔχει καθ' ἑαυτά,
 μεθ' ἑτέρων δ' ἐκφωνεῖται.

1 πάντων ἡ φύσις E^v | διαφορὰ r διάφοροι R 4 [λε-
 γόμενα c lit F 5 δευτέρα R^b | μὴ φωνηέντων REFM: μὲν
 φωνηέντων PR^b φωνηέντων V_s 6 δῆποτε τινὰς R 7 πέ-
 φυκεν PE | ῥοῖζον ἢ μυγμὸν ἢ σιγμὸν R | σιγμὸν REF:
 συριγμὸν PMV_s | μυγμὸν RE μιγμὸν F: ποπυσμὸν P ἀπο-
 πτυσμὸν V_s ποπυσμὸν ἢ μυγμὸν M 8 ἥχων R^a | δηλω-
 τικούς RF: δηλωτικά EPMV_s | δὲ ἐστὶν PMV δὲ R^b | ἀπάσης
 ἁμοιρα libri: ἁμοιρα πάσης R 9 καὶ sscr F¹ | οἷα τε F
 10 ἑαυτὰ REPMV_s: αὐτὰ F | διὸ δὴ REF: om PMV_s
 11 θάτερα F καθάπερ F | νείμαντες τε τὰς πρώτας καὶ R |
 πρώτας F 12 τῆς φωνῆς RFM: φωνῆς PV_s 13 ὅσα
 καὶ] ὅσα M | ἐκφωνεῖται R 14 αὐτοτελῆ F | δὲ P | μετὰ
 μὲν φωνηέντων EF: μετὰ μὲν τῶν φων. RPV_s μετὰ τῶν φων.
 M 15 αὐτὰ ἑαυτῶν REF: om PMV_s | ἐκφέρεται F | καθ'
 αὐτὰ R 16 καὶ EF: τε καὶ RPMV_s | δὲ PV_s 17 ἡμιτελεῖς
 REF: ἡμιτελείας PMV_s | καθ' αὐτὰ R 18 δὲ ἐκφωνεῖται
 REFMV_s δὲ καὶ φωνεῖται P

ἀριθμὸς δὲ αὐτῶν ὅστις ἐστίν, οὐ ῥᾶδιον εἰπεῖν ἀκριβῶς, ἐπεὶ πολλὴν παρέσχε καὶ τοῖς πρὸ ἡμῶν ἰστορίαν τὸ πρᾶγμα· οἱ μὲν γὰρ ᾤκηθησαν εἶναι τριακαίδεκα τὰ πάντα τῆς φωνῆς στοιχεῖα, κατεσκευάσθαι
 5 δὲ τὰ λοιπὰ ἐκ τούτων· οἱ δὲ καὶ τῶν εἰκοσιτεσσάρων | οἷς χρώμεθα νῦν πλείω. ἡ μὲν οὖν ὑπὲρ τοῦ- 74
 των θεωρία γραμματικῆς τε καὶ μετρικῆς, εἰ δὲ βούλεται τις, καὶ φιλοσοφίας οἰκειότερα· ἡμῖν δὲ ἀπόχρη μῆτ' ἐλάττους τῶν κδ μῆτε πλείους ὑποθεμένοις εἶναι
 10 τὰς τῆς φωνῆς ἀρχὰς τὰ συμβεβηκότα αὐτοῖς λέγειν, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν φωνηέντων ποιησαμένοις.

ἔστι δὴ ταῦτα τὸν ἀριθμὸν ξ, δύο μὲν βραχέα τό τε ε̄ καὶ τὸ ο̄, δύο δὲ μακρὰ τό τε η̄ καὶ τὸ ω̄, τρία δὲ δίχρονα τό τε ᾱ καὶ τὸ ῑ καὶ τὸ ῡ, καὶ γὰρ ἐκτείνεται
 15 ταῦτα καὶ συστέλλεται· καὶ αὐτὰ οἱ μὲν δίχρονα, ὥσπερ ἔφην, οἱ δὲ μεταπτωτικὰ καλοῦσιν. φωνεῖται δὲ ταῦτα πάντα παρὰ τῆς ἀρτηρίας συνηχοῦσης τῷ πνεύματι

1 ἀριθμὸς RFM: ὁ ἀριθμὸς PVs | δὲ om R 2 πολλήν] πολλοῖς R^a | παρέσχεν PV | πρω P 3 πρᾶγμα F | εἶναι om P 4 τὰ πάντα PMs: πάντα R et qui post u τῆς φωνῆς collocat F | κδ R K̄ καὶ Δ F 6 οὖν om M 7 καὶ γεωμετρικῆς R^b | εἰ δὲ RF: εἰ PMVs 8 οἰκειότερα M | δ' F 9 μῆτ' | μῆτε PMR^b Vs μῆ R | κ|||δ P εἰκοσι τεσσάρων M | ὑποθεμένους R | εἶναι RF: δεικνύ|||ν(αι) c ras P, Vs et cum ssc εἶναι M 10 τὰ RF: καὶ τὰ PMVs | αὐτοῖς RF: αὐτῇ P, MVs 11 φωνηέντων] συμβεβηκότων R^b 12 δῆ] δὲ RVs | ξ] ἐπτά M | δύο] β̄ P | μὲν βραχέα τότε (τὸ R) ε̄ καὶ τὸ-ό. δυὸ δὲ μακρὰ F, ER: μὲν μακρὰ PMVs. hiatum Smithio de recta linguae gr. pronuntiatione p 33 auctore Vptonus uerbis δύο δὲ βραχέα τό τ' ε̄ καὶ τὸ ο̄ post ω̄ insertis expleuerat 13 τό τε η̄] τὸ η R | ω] ω μέγα M | τρία] γ̄ P 14 τό τε] τὸ R | καὶ γὰρ ἐκτείνεται ταῦτα RFE: ᾱ καὶ ἐκτείνεται PMVs 15 καὶ αὐτὰ RF: ᾱ PMVs | μὲν] μὲν ἤδη R 16 φωνεῖται RF: ἐκφωνεῖται EPMVs | δὲ] γὰρ R | ταῦτα om E 17 παρὰ τῆς EF ἀπὸ τῆς M: τῆς RPVs | συνηχοῦσης R: συνηχούσης libri | τῷ πνεύματι R τὸ πνι F: τὸ πνεῦμα EPMVs

- 75 καὶ τοῦ στόματος ἀπλῶς σχηματισθέντος τῆς τε γλώτ-
της οὐδὲν πραγματευομένης ἀλλ' ἡρεμούσης. πλὴν τὰ
μὲν μακρὰ καὶ τῶν διχρόνων ἃ μακρῶς λέγεται τε-
ταμένον λαμβάνει καὶ διηνεκῇ τὸν αὐλὸν τοῦ πνεύ-
ματος, τὰ δὲ βραχέα ἢ βραχέως λεγόμενα ἐξ ἀποκοπῆς 5
τε καὶ μιᾷ πληγῇ πνεύματος καὶ τῆς ἀρτηρίας ἐπὶ
βραχὺ κινήσειδος ἐκφέρεται. τούτων δὴ κράτιστα μὲν
ἐστὶ καὶ φωνὴν ἡδίστην ἀποτελεῖ τὰ τε μακρὰ καὶ
τῶν διχρόνων ὅσα μῆκνεται κατὰ τὴν ἐκφορὰν, ὅτι
πολὺν ἡχεῖται χρόνον καὶ τὸν τοῦ πνεύματος οὐκ ἀπο- 10
κόπτει τόνον· χεῖρω δὲ τὰ βραχέα ἢ βραχέως λεγό-
μενα, ὅτι μικρόφωνα τε ἐστὶ καὶ σπανίζει τὸν ἥχον.
αὐτῶν δὲ τῶν μακρῶν πάλιν εὐφωνότατον μὲν τὸ α̃,
76 ὅταν | ἐκτείνηται· λέγεται γὰρ ἀνοιγομένου τε τοῦ στό-
ματος ἐπὶ πλεῖστον καὶ τοῦ πνεύματος ἄνω φερομένου 15
πρὸς τὸν οὐρανόν. δεύτερον δὲ τὸ ἦ, διότι κάτω τε
περὶ τὴν βάσιν τῆς γλώττης ἐρείδει τὸν ἥχον ἀλλ'

1 στόματος] σώματος R | γλώσσης R^a Vs 2 τὰ μὲν PMs:
καὶ τὰ μὲν R καὶ τὰ EF 3 καὶ τῶν] τῶν pr FE^m | ἃ RE
ἃ καὶ F: ὅσα PMVs | τεταμένον F τεταγμένον R^a cf adn
p 48, 3 6 τε post ἀποκοπῆς om R^a | πῶτα· R^b 7 κινι-
θείσης P | ἐκφέρει R sed cf ἐκφερόμενα supra adn p 48, 3 |
μὲν ἐστὶ] μὲν P 8 μικρὰ R^a 9 ὅσα] καὶ τῶν ὅσα ed
Walzsius | τὴν om R^b 10 ἡχεῖται R^b ἡχεῖ legisse R uidetur
p 969, 26 (supra adn p 48, 3) | καὶ τὸν REF: καὶ PMVs |
οὐκ ἀποκόπτει τόνον RF οὐκ ἀποκόπτει χρόνον E: οὐ κατα-
κόπτει τὸν τόνον PMVs 11 βραχέα F | ἦ] ἦ τὰ Vs
12 σπανίζει REF: σπαδονίζει PMVs cf adn p 48, 3 13 αὐτῶν]
***αὐτῶν (τῶν erasum) P | πάλιν REF: om PMs | μὲν
τὸ EF τὸ μὲν M: τὸ RPVs 14 τε τοῦ R: τὸ F τοῦ
EPMVs | στόματος] στομάσματος R^a 15 ἄνω φερομένου
R^a PMVs: ἀναφερομένου R^b EF 16 [π]ρὸς c lit P | οὐρα-
νόν] τὴν ὑπερώαν (ὑπερώαν a ὑπερώην b) φησὶν mg R | διότι
REF: ὅτι PMVs | κάτω τε F τε κάτω R: κάτω EPMVs
17 γλώττης EF: γλώσσης RPMVs | ἀλλ' οὐκ REF: ἀκόλουθον
ἀλλ' οὐκ PMVs

οὐκ ἄνω, καὶ μετρίως ἀνοιγομένου τοῦ στόματος. τρίτον δὲ τὸ $\bar{\omega}$ · στρογγυλίζεται γὰρ ἐν αὐτῷ τὸ στόμα 77 καὶ περιστέλλεται τὰ χεῖλη τὴν τε πληγὴν τὸ πνεῦμα περὶ τὸ ἀκροστόμιον ποιεῖται. ἔτι δ' ἦττον τούτου τὸ $\bar{\upsilon}$ ·
 5 περὶ γὰρ αὐτὰ τὰ χεῖλη συστολῆς γινομένης ἀξιολόγου πνίγεται καὶ στενὸς ἐκπίπτει ὁ ἥχος. ἔσχατον δὲ πάντων τὸ $\bar{\iota}$ · περὶ τοὺς ὀδόντας τε γὰρ ἡ κροῦσις τοῦ πνεύματος γίνεται μικρὸν ἀνοιγομένου τοῦ στόματος καὶ οὐκ ἐπιλαμπρυνόντων τῶν χειλῶν τὸν ἥχον. τῶν
 10 δὲ βραχέων οὐδέτερον μὲν εὐμορφον, ἦττον δὲ δυσειδὲς τοῦ $\bar{\epsilon}$ τὸ $\bar{\omicron}$ · διίστησι γὰρ τὸ στόμα κρεῖττον θατέρου καὶ τὴν πληγὴν λαμβάνει περὶ τὴν ἀρτηρίαν μᾶλλον.

φωνηέντων μὲν οὖν γραμμάτων αὕτη φύσις· ἡμι- 78
 15 φώνων δὲ τοιάδε· ὁκτῶ τὸν ἀριθμὸν ὄντων αὐτῶν πέντε μὲν ἔστιν ἀπλᾶ τό τε $\bar{\lambda}$ καὶ τὸ $\bar{\mu}$ καὶ τὸ $\bar{\nu}$ καὶ

5 Scholiasta Dionysii Thracis p 691, 27 B. τὸ $\bar{\upsilon}$ τὰ χεῖλη συστέλλει κατὰ τὴν ἐκφώνησιν. φησὶ γὰρ Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς ἐν τῷ περὶ στοιχείων καὶ συλλαβῶν λόγῳ ὅτι περὶ αὐτὰ . . . ἡχος.

1 τοῦ στόματος REFM: om PVs. intercidit uerbum quale φωνεῖται 2 στρογγυλίζεται RE στρογγυλλίζεται F: στρογγύλεται τε MVs στογγύλλεται τε P | τὸν pr F 3 περιστέλλεται REF: περιστέλλει PMVs 4 ἔτι RF: ἔστι EPMVs | δ'] δὲ RPMVs | τούτου <εὐφωνον> ci Reiskius | $\bar{\upsilon}$] $\bar{\epsilon}$ R 5 γινομένης REF: γενομένης PMVs, schol Dion 7 τε ante γὰρ om E | γὰρ] καὶ R | κροῖσις R: κρῖσις EF κρότησις PVs et sscr ὄλος (κροῖσις?) M 8 γ[ίν]εται cum rasura F 9 οὐκ ἐπιλαμπρυνόντων] οὐκέτι λαμπρυνόντων P | χειλῶν RFP: χειλέων EMVs 10 εὐμορφον REF: εὐήχον PMVs | δυσειδὲς R (cf p 972, 2) EF: δυσηχὲς PMVs 11 τοῦ $\bar{\epsilon}$ τὸ $\bar{\omicron}$] τὸ $\bar{\epsilon}$ REFMV: τὸ $\bar{\omicron}$ Ps 12 καὶ τὴν REF: τὴν δὲ PMVs 14 αὕτη F αὕτη ἡ Reiskius 15 ὁκτῶ RF: ὁκτῶ γὰρ EPMVs 16 πέντε] $\bar{\epsilon}$ PVs | ἔστιν] εἰσιν R | $\bar{\lambda}$ καὶ $\bar{\mu}$ καὶ $\bar{\nu}$ R^b | καὶ τὸ $\bar{\rho}$ καὶ τὸ $\bar{\sigma}$ F

τὸ ρ καὶ τὸ σ· διπλᾶ δὲ τρία τό τε ξ καὶ τὸ ξ καὶ
 τὸ ψ. διπλᾶ δὲ λέγουσιν αὐτὰ ἦτοι διὰ τὸ σύνθετα
 εἶναι τὸ μὲν ξ διὰ τοῦ σ καὶ δ, τὸ δὲ ξ διὰ τοῦ π
 καὶ σ, τὸ δὲ ψ διὰ τοῦ π καὶ σ συνεφθαρμένων ἀλ-
 λήλοις ἰδίαν φωνὴν λαμβάνοντα, ἢ διὰ τὸ χώραν ἐπέ- 5
 χειν δυεῖν γραμμάτων ἐν ταῖς συλλαβαῖς παραλαμβα-
 νόμενον ἕκαστον. τούτων δὴ κρείττω μὲν ἐστὶ τὰ
 διπλᾶ τῶν ἀπλῶν, ἐπειδὴ μείζονά ἐστι τῶν ἐτέρων καὶ
 μᾶλλον ἐγγίζειν δοκεῖ τοῖς τελείοις· ἦττω δὲ τὰ ἀπλᾶ
 διὰ τὸ εἰς βραχυτέρους τόπους συνάγεσθαι τὸν ἦχον. 10
 φωνεῖται δ' αὐτῶν ἕκαστον τοιούδε τινα τρόπον· τὸ
 μὲν λ τῆς γλώττης πρὸς τὸν οὐρανὸν ἰσταμένης καὶ
 τῆς ἀρτηρίας συνηχούσης· τὸ δὲ μ τοῦ μὲν στόματος
 τοῖς χείλεσι πιεσθέντος, τοῦ δὲ πνεύματος διὰ τῶν
 79 ῥωθίωνων μεριζομένου· τὸ δὲ ν τῆς γλώττης τὴν φορὰν 15
 τοῦ πνεύματος ἀποκλειούσης καὶ μεταφερούσης ἐπὶ τοὺς

1 διπλᾶ δὲ τρία F, R^b E διπλᾶ δὲ καὶ τρία R^a: τρία (γ P)
 δὲ διπλᾶ PMVs | τό τε] τὸ R 2 ἦτοι om F | σύνθετον P
 σύνθετον αὐτὸν R^a 3 τοῦ δ καὶ τοῦ σ R^a τοῦ δ καὶ σ R^b |
 τὸ δὲ ξ διὰ τοῦ κ καὶ σ om R^b | τὸ ξ R^a | π καὶ τοῦ σ R^a
 4 τὸ ψ R^a 5 ἰδίαν RF: καὶ ἰδίαν PMVs cf E | λαμβανόν-
 των MVs | χώραν F | ἔχειν R^b 6 δυεῖν RFEP: δυοῖν MVs
 pr R^a | παραλαμβανόμενον ἕκαστον RF: παραλαμβανόμενα. ἕκά-
 στον PMVs 7 τούτων δὴ EF τούτων δὴ R^b: δὴ τούτων
 PMVs τούτων R^a 9 ἦττον R^a 10 βραχυτέρους F βαρυτέ-
 ρους R: βραχυτέρους αὐτῶν E, PM (qui tamen dn supra scripto
 βραδυτέρους efficit), Vs | τόπους RF corr M: τόνους EP pr
 MVs 11 ἐφωνεῖται MVs | δὲ PVs δι' E^d | τοιούδε REFM:
 τοιούδε δὴ PVs 12 γλώττης REF: γλῶσ(ης) P γλώσσης MVs |
 ἰσταμένης REF: ἀνισταμένης PMVs 13 συνηχούσης REF:
 συνηχούσης τὸ πνεῦμα M συνηχούσης τὸ πνεῦμα PVs 14 διὰ
 τῶν . . . 16 πνεύματος REFM: om P. Stephanus cum V et
 hiatum expleuit et uerba 49 sq τῷ δὲ πνεύματος omisit, suppleta
 coniectura Sylburgii 15 ν] π R 16 [καὶ μετα]φερούσης
 c lit F | τοὺς ῥωθίονας RPMs: τὸν ῥωθίονα F, E

- ῥώθωνας τὸν ἥχον· τὸ δὲ $\bar{\rho}$ τῆς γλώττης ἄκρας ἀπορ-
 ριπιζούσης τὸ πνεῦμα καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν ἐγγὺς
 τῶν ὀδόντων ἀνισταμένης· τὸ δὲ $\bar{\sigma}$ τῆς μὲν γλώττης
 προσαγομένης ἄνω πρὸς τὸν οὐρανὸν ὅλης, τοῦ δὲ
 5 πνεύματος διὰ μέσων αὐτῶν φερομένου καὶ περὶ τοὺς
 ὀδόντας λεπτὸν καὶ στενὸν ἐξωθοῦντος τὸ σύριγμα.
 τρία δὲ τὰ λοιπὰ ἡμίφωνα μικτὸν λαμβάνει τὸν ψό-
 φον ἐξ ἑνὸς μὲν τῶν ἡμιφώνων τοῦ $\bar{\sigma}$, τριῶν δὲ ἀφώ-
 νων τοῦ τε $\bar{\delta}$ καὶ τοῦ $\bar{\kappa}$ καὶ τοῦ $\bar{\pi}$.
- 10 οὗτοι σχηματισμοὶ γραμμάτων ἡμιφώνων. δύναται
 δ' οὐχ ὁμοίως κινεῖν τὴν ἀκοὴν ἅπαντα· ἡδύνει μὲν
 γὰρ αὐτὴν τὸ $\bar{\lambda}$ καὶ ἔστι τῶν ἡμιφώνων γλυκύτατον,
 | τραχύνει δὲ τὸ $\bar{\rho}$ καὶ ἔστι τῶν ὁμογενῶν γενναιότα- 80
 τον· μέσως δὲ πῶς διατίθῃσι τὰ διὰ τῶν ῥωθῶνων
 15 συνηγούμενα τό τε $\bar{\mu}$ καὶ τὸ $\bar{\nu}$ κερατοειδεῖς ἀποτε-
 λοῦντα τοὺς ἥχους. ἄχαρι δὲ καὶ ἀηδὲς τὸ $\bar{\sigma}$ καὶ
 πλεονάσαν σφόδρα λυπεῖ· θηριώδους γὰρ καὶ ἀλόγου
 μᾶλλον ἢ λογικῆς ἐφάπτεσθαι δοκεῖ φωνῆς ὁ συριγμός·
 τῶν γοῦν παλαιῶν τινες σπανίως ἐχρῶντο αὐτῷ καὶ

1 γλώττης REF: γλώσσης PMVs | ἄκρας R | ἀπορριπιζού-
 σης RF: ἀπορραπιζούσης EPVs ἀποραπιζούσης pr PM 3 σ*
 F | τῆς om P | μὲν om R^b | γλώττης REF: γλώσσης PMVs

4 προσαγομένης R προαγομένης EF: προἀναγομένης P, Vs
 προανοιγομένης M | ἄνω om pr R^a | ὅλης R (sed post γλώττης
 traicit b), EF ὅλης δὲ M: om PVs | δὲ post τοῦ om M

5 μέσων αὐτῶν R μέσον αὐτῶν F μέσουν (ων sscr) αὐτοῦ M:
 μέσου αὐτοῦ EPVs 7 ψόφον] ψόφον (ψόφων a) τῶν ἡμιφώ-

νων R 9 $\bar{\delta}$ καὶ τοῦ $\bar{\kappa}$ REF: $\bar{\kappa}$ καὶ τοῦ $\bar{\delta}$ PMVs 10 οὗτοι]
 οὗτοι οἱ Schaefer | δύνατε P¹ 11 δὲ RPMVs | τὴν ἀκοὴν
 extremo uersu suppleuit F 13 γενναιότατον V 14 τῶν om E^m

15 τὸ $\bar{\mu}$ R 16 καὶ ἀειδὲς E^v, Walz p 968, 9 aduersis
 a b | καὶ πλεονάσαν REF: καὶ εἰ πλεονάσαι PM καὶ εἰ πλεο-
 νάσειε Vs 17 ἀλόγον RPMVs: ἀλάλον EF 18 δοκεῖ
 φωνῆς] φωνῆς δοκεῖ R 19 τινες σπανίως ἐχρῶντο REF:
 σπανίως ἐχρῶντο τινὲς PMVs | αὐτό P

- πεφυλαγμένως, εἰσὶ δ' οἱ καὶ ἀσίγμους ὅλας ᾠδὰς
 ἐποιοῦν· δηλοῖ δὲ τοῦτο καὶ Πίνδαρος ἐν οἷς φησι·
 81 πρὶν μὲν εἶρε | σχοινοτένειά τ' αἰοιδὰ διθυράμβω
 καὶ τὸ σὰν κίβδηλον ἀνθρώποις.
 82 τριῶν δὲ τῶν ἄλλων γραμμάτων ἃ δὴ δι|πλᾷ καλεῖται 5
 τὸ ξ μᾶλλον ἡδύνει τὴν ἀκοὴν τῶν ἐτέρων· τὸ μὲν
 γὰρ ξ διὰ τοῦ κ καὶ τὸ ψ διὰ τοῦ π τὸν συριγμὸν
 ἀποδίδωσι ψιλῶν ὄντων ἀμφοτέρων, τοῦτο δ' ἡσυχῇ
 τῷ πνεύματι δασύνεται καὶ ἔστι τῶν ὁμογενῶν γεν-
 ναιότατον. καὶ περὶ μὲν τῶν ἡμιφώνων τοσαῦτα. 10
 τῶν δὲ καλουμένων ἀφώνων ἐννέα ὄντων τρία
 83 μὲν | ἔστι ψιλὰ, τρία δὲ δασέα, τρία δὲ μεταξὺ τού-
 των· ψιλὰ μὲν τὸ κ καὶ τὸ π καὶ τὸ τ, δασέα δὲ τὸ θ
 καὶ τὸ φ καὶ τὸ χ, κοινὰ δὲ ἀμφοῖν τὸ β καὶ τὸ γ
 καὶ τὸ δ. φωνεῖται δὲ αὐτῶν ἕκαστον τρόπον τόνδε· 15

3 Pindarus fr 79 Bergk

1 πεφυλαγμέν⁵ P | δὲ RPMVs | καὶ REF: om PMVs |
 ἀσίγμους M ἀσίμους V | ὅλας [ᾠδὰς] c lit F, E ὅλας αὐδὰς R:
 αἰδὰς ὅλας P, MVs 2 ἐποιοῦντο R | δηλοῖ... 4 ἀνθρώποις
 om R | τοῦτο καὶ EF: τοῦτο PVs, omissum sscr M 3 ἦρε
 F ἦρε MV: ἦριπε EPs | σχοινοτενεῖ[ατα] οἶδα c ras F σχοι-
 νοτενὴς ἁδὰ φωνήεντα M: σχοινοτενεῖ φωνήεντα P, V σχοινο-
 τενη φωνήεντα Es | διθυράμβον F: διθυράμβων EPMVs om
 Athenaeus 4 κίβδηλον EF ut Athenaeus: κίβδαλον PMVs |
 ἀνθρώποις EFM ἀνθρώποι PVs: ἀνθρώποισιν ἀπὸ στομάτων
 Pindarus Athenaei ope restitutus 5 δὲ] δὴ F | δὴ om R
 7 γὰρ om R | καὶ τὸ ψ RE: τὸ δὲ ψ FPMVs | ψι διὰ τοῦ πι
 R^b | τὸν om RE 8 τούτω R^b | δὲ R | ἡσυχεῖ F ἡσυχή pr R^b
 10 τοσαῦτα om R^a 11 καλουμένων RPMVs: om EF |
 θ—γ—γ—τρία P 12 ἔστι] εἰσι R (εἰσιν b) 13 τὸ κ R:
 τό τε κ FPMVs | τὸ (post δασέα δὲ) RF: τό τε PMVs | θ
 καὶ τὸ φ καὶ τὸ χ R (cf θ φ χ E): φ καὶ χ καὶ θ F φ καὶ τὸ χ
 καὶ τὸ θ PMVs χ καὶ τὸ φ καὶ τὸ θ uolg 14 τὸ RF: τό
 τε PMVs | β καὶ τὸ γ καὶ τὸ δ R β καὶ τὸ γ καὶ δ F cf β γ δ
 E: γ καὶ τὸ β καὶ τὸ δ PMVs 15 ἐκφωνεῖται MVs | ἐκα-
 στ[ον] c ras F

τρία μὲν ἀπὸ τῶν χειλῶν ἄκρων, ὅταν τοῦ στόματος
 πιεσθέντος τότε προβαλλόμενον ἐκ τῆς ἀρτηρίας τὸ
 πνεῦμα λύσῃ τὸν δεσμὸν αὐτοῦ. καὶ ψιλὸν μὲν ἐστὶν
 αὐτῶν τὸ π , δασὺ δὲ τὸ $\bar{\varphi}$, μέσον δὲ ἀμφοῖν τὸ β .
 5 τοῦ μὲν γὰρ ψιλότερόν ἐστι, τοῦ δὲ δασύτερον. μία
 | μὲν αὕτη συζυγία τριῶν γραμμάτων ἀφώνων ὁμοίᾳ 84
 σχήματι λεγομένων, ψιλότητι δὲ καὶ δασύτητι δια-
 φερόντων. τρία δὲ ἄλλα λέγεται τῆς γλώττης ἄκρῳ
 τῷ στόματι προσερείδομένης κατὰ τοὺς μετεώρους ὁδόν-
 10 τας, ἔπειθ' ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἀπορριπιζομένης καὶ
 τὴν διέξοδον αὐτῷ κάτω περὶ τοὺς ὁδόντας ἀποδιδού-
 σης· διαλλάττει δὲ ταῦτα δασύτητι καὶ ψιλότητι· ψιλὸν
 μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶ τὸ τ , δασὺ δὲ τὸ θ , μέσον δὲ
 καὶ ἐπίκοινον τὸ δ . αὕτη δευτέρα συζυγία τριῶν
 15 γραμμάτων ἀφώνων. τρία δὲ τὰ λοιπὰ τῶν ἀφώνων
 λέγεται μὲν τῆς γλώττης ἀνισταμένης πρὸς τὸν οὐρα-
 νὸν ἐγγυὲς τοῦ φάρυγγος καὶ τῆς ἀρτηρίας ὑπηχούσης

1 χειλῶν RFP: χειλέων E^a M V s | ἄκρων RFM: ἄκρων τὸ π
 καὶ τὸ $\bar{\varphi}$ καὶ τὸ β EP V s 2 τό τε P: τὸ ceteri. cf 103, 12 | προσβαλ-
 λόμενον P | τὸ πνεῦμα P: πνεῦμα ceteri 3 δεσμὸν R | ψιλῶν an
 ψιλᾶ R^b incertum | μὲν αὐτῶν ἐστὶ τὸ R^a 4 αὐτῶν] αὐτοῦ P
 5 ψιλ[ό]τερον c lit F, R: ψιλότερον PM V s 6 τριῶν ἀφώνων
 γραμμάτων R 7 δὲ sscr F | δασύτητι F 8 ἄλλα λέγεται
 PM V s ἄλλα ἄκρα λέγεται R: λέγεται ἄλλα EF | γλώττης PM V s
 9 μετεώρους REF: μετεωροτέρους PM V s | ὁδόντας F, etiam
 11 R^a 10 ἔπειτα R | ἀπορριπιζομένης RF: ἀπορραπιζομένης
 E ἀποραπιζομένης P ὑποραπιζομένης M ὑπορραπιζομένης V s
 11 αὐτῶν κάτω E κάτω RF: αὐτῶν PM αὐτῷ V s | τοὺς om
 R^a F | ἀποδιδούσης RF: ἀποδιδούσης τὸ τ καὶ τὸ θ καὶ τὸ δ
 PM V s, cf E 12 διαλλάττει R^b M | ταῦτα RF: καὶ ταῦτα
 PM V s | ψιλῶν F 13 αὐτῶν ἐστὶ RF: ἐστὶν αὐτῶν PM V s
 14 καὶ om F | δευτέρα] B R | τριῶν RFM: om P V s
 16 μὲν] μὲν γὰρ (sed μὲν sscr) R^b | γλώττης P | πρὸς REF:
 κατὰ PM V s 17 τοῦ φάρυγγος REF: τῆς φάρυγγος PM V s |
 καὶ τῆς] τῆς δὲ E. cf Graf Philol 1889 t 48, 759 | ἀρτηρίας F

τῷ πνεύματι, οὐδὲν οὐδὲ ταῦτα διαφέροντα τῇ σχή-
ματι ἀλλήλων, πλὴν ὅτι τὸ μὲν $\bar{\kappa}$ ψιλῶς λέγεται, τὸ
85 δὲ | $\bar{\chi}$ δασέως, τὸ δὲ $\bar{\gamma}$ μετρίως καὶ μεταξὺ ἀμφοῖν.
τούτων κράτιστα μὲν ἐστὶν ὅσα τῷ πνεύματι πολλῶ
λέγεται, δεύτερα δ' ὅσα μέσως, κάκιστα δὲ ὅσα ψιλῶς· 5
ταῦτα μὲν γὰρ τὴν αὐτῶν δύναμιν ἔχει μόνην, τὰ δὲ
δασέα καὶ τὴν τοῦ πνεύματος προσθήκην, ὥστ' ἐγγύς
που τελειότερα εἶναι ἐκείνων.

Ἐκ δὲ τῶν γραμμάτων τοσοῦτων τε ὄντων καὶ 15
δυνάμεις τοιαύτας ἔχόντων αἱ καλούμεναι γίνονται 10
συνλλαβαί. τούτων δὲ εἰσὶ μακραί μὲν ὅσαι συνεστή-
κασιν ἐκ τῶν φωνηέντων τῶν μακρῶν ἢ τῶν διχρό-
νων ὅταν μακρῶς ἐκφέρεται, καὶ ὅσαι λήγουσιν εἰς
μακρὸν ἢ μακρῶς λεγόμενον γράμμα ἢ εἰς τι τῶν
ἡμιφώνων τε καὶ ἀφώνων· βραχεῖαι δὲ ὅσαι συνεστή- 15
κασιν ἐκ βραχέος φωνήεντος ἢ βραχέως λαμβανομένου,
καὶ ὅσαι λήγουσιν εἰς ταῦτα. μήκους δὲ καὶ βραχύ-
τητος συνλλαβῶν οὐ μίᾳ φύσει, ἀλλὰ καὶ μακρότεραι
86 τινὲς εἰσὶ τῶν μακρῶν καὶ | βραχύτεραι τῶν βραχειῶν.
ἔσται δὲ τοῦτο φανερόν ἐπὶ τῶν παραδειγμάτων. 20

1 πνεύματι RF: πνεύματι τὸ $\bar{\kappa}$ καὶ τὸ $\bar{\chi}$ καὶ τὸ $\bar{\gamma}$ EPMVs |
οὐδὲν οὐδὲ] οὐδὲν δὲ οὐδὲ R οὐδὲν δὲ οὐ F: οὐδενί PMVs
3 ἀμφοῖν. τούτων κράτιστα μὲν ἐστὶν F cf E, ἀμφοῖν τούτοις
(τούτων b): κράτιστα μὲν οὖν ἐστὶν R: τούτων. κράτιστα μὲν
οὖν ἐστὶν PMVs 5 δ' F: δὲ REPMVs | μέσως] μ[έσῳι]
c ras F μέσῳ EPMV, s μέσῳ R | κάκιστα REF: κακίῳ PMVs |
ψιλῶς R^a ψιλῶ F: ψιλῶι P, EMVs ψιλᾶ R^b 6 αὐτῶν RF:
ἐαυτῶν EPMVs | μόνην om R 7 ὥστ' RF ὥς E: ὥστε
PMVs | ἐγγύς που R: ἐγγύς τοῦ libri 8 τελειότερα REF:
τελειότερον P τελειότατα MVs | ἐκείνων P: ἐκεῖνα RFMs, V
om E 11 εἰσὶ EFF: ἐστὶ M ἐστὶ καὶ V 13 μακρῶς
c lit supra ω P | ἐκφέρ[ω]νται c lit F, M 14 ἢ εἰς τι |
εἰς τι F ἢ τι EP ἥτοι MV 15 τε καὶ EF: ἢ PMV | συν-
εστήκασι F 16 ἢ βραχέος V 17 δὲ] τε F 20 τοῦτο ex
τούτου corr F

ὁμολογεῖται δὴ βραχεῖα εἶναι συλλαβή, ἣν | ποιεῖ 87
 φωνῆεν γράμμα βραχὺ τὸ \bar{o} , ὡς λέγεται ὁδός. ταύτη
 τις προσθέντω γράμμα ἐν τῶν ἡμιφώνων τὸ $\bar{\rho}$ καὶ
 γενέσθω 'Ρόδος' μένει μὲν ἔτι βραχεῖα ἢ συλλαβή,
 5 πλὴν οὐχ ὁμοίως ἀλλ' ἔξει τινὰ παραλλαγὴν ἀκαρῇ
 παρὰ τὴν προτέραν. ἔτι προσθέντω ταύτῃ τῶν ἀφώ-
 νων γραμμάτων ἐν τὸ $\bar{\tau}$ καὶ γενέσθω τρόπος· μείζων
 αὕτη τῶν προτέρων ἔσται συλλαβὼν καὶ ἔτι βραχεῖα
 μένει. τρίτον ἔτι γράμμα τῇ αὐτῇ συλλαβῇ προστε-
 10 θήτω τὸ $\bar{\sigma}$ καὶ γενέσθω στρόφος· τρισὶν αὕτη
 προσθήκαις ἀκουσταῖς μακροτέρα γενήσεται τῆς βρα-
 χυτάτης μένουσα ἔτι βραχεῖα. οὐκοῦν τέτταρες αὗται
 βραχείας συλλαβῆς | διαφοραὶ τὴν ἄλογον αἰσθησιν 88
 ἔχουσαι τῆς παραλλαγῆς μέτρον. ὁ δ' αὐτὸς λόγος
 15 καὶ ἐπὶ τῆς μακρᾶς. ἢ γὰρ ἐκ τοῦ η γινομένη συλ-
 λαβὴ μακρὰ τὴν φύσιν οὔσα τεττάρων γραμμάτων
 προσθήκαις παραυξηθεῖσα τριῶν μὲν προταττομένων,
 ἑνὸς δὲ ὑποταττομένου, καθ' ἣν λέγεται σπλὴν, μεί-
 ζων ἂν δῆπου λέγοιτο εἶναι τῆς προτέρας ἐκείνης τῆς
 20 μονογραμμάτου· μειουμένη τ' οὖν αὐτῆς καθ' ἑν ἑκα-

1 δὴ] δεῖ P | βραχεῖα EM βραχεῖα (sed post accentum uir-
 gula conspicua) F: βραχεῖαν PV | συλλαβὴν PV 2 γράμμα
 βραχὺ EF βραχὺ γράμμα V: γράμμα P sscr βραχὺ M | ὡς] ὡι
 P | ταύτης P 3 τίς προσθέντω F προστιθέντω M: προστεθέντω
 EPV | γράμμα ἐν EF ἐν γράμμα PV τὸ ἐν γράμμα M
 5 ἀκαρῇ P ἀκαρεῖ MV: om EF 6 προσθέντω F: προστεθέντω
 EPMV 7 ἐν EF: om PMV 8 αὕτῃ F 9 ἔτι EFM
 γέτι V: om P | προσ[τ]εθέντω c lit F 10 αὕτη (ut saepe)
 προσθήκ[αι]ς c lit F 11 μακρότερα F 12 τέτταρες F:
 τέσσαρες EPMV 13 supra τὴν α . crucem posuit P² | ἄλογον
 EFV: ἀνάλογον PM | αἰσθῆσιν P | ἔχουσαι αἰσθησιν V 14 δὲ
 PMV 15 γινομένη] c lit F γενομένη MV 17 παραυξηθεῖσα
 pr F | τριῶν iterauerat F¹ | μὲν EF: om PMV 18 καθὼς
 ci Sauppis | μείζονα ἂν F 20 μονογραμμάτου sic (ὅφ' ἐν) P |
 μειουμένης P μειουμένων M | τε οὖν (hoc sscr) αὐτῆς F γ' οὖν

στον τῶν προστεθέντων γραμμάτων τὰς ἐπὶ τοῦλαττον
 παραλλαγὰς αἰσθητὰς ἂν ἔχοι. αἰτία δὲ τίς ἐστι τοῦ
 μήτε τὰς μακρὰς ἐκβαίνειν τὴν αὐτῶν φύσιν μέγρι
 γραμμάτων ἢ μηχανομένους μήτε τὰς βραχείας εἰς ἔν
 89 ἀπὸ πολλῶν γραμμάτων συστελλομένους | ἐκπίπτειν τῆς 5
 βραχύτητος, ἀλλὰ κἀκείνας ἐν διπλασίῳ λόγῳ θεωρεῖ-
 σθαι τῶν βραχειῶν καὶ ταύτας ἐν ἡμίσει τῶν μακρῶν,
 οὐκ ἀναγκαῖον ἐν τῷ παρόντι σκοπεῖν. ἀρκεῖ γὰρ
 ὅσον εἰς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν ἡρμοττεν εἰρησθαι,
 ὅτι διαλλάττει καὶ βραχεῖα συλλαβῇ βραχείας καὶ 10
 μακρὰ μακρᾶς καὶ οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν οὐτ'
 ἐν λόγοις ψιλοῖς οὐτ' ἐν ποιήμασιν ἢ μέλεσιν διὰ
 μέτρων ἢ ῥυθμῶν κατασκευαζομένοις πᾶσα βραχεῖα
 καὶ πᾶσα μακρά.

πρῶτον μὲν δὴ θεώρημα τοῦτο τῶν ἐν ταῖς συλ- 15
 λαβαῖς παθῶν, ἕτερον δὲ τοιονδε· τῶν γραμμάτων
 πολλὰς ἐχόντων διαφορὰς οὐ μόνον περὶ τὰ μήκη καὶ
 τὰς βραχύτητας ἀλλὰ καὶ περὶ τοὺς ἤχους, ὑπὲρ ὧν
 ὀλίγῳ πρότερον εἴρηκα, πᾶσα ἀνάγκη καὶ τὰς ἐκ τού-
 των συνισταμένας συλλαβὰς ἢ διὰ τούτων πλεχομένας 20
 ἅμα τὴν τε ἰδίαν ἐκάστου σφίζειν δύναμιν καὶ τὴν
 κοινὴν ἀπάντων, ἢ γίνεται διὰ τῆς κράσεώς τε καὶ

αὐτῆς P, M: τε αὖ πάλιν E δ' αὖ πάλιν V | ἐν PMV: om EF

1 ἐπ[ι] c lit maiore P² | τοῦλαττον] τὸ λείπον PM 2 ἔχη
 M | τίς ex τί corr F: ἢ τίς PM, V 3 αὐτῶν F: ἐαυτῶν PMV

4 ἢ μηχαν... 5 γραμμάτων om F | ἢ coniecti: ἐπὶ PM δ V

5 *ἀπὸ* ex κατὰ corr P 9 ἡρμοττεν F 10 διαλάτ-
 τει M 11 οὐ F: οὐτε PMV | priore loco οὐτε PMV,
 altero M 13 μέτρων ἢ ῥυθμῶν F: ῥυθμῶν ἢ μέτρων PMV

14 πᾶσα supplet M² 15 δὴ <τὸ> ci Saupprius | ἐν om F

17 μόνον δὲ pr F | 17 et 18 περὶ EFP: παρὰ MV 19 πᾶσα
 om E | καὶ EF: om PMV 21 ἰδίαν in ras F | σφίζειν P

σφίζει M 22 ἢ] ἢ FM | γίνηται h | καὶ EF: καὶ τῆς PMV

παραθέσεως αὐτῶν· ἐξ ὧν μαλακαί τε φωναὶ γίνονται
καὶ σκληραὶ | καὶ λείαι καὶ τραχεῖαι, γλυκαίνουσαι τε 90
τὴν ἀκοὴν καὶ πικραίνουσαι, καὶ στύφουσαι καὶ δια-
χέουσαι, καὶ πᾶσαν ἄλλην κατασκευάζουσαι διάθεσιν
5 φυσικὴν· αὗται δ' εἰσὶ μυρίαὶ τὸ πλῆθος ὅσαι.

Ταῦτα δὴ καταμαθόντες οἱ χαριέστατοι ποιητῶν τε
καὶ συγγραφέων τὰ μὲν αὐτοὶ κατασκευάζουσιν ὁνό-
ματα συμπλέκοντες ἐπιτηδεύως ἀλλήλοις, τὰ δὲ γράμ-
ματα καὶ τὰς συλλαβὰς οἰκείας οἷς ἂν βούλονται
10 παραστήσαι πάθεσιν ποικίλως φιλοτεχνοῦσιν, ὥς ποιεῖ
πολλάκις Ὅμηρος, ἐπὶ μὲν τῶν προσηνέμων αἰγιαλῶν
τῇ παρεκτάσει τῶν συλλαβῶν τὸν ἄκυστον ἐκφαίνειν
βουλόμενος ἦχον

ἡῖνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἁλὸς ἕξω·
15 | ἐπὶ δὲ τοῦ τετυφλωμένου Κύκλωπος τό τε τῆς ἀλγῆ- 91
δόνος μέγεθος καὶ τὴν διὰ τῶν χειρῶν βραδείαν ἐρευ-
ναν τῆς τοῦ σπηλαίου θύρας

Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνησι,
χερσὶ ψηλαφῶν·

14 Homerus P 265 18 idem ι 415

1 γίνονται om E 2 γλυκαίνουσαι M 3 στύφουσαι M |
διαχέουσαι pr F 4 πᾶσαν EFM: πᾶσαν τὴν PV 5 φυσικὴν]
εἰσφυσικὴν F | αὐτε M | δὲ EFM | ὅσαι om E in marg λείπει
adnotat V 6 δὴ PMV: ἤδη EF 7 αὐτοὶ EF: αὐτοὶ τε
PMV 8 τὰ δὲ FM: τὰ EPV 9 οἰκείας F δὲ οἰκείας E:
οἰκείας PM δὲ οἰκείας V | οἷς ἀεὶ βούλονται M 10 ὥς
ὁμηρος ποιεῖ (om πολλάκις) E 11 τῶν EF: om PMV
12 τὸν om P | ἐκφαίνειν EF: ἐμφαίνειν PMV 14 βοόσιν
pr P 15 τετυφλωμένου E τετυφωμένου F: τυφλουμένου PMV |
τό τε] το P 16 μέγεθος καὶ τὴν διὰ iterat V | τὴν διὰ
EMV: διὰ τὴν FP δὴ τὴν G 18 στεναχον P στονάχων M |
ὀδύνησιν P 19 ψηλαφῶν F

καὶ ἄλλοθί που δέησιν ἐνδείξασθαι βουλόμενος πολλὴν
καὶ κατεσπονδασμένην

- 92 οὐδ' εἰ κεν μάλα πολλὰ πάθῃ ἐκάεργος Ἀπόλλων,
προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

μυρία ἔστιν εὐρεῖν παρ' αὐτῷ τοιαῦτα χρόνου μῆκος 5
ἢ σώματος μέγεθος ἢ πάθους ὑπερβολὴν ἢ στάσεως
ἡρεμίας ἢ τῶν παραπλησίων τι δηλοῦντα παρ' οὐδὲν
οὕτως ἕτερον ἢ τὰς τῶν συλλαβῶν κατασκευάς· καὶ
ἄλλα τοῦτοις ἐναντίως εἰργασμένα εἰς βραχύτητα καὶ
τάχος καὶ σπουδὴν καὶ τὰ τοῦτοις ὁμοιογενῇ, ὥς ἔχει 10
ταυτί

ἀμβλήδην γοῶσα μετὰ δμῳῇσιν ἔειπεν
καὶ

- 93 ἡνλόχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ.

ἐφ' ἧς μὲν γὰρ ἡ τοῦ πνεύματος δηλοῦται συγκοπὴ καὶ 15
τὸ τῆς φωνῆς ἄτακτον, ἐφ' ᾧ δ' ἡ τῆς διανοίας
ἐκστασις καὶ τὸ τοῦ δειγματος ἀπροσδόκητον· ποιεῖ δὲ
τούτων ἐκάτερον ἢ τῶν συλλαβῶν τε καὶ γραμμάτων
ἐλάττωσις.

Καὶ αὐτοὶ μὲν δὴ κατασκευάζουσιν οἱ ποιηταὶ καὶ 16
λογογράφοι πρὸς χρῆμα ὀρῶντες οἰκεῖα καὶ δηλωτικὰ 21

3 Homerus X 220 sq 12 idem X 476 14 idem Σ 225

2 καὶ om E | κατασπονδασμένην (ex -ων corr) P 3 πάθῃ
EF: πάθοι PMV | ἐκάεργος F 4 προκυλινδόμενος FM |
αἰγιόχοιο om EF 5 εὐρεῖν om F 6 ὑπερ[β]ολὴν c lit P |
στάσεων F 7 ἡρεμίας] ὁμιλίαν FM 8 οὕτω F 9 βρα-
χύτητα M¹ 10 ὁμοιογενῇ F ὁμο*γενῇ P: ὁμογενῇ MV
12 ἀμβλήδῃ M | γοῶσα pr P γοῶσα F | δμῳῇσιν P Τρώῃσιν
exempla Homeri | ἔειπε M 14 ἐκπληγον PMV | ἀκάμαν-
τον F 15 ἧς F: ᾧ PMV. Andromacham dicit 16 δὲ F
17 ἐκστασις FM: ἐκτασις PV | δειγματος PV 20 μὲν F: τε
PMV 21 πρὸς χρῆμα PV cf 62, 18 et de syntaxi Dindorfius
ad Arist. au. 1334 πρὸς ἄνδρ' ὀρῶν: πρόσχημα FM

τῶν ὑποκειμένων τὰ ὀνόματα, ὥσπερ ἔφην· πολλὰ δὲ
καὶ παρὰ τῶν ἔμπροσθεν λαμβάνουσιν ὡς ἐκεῖνοι
κατεσκεύασαν, ὅσα μιμητικά τῶν πραγμάτων ἐστίν·
ὥς ἔχει ταυτί

5 ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο.

αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.

94

αἰγιαλῷ μεγάλα βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.

σκέπτετ' ὀιστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.

μεγάλη δὲ τούτων ἀρχὴ καὶ διδάσκαλος ἡ φύσις ἡ

10 ποιοῦσα μιμητικοὺς [καὶ θετικοὺς] ἡμᾶς τῶν ὀνομάτων,

οἷς δηλοῦται τὰ πράγματα κατὰ τινας εὐλόγους καὶ

κινητικὰς τῆς διανοίας ὁμοιότητας· ὅφ' ἧς ἐδιδάχθημεν

ταύρων τε μυκήματα λέγειν καὶ χρεμετισμοὺς ἵππων 95

καὶ φριμαγμοὺς τράγων πυρός τε βρόμον καὶ πάταγον

15 ἀνέμων καὶ συριγμὸν κάλων καὶ ἄλλα τούτοις ὅμοια

παμπληθῇ τὰ μὲν φωνῆς μηνύματα, τὰ δὲ μορφῆς, τὰ

δὲ ἔργου, τὰ δὲ πάθους, τὰ δὲ κινήσεως, τὰ δ' ἡρε-

μίας, τὰ δ' ἄλλου χρήματος ὅτου δῆ· περὶ ὧν εἴρηται

πολλὰ τοῖς πρὸ ἡμῶν, τὰ κράτιστα δ' ὡς πρῶτον τὸν

5 Homerus ε 402

6 idem M 207

7 idem B 210

8 idem II 361

3 κατεσκεύασαντες M | μιμητικά EF: μιμητικώτατα PMV |
γραμμάτων PM 5 ῥόχθει F ῥοχθεῖ PMV | ἠπείροιο M
6 κλάγξας F | πνοιῆς F 7 μεγάλα F ut ci Bentleius: μεγάλαι
P, EM cum uolg Homeri, om V 8 ὁ ἰστῶν F | ῥοῖζων F |
τε] τῶν τε M 9 δὲ om V 10 καὶ θετικοὺς ἡμᾶς EF ἡμᾶς
καὶ θετικοὺς V καὶ θετικοὺς M: ἡμᾶς P 12 τῆς EF: om
PMV | [ὅ]φ' c ras ampliore P | ἧς P: ὧν EFMV 13 τε
om F, non E 14 φριμαγμοὺς EF φριγμοὺς P: φρυαγμοὺς V
φρυμαγμοὺς M | τράγων] ταύρων F | πυρός] πρὸς V et sscr v
M 15 συριγμῶν F¹ 16 μηνύματα F: μιμήματα EPM
μιμητικά V 17 ἔργων E ἔργα M | δ'] utroque loco et 18 δὲ
PMV | ἐρημίας F 18 δῆ P: δῆ ποτε FMV 19 δ' ὡς F:
δὲ νέμω (νέμων M) ὡς PMV

96 ὑπὲρ ἐτυμολογίας εἰσαγαγόντι λόγον, Πλά|τωνι τῷ
Σωκρατικῷ, πολλαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ μάλιστα δ' ἐν τῷ
Κρατύλῳ.

Τί δὴ τὸ κεφάλαιόν ἐστὶ μοι τούτου τοῦ λόγου;
ὅτι παρὰ μὲν τὰς τῶν γραμμάτων συμπλοκὰς ἢ τῶν 5
συλλαβῶν γίνεται δύναμις ποικίλη, παρὰ δὲ τὴν τῶν
συλλαβῶν σύνθεσιν ἢ τῶν ὀνομάτων φύσις παντοδαπή,
παρὰ δὲ τὰς τῶν ὀνομάτων ἁρμονίας πολύμορφος ὁ
λόγος· ὥστε πολλὴ ἀνάγκη καλὴν μὲν εἶναι λέξιν ἐν
ᾗ καλὰ ἐστὶν ὀνόματα, κάλλους δὲ ὀνομάτων συλλα- 10
βὰς τε καὶ γράμματα καλὰ αἷτια εἶναι, ἡδεῖαν δὲ διά-
λεκτον ἐκ τῶν ἡδυνόντων τὴν ἀκοὴν γίνεσθαι κατὰ τὸ
παραπλήσιον ὀνομάτων τε καὶ συλλαβῶν καὶ γραμμά-
των, τὰς τε κατὰ μέρος ἐν τούτοις διαφοράς, καθ' ἃς
δηλοῦται τὰ τε ἥθη καὶ τὰ πάθη καὶ αἱ διαθέσεις καὶ 15
τὰ ἔργα τῶν προσώπων καὶ τὰ συνεδρεύοντα τούτοις,
ἀπὸ τῆς πρώτης κατασκευῆς τῶν γραμμάτων γίνεσθαι
τοιαύτας.

5—11 Scholion Hermogenis π ιδ I 12 in Walzii Rhet
t VII p 1049, 9 (= R) ἐν τῷ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων περὶ
λέξεως διαλαμβάνων λέγει, ὅτι περὶ μὲν τὰς... καλὰ αἷτια

1 εἰσάγοντι MV 2 ἄλλῃ FP: ἄλλοθι MV | δὲ ἐν PMV
4 ἔστι M | τούτου om V 5. 6. 8 παρὰ] περὶ R, 5 et 8 παρὰ
sscr ἐρὶ M 5 παρὰ μὲν] μὲν παρὰ F | πραγμάτων F 6 δύ-
ναμις RF: σύνθεσις EPV sscr δύναμις M | τὴν EF τὰς RP:
om MV 7 σύνθεσιν EF: συνθέσεις PMV θέσεις R
8 ἁρμονίας F | ὁ om R 9 λόγος REF: λόγος [γ]ίνεται c lit
P, MV | πολλή... εἶναι om F 10 κάλλους REF: καλῶν PV
καλῶν sic, sscr λλην M | συλλαβαί R 11 αἷτια RMV αἷτιαν
F αἷτιον EP | δὲ FP: τε MV 12 κατὰ F: καὶ PMV
13 τε post ὀνομ. om F 14 fort τὰς δὲ | διαφοραῖς pr F
15 δηλοῦνται F 17 fort ἀπὸ πρώτης τῆς 18 τοιαύτας]
τοιαύτα F, PMV

χρῆσομαι δ' ὀλλίοις παραδείγμασι τοῦ λόγου τοῦδε 97
 τῆς σαφηνείας ἔνεκα· τὰ γὰρ ἄλλα πολλὰ ὄντα ἐπὶ
 σαντοῦ συμβαλλόμενος εὐρήσεις. ὁ δὲ πολυφωνότατος
 ἀπάντων ποιητῶν Ὅμηρος, ὅταν μὲν ὦραν ὕψεως
 5 εὐμόρφον καὶ κάλλος ἡδονῆς ἐπαγωγὸν ἐπιδείξασθαι
 βούληται, τῶν τε φωνηέντων τοῖς κρατίστοις χρήσεται
 καὶ τῶν ἡμιφώνων τοῖς μαλακωτάτοις, καὶ οὐ κατα-
 πυκνώσει τοῖς ἀφώνοις τὰς συλλαβὰς οὐδὲ συγκόψει
 τοὺς ἥχους παρατιθεὶς ἀλλήλοις τὰ δυσέκφορα, πρᾶειαν
 10 δέ τινα ποιήσει τὴν ἁρμονίαν τῶν γραμμάτων καὶ
 ῥέουσιν ἀλύτως διὰ τῆς ἀκοῆς, ὥς ἔχει ταυτί

ἢ δ' ἔν ἐκ θαλάμοιο περιφρῶν Πηνελόπεια
 Ἀρτέμιδι ἱκέλη ἢ ἐ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.

15 Δῆλῳ δῆποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ 98
 φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα.

καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τὴν ποτε Νηλεὺς
 γῆμεν ἐὼν μετὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
 ὅταν δ' οἰκτρὰν ἢ φοβερὰν ἢ ἀγέροχον ὕψιν εἰσάγῃ,
 τῶν τε φωνηέντων οὐ τὰ κράτιστα θήσει ἀλλὰ <τὰ
 20 δυσχηδέστατα, καὶ> τῶν ψοφοειδῶν ἢ ἀφώνων τὰ

12 Homerus ρ 36 s = τ 53 s 14 ζ 162 s 16 λ 281 s

1 δὲ PMV | παραδείγμασι F cf 66, 5: δείγμασιν P, MV
 2 ἔνεκα F, V: εἰνεκα P, M 3 σαντοῦ F: σεάντοῦ P, MV |
 συμβαλλόμενος F¹ 4 ἀπάντων FP: ἀπάντων τῶν MV | ὦραν
 F 5 κάλλος cf schol P ση(μείωσαι), πῶς κάλλος ἡδο(νῆς)
 ἐπαγωγὸν δεικνυ(σιν) Ὅμ(η)ρ(ος) | ἐπαγωγὸν F 6 χρῆσεται
 . . . 7 μαλακωτ. om F 7 καταπυκνωτοὶ P et (in marg κατα-
 πυκνώσει) V 8 συγκόπτει P 10 ποιεῖ P | τὴν om h
 11 ῥέουσα F 12 ἢ sine accentu P | θαλάμον F | πινελόπεια F
 13 εἰκέλη F ἱκέλη MV | ἢ ἐ] ἢ δὲ M 14 ante Δῆλῳ legitur
 καὶ in PMV | τοῖονδε FM 15 νοησα F | extremo uersui καὶ
 addunt, 16 om PMV 16 χλωρὴν F | ἴδον PMV | τὴν] ἦν F
 17 γῆμεν ἐὼν] τημέναιον F | μετὰ P, M κατα F: διὰ EV | ἐπι F |
 μύρια F¹ | ἔδνα P: ἔδνα ceteri 18 δ' EF: δὲ PMV | ἀγέρο-
 χον M 19 τε om EF | hiatum expleuit Sauppins, cf l 6 s

δυσεκφορώτατα λήψεται καὶ καταπνικνώσει τούτοις τὰς
συλλαβάς, οἷά ἐστι ταυτί

σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη κεκακωμένος ἄλμη.

τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο

δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε. 5

99 ποταμῶν δέ γε σύρρυσιν εἰς χωρίον ἔν καὶ πάταγον
ὑδάτων ἀναμισγομένων ἐκμιμήσασθαι τῇ λέξει βουλό-
μενος οὐκ ἐργάζεται λείας συλλαβάς ἀλλ' ἰσχυράς καὶ
ἀντιτύπους

ὥς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες 10

ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ.

βιαζόμενον δέ τινα πρὸς ἐναντίον ῥεῦμα ποταμοῦ μετὰ
τῶν ὀπλων καὶ τὰ μὲν ἀντέχοντα, τὰ δ' ὑποφερό-
μενον εἰσάγων ἀνακοπὰς τε ποιήσει συλλαβῶν καὶ
ἀναβολὰς χρόνων καὶ ἀντιστηριγμοὺς γραμμάτων 15

δεινὸν δ' ἄμφ' Ἀχιλῆα κινώμενον ἵστατο κύμα,

100 ὥθει δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος, οὐδὲ πόδεσσιν

εἶχε στηρίξασθαι.

ἀραττομένων δὲ περὶ πέτρας ἀνθρώπων ψόφον τε καὶ
μόρον οἰκτρὸν ἐπιδεικνύμενος ἐπὶ τῶν ἀηδεσιμάτων τε 20

3 Homerus ζ 137 4 idem Α 36 s 10 idem Α 452 s
16 idem Φ 240 s

1 δυσεκφορώτα F | λήψεται om E | καὶ iterat F 3 κεκα-
μένος M¹ | ἄλμη F 4 γοργῶ sic F: γοργῶ ceteri | βλοσυρῶ-
πις F consulto 6 γε om M | σύρρυσιν M σύρρυσιν F |
χωρίον F | ἔν om P 7 μισγομένων P 8 ἐργάζεται F·
ἔτι EPMV | ante καὶ quinque litterae erasae in F 9 ἀντι-
τύπους F: ἀντιτύπους θήσει EPMV 11 μισγάγκειαν MV |
ὄβριμον FP: ὄβριμον EM²V ὄβριον M¹ 13 ἀντεχόμενα
M¹ | τὰ δὲ PMV τὸ δ' F | ὑποφερόμενα M 15 ἀντιστη-
[ριγμοὺς γρ]αμμάτων c lit F 17 πόδεσσιν V 18 στηρίξα-
σθαι F: στηρίξασθαι PMV 19 ἀραττομένων F | περὶ F, V:
παρα P, M 20 ἐπιδεικνύμενος F: ἐνδεικν. PMV

καὶ κακοφωνοτάτων χροινεῖ γραμμάτων οὐδαμῇ λεάλ-
νων τὴν κατασκευὴν οὐδὲ ἡδύνων·

σύν τε δύο μάρψας ὥστε σκύλακας προτὶ γαλή

κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.

- 5 πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν, εἰ πάντων παραδείγματα
βουλοίμην φέρειν ὧν ἂν τις ἀπαιτήσῃε κατὰ τὸν τό-
πον τόνδε· ὥστε ἀρκεσθῆις τοῖς εἰρημένοις ἐπὶ τὰ ἐξῆς
μεταβήσομαι. φημὶ δὴ τὸν βουλόμενον ἐργάσασθαι
| λέξιν καλὴν ἐν τῷ συντιθέναι τὰς φωνάς, ὅσα καλ- 101
10 λογίαν ἢ μεγαλοπρέπειαν ἢ σεμνότητα περιέλιπεν
ὀνόματα, εἰς ταὐτὸ συνάγειν. εἰρηται δέ τινα περὶ τού-
των καὶ Θεοφράστῳ τῷ φιλοσόφῳ κοινότερον ἐν τοῖς
περὶ λέξεως, ἔνθα ὀρίζει, τίνα ὀνόματα φύσει καλὰ
[παραδείγματος ἕνεκα], ὧν συντιθεμένων καλὴν οἶται
15 καὶ μεγαλοπρεπῇ γενήσεσθαι τὴν φράσιν, καὶ αὐθις
ἕτερα μικρὰ καὶ ταπεινὰ, ἐξ ὧν οὔτε ποίημα χρηστὸν
ἔσσεσθαι φησιν οὔτε λόγον. καὶ μὰ Δία οὐκ ἀπὸ σκο-
ποῦ ταῦτα εἰρηται τῷ ἀνδρὶ. εἰ μὲν οὖν ἐγχωροίη
πάντ' εἶναι τὰ μόρια τῆς λέξεως ὅφ' ὧν μέλλει δη-

3 Homerus ι 289 s
phrasto rhetore p 39

12 cf Max Schmidtus De Theo-

1 χροινεῖ pr P 2 οὔτε F 3 σύν τε FM: σύν δὲ PV
cum uolg Hom | δύο M | προτὶ P: ποτι F, MV 4 κόπτει
FM | ἐκ om M | χαμάδις F 5 ἂν ἔργον] ἔργον ἂν F
6 φέρειν in ras F | ὧν ἂν τις ἀπ. post τόνδε conlocant PV |
ὧν] ὡς F | ἐπαιτήσῃε h | κατὰ τ. τ. τόνδε om M | κατὰ
F: καὶ κατὰ PV 7 ἐξῆς c lit P 8 δὴ] δὲ V. fort δὴ
δεῖν 10 καλλιλογίαν ἢ F: καλλ. καὶ PMV 11 το αὐτὸ F:
τοῦτο PMV 13 ἔνθα] καθ' ὃ F | ὀρίζεται M 14 παρα-
δείγματος ἕνεκα olim opinor ad ὀρίζει adscripta inclusi
15 γενήσεσθαι] γίνεσθαι F | αὐθις om F. desideres τίνα
16 μικρὰ] μικρὰ h | χρηστὸν ἔσσεσθαι] χρησίμον F 17 ἄπο
FPMV 18 εἰρηται τῷ ἀνδρὶ F: τ. ἀ. εἴρ. PMV 19 πάντ'
EF: πάντα PMV

λοῦσθαι τὸ πρᾶγμα εὐφωνά τε καὶ καλλιρρήμονα, μα-
 νίας ἔργον ζητεῖν τὰ χεῖρω· εἰ δὲ ἀδύνατον εἶη τοῦτο,
 ὥσπερ ἐπὶ πολλῶν ἔχει, τῇ πλοκῇ καὶ μῖξει καὶ παρα-
 θέσει πειρατέον ἀφανίζειν τὴν τῶν χειρόνων φύσιν,
 102 ὅπερ Ὅμηρος | εἶωθεν ἐπὶ πολλῶν ποιεῖν. εἰ γὰρ τις 5
 ἔροιτο ὄντιν' οὖν ἢ ποιητῶν ἢ ῥητόρων, τίνα σεμνό-
 τητα ἢ καλλιλογίαν ταῦτ' ἔχει τὰ ὀνόματα ἃ ταῖς
 Βοιωτίαις κεῖται πόλεσιν Ἑρμία καὶ Μυκαλησσοῦ καὶ
 Γραῖα καὶ Ἑτεωνοῦ καὶ Σκῶλος καὶ Θίσβη καὶ Ὀρχη-
 στοῦ καὶ Εὐτρησις καὶ τᾶλλ' ἐφεξῆς ὧν ὁ ποιητῆς 10
 μέμνηται, οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν οὐδ' ἦντιν' οὖν ἔχοι· ἀλλ'
 οὕτως αὐτὰ καλῶς ἐκείνος συνύφαγκεν καὶ παραπληρώ-
 μασιν εὐφώνοις διέλιθφεν ὥστε μεγαλοπρεπέστατα φα-
 νεσθαι πάντων ὀνομάτων·

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον 15
 103 Ἀρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε,
 οἳ θ' Ἑρμῆν ἐνέμοντο καὶ Ἀυλῖδα πετρήεσσαν
 Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκημόν τ' Ἑτεωνόν,
 Θέσπειαν Γραῖάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσοῦ,
 οἳ τ' ἄμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἑρυνθράς, 20
 οἳ τ' Ἐλεῶν εἶχον ἦδ' Ἑλῆν καὶ Πετειῶνα,
 Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ' ἐνκτήμενον πτολίεθρον.

15 Homerus B 494—501

1 καλλιρρήμονα s 5 ὥσπερ M 6 ἢ ποιητῶν P: ποιη-
 τῶν FM τῶν ποιητῶν V 7 ταῦτα PMV 8 βοιωτίαις PV
 βοιωτικαῖς F βοιωτίας M | μυκαλ[η]σσοῦ c lit P 10 εὐτρησις
 F | τᾶλλ' ἐφεξῆς F: τᾶλλα ἐξῆς PM, V 12 αυτ[ά] c ras P |
 συνύφαγκεν F, EP συνύφαγγε M: συνύφανεν V 13 μεγαλο-
 πρεπέστερα E 14 πάντων] τούτων V | ὀνομάτων EF: ὀνό-
 ματα PMV 16 προθοή.ωρ M¹ προθήνωρ F | κλονίοστε s sic
 P: κλονίος τε ceteri 17 πετρήεσσαν V 19 εὐρύχωρον MV
 20 ἄρμ' F 21 ἐλεωνόν M | εἶχον P | ἦδ' F οἷδ' M ἰδ' V
 22 ἐνκτήμενον F

- ἐν εἰδόσει λέγων οὐκ οἶομαι πλειόνων δεῖν παραδειγ-
μάτων. ἅπας γάρ ἐστιν ὁ κατάλογος αὐτῷ τοιοῦτος
καὶ πολὺ ἄλλα, ἐν οἷς ἀναγκασθεὶς ὀνόματα λαμβά- 104
νειν οὐ καλὰ τὴν φύσιν ἑτέροις αὐτὰ κοσμεῖ καλοῖς
5 καὶ λύει τὴν ἐκείνων δυσχέρειαν τῇ τούτων εὐμορφίᾳ.
καὶ περὶ μὲν τούτων ἄλλως.
- 17 Ἐπεὶ δὲ καὶ τοὺς ῥυθμοὺς ἔφην οὐ μικρὰν μοῖραν
ἔχειν τῆς ἀξιοματικῆς καὶ μεγαλοπρεποῦς συνθέσεως,
ἵνα μηδεὶς εἰκῇ με δόξῃ λέγειν ῥυθμοὺς καὶ μέτρα
10 μουσικῆς οἰκείᾳ θεωρίας εἰς οὐ ῥυθμικὴν οὐδ' ἔμμε-
τρον εἰσάγοντα διάλεκτον, ἀποδώσω καὶ τὸν ὑπὲρ τού-
των λόγον. ἔχει δ' οὕτως·

Πᾶν ὄνομα καὶ ῥῆμα καὶ ἄλλο μόριον λέξεως, ὃ τι
μὴ μονοσύλλαβόν ἐστιν, ἐν ῥυθμῷ τινι λέγεται· τὸ δ'
15 αὐτὸ καλῶ πόδα καὶ ῥυθμόν. διςυλλάβον μὲν οὖν
λέξεως διαφοραὶ τρεῖς. ἢ γὰρ | ἐξ ἀμφοτέρων ἔσται 105
βραχειῶν ἢ ἐξ ἀμφοτέρων μακρῶν ἢ τῆς μὲν βραχείας,
τῆς δὲ μακρᾶς. τοῦ δὲ τρίτου τούτου ῥυθμοῦ διττὸς
ὁ τρόπος· ὃ μὲν τις ἀπὸ βραχείας ἀρχόμενος καὶ λή-
20 γων εἰς μακράν, ὃ δ' ἀπὸ μακρᾶς καὶ λήγων εἰς βρα-
χείαν. ὃ μὲν οὖν βραχυσύλλαβος ἡγεμὼν τε καὶ πυρ-

21 ss respicit Hermogenes π. ιδ. I 12 p 293, 7 W. cf Sy-
rianus p 69, 3 R. et scholiasta Walzii t VII p 893, 3—11, Quin-
tilianus IX 4, 87 sq

1 εἰδώσει P εἰδόσει F | οἶομαι] οἶ F 2 γάρ om V | post
κατάλ. uestigium erasi ἐστιν seruat P | αὐτῷ] αὐτῶν libri.
μεστὸς τοιούτων ci Reiskius 3 ἀν(αν)κασθεὶς P | [ὄνο]ματα
c lit M 6 ἄλλως F 7 καὶ om V 8 μεγαλοπρεποῦς F |
θέσεως E 9 μηδεὶς EF: μὴ κέ (καὶ M²) τις PM μὴ μέ τις V |
εἰκῇ FP | με om PMV 10 εἰσοῦ F εἰς οὔτε P 12 ἔχει*
ex ἔχειν? P | δὲ PMV 13 καὶ ῥῆμα om P | δ E 14 τῷ
δ' αὐτῷ καλῶ F 15 οὖν om F 16 τέσσαρες E 17 βρα-
χείων FM 18 τούτου δὲ τοῦ τρίτου F | τριτοῦ PM | τούτου
τοῦ ρ. V 19 et 20 λήγον F 20 δὲ PMV

ρίχιος καλεῖται, καὶ οὔτε μεγαλοπρεπῆς ἔστιν οὔτε
σεμνός· σχῆμα δ' αὐτοῦ τοιόνδε

λέγε δὲ σὺ κατὰ πόδα νεόχυντα μέλεα.

ὁ δ' ἀμφοτέρας τὰς συλλαβὰς μακρὰς ἔχων κέκληται
μὲν σπονδεῖος, ἀξίωμα δὲ ἔχει μέγα καὶ σεμνότητα 5
πολλήν· παράδειγμα δ' αὐτοῦ τόδε

πολαν δῆθ' ὀρμάσω, ταύταν

ἢ κείναν, κείναν ἢ ταύταν;

106 ὁ δ' ἐκ βραχείας τε καὶ μακρᾶς συγκείμενος ἔαν μὲν
τὴν ἡγουμένην λάβῃ βραχείαν, ἱαμβος καλεῖται, καὶ 10
ἔστιν οὐκ ἀγεννής· ἔαν δὲ ἀπὸ τῆς μακρᾶς ἄρχηται,
τροχαῖος, καὶ ἔστι μαλακώτερος θατέρον καὶ ἀγεννέ-
στερος· παράδειγμα δὲ τοῦ μὲν προτέρου τοιόνδε

ἐπὶ σχολῇ πάρεστι, παῖ Μενoitίου.

τοῦ δ' ἑτέρου

15

θυμέ, θυμ' ἀμηχάνουσι κήδεσιν κυκώμενε.

δισυλλάβων μὲν δὴ μορίων λέξεως διαφοραὶ τε καὶ
ῥυθμοὶ καὶ σχήματα τοσαῦτα· τρισυλλάβων δ' ἕτερα

3 poetae incerti inter lyricos Bergkii fr 112 inter tragicos
Nauckii fr 136 4 schol Hermog Walzii t VII p 1049, 23 τάττει
δὲ τὸν σπονδεῖον μετ' αὐτῶν (sc τῶν καλῶν ῥυθμῶν) 7 Euri-
pides Hecubae 162? cf Porso l s et Nauck fr trag inc 137
9 schol Hermog Walzii t VII p 980, 10 (cf adn 71, 5) ὁ δὲ
ἱαμβος, φησὶν, οὐκ ἀγεννής, ὁ δὲ τροχαῖος μαλακώτερος καὶ
ἀγεννέστερος τούτων ὡς πρὸς σεμνότητα καὶ ἀξίωμα λόγον
14 poetae tragici inc fr 138 N 16 Archilochi fr 66, 1

1 καλεῖται P 2 δὲ EF 3 νεόχυντα EF: νεόλυντα PMV
4 δὲ F 6 δε P, EMV 8 ἡκείναν ἢ ταύταν F, E inte-
grum dant PMV. in u ταύταν P syllabae αν utrobique lineo-
lam transversam inponit cf p 72, 16 9 δε P, MV 10 καὶ
FP(E): καὶ οὐκ M V 11 ἀγεννής ut solet contra librorum
fidem s 12 ἔστιν F | θατέρον] ρον suppleuit sscr θατέ P²
13 μὲν om PMV 14 ἐπὶ σχολῇ FP: ἐπὶ σχολῇ EMV
15 δὲ ντέρου ex δὲ... τέρου M² 16 θυμ' PMV | κήδεσι
κεκυκώμενε sic F | κυκώμεναι M 17 μὲν EPMV: om F

πλείω τῶν εἰρημένων καὶ ποικιλωτέραν ἔχοντα θεωρίαν.
ὁ μὲν γὰρ ἐξ ἀπασῶν βραχειῶν συννεστῶς, καλούμενος
δὲ ὑπὸ τινων χορεῖος [τρίβραχυσ πούς], οὗ παρά-
δειγμα τοιόνδε

5 Βρόμιε, δορατοφόρ', ἐννάλιε, πολεμοκέλαδε, 107
ταπεινός τε καὶ ἄσεμνός ἐστι καὶ ἀγεννής, καὶ οὐδὲν
ἂν ἐξ αὐτοῦ γένοιτο γενναῖον. ὁ δ' ἐξ ἀπασῶν μα-
κρῶν, μολοττὸν δ' αὐτὸν οἱ μετρικοὶ καλοῦσιν, ὑψη-
λός τε καὶ ἀξιωματικός ἐστι καὶ διαβεβηκῶς ἐπὶ πολύ·
10 παράδειγμα δὲ αὐτοῦ τοιόνδε

ὦ Ζηνὸς καὶ Λήδας κάλλιστοι σωτήρες.
ὁ δ' ἐκ μακρᾶς καὶ θυεῖν βραχειῶν μέσην μὲν λαβὼν
τὴν μακρὰν ἀμφίβραχυσ ὠνόμασται, καὶ οὐ σφόδρα
τῶν εὐσχημῶν ἐστὶ ὀρθμῶν ἀλλὰ διακέκλασται τε καὶ
15 πολὺ τὸ θῆλυ καὶ ἀηδὲς ἔχει, οἷά ἐστι ταυτί

Ἰαχε θρίαμβε, σὺ τῶνδε χοραγέ. 108
ὁ δὲ προλαμβάνων τὰς δύο βραχεῖας ἀνάπαιστος μὲν
καλεῖται, σεμνότητα δ' ἔχει πολλήν· καὶ ἐνθα δεῖ μέ-

5 poetae lyriici incerti fr 108 B. cf Studemundi Anecd uar
p 226, 21 11 poetae tragici inc fr 139 N 16 poetae tra-
gici inc fr 140 17 s cf testimonium p 71, 5

3 δ' F | χορεῖος MV: om FP, sed testatur et E et scholion
mg F ἄλλοι δὲ χορεῖον αὐτὸν καλ[οῦσι] | τρίβραχυσ] τροχαῖος
F | τρίβραχυσ πούς glossema seclutit Sauppius 5 δορατοφόρε
PMV | πολεμοιο κέλαδε EF 6 ἐστι om F | καὶ ἀγεννής om P
7 et 8 δὲ PMV 9 ἀξιωματικ(ως) P | ἐστιν F | διαβεβηκῶς
(sed ὦ sacer) P διαβεβηκεν ὡς M¹ διαβεβηκῶς ὡς M² V: διαβε-
βηκεν F | πολλὸν P 10 τοιόνδε F: τόδε PMV 11 καλλίστας
Schaeferus | σρεσ P 12 θυεῖν P: θυοῖν MV β F | λαβὼν
F 13 μακρὰν F: μακρὰν ἐκατέρως τῶν βραχειῶν PMV
14 εὐσχημῶν EF: εὐσχημόνων PMV | διακεκλασται F κέκλα-
σται E 15 θῆλυ F | ἀηδὲς F: ἀγεννὲς P, M ἀγεννὲς V
16 διθύραμβε libri: corr L Dindorfius | χωρᾶγέ sic P 18 δὲ
PMV | μέγεθος τι F: μέγεθος PV μέγεθη M

γεθός τι περιτιθέναι τοῖς πράγμασιν ἢ πάθος, ἐπιτή-
δειός ἐστι παραλαμβάνεσθαι· τούτου τὸ σχῆμα τοιόνδε
βαρὺ μοι κεφαλᾶς ἐπίκρανον ἔχειν.

ὁ δὲ ἀπὸ τῆς μακρᾶς ἀρχόμενος, λήγων δὲ εἰς τὰς
βραχείας δάκτυλος μὲν καλεῖται, πάνυ δ' ἐστὶ σεμνός 5
καὶ εἰς τὸ κάλλος τῆς ἐρμηνείας ἀξιολογώτατος, καὶ τό-
γε ἡρωικὸν μέτρον ἀπὸ τούτου κοσμεῖται ὥς ἐπὶ τὸ
πολύ· παράδειγμα δὲ αὐτοῦ τόδε

Ἴλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασεν.

109 οἱ μέντοι ρυθμικοὶ τούτου τοῦ ποδὸς τὴν μακρὰν 10
βραχυτέραν εἶναι φασι τῆς τελείας, οὐκ ἔχοντες δ'
εἰπεῖν ὅσῳ, καλοῦσιν αὐτὴν ἄλογον. ἕτερός ἐστιν ἀν-
τίστροφον ἔχων τούτῳ ρυθμόν, ὃς ἀπὸ τῶν βραχειῶν
ἀρξάμενος ἐπὶ τὴν ἄλογον τελευτᾷ· τοῦτον χωρίσαντες
ἀπὸ τῶν ἀναπαίστων κυκλικὸν καλοῦσι παράδειγμα 15
αὐτοῦ φέροντες τοιόνδε

κέχυται πόλις ὑψίπυλος κατὰ γᾶν.

3 Euripides Hippol 201 5 schol Hermog Walzii t VII
p 980, 7 (= R) Διονύσιος μὲν ἐν τῷ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων
φησὶν, ὅτι ὁ δάκτυλος πάνυ ἐστὶ σεμνός, διὸ καὶ τὸ ἡρωικὸν
μέτρον ὑπὸ τούτου κοσμεῖται ὥς ἐπὶ τὸ πολύ, καὶ ὁ ἀνάπαιστος
σεμνότητά ἔχει πολλήν, ὁ δὲ ἱαμβὸς κτλ. 9 Homerus ι 39
17 poetae tragici inc fr 141N aut lyrici fr 111B .

1 περιτιθέναι F: περιθεῖναι PMV 2 περιλαμβάνεσθαι
F 3 μοι] μενον sscr M | κεφαλᾶς E κεφαλᾶς F: κεφαλῆς
PMV | ἔχειν P: ἔχει EFMV 4 εἰς F: ἐς PMV 5 δάκτυ-
λος EFM δακτ P: δακτυλικὸς V | δέ ἐστὶ PMV 6 τὸ κάλλος
τῆς ἐρμηνείας EF: κάλλος ἀρμονίας PMV 7 μέτερον P | ὑπὸ
R | τὸ om F 9 ἀνεμάς τοι V 10 μέντοι] μὲν P 11 εἶναι
φασὶ FM | τ(ῆς) * τελείας una littera erasa P | δὲ PMV 12 ὅσῳ
F: πόσω PMV cf 82, 15 | ἕτερός ἐστιν F: ἕτερον δὲ PMV
13 ἔχων F: τινα PMV 14 ἐπιτὴν ἄλ. F.P¹V: ἐπὶ τιν' ἄλογον P²
ἐπὶ τινὰ λόγον M | τελευτᾷ τοῦτον FM τοῦτον τελευτᾷ V: τε-
λευτᾷ P | χωρήσαντες P 15 κυκλικὸν FM² κύκλον PM¹V.
κύκλιον G Hermannus elem d m 369 cf schol Hephaest c3p135, 13
Westph | καλοῦσιν P 17 ὑψίπυλος c ras F ὑψίπυλον PMV

περὶ ὧν ἂν ἕτερος εἴη λόγος· πλὴν ἀμφοτέροί γε τῶν
 πάννυ καλῶν οἱ ῥυθμοί. ἔν τε λείπεται τρισυλλάβων
 ῥυθμῶν γένος, ὃ συνέστηκεν ἐκ δύο μακρῶν καὶ βρα-
 χείας, τρία δὲ ποιεῖ σχήματα· μέσης μὲν γὰρ γινο-
 10 μένης τῆς βραχείας, ἄκρων δὲ τῶν μακρῶν κρητικός 110
 τε λέγεται καὶ ἔστιν οὐκ ἀγεννής. ὑπόδειγμα δὲ αὐτοῦ
 τοιοῦτον

οἷ δ' ἐπείγοντο πλωταῖς ἀπῆναισι χαλκεμβόλοις.
 ἂν δὲ τὴν ἀρχὴν αἱ δύο μακρὰι κατάσχωσιν, τὴν δὲ
 10 τελευτήν ἡ βραχεῖα, οἷά ἐστι ταυτί
 σοὶ Φοῖβε Μοῦσαι τε σύμβωμοι,
 ἀνδρῶδες πάννυ ἐστὶ τὸ σχῆμα καὶ εἰς σεμνολογίαν ἐπι-
 τηδεῖον. τὸ δ' αὐτὸ συμβήσεται καὶ ἡ βραχεῖα | προ- 111
 τεθῇ τῶν μακρῶν· καὶ γὰρ οὗτος ὁ ῥυθμὸς ἀξίωμα
 15 ἔχει καὶ μέγεθος· παράδειγμα δὲ αὐτοῦ τόδε
 τίν' ἀκτάν, τίν' ὕλαν δρόμω; ποῖ πορευθῶ;

8 poetae lyriici inc fr 117 (trag inc 142). an ex Persis
 Timothei? 11 poetae lyriici inc fr 110 aut tragici 143
 16 poetae tragici inc fr 144 (lyr inc 116)

2 ἔτει F | τρισύλλαβον F 3 συνέστηκεν F: συνέστηκε
 μὲν PMV | δύο FMV: β P 4 τρία . . . 5 βραχείας om M |
 δὲ ποιεῖ F: δὲ ἔχει PV | γενομένης PV 5 κρητικός PM
 7 τοιοῦτον PM: τοιούδε FV 8 ἐπείγοντο Nauckius | πρώ-
 ταις FM² | ἀπῆναισι EP ἀπήνεσι MV ἀπήνεσι F: ἀπῆνησι s |
 χαλκεμβόλοις EF: -λοισιν PMV 9 ἂν F: ἐὰν PMV | αἱ β
 P 10 τελευταίαν M¹ | ἡ F: om PMV | βραχεῖαν M 11 σοὶ
 EPMV: σὺ F | Μοῦσαις Bergkius | σύμβωμοι EFMV: συμβῶ-
 μεν Ps unde σύμβωμον Bergkius 12 πάννυ ἐστὶ τὸ EF: δὲ
 (ει? add M sed del) πάννυ τοῦτο PMV | εἰ(σ sscr) σεμνότητα·
 λογίαν P εἰς V 13 δε P, MV | καὶ βραχεῖα F om ἡ | προ-
 τεθῇ] πρώτη τεθῇ P, MV συντεθῇ F 15 δὲ τούτου F
 16 τίν' . . ὕλαν] τίνα γὰν τινυδᾶν F | ὕλᾶν cum lineola trans-
 uersa P ut 69, 8 | δρόμω M | post πορευθῶ in P fenestra XV
 litterarum capax, in qua media m I adnotat οὐδ(ἐν) λείπ(ει)

τούτοις ἀμφοτέροις ὀνόματα κεῖται τοῖς ποσὶν ὑπὸ τῶν
μετρικῶν βακχεῖος μὲν τῷ προτέρῳ, θατέρῳ δὲ ὑπο-
βάκχειος. οὗτοι δῶδεκα ῥυθμοὶ τε καὶ πόδες εἰσὶν οἱ
πρῶτοι καταμετροῦντες ἅπασαν ἔμμετρόν τε καὶ ἄμε-
τρον λέξιν, ἐξ ὧν γίνονται στίχοι τε καὶ κῶλα· οἱ γὰρ 5
ἄλλοι πόδες καὶ ῥυθμοὶ πάντες ἐκ τούτων εἰσὶ σύν-
θετοι. ἀπλοῦς δὲ ῥυθμὸς ἢ πούς οὗτ' ἐλάττων ἐσται
δύο συλλαβῶν οὔτε μείζων τριῶν. καὶ περὶ μὲν τού-
των οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ τὰ πλείω λέγειν.

ὧν δ' ἔνεκα νῦν ὑπήχθην ταῦτα προσιπεῖν (οὐ γὰρ 18
δὴ τὴν ἄλλως γέ μοι προῦκειτο μετρικῶν καὶ ῥυθμι- 11
112 κῶν | ἅπτεσθαι θεωρημάτων, ἀλλὰ τοῦ ἀναγκαίου
ἔνεκα), ταῦτ' ἐστίν, ὅτι διὰ μὲν τῶν γενναίων καὶ
ἀξιωματικῶν καὶ μέγεθος ἐχόντων ῥυθμῶν ἀξιωματικὴ
γίνεται σύνθεσις καὶ γενναία καὶ μεγαλοπρεπής, διὰ 15
δὲ τῶν ἀγεννῶν τε καὶ ταπεινῶν ἀμεγέθης τις καὶ
ἄσεμνος, ἐάν τε καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι τούτων λαμβά-
νονται τῶν ῥυθμῶν, ἐάν τε ἀλλήλοις κατὰ τὰς ὁμοζυ-
γίας συμπλέκονται. [δῆλον.] εἰ μὲν οὖν ἐσται δύναμις
ἐξ ἀπάντων κρατίστων ῥυθμῶν συνθεῖναι τὴν λέξιν, 20
ἔχοι ἂν ἡμῖν κατ' εὐχὴν· εἰ δ' ἀναγκαῖον εἴη μίσγειν

1 ὀνόματα iterauerat P¹ nunc prius erasum | τοῖς ποσὶν
FPM: ῥυθμοῖς V 2 παλιμβάκχειος E 4 καταμετροῦντες P
6 πόδες καὶ ῥυθμοὶ EF: ῥυθμοὶ καὶ πόδες PMV | πάντες
om P 7 π[ους] c lit P | ἐσται EF: ἐστὶ PMV 8 δύο
EF: δυεῖν P δυοῖν MV 9 οὐκοῖδ' F: οὐκ οἶδα PMV | τὰ
FM: om PV 10 δὲ PMV | ὑπείχθην F | προσιπεῖν F
11 τὴν ἄλλως sic F¹P τηράως V | μετρικῶν καὶ ῥυθμικῶν F:
ῥυθμικῶν (sed ῥυθμῶν MV) τε καὶ μετρικῶν PMV 13 ἔνεκεν
PM | ταῦτα PMV | διὰ μὲν PM: μὲν διὰ F διὰ V 15 γίνε-
σθαι F γίνεται <ῆ> Sauppius | γενναία F: βεβαία PMV 16 ἀγε-
νῶν F | τε om PV | ταπεινῶν P¹ | τις om V 18 ἐάν τε ἄλλ.
... 19 συμπλέκ. om in mg supplet F 19 συμπλέκονται F
συμπλέκοντες P | δῆλον FMV: om Ps recte 20 ἀπάντων F:
ἀπάντων τῶν PMV 21 δὲ PV | εἴη del Sauppius. tu cf 67, 2

τοῖς κρείττοσι τοὺς χείρονας, ὥς ἐπὶ πολλῶν γίνεται
(τὰ γὰρ ὀνόματα κεῖται τοῖς πράγμασιν ὥς ἔτυχευ),
οἰκονομεῖν αὐτὰ χρη φιλοτέχνως καὶ διακλέπτειν τῇ
χάριτι τῆς συνθέσεως τὴν ἀνάγκην ἄλλως τε καὶ πολ-
λὴν τὴν ἄδειαν ἔχοντας· οὐ γὰρ ἀπελαύνεται ῥυθμὸς
οὐδεὶς ἐκ τῆς ἀμέτρου λέξεως, ὥσπερ ἐκ τῆς ἐμμέτρου.

μαρτύρια δὲ ὧν εἰρηκα παραθεῖναι λοιπόν, ἵνα μοι 113
καὶ πίστιν ὁ λόγος λάβῃ. ἔσται δ' ὀλίγα περὶ πολλῶν.
φέρει δὴ, τίς οὐκ ἂν ὁμολογήσειεν ἀξιωματικῶς τε
10 συγκεῖσθαι καὶ μεγαλοπρεπῶς τὴν Θουκυδίδου λέξιν
τὴν ἐν τῷ ἐπιταφίῳ ταύτην· 'Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐν-
θάδε ἥδη εἰρηκότων ἐπαινοῦσι τὸν προσθέντα τῷ
νόμῳ | τὸν λόγον τόνδε, ὥς καλὸν ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν 114
πολέμων θαπτομένοις ἀγορεύεσθαι αὐτόν'. τί οὖν
15 ἔστιν ὃ πεποίηκε ταύτην μεγαλοπρεπῇ τὴν σύνθεσιν;
τὸ ἐκ τοιούτων συγκεῖσθαι ῥυθμῶν τὰ κῶλα. τρεῖς
μὲν γὰρ οἱ τοῦ πρώτου προηγούμενοι κώλου σπον-
δεῖοι πόδες εἰσίν, ὁ δὲ τέταρτος ἀνάπαιστος, ὁ δὲ μετὰ
τοῦτον αὐθις σπονδεῖος, ἔπειτα κρητικὸς, ἅπαντες

11 Thucydides II 35 16—79,1 colometrias a Lachare
rhetore compilatas esse testis est rhetor Anecd Oxon t IV
p 151, 24 εἰπόμεν οὖν πρῶτον Λαχάρου τεχνολογίαν, ἣν ἐκ τοῦ
Διονυσίου παρεῖληφεν: ubi p 151, 26 — 152, 14 eadem tractantur
atque hic exempla

2 κεῖται F: ἔκκεται PM ἔγκεται V | πράγμασι P
5 ἔχειντας pr F | οὐ FP: οὐδὲ MV 8 ἔσται FPM: ἔστι V |
δὲ P | fort ὀλίγ' ἀπὸ cf 47, 8 sed uide 89, 1. 8 | περὶ sed sscr
ei M 11 οἱ... 12 ἥδη syllabas mensurae notis F instruit ut
infra 75, 2 s. 8 s. cf adn 78, 2 12 ἥδη εἰρηκότων EP ἥδη
om MV: εἰρηκότων ἥδη F sed cf infra u 18 s | προσθέντα MV
13 τὸν om F | τόνδε τὸν λόγον V | τῶν om MV 15 πε-
ποίηκ(εν) P 17 κῶλοι pr F 18 τέταρτος] δ PV | ἔπειτα
κρητικὸς ante ὁ δὲ inseruit mg F, ut mensuratio cum lectione
εἰρηκότων ἥδη (112) conspiraret; idem corrector u 19 illa uerba
in rasura circ XV litterarum deleuit 19 κρητικὸς PM

ἀξιωματικοί. καὶ τὸ μὲν πρῶτον κῶλον διὰ ταῦτ' ἐστὶ
 σεμνόν· τὸ δὲ ἐξῆς τουτί 'ἐπαινοῦσι τὸν προσθέντα
 τῷ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε' δύο μὲν ὑποβακχέλους
 ἔχει τοὺς πρῶτους πόδας, κρητικὸν δὲ τὸν τρίτον, εἴτ'
 αὐθις ὑποβακχέλους δύο καὶ συλλαβὴν ὑφ' ἧς τελειοῦ- 5
 116 ται τὸ κῶλον· ὥστ' εἰκότως σεμνόν ἐστι καὶ τοῦτο ἐκ
 τῶν εὐγενεσιτάτων τε καὶ καλλίστων ῥυθμῶν συγκεί-
 μενον. τὸ δὲ δὴ τρίτον κῶλον ὥς καλὸν ἐπὶ τοῖς
 ἐκ τῶν πολέμων θάπτομένοις ἀγορεύεσθαι
 αὐτόν· ἄρχεται μὲν ἀπὸ τοῦ κρητικοῦ ποδός, δεύτερον 10
 δὲ λαμβάνει τὸν ἀνάπαιστον καὶ τρίτον σπονδεῖον καὶ
 τέταρτον αὐθις ἀνάπαιστον, εἴτα δύο τοὺς ἐξῆς δακτύ-
 λους, καὶ σπονδεῖους δύο τοὺς τελευταίους, εἴτα κατὰ-
 ληξιν. εὐγενὲς δὴ καὶ τοῦτο διὰ τοὺς πόδας γέγονεν.
 τὰ πλεῖστα δ' ἐστὶ παρὰ Θουκυδίδῃ τοιαῦτα, μᾶλλον 15
 δὲ ὀλίγα τὰ μὴ οὕτως ἔχοντα, ὥστ' εἰκότως ὑψηλὸς
 εἶναι δοκεῖ καὶ καλλιπὴς ὥς εὐγενεῖς ἐπάγων ῥυθμούς.
 τὴν δὲ δὴ Πλατωνικὴν λέξιν ταυτηνὶ τίνι ποτὲ
 ἄλλῳ κοσμηθεῖσαν οὕτως ἀξιωματικὴν εἶναι φαίη τις
 ἂν καὶ καλὴν, εἰ μὴ τῷ συγκείσθαι διὰ τῶν καλλίστων 20
 τε καὶ ἀξιολογωτάτων ῥυθμῶν; ἔστι γὰρ δὴ τῶν πάνν

1 ἀξιωματικός M | πρῶτον FM: πρῶτον αὐτῷ PV | ταῦτα
 PMV 2 ἐξῆς F | τοῦτο PMV 3 δύο] ὅτι δύο V | ὑποβακχέλους
 ... 5 αὐθις om P | μὲν ἔχει (om ὑποβ.) MV 4 πόδας F:
 πόδας παλιμβακχέλους (παλιβ- V) MV π. ὑποβακχέλους s 5 β
 P 7 συγγενεσιτάτων P 8 δὴ om F 10 post αὐτόν duo
 uersus erasi in F 11 γ—δ P | τρίτον] τρίτον τὸν M 13 β
 P 14 δὴ PV: δὲ FM 16 ὀλίγα τὰ F: ὀλίγα PMV | ὥστε
 PMV 17 καλλίστης P | ὡς] καὶ FMV om P | εὐγενείας P
 εὐγενὲς MV | ἐπάγων F: ὡς ἐκλέγων τοὺς PMV 18 ταυτηνὶ]
 ταύτην εἴ F: ταύτην PMV | τινὶ ποτε FM 19 ἄλλω P ἄλλο
 F | φαίη F 20 μὴ τὸ M 21 ἀξιολογωτάτων P | ῥυθμῶν
 ... πάνν om F | ῥυ[θ]μῶν c lit P | ἔστι iterauerat P¹

φα|νερῶν καὶ περιβοήτων, ἧ κέρχεται ὁ ἀνὴρ κατὰ 116
 τὴν τοῦ ἐπιταφίου ἀρχήν· ἔργῳ μὲν ἡμῖν οἶδε ἔχου-
 σιν τὰ προσήκοντα σφίσιν αὐτοῖς· ὧν τυχόντες πορεύ-
 ονται τὴν εἰμαρμένην πορεῖαν· ἐν τούτοις δύο μὲν
 5 ἔστιν ἂ συμπληροῖ τὴν περίοδον κῶλα, ῥυθμοὶ δὲ οἱ
 ταῦτα διαλαμβάνοντες οἶδε· βακχείος μὲν ὁ πρῶτος·
 οὐ γὰρ δὴ γε ὥς λαμβικὸν ἀξιώσαιμ' ἂν ἔγωγε τὸ
 κῶλον τουτὶ ῥυθμίζειν ἐνθυμούμενος ὅτι οὐκ ἐπιτρο-
 χάλους καὶ ταχεῖς ἀλλ' ἀναβεβλημένους καὶ βραδεῖς
 10 τοῖς οἰκτιζομένοις προσήκεν ἀποδίδοσθαι τοὺς χρόνους·
 σπονδεῖος δ' ὁ δεύτερος· ὁ δ' ἐξῆς | δάκτυλος διαιρου- 117
 μένης τῆς συναλοιφῆς· εἶθ' ὁ μετὰ τοῦτον σπονδεῖος·
 ὁ δ' ἐξῆς μᾶλλον κρητικὸς ἢ ἀνάπαιστος· ἔπειθ', ὥς
 ἐμὴ δόξα, σπονδεῖος· ὁ δὲ τελευταῖος ὑποβάκχειος, εἰ
 15 δὲ βούλεται τις, ἀνάπαιστος· εἶτα κατάληξις. τούτων
 τῶν ῥυθμῶν οὐδεὶς ταπεινὸς οὐδὲ ἀγεννής. τοῦ δὲ
 ἐξῆς κῶλον τουδί ὧν τυχόντες πορεύονται τὴν
 εἰμαρμένην πορεῖαν· δύο μὲν εἰσιν οἱ πρῶτοι πό-
 δες κρητικοί, σπονδεῖοι δὲ οἱ μετὰ τούτους δύο· μεθ'
 20 οὓς αὖθις κρητικὸς, ἔπειτα τελευταῖος ὑποβάκχειος.
 ἀνάγκη δὴ τὸν ἐξ ἀπάντων συγκείμενον καλῶν ῥυθμῶν

2 Plato Menexeni 236^d

1 φανερόν καὶ περιβόητον F 2 οἶδε ἔχουσιν cum Pla-
 tonis T Dionysius legebat cf l 11 s: οἶδ' ἔχουσιν P οἶδ' ἔχουσι
 FMV 4 et 18 εἰμαρμένην F 6 διαλαμβάνοντ(αι) P¹ | ὁ ἂ
 P 7 λαμβικὸν FP: λαμβον MV 8 τοῦτ(ι) F τοῦτο P¹ |
 ῥυθμίζειν P¹ 9 τραχεῖς M 10 προσήκει F 11 δ' ὁ δεύ-
 τερος F: δε ἔτερος P, V δ' ἔτερος M | δὲ ἐξῆς F 12 συναλοι-
 φῆς F et ex συναλιφῆς P² | εἶθ' ὁ F: εἶτα PMV 13 ὥς F:
 ὥς ἡ PMV 14 ὑποβάκχειος mira mensura ultimae syll σφί-
 σιν, sed cf 78, 10 εὐνοῖαν et εὐνοϊαν, etiam 78, 17 sq 16 οὐδὲ]
 οὐδεῖς V | ἀγεν(ης) P 17 τουδί F τουδε M: om PV | ὧν
 om P 18 et 19 β P 18 εἰσι (om οἱ) M 21 δὴ] δεῖ F

καλὸν εἶναι λόγον. μυρία τοιαῦτ' ἔστιν εὐρεῖν καὶ
 παρὰ Πλάτωνι. ὁ γὰρ ἀνὴρ ἐμμέλειάν τε καὶ εὐρυθ-
 μίαν συνιδεῖν δαιμονιώτατος, καὶ εἴ γε δεινὸς ἦν
 οὕτως ἐκλέξαι τὰ ὀνόματα ὥς συνθεῖναι περιττός, καὶ
 νύ κεν ἢ παρέλασεν τὸν Δημοσθένη κάλλους ἔρμη- 5
 113 νείας ἔνεκεν, ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν. νῦν | δὲ περὶ
 μὲν τὴν ἐκλογὴν ἔστιν ὅτε διαμαρτάνει, καὶ μάλιστα
 ἐν οἷς ἂν τὴν ὑψηλὴν καὶ περιττὴν καὶ ἐγκατάσκευον
 διώκη φράσιν, ὑπὲρ ὧν ἐτέρωθί μοι δηλοῦται σαφέ-
 στερον. συντίθησι δὲ τὰ ὀνόματα καὶ ἡδέως καὶ καλῶς 10
 νῆ Δία, καὶ οὐκ ἂν τις αὐτὸν ἔχοι κατὰ τοῦτο μέμψα-
 σθαι τὸ μέρος.

ἐνὸς ἔτι παραθήσομαι λέξιν, ᾧ τὰ ἀριστεία τῆς ἐν
 119 | λόγοις δεινότητος ἀποδίδωμι. ὄρος γὰρ δὴ τίς ἔστιν
 ἐκλογῆς τε ὀνομάτων καὶ κάλλους συνθέσεως ὁ Δημο- 15
 σθένης. ἐν δὲ τῷ περὶ τοῦ στεφάνου λόγῳ τρία μὲν

3—7 Syrianus in Hermog π. ιδ. p 23, 5 (= S) καὶ ἀνωτέρω
 (u infra l 14) περὶ Πλάτωνος λέγων φησὶν· εἰ δέ γε . . . δια-
 μαρτάνει cf Maximus Walzii t V p 459, 17 4—6 Homeric
 Ψ 382 9 ἐτέρωθι] de Demosth p 138—142. 181—192 cf ep
 ad Pomp c 2 14—15 Syrianus in Hermog π. ιδ. p 23, 2 καὶ
 γὰρ ἐκεῖνος ἐν τῷ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων διαρρήδην φησὶ
 τάδε· ὄρος . . . ὁ Δημοσθένης cf Maximus Walzii t V p 459, 14

1 τοιαῦτ' F: τοιαῦτά PV ταῦτα M | ἔστιν εὐρεῖν F, E: ἔστι
 PMV 2 ἐμμέλειαν EFM: εὐμέλειαν PV 3 ἦν post 4 οὕτως
 conlocat S 4 οὕτως SEF: οὗτος PMV | περιττῶς M¹
 5 παρέλασεν P, S: παρήλασε MV Maximus παρήλασεν ἂν EF |
 δημοσθένην EPV δημοσθένεα M | κάλλους SFMV καὶ ἄλλους
 P κάλλος E: κάλλει Maximus | ἔρμηνεία S 6 ἔνεκεν P, M
 εἵνεκεν V: om SEF Maximus | ἀμφήριστον M | ἔθηκεν SF
 ἔθηκε EM²V et compendiose P: ἔθει M¹ | δέ] δὲ δὴ V
 7 μὲν om P(S) | ὅτε SEF: ἂ PV ἂ καὶ M 9 διώκει V |
 φράσειν P 10 συντίθησι δὲ EF: δὲ συντίθησιν P, MV
 13 ἐνὸς] ἐν οἷς P | λέξ(εις) P 14 ἀποδίδωμι F: καταδίδωμι
 PMV 15 τε om S, Maximus | συνθήκης eidem

ἔστιν ἃ τὴν πρώτην περίοδον συμπληροῖ κῶλα, οἱ δὲ
ταῦτα καταμετροῦντες οἷδέ εἰσιν ῥυθμοί· πρῶτον
μὲν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς εὐχομαι
πᾶσι καὶ πάσαις. ἄρχει δὲ τοῦ κώλου βακχεῖος
5 ῥυθμός, ἔπειθ' ἔπεται σπονδεῖος, εἴτ' ἀνάπαιστος τε
καὶ μετὰ τοῦτον ἕτερος σπονδεῖος, εἴθ' ἐξῆς κρητικοὶ
τρῆς, σπονδεῖος δ' ὁ τελευταῖος. τοῦ δὲ δευτέρου
κώλου τοῦδε ὅσῃν εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ
τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν' πρῶτος μὲν ὑποβάκχειος
10 ἔστι πούς, εἴτα βακχεῖος, εἰ δὲ βούλεται τις, δάκτυλος·
εἴτα κρητικός· μεθ' οὓς εἰσι δύο σύνθετοι πόδες οἱ
καλούμενοι παιᾶνες· οἷς ἔπεται μολοττός ἢ | βακχεῖος, 120
ἐγχωρεῖ γὰρ ἑκατέρως αὐτὸν διαιρεῖν· τελευταῖος δὲ
σπονδεῖος. τοῦ δὲ τρίτου κώλου τοῦδε ἑτοσαύτην
15 ὑπάρξαί μοι παρ' ὑμῶν εἰς τουτονὶ τὸν ἄγωνά
ἄρχουσι μὲν ὑποβάκχειοι δύο, ἔπεται δὲ κρητικός, ὃ
συνῆπται σπονδεῖος· εἴτ' αὖθις βακχεῖος ἢ κρητικός,

2 ταῦτα] κατὰ ταῦτα PV | οἷδέ εἰσιν (ἔστιν M) libri. uidelicet
temporum notas, quae supra 74, 11s. 75, 2s. 8s in F adscri-
buntur, hoc loco in libris iam non seruantur, a Dionysio huic
colo adscriptas fuisse | ῥυθμοί F: οἱ ῥυθμοί PMV 3 ἄνδρες
om F 4 πᾶσιν P | δὲ F: τοῦδε PM δὲ τοῦδε V 5 εἴτ'
F εἴτα MV: om P | τε del V² 7 γ P | δὲ PV 7 et 11 β
P 8 τοῦδ' F | εὐνοίαν om M. εὐνοίαν scribendum erat
cf Seidlerus mus Rhen 1829 t III p 203. aliter infra p 131, 1s
9 syllabae καὶ πᾶσιν quomodo molossum efficiant (l 12),
nescio, neque quo iure scriptor paeoni uoces τῇ τε πόλει aequet
10 βακχεῖος cf adn 76, 14 11 εἴτα F: ἔπειτα PMV
12 παιᾶνες F ut Arist rhet III 8 p 1409^a 6—11: παῖωνες
PMV παῖωνες s 13 ἑκατέρως F: ἑκατέρους PMV | αὐτὸν
PV: αὐτῶν FM | δὲ ὁ σπονδεῖος libri 14 τοῦδε F: τοῦ
PMV 15 τουτονὶ ex τούτων corr P 16 ἄρχουσιν P |
β P | ἔπεται δὲ F ἔπειτα δε P, M: ἔπειτα V 17 bacchius
et proximus creticus in lectionem τουτονὶ—τὸν ἄγῶ—να non
quadrant nec in proximis Dem colis est quo illos pedes referas.
sed cf adn 76, 14

καὶ τελευταῖος πάλιν κρητικός, εἴτα κατάληξις. τί
οὖν ἐκόλυε καλήν ἁρμονίαν εἶναι λέξεως, ἐν ᾗ
μήτε πυρρίχιός ἐστι πούς μήτε ἰαμβικός μήτε ἀμφί-
βραχὺς μήτε τῶν χορείων ἢ τροχαίων μηδεῖς; καὶ οὐ
λέγω τοῦτο, ὅτι τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἕκαστος οὐ κέ- 5
χρηταί ποτε καὶ τοῖς ἀγεννεστέροις ὄνυμοις (κέχρηται
γάρ), ἀλλ' εὖ συγκακρύφασιν αὐτοὺς καὶ συννυφάγκασι
διαλαβόντες τοῖς κρείττοσι τοὺς χείρονας.

οἷς δὲ μὴ ἐγένετο πρόνοια τούτου τοῦ μέρους, οἷ
121 μὲν ταπεινάς, οἷ δὲ κατακεκλασμένας, οἷ δ' ἄλλην 10
τινὰ αἰσχύνην καὶ ἀμορφίαν ἐχούσας ἐξήνεγκαν τὰς
122 γραφάς. | ὧν ἐστι πρῶτός τε καὶ μέσος καὶ τελευταῖος
ὁ Μάγνης [ὁ σοφιστής] 'Ἠγησίας' ὑπὲρ οὗ μὰ τὸν Δία
καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς ἅπαντας οὐκ οἶδα τί χροὴ λέ-
γειν, πότερα τοσαύτη περὶ αὐτὸν ἀνασθησῶ καὶ 15
παχύτης ἦν ὥστε μὴ συνορᾶν, οἷτινές εἰσιν ἀγεννεῖς
ἢ εὐγενεῖς ὄνυμοί, ἢ τοσαύτη θεοβλάβεια καὶ δια-
φθορὰ τῶν φρενῶν ὥστ' εἰδότα τοὺς κρείττους ἔπειτα
αἰρεῖσθαι τοὺς χείρονας, ὃ καὶ μᾶλλον πείδομαι.
ἀγνοίας μὲν γάρ ἐστι καὶ τὸ κατορθοῦν πολλαχῇ, προ- 20
νοίας δὲ τὸ μηδέποτε. ἐν γοῦν ταῖς τοσαύταις γρα-
φαῖς, αἷς καταλέλοιπεν ὁ ἀνὴρ, μίαν οὐκ ἂν εὔροι τις

1 καὶ F: καὶ ὁ PMV 2 ἐκόλυεν F 3 πυρρίχιός V |
πούς F | ἰαμβός F 4 χορείων P¹ | τροχαίων F: τῶν τροχαίων
PMV 6 ἀγεννεστέροις F¹ 7 συννυφάγκασι M¹ 8 κρείττοσιν P
9 τοῦ om V 10 κατακεκλασμένας F | δε P, MV 11 καὶ
F: ἢ PMV | ἐξήνεγκε M 12 ἔστι F | μέσος καὶ τελευταῖος F:
τελευταῖος καὶ μέσος PMV 13 ὁ σοφιστής F: σοφιστής PMV.
inclusi petitum ex p 80, 8. 19. 82, 15 14 οἶδα τί F: οἶδ' ὃ τι
PMV 15 πότερα P πρότερον MV πότερον 8 | τοσαῦτα P¹ |
αὐτὸν F: αὐτὸν ἦν (ἦν P) PMV 16 ἦν F: om PMV | ἀγεν-
νεῖς F: εὐγενεῖς PMV 17 εὐγενεῖς F: ἀγενεῖς PV¹ ἀγεννεῖς
MV² | διαφορὰ V 18 ὥστε PMV 20 ἔστιν F | πολλαχῇ
FP, M: πολλαχοῦ V 22 αἷς F: ἄς PMV

σελίδα συγκειμένην εὐτυχῶς. ἔοικεν δὴ ταῦτα ὑπο-
λαβεῖν | ἐκεῖνων κρείττω καὶ μετὰ σπουδῆς αὐτὰ ποιεῖν, 123
εἰς ἃ δι' ἀνάγκην ἐμπεσὼν ἄν τις ἐν λόγῳ σχεδὶν δι'
αἰσχύνης θεῖτο φρόνημα ἔχων ἀνήρ. θήσω δὲ καὶ
15 τούτου λέξιν ἐκ τῆς ἱστορίας, ἵνα σοι γένηται δῆλον
ἐκ τῆς ἀντιπαραθέσεως, ὅσῃν μὲν ἀξιώσιν ἔχει τὸ
εὐγενὲς ἐν ῥυθμοῖς, ὅσῃν δ' αἰσχύνην τὸ ἀγεννές.
ἔστιν δ' ὃ λαμβάνει πρᾶγμα ὁ σοφιστὴς τοιόνδε. Ἀλέ-
ξανδρος πολιορκῶν Γάζαν χωρίον τι τῆς Συρίας πᾶν
10 ἐχυρὸν τραυματίας τε γίνεταί κατὰ τὴν προσβολὴν
καὶ τὸ χωρίον αἰρεῖ χρόνῳ. φερόμενος δ' ὑπ' ὀργῆς
τούς τ' ἐγκαταληφθέντας ἀποσφάττει πάντας, ἐπιτρέ-
ψας τοῖς Μακεδόσι τὸν ἐντυχόντα κτείνειν, καὶ τὸν
ἡγεμόνα αὐτῶν αἰχμάλωτον λαβὼν, ἄνδρα ἐν ἀξιώματι
15 καὶ τύχης καὶ εἵδους, ἐξ ἀρματελοῦ δίφρου δῆσαι κελεύ-
σας ζῶντα καὶ τοὺς ἵππους ἐλαύνειν ἀνὰ κράτος ἐν τῇ
πάντων ὅψει διαφθείρει. τούτων οὐκ ἂν ἔχοι τις
εἰπεῖν δεινότερα πάθῃ οὐδ' ὅψει φοβερώτερα πῶς δὴ
ταῦτα ἡρμήνευκεν ὁ σοφιστής, ἄξιον ἰδεῖν, πότερα
20 σεμνῶς | καὶ ὑψηλῶς ἢ ταπεινῶς καὶ καταγελάστως. 124
ὃ δὲ βασιλεὺς ἔχων τὸ σύνταγμα προηγίτο. καὶ

8 cf Curtius IV 26—28 (6, 7—30) Arrianus II 25, 4—27
21 Hegesias fr 3 p 141 s Muell

1 σελίδα FM | δὴ F: δε P, MV 2 ἐκεῖνος Saupprius
3 ἀν(αν)κην P | ἐμπεσὼν ἄν τις F: ἄν τις ἐμπ. PMV 4 θεῖτο F:
ἔθετο PMV 6 ἐκ τῆς F: ἐξ PMV 7 δὲ PMV | ἀγενές V
8 ἔστιν δ' F: τί δὲ PMV 9 γάζον F 10 ἐχυρὸν | εὐχερῶς F |
γίνεται] γὰρ M 11 καὶ] γινόμενος καὶ M | αἰρεῖ F | φερόμενος.
ὁ δ' PMV: ὁ om F 12 τε ἐγκαταληφθέντας PMV τε κατα-
ληφθέντας F 13 μακεδόσιν P 14 αὐτὸν PMV 15 καὶ ante
τύχης om F | εἵδους] ἀν ἡθους? | ἐξαρματίον F 16 ἐλαύνων MV
17 διαφθείρει· τούτων F ut ci Reiskius: διαφθ. τοῦτον. PMV
18 οὐδὲ ὅψεις φοβερώτερας (-ρωτ- M) PMV 19 ἡρμήνευ-
κεν F ut solet | πότερα F: πότερον PMV 21 καὶ πῶς F

πως ἐβεβούλευτο τῶν πολεμίων τοῖς ἀρίστοις, ἀπαντᾶν ἐπιόντι· τοῦτο γὰρ ἔγνωστο, κρατήσασιν ἐνὸς συνεκβαλεῖν καὶ τὸ πλήθος. ἡ μὲν οὖν ἐλπίς αὕτη συνέδραμεν εἰς τόλμαν, ὥστ' Ἀλέξανδρον μηδέποτε κινδυνεῦσαι πρότερον οὕτως. ἀνὴρ γὰρ τῶν πολεμίων εἰς γόνατα 5 συγκαμφθεὶς ἔδοξεν τοῦτ' Ἀλεξάνδρῳ τῆς ἱκετείας ἕνεκα πράξαι. προσέμενος δ' ἔγγυς μικρὸν ἐκνεύει τὸ ξίφος ἐνέγκαντος ἐπὶ τὰ πτερόγρια τοῦ θώρακος, ὥστε γενέσθαι τὴν πληγὴν οὐ καιριωτάτην. ἀλλὰ τὸν μὲν αὐτὸς ἀπώλεσεν κατὰ κεφαλῆς τύπτων τῇ μαχαίρᾳ, 10 τοὺς δ' ἄλλους ὀργῇ πρόσφατος ἐπίμπρα. οὕτως ἄρα 125 ἐκάστου τὸν ἔλεον | ἐξέστησεν ἡ τοῦ τολμήματος ἀπονοια τῶν μὲν ἰδόντων, τῶν δ' ἀκουσάντων, ὥςθ' ἐξακισχιλλοὺς ὑπὸ τὴν σάλπιγγα ἐκείνην τῶν βαρβάρων κατακοπήναι. τὸν μέντοι Βαίτιν αὐτὸν ἀνήγαγον ζῶντα 15 Λεόνατος καὶ Φιλωτᾶς. ἰδὼν δὲ πολύσαρκον καὶ μέγαν καὶ βλοσυρωπὸν (μέλας γὰρ ἦν καὶ τὸ χρῶμα),

1 ἐβεβούλευτο PMV: ἐβουλεύετο F. cf infra 82, 1 | ἀπαντᾶν om F 2 ἐπιών F εἰσιών P, MV: em Radermacher. interpretatio loci pendet a u κρατήσασιν quod ad Persas referendum | συνεκβαλεῖν FMV: συνεβάλλειν Ps 4 εἰς τόλμαν] εἰς τὸ τολμᾶν PMV om F | ὥστε PMV 5 πρότερον ἢ οὕτως F. an fuerat ἢ <τόθ'> οὕτως? 6 συγκαμφθεὶς PMV: συγκαθίσας F | ἱκετείας F sine articulo τῆς, quo hiatus uitatur 7 προσέμενος F: προέμενος PMV 8 ἐνανγκαντος sic P | ἐπὶ F: ὑπὸ PMV 9 τὴν F: καὶ τὴν PMV 10 τύπτων V 11 δὲ PM | ἐπίμπρα F ut Reiskius ci: ἐπίμπρατο MV ἐπὶ παλαιαῖς P | οὕτως ἄρα F: οὕτως (οὕτω V) γὰρ PMV 12 ἐξέστησεν] ἐξήτασεν F | τολμήματος F: τολμήσαντος PMV 13 δὲ M | ὥστε PMV | ἐξακισχιλλοὺς F, MV τετρακισχιλλοὺς P circa decem milia cecidisse Curtius IV 28, 30 auctor est 15 βαίσσι[en] c lit ex βαίστην corr P: βασιλέα FMV. Betis (immo Baetis) Curtio audit, Βάτις Arriano, Iosepho antiqui XI 8, 3 (320N) Βαθημάσις | αὐτῶν FM αὐτοῦ PV: emend Sylburgius 16 λεωνᾶτος cum productionis nota P λεωννάτος M λεωνάτος FV | φιλωτᾶς PV φιλώτας FM 17 καὶ F: ὡς PMV | βλοσυρωπὸν] βλοσυρώτατον P βδελυρώτατον FMV. cf Curtius IV

μισήσας ἐφ' οἷς ἐβεβούλευτο καὶ τὸ εἶδος ἐκέλευσεν
διὰ τῶν ποδῶν χαλκοῦν ψάλιον διεύραντας ἔλκειν
κύκλῳ γυμνόν. πιλούμενος δὲ κακοῖς περὶ πολλὰς 126
τραχύτητας ἔκραζεν. αὐτὸ δ' ἦν, ὃ λέγω, τὸ συνάγον
5 ἀνθρώπους. ἐπέτεινε μὲν γὰρ ὁ πόνος, βάρβαρον δ'
ἔβρα, δεσπότην καθικετεύων· γελᾶν δὲ ὁ σολοικισμὸς
ἐποίει. τὸ δὲ στέαρ καὶ τὸ κύτος τῆς σαρκὸς ἀνέφαινε
Βαβυλώνιον ζῶον ἕτερον ἄδρον. ὁ μὲν οὖν ὄχλος
ἐνέπαιζε, στρατιωτικὴν ὕβριν ὑβρίζων εἰδεχθῇ καὶ τῷ
10 τρόπῳ σκαιὸν ἐχθρόν'.

ἄρά γε ὅμοια ταῦτ' ἐστὶ τοῖς Ὀμηρικοῖς ἐκείνοις,
ἐν οἷς Ἀχιλλεύς ἐστιν αἰκισζόμενος Ἐκτορα μετὰ τὴν
τελευτήν; καίτοι τό γε πάθος ἐκεῖνο ἔλαττον· εἰς
ἀναίσθητον γὰρ σῶμα ἢ ὕβρις· ἀλλ' ὅμως ἄξιον [ἐστίν].
15 ἰδεῖν, ὅσῳ διενήνοχεν ὁ ποιητῆς τοῦ σοφιστοῦ·

ἦ ῥα, καὶ Ἐκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα· 127
ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
εἰς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξήπτεν ἱμάντας,

16 Homerus X 395—411

28, 27 *non interrito modo sed contumaci quoque uultu intuens regem* | καὶ τὸ χρῶμα PMV: τὸ σῶμα F 1 *βεβούλευτο* F. cf 81, 1 2 *ψαλ(ιον)* P *ψαλλίον* V: *ψέλιον* F *ψέλλιον* M 3 *fort kakōs perì <τὰς> ἐπιπολῆς τραχύτητας* 4 *ἔκραξεν* F | *ἀντοδηνολεγω* τὸ F *ἀντοδηναλέγοντος* (om τὸ) P | ὃ λέγω] *τόδε* ci Raderm | *συναγαγον* P 5 *ἐπέτεινεν* P 6 *καθικετεύων* Schaeferus: καὶ *ἱκετεύων* (*ἱκετεῦον* M) libri 7 *κοῖτος* F *κύτος* MV | *σαρκὸς* F: *γαστρός* PMP | *ἀνέφαινε* F: *ἐνεφαίνετο* P *ἐνέφαινε* MV² 8 *ζῶιον* FP | *ἄδρον* F *ἄδρόν* MV *ἄνδρος* P. num γραπτόν? 9 *ἐνέπ[αι]ζεν* c lit (αι pro ε) P *ἐνέπαιζε* M, V: *ἐπαιζε* F | *ὕβριζον* M | *εἰδεχθῇ* om V *εἰς addebat* Reiskius 10 *τόπω* corr rec F 11 *ταῦτά* PMV 13 *καίτοι τό γε* PM καὶ τό γε F καίτοι γε V | *ἐκείνου* V 14 *ἐστίν* om P 15 *ἰδεῖν* om M¹ | *ὅσω* F: *πόσω* PMV 16 *ἦ* F 17—18 *τένοντε σφυρὸν* F unde apparet *τένοντε* tradi | *τένοντας* PMV 18 *ἐσφυρὸν* P

ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν.
 ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰέρας
 μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 κυάνεαι πίμπλαντο, κάρη δ' ἄπαν ἐν κονίησι 5
 κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
 128 δῶκεν ἀεικλίσσασθαι ἐῖς ἐν πατρίδι γαλή.
 ὥς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἄπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ
 τίλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα. 10
 ὦμοξεν δ' ἐλσεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ.
 τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἅπασα
 Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
 οὕτως εὐγενὲς σῶμα καὶ δεινὰ πάθη λέγεσθαι προσῆ- 15
 κεν ὑπ' ἀνδρῶν φρόνημα καὶ νοῦν ἐχόντων. ὥς δὲ ὁ
 Μάγνης εἴρηκεν, ὑπὸ γυναικῶν ἢ κατεαγόντων ἀνθρώ-
 πων λέγεται ἂν καὶ οὐδὲ τούτων μετὰ σπουδῆς, ἀλλ'
 ἐπὶ χλευασμῷ καὶ καταγέλωτι. τί οὖν αἴτιον ἦν ἐκελ-
 129 ῶν μὲν τῶν ποιημάτων τῆς εὐγενείας, τοῦτων δὲ 20
 τῶν φλυαρημάτων τῆς ταπεινότητος; ἡ τῶν ὀνυμῶν

1 ἔδησεν F | ἔλκεσθαι F ut saepius | ἔασεν ex ἔσεν corr P
 ἔα M ἔδησεν F 2 δ' om F | τε] δὲ F 3 μάστιξε FV et
 sscr δ' ἔππους M | δ'] ε' uolg Hom | οὐκ' F | ἄκοντε] c lit (ex-εσ)
 P: ἀέκοντε FMV 5 κυάνεαι FV | πίμπαντο s | κάρη F |
 ἐν om F | κονίησι P 6 παρὰσχορεῖεν F | χάριεν MV 7 ἀεικί-
 σασθαι F | ἐῖς om M | γαίῃ] τεῖ F 8 κεκόνιστο F 9 τίλε]
 τηλε PM τίλε V τίλλε F ut uolg Hom | ἔρριψαι F ἔρριψεν P |
 καλύπτρην om F 10 κώκυσεν c lit P ἐκώκυσε F κώκυσε MV
 11 ὦμοξε V ὦμοξε M 12 ἐμωγῇ F¹ 13 ἄρ' FP: ἄρ'
 MV | ἔην' F | ἐναλίγκιον M ἐναλίγκιον V | ὥσει V ὥσι F
 ὥς M 14 ὀφρυόεσσα PMV | πύρις F | σμύχοιτο V αμυχοιτο
 F 15 εὐγενὲς σῶμα F: εὐγενῶς ἄμα PMV | δεινὰ FPM:
 δεινῶς V 17 ὑπὸ F: ὥς ὑπὸ PMV 19 ἦν F: om PMV

διαφορὰ πάντων μάλιστα, καὶ εἰ μὴ μόνη. ἐν ἐκείνοις
μὲν γὰρ οὐδεὶς ἄσεμνος στίχος [ἢ ἀδόκιμος], ἐνταῦθα
δὲ οὐδεμία περίοδος ἦτις οὐ λυπήσει.

εἰρηκῶς δὴ καὶ περὶ τῶν ῥυθμῶν ὅσην δύναμιν
19 ἔχουσιν, ἐπὶ τὰ λειπόμενα μεταβήσομαι. ἦν δέ μοι
6 τρίτον θεώρημα τῶν ποιούντων καλὴν ἁρμονίαν ἢ
μεταβολή. λέγω δὲ οὐ τὴν ἐκ τῶν κρείττωνων ἐπὶ τὰ
χείρω (πάνυ γὰρ εὖηθες) οὐδὲ γε τὴν ἐκ τῶν χειρό-
νων ἐπὶ τὰ κρείττω, ἀλλὰ τὴν ἐν τοῖς ὁμοειδέσι ποι-
10 κιλίαν. κόρον γὰρ ἔχει καὶ τὰ καλὰ πάντα, ὥσπερ
καὶ τὰ ἡδέα, ὄντα ἐν τῇ ταυτότητι· ποικιλλόμενα δὲ
ταῖς μεταβολαῖς ἀεὶ καινὰ μένει. τοῖς μὲν οὖν τὰ
μέτρα καὶ τὰ μέλη γράφουσιν οὐχ ἅπαντα ἔξεστι μετα-
βάλλειν ἢ οὐχ ἅπασιν οὐδ' ἐφ' ὅσον βούλονται. 130
15 αὐτίκα τοῖς μὲν ἐποποιοῖς μέτρον οὐκ ἔξεστι μεταβάλ-
λειν, ἀλλ' ἀνάγκη πάντας εἶναι τοὺς στίχους ἑξαμέ-
τρους· οὐδὲ γε ῥυθμόν, ἀλλὰ τοῖς ἀπὸ μακρᾶς ἀρχο-
μένοις συλλαβῆς χρήσονται καὶ οὐδὲ τούτοις ἅπασι.
τοῖς δὲ τὰ μέλη γράφουσιν τὸ μὲν τῶν στροφῶν τε
20 καὶ ἀντιστροφῶν οὐχ οἷόν τε ἀλλάξαι μέλος, ἀλλ' ἐάν

10 s cf Homerus N 636 s. Pindarus Nem. 7, 52 s

1 πάντων FM: om PV | καὶ εἰ FPM: εἰ καὶ V | ἐν om P
2 οὐδεὶς F: οὐδε εἰς P, MV | ἄσεμνος στίχος M: ἄσημος στίχος
F στίχος ἄσεμνος PV | ἢ ἀδόκιμος F οὐδὲ (οὐδ' V) ἀδόκι-
μος MV: om P 3 ἦτις οὐ λυπήσει om F 4 δὴ F: δὲ
PMV 5 δὲ] δὴ F 6 γ P | ποιούντων post ἁρμονίαν ponit
V | καλὴν FM: τῶν καλὴν P τὴν καλὴν V 8 πάνυ . . .
9 κρείττω om FE | ὁμοειδέειν P 10 πάντα om P sed cf
N 636 | ὥσπερ τὰ (om καὶ) F 11 ὄντα EF: μένοντα PMV |
δὲ EF: δ' ἐν PMV 12 ἀεὶ EF ὡς ἀεὶ MV: om P | τοῖς EF:
ἐν τοῖς PV ἐν οἷς M 14 ἢ . . . 15 μεταβάλλειν om F | ἢ
οὐχ ἅπασιν debeat Reiskius 16 ἀν(αν)κη P 17 ταῖς—
ἀρχομένοις συλλαβαῖς M 18 ἅπασιν P 19 γράφουσι EMV |
τε καὶ ἀντιστροφῶν om F (non E) 20 ἐάν τ' F ἐάν τε PMV

τ' ἐναρμονίους ἐάν τε χρωματικὰς ἐάν τε διατόνους
 ὑποθῶνται μελωδίας, ἐν πάσαις δεῖ ταῖς στροφαῖς καὶ
 ἀντιστροφῶις τὰς αὐτὰς ἀγωγὰς φυλάττειν· οὐδέ γε
 τοὺς περιέχοντας ὅλας τὰς στροφὰς ῥυθμοὺς καὶ τὰς
 131 ἀντιστροφούς, | ἀλλὰ δεῖ καὶ τούτους τοὺς αὐτοὺς δια- 5
 μένειν· περὶ δὲ τὰς καλονμένας ἐπωδοὺς ἀμφοτέρω
 κινεῖν ταῦτα ἔξεστι τό τε μέλος καὶ τὸν ῥυθμόν. τὰ
 δὲ κῶλα ἐξ ὧν συνέστηκε περίοδος ἐπὶ πολλῆς ἐξου-
 σίας δέδοται [αὐτοῖς] ποικίλως διαιρεῖν ἄλλοτε ἄλλα
 μεγέθη καὶ σχήματα αὐτοῖς περιτιθέντας, ἕως ἂν 10
 ἀπαρτίσῃσι τὴν στροφήν· ἔπειτα πάλιν δεῖ τὰ αὐτὰ
 μέτρα καὶ κῶλα ποιεῖν. οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι μελοποιοί,
 λέγω δὲ Ἀλκαῖόν τε καὶ Σαπφῶ, μικρὰς ἐποιοῦντο στρο-
 φάς, ὥστ' ἐν ὀλίγοις τοῖς κώλοις οὐ πολλὰς εἰσῆγον
 μεταβολάς, ἐπωδοῖς τε πάνυ ἐχρῶντο ὀλίγοις· οἱ δὲ 15
 περὶ Στησίχορον τε καὶ Πίνδαρον μείζους ἐργασάμενοι
 τὰς περιόδους εἰς πολλὰ μέτρα καὶ κῶλα διένειμαν
 αὐτὰς οὐκ ἄλλου τινὸς ἢ τῆς μεταβολῆς ἕρωτι. οἱ δέ
 γε διθυραμβοποιοὶ καὶ τοὺς τρόπους μετέβαλλον Δω-

1 ἐάν τε χρωματικὰς om F (non E) 2 ὑποθῶνται F(E):
 ὑπόθωνται PMV | δὴ ταῖς F δεῖτ(αι) P | καὶ EF: τε καὶ PMV
 3 τὰς αὐτὰς] τοσαύτας F¹ 4 τὰς post ὅλας om F | τὰς
 ἀντιστροφὰς PM τοὺς ἀντιστροφούς F: ἀντιστροφὰς V 6 ἐπω-
 δὰς V 7 ταῦτά ἐστιν F 8 δὲ] τε libri | συνέστηκε περίοδος
 F: συνέστηκε περ. ἐκάστη E ἐκάστη συνέστηκεν περ. P, MV |
 ἐπὶ referas ad infinitium 9 αὐτοῖς inclusi | ἄλλοτε P¹M
 10 αὐτοῖς EF: αὐταῖς PMV | περιθέντας M¹ | ἂν om F
 11 ἀπαρτίσῃσι FV ἐπαρτίσῃσι M 12 μελοποιοὶ sic (hyphen)
 P μελωποιοὶ P 13 δὲ om EF | σαπφῶ F¹ | μικρὰ P¹
 14 ὥστε PMV | ὀλίγοις F ut saepe | εἰσῆγον EF: εἰσῆγον τὰς
 PMV 15 ἐπ' ὠδοῖς τε ὀλίγοις ἐχρῶντο. F | ὀλίγ(οις) P, FVs
 ὀλιγίστοις M: ὀλίγαις Sylburgius, at ephymnia D dicit 16 στη-
 σίχορον F 17 μέτρ[α καὶ] c lit ampliore P 18 αὐτοὺς F |
 οὐκ' F 19 διθυραμβοποιοὶ sic (hyphen) P | τ(ο)υς στροφ(ο)ύς
 P | δωρι(κ)ους P

ρίους τε καὶ Φρυγίους καὶ Λυδίους ἐν τῇ αὐτῇ ᾠσmati
 ποιοῦντες, καὶ τὰς | μελωδίας ἐξήλλαττον τότε μὲν ἐν- 132
 αρμονίους ποιοῦντες, τότε δὲ χρωματικὰς, τότε δὲ
 διατόνους, καὶ τοῖς ῥυθμοῖς κατὰ πολλὴν ἄδειαν ἐν-
 5 ἐξουσιάζοντες διετέλουν, οἷ γε δὴ κατὰ Φιλόξενον καὶ
 Τιμόθεον καὶ Τελεστήν, ἐπεὶ παρὰ γε τοῖς ἀρχαίοις
 τεταγμένος ἦν καὶ ὁ διθύραμβος.

ἡ δὲ περὶ λέξεις ᾠπασαν ἐλευθερίαν ἔχει [καὶ
 ἄδειαν] ποικίλλειν ταῖς μεταβολαῖς τὴν σύνθεσιν,
 10 ὅπως βούλεται. | καὶ ἔστι λέξεις κρατίστη πασῶν, ἣτις 133
 ἂν ἔχη πλείστας ἀναπαύλας τε καὶ μεταβολὰς ἐναρμο-
 νίους, ὅταν τουτὶ μὲν ἐν περιόδῳ λέγεται, τουτὶ δ'
 ἔξω περιόδου καὶ ἥδε μὲν ἡ περίοδος ἐκ πλείονων
 πλέκεται κώλων, ἥδε δ' ἐξ ἐλαττόνων, αὐτῶν δὲ τῶν
 15 κώλων τὸ μὲν βραχύτερον ἢ, τὸ δὲ μακρότερον καὶ
 τὸ μὲν αὐτουργότερον [τὸ δὲ βραδύτερον], τὸ δὲ ἀκρι-
 βέστερον, ῥυθμοὶ τε ἄλλοτε ἄλλοι καὶ σχήματα παν-
 τοῖα καὶ τάσεις φωνῆς αἱ καλούμεναι προσφῶδαι διά-
 φοροι κλέπτονται τῇ ποικίλῃ τὸν κόρον. ἔχει δέ
 20 τινὰ χάριν ἐν τοῖς τοιοῦτοις καὶ τὸ οὕτω συγκείμενον
 ὥστε μὴ συγκεῖσθαι δοκεῖν. καὶ οὐ πολλῶν δεῖν

1 αὐτῇ F, P: om MV | αῖσmati P 2 ἐξήλαττον FM | τότε
 tribus locis FP¹: τότε (tertio loco τότε) P², MVE | μὲν ἀρμο-
 νίους F 5 δὴ om P 6 τελεστήν libri: Τελέστην Schaefer
 7 τεταγμένου F | καὶ F: om PMV 8 ἔχει E: καὶ ἄδειαν ἔχει
 F ἔχει καὶ ἄδειαν PMV deleui uariam lectionem 11 ἔχη F:
 ἔχει P ἔχει EMV | ἀναπαύλας F | ἐναρμονίους EF: ἀρμονίας
 PMV 12 ὅτ' ἂν τουτὶ F | λέγεται P 14 πλέκεται M | ἥδε
 δ' P ἡ δ' FM 15 κώλων P¹ | ἢ] τι F 16 αὐτουργότερον
 F: αὐτῶν (om E) γοργότερον τὸ δὲ βραδύτερον EPMV | τὸ δὲ
 ἀκριβέστερον om EF 17 ἄλλοτε om V 18 διάφοροι dele-
 uerim 20 ἐν P² MV ἐτι P¹: om F | οὕτως F 21 ὥστε μὴ]
 ὥστ' εἰκῇ Goellerus ed p 298 ad Demetr p 195. cf Dionys t I
 16, 11 | καὶ F: om PMV | δεῖν οἶμαι F: δὲ οἶμαι δεῖν PMV

οἶμαι λόγων εἰς τουτὶ τὸ μέρος· ὅτι γὰρ ἡδιστόν τε καὶ κάλλιστον ἐν λόγοις μεταβολή, πάντας εἰδέναι πεύ-
 θομαι. παράδειγμα δὲ αὐτῆς ποιοῦμαι πᾶσαν μὲν τὴν
 Ἡροδότου λέξιν, πᾶσαν δὲ τὴν Πλάτωνος, πᾶσαν δὲ
 τὴν Δημοσθένους· ἀμήχανον γὰρ εὐρεῖν τούτων ἐτέ- 5
 ρους ἐπεισοδίοις τε πλειοσι καὶ ποικιλίαις εὐκαιρο-
 134 τέραις καὶ σχήμασι πολυειδεστέροις | χρησαμένους·
 λέγω δὲ τὸν μὲν ὡς ἐν ἱστορίας σχήματι, τὸν δ' ὡς
 ἐν διαλόγων χάριτι, τὸν δ' ὡς ἐν λόγων ἐναγωνίων
 χρεία. ἀλλ' οὐχ ἥ γε Ἰσοκράτους καὶ τῶν ἐκείνου 10
 γνωρίμων αἵρεσις ὁμοία ταύταις ἦν, ἀλλὰ καίπερ ἡδέως
 καὶ μεγαλοπρεπῶς πολλὰ συνθέντες οἱ ἄνδρες οὗτοι
 περὶ τὰς μεταβολὰς καὶ τὴν ποικίλλαν οὐ πάνυ εὐτυ-
 χοῦσιν· ἀλλ' ἔστι παρ' αὐτοῖς εἷς περιόδου κύκλος τις,
 ὁμοειδῆς σχημάτων τάξις, φυλακὴ συμπλοκῆς φωνηέν- 15
 των ἢ αὐτῇ, ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα κόπτοντα τὴν ἀκρόασιν.
 οὐ δὲ ἀποδέχομαι τὴν αἵρεσιν ἐκείνην κατὰ τοῦτο τὸ μέρος.
 καὶ αὐτῷ μὲν ἴσως τῷ Ἰσοκράτει πολλὰ καὶ χάριτες ἐπήν-
 θουν ἄλλαι ταύτην ἐπικρύπτουσιν τὴν ἀμορφίαν, παρὰ
 δὲ τοῖς μετ' ἐκείνους ἀπ' ἐλαττόνων τῶν ἄλλων κατορθω- 20
 μάτων περιφανέστερον γίνεται τοῦτο τὸ ἀμάρτημα.

1 τουτὶ F: τοῦτο PMV 2 μεταβολή FP: ἡ μεταβολή MV
 3 παράδειγμα . . . ποιοῦμαι om P 5 ἀμήχανον PMV:
 ἀδύνατον EF 6 ποικίλαις F | εὐκαιροτέροις EF: εὐρωτέ-
 ραις PMV 8 μὲν ὡς] μὲν P | ἱστορίαις PMV | σχήματι EF:
 σχηματισμὸν PM σχηματισμῷ V | δὲ PMV, item 9 9 ὡς ἐνά-
 γωνίων (om ἐν λόγων) F 10 οὐχ ἥ γε PMV: οὐχ ἡ E οὐχ ἡ
 F | ἐκείνου EF ἐκείνω PM ἐκείνων V 11 ἀλλὰ καὶ περι-
 δεῶς P 14 εἷς περιόδου om FE | τις E: om FPMV
 15 ὁμοειδῆς (hyphen) P | φυλακὴ EF φυσικὴ M λέξις (ie φύ-
 λαξις?) P: om V | συμπλοκὴ V 16 ἀλλὰ F 17 αἵρεσιν F
 ut saepius: διαίρεσιν P **αἵρεσιν c ras V | τὸ om P 19 ἄλ-
 λαι EF: om PMV 20 ἀπ' EPV: οὐκ' ἀπ' F, M an latet
 οὐν ἀπ' ? | τῶν ἄλλων om F 21 γίνεται om F

20 ἔτι τις καταλείπεται μοι λόγος ὁ περὶ τοῦ πρόπον- 135
 τος. καὶ γὰρ τοῖς ἄλλοις χρήμασιν ἅπασι παρεῖναι δεῖ
 τὸ πρόπον, καὶ εἴ τι ἄλλο ἔργον ἀτυχεῖ τούτου τοῦ
 μέρους, καὶ εἰ μὴ τοῦ παντός, τοῦ κρατίστου γε
 5 ἀτυχεῖ. περὶ μὲν οὖν ὅλης τῆς ἰδέας ταύτης οὐχ οὗτος
 ὁ καιρὸς ἀνασκοπεῖν· βαθεῖα γάρ τις αὐτοῦ καὶ πολ-
 λῶν δεομένη λόγων ἢ θεωρία. ὅσα δὲ εἰς τοῦτο συν-
 τείνει τὸ μέρος ὑπὲρ οὗ τυγχάνω ποιούμενος τὸν λό-
 γον, εἰ μὴ καὶ πάντα μηδὲ τὰ πλεῖστα, ὅσα γε οὖν
 10 ἐγχαρεῖ, λεγέσθω.

ὁμολογουμένου δὴ παρὰ πᾶσιν ὅτι πρόπον ἐστὶ τὸ
 τοῖς ὑποκειμένοις ἀρμόττον προσώποις τε καὶ πράγμα-
 σιν, ὥσπερ ἐκλογὴ τῶν ὀνομάτων εἴη τις ἂν ἢ μὲν
 πρόπουσα τοῖς ὑποκειμένοις ἢ δὲ ἀπρεπής, οὕτω
 15 δὴ πον | καὶ σύνθεσις. παράδειγμα δὲ τούτου χρηῖ 136
 λαμβάνειν τὴν ἀλήθειαν. ὃ δὲ λέγω, τοιοῦτόν ἐστιν·
 οὐχ ὁμοίᾳ συνθέσει χρώμεθα ὀργιζόμενοι καὶ χαί-
 ροντες, οὐδὲ ὀλοφνυρόμενοι καὶ φοβούμενοι, οὐδ' ἐν
 ἄλλῳ τινὶ πάθει ἢ κακῷ ὄντες, ὥσπερ ὅταν ἐνθυμώ-
 20 μεθα μηδὲν ὅλως ἡμᾶς ταράττειν μηδὲ παραλυπεῖν.

1 ἔτι τις F ἔτι E: εἰς ἔτι PMV | καταλείπεται μοι (ἡμῖν E)
 FE: μοι καταλ. PMV 2 καὶ] ὡς libri. nisi forte integra
 interciderit apodosis | χρώμασι F σχήμασιν PMV | ἅπασιν om F
 3 ἄλλο om P 4 καὶ εἰ F: εἰ καὶ PMV. cf 84, 1 6 αὐτοῦ
 P: αὕτη FMV 7 δεομένη] δεομένη σφόδρα F πάντων δεομένη
 PMV. cf 86, 8 9 μὴ om M¹ | καὶ in ras F | πάντα F: τὰ
 πάντα PMV | γε οὖν libri 10 λεγέσθω] γενέσθω F 12 ἀρ-
 μόττον F, E: ἀρμόξον PMV | τε om E | πράγμασι F 13 ὥσπερ
 F(E): ὥσπερ ἢ PMV | ἐκλογὴ νοημάτων E | εἴη F: ἢ μὲν
 PMV | ἢ μὲν EF: εἴη PMV 14 οὐ(τως) P¹, M 15 καὶ E:
 καὶ ἢ FPMV 16 λαμβάνειν F: παραλαμβάνειν PMV | λέγ[ω]
 c lit P 17 χαίροντ[ες] c ras F 19 ἢ κακῷ om E | ὄντες
 om P | ἐνθυμώμεθα MV fallaci specie codicis P abducti
 20 μηδὲν ὅλως ἡμᾶς F: καὶ μηδὲν ἡμᾶς ὅλως PMV | πρᾶτ-
 τειν—παραλυπεῖν F: ταράττει—παραλυπηῖ P, MV

[δείγματος ἕνεκα ταῦτ' εἴρηκα ὀλίγα περὶ πολλῶν.]
 μυρία ἄλλα ἐστὶν ὅσα τις ἂν εἰπεῖν ἔχοι τὰς ἰδέας
 ἀπάσας ἐκλογίσεσθαι βουλόμενος τοῦ πρόποντος· ἐν
 δὲ ὁ προχειρότατον ἔχω καὶ κοινότατον εἰπεῖν ὑπὲρ
 αὐτοῦ, τοῦτ' ἐρῶ. οἱ αὐτοὶ ἄνθρωποι ἐν τῇ αὐτῇ κατα- 5
 στάσει τῆς ψυχῆς ὄντες ὅταν ἀπαγγέλλωσι πράγματα
 οἷς ἂν παραγενόμενοι τύχωσιν, οὐχ ὁμοίᾳ χρῶνται
 συνθέσει περὶ πάντων ἀλλὰ μιμητικοὶ γίνονται τῶν
 ἀπαγγελλομένων καὶ ἐν τῷ συντιθέναι τὰ ὀνόματα,
 οὐδὲν ἐπιτηδεύοντες ἀλλὰ φυσικῶς ἐπὶ τοῦτο ἀγόμενοι. 10
 ταῦτα δὴ παρατηροῦντα δεῖ τὸν ἀγαθὸν ποιητὴν καὶ
 137 | ῥήτορα μιμητικὸν εἶναι τῶν πραγμάτων ὑπὲρ ὧν ἂν
 τοὺς λόγους ἐκφέρειν, μὴ μόνον κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν
 ὀνομάτων ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν. ὁ ποιεῖν εἰω-
 θεν ὁ δαιμονιώτατος Ὅμηρος καίπερ μέτρον ἔχων ἐν 15
 138 ὥς καὶ | ῥυθμοὺς ὀλίγους, ἀλλ' ὅμως ἀεί τι καινουρ-
 γῶν ἐν αὐτοῖς καὶ φιλοτεχνῶν, ὥστε μὴδὲν ἡμῖν δια-
 139 φέρειν γινόμενα τὰ | πράγματα ἢ λεγόμενα ὀρᾶν. ἐρῶ
 δὲ ὀλίγα, οἷς ἂν τις δύναιτο παραδείγμασι χρῆσθαι
 πολλῶν. ἀπαγγέλλων δὴ πρὸς τοὺς Φαίακας Ὀδυσ- 20
 σεὺς τὴν ἑαυτοῦ πλάνην καὶ τὴν εἰς ἄδου κατὰβασιν

1 δείγματος F: δείγματος ἢ παραδείγματος PMV | εἵναι κα
 P | ταῦτα PMV 2 μυρία ἄλλα ἐστὶν F: ἐπεὶ μυρία PMV.
 deleui superiorem sententiam | ἂν F: αἷτια PMV | ἔχει ex ἔχοι
 corr M 3 *πάσας ex ἀπάσας corr F 4 κοινώτατον P¹
 κοινότερον F 5 τοῦτο PMV | οἱ αὐτοὶ F 6 ὄντες om F
 (non E) | πράγματα] τὰ πράγματα V 7 χρῶντε P 8 ἀλλὰ
 PMV: ἀλλὰ καὶ EF 10 τοῦτω M 11 δὴ F: δὲ PMV δὲ
 δεῖ E | δεῖ om E | ποιητὴν EF: τε ποιητῶν P τε ποιητὴν τε M
 ποιητὴν τε V 12 ῥήτο(ρα) P | μιμητικὸν] ποιητικῶν F |
 πραγμάτων] πρωτων P 13 ἐκφέρει E 15 καίπερ EF: καί
 τοι PMV | ἐν ὧς] ἐν(ως) P ἐν ᾧ M ἐν V om EF 16 και-
 νουργῶν F 17 αὐτοῖς EF: τούτοις PV τούτω M 18 τὰ ..
 λεγόμενα om F 19 παραδειγμα P παραδείγματι V 20 πολ-
 λῶν F: ἐπὶ πολλῶν PMV | δὴ FP: οὖν MV

εἰπὼν τὰς ὄψεις τῶν ἐκεῖ κακῶν ἀποδίδωσιν. ἐν δὲ
 τούτοις καὶ τὰ περὶ τὸν Σίσυφον διηγρεῖται πάθη, ᾧ
 φασὶ τοὺς καταχθονίους θεοὺς ὄρον πεποιῆσθαι τῆς
 τῶν δεινῶν ἀπαλλαγῆς, ὅταν ὑπὲρ ὄχθου τινὸς ἀνακυ-
 5 λίσῃ πέτρων· τοῦτο δὲ ἀμήχανον εἶναι καταπίπτοντος
 ὅταν εἰς ἄκρον ἔλθῃ πάλιν τοῦ πέτρου. πῶς οὖν δη-
 λώσει ταῦτα μιμητικῶς κατ' αὐτὴν τὴν σύνθεσιν τῶν
 ὀνομάτων, ἄξιον ἰδεῖν·

καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
 10 λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν·
 ἦτοι ὃ μὲν σκηριπτόμενος χερσὶν τε ποσὶν τε
 λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον·

ἐνταῦθα ἡ σύνθεσις ἐστὶν ἡ δηλοῦσα τῶν γινομένων
 ἕκαστου, τὸ βάρος τοῦ πέτρου, τὴν ἐπίπτονον ἐκ τῆς
 15 γῆς κίνησιν, τὸν | διερειδόμενον τοῖς κώλοις, τὸν 140
 ἀναβαλνόντα πρὸς τὸν ὄχθον, τὴν μόλις ἀνωθουμένην
 πέτραν· οὐδεὶς ἂν ἄλλως εἴποι. καὶ παρὰ τί γέγονε
 τούτων ἕκαστον; οὐ μὰ Δί' εἰκῇ γε οὐδ' ἀπὸ ταῦτομάτου.
 πρῶτον μὲν ἐν τοῖς δυσὶ στίχοις οἷς ἀνακυλλεῖ τὴν
 20 πέτραν, ἔξω δεῖν ῥημάτων τὰ λοιπὰ τῆς λέξεως μόρια

9 Homerus λ 593—596

1 ὑποδίδωσιν M | δὲ FPM: δὲ V 2 ᾧ ᾧ P δ F 3 ποι-
 εῖσθαι F 5 πέτρων F: πέτρων τινά PMV 6 πάλιν om P¹ |
 τοῦ πέτρου om F 7 κατ'] καὶ κατ' libri 9 καὶ μὴν καὶ
 E | εἶδον EF 11 σκ[η]ριπτόμενος c lit P | χερσὶ τε πόδεσσιν
 τε F ποσὶν τε om M 12 ἄνω θέσκε F ἄνω θε σκε P ἀνώ-
 θεσκε M ἄνωθέσκελε V 13 ἢ] γὰρ ἢ P 14 μέτρου F
 16 ὄχλον F | μόλις EF: μόλις PMV | ἄνω θουμένην P
 17 ἄλλος F | καὶ om V | γέγονεν P 18 οὐ μὰ Δί' Rader-
 macher cf t I 316, 15: οὐκ ἂν F οὐ γὰρ PMV | εἰκῇ γε F εἰκῇ
 P, MV | οὐδὲ PMV 19 μὲν ἐν] μὲν FMV ἐν P, E | β PV |
 οἷς] ἐν οἷς V | ἀνακυλλεῖ EF: ἀνακινεῖ PV et sscer κυλλεῖ M
 20 δεῖν] δυοῖν supra uersum supplet V

πάντ' ἐστὶν ἤτοι δισύλλαβα ἢ μονοσύλλαβα· ἔπειτα τῷ
 ἡμίσει πλείους εἰσὶν αἱ μακραὶ συλλαβαὶ τῶν βραχειῶν
 ἐν ἑκατέρῳ τῶν στίχων· ἔπειτα πᾶσαι διαβεβήκασιν
 αἱ τῶν ὀνομάτων ἁρμονίαι διαβάσεις εὐμεγέθεις καὶ
 διεστήκασιν πάντῃ αἰσθητῶς, ἢ τῶν φωνηέντων γραμμά- 5
 των συγκρονομένων ἢ τῶν ἡμιφώνων τε καὶ ἀφώνων
 συναπτομένων· ῥυθμοῖς τε δακτύλοις καὶ σπονδαίοις
 τοῖς μηκίστοις καὶ πλείστην ἔχουσι διάβασιν ἅπαντα
 σύγκειται. τί δὴ ποτ' οὖν τούτων ἕκαστον δύναται;
 αἱ μὲν μονοσύλλαβοι τε καὶ δισύλλαβοι λέξεις πολλοὺς 10
 141 τοὺς μεταξὺ | χρόνους ἀλλήλων ἀπολείπουσαι τὸ χρό-
 νιον ἐμιμήσαντο τοῦ ἔργου· αἱ δὲ μακραὶ συλλαβαὶ
 στηριγμούς τινας ἔχουσαι καὶ ἐγκαθίσματα τὴν ἀντι-
 τυπίαν καὶ τὸ βαρὺ καὶ τὸ μόλις· τὸ δὲ μεταξὺ τῶν
 ὀνομάτων ψύγμα καὶ ἢ τῶν τραχυνόντων γραμμάτων 15
 παράθεσις τὰ διαλείμματα τῆς ἐνεργείας καὶ τὰς ἐπο-
 χὰς καὶ τὸ τοῦ μόχθου μέγεθος· οἱ ῥυθμοὶ δ' ἐν μή-
 κει θεωρούμενοι τὴν ἔκτασιν τῶν μελῶν καὶ τὸν δι-
 ελκυσμὸν τοῦ κυλλίντος καὶ τὴν τοῦ πέτρου ἐρεισιν.
 καὶ ὅτι ταῦτα οὐ φύσεώς ἐστὶν αὐτοματιζούσης ἔργα 20
 ἀλλὰ τέχνης μιμήσασθαι πειρωμένης τὰ γινόμενα, τὰ
 τούτοις ἐξῆς λεγόμενα δηλοῖ. τὴν γὰρ ἀπὸ τῆς κορυ-

1 πάντα PMV | τῷ om V 2 μακραὶ om F 3 ἔπειτα
 πᾶσαι F (πᾶσαι testatur etiam E): ἔπειθ' ἅπασαι PMV | διαβεβή-
 κασιν F 5 γραμμάτων FP: om EMV cf l 15 6 συγκρο(ου)ου-
 μένων P 7 τε F: τε καὶ EPMV 8 πλήστην F 9 ποτ' οὖν
 F: om PMV 10 τε om EF cf l 1 | καὶ δισύλλαβοι om F
 11 τοὺς EF: om PMV 14 βαρὺ EFM²V: βαρὺ PM¹ | μόλις
 EF: μόγις PMV 15 ἀνάψυγμα ci Reiskius 16 καὶ τὰς ἐπο-
 χὰς EF: ἐποχὰς τε PMV 17 τὸ om V 18 ἐκ[τα]σιν c lit F
 διέκτασιν E | τῶν μελῶν om F (non E) 19 βρείσιν P
 21 πειρωμένης τὰ γιν. EF: τὰ γιν. πειρ. PMV 22 τὴν ...
 92, 1 ἐπιστρέφουσιν . . κατακυλιόμενὴν πέτρην EF: τὸν . . ἐπι-
 στρέφοντα . . κατακυλιόμενον πέτρην PMV | τῆς om V

φῆς ἐπιστρέφουσιν πάλιν καὶ κατακυλιομένην πέτρην
οὐ τὸν αὐτὸν ἡρμήνευκε τρόπον, ἀλλ' ἐπιταχύνας τε
καὶ συστρέψας τὴν σύνθεσιν· προειπὼν γὰρ ἐν τῷ
αὐτῷ σχήματι

5

ἀλλ' ὅτε μέλλοι

ἄκρον ὑπερβαλέειν

ἐπιτίθησι τοῦτο

142

τότ' ἐπιστρέψασκε κραταίς·

αὐτίς ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής.

- 10 οὐχὶ συγκυλλέται τῷ βάρει τῆς πέτρας ἢ τῶν ὀνομά-
των σύνθεσις, μᾶλλον δὲ ἔφθασκε τὴν τοῦ λίθου φορὰν
τὸ τῆς ἀπαγγελίας τάχος; ἔμοιγε δοκεῖ. καὶ τίς ἐν-
ταῦθα πάλιν αἰτία; καὶ γὰρ ταῦτ' ἦν ἄξιον ἰδεῖν·
ὁ τὴν καταφορὰν δηλῶν τοῦ πέτρου στίχος μονοσύλ-
15 λαβον μὲν οὐδεμίαν, δισυλλάβους δὲ δύο μόνας ἔχει
λέξεις. τοῦτ' οὖν καὶ πρῶτον οὐ διίστησι τοὺς χρό-
νους ἀλλ' ἐπιταχύνει· ἔπειθ' ἐπτακαλδέκα συλλαβῶν
οὐσῶν ἐν τῷ στίχῳ δέκα μὲν εἰσι βραχεῖαι συλλαβαί,
ἐπτα δὲ μακραί οὐδ' αὐταὶ τέλειοι· ἀνάγκη δὴ κατα-

5 Homerus 1 596

8 ibidem 597 s

2 ἡρμήνευκε F ἡρμήνευκεν P | τε om E 3 γὰρ om F
(non E) 5 ἀλλότε F 7 τοῦτο EFM¹: τοῦτω PM²V
8 ἐπιστρέψας κε P, E ἐπιστρέψας (q sscr) καὶ F, MV ἀποστρέ-
ψασκε s ex Hom | κραταί: ἴσ P κραταίς F κραταιή ἴσ MV
9 αὐτίς PMV | πέδων δὲ P¹ 10 συγκυλλέται EF: συγκατακε-
κυσσεται PMV 11 τὴν τ. λ. φορὰν omissa addit mg F
12 ἐμοί τε PM ἐμοὶ F | τίς in ras F 13 ταῦτ' ἦν] ταύτην
PMV ταύτης F | ἄξιον ἰδεῖν PV: ἰδεῖν ἄξιόν ἐστιν F ἀξ. ἰδ.
ἐστιν M 14 ὅτι M 15 β P | ἔχων MV 16 λέξεις P |
τοῦτο PMV | οὖν καὶ F(E): οὐκ ἔαι P, MV | οὐ διίστησι E
οὐδ' ἴσθησι F: διεστηκέναι PMV 17 ἔπειθ' ἐπεὶ δ' F ἔπειθ'
M 18 τῷ στίχῳ P 19 δὲ F: δὲ μόναι PMV | οὐδ' F:
καὶ οὐδ' PMV | αὐταὶ F: αὐταὶ PMV | τέλειοι FPV: τέλειαι
M ut 71, 11 | ἀνάγκη P | δὴ F: οὖν PMV | κατασπᾶσθαι F:
κατεσπᾶσθαι PM κατεσπᾶσθαι V

- 143 σπᾶσθαι καὶ συ|στέλλεσθαι τὴν φράσιν τῇ βραχύτητι
 τῶν συλλαβῶν ἐφελκομένην. ἔτι πρὸς τοῦτοις οὐδ’
 ὄνομα ἀπὸ ὀνόματος ἀξιόλογον εἴληφεν διάστασιν·
 οὔτε γὰρ φωνῆεντι φωνῆεν οὔτε ἡμιφῶνφ ἡμίφωνον
 ἢ ἄφωνον, ἃ δὴ τραχύνειν πέφυκεν καὶ διίστάναι τὰς 5
 ἀρμονίας, οὐδὲν ἔστι παρακείμενον. οὐ δὴ γίνεται
 διάστασις αἰσθητῇ μὴ διηρημένων τῶν λέξεων, ἀλλὰ
 συνολισθαίνουσιν ἀλλήλαις καὶ συγκαταφέρονται καὶ
 τρόπον τινὰ μίᾳ ἐξ ἀπασῶν γίνεται διὰ τὴν τῶν ἀρ-
 μονιῶν ἀκρίβειαν. ὃ δὲ μάλιστα τῶν ἄλλων θαυμά- 10
 ζειν ἄξιον, ῥυθμὸς οὐδεὶς τῶν μακρῶν οἱ φύσιν ἔχου-
 σιν πίπτειν εἰς μέτρον ἡρωϊκόν, οὔτε σπονδεῖος οὔτε
 βακχεῖος ἐγκαταμέμικται τῷ στίχῳ, πλὴν ἐπὶ τῆς τε-
 λευτῆς· οἱ δ’ ἄλλοι πάντες εἰσὶ δάκτυλοι, καὶ οὗτοι
- 144 παραμεμιγμένους ἔχοντες τὰς | ἀλόγους, ὥστε μὴ πολὺ 15
 διαφέρειν ἐνίους τῶν τροχαίων. οὐδὲν δὴ τὸ ἀντι-
 πρᾶττον ἔστιν εὐτροχον καὶ περιφερῆ καὶ καταρρέον-
 σαν εἶναι τὴν φράσιν ἐκ τοιούτων συγκεκροτημένην
 ῥυθμῶν.

πολλὰ τις ἂν ἔχοι τοιαῦτα δεῖξαι παρ’ Ὀμήρῳ λεγό- 20
 μενα· ἐμοὶ δὲ ἀποχρῆν δοκεῖ καὶ ταῦτα, ἵν’ ἐγγένηται
 μοι καὶ περὶ τῶν ἄλλων εἰπεῖν. ὧν μὲν οὖν δεῖ
 στοχάζεσθαι τοὺς μέλλοντας ἡδεῖαν καὶ καλὴν ποιήσειν

1 συστέλλεσθαι P συντελεῖσθαι F | τῇ βραχύτητι P 2 οὐδὲ V
 οὐδὲν P, M 3 ὀνόματος] ὀνοματ[α] c ras ex ὀνομάτων corr P |
 εἴληφεσ F εἴληφε M V 4 φωνῆεν om F 5 ἄφωνον F | ἃ δὴ
 FPM: γίγνεται ἃ V cf 6 | πέφυκε M V | διίστάναι F: διιστάνειν
 PMV | τῆς F 6 ἔστιν V | [παρα]κείμενον c ras P | γίνεται
 FPM: om V 7 διάστασις F | διηρημένη F 8 συνολισθένου-
 σιν P 12 ἡρωϊκόν F: ἡρώιον P, M V 14 δε P, M V | οὗτοι
 F: οὗτοί γε PMV 15 παραδεδιωγμένους libri | τὰς om V¹
 16 χορείων ci Sauppis 17 ἔστιν] fort ἔστι μὴ 21 δοκεῖ καὶ
 FM: εἰδοκεῖ P εἰδοκεῖ V | ταῦθ’ PMV | ἵνα V 22 ὧ μὲν P
 23 ἡδεῖαν καὶ καλὴν F: καλὴν καὶ ἡδεῖαν PMV

- σύνθεσιν ἔν τε ποιητικῇ καὶ λόγοις ἀμέτροις, ταῦτα
 κατ' ἐμὴν δόξαν ἐστὶ τὰ γούν κυριώτατα καὶ κράτιστα.
 ὅσα δὲ οὐχ οἶά τε ἦν, ἐλάττω τε ὄντα τούτων καὶ
 ἀμυδρότερα καὶ διὰ πληθους δυσπερίληπτα μιᾷ γραφῇ,
 5 ταῦτ' ἐν ταῖς καθ' ἡμέραν γυμνασίαις προσυποθήσομαι
 καὶ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ποιητῶν τε καὶ συγγραφέων
 καὶ ῥητόρων μαρτυρίοις χρήσομαι. νυνὶ δὲ τὰ κατα-
 λειπούμενα ὧν ὑπεσχόμην καὶ οὐδενὸς ἦττον ἀναγκαῖα
 εἰρησθαι, ταῦτ' ἔτι προσθεῖς | τῷ λόγῳ παύσομαι 145
 10 * * * τίνες εἰσὶ διαφοραὶ τῆς συνθέσεως καὶ τίς ἐκά-
 στης χαρακτηρ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ, τῶν τε πρωτευσάντων
 ἐν αὐταῖς μνησθῆναι καὶ δείγματα ἐκάστου παρασχεῖν,
 ὅταν δὲ ταῦτα λάβῃ μοι τέλος, τότε κακεῖνα δι-
 ευκρινῆσαι τὰ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἀπορούμενα, τί ποτ'
 15 ἐστὶν ὃ ποιεῖ τὴν μὲν πεξὴν λέξιν ὁμοίαν ποιήματι
 φαίνεσθαι μένουσαν ἐν τῷ τοῦ λόγου σχήματι, τὴν δὲ
 ποιητικὴν φράσιν ἐμφορῇ τῷ πεξῷ λόγῳ φυλάττουσαν
 τὴν ποιητικὴν σεμνότητα· σχεδὸν γάρ οἱ κράτιστα
 διαλεχθέντες ἢ ποιήσαντες ταῦτ' ἔχουσιν ἐν τῇ λέξει
 20 τὰγαθά. πειρατέον δὴ καὶ περὶ τούτων, ἃ φρονῶ,
 λέγειν. ἄρξομαι δ' ἀπὸ τοῦ πρώτου.
 21 Ἐγὼ τῆς συνθέσεως εἰδικὰς μὲν διαφορὰς πολλὰς

1 καὶ om ssc F | post λόγους ras duarum litterarum F
 2 δόξαν ἐστιν F | τὰ γ' οὖν FPV 3 τε om F 4 μιᾷ F
 μὴ PM: om V 5 προὑποθήσομαι V 6 καὶ F: σοι καὶ
 PMV | ἀγαθῶν καὶ ποιητῶν τε (hoc om M) καὶ P, M 7 μαρ-
 τυρίοις F: μαρτυρί(ας) P μαρτυρίαις MV | νυνὶ F: νῦν PMV
 10 hiatum indicaui. intercidit caput sententiae uelut ἀναγκαῖον
 γὰρ ἡγοῦμαι πρῶτον μὲν παραστήσαι 11 τε om F 13 μοι]
 μι P | τέλ[ος] c ras P | κακεῖνα P, MV: καὶ ταῦτα F | δι-
 ευκρινήσω V 14 τοῖς FM: om PV 15 μὲν F: om PMV
 16 τὴν] τὸ P 17 λόγῳ om F 19 ἢ om P | ταῦτα PMV
 20 τὰ ἀγαθὰ PMV 21 δὲ ἀπὸ MV δὲ κατὰ P 22 εἰδικὰς
 F(E): ἰδικὰς PMV | διαφορὰς πολλὰς F: πολλὰς διαφ. PMV

σφόδρα εἶναι τίθεμαι καὶ οὐτ' εἰς σύνοψιν ἐλθεῖν
 δυναμένας οὐτ' εἰς λογισμὸν ἀκριβῆ, οἷομαί τε ἰδιον
 ἡμῶν ἐκάστω χαρακτῆρα ὥσπερ ὕψεως, οὕτω καὶ συν-
 146 |θέσεως ὀνομάτων παρακολουθεῖν, οὐ φανύλω παρα-
 δείγματι χρώμενος ζωγραφία· ὥσπερ γὰρ ἐν ἐκείνῃ τὰ 5
 αὐτὰ φάρμακα λαμβάνοντες ἅπαντες οἱ τὰ ζῶα γρά-
 φοντες οὐδὲν ἰοικότα ποιοῦσιν ἀλλήλοις τὰ μίγματα,
 τὸν αὐτὸν τρόπον ἐν ποιητικῇ τε διαλέκτῳ καὶ τῇ
 ἄλλῃ πάσῃ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρώμενοι πάντες οὐχ
 ὁμοίως αὐτὰ συντίθεμεν. τὰς μέντοι γενικὰς αὐτῆς 10
 διαφορὰς ταύτας εἶναι πείδομαι μόνας τὰς τρεῖς, αἷς
 ὁ βουλούμενος ὀνόματα θήσεται τὰ οἰκεία, ἐπειδὴν
 τοὺς τε χαρακτῆρας αὐτῶν καὶ τὰς διαφορὰς ἀκουσῇ.
 ἐγὼ μέντοι κυρίοις ὀνόμασιν οὐκ ἔχων αὐτὰς προσα-
 γορεῦσαι ὥς ἀκατονομάστους μεταφορικῶς ὀνόμασι 15
 καλῶ τὴν μὲν αὐστηράν, τὴν δὲ γλαφυράν [ἢ ἀνθηράν],
 τὴν δὲ τριτὴν εὐκρατον· ἦν ὅπως ποτὲ γίνεσθαι φαίην
 ἂν, ἔγωγε ἀπορῶ καὶ 'δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν',
 147 εἶτε κατὰ στέρησιν τῶν | ἄκρων ἐκατέρας εἶτε κατὰ
 μίξιν· οὐ γὰρ ῥᾶδιον εἰκάσαι τὸ σαφές. μὴ ποτ' οὖν 20
 κρεῖττον ἢ λέγειν, ὅτι κατὰ ἄνεσιν τε καὶ ἐπίτασιν
 τῶν ἐσχάτων ὄρων οἱ διὰ μέσου γίνονται πολλοὶ πάνυ

18 Pindarus fr 213, 4 Bergk

1 οὐτε ... 2 οὐτε PMV 2 εἰς συλλογισμὸν F | ἀκριβῆ
 P | τε ἰδιώματα ἐκάστω χαρ. F 3 χαρακτῆ(ρα?) P, s: χαρακτῆρι
 FMV 4 φανύλω F: φανύλως PMV 5 ζωγραφία F: ζωγρα-
 φιαίω PM ζωγραφαίω ex ζωγραφία corr V τῇ ζωγραφία ci
 Reiskius 6 ζῶα P 9 ἀπάση libri | ἅπαντες F 10 ss cf Ra-
 derm ad Demetr p 76 s 11 διαφορὰς F | μόνας EF: om PMV
 15 ἀκατονομάστοις PV | ὀνόμασιν P 16 ἢ ἀνθηράν om P ut
 111, 18 cf 121, 11 17 εὐκρατον EF: κοινὴν PMV 19 κατὰ
 E: κατὰ τὴν FPMV | ἐτέρας F 20 μίξιν F | εἰκάσαι PV
 21 ἤμ P ἤν F | κατὰ E: κατὰ τὴν FPMV | τε καὶ F καὶ E:
 τε καὶ τὴν PMV

- ὄντες· οὐ γὰρ ὥσπερ ἐν μουσικῇ τὸ ἴσον ἀπέχει τῆς νήτης καὶ τῆς ὑπάτης ἢ μέσης, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν λόγοις ὁ μέσος χαρακτήρ ἑκατέρου τῶν ἄκρων ἴσον ἀφρέστηκεν, ἀλλ' ἔστι τῶν ἐν πλάτει θεωρουμένων ὡς
 5 ἀγέλη τε καὶ σωρὸς καὶ ἄλλα πολλά. ἀλλὰ γὰρ οὐχ οὗτος ὁ καιρὸς ἀρμόττων τῇ θεωρίᾳ ταύτῃ· λεκτέον δ', ὥσπερ ὑπεθέμην, καὶ περὶ τῶν χαρακτήρων οὐχ ἅπανθ' ὅς' ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι (μακρῶν γὰρ ἂν μοι πάννυ δεήσειε λόγων), ἀλλ' αὐτὰ τὰ φανερώτατα.
- 22· τῆς μὲν οὖν αὐστηρᾶς ἀρμονίας τοιόσδε | ὁ χαρα- 148
 11 κτήρ· ἐρείδεσθαι βούλεται τὰ ὀνόματα ἀσφαλῶς καὶ στάσεις λαμβάνειν ἰσχυράς, ὥστ' ἐκ περιφανείας ἑκαστον ὄνομα ὀραῖσθαι, ἀπέχειν τε ἀπ' ἀλλήλων τὰ μόρια διαστάσεις ἀξιολόγους αἰσθητοῖς χρόνοις διειργόμενα·
 15 τραχελαῖς τε χρῆσθαι πολλαχῇ καὶ ἀντιτύποις ταῖς συμβολαῖς οὐδὲν αὐτῇ διαφέρει, οἷαι γίνονται τῶν λογάδην συντιθεμένων ἐν οἰκοδομαῖς λίθων αἱ μὴ εὐγάνωιοι καὶ μὴ συνεξεσμέναι βάσεις, ἀργαὶ δέ τινες καὶ αὐτοσχέδιοι· μεγάλοις τε καὶ διαβεβηκόσιν εἰς
 20 πλάτος ὀνόμασιν ὡς τὰ πολλὰ μηκύνεσθαι φιλεῖ· τὸ γὰρ εἰς βραχεῖας συλλαβὰς συνάγεσθαι πολέμιον αὐτῇ, πλὴν εἴ ποτε ἀνάγκη βιάζοιτο.

1 ἐν om P 2 νήτης F: νεάτης PMV | τῆς om V 3 χαρακτήρ F post ἑκατ. M: om PV | ἴσως F 4 ἐν πλάτει cf 121, 2 mus Rhen 24, 311sq 7 δ' om M¹ | ὥσπερ F: ὡς PMV | καὶ F: om PMV 8 ἅπανθ' P | ὅσα ἂν ci Schaefer: ὅσα libri | ἂν μοι F: ἂν οἶμαι PMV 9 δεήσειε F δεήσει P: δεήσειν MV | ἀλλὰ τὰ (om αὐτὰ) F 10 ὁ EFPM: καὶ ὁ V 12 ὥστε PMV | περιφερείας F 13 τε om E 14 διατάσεις F | διειργμ[ο]μέν(ας) c lit P 16 οἷαι F οἶ P: οἶον MV 17 λογάδην cf Thuc III 4. 31. VI 66 | οἰκοδομαῖς F | αἱ μὴ F: αἱ μῆτε P, MV 18 καὶ μὴ F: μῆδε P μὴ δὲ M: μῆτε V | ἀργαὶ δέ] γὰρ αἶδε F 19 αὐτοσχέδιοι F | μεγάλοις om F 20 ὀνόματος F 21 εἰς F: ἐκ PMV | συλλαβὰς F: συλλαβῆς PMV 22 fort <τίς> ποτε | ποτε καὶ ἡ ἀνάγκη F

ἐν μὲν δὴ τοῖς ὀνόμασι ταῦτα πειράται διώκειν
καὶ τούτων γλίσχεται· ἐν δὲ τοῖς κώλοις ταῦτά τε
ὁμοίως ἐπιτηδεύει καὶ τοὺς ῥυθμοὺς τοὺς ἀξιωματι-
149 κοὺς καὶ μεγαλοπρεπεῖς, καὶ οὔτε πάρισα βούλεται τὰ
κῶλα ἀλλήλοις εἶναι οὔτε παρόμοια οὔτε ἀνάγκη δου- 5
λεύοντα, ἀκόλουθα δὲ καὶ εὐγενῇ καὶ λαμπρὰ καὶ
ἐλεύθερα, φύσει τ' εἰκέναι μᾶλλον αὐτὰ βούλεται ἢ
τέχνη, καὶ κατὰ πάθος λέγεσθαι μᾶλλον ἢ κατ' ἥθος.
περιόδους δὲ συντιθέναι συναπαρτιζούσας ἑαυταῖς τὸν
νοῦν τὰ πολλὰ μὲν οὐδὲ βούλεται· εἰ δέ ποτ' αὐτο- 10
μάτως ἐπὶ τοῦτο κατενεχθῇ, τὸ ἀνεπιτήδευτον ἐμφαλ-
νεῖν θέλει καὶ ἀφελές, οὔτε προσθήκαις τισὶν ὀνομά-
των, ἵνα ὁ κύκλος ἐκπληρωθῇ, μηδὲν ὠφελούσαις τὸν
νοῦν χρωμένη οὔτε ὅπως αἱ βάσεις αὐτῶν γένοιτο
θεατρικαὶ τινες ἢ γλαφυραὶ, σπουδὴν ἔχουσα οὐδ' ἵνα 15
τῷ πνεύματι τοῦ λέγοντος ὧσιν αὐτάρκεις συμμετρο-
μένη μάλα, οὐδ' ἄλλην τινὰ [πραγματεῖαν] τοιαύτην
150 ἔχουσα ἐπιτήδευσιν οὐδεμίαν. ἔτι | τῆς τοιαύτης ἐστὶν
ἁρμονίας καὶ ταῦτα ἴδια· ἀντίρροπός ἐστι περὶ τὰς

3 ὁμοίως] ὁμοίως (solito compendio) ἢ οὐχ ἦττον P οὐχ ἦτ-
τον ὁμοίως F οὐχ ἦττον M V 4 καὶ EF: καὶ τοὺς P M V |
καὶ οὔτε EF: ἐκλέγεται καὶ οὔτε P M V 5 εἶναι om P | παρ'
ὁμοια F | ἀνάγκη F, E: ἀναγκαῖαι P, M ἀναγκαῖα V 6 ἀκό-
λουθα δὲ καὶ EF: ἀκολουθίαι (-εῖα V) ἀλλ' P, M V | λαμπρὰ
EF: ἀπλᾶ P M V 7 ἡ τέχνη F 8 λέγεται EF | ἢ κατὰ EF
9 περιτιθέναι F συναπαρτιζούσας E συναπαρτιζούσας F: συν-
αρτιζούσας P M συναρμολογούσας V | ἑαυταῖς EF: om P M V
10 οὐδὲ EF: οὔτε P M V | ποτε P M V 11 κατενεχθῇ P
12 θέλει EFP: ἐθέλει M V 14 οὐδ' P M V 15 θε[ατρ]ικαὶ
c lit F | σπουδὴν] ἢ σπουδῇ F | ἔχουσαι libri: corr Sylburgius
16 τοῦ δέοντος P | συμμετρούμεναι libri: corr Schaeferus
17 μάλα] μαθία FP, M V | οὐδε P, M V | πραγματεῖαν glossema
inclusi 18 ἔχουσα P ἔχουσιν FM: om V | ἐπίτηδ' οὐδεμι(αν)
P: ἐπιτηδεύει οὐδὲ FM V | ἔτι Reiskius: ἐπὶ libri | ἐστὶν F:
om P M V 19 καὶ FP: κατὰ M V | ἴδια] δὲ M V | ἁ. ἑ. περὶ
τὰς om V ἁ. ἑ. om E | ἀντίρροπός F: ἀγχίστροφός P M

πτώσεις, ποικίλη περὶ τοὺς σχηματισμούς, ὀλιγοσύν-
 δεσμος, ἀναρθρος, ἐν πολλοῖς ὑπεροπτική τῆς ἀκο-
 λουθίας, ἥμισυ ἀνθηρά, μεγαλόφων, ἀνθέκαστος,
 ἀκόμψευτος, τὸν ἀρχαῖσμον καὶ τὸν πίνον ἔχουσα
 5 κάλλος.

ταύτης τῆς ἀρμονίας πολλοὶ μὲν ἐγένοντο ζηλωταὶ
 κατὰ τε ποιήσιν καὶ ἱστορίαν καὶ λόγους πολιτικούς,
 διαφέροντες δὲ τῶν ἄλλων ἐν μὲν ἐπικῇ ποιήσῃ ὃ τε
 Κολοφώνιος Ἀντίμαχος καὶ Ἐμπεδοκλῆς ὁ φυσικός, ἐν
 10 δὲ μελοποιίᾳ Πίνδαρος, ἐν τραγωδίᾳ δ' Αἰσχύλος, ἐν
 ἱστορίᾳ δὲ Θουκυδίδης, ἐν δὲ πολιτικοῖς λόγοις Ἀντι- 151
 φων. ἐνταῦθα ἡ μὲν ὑπόθεσις ἀπῆτει πολλὰ παρα-
 σχέσθαι τῶν εἰρημένων ἐκάστου παραδείγματα, καὶ
 ἴσως οὐκ ἀηδὴς ἂν ὁ λόγος ἐγένετο πολλοῖς ὥσπερ
 15 ἄνθεσι διαποικιλλόμενος τοῖς ἑαρινοῖς· ἀλλ' ὑπέρμε-
 τρον ἔμελλε φανήσεσθαι τὸ σύνταγμα καὶ σχολικὸν
 μᾶλλον ἢ παραγγελματικόν· οὐ μὲν δὴ οὐδ' ἀνεξέλεγκτα
 παραλιπεῖν τὰ ῥηθέντα ἤρμωσεν, ὥς δὴ φανερά καὶ
 οὐ δεόμενα μαρτυρίας· ἔδει δὲ πῶς τὸ μέτριον ἀμφοῖν
 20 λαβεῖν καὶ μήτε πλεονάσαι τοῦ καιροῦ μήτ' ἐλλιπεῖν

2 ἀναρθρος] ἀναίσθιος F | ὑπεροπτική] ὑποδεκτική F
 3 ἥμισυ EPMV 4 ἀκόμψευστον F | ἀρχαῖσμον ssc M² |
 τὸν EF: τὸ PMV | πίνον libri | ἔχοντα F 5 κάλλος om F
 6 τῆς EF: δὲ τῆς PMV 7 ποιητικούς F 8 διαφερόντως ci
 Sauppis | ἐπικῇ Sylburgius: ἐπιεικῇ F ἐπιεικῇ PMV om E
 9 κολοφώνιος P | ἐμπεδοκλῆς (hyphen) P: ἀλκμῶν F fort ex
 scholio | ἐν μελοποιίᾳ δὲ P 10 τραγωδίαι δ' (δὲ EF) P, EF
 τραγωδία M: δὲ τραγωδία V 11 δ' ἱστορίαι P, MV | ποιη-
 τικοῖς F 12 ὑπόθεσις ex -σεις corr P 13 τῶν ἐν εἰρημένων sed
 ἐν del F 14 ἀηδὴς ἂν F: ἂν ἀηδὴς PMV | ἐγένετο τοῖς πολλοῖς
 sed τοῖς del F cf l 15 15 ποιικιλλόμενος V | τ(οις) P: om FMV
 sed de F uide l 14 | ἑαρινοῖς] ἀριθμ(οις) P 16 ἔμελλεν P
 17 παραγγελτικόν V | ante δὴ II litter ras M | οὐδ' ἀνεξέλεγκτα
 (-λεγκτα M) PM οὐδ' ἂν ἐξέλεγκτα F: ἀνέλεγκτα V 19 δὲ om V¹
 δὴ P | μέτριον PV: μέτρον FM 20 λαμβεῖν V | μήτε PV

τῆς πίστεως. τοῦτο δὴ πειράσομαι ποιῆσαι δείγματα
 λαβὼν ὀλίγα παρὰ τῶν ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν. ποιη-
 152 τῶν μὲν οὖν Πίνδαρος ἀρκέσει παραληφθεὶς, συγγρα-
 φέων δὲ Θουκυδίδης· κράτιστοι γὰρ οὗτοι ποιηταὶ τῆς
 αὐστηραῆς ἁρμονίας. ἀρχέτω δὲ Πίνδαρος, καὶ τούτου 5
 διθύραμβός τις οὗ ἐστὶν ἀρχή·

Δεῦτ' ἐν χορὸν Ὀλύμπιοι

153 ἐπὶ τε | κλυτὰν πέμπετε χάριν θεοί,
 πολύβατον οἷ τ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα
 ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθάναις 10
 οἰχνεῖτε πανδαίδαλόν τ' εὐκλὲ' ἀγοράν,
 ἰοδέτων λαχεῖν στεφάνων τᾶν τ' ἑαριδρόπων ἀοιδᾶν·
 Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαΐᾳ

154 | ἴδετε πορευθέντ' ἀοιδᾶν δευτέρου
 ἐπὶ τὸν κισσοδόταν θεόν, 15
 τὸν Βρόμιον ἐριβόαν τε βροτοὶ καλέομεν,

6 Pindarus fr 75 Bergk

3 οὖν om M | παραλειφθεὶς M παρακληθεὶς V 5 δὴ F
 6 τίς οὖν ἐστὶν ἀρχή (-χή corr) P | ἡ ἀρχή E: ἀρχή FMV
 7 δεῦτ' EFM¹V: ἴδετ' P, M¹ | ἐν χορὸν EFV ἐν χορ(όν)
 P ἐ[σ] χορὸν c lit M 8 κλυτᾶν* c lit F κλυτὰν c ras supra
 ν P | πέμπεται P 9 πολύβατον (hyphen) P | οἷ τ'] οἷ F |
 ἄστεως F non 104, 16 | ὀμφαλὸν sscr φθαλμὸν M 10 ἀθή-
 ναις libri nisi quod ἀθήναι V. sed cf 104, 17 11 τ' om F¹
 12 ἰοδέτ(ων) P, MV ἰαδέτων E ὁδ' ἐγὼν (prosodiam adposuit
 m recentior) F | λάχει F: λαχετε P, EMV | τᾶν τ' ἑαριδρόπων]
 ἄντε ἀριδρόπων F τ' ἀντ' ἑαριδρέπων P τάν τε ἀριδρέπων E
 τ' ἀντ' ἑαριδρέπων M τῶν ἑαριδρέπων V | ἀοιδᾶν EFV: λοι-
 βάν PM 13 Διόθεν τέ με] διατεθέντε F | ἀγλαΐαι P ἀγλαῖα
 F, EMV 14 εἰδετε M | πορευθέντα· οἱ δ' ἄν F: πορευθέντες
 ἀοιδᾶν (ἀοιδᾶς EV) ceteri 15 τὸν om V | κισσοδόταν sed
 prius ν del P κισσοδέταν s: κισσοδαη F, EMV (latetne κισσο-
 μανῆ?) | θεόν] θν(ας) P 16 τὸν P: ὃν reliqui | βρόμιον δν
 EFMV βρόμι(ον). τ(ον) P | ἐριβόαντε (c ras supra β) P, M:
 ἐριβόαν EFV

- γόνον ὑπάτων νῖν τε πατέρων μέλομεν
 γυναικῶν τε Καδμεῖαν [ἔμολον].
 Ἐναργέα τελέων σάματ' οὐ λανθάνει,
 φοινικοεάνων δπότ' οἰχθέντος Ὠρᾶν θαλάμου
 5 εὐδομον ἐπάγησιν ἔαρ φντὰ νεκτάρεα·
 τότε βάλλεται, τότ' ἐπ' ἄμβροτον χέρσον ἔραται
 Ἴων φόβαι ῥόδα τε κόμαισι μίγνυνται
 ἀχεῖ τ' ὀμφαί μελέων σὺν αὐλοῖς
 ἀχεῖ τε Σεμέλαν ἐλικάμπυκα χοροί.
 10 ταῦθ' ὅτι μὲν ἔστιν ἰσχυρὰ καὶ στιβαρὰ καὶ ἀξιο-
 ματικά καὶ πολὺ τὸ αὐστηρὸν ἔχει τραχύνει τε ἀλύ-
 πως καὶ πικραίνει μετρίως τὰς ἀκοὰς ἀναβέβληται τε
 τοῖς χρόνοις καὶ διαβέβηκεν ἐπὶ πολὺ ταῖς ἀρμονίαις
 καὶ οὐ τὸ θεατρικὸν δὴ τοῦτο καὶ γλαφυρὸν ἐπι-
 15 δείκνυνται κάλλος ἀλλὰ | τὸ ἀρχαϊκὸν ἐκείνο καὶ αὐστη- 155

1 γονέων V | ὑπάτ(ω) P | νῖν τε] μὲν τε FM schol Pind
 Isthm 8, 36: μὲν P τς EV | μέλομεν] μέλπε P μελπέμεν
 Boeckhius 2 τε om F | καδμῖαν F καδμεῖαν ceteri |
 ἐμολον P σεμέλαν EV σεμέλην FM. an ἄγαλμα ut Soph Ant 1115?
 3 ἐναργεα νεμέω P, E ἐν ἄλγεα τεμεῶι F ἐν ἀργεα νεμέα
 MV | σάματ'] τεμάντιν F μάντιν reliqui 4 φοινικοεάνων F
 φοίνικος ἐανῶν reliqui: corr Kochius | ὀπότς F | οἰχθέντες F |
 ὦραν F ὦραν ceteri | θάλαμοι F. cf Aristides or III t I p 39
 Dind 5 εὐόαμον F | ἐπάγοισιν F ἐπαῖσιων reliqui | φντὰν
 (ras supra ν) ἐπ[α]ρεα c ras ampliore P, M 6 τότε om F |
 βάλλετε EV | τότε V | ἄμβροτον χέρσον EFV: ἀμβρόταν (αμσβρό-
 ταν P) χδόν' PM 6—7 ἔραται (ἔρατς V) Ἴων φόβαι ῥόδατε
 EV: ἔρατέων φοβερόδατε F ἔρατάν· Ἴων φοβεράτε P, M
 7 κόμαισι F | μίγνυνται EFV: μίγνυνται PM 8 ἀχεῖ τε F
 ἀχεῖται Apollon synt 224, 1: οἰχνεῖ τ' EPΜ οἰχνεῖτε V ὕμνεῖ
 τς s | ὀμφαί Apollon: ὀμφαῖ F ὀμφᾶ E ὀμφα V ὀμφαῖς PM
 9 ἀχεῖ τε Bergk: οἰχνεῖ τε libri ὕμνεῖτε s | σεμέλαν(αν)
 V | χορόν: V 11 τραχύνει V | ἀλύπ(ους) P 12 μετρίως
 τὰς ἀκοὰς EF: τ. ἀ. μετρ. PMV | ἀναβέβληται F: ἀναπέκληται
 PMV. cf 76, 9. 65, 15. 103, 5 13 ἐπὶ F: ἐπὶ τὸ PMV
 14 καὶ οὐ τὸ] καὶ οὔτε PMV οὐ τὸ F 15 καὶ FM: καὶ τὸ PV

ρόν, ἅπαντες ἂν εὖ οἶδ' ὅτι μαρτυρήσειαν οἱ μετρίαν
 ἔχοντες αἰσθησιν περὶ λόγους. τίνι δὲ κατασκευα-
 σθέντα ἐπιτηδεύσει τοιαῦτα γέγονεν (οὐ γὰρ ἄνευ γε
 τέχνης καὶ λόγου τινός, αὐτοματισμῷ δὲ καὶ τύχῃ χρη-
 σάμενα τοῦτον εἴληφε τὸν χαρακτήρα), ἐγὼ πειράσομαι 5
 δεικνύναι.

τὸ πρῶτον αὐτῷ κῶλον ἐκ τεττάρων σύγκειται λέ-
 ξεως μορίων, ῥήματος καὶ συνδέσμων καὶ δυεῖν προση-
 γορικῶν· τὸ μὲν οὖν ῥῆμα καὶ ὁ σύνδεσμος συναλοιφῇ
 κερασθέντα οὐκ ἀηδῇ πεποίηκε τὴν ἁρμονίαν· τὸ δὲ 10
 προσηγορικὸν τῷ συνδέσμῳ συντιθέμενον ἀποτετρά-
 χυκεν ἀξιολόγως τὴν ἁρμογὴν· τὸ γὰρ ἐν χορδὸν καὶ
 ἀντίτυπον καὶ οὐκ εὐεπές, τοῦ μὲν συνδέσμου λήγον-
 τος εἰς ἡμίφωνον στοιχείον τὸ ν̄, τοῦ δὲ προσηγορι-
 κοῦ τὴν ἀρχὴν λαμβάνοντος ἀφ' ἐνός τῶν ἀφώνων 15
 156 τοῦ χ̄· ἀσύμ|μικτα δὲ τῇ φύσει ταῦτα τὰ στοιχεῖα καὶ
 ἀκόλλητα· οὐ γὰρ πέφυκε κατὰ μιαν συλλαβὴν τοῦ χ̄
 προτάττεσθαι τὸ ν̄, ὥστε οὐδὲ συλλαβῶν ὅρια γινό-
 μενα συνάπτει τὸν ἦχον, ἀλλ' ἀνάγκη σιωπὴν τινα
 γενέσθαι μέσῃ ἀμφοῖν τὴν διορίζουσαν ἑκατέρου τῶν 20
 γραμμάτων τὰς δυνάμεις. τὸ μὲν δὴ πρῶτον κῶλον

1 εὖ F: om PMV | μαρτυρή[σ]ειαν et μετρία[ν] c ras F
 2 ἔχοντες αἰσθησιν F: αἰσθ. ἔχ. PMV | λόγους... 4 τ. καὶ om F |
 τίνι δε P 3 τοιαύτη M¹ 4 δὲ καὶ F: καὶ PMV | χρησά-
 μενον F 5 ἐγὼ PMV: ὃν ἐγὼ F 6 δεικνύναι F: δεικνύνειν
 PMV 7 αὐτὸ F | τεσσάρων V 8 δυοῖν MV 9 συναλη-
 φῇ F συναλιφῇ P 10 πεποίηκεν P 12 ἀξιολόγως (hyphen)
 P | ἐν ssc σ M | καὶ ἀντίτυπον EF: ἀντίτυπὸν τε PMV
 13 εὐεπές EF: εὐπετές PMV cf Goeller ad Demetr p 196
 16 χ̄ ex ν corr F | τῇ φύσει P, M mg F: om F¹ τῇ φύσει V
 17 πέφυκεν P 18 προτάττεσθαι F: προτετάχθε P, MV | οὐδὲ
 PMV: οὔτε F | ὅρια] ὅρια F δύο (β̄ P) μόρια EPM δύο τὰ
 μόρια V 19 συνάπτει] τύπτει F 20 γενέσθαι EF: γίγνε-
 σθαι P γίνεσθαι MV | μέσοιιν EM | ἑκατέρων EF

- οὕτω τραχύνεται τῇ συνθέσει. κῶλα δέ με δέξαι λέ-
γειν οὐχ οἷς Ἀριστοφάνης ἢ τῶν ἄλλων τις μετρικῶν
διεκόσμησε τὰς ᾠδὰς, ἀλλ' οἷς ἡ φύσις ἀξιοῖ διαιρεῖν
τον λόγον καὶ ῥητόρων παῖδες τὰς περιόδους διαιροῦσι.
5 τὸ δέ γε τούτῳ παρακείμενον κῶλον τὸ ἐπὶ τε
κλυτὰν πέμπετε χάριν θεοί' διαβέβηκεν ἀπὸ τοῦ
προτέρου διάβασιν ἀξιόλογον καὶ περιέβληκεν ἐν αὐτῷ
πολλὰς ἀρμονίας ἀντιτύπους. ἄρχει μὲν γὰρ αὐτοῦ
στοιχεῖον ἐν τῶν | φωνήεντων τὸ ε̄ καὶ παρόκειται 157
10 ἑτέρῳ φωνήεντι τῷ ι· εἰς τοῦτο γὰρ ἔλγηγε τὸ πρὸ
αὐτοῦ. οὐ συναλείφεται δὲ οὐδὲ ταῦτ' ἀλλήλοις οὐδὲ
προτάττεται κατὰ μίαν συλλαβὴν τὸ ι τοῦ ε̄· σιωπῇ
δὲ τις μεταξὺ ἀμφοῖν γίνεται διερείδουσα τῶν μορίων
ἐκάτερον καὶ τὴν βάσιν αὐτοῖς ἀποδιδοῦσα ἀσφαλῆ.
15 ἐν δὲ τῇ κατὰ μέρος συνθέσει τοῦ κῶλου τοῖς μὲν
ἐπὶ τε συνδέσμοις ἀφ' ὧν ἄρχεται τὸ κῶλον, εἴτε ἄρα
πρόθεσιν αὐτῶν δεῖ τὸ ἡγούμενον καλεῖν, τὸ προση-
γορικὸν ἐπικείμενον μόριον τὸ κλυτὰν ἀντίτυπον πε-
ποίηκε καὶ τραχεῖαν τὴν σύνθεσιν· κατὰ τί ποτε; ὅτι

1 οὕτως F | τῇ θέσει V | με δέξαι PV: μ' ἔδοξε FM | λέγειν
F: νυνὶ λέγειν PMV 2 οὐχ' F 3 διεκόσμησεν P διεκόσμισε
F | ὁδὰς F | διερεῖν ut 4 διεροῦσι F 4 καὶ <οί> Sauppius | διαι-
ροῦσιν P 5 δέ τούτῳ PV: δ' ἐπὶ τούτων F, M | τε om F
6 κλυτὰν F ut infra 18. 103, 2. 8 | πέμπει V | χάριν] ἄριν P
θεοί FM: om PV | διαβέβηκεν F: βέβηκε τε PMV 7 ἐν om F
αὐτῷ libri 9 ἐν] ἐκ F 10 τὸ ι F | ἔλγηγε δ F ἔλῃξεν τὸ P, MV
11 ταῦτα PMV | ἀλλήλος F¹ 12 προτάττεται] παρ' οἷς
τάττεται F | τοῦ ε̄] τῷ ε̄ F 13 δὲ M δ[ῆ] c ras F δῆ PV |
τις FM: τις ἢ PV | διερείδουσα P 14 αὐτοῖς ἀποδιδοῦσα F:
ἀποδοῦσα αὐτοῖς PMV | ἀσφαλῆ· ἐν δῆ P 15 μέρους? F¹ |
τοῦ κῶλου F: τῶν κῶλων PMV | τοῖς μὲν ἐπὶ τε V τοῖς μὲν
ἔπειτα P: τὸ ἐπὶ^ε. εἴ τε F τὸ ἐπὶ τοῖς μὲν ἔπειτα M 16 σύν-
δεσμον F: habes caussam interpolationis 17 αὐτῷ P¹ | δεῖ]
δῆ F 18 τὸ ante κλυτὰν om V | πεποίηκεν P 19 κατὰ
τί ποτε· ὅτι F: κατὰ τι δήποτε PMV

βούλεται μὲν εἶναι βραχεῖα ἢ πρώτη συλλαβὴ τοῦ
 κλυτάν, μακροτέρα δ' ἐστὶ τῆς βραχείας ἐξ ἀφώνου
 τε καὶ ἡμιφώνου καὶ φωνήεντος συνεστῶσα. τὸ δὲ μὴ
 εἰλικρινῶς αὐτῆς βραχὺ καὶ ἄμα τὸ ἐν τῇ κράσει τῶν
 γραμμάτων δυσεκφόρητον ἀναβολὴν τε ποιεῖ καὶ ἐγκο- 5
 πὴν τῆς ἁρμονίας. εἰ γοῦν τὸ $\bar{\kappa}$ τις ἀφέλοι τῆς συλ-
 158 λαβῆς καὶ | ποιήσειεν ἐπὶ τε λυτάν, λυθήσεται καὶ
 τὸ βραδὺ καὶ τὸ τραχὺ τῆς ἁρμονίας. πάλιν τῷ κλυ-
 τάν προσηγορικῶς τὸ πέμπετε ῥηματικὸν ἐπικείμενον
 οὐκ ἔχει συνωδὸν οὐδ' εὐκέραστον τὸν ἥχον, ἀλλ' 10
 ἀνάγκη στηριχθῆναι τὸ $\bar{\nu}$ καὶ πιεσθέντος ἱκανῶς τοῦ
 στόματος τότε ἀκουστὸν γενέσθαι τὸ $\bar{\pi}$. οὐ γὰρ ὑπο-
 τακτικὸν τῷ $\bar{\nu}$ τὸ $\bar{\pi}$. τούτου δ' αἴτιον ὁ τοῦ στόμα-
 τος σχηματισμὸς οὔτε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον οὔτε τῷ
 αὐτῷ τρόπῳ τῶν γραμμάτων ἐκφέρων ἐκάτερον· τοῦ 15
 μὲν γὰρ $\bar{\nu}$ περὶ τὸν οὐρανὸν γίνεται ὁ ἥχος καὶ τῆς
 γλώττης ἄκροις τοῖς ὁδοῦσι προσανισταμένης καὶ τοῦ
 πνεύματος διὰ τῶν ῥωθίωνων μεριζομένου, τοῦ δὲ $\bar{\pi}$
 μύσαντός τε τοῦ στόματος καὶ οὐδὲν τῆς γλώττης

1 μὲν εἶναι] μένειν F 2 δέ ἐστι V 3 καὶ ἡμιφώνου
 om P | ἐστῶσα P 5 δυσεκφόρητον F δυσεκφώνητον E δυ-
 σέκφορον PMV | ἀνακοπήν Sauppian 6 εἴ γε οὐν F 7 ποιή-
 σει EF | λ[υ]τάν c ras F | καὶ τὸ βραδὺ καὶ τὸ τραχὺ καὶ τὸ
 τραχὺ E καὶ τὸ βραχὺ sed in mg καὶ τὸ ταχὺ add F 10 εὐκέρ-
 *ραστον c ras P | τὸν om EF 11 ἀνάγκη P | τὸ ν[ῦ] c ras F |
 τοῦ στόματος τότε E τότε et in mg στομ(ατος) F τοῦ $\bar{\pi}$ τότε M
 τότε V: τούτου Ps 12 τὸ $\bar{\pi}$ om F¹M, sscr F² 13 το $\bar{\pi}$ τοῦ
 $\bar{\kappa}$ P | τῷ $\bar{\nu}$ | τ[ῷ] $\bar{\nu}$ M | $\bar{\pi}$ F | τοῦτο F | δὲ PV | αἴτιον EF:
 αἴτιος PMV | στόματος] σχήματος V 14 οὔτε (ante τῷ) EF:
 οὐδὲ PMV 15 ἐκφέρων F | ἐκάτερον F: ἐκάτερον τὸ $\bar{\pi}$ καὶ τὸ
 $\bar{\nu}$ PMV 16 γὰρ om M | νῦ FM: om PV | γίνεται F: τε
 γίνεται PMV | ὁ om V | καὶ del Sauppian 17 γλώττης F:
 γλώσσης PMV | ὁδοῦσιν P | προσανισταμένης F, M 18 $\bar{\pi}$ F
 19 μύσαντό σε τοῦ P μύσαντός σε τοῦ M | τε τοῦ στόματος om
 F | γλώττης F: γλώσσης PMV

συνεργούσης τοῦ τε πνεύματος κατὰ τὴν ἀνοιξιν τῶν
 χειλῶν τὸν ψόφον λαμβάνοντος ἀθροῦν, ὥς καὶ πρό-
 | τερον εἴρηται μοι· ἐν δὲ τῷ μεταλαμβάνειν τὸ στόμα 159
 σχηματισμὸν ἕτερον ἐξ ἑτέρου μήτε συγγενῇ μήτε
 5 παρόμοιον ἐμπεριλαμβάνεται τις χρόνος, σὺν ᾧ διίστα-
 ται τὸ λεῖόν τε καὶ εὐεπὲς τῆς ἀρμονίας. καὶ ἅμα οὐδ'
 ἢ προηγουμένη τοῦ πέμπετε συλλαβὴ μαλακὸν ἔχει τὸν
 ἦχον ἀλλ' ὑποτραχύνει τὴν ἀκοὴν ἀρχομένη τε ἐξ ἀφώ-
 νου καὶ λήγουσα εἰς ἡμίφωνον. τῷ τε χάριν τὸ θεοὶ
 10 παρακείμενον ἀνακόπτει τὸν ἦχον καὶ ποιεῖ διερεισμὸν
 ἀξιόλογον τῶν μορίων, τοῦ μὲν εἰς ἡμίφωνον λήγοντος
 τὸ ν̄, τοῦ δὲ ἄφωνον ἔχοντος ἡγούμενον τὸ θ̄· οὐδενὸς
 δὲ ἐφύκε προτάττεσθαι τῶν ἀφώνων τὰ ἡμίφωνα.
 τούτοις ἐπιφέρεται τρίτον κῶλον τουτί 'πολύβα-
 15 τον οἷ τ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα ἐν ταῖς ἱεραῖς
 Ἀθάναις οἰχνεῖτε'. ἐνταῦθα τῷ τε ὀμφαλὸν εἰς
 τὸ ν̄ λήγοντι τὸ θυόεντα παρακείμενον ἀπὸ τοῦ θ̄
 ἀρχόμενον ὁμοίαν | ἀποδίδωσιν ἀντιτυπίαν τῇ πρό- 160
 τερον, καὶ τῷ θυόεντα εἰς φωνῇεν τὸ ᾱ λήγοντι
 20 ζευγνύμενον τὸ 'ἐν ταῖς ἱεραῖς' ἀπὸ φωνήεντος τοῦ

2 πρότερον p 53, 15 et 56, 1 secundum auctorem diuersum

1 συνεργούσης] μεριζομένη συνεργούσης F: ἐνεργούσης PV
 et sscr μεριζομένης M 2 ἀθροῦν M | ὥς F: ὥς δὲ PMV
 3 δὲ F: δὴ PMV | τὸ στόμα PMV: τὸν F 5 σὺν ᾧ διίσταται]
 ἐν ᾧ διίσταται P δι' οὐ συνίσταται FMV 6 λεῖόν τε F: λεῖον
 PMV | εὐεπὲς F: εὐπετὲς PV εὐτελὲς M | οὐδὲ PMV 7 ἢ
 om M | πέμπεται F | συλλαβ(ην) P | μακρον P. 8 ἀρχομένη F:
 ἀρχουσα PMV 9 ἡμίφωνα M | fort τῷ δὲ | τὸ] τῷ M¹
 10 ποιεῖ F: ποιεῖ τὸν PMV | ἐρισμὸν P διορισμὸν FMV cf 106, 7
 12 τοῦ ν̄ (νῦ F) FMV: om P | θῆτα F 15 οἷ τ'] οἷ F |
 ὀμφαλὸν] ὀφθαλμὸν sscr M 16 ἀθάναις F: ἀθήναις PMV
 τῷ] τό M 17 παρακείμε(ος) P | ἀπὸ . 18 ἀρχόμενον om P
 θῆτα F 18 δίδωσιν M | τῇ] τῷ F 19 τῷ] τὸ FM
 20 ζευγνύμενον F: ἐπεζευγμένον PMV | τοῦ om P

ε̄ λαμβάνον τὴν ἀρχὴν διέσπακε τῷ μεταξὺ χρόνῳ τὸν
 ἦχον οὐκ ὄντι ὀλλῶ. τούτοις ἐκεῖνα ἔπεται 'πανδαί-
 δαλόν τ' εὐκλέ' ἀγοράν'. τραχεῖα κἀνταῦθα καὶ
 ἀντίτυπος ἡ συζυγία· ἡμιφώνῳ γὰρ ἄφωνον συνάπτε-
 ται τῷ ν̄ τὸ τ̄ καὶ διαβέβηκεν ἀξιόλογον διάβασιν ὃ 5
 μεταξὺ τοῦ τε προσηγορικοῦ τοῦ πανδαίδαλον καὶ
 τῆς συναλοιφῆς τῆς συναπτομένης αὐτῷ χρόνος· μακρὰ
 μὲν γὰρ ἀμφότεραι, μελίσων δὲ οὐκ ὀλλῶ τῆς μετρίας
 ἡ συναλείφουσα τὰ δύο συλλαβή, ἔξ ἀφώνου τε καὶ
 δυεῖν συνεστῶσα φωνηέντων· εἰ γοῦν τις αὐτῆς ἀφέ- 10
 λοι τὸ τ̄ καὶ ποιήσῃε πανδαίδαλον εὐκλέ' ἀγοράν,
 εἰς τὸ δίκαιον ἐλθοῦσα μέτρον εὐεπεστάτην ποιήσῃ
 τὴν ἀρμονίαν.

- 161 ὁμοία τούτοις ἐστὶ κἀκεῖνα 'ιοδέτων λαχεῖν'.
 παράκειται γὰρ ἡμίφωνα δύο ἀλλήλοις τὸ ν̄ καὶ τὸ λ̄, 15
 φυσικὴν οὐκ ἔχοντα συζυγίαν τῷ μήτε κατὰ τοὺς
 αὐτοὺς <τόπους μήτε καθ'> ὁμοίους σχηματισμοὺς τοῦ
 στόματος ἐκφέρεσθαι. καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις λεγόμενα
 μηχανύεται τε ταῖς συλλαβαῖς καὶ διέστηκε ταῖς ἀρμο-

1 λαμβάνοντος τὴν F 2 ἦχον] χρόνον F | πανδαίδαλον-
 τ(ες) P 3 τραχεῖα κἀνταῦθα om F 4 συνάπτεται F: συν-
 ἀπτεται γράμμα PMV 5 τὸ ν̄ (καὶ add M) τὸ τ̄ FM | διά-
 βασιν FM¹: διάστασιν PV sscr M² | ὃ libri: ἡ s 6 τε om FM |
 πανδαλον M 7 συναλειφῆς F συναλιφῆς P | συναπτομένης F:
 ἐπισυναπτομένης PMV | χρόνος F: om PMV | μακρὰ et ἀμφό-
 τερα F 8 μὲν γὰρ] μὲν P γὰρ F: γὰρ εἰσιν MV | uoci ἀμφό-
 τεραι notam ./. superposuit P² sed in mg non est quo refera-
 tur | μετρίας F: συμμετρίας PMV 9 τὰς δύο (β̄ P) συλλαβὰς
 libri 10 δυεῖν FP: δυοῖν MV | συνεστῶτα V | αὐτῆς ἀφέ-
 λοιτο F: ἀφέλοιτο αὐτῆς PMV cf 103, 6 11 καὶ ... 12 εἰς τὸ
 om P 12 εὐεπεστάτην F: εὐπεπεστέραν PM¹V εὐεπεστέραν sscr
 M² | ne <ἄν> ποιήσῃε conicias, cf 103, 7. 128, 12 14 ἰοδέτων
 M δ δ' ἐγὼν F | λάχει F: λάχετε στεφάνων PMV λάβετε στεφ. s

15 γὰρ F: om PMV | ἡμίφωνα δύο F: β̄ ἡμίφωνα P, MV
 16 μήτε] μὴ s 17 αὐτοὺς ὁμοίους F ὁμοίους PMV 19 διέστηκεν P

- νίαις ἐπὶ πολὺ 'στεφάνων τᾶν τ' ἐαριδρόπων·
 μακραι γὰρ καὶ δεῦρο συγκρούονται συλλαβαὶ τὸ δί-
 καιον ὑπεραίρουσαι μέτρον, ἥ τε λήγουσα τοῦ στεφά-
 νων μορίου δυσὶ περιλαμβάνουσα ἡμιφώνοις φωνῆεν
 5 γράμμα φύσει μακρὸν καὶ ἡ συναπτομένη ταύτη τρισὶ
 μηχανομένη γράμμασιν ἀφώνῳ καὶ φωνήεντι μακρῶς
 λεγόμενῳ καὶ ἡμιφώνῳ· διερισμός τε οὖν γέγονε τοῖς
 μήκεσι τῶν συλλαβῶν καὶ ἀντιτυπία τῇ παραθέσει τῶν
 γραμμάτων, οὐκ ἔχοντος τοῦ τ συνωδὸν τῷ ν τὸν ἥχον,
 10 ὃ καὶ πρότερον εἴρηκα. παρᾱκειται δὲ καὶ τῷ ἀοιδᾶν
 εἰς τὸ ν λήγουντι ἀπὸ τοῦ δ ἀρχόμενον ἀφώνου τὸ
 Διδ|θεν τε καὶ τῷ σὺν ἀγλαῖα εἰς τὸ ι λήγουντι τὸ 162
 ἴδετε πορευθέντ' ἀοιδᾶν ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ ι. πολλὰ
 τις ἂν εὔροι τοιαῦτα ὅλην τὴν ᾠδὴν σκοπῶν.
 15 Ἴνα δὲ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν εἰπεῖν ἐγγένηται μοι,
 Πινδάρου μὲν ἄλλις ἔστω, Θουκυδίδου δὲ λαμβανέσθω
 λέξις ἡ ἐκ τοῦ προοιμίου ἥδε·

- Θουκυδίδης Ἀθηναῖος | ξυνέγραψε τὸν πόλεμον 163
 τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων ὥς ἐπολέμησαν
 20 πρὸς ἀλλήλους, ἀρξάμενος εὐθύς καθισταμένου καὶ
 ἐλπίσας μέγαν τε ἔσεσθαι καὶ ἀξιολογώτατον τῶν

18 Thucydides I 1

- 1 πολλὸν P | τᾶν τ' | τ' αὐτ' P τ' αὐ M ἂν τ' F τῶν τ' V |
 ἐαριδρόπων F: ἐαριδρέπων PM ἐαριδρέπων V 2 δεῦρο P
 3 ὑπεραίρουσα M 5 ἥ] μὴ F 6 μηχανομένη F et sscr M²:
 μηχανθείσα PM¹V | μακρῶ F 7 διερισμός M διορισμός V |
 γέγονεν et 8 μήκεσιν P 10 ὃ F: ὡς PMV | δὲ] τε F | ἀοιδᾶν
 libri: λοιβάν s 11 ἀρχόμενον M | ἀφώνου FM: ἄφωνον PV
 12 διατεθέν τε F διόθεν τέ με PMV | ἀγλαῖαι libri
 13 πορευθέντα· οἱ δε F: πορευθέντες ἀοιδαν (-δάν M -δαν V)
 PMV | ἀρχόμενον] ἀρχαῖοι μόνον F | ἰῶτα M 15 λοιπῶν
 εἰπεῖν] λοιπὸν M | μοι F: μοι χρόνος PV μοι χρόνων M
 16 ἄλλις P 19 τῶν] τὸν P | καὶ] τε καὶ P

- προγεγεννημένων, τεκμαιρόμενος ὅτι ἀκμάζοντές τε
 164 ἦσαν ἐς αὐτὸν ἀμφοτέροι παρασκευῇ | τῇ πάσῃ, καὶ
 τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ὁρῶν ξυνιστάμενον πρὸς ἑκα-
 τέρους, τὸ μὲν εὐθύς, τὸ δὲ καὶ διανοοῦμενον.
 κίνησις γὰρ αὕτη μεγίστη δὴ τοῖς Ἑλλήσιν ἐγένετο 5
 καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων, ὥς δ' εἰπεῖν καὶ ἐπὶ
 πλείστον ἀνθρώπων. τὰ γὰρ πρὸ αὐτῶν καὶ τὰ ἔτι
 παλαιότερα σαφῶς μὲν εὑρεῖν διὰ χρόνου πλήθους
 ἀδύνατα ἦν· ἐκ δὲ τεκμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρότατον
 σκοποῦντί μοι πιστεῦσαι ξυμβαίνει, οὐ μεγάλα νο- 10
 μῖζω γενέσθαι οὔτε κατὰ τοὺς πολέμους οὔτε ἐς
 τᾶλλα. φαίνεται γὰρ ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη οὐ
 πάλαι βεβαίως οἰκουμένη, ἀλλὰ μεταναστάσεις τε
 οὔσαι τὰ πρότερα καὶ ῥαδίως ἕκαστοι τὴν ἑαυτῶν
 ἀπολείποντες βιαζόμενοι ὑπὸ τινων ἀεὶ πλειόνων. 15
 τῆς γὰρ ἐμπορίας οὐκ οὔσης οὐδ' ἐπιμιγνύντες
 ἀδεῶς ἀλλήλοις οὔτε κατὰ γῆν οὔτε διὰ θαλάσσης,
 νεμόμενοί τε τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι ὅσον ἀποξῆν καὶ
 165 περιουσίαν χρημάτων οὐκ ἔχοντες οὐδὲ γῆν φυτεύ-
 οντες, ἄδηλον ὃν ὁπότε τις ἐπελθὼν καὶ ἀτειχίστων 20
 ἄμα ὄντων ἄλλος ἀφαιρήσεται, τῆς τε καθ' ἡμέραν
 ἀναγκαίου τροφῆς πανταχοῦ ἂν ἡγούμενοι ἐπικρα-
 τεῖν οὐ χαλεπῶς ἀνίσταντο.

1 ὅτι | τε ὅτι V | τε om EF 2 ἦσαν libri | εἰς EF | εἰς
 αὐτὸν ἦσαν E 3 πρὸς . . . 4 διανοοῦμενον om P τὸ μὲν . . .
 διαν. om M 6 δὲ PMV 7 πλείστον EF πλείστων sic P:
 πλείστων MV | αὐτῶν EFP: αὐτοῦ MV | καὶ τὰ EFs: καὶ
 PMV ut t I p 355, 8 8 ἐρεῖν P 9 ἀδύνατον M | μακρό-
 τερον F 11 πολέμους P 12 τ' ἄλλα F: τὰ ἄλλα PMV |
 νῦν] συν P ἐν V | ἑλλάς* c ras F 15 ἀπολιπόντες F | ἀεὶ
 om F 16 οὐδὲ M | ἐπιμιγνύντες ἄλλ. (om ἀδεῶς) F
 19 οὐδὲ γῆν φυτ. om F 21 τῆς τε | τῆς V 22 [ἀ]νηγό-
 μενοι c ras F 23 ἀνίστατο F ἀπανίσταντο Thue

αὕτη ἡ λέξις ὅτι μὲν οὐκ ἔχει λείας οὐδὲ συν-
 εξεσμένας ἀκριβῶς τὰς ἀρμονίας οὐδ' ἔστιν εὐεπῆς καὶ
 μαλακὴ καὶ λεληθότως ὀλισθάνουσα διὰ τῆς ἀκοῆς
 ἀλλὰ πολὺ τὸ ἀντίτυπον καὶ τραχὺ καὶ στρυφνὸν
 5 ἐμφαίνει, καὶ ὅτι πανηγυρικῆς μὲν ἢ θεατρικῆς οὐδὲ
 κατὰ μικρὸν ἐφάπτεται χάριτος, ἀρχαϊκὸν δέ τι καὶ
 αὐθαδὲς ἐπιδείκνυται κάλλος, ὥς πρὸς εἰδότας ὁμοίως
 τοὺς εὐπαιδεύτους ἅπαντας οὐδὲν δέομαι λέγειν ἄλλως
 τε καὶ αὐτοῦ γε τοῦ συγγραφέως ὁμολογήσαντος, ὅτι
 10 εἰς μὲν ἀκρόασιν ἦττον ἐπιτερπῆς ἢ γραφὴ ἔστι,
 'κατῆμα δ' εἰσαεὶ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα εἰς τὸ
 παραινέειν ἀκούειν σύγκειται'. τίνα δ' ἔστι τὰ 166
 θεωρήματα οἷς χρησάμενος ἀνὴρ οὗτος ἀπηνῆ καὶ
 αὐστηρὰν πεποίηκε τὴν ἀρμονίαν, δι' ὀλλῶν σημανῶ·
 15 ῥάδιον γὰρ ἔσται μικρὰ μεγάλων εἶναι δέλματα τοῖς
 μὴ χαλεπῶς ἐπὶ τὴν τοῦ ὁμοίου τε καὶ ἀκολουθου
 μεταβαίνουσιν θεωρίαν.

αὐτίκα ἐν ἀρχῇ τῷ Ἀθηναῖος προσηγορικῶς τὸ
 ξυνέγραψε ῥῆμα ἐφαρμοττόμενον διύστησιν ἀξιολόγως
 20 τὴν ἀρμονίαν· οὐ γὰρ προτάσσεται τὸ σ τοῦ ξ κατὰ

11 Thucydides I 22, 4

1 αὕτη EF: αὕτη πάλιν PMV | συνεξεσμένους EV
 2 οὐδὲ EFPV | ἔστιν FM | καὶ μαλακὴ EFM: om PV
 3 ὀλισθάνουσα P: ὀλισθαίνουσα FMV 4 ἀ[λλὰ] c ras F |
 καὶ τραχὺ om EF | στρυφνὸν F 5 ἐμφαίνειν. V 7 αὐθαδὲς
 F | ὥς ... ἅπαντας cf Kruegerus ad Dion historiogr p 259
 8 ἀπαιδεύτους V 9 αὐτοῦ τε F αὐτοῦ E αὐτοῦ τοῦτο γε PMV
 10 ἔστιν F ἔσται ci Kruegerus 11 δὲ PMV 12 ἀκούειν
 om F | εἰνος F | δ' E δὲ ceteri 13 ἀνῆρ PMV: ὁ ἀνῆρ EF |
 οὕτως libri: corr Sauppis | ἀπηνῆ M ἀπεινῆ F: ἐόπινῃ PV
 om E 14 πεποίηκεν P | διαλόγων F¹ | σημανῶ EFV: σοι
 σημανῶ PM 15 ῥάδιον] ῥαιδία F ῥαῖον P, MV | ἔσται F:
 ἔστι PMV 17 μεταβαίνουσαι F μεταβαίνουσι MV 18 τῷ]
 τὸ V 19 ἐφαρμοττόμενον F ἐπαγόμενον E 20 ἀρμονίαν
 et ἀρμόττειν cum psilosi constanter F | τὸ] τοῦ M¹

συνεκφορὰν τὴν ἐν μιᾷ συλλαβῇ γινομένην· δεῖ δὲ
 τοῦ $\bar{\sigma}$ σιωπῇ καταληφθέντος τότε ἀκουστὸν γενέσθαι
 τὸ ξ . τοῦτο δὲ τραχύτητα ἐργάζεται καὶ ἀντιτυπίαν
 τὸ πάθος. ἔπειθ' αἱ μετὰ τοῦτο γινόμεναι συγκοπαὶ
 τῶν ἤχων, τοῦ τε $\bar{\nu}$ <καὶ τοῦ $\bar{\pi}$ > καὶ τοῦ $\bar{\tau}$ καὶ τοῦ $\bar{\pi}$ 5
 καὶ τοῦ $\bar{\kappa}$ τετράκις ἐξῆς ἀλλήλοις παρακειμένων, χαράτ-
 167 τουσιν εὖ μάλα τὴν ἀκοὴν καὶ | διασαλεύουσιν ἀξιο-
 λόγως τὰς ἀρμονίας, ὅταν φῇ 'τὸν πόλεμον τῶν
 Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων'. τούτων γὰρ τῶν
 μορίων τῆς λέξεως οὐθὲν ὃ τι οὐ <σιωπῇ> κατα- 10
 ληφθῆναι τε δεῖ καὶ πιεσθῆναι πρότερον ὑπὸ τοῦ στό-
 ματος περὶ τὸ τελευταῖον γράμμα, ἵνα τὸ συναπτόμενον
 αὐτῷ τρανὴν καὶ καθαράν τὴν ἑαυτοῦ λάβῃ δύναμιν.
 ἔτι πρὸς τούτοις ἡ τῶν φωνηέντων παράθεσις ἡ κατὰ
 τὴν τελευταίαν τοῦ κώλου τοῦδε γενομένη ἐν τῷ καὶ 15
 Ἀθηναίων διακέκρουκε τὸ συνεχὲς τῆς ἀρμονίας καὶ
 διέστακεν πάνυ αἰσθητὸν τὸν μεταξὺ λαβοῦσα χρόνον·
 ἀκέραστοι γὰρ αἱ φωναὶ τοῦ τε $\bar{\iota}$ καὶ τοῦ $\bar{\alpha}$ καὶ ἀπο-
 κόπτουσιν τὸν ἥχον· τὸ δ' εὐεπὲς οἱ συνεχεῖς τε καὶ
 οἱ συλλεινόμενοι ποιοῦσιν ἥχοι.

20

καὶ αὖθις ἐν τῇ δευτέρᾳ περιόδῳ τὸ προηγούμενον

1 τὴν] τῶν M | μίαι F | δὲ EFV: δὴ PM 2 $\bar{\sigma}$ om F¹ |
 ληφθέντος sed sscr κατὰ F² 4 μετὰ τούτων F | συγκοπαὶ]
 immo ἀνακοπαὶ cf 104, 10. 110, 8. 111, 8 5 καὶ τοῦ $\bar{\pi}$ inserui
 6 ἐξῆς F ἐξ PM | ἀλλήλας F | παρακείμεναι libri 7 τὴν]
 καὶ τὴν P | ἀξιολόγους M 8 τὸν πόλεμον om F | τῶν] τὸν P
 10 οὐθὲν EF: οὐδὲν PMV | οὐ <σιωπῇ> cf 1 2: οὐν F οὐχ
 EPMV | καταλειφθῆναι M 11 τε om PMV | ὑπὸ] ἐπὶ P
 13 αὐτῷ ex αὐτῷ F² 14 ἡ] ἡ F 15 τελευταίαν F, MV om P.
 facilis est coniectura τελευτῇ aut τὰ τελευταῖα 17 διέστακεν
 P, MV: διέστηκε EF. διέσπακε fuit qui coniceret | πάνυ] πάντ'
 F | τὸν om F 18 γὰρ EF: τε γὰρ PMV 19 τὸ
 δ'... 20 ἥχοι EFP: om MV 21 καὶ αὖθις F: αὖθις PMV |
 τὸ F: om PMV

κῶλον τουτί 'ἀρξάμενος εὐθὺς καθισταμένον'
 μετρίως ἀρμόσας ὁ ἀνὴρ ὥς ἂν εὖφωνόν τε μάλιστα
 φαίνοιτο καὶ μαλακόν, τὸ μετὰ τοῦτο πάλιν ἀποτρα-
 χύνει καὶ διασπᾷ | τοῖς διαχαλάσμασι τῶν ἀρμονιῶν¹⁶⁸
 5 καὶ ἐλπίσας μέγαν τε ἔσεσθαι καὶ ἀξιολογώ-
 τατον τῶν προγεγενημένων', τρεῖς γὰρ ἀλλήλοις
 ἐξῆς οὐ διὰ μακροῦ παράκειται φωνήεντα συγκρούσεις
 ἐργαζόμενα καὶ ἀνακοπὰς καὶ οὐκ ἔδῶντα τὴν ἀκρόασιν
 ἐνὸς κώλου συνεχοῦς λαβεῖν φαντασίαν· ἥ τε περίοδος
 10 αὐτῷ λήγουσα εἰς τὸ 'τῶν προγεγενημένων' οὐκ
 ἔχει τὴν βᾶσιν εὐγραμμον καὶ περιφερῆ, ἀλλ' ἀκόρυ-
 φός τις φαίνεται καὶ ἀκατάστροφος, ὥσπερ μέρος
 οὕσα τῆς δευτέρας ἀλλ' οὐχί [τῆς πρώτης] τέλος.

τὸ δ' αὐτὸ πέπονθε καὶ ἡ τρίτη περίοδος· καὶ γὰρ
 15 ἐκείνης ἀπερίγραφός ἐστι καὶ ἀνέδραστος ἡ βᾶσις τε-
 λευταῖον ἐχούσης μόριον 'τὸ δὲ καὶ διανοοῦμενον',
 πολλὰς ἅμα καὶ αὐτὴ περιέχουσα φωνηέντων τε πρὸς
 φωνήεντα ἀντιτυπίας καὶ ἡμιφώνων πρὸς ἡμιφωνα
 καὶ ἄφωνα, ὥσπερ ἐργάζεται τὰ μὴ συνφθὰ τῇ φύσει
 20 τραχύτητας. ἵνα δὲ | συνελὼν εἰπω, δῶδεκά που περι- 169
 ὀδων οὐσῶν ἅς παρεθέμην, εἴ τις αὐτὰς συμμέτρως

1 τουτί] τοῦ F 2 τε FPM: τε καὶ V | [μ]άλιστα c ras F.
 cf Sadaeus p 226 3 ἀποτραχύνει PV: ἐπιτραχύνει FM
 4 διαχαλάσμασιν P ἀποχαλάσμασιν F 5 τε] τε καὶ F¹ | ἀξιο-
 λογωτάτων F¹ 6 τρία libri: corr Sauppis 7 ἐξῆς οὐ] ἐξ
 ἴσου P | μικροῦ F¹ | παράκειται | παράκειται τὰ libri | συγκρού-
 σεις] κρούσεις F 8 ἀκρόασι P 9 λαβεῖν φαντασίαν F: φαντ.
 λαμβάνειν PMV 11 βᾶσιν om P | ἐγγραμμον F | ἀλλὰ F
 12 fort καὶ ἡ καταστροφή 13 τῆς πρώτης glossema 15 ἀνεπί-
 γραφος .. ἀνέραστος F | ἐ[στ]ι c ras M 16 ἐχούσης] ἔχουσα libri
 17 καὶ αὐτὴ περιέχουσα F: περιέχ. καὶ αὐτὴ PMV | πρὸς
 φωνηέντων M 19 καὶ . . . ἐργάζεται om F | καὶ ἄφωνα P:
 om FMV | ὥσπερ] ἄπερ PMV | συναιδᾶι τῇ P 20 τραχύ-
 τητας F: καὶ τραχύτητας PMV 21 εἴ τις] εἴπερ F | συμμέ-
 [τρ]ως c ras M

μερῆλοι πρὸς τὸ πνεῦμα, κῶλων δὲ περιλαμβανομένων
 ἐν ταύταις οὐκ ἐλαττώνων ἢ τριάκοντα τὰ μὲν εὐεπῶς
 συγκαίμενα καὶ συνεξεσμένα ταῖς ἁρμονίαις οὐκ ἂν
 εὖροι τις ἕξ ἢ ἑπτὰ τὰ πάντα κῶλα, φωνηέντων δὲ
 συμβολὰς ἐν ταῖς δώδεκα περιόδοις ὀλίγου δεῖν τριά- 5
 κοντα ἡμιφώνων τε καὶ ἀφώνων ἀντιτύπων καὶ πι-
 κρῶν καὶ δυσεκφόρων παραβολὰς, ἕξ ὧν αἶ τε ἀνα-
 κοπαὶ καὶ τὰ πολλὰ ἐγκαθίσματα τῇ λέξει γέγονε,
 τοσαύτας τὸ πλῆθος ὥστε ὀλίγου δεῖν καθ' ἕκαστον
 αὐτῆς μόριον εἶναι τι τῶν τοιούτων. πολλῇ δὲ καὶ ἡ 10
 τῶν κῶλων ἀσυμμετρία πρὸς ἄλληλα καὶ ἡ τῶν περι-
 ὄδων ἀνωμαλία καὶ ἡ τῶν σχημάτων καινότης καὶ τὸ
 170 τῆς ἀκολουθίας ὑπεροπτικὸν καὶ τᾶλλα ὅσα | χαρακτη-
 ρικὰ τῆς ἀκομφεύτου τε καὶ αὐστηρᾶς ἐπελογισάμην
 ὄντα ἁρμονίας. ἅπαντα γὰρ διεξιέναι πάλιν ἐπὶ τῶν 15
 παραδειγμάτων καὶ καταδαπανᾶν εἰς ταῦτα τὸν χρόνον
 οὐκ ἀναγκαῖον ἡγοῦμαι.

Ἡ δὲ γλαφυρὰ [καὶ ἀνθηρὰ] σύνθεσις, ἣν δευτέραν 23
 ἐτιθέμην τῇ τάξει, χαρακτηῖρα τοιόνδε ἔχει· οὐ ζητεῖ
 καθ' ἕνα ἕκαστον ὄνομα ἐκ περιφανείας ὀραῖσθαι οὐδὲ 20

1 μερίζει M¹ | δὲ F: δὲ τῶν PMV | περιλαμβανομένων F:
 ἐμπεριλαμβανομένων PMV 2 ταύταις F: αὐταῖς PMV | ἄ F |
 μὲν om P 4 τις ἑξῆς ἢ πάντα ταῦτα κῶλα F | ἑπτὰ] ῥ P
 5 συλλαβὰς F | δυοκαίδεκα M β P | ἄ F 6 καὶ ἀφώνων καὶ
 ἀντιτύπων P 8 συγκαθίσματα et γέγονεν P 9 τοσαῦτα
 libri | καθ' <ἐν> Sauppis 10 καὶ ἡ F: τε ἡ P ἢ τε M
 ἢ V 11 πρὸς] καὶ P | καὶ ἡ . . 12 ἀνωμαλία om F
 12 σχημάτων F: σχηματισμῶν PMV 13 ὑπεροπτικὸν F |
 τᾶλλα F: τὰ ἄλλα PMV | χαρακτηριστικὰ F: χαρακτηριστικὰ PV
 χαρακτηριστικὰ καὶ M 14 ἀκομφεύστον FMV | αὐστηρᾶς]
 ἰσχυρᾶς F | ἀπελογησάμην PM² ἐπελογησάμην M¹V 15 πάντα
 F | διεξιέναι F: ἐπεξιέναι PMV 18 καὶ ἀνθηρὰ om P ut
 95, 16 19 ἐτιθέμην F: ἐθέμην PMV 20 ἐν EPM: om
 FV | οὐδ' E

ἐν ἔδρᾳ πάντα βεβηκέναι πλατεία τε καὶ ἀσφαλεῖ οὐδὲ μακροὺς τοὺς μεταξὺ αὐτῶν εἶναι χρόνους, οὐδ' ὅλως τὸ βραδὺ καὶ σταθερὸν τοῦτο φίλον αὐτῇ, ἀλλὰ κενυνῆσθαι βούλεται τὴν ὀνομασίαν καὶ φέρεσθαι θάτερα
 5 κατὰ τῶν ἑτέρων ὀνομάτων καὶ ὀχεῖσθαι τὴν ἀλληλουχίαν λαμβάνοντα βάσιν ὥσπερ τὰ ῥέοντα καὶ μηδέποτε ἀτρεμοῦντα· συνηλεῖσθαι τε ἀλλήλοις ἀξιοῖ καὶ συνυφάνθαι τὰ μόρια ὡς μιᾶς λέξεως ὅσιν ἀποτε- 171
 λοῦντα εἰς δύναμιν. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν αἱ τῶν ἀρμο-
 10 νιῶν ἀκρίβειαι χρόνον αἰσθητὸν οὐδένα τὸν μεταξὺ τῶν ὀνομάτων περιλαμβάνουσαι· ὅικέ τε κατὰ μέρος εὐητρίοις ὕφεσιν ἢ γραφαῖς συνεφθαρμένα τὰ φωτεινὰ τοῖς σκιεροῖς ἐχούσαις. εὐφωνά τε εἶναι βούλεται πάντα τὰ ὀνόματα καὶ λεῖα καὶ μαλακὰ καὶ παρθενωπά, τρα-
 15 χείαις δὲ συλλαβαῖς καὶ ἀντιτύποις ἀπέχθεται πον· τὸ δὲ θρασὺ πᾶν καὶ παρακεκινδυνευμένον δι' εὐλαβείας ἔχει.

οὐ μόνον δὲ τὰ ὀνόματα τοῖς ὀνόμασιν ἐπιτηδείως συνηρμόσθαι βούλεται καὶ συνεξέσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ

1 τε om E | ἀσφαλῆ F¹P 3 σταθερὸν MV | κενυνῆσθαι EF κ[αί] κινῆσθαι c ras P: καὶ κινεῖσθαι MV 4 φέρεσθαι EFM: φέρεσθαι καὶ PV 5 τῶν ἑτέρων PMV: τῶν θατέρων F θατέρων E 5 καὶ FMV: om P | ὀχεῖσθαι F 6 βάσιν om F | τὰ ῥέοντα EF: τὰ ῥέοντα ῥάματα PMV 7 συνηλεῖσθαι F: συνηλεῖσθαι[αί] c ras P, MV 8 ὥς E: om FPMV | μιᾶς EF: τῆς PMV | ἀποτελοῦντα PMV: διατελεῖν E διατελοῦντα F 10 οὐδένα αἰσθητὸν μεταξὺ ὀνομάτων EF 11 περιλαμβάνουσαι EFM: λαμβάνουσαι PV | κατὰ EF: κατὰ τοῦτο τὸ PMV 12 εὐητρίοις PM | ὕφεσιν F ὕφαίνων M ὕ[φ]αῖσιν c ras P, V ὕφαῖς Es | ἢ] ἢ F | τάφω τινα (sed super i add ε) P 13 σκιεροῖς P | εἶναι βούλεται πάντα EFM¹ βούλεται εἶναι πάντα M²V βούλεται πάντα εἶναι P 14 τὰ EF: om PMV | τραχείας M¹ 15 συλλαβ(ες) P | πον 16 παρακεκινδ. om P 16 δι' EF: καὶ δι' PMV 18 τοῖς ὀνόμασι τὰ ὀνόματα F 19 καὶ συνεξέσθαι om F

κῶλα τοῖς κώλοις εὖ συννυφάνθαι καὶ πάντα εἰς περι-
 οδον τελευτᾶν, ὀρίζουσα κώλον τε μῆκος, ὃ μὴ βραχύ-
 τερον ἔσται μηδὲ μείζον τοῦ μετρίου, καὶ περιόδου
 172 μέτρον, οὗ πνεῦμα τέλειον ἀνδρὸς κρατήσῃ· ἀπερίο-
 δον δὲ λέξιν ἢ περίοδον ἀκώλιστον ἢ κῶλον ἀσύμμε- 5
 τρον οὐκ ἂν ὑπομείνειεν ἐργάσασθαι. χρῆται δὲ καὶ
 ῥυθμοῖς οὐ τοῖς μεγίστοις ἀλλὰ τοῖς μέσοις τε καὶ
 βραχυτέροις· καὶ τῶν περιόδων τὰς τελευτὰς εὐρύθμους
 εἶναι βούλεται καὶ βεβηκυίας ὥς ἂν ἀπὸ στάθμης, τὰ-
 ναντία ποιοῦσα ἐν ταῖς τούτων ἀρμογαῖς ἢ ταῖς τῶν 10
 ὀνομάτων· ἐκεῖνα μὲν γὰρ συναλείφει, ταύτας δὲ δι-
 λίστησι καὶ ὥσπερ ἐκ περιόπτου βούλεται φανερὰς εἶναι.
 σχήμασί τε οὐ τοῖς ἀρχαιοπρεπεστέροις οὐδ' ὅσοις
 σεμνότης τις ἢ βάρος ἢ τόνος πρόσσεστιν, ἀλλὰ τοῖς
 τρυφεροῖς τε καὶ κολακικοῖς ὥς τὰ πολλὰ χρῆσθαι 15
 φιλεῖ, ἐν οἷς πολὺ τὸ ἀπατηλὸν ἔστι καὶ θεατρικόν.
 ἵνα δὲ καὶ κοινότερον εἴπω, τοῦναντίον ἔχει σχῆμα
 τῆς προτέρας κατὰ τὰ μέγιστα καὶ κυριώτατα, ὅπερ ὦν
 οὐδὲν δέομαι πάλιν λέγειν.

ἀκόλουθον δ' ἂν εἴῃ καὶ τοὺς ἐν ταύτῃ πρωτεύ- 20

1 εὖ E: om FPMV 2 ὀρίζουσιν EFPM om V: corr
 Goellerus 4 μέτρον E μέτρον οὐκ ἂν ὑπομείνειεν ἐργάσασθαι
 sed expunctis quae ex 1 6 petita erant F: χρόνον PMV | οὐδ'
 οὐ F δ M | τελείον ci Reiskius cum hiatu 5 ἀκόλιστον F
 6 ὑπομείνειεν V | χρήσεται P | καὶ τοῖς M¹ 7 ῥυθμοῖς EFM:
 ῥυθμῶν PV | οὐ F | μεγίστοις EF: μικρίστοις PMV | ἀλλὰ τοῖς
 om P | τε] δὲ P 8 εὐρύθμους iterat P 9 καὶ om P |
 ἂν EF: om PMV 11 ταύτας EV: ταῦτα F τας αυτας P, M |
 διύστησιν P 12 φανεροὺς F 13 ἀρχαιοπρεπεστάτοις
 libri | ὅσοις F: ὅσοις ἢ PMV 14 βάρ(ον) P | τόνος F:
 πίνος PV τὸ πίνος M | πρόσσεστιν PMV: πάρεστιν F 15 τε
 om EV | κολακικοῖς FPM: μαλακοῖς V θεατρικοῖς E 16 ἀπα-
 τηλόν F 17 δὲ καὶ F: δὲ PMV | ἔχη M 18 τῆς προτέρας
 EFM: τῇ προτέρα P, V | τὰ om V | καὶ κυριώτατα FM: om
 PV 20 ταύτῃ F: αὐτῇ P, MV | προτερεύσαντας V

σαντας | καταριθμήσασθαι. ἐποποιῶν μὲν οὖν ἔμοιγε 173
 κάλλιστα τουτονὶ δοκεῖ τὸν χαρακτήρα ἐξεργάσασθαι
 Ἡσίοδος, μελοποιῶν δὲ Σαπφῶ καὶ μετ' αὐτὴν Ἀνα-
 κρέων τε καὶ Σιμωνίδης, τραγωδοποιῶν δὲ μόνος
 5 Εὐριπίδης, συγγραφέων δὲ ἀκριβῶς μὲν οὐδεὶς, μάλ-
 λον δὲ τῶν πολλῶν Ἐφορός τε καὶ Θεόπομπος, ῥητό-
 ρων δὲ Ἰσοκράτης. θήσω δὲ καὶ ταύτης παραδείγματα
 τῆς ἀρμονίας, ποιητῶν μὲν προχειρισάμενος Σαπφῶ,
 ῥητόρων δὲ Ἰσοκράτην. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῆς μελο-
 10 ποιού.

Ποικιλόθρον' ἀθάνατ' Ἀφροδίτα, |
 παῖ Δίος δολόπλοκε, λίσσομαι σε, 174
 μή μ' ἔσαισι μηδ' ὀνίαισι δάμνα,
 πότνια θῦμον· |

15 ἀλλὰ τὴνδ' ἔλθ', αἶ ποκα κἀτέρωτα 175
 τᾶς ἔμας αὐδῶς ἀλοῖσα πῆλν |
 ἔκλυες, πάτρος δὲ δόμον λίποισα, 176
 χροῦσιον ἤλθες |

11 Sappho fr 1

1 ἐποποιῶν 3 μελοποιῶν 4 τραγωδοποιῶν uerbis hyphen
 adhibet P | ἔμοιγε EF: ἔγωγε PMV 2 κάλλιστα EFP:
 κάλλιστα νομίζω M μάλιστα νομίζω V | δοκεῖ EFP: om MV |
 ἐξεργάσασθαι EF: ἐπεξεργ(ων)σασθαι P et (-γάσ-) MV 3 ἡσί-
 οδος usque ad Ἰσοκράτης nominatiuos omnes accusatiuius muta-
 uit V | μετ' αὐτὴν EF: μετὰ ταύτην PMV 4 τε om E
 5 συγγραφέων P¹ 6 καὶ om V 7 δὲ (prius) EF: τε PMV |
 ταύτης EF: ταῦτα PMV 8 προχειρισάμενος F | σα[π]φῶ
 c ras ampliore P, F 11 in hac oda adnotationem apogra-
 phorum lectione inutili nolui onerare, E suo loco inspicatur |
 ἀφροδίταν P 12 διὸς δολοπλόκε FP 14 θνυμὸν FP
 15 τυδ' ἐλθ' ποκα κατ' ἔρωτα P τὸν δ' ἐ///λ'///θες/// (ex ωληθω?)
 ποτὲ κατ' ἔρωτα F. de adu τύδε et 16 πῆλν cf Fleckeiseni annal
 1865 p 257 16 αὐδῶς (cum lineola ut 69, 8. 72, 16) ἀλοῖς
 ἀπόλν uel potius -λ(ον) P αὐδῆσαι οἶσαπηλοῖ F 17 λειποῖσα
 F¹ punctis supra ei positis λιποῖσα effecit F² 18 χροῦσιον
 FP: corr Schneidewinus

- 177 ἄρμ' ὑπασδεύξαισα. κάλοι δέ σ' ἄγον
ὠκέες στρουθοί, περι γᾶς μελαίνας
πύκνα διννήντες πτέρ' ἀπ' ὠράνῳθι-
ρος διὰ μέσσω.
αἶψα δ' ἐξίκοντο· τὺ δ', ὦ μάκαιρα, 5
μειδιάσαις' ἀθανάτω προσώπω
ἦρε', ὅττι δῆν τὸ πέπονθα κῶττι
δηῦτε κάλημι, |
- 178 κῶττ' ἔμω μάλιστα θέλω γενέσθαι
μαινόλα θυμῷ· τίνα δηῦτε πείθω 10
μαῖσ' ἄγην ἐς σὺν φιλότατα; τίς σ', ὦ
Ψάπφ', ἀδικήει; |
- 179 καὶ γὰρ αἰ φεύγει, ταχέως διώξει·
αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει·
αἰ δὲ μὴ φίλει, ταχέως φιλήσει 15
κῶν κ' ἐθέλοισα.

1 ἄρμ' ὑπασδεύξαισα F ἄρμα ὑποζεύξαισα P | κάλοι P κα-
λοις F | δ' ἐσάγον F δέ σ' ἄγων P 2 ὠκέες στρουθοί P |
στρουθοί F | γ(ας) P τὰς F 3 διννήντες F δινήντες P |
πτέρ' ἀπ' ὠράνῳθι F πτέρ' ἀπ' ὠρανῶ· θέρο σ P 4 δι-
αμεσῶ F δ' ἀμεσῶ P 5 αἶψαδ' F αἶψ' ἄλλ' P | τὺ δ' ὦ
μάκαιρα P: σὺ δῶμα καιρα F 6 μειδιᾷ σαις P διαισαις
F | ἀθανάτω (-νάτω P) προσώπῳ FP sine ι ut l 9 et 10 F,
cf Fleckeis ann 1865 p 262 7 ἦρε' ὅττι δ' ἦν τὸ P, E:
ἦρεσθι F | κῶττι P 8 δ' ἦντε κάλημι P: δευρο
κάλημι F 9 κῶττε μω F κ' ὅττ' ἔμῳ P 10 μαινόλα-
θυμῷ P λαιθυμῷ F cf Fleck ann 1865 p 257, 24 | δηῦτε
πείθω F δ' ἐντεπείθω P. coniunctivum servandum esse sua-
sit Buecheler 11 μαι (βαι corr) σαγήνεσσαν P καὶ σαγήνε-
σαν FE: μαῖς Bergk, μαῖσ' Buecheler | φιλότατα FE | τίς
σωπαπφα δίκη P τίς ω παπφα δίκη F: ἀδικήει Gaisfordius
ex Et M 485, 41 13 αἰ] εἰ PE ἢ F, recte eidem infra
14 μηδεκέτ' ἀλλὰ δώσει P μηδεκαὶ τ' ἀλλὰ δώσει F 15 deest
in F | φιλεῖ P 16 κῶν κ' ἐθέλοισα F κ' ὥν κ' ἐθέλοις, P.
ἐθέλοισαν ci Welckerus

ἐλθέ μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ λῦσον
 ἐκ μεριμνᾶν, ὅσσα δέ μοι τελέσσαι
 θῦμος ἱμάσσει, τέλεσον, σὺ δ' αὐτὰ
 σύμμαχος ἔσσο.

- 5 ταύτης τῆς λέξεως ἡ εὐέπεια καὶ ἡ χάρις ἐν τῇ συν-
 εχείᾳ καὶ λειότητι γέγονε τῶν ἁρμονιῶν· παρὰκειται
 γὰρ ἀλλήλοις τὰ ὀνόματα καὶ συννύφονται κατὰ τινὰς
 οἰκειότητας καὶ συζυγίας φυσικὰς τῶν γραμμάτων· τὰ
 γὰρ φωνήεντα τοῖς ἀφώνοις τε καὶ ἡμιφώνοις συν-
 10 ἀπτεται μικροῦ διὰ πάσης τῆς ᾠδῆς, ὅσα προτάττε-
 σθαι | τε καὶ ὑποτάττεσθαι πέφυκεν ἀλλήλοις κατὰ 180
 μίαν συλλαβὴν συνεκφερόμενα· ἡμιφώνων δὲ πρὸς
 ἡμίφωνα ἢ ἄφωνα <καὶ ἀφώνων> καὶ φωνηέντων πρὸς
 ἄλληλα συμπτώσεις αἱ διασσεύουσιν τοὺς ἤχους ὀλί-
 15 γαι πάννυ ξνείσιν· ἐγὼ γοῦν ὅλην τὴν ᾠδὴν ἀνασκο-
 πούμενος πέντε ἢ ἕξ ἰσως ἐν τοῖς τοσούτοις ὀνόμασι
 καὶ ῥήμασι καὶ τοῖς ἄλλοις μορίοις ἡμιφώνων τε καὶ
 ἀφώνων γραμμάτων συμπλοκὰς τῶν μὴ πεφυκότων
 ἀλλήλοις κερᾶνυσθαι καὶ οὐδὲ ταύτας ἐπὶ πολὺ τρα-
 20 χυνούσας τὴν εὐέπειαν εὐρίσκω, φωνηέντων δὲ παρα-

1 ἐλθέμοι FP | χαλεπᾶν P ἐπᾶν F 2 μεριμνᾶν F
 μεριμνᾶν P | Ὅσα F ὅσα P | τέλεσσε F τελέσ(αι) P 3 θῦμος
 FP | ἱμασερει F ἱμέρει P | τέλεσον FP | αὐτὰ FP
 4 ἔσο F ἔστω compendio P 5 συνέχεια EF: συνεπεία PMV
 6 λιώτητι λεγ(ονε) P 9 τε καὶ ἡμιφώνους om EF
 10 διὰ πάσης EF: δεῖν δεῖ ὅλης PMV | προτάσσεσθαι et sic
 ὅποι. PMV 11 τε καὶ ὅποι. om F | τε om E | πέφυκεν
 . . 12 συνεκφερ. EF: om PMV 12 συνεκφερόμενα E: συν-
 εκφέρεσθαι F | δὲ] τε E 13 ἢ ἄφωνα PM καὶ ἀφώνων FE:
 om V. alteri libri alteros suppleant 14 αἱ διασσεύουσιν E
 15 ξνείσιν EF εἰσίν PMV | ἐγὼγ' οὖν libri 16 ε F | ε P |
 ἐν F: εὔρον ἐν PMV | τοσούτοις Sylburgius: τοιούτοις PMV
 om F | ὀνόμασιν F 17 καὶ ἀφώνων F: om PMV 18 αμ-
 μάτ(ων) P 20 εὐρίσκω MV εὐρίσκων F: om P

θέσεις τὰς μὲν ἐν τοῖς κώλοις αὐτοῖς γινομένης ἔτι ἐλάττους ἢ τοσαύτας, τὰς δὲ συνναπτύσσας ἀλλήλοις τὰ κῶλα ὀλίγῳ τινὶ τούτων πλείονας. εἰκότως δὴ γέγονεν εὖρους τις ἢ λέξεις καὶ μαλακὴ, τῆς ἀρμονίας τῶν ὀνομάτων μηδὲν ἀποκυματιζούσης τὸν ἥχον. 5

ἔλεγον δ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ τῆς συνθέσεως ταύτης ἰδιώματα καὶ ἀπεδείκνυν ἐπὶ τῶν παραδειγμάτων 181 τοιαῦτα ὄντα οἷα | ἐγὼ φημι, εἰ μὴ μακρὸς ἔμελλεν ὁ λόγος γενήσεσθαι καὶ ταυτολογίας τινὰ παρῆξιν δόξαν. ἐξέσται γὰρ σοὶ καὶ παντὶ ἄλλῳ καθ' ἕναστον τῶν 10 ἐξηριθμημένων ὑπ' ἐμοῦ κατὰ τὴν προέκθεσιν τοῦ χαρακτῆρος ἐπιλέγεσθαι τε καὶ σκοπεῖν ἐπὶ τῶν παραδειγμάτων κατὰ πολλὴν εὐκαιρίαν καὶ σχολήν· ἐμοὶ δ' οὐκ ἐγχωρεῖ τοῦτο ποιεῖν ἀλλ' ἀπόχρη παραδείξαι μόνον ἀρκούντως ἃ βούλομαι τοῖς δυνησομένοις παρα- 15 κολουθήσαι.

ἐνὸς ἔτι παραθήσομαι λέξιν ἀνδρὸς εἰς τὸν αὐτὸν 182 | κατεσκευασμένου χαρακτῆρα, Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος, ὃν ἐγὼ μάλιστα πάντων οἶμαι τῶν περὶ λέξει χρησαμένων ταύτην ἀκριβοῦν τὴν ἀρμονίαν. ἔστι δὲ ἡ 20 λέξις ἐκ τοῦ Ἀρεοπαγιτικοῦ ἥδε·

Πολλοὺς ὁμῶν οἶμαι θαυμάζειν, ἥντινά ποτε

22 Isocrates or VII 1—5

1 ἔτι F 2 ἀλλήλοις supplet mg F² post κῶλα dant PMV 4 εὖρους τις F | ἡ λέξις ante εὖρους posuit V 6 [ἐλ]εγον c lit P | δὲ ἂν F 7 ἀπεδείκνυν F 8 ἐμμεμακρ(ως) P 9 παρῆξιν δόξαν F: δ. παρέχειν PMV 10 καὶ παντὶ FPM παντὶ Vs παντὶ τ' Tauchn 11 τὴν] τ(ων) P | προέκθεσιν F 12 τῶν F: om PMV cf supra l 7 14 δὲ F | ποιεῖ P | παραδείξαι] πᾶσι δειξαι FM δειξαι PV 15 ἀρκούντος F 17 παραθήσομαι F παραθήσω PMV | αὐτὸν om F 18 κατεσκευασμένου P: κατεσκευασμένον FV -μένην Mh 19 ὃν] ἡ F | περὶ F: περὶ τῇ P, MV 21 ἀρεοπαγιτικὸν ἥδε F 22—119, 9 cf Fuhr Mus Rhen 33, 351 sq | ὁμῶν] τούτων F | οἶμαι I(socratis libri)

γνώμην ἔχων περὶ σωτηρίας τὴν πρόσοδον ἐποιησά-
 μην, ὥσπερ ἢ τῆς πόλεως ἐν κινδύνοις οὕσης ἢ
 σφαλερῶς αὐτῇ τῶν πραγμάτων καθεστῶτων, ἀλλ'
 οὐ πλείους μὲν τριήρεις ἢ διακοσίας κεκτημένης,
 5 εἰρήνην δὲ τὰ περὶ τὴν χώραν ἀγούσης καὶ τῶν
 κατὰ θάλατταν ἀρχούσης, ἔτι δὲ συμμάχους ἐχούσης
 πολλοὺς μὲν τοὺς ἐτοίμους ἡμῖν ἦν τι δέη βοηθή-
 σοντας, πολὺ δὲ πλείους τοὺς τὰς συντάξεις ὑπο-
 τελοῦντας καὶ τὸ προσταττόμενον ποιοῦντας. ὦν
 10 ὑπαρχόντων ἡμᾶς μὲν ἂν τις φήσειεν εἰκὸς εἶναι
 θαρρεῖν ὡς πόρρω τῶν κινδύνων ὄντας, τοῖς δ'
 ἐχθροῖς τοῖς ἡμετέροις προσήκειν δεδιέναι | καὶ βου- 183
 λεύεσθαι περὶ σωτηρίας. ὑμεῖς μὲν οὖν οἶδ' ὅτι
 τούτῳ χρώμενοι τῷ λογισμῷ καὶ τῆς ἐμῆς προσόδου
 15 καταφρονεῖτε καὶ πᾶσαν ἐλπίζετε τὴν Ἑλλάδα τῇ
 δυνάμει ταύτῃ κατασχέσειν· ἐγὼ δὲ δι' αὐτὰ ταῦτα
 τυγχάνω δεδιώς. ὁρῶ γάρ τῶν πόλεων τὰς ἄριστα
 πράττειν οἰομένας κάκιστα βουλευομένας, καὶ τὰς
 μάλιστα θαρρούσας εἰς πλείστον κίνδυνον καθίστα-
 20 μένας. αἴτιον δὲ τούτων ἐστίν, ὅτι τῶν ἀγαθῶν
 καὶ τῶν κακῶν οὐδὲν αὐτὸ καθ' αὐτὸ παραγίνεται
 τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ συντέτακται καὶ συνακολουθεῖ

1 πρόσοδον M 2 ὥσπερ ἢ] ὡς περὶ F: ὥσπερ ceteri
 cum I | ἢ] εἰ F 3 καθεστηκῶτων I 5 εἰρήνης F | τὰ EF:
 καὶ τὰ PMV, I | [ἐ]χούσης c lit (ex ἀ-) P, MV | τῶν] τῷ V
 6 ἔτι... ἐχούσης om F | δέ] δὲ καὶ M 7 τοὺς om E | ἐτοι-
 μως IV commendauerat Sylburgius | ἡμῖν om M | δέοι E
 8 τοὺς om PM | ἐπιτελοῦντας EF 10 ὑμᾶς EF 12 ἡμε-
 τέροις F 13 ἡμεῖς PV | περὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας IV | οἶδ']
 οἶδ' F 14 προσόδου MV 15 τῇ δυνάμει ταύτῃ F, E:
 ταύτῃ (ταύτην M) τῇ δυνάμει P, MVI 16 δὲ δι'] δ' M
 18 συμβουλευομένας h 19 πλείστον κίνδυνον EF: πλείστους
 κινδύνους PM, I πλείους κ. V

τοῖς μὲν πλούτοις καὶ ταῖς δυναστείαις ἄνοια καὶ
 μετὰ ταύτης ἀκολασία, ταῖς δὲ ἐνδείαις καὶ ταῖς
 ταπεινότησιν καὶ σωφροσύνη καὶ πολλὴ μετριότης.
 ὥστε χαλεπὸν εἶναι διαγινῶναι, ποτέραν ἂν τις
 εὖξαιτο τῶν μερίδων τούτων τοῖς παισὶ τοῖς αὐτοῦ 5
 καταλιπεῖν· ἴδοι γὰρ ἂν ἐκ μὲν τῆς φανλοτέρας
 εἶναι δοκούσης ἐπὶ τὸ βέλτιον ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰς
 184 πράξεις ἐπιδιδούσας, ἐκ δὲ τῆς κρεῖττονος φαινο-
 μένης ἐπὶ τὸ χεῖρον εἰδισμένας μεταπίπτειν.

ταῦθ' ὅτι συνήλειπται τε καὶ συγκέχρωσται, καὶ 10
 οὐ καθ' ἓν ἕκαστον ὄνομα ἐν ἔδρᾳ περιφανεῖ καὶ πλα-
 τεῖα βέβηκεν οὐδὲ μακροῖς τοῖς μεταξὺ χρόνοις δι-
 είργεται καὶ διαβέβηκεν ἀπ' ἀλλήλων, ἀλλ' ἐν κινήσει
 τε ὄντα φαίνεται καὶ φορᾷ καὶ ῥύσει συνεχεῖ, πραεῖαί
 τε αὐτῶν εἰσι καὶ μαλακαὶ καὶ προπετεῖς αἱ συνάπτου- 15
 σαι τὴν λέξιν ἁρμονίαι, τὸ ἄλογον ἐπιμαρτυρεῖ τῆς
 ἀκοῆς πάθος. ὅτι δ' οὐκ ἄλλα τινα τούτων ἐστὶν
 αἷτια ἢ τὰ προειρημένα ὑπ' ἐμοῦ περὶ τῆς ἀγωγῆς
 ταύτης τῶν λόγων, ῥᾶδιον ἰδεῖν. φωνηέντων μὲν γὰρ
 ἀντιτυπίαν οὐκ ἂν εὖροι τις οὐδεμίαν ἐν γούν οἷς 20
 185 παρεθέμην ἀριθμοῖς, οἶομαι δ' οὐδ' ἐν | ὄλῳ τῷ λόγῳ,
 πλὴν εἰ τί με διαλέληθεν· ἡμιφώνων δὲ καὶ ἀφώνων
 ὀλίγας καὶ οὐ σφόδρα ἐκφανεῖς οὐδὲ συνεχεῖς. ταῦτά

1 πλουσίοις F | ἄνοια . . . 2 ἐνδείαις om F 2 ἀκολασίαι
 PMV | δ' M 3 καὶ (prius) F: om EPMV, I 5 εὖξαιτο
 EF: δέξαιτο PMV, I | τούτων τῶν μερίδων EF | αὐτοῦ libri
 6 καταλιπεῖν om EF | ἴδοι EF: ἴδοιμεν PV, I ἴδοι μὲν M |
 ἂν om F ἂν τις E | μὲν om V 7 εἶναι δοκούσης om EF |
 ἐπιπολὺν F¹ 10 συνήλειπται τε EPMV συνήλειπτεται F
 11 οὐ καθ' ἓν | οὐδὲν EF | περιφανή M 12 οὐδὲ EF: οὐδ' ἐν
 PMV 15 τε . . . μαλακαὶ om F | προπετεῖς PV προσφυνεῖς FM γο V.
 fort προσηνεῖς 19 ῥᾶδιον ἐξ ἐκείνων ἰδεῖν. E 20 εὖροι F:
 om PM post οὐδεμίαν exhibit V | ἐν τ' οὖν M 21 ῥυθμοῖς
 Sauppis | οὐθ' F 22 δὲ om M¹ 23 σφόδρα F: πάνν PMV

τε δὴ τῆς εὐεπείας αἷτια τῇ λέξει γέγονε καὶ ἡ τῶν
 κώλων συμμετρία πρὸς ἄλληλα, τῶν τε περιόδων ὁ
 κύκλος ἔχων τι περιφερὲς καὶ εὐγραμμον καὶ τετα-
 μιευμένον ἄκρως ταῖς συμμετρίαις. ὑπὲρ ἅπαντα δὲ
 5 ταῦτα οἱ σχηματισμοὶ πολὺ τὸ νεαρὸν ἔχοντες· εἰσὶ
 γὰρ ἀντίθετοι καὶ παρόμοιοι καὶ πάρισοι καὶ οἱ παρα-
 πλήσιοι τούτοις, ἐξ ὧν ἡ πανηγυρική διάλεκτος ἀπο-
 τελείται. οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι δοκῶ μηκύνειν καὶ | τὰ 186
 λοιπὰ διεξιῶν· ἱκανῶς γὰρ εἴρηται καὶ περὶ ταύτης
 10 τῆς συνθέσεως ὅσα γε ἤρμοττεν.

24 Ἡ δὲ τρίτη καὶ μέση τῶν εἰρημένων δυεῖν ἁρμο-
 νιῶν, ἣν εὐκρατον καλῶ σπάνει κυρτοῦ τε καὶ κρείτ-
 τονος ὀνόματος, σχῆμα μὲν ἴδιον οὐδὲν ἔχει, κεκέρ-
 σται δὲ ὥς ἐξ ἐκείνων μετρίως καὶ ἔστιν ἐκλογὴ τις
 15 τῶν ἐν ἑκατέρῃ κρατίστων. αὕτη δοκεῖ μοι τὰ πρω-
 τεῖα ἐπιτηδεῖα εἶναι φέρεσθαι, ἐπειδὴ μεσότης μὲν τίς
 ἔστι (μεσότης δὲ ἡ ἀρετὴ καὶ βίωσις καὶ ἔργων [καὶ
 τεχνῶν], ὥς Ἀριστοτέλει τε δοκεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοι
 κατ' ἐκείνην τὴν αἵρεσιν φιλοσοφοῦσιν), ὁρᾶται δ',

18 cf Aristoteles eth Nic. II 6 p 1106^a 26ss

1 τε δὴ] δὴ F δὲ PMV | εὐεπείας P | γέγονεν F
 2 τε om P 3 ἔχων τι] ἔχοντι P | περιφερὲς F: περιφανὲς
 PMV | καὶ εὐδύγραμμον F 4 ἄκρως F: ἄκραις PMV
 5 πολὺ F: οἱ πολὺ PM οἱ πολλοὶ V 6 παρόμοιοι sic F
 7 συ[ντε]λείται c ras P 8 δοκῶ FP: μοι δοκῶ MV 10 συν-
 θέσεως FP: θέσεως MV | γε om F 11 τρίτη EF: τρίτη τε
 PMV | δυεῖν FPM δυοῖν V om E 12 εὐκρατον F: κοινὴν
 PMV | σπάνει τε PMV ἐγὼ ἀντὶ F. τε deleui | τε F: om PMV
 14 δὴ P | ὥς EF: πῶς PMV | ἐκείνων] ἐκείνου F | ἀλλογὴ V
 15 κρατίστων] κρατίστη· ὧν F κρατίστων· ὧν E | αὕτη PV
 16 ἐπιτηδεῖα FE: fort ἐπιτήδειος | ἐπεὶ δὲ μεσ. F | τις ἔστι E:
 τις F ἔστι PMV 17 καὶ τεχνῶν om FE 18 τε om V |
 ὅσοι] οἱ F 19 αἵρεσιν FP | ὁρᾶτε M | δὲ PMVE

ὥσπερ ἔφην καὶ πρότερον, οὐ κατὰ ἀπαρισμὸν ἀλλ'
 ἐν πλάτει, καὶ τὰς εἰδικὰς ἔχει διαφορὰς πολλὰς· οἷ
 τε χρησάμενοι αὐτῇ οὐ τὰ αὐτὰ πάντες οὐδ' ὁμοίως
 ἐπετήδευσαν, ἀλλ' οἱ μὲν ταῦτα μᾶλλον, οἱ δ' ἐκείνα,
 187 ἐπέτεινάν τε καὶ ἀνῆκαν | ἄλλως ἄλλοι τὰ αὐτά, καὶ 5
 πάντες ἐγένοντο λόγου ἄξιοι κατὰ πάσας τὰς ἰδέας
 τῶν λόγων. κορυφὴ μὲν οὖν ἀπάντων καὶ σκοπός,
 ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
 καὶ πᾶσαι κρῆναι,
 δικαίως ἂν Ὅμηρος λέγοιτο. πᾶς γὰρ αὐτῷ τόπος, 10
 οὔτου τις ἂν ἄφηται, ταῖς τε αὖσθηραῖς καὶ ταῖς γλα-
 φυραῖς ἀρμονίαις εἰς ἄκρον διαπεποικιλται. τῶν δ'
 ἄλλων ὅσοι τὴν αὐτὴν μεσότητά ἐπετήδευσαν, ὕστεροι
 μὲν Ὅμηρον μακρῶ παρ' ἐκείνον ἐξεταζόμενοι φαίνονται
 ἂν, καθ' ἑαυτοὺς δὲ εἰ θεωροῖη τις αὐτούς, ἀξιολογέ- 15
 τοι, μελοποιῶν μὲν Στησίχορός τε καὶ Ἀλκαῖος, τραγω-
 δοποιῶν δὲ Σοφοκλῆς, συγγραφέων δὲ Ἡρόδοτος, ῥη-
 τῶν δὲ Δημοσθένης, φιλοσόφων δὲ κατ' ἐμὴν δόξαν
 Δημοκρίτος τε καὶ Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης· τούτων
 γὰρ ἑτέρους εὗρεῖν ἀμήχανον ἄμεινον κεράσαντας τοὺς 20
 188 λόγους. καὶ | περὶ μὲν τῶν χαρακτήρων ταῦθ' ἱκανά.

1 πρότερον p 96, 1—5

8 Homerus Φ 196 s

1 ἀλλὰ EF 2 εἰδικὰς EF: ἰδίας PMV | πολλὰς ante οἷ
 τε EF: ante ἔχει PMV | οἷ τε] an οἷ γὰρ? 3 αὐτῇ] αὐτοὶ E
 4 οἷ διέκεινα P 5 ἄλλως] ἀλλ' V 8 περ FP: πῶς V
 om EM 10 ἂν om F | αὐτοῦ M αὐτ(ος?) P 11 οὔτου EF
 ὅπου M τὸ οὐ P: οὐ V | ἄφαιτο EF | ταῖς γλαφυραῖς] ἀνθηραῖς
 EF. sed cf adn 95, 16 12 δὲ EF 13 αὐτὴν EF: αὐτὴν ἐκείνῳ
 P, MV | σεμνότητά M | ὕστερον EFP: ὕστερον MV 14 μὲν]
 μέντοι EF | Ὅμηρον μακρῶ παρ' ἐκείνον EF: ἐκείνοι (ἐκείνος V)
 μακρῶ παρ' Ὅμηρον P, MV | φαίνονται PV 15 εἰ] εἰς P |
 θεωροῖ F 16 sub μελοποιῶν et τραγοδοποιῶν (sic) hyphen in
 P | Στησίχ. ... τραγ. δὲ om F 19 δημόκριτος F 21 ταῦτα V

παραδείγματα γὰρ τούτων οὐκ οἶομαι δεῖν φέρειν, φανερῶν πάνν ὄντων καὶ οὐδὲν δεομένων λόγου.

Εἰ δέ τιτι δοκεῖ καὶ πόνον πολλοῦ ταῦτα καὶ πραγματείας μεγάλης ἄξια εἶναι, καὶ μάλα ὀρθῶς δοκεῖ
 5 κατὰ τὸν Δημοσθένην· ἀλλ' ἐὰν λογίσηται τοὺς ἐξακολουθοῦντας αὐτοῖς κατορθούμενοις ἐπαίνους καὶ τὸν καρπὸν τὸν ἀπ' αὐτῶν ὡς γλυκὺς, εὐπαθείας ἡγήσεται τοὺς πόρους. Ἐπικουρείων δὲ χορόν, οἷς οὐδὲν μέλει τούτων, παραιτοῦμαι· τὸ γὰρ 'οὐκ ἐπιπόνου τοῦ γρά-
 10 φειν ὄντος', ὡς αὐτὸς Ἐπίκουρος λέγει, 'τοῖς μὴ στοχο|ζομένοις τοῦ πυκνὰ μεταπίπτοντος κριτηρίου' πολ- 189
 λῆς ἀργίας ἦν καὶ σκαιότητος ἀλεξιφάρμακον.

25 Τούτων δὴ μοι τέλος ἐχόντων, ἐκείνὰ σε οἶομαι ποθεῖν ἐτι ἀκούσαι, πῶς γίνεται λέξις ἄμετρος ὁμοία
 15 καλῶ ποιήματι ἢ μέλει, καὶ πῶς ποίημα ἢ μέλος πεζῇ λέξει καλῇ παραπλήσιον. ἄρξομαι δὲ πρῶτον ἀπὸ τῆς ψιλῆς λέξεως, ἕνα τῶν ἀνδρῶν προχειρισάμενος ὃν ἐν τοῖς μάλιστα οἶμαι τὴν ποιητικὴν ἐκμεμάχθαι φράσιν,

3—8 cf Dion de Demosth 52 p 243, 13—17 (= D) 10 Epicurus fr 230 (hinc corrigendo) 17—123, 5 Syrianus in Hermog. π. ιδ. p 11, 5 Rab πάλιν δὲ περὶ τῆς ἀνευ μέτρον λέξεως τῆς ὁμοίας καλῶ ποιήματι λέγων ὁ αὐτὸς ὥδε πού φησιν ἐν τῷ

1 γὰρ F: δὲ PMV | φέρειν om F 2 πάνν] fort πᾶσιν
 3 τιτι MV ut τῷ D τι μοι F τις P 4 ἄξια] ἔργα corrige ex D
 6 αὐτοῖς] αὐ τοῖς V | κατορθούμενους M | ἐπαίνους P
 πόρους M 7 τὸν ἀπ' αὐτῶν F ut ci Reiskius: τῶν ἀπάντων PMV 8 ἐπικουρίων FP | μέλλει F 9 τοῦτο M¹ | παραιτοῦμαι FPM: παραιτούμεθα V | οὐκ ἐπὶ πόνον P, MV: ἐπίπονον F. cf Dobraeus Aduers 1, 562 10 ὄντως ὡς F | λέγει om V 11 ποικνα P 12 ἀργείας PV | ἦν om restituit F¹ 14 γίνεται] γράφεται V | λέξις ἄμετρος] πεζῇ λέξις F | ἄμετρος ... 15 πεζῇ om F 16 ποίημα E: ποίημα γε P, MV 17 ὃν ... 123, 1 βουλόμενος om P 18 οἶομαι Syr | φράσιν om V

βουλόμενος μὲν καὶ πλείους, οὐκ ἔχων δὲ χρόνον ἰκα-
 νὸν ἅπασι. φέρε δὴ τίς οὐκ ἂν ὁμολογήσειεν τοῖς
 190 κρα|τίστοις εἰοικέναι ποιήμασί τε καὶ μέλεσι τοὺς Δη-
 μοσθένους λόγους, καὶ μάλιστα τάς τε κατὰ Φιλίππου
 191 δημηγο|ρίας καὶ τοὺς δικανικοὺς ἀγῶνας τοὺς δημο- 5
 σίους; ὧν ἕξ ἐνὸς ἀρκέσει λαβεῖν τὸ προοίμιον τουτί·
 192 Ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίση με
 μῆτ' ἰδίας ἐχθρας μηδεμιᾶς ἔνεχ' ἥκειν Ἀριστοκρα-
 193 τοὺς κατηγορήσου|τα τουτουί, μῆτε μικρὸν ὀρῶντά
 τι καὶ φαῦλον ἀμάρτημα ἐτοίμως οὕτως ἐπὶ τούτῳ 10
 194 προάγειν ἐμαυτὸν εἰς ἀπέ|χθειαν· ἀλλ' εἴπερ ἄρ'
 ὀρθῶς ἐγὼ λογίζομαι καὶ σκοπῶ, περὶ τοῦ Χερρόνη-
 σον ἔχειν ὑμᾶς ἀσφαλῶς καὶ μὴ παρακρουσθέντας
 ἀποστερηθῆναι πάλιν αὐτῆς, περὶ τούτου ἐστὶ μοι
 ἅπασα ἡ σπουδὴ'.

15

περὶ συνθέσεως ὀνομάτων· Ὑμνοσθένη γὰρ ἐν τοῖς...φράσιν.
 τίς γὰρ...δημοσίους', ἐνθα δὴ καὶ τὸ προοίμιον τοῦ κατὰ
 Ἀριστοκράτους παραθεῖς ἐκ πολλῶν αὐτὸ συνεστάναι μέτρων
 ἀναπαιστικῶν τε καὶ ἐλεγειακῶν δείκνυσσι cf Maximus Planudes
 Walzii t V p 445, 15 Ioannes Siculus W. VI p 103, 8 7 De-
 mosthenes or XXIII 1

1 βουλόμενον V 2 ἅπασι F ἅπασιν P: ἐφ' ἅπασι MV |
 δῆι P 3 ποιήμασιν et μέλεσιν P 5 καὶ τοὺς EF Syr: τοὺς
 τε PMV | ἀγῶνας om FE, tuetur Syr 6 ἀρκέσει] ἀρμόσει F |
 λαβεῖν...τουτί om P | λαβεῖν FM: προλαβεῖν V 7 ἄνδρες
 om V | νομίση F | με om P, D(emosthenis libri) 8 μῆτε F
 sed cf 127, 9—15 | ἐχθρας] ἐχθρας ἐμὲ D sed cf 126, 19 ss |
 μηδεμιᾶς om F | ἐνεκα PMV sed cf 127, 9 9 κατηγορήσαν F
 -σαντα E | μῆτε om E 10 οὕτω E οὕτως V | ἐπὶ τούτῳ om EF |
 τούτ(ων) P, V τούτον M 11 ἄρ' E ἄρα P ἄρα M οὖν V: om F.
 cf 129, 1—6 12 ὀρθῶς ἐγὼ EFM: ἐγὼ ὀρθῶς PV | περὶ]
 ὑπὲρ D. cf 129, 8 ss | τοῦ EFP: τοῦ τὴν V | χερρόνησον PV¹:
 χερρόνησον FMV² 13 ὑμᾶς ἀσφαλῶς EF, D: ἀσφαλῶς ὑμᾶς
 PMV 14 πάλιν ἀποστ. V | τούτου] τούτων EF | ἐστι μοι M
 νῦν ἐστὶ μοι P τοίνυν ἐστι μοι V ἐστι μοι νῦν E ἐστὶν F: μοι
 ἐστὶν D 15 ἡ EPM cum D ἡ ἐμὴ F: om V

- Πειρατέον δὴ καὶ περὶ τούτων λέγειν ἂν φρονῶ.
 μυστηρίοις μὲν οὖν ἔοικεν ἤδη ταῦτα καὶ οὐκ εἰς
 πολλοὺς οἶα | τε ἐστὶν ἐκφέρεσθαι, ὥστ' οὐκ ἂν εἶην 195
 φορτικός, εἰ παρακαλοῖην 'οἷς θέμις ἐστὶν' ἦκειν
 5 ἐπὶ τὰς τελετὰς τοῦ λόγου, 'θύρας δ' ἐπιθέσθαι' λέ-
 γοιμι ταῖς ἀκοαῖς τοὺς 'βεβήλους'. εἰς γέλωτα γὰρ
 ἔνιοι λαμβάνουσι τὰ σπουδαιότατα δι' ἀπειρίαν, καὶ
 ἴσως οὐδὲν ἄτοπον πάσχουσιν. ἂ δ' οὖν βούλομαι λέ-
 γειν, τοιάδε ἐστί.
- 10 Πᾶσα λέξις ἢ δίχα μέτρου συγκειμένη ποιητικὴν
 μοῦσαν ἢ μελικὴν χάριν οὐ δύναται προσλαβεῖν κατὰ
 γοῦν τὴν σύνθεσιν αὐτήν· ἐπεὶ καὶ ἡ ἐκλογή τῶν
 ὀνομάτων μέγα τι δύναται, καὶ ἔστι τις ὀνομασία
 ποιητικὴ γλωττηματικῶν τε καὶ ξένων καὶ τροπικῶν
 15 καὶ πεποιημένων, οἷς ἠδύναται πώλησις, εἰς κόρον
 ἐγκαταμιγέντων τῇ ἀμέτρω λέξει, ὃ ποιοῦσιν ἄλλοι τε 196
 πολλοὶ καὶ οὐχ ἥμισυ Πλάτων· οὐ δὴ λέγω περὶ τῆς
 ἐκλογῆς, ἀλλ' ἀφείσθω κατὰ τὸ παρὸν ἢ περὶ ταῦτα
 σκέψις. περὶ τῆς συνθέσεως αὐτῆς ἔστω ἡ θεωρία
 20 τῆς ἐν τοῖς κοινοῖς ὀνόμασι καὶ τετριμμένοις καὶ ἥμισυ
 ποιητικοῖς τὰς ποιητικὰς χάριτας ἐπιδεικνυμένης. ὅπερ
 οὖν ἔφην, οὐ δύναται ψιλὴ λέξις ὁμοίᾳ γενέσθαι τῇ

4 Orphicorum fr 4—6 Ab

1 δὴ] δὲ EV | τούτου M | cum φρονῶ uoce deficit extremo
 f 40ⁿ F 3 πολλοὺς P | ὥστ'... εἶην om M 4 φορτικός δ' εἰ
 παρακαλῶν οὗς M 5 ἐπιθέσθε PM ἐπίθεσθαι V 6 ταῖς]
 ἂν ταῖς M | μέλω(α) P γελοῖα MV 7 σπουδαιότητα P
 8 οὐδὲν] οὐδ' P 9 τοιάδε ἐστὶ M 10 συγκειμένη EP: ἐγκει-
 μένη MV 11 μοῦσαν MV οὔσαν P om E | χάριν] οἶμαι χάριν
 E 13 τις ὀνομασίας P τὴν ὀνομασίαν MV 14 ποιητικῇ P
 15 fort <ὀνομάτων> οἷς cf 137,9 19 περὶ <δὲ> ci Reiskius |
 (ἔστω) noto compendio P, unde ὥρας Gudianus ὥραία Aldus
 20 ὀνομ[ασι] c lit P | τετριμμένης καὶ οὐχ ἥμισυ ποιητικῆς M

ἐμμέτρῳ καὶ ἐμμελεῖ, ἐὰν μὴ περιέχῃ μέτρα καὶ ῥυθμούς
τινας ἐγκατατεταγμένους ἀδήλως. οὐ μέντοι προσήκει
γε ἔμμετρον οὐδ' ἔρρυθμον αὐτὴν εἶναι δοκεῖν (ποίημα
γὰρ οὕτως ἔσται καὶ μέλος ἐκβήσεται τε ἀπλῶς τὸν
αὐτῆς χαρακτῆρα), ἀλλ' εὐρυθμον αὐτὴν ἀπόχρη καὶ 5
εὐμετρον φαίνεσθαι μόνον· οὕτως γὰρ ἂν εἴη ποιητικὴ
μὲν, οὐ μὴν ποίημά γε, καὶ ἐμμελὴς μὲν, οὐ μέλος δέ.

τίς δ' ἐστὶν ἡ τούτων διαφορά, πάνυ ῥᾶδιον ἰδεῖν.
ἡ μὲν ὅμοια περιλαμβάνουσα μέτρα καὶ τεταγμένους
σφύζονσα ῥυθμούς καὶ κατὰ στίχον ἢ περιόδον ἢ στρο- 10
197 φῆν | διὰ τῶν αὐτῶν σχημάτων περαινομένη κἄπειτα
πάλιν τοῖς αὐτοῖς ῥυθμοῖς καὶ μέτροις ἐπὶ τῶν ἐξῆς
στίχων ἢ περιόδων ἢ στροφῶν χρωμένη καὶ τοῦτο
μέχρι πολλοῦ ποιοῦσα ἔρρυθμός ἐστι καὶ ἔμμετρος,
καὶ ὀνόματα κεῖται τῇ τοιαύτῃ λέξει μέτρον καὶ μέλος· 15
ἡ δὲ πεπλανημένα μέτρα καὶ ἀτάκτους ῥυθμούς ἐμπερι-
λαμβάνουσα καὶ μήτε ἀκολουθίαν ἐμφαίνουσα αὐτῶν
μήτε ὁμοζυγίαν μήτε ἀντιστροφὴν εὐρυθμός μὲν ἐστίν,
ἐπειδὴ διαπεποίκιλταί τισιν ῥυθμοῖς, οὐκ ἔρρυθμός
δέ, ἐπειδὴ οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς οὐδὲ κατὰ τὸ αὐτό. τοι- 20
αὐτὴν δὴ φημι πᾶσαν εἶναι λέξιν ἄμετρον, ἥτις

5—7 Syrianus in Hermog π. ιδ. p 11, 16 (cf idem 30, 10)
καὶ πάλιν (cf 122, 17) μετ' ὀλίγα φησὶν· 'ἀπόχρη γὰρ τὴν πολιτι-
κὴν λέξιν εὐρυθμον εἶναι καὶ εὐμετρον· οὕτω... δέ' cf Maxi-
mus Planudes Walzii t V p 445, 25. 473, 3 Ioannes Sic ibid VI
p 165, 18—30. 351, 1. 102, 30

1 περι ἔχει P 2 ἐγκατατεταγμένους EPM: ἐγκαταμειγμέ-
νους V | ἀδήλως MV: ἀδήλως EP 5 αὐτῆς PV | ἀπόχρη |
χρῆ E 6 ἔμμετρον E cum Ioanne 165, 28 Maximo 473, 4 |
οὕτω EV 7 γε om Syr | εὐμελὴς Tauchnit 8 ἔστιν V
9 μὲν] μὲν γὰρ E. conicias μὲν γε 10 σφύζονσα P | καὶ EPM:
om V 19 δὲ πεποίκιλταί M | ἔρρυθμός P¹ 20 οὐχὶ] οὐ E
21 πᾶσαν εἶναι EPM: πᾶσαν V qui εἶναι ultra δὴ traicit |
ἄμετρον EPM: ἔμμετρον (ξε- m I) V εὐμετρον Reiskius | εἴ τις M

ἐμφαίνει τὸ ποιητικὸν καὶ μελικόν· ἥ δὲ καὶ τὸν Δημοσθένη κεχρησθῆναι φημι. καὶ ὅτι ἀληθῆ ταῦτ' ἐστὶ καὶ οὐδὲν ἐγὼ καινοτομῶ, λάβοι μὲν ἂν τις καὶ ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους μαρτυρίας τὴν πλῆσιν· εἴρηται γὰρ
 5 τῷ φιλοσόφῳ τὰ τε ἄλλα περὶ τῆς λέξεως τῆς πολιτικῆς ἐν τῇ τρίτῃ βύβλῳ τῶν ῥητορικῶν τεχνῶν | οἷαν 198
 αὐτὴν εἶναι προσήκεν, καὶ δὴ καὶ περὶ τῆς εὐρυθυμίας ἐξ ὧν τις τοιαύτη γένοιτο· ἐν ἣ τούτους ἐπιτηδαιοτάτους ὀνομάζει ῥυθμούς καὶ πῇ χρήσιμος ἕκαστος αὐτῶν
 10 καταφαίνεται, καὶ λέξεις παρατίθησιν τινὰς αἷς πειρᾶται βεβαιοῦν τὸν λόγον. χωρὶς δὲ τῆς Ἀριστοτέλους μαρτυρίας, ὅτι ἀναγκαῖόν ἐστιν ἐμπεριλαμβάνεσθαι τινὰς τῇ περὶ λέξει ῥυθμούς, εἰ μέλλοι τὸ ποιητικὸν ἐπανθῆσειν αὐτῇ κάλλος, ἐκ τῆς πείρας τις αὐτῆς
 15 γινώσκεται.

αὐτίκα ὁ κατὰ Ἀριστοκράτους λόγος οὗ καὶ μικρῷ πρότερον ἐμνήσθην ἄρχεται μὲν ἀπὸ κωμικοῦ στίχου τετραμέτρου ἐξ ἀναπαίστων ῥυθμῶν συγκειμένου, λεί- 199
 πεται δὲ ποδὶ τοῦ τελείου, παρ' ὃ καὶ ἐλήθηεν· 'μη-
 20 δεῖς ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίση με·
 τοῦτο γὰρ εἰ προσλάβοι τὸ μέτρον πόδα ἦτοι κατ' ἀρχᾶς ἢ διὰ μέσου ἢ ἐπὶ τελευτῆς, τέλειον ἔσται τε-

7ss Aristoteles rhet III 8 p 1408^b 22ss
 p 123, 6

17 πρότερον

1 μελικόν M | δημοσθένην EM 2 [κ]εχρησθῆναι c ras
 P | ταῦτά MV 6 τρίτῳ P | βίβλῳ libri 7 προσή-
 κ(εν) P: προσήκει MV 8 τίς P: ἂν MV. cf Raderm ad
 Demetr p 98 12 ἀναγκαῖον V γρ M: ἂν δίκαιον PM¹

14 τ(ις) P, V τῆς M 16 καὶ om sscr P² 18 ἐξ] δι^s sic P
 δι' MV | ἀναπαίστων τῶν ῥυθμῶν ἐγκειμένου libri 19 ἐλη-
 λυθε sed γρ ἐλήη sscr M 20 [με· το]ῦτο c ras P | με] με
 παρεῖναι M 21 πρόσλαβει V

τράμετρον ἀναπαιστικόν, ὃ καλοῦσιν τινες Ἀριστοφάνειον·

μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίσῃ με παρεῖναι, ἴσον δὲ τῷ

λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο. 5

τάχα τις ἐρεῖ πρὸς ταῦτα, ὅτι οὐκ ἐξ ἐπιτηδεύσεως
200 τοῦτο ἀλλ' ἐκ ταυτομάτου ἐγένετο· πολλὰ γὰρ αὐτο-
σχεδιάζει μέτρα ἢ φύσις. ἔστω τοῦτο ἀληθὲς εἶναι.
ἀλλὰ καὶ τὸ συναπτόμενον τούτῳ κῶλον, εἰ διαλύσειέ
τις αὐτοῦ τὴν δευτέραν συναλοιφήν ἢ πεποιήκεν αὐτὸ 10
ἄσχημον ἐπισυνάπτουσα τῷ τρίτῳ κῶλῳ, πεντάμετρον
201 ἐλεγεριακὸν ἔσται συντετελεσμένον τουτί

μήτ' ἰδίας ἔχθρας μηδεμιάς ἔνεκα
ὅμοιον τούτοις

κοῦραι ἐλαφρὰ ποδῶν ἔχιν' ἀειράμεναι. 15

καὶ τοῦτ' ἔτι κατὰ τὸν αὐτὸν ὑπολάβωμεν αὐτομα-
τισμὸν ἄνευ γνώμης γεγονέναι. ἀλλ' ἐνὸς τοῦ μεταξὺ
κῶλου συγκειμένου λεκτικῶς τοῦ ἥκειν Ἀριστοκρά-
τους κατηγορήσονται τουτουί' τὸ συμπλεκόμενον
τούτῳ πάλιν κῶλον ἐκ δυεῖν συνέστηκεν μέτρων· 20
μήτε μικρὸν ὀρθῶντά τι καὶ φαῦλον ἀμάρτημα,

5 Aristophanes nub 961 15 poetae elegiaci inc (Callimachi?) fr 14 Bergkii p 692, in Schneideri Callimacheis fr anon 391

3 μηδεῖς] μηδε P 4 δὴ Sauppius 5 [τ]οίνυν c ras P | τὴν om V 6 ἐπιτηδεύσεως P 7 γέγονεν E 9 τούτω M, E: τοῦτο PV 10 συναλιφην P 12 τουτί EP: ἀκριβῶς τουτί MV 15 ἐλαφραποδῶν sic P ἐλαφροπόδων MV | ἔχιν' PM: ἔχνεα V 16 καὶ P: εἰ δὲ καὶ M ἔαν καὶ V. caue kân conicias, cf 128, 19 | ὑπολάβωμεν M 18 συγκειμέν[ο]ν c ras P | ἥκειν P 19 κατηγορήσαντα E | τουτοί· P 20 δυεῖν P: δυοῖν MV | μέτρων V et sscr ρυθμῶν M: μερῶν P 21 φαῖλον P

έτοίμως οὕτως ἐπὶ τούτῳ· εἰ γὰρ τὸ Σαπφικόν
τις ἐπιθαλάμιον τουτί

οὐ γὰρ ἦν ἀτέρα πάις, ᾧ γαμβρέ, τοιαυτά <ποτα>
καὶ τοῦ κωμικοῦ τετραμέτρου, λεγομένου δὲ Ἀριστο- 202
5 φανείου τουδί

ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν καὶ σωφροσύνη
'νερόμιστο

τοὺς τελευταίους πόδας τρεῖς καὶ τὴν κατάληξιν ἐκλα-
βὼν συνάψειε τοῦτον τὸν τρόπον

10 οὐ γὰρ ἦν ἀτέρα πάις, ᾧ γαμβρέ, τοιαυτά <ποτα>
καὶ σωφροσύνη 'νερόμιστο·

οὐδὲν διοίσει τοῦ 'μήτε μικρὸν ὀρῶντά τι καὶ
φαῦλον ἀμάρτημα, έτοίμως οὕτως ἐπὶ τούτῳ'.
τὸ δ' ἀκόλουθον ἴσον ἐστὶν λαμβικῶ τριμέτρῳ τὸν
15 ἔσχατον ἀφηρημένῳ πόδα 'προάγειν ἑμαυτὸν εἰς
ἀπέχθειαν'· τέλειον γὰρ ἔσται πόδα προσλαβὼν καὶ
γενόμενον τοιοῦτο

προάγειν ἑμαυτὸν εἰς ἀπέχθειάν τινα.

παρίδωμεν ἔτι καὶ ταῦτα ὥς | οὐκ ἐξ ἐπιτηδεύσεως 203

3 Sappho fr 106 Bergkii

6 Aristophanes nub 962

1 εἰ γὰρ τὸ Saupprius: εἰ γέ τοι P καὶ τὸ M γάρ τοι V τοι-
γάρτοι s 2 τις PV om M τι s 3 ἦν ἀτέρα | ἑτέρα νῦν PM
ἑτέραν ὅν V: corr Blomfieldius, ἀτέρα Seidlerus | παῖς libri, in mg
οὐκ ἔστιν ἑτέρως συγκείμενον adnotat M | τοιαῦτα MV τοαῦτα
Ahrens dial aeol p 101 | ποτα ut addatur postulant Dionysii
rationes 5—6 τοῦδε τοτ' P i e τοῦδε ὅτ': τοῦδε ὅτ' MV
6 ἦνθ(ουν) ex ἦνθο corr P 8 τοὺς PM: τοὺς τε V. τοῦ
μὲν, τοὺς προτέρους. τοῦ δὲ, in mg addit M | ἐκλαβὼν Saupprius:
ἐκβαλὼν P ἐμβαλὼν MV 10 cf adnot l 3 | ἑτέρα νῦν PM
ἑτέραν ὅν V | τοιαῦτα V 12 καὶ om V¹ 13 τούτω* c ras
V 15 ἀφηρημέν(ω) sed η priori i sscr P 16 πόδα προσλα-
βὼν PM: προσλ. πόδα V 17 τοιοῦτο P: τοιοῦτον MV
18 τινά PM: τινι V

ἀλλ' αὐτοματισμῷ γενόμενα; τί οὖν βούλεται πάλιν
τὸ προσεχὲς τοῦτω κῶλον; λαμβεῖον γάρ ἐστι καὶ τοῦτο
τρίμετρον ὁρθόν

ἀλλ' εἴπερ ἄρ' ὁρθῶς ἐγὼ λογίζομαι,
τοῦ ἄρα συνδέσμου μακρὰν λαμβάνοντος τὴν προτέραν 5
συλλαβήν. καὶ τί γε δὴ διὰ μέσου παρεμπεσὸν τὸ
'καὶ σκοπῶ', ὅφ' οὗ δὴ τὸ μέτρον ἐπισκοτούμενον
ἠφάνισται; τὸ δ' ἐπὶ τοῦτω παραλαμβανόμενον κῶλον
ἐξ ἀναπαίστων σύγκειται ῥυθμῶν καὶ προάγει μέχρι
ποδῶν ὅκτω τὸ αὐτὸ σχῆμα διασῶζον 10

περὶ τοῦ Χερώνησον ἔχειν ὑμᾶς ἀσφαλῶς καὶ μὴ
παρακρουσθέντας,
ὅμοιον τῷ παρ' Εὐριπίδῃ τῷδε

βασιλεῦ χώρας τῆς πολυβόλου

Κισσεῦ, πεδίον πυρὶ μαρμαίρει.

15

204 | καὶ τὸ μετὰ τοῦτο πάλιν κείμενον τοῦ αὐτοῦ κώλου
μέρος τουτί 'ἀποστερηθῆναι πάλιν αὐτῆς' λαμβι-
κὸν τρίμετρόν ἐστι ποδὶ καὶ ἡμίσει λειπόμενον· ἐγένετο
δ' ἂν τέλειον οὕτως

ἀποστερηθῆναι πάλιν αὐτῆς ἐν μέρει.

20

14 Euripides (Archelai) fr 229 N

1 γενόμεν(ον) P | πάλιν om M 2 λάμβιον P λάμβειον
MV 4 ἄρ' P, V ἄρα M 5 ἄρα compendio P 6 καὶ
ἐτι γε νῆ διὰ μέσου PMV καὶ ἐτι etiam E | παρεμπεσὸν τὸ]
παρεμπεσόντος τοῦ PM παρεκπεσόντος τοῦ V cf E 7 ἐπισκο-
πούμενον V 8 ἐπὶ] ἐτι V | τοῦτω P | λαμβανόμενον V
10 αὐτῶ P¹ | διασῶζον P 11 τοῦ] τοῦ τὴν s | χερώνησον P:
χερρόνησον MV | ὑμᾶς ἀσφαλῶς] ἀσφαλῶς ὑμᾶς libri, sed cf
123, 13. Dionysius nisi forte βεβαίως legit, ἀσφαλῶς aduerbio
mensuram anapaesti tribuit cf Seidlerus mus Rhen 1829 t III
p 203 13 τῷδε] τῶι P, M ὧ V 14 βασιλεῦ MV: βασιλεῖ
P | πολυβόλου P, M πολυβόλου V 15 πεδίον MV: παιδι(ον)
P 17 μέρος om P 18 τρίμετρον MV: μέτρον P | λειπό-
μενον] λείπον libri

Dion. Halicarn. VI.

ταῦτ' ἔτι φῶμεν αὐτοσχέδια εἶναι καὶ ἀνεπιτήδευτα
οὕτω ποικίλα καὶ πολλὰ ὄντα; ἐγὼ μὲν οὐκ ἄξιῶ· καὶ
γὰρ τὰ ἐξῆς τούτοις ὅμοια εὐρεῖν ἔστι πολλῶν καὶ
παντοδαπῶν ἀνάμεστα μέτρων τε καὶ ῥυθμῶν.

5 ἀλλ' ἵνα μὴ τοῦτον ὑπολάβῃ τις μόνον οὕτως αὐτῷ
κατεσκευάσθαι τὸν λόγον, ἑτέρου πάλιν ἄψομαι τοῦ
πάνυ ἡρμηνεῦσθαι δαιμονίως δοκοῦντος, τοῦ ὑπὲρ
Κτησιφῶντος, ὃν ἐγὼ κράτιστον ἀποφαίνομαι πάντων
λόγων· ὁρῶ δὴ καὶ τούτῳ μετὰ τὴν προσαγόρευσιν
10 τῶν Ἀθηναίων εὐθέως τὸν κρητικὸν ῥυθμόν, εἴτε ἄρα
παῖνά τις αὐτὸν βού|λεται καλεῖν (διοίσει γὰρ οὐδέν) 205
τὸν ἐκ πέντε συγκείμενον χρόνων οὐκ αὐτοσχεδῶς μὰ
Δία ἀλλ' ὥς οἶόν τε μάλιστα ἐπιτετηδευμένως δι' ὅλον
τοῦ κώλου πλεκόμενον τούτου

15 τοῖς θεοῖς εὖχομαι πᾶσι καὶ πάσαις.
οὐ τοιοῦτος μέντοι κάκείνός ἐστιν ὁ ῥυθμός

Κρησίοις ἐν ῥυθμοῖς παῖδα μέλψωμεν;
ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ· ἔξω γὰρ τοῦ τελευταίου ποδὸς τὰ γε
ἄλλα παντάπασιν ἴσα. ἔστω καὶ τοῦτο, εἰ βούλεται
20 τις, αὐτοσχέδιον· ἀλλὰ καὶ τὸ συναπτόμενον τούτῳ

9 Demosthenes or XVIII 1
fr 118 Bergkii

17 poetae lyriici inc

1 ταῦτ' ἔτι] ταῦτα τί PMV ταυτὶ s 2 καὶ πολλὰ om P.
sed in altero fonte, unde supplebantur MV, conicias πολλὰ
καὶ ποικίλα scriptum fuisse 3 ὅμοια τούτοις M 4 ἀνά-
μεστα MV: ἀναλύεσθαι P 5 τούτων ex τούτων corr M² |
οὕτως αὐτῷ] οὕτω MV αὐτ(ω) P 6 num τῶν... 7 δοκοῦντων?
7 δαιμονίως om M 9 δὴ PM: δὲ V | καὶ P 11 βού-
λεται αὐτὸν PV 12 τ(ον) P, M: τῶν Vs | συγκειμένων s | χρό-
ν[ω]ν c lit (ex o?) P, s χρόνον MV 14 τούτου] τοῦτον libri
16 οὐ om M | μέντοι] an γέγονεν οἷος? 19 παντάπασιν] ἐν
ἀπάσῃ PM ἐν πᾶσιν V | ἴσα ἔστω PM ἴσα ὥρισται. V falsa
interpretatione notae qua ἔστω P indicat 20 ἀλλὰ] μάλα P

κᾶλον λαμβεῖόν ἐστιν ὀρθόν, συλλαβῇ τοῦ τελείου
δέον, ἵνα δὴ κάνταῦθα ἄσημον γένηται τὸ μέτρον, ἐπεὶ
μῖας γε συλλαβῆς προστεθείσης τέλειον ἔσται

‘ὄσσην εὐνοίαν ἔχων ἔρωγε διατελῶ’.

κᾶπειτα ὁ παιᾶν ἢ ὁ κρητικὸς ἐκείνος ὁ πεντάχρονος ⁵
ἤξει ῥυθμὸς ἐν τοῖς ἐξῆς τούτοις ‘τῇ πόλει καὶ
πᾶσιν ὑμῖν τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ’ ὑμῶν
²⁰⁶ εἰς τουτονὶ τὸν | ἀγῶνα’. τοῦτο γὰρ ἔοικεν, ὅ τι
μὴ κατακλωμένους ἔχει δύο πόδας ἐν ἀρχαῖς, κατὰ
γοῦν τὰ ἄλλα πάντα τῷ παρὰ Βακχυλίδη ¹⁰

Οὐχ ἔδρας ἔργον οὐδ’ ἀμβολᾶς, ἀλλὰ χρυσαιγίδος
Ἰτανίας

χρῇ παρ’ εὐδαίδαλον ναὸν ἐλθόντας ἀβρόν τι δεῖξαι.

Ἵφορῶμαι τινα πρὸς ταῦτα καταδρομὴν ἀνθρώ-
πων τῆς μὲν ἐγκυκλίου παιδείας ἀπείρων, τὸ δὲ ἀγοραῖον ¹⁵
τῆς ῥητορικῆς μέρος ὁδοῦ τε καὶ τέχνης χωρὶς ἐπι-
²⁰⁷ τη|δεύοντων, πρὸς οὓς ἀναγκαῖον ἀπολογῆσασθαι, μὴ
δόξωμεν ἔρημον ἀφηκέναι τὸν ἀγῶνα. ἐροῦσι δὲ ταῦτα·

11 Bacchylides fr 23 Bergkii 15 Blassii

1 aliter supra p 78, 16 | λαμβι(ον) P: λαμβικόν MV
2 δὴ PM: om V | γένητε P | ἐπὶ ex ἐπεὶ corr M² 3 fort
μῖας τῆς γε | προ(σ)τεθείς, sic P 4 ἔρωγε] ἐγὼ libri. Diony-
sius numerorum in u εὐνοίαν uitium non sensit. aliter Seidlerus
mus Rhen 1829 t III p 203 5 fort παιᾶν <πάλιν> ἢ 6 τῇ
τε πόλει Dem 7 ὑπάρξαι μοι P 8 γὰρ] γ’ οὖν PV γοῦν M
9 κατ(α)κλ(ω)μεν(ως) P κατακλώμενος M κατακεκλωμένους
ex -νος corr V κατακεκλασμένους Sylburgius. Dionysius pedes
τῇ πόλει καὶ et (τοσαύ)την ὑπάρξαι dicit 10 τῷ V: τὸ PM |
βακχυδῇ (sed λί sscr) P βακχυδῇ M 11 ἀμβολᾶς P ἀμβολᾶς
V 12 ἱτανίας P, MV sed alteri syllabae αν uariam lectio-
nem sscr M 17 ἀναγκαῖωνον P ἀναγκαῖον μοι M 18 δό-
ξο(μεν) P | ἀφηκέναι P ut παρηκέναι Euripides Hel 1059 et
Demosthenes or VIII 34 scripsere et τεθηκέναι declinatum est:
ἀφεικέναι MV | δῇ] fort δὲ

ὁ Δημοσθένης οὖν οὕτως ἄθλιος ἦν, ὥσθ' ὅτε γράφοι
 τοὺς λόγους, μέτρα καὶ ῥυθμοὺς ὥσπερ οἱ πλάσται
 παρατιθέμενος, ἐναρμόττειν ἐπειρᾶτο τούτοις τοῖς τύ-
 5 ποις τὰ κῶλα στρέφων ἄνω καὶ κάτω τὰ ὀνόματα καὶ
 παραφυλάττων τὰ μήκη καὶ τοὺς χρόνους καὶ τὰς
 πτώσεις τῶν ὀνομάτων καὶ τὰς ἐγκλίσεις τῶν ῥημά-
 των καὶ πάντα τὰ συμβεβηκότα τοῖς μορλοῖς τοῦ λόγου
 πολυπραγμονῶν; ἡλίθιος μὲντ' αὖν εἴη εἰς τοσαύτην
 σκευωρίαν καὶ φλυαρίαν ὁ τηλικούτος ἀνὴρ ἑαυτὸν
 10 διδοῦς. ταῦτα δὴ καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια κωμω-
 δοῦντας αὐτοὺς καὶ καταχλευάζοντας οὐ χαλεπῶς ἄν
 τις ἀποκρούσαιτο ταῦτα εἰπών· πρῶτον μὲν ὅτι οὐδὲν
 ἄτοπον ἦν, εἰ <ὁ> τοσαύτης δόξης ἡξιωμένος ἀνὴρ
 ὄσης οὐδεὶς τῶν πρότερον ὀνομασθέντων ἐπὶ | δεινό- 208
 15 τητι λόγων, ἔργα συνταττόμενος αἰώνια καὶ διδοὺς
 ἑαυτὸν ὑπεύθυνον τῷ πάντα βασανίζοντι [φθόνῳ
 καὶ] χρόνῳ ἐβουλήθη μηδὲν εἰκῇ μήτε πρᾶγμα παρα-
 λαμβάνειν μήτ' ὄνομα, πολλὴν δ' ἀμφοῖν ἔχειν τού-
 των πρόνοιαν τῆς τε ἐν τοῖς νοήμασιν οἰκονομίας καὶ
 20 τῆς εὐμορφίας τῆς περὶ τὰ ὀνόματα, ἄλλως τε καὶ
 τῶν τότε ἀνθρώπων οὐ γραπτοῖς ἀλλὰ γλυπτοῖς καὶ

1—135, 12 cf Dionysius de Dem 51 p 240, 4—52 p 243, 8 (= D)

1 ὥσθ'] ὥστ' ἔστιν M | ὅτε compendio P: ὅταν MV |
 γράφῃ MV 2 ὥσπερ] πελάτης Orellius ad Isocr de antid
 p 457 s. deest accusatiuus 5 τὰ μήκη... 6 ὀνομάτων om P
 6 ὀνομάτων] ῥημάτων V 10 διδοῦσα· P | δὲ V 12 ἀποκρούσαι
 τοσαῦτα s | ἃ μὲν P 13 ὁ Sadaeus 174 restituit ex D 240, 11 |
 δόξης om V 14 principio uocis οὐδεὶς notam ∴ sscr P²,
 quae quo pertineat non liquet 15 διδοῦσ(ιν) P 16 ἑαυτὸν
 EM: αὐτὸν PV 17 χρόνῳ E: φθόνῳ καὶ χρόνῳ PMV cf
 D 240, 14 | ἡβουλήθη E: om PMV | παραλαμβάνει et 18 ἔχει
 Sylburgius 18 μήτε ὅν. M 20 περὶ] π(α)ρ) P

τορευτοῖς ἐοικότας ἐκφερόντων λόγους, λέγω δὲ Ἴσο-
κράτους καὶ Πλάτωνος τῶν σοφιστῶν· ὁ μὲν γε τὸν
πανηγυρικὸν λόγον, ὥς οἱ τὸν ἐλάχιστον χρόνον γρά-
φοντες ἀποφαίνουσιν, ἐν ἔτεσι δέκα συνετάξατο, ὁ δὲ
Πλάτων τοὺς ἑαυτοῦ διαλόγους κτενίζων καὶ βοστρυ- 5
χίζων καὶ πάντα τρόπον ἀναπλέκων οὐ διέλειπεν
ὀγδοήκοντα γεγονῶς ἔτη· πᾶσι γὰρ δήπου τοῖς φιλο-
209 |λόγοις γνώριμα τὰ περὶ τῆς φιλοπονίας ἀνδρὸς ἱστο-
ρούμενα τὰ τε ἄλλα καὶ δὴ καὶ τὰ περὶ τὴν δέλτον,
ἣν τελευτήσαντος αὐτοῦ λέγουσιν εὐρεθῆναι ποικίλως 10
μετακειμένην τὴν ἀρχὴν τῆς Πολιτείας ἔχουσιν τήνδε
‘Κατέβην χθὲς εἰς Πειραιᾶ μετὰ Γλαύκωνος τοῦ Ἀρί-
στινος’. τί οὖν ἦν ἄτοπον, εἰ καὶ Δημοσθένης φρον-
τις εὐφωνίας τε καὶ ἑμμελείας ἐγένετο καὶ τοῦ μηδὲν
εἰκῇ καὶ ἀβασανίστως τιθέναι μήτε ὄνομα μήτε νόημα; 15
πολύ τε γὰρ μάλλον ἑμοὶ δοκεῖ προσήκειν ἀνδρὶ κατα-
σκευάζοντι λόγους πολιτικὸς μνημεῖα τῆς ἑαυτοῦ δυ-
νάμεως αἰῶνια μηδενὸς τῶν ἐλαχίστων ὀλιγωρεῖν, ἢ
ζογράφων τε καὶ τορευτῶν παισὶν ἐν ὕλῃ φθαρτῇ
χειρῶν εὐστοχίας καὶ πόνους ἀποδεικνυμένοις περὶ τὰ 20
φλέβια καὶ τὰ πτίλα καὶ τὸν χροῦν καὶ τὰς τοιαύτας

2 cf Quintilianus X 4, 4 ‘panegyricum Isocratis, qui par-
cissime, decem annis dicunt elaboratum’ 11 Plato rei p I
p 327^a

1 τορευτοῖς ci Victorius 2 μὲν γε EP: μὲν γὰρ MV
4 ἀποφαίνουσιν, ἐν MV: om EP | συνετάξαντο V 5 κτεν[ί]-
ζων c ras P 6 διέλειπεν PM: διέλιπεν EV 8 γνώριμα
PV: γνώρισμα E γνωρίσματα M 10 εὐρεθῆναι P 11 ἔχουσα P
12 πειρεᾶ V | [γλα]ύκωνος c ras M | Ἀρίστινος] κεφάλου P.
an Dion uerba Platonis usque ad 327^b Πολέμαρχος ὁ Κεφάλου
adposuerat? 14 εὐμελείας M¹ 15 μήτ’ (μήτε V) ἐννόημα
MV: om P 16 ἑμοιγε M 17 δυνάμεως] διανοίας D 241, 17
19 ζογράφων P 20 εὐστοχίας M | ἀποδεικνυμένοις libri:
corr Reiskius 21 φλέβια PMV φλεβία E

μικρολογίας κατατρίβειν τῆς τέχνης τὴν ἀκρίβειαν.
 τούτοις τε δὴ τοῖς λόγοις χρώμε|νος δοκεῖ μοι τις ἂν 210
 οὐδὲν ἔξω τοῦ εἰκότος ἀξιοῦν καὶ ἔτι ἐκεῖνα εἰπών,
 ὅτι μειράκιον μὲν οὐτα καὶ νεωστὶ τοῦ μαθήματος
 5 ἀπτόμενον αὐτὸν οὐκ ἄλογον <ἦν> πάντα περισκοπεῖν,
 ὅσα δυνατὰ ἦν εἰς ἐπιτήδευσιν ἀνθρωπίνην πεσεῖν·
 ἐπειδὴ δὲ ἡ χρόνιος ἄσκησις ἰσχὺν πολλὴν λαβοῦσα
 τύπους τινὰς ἐν τῇ διανοίᾳ παντὸς τοῦ μελετωμένου
 καὶ σφραγίδας ἐνεποίησεν, ἐκ τοῦ ῥάστου τε καὶ ἀπὸ
 10 τῆς ἔξεως αὐτὰ ἤδη ποιεῖν. οἷόν τι γίνεται κὰν ταῖς
 ἑλλαις τέχναις, ὧν ἐνέργειά τις ἢ ποιήσις τὸ τέλος·
 χυτῖκα οἱ κῆθαρίζειν τε καὶ ψάλλειν καὶ αὐλεῖν ἄκρως
 εἰδότες ὅταν κρούσεως ἀκούσωσιν ἀσυνήθους, οὐ πολλὰ
 πραγματευθέντες ἀπαριθμοῦσιν αὐτὴν εὐθὺς ἐπὶ τῶν
 15 ὀργάνων ἅμα νοήσει· μανθάνοντες δὲ γε χρόνῳ τε
 πολλῷ καὶ πόνῳ τὰς δυνάμεις τῶν φθόγγων ἀνα-
 λαμβάνουσιν, καὶ οὐκ εὐθὺς αἱ χεῖρες αὐτῶν ἐν ἔξει
 τοῦ δρᾶν τὰ παραγγελλόμενα ἤσαν, ὅψε δέ ποτε καὶ
 ὅτε ἡ πολ|λὴ ἄσκησις αὐταῖς εἰς φύσεως ἰσχὺν κατέ- 211
 20 στησε τὸ ἔθος, τότε τῶν ἔργων ἐγένοντο ἐπιτυχεῖς.
 καὶ τί δεῖ περὶ τῶν ἄλλων λέγειν; ὃ γὰρ ἅπαντες
 ἴσμεν, ἀπόχρη καὶ πᾶσαν αὐτῶν διακόψαι τὴν φλυα-
 ρίαν. τί δ' ἐστὶ τοῦτο; τὰ γράμματα ὅταν παιδευώμεθα,

1 κατατρίβειν εἰς ταῦτα τὰς τέχνας D 241, 21 | τῆς τέχνης
 τὴν] τὴν τῆς τ. E 2 τούτοις τε PM: τούτοις V | τις ἂν
 PM: τις V 3 εἰπών P 5 αὐτὸν post 4 ὄντα ponit E,
 sed cf D 242, 7 | ἦν ex D restituit Sauppis 6 ἦν del idem |
 πεσεῖν EP: ἐλθεῖν MV 7 ἡ om h 8 μελετωμένου] μεθεπο-
 μένου s 9 σφραγίδας P σφραγίδας V | τε om E | ἀπὸ om D
 242, 11 10 αὐτὸ ποιεῖν D | κὰν P 11 τις ἢ PME
 14 εὐθὺς del Sauppis 15 ἅμα] ἀλλὰ PMV¹ ἀλλὰ καὶ V² |
 τὲ M: om PV 16 conicias ἀνελάμβανον 19 αὐταῖς
 (αὐτ[ων]ς c lit M) εἰς φύσεως ἰσχὺν (hanc u om M) κατέστησε
 τὸ ἔθος P, M: αὐτῶν τὸ ἔθος κατέστησεν εἰς φύσιν V

πρῶτον μὲν τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐκμανθάνομεν, ἔπειτα
 τοὺς τύπους καὶ τὰς δυνάμεις, εἶθ' οὕτω τὰς συλλα-
 βὰς καὶ τὰ ἐν ταύταις πάθη, καὶ μετὰ τοῦτο ἤδη τὰς
 λέξεις καὶ τὰ συμβεβηκότα αὐταῖς, ἐκτάσεις τε λέγω
 καὶ συστολάς καὶ προσωδίας καὶ τὰ παραπλήσια τού- 5
 τοις· ὅταν δὲ τὴν τούτων ἐπιστήμην λάβωμεν, τότε
 ἀρχόμεθα γράφειν τε καὶ ἀναγινώσκειν, κατὰ συλλα-
 βὴν <μὲν> καὶ βραδέως τὸ πρῶτον· ἐπειδὴν δὲ ὁ
 χρόνος ἀξιόλογος προσελθὼν τύπους ἰσχυροὺς αὐτῶν
 ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἐμποιήσῃ, τότε ἀπὸ τοῦ ῥάστου 10
 δρωμένον αὐτὰ καὶ πᾶν ὃ τι ἂν ἐπιδῶ τις βυβλίον
 ἀπταίστω διερχόμεθα ἕξει τε καὶ τάχει [ἀπλίστω]. τοι-
 212 οὔτο δὴ καὶ περὶ τὴν σύνθε|σιν τῶν ὀνομάτων καὶ
 περὶ τὴν εὐπέειαν τῶν κώλων ὑποληπτέον γίνεσθαι
 παρὰ τοῖς ἀθληταῖς τοῦ ἔργου. τοὺς δὲ τούτου ἀπεί- 15
 ρους ἢ ἀτριβεῖς [ἔργου ὁτουοῦν] θαυμάζειν καὶ ἀπι-
 στεῖν, εἰ τι κεκρατημένως ὑφ' ἐτέρου γίνεται διὰ τέχνης,
 οὐκ ἄλογον. πρὸς μὲν οὖν τοὺς εἰωθότας χλευάζειν τὰ
 παραγγέλματα τῶν τεχνῶν ταῦτα εἰρήσθω.
 περὶ δὲ τῆς ἐμμελοῦς τε καὶ ἐμμέτρου συνθέσεως 26
 τῆς ἐχούσης πολλὴν ὁμοιότητα πρὸς τὴν πεξὴν λέξιν 21
 τοιαῦτά τινα λέγειν ἔχω, ὥς πρώτη μὲν ἐστὶν αἰτία

1 πρῶτα E | ἐκμανθάνομεν M 4 τὰ] τὰς V. 5 καὶ
 συστολάς om M 6 δὲ EM: τε PV | τὴν τούτων] τούτων τὴν
 E sed cf D 242, 24 | λάβομεν et 7 ἀναγινώσκειν V 7 συλλα-
 βὰς E 8 μὲν ex D Sadaeus | ἐπειδὴν E: ἐπεὶ PV ἔπειτα M
 10 ποιήσῃ EM¹ ποιήσει PM²V: corr Sauppian 11 fort αὐτὸ |
 βιβλίον libri 12 ἀπταίστω] ἀπταίστως libri | ἀπίστω libri.
 inclusi | τοιοῦτο EM τοιοῦτα P: τοιοῦτον V 15 τοὺς... ἀπεί-
 ρους E ut ci Reiskius: τοῖς... ἀπείροις PMV | τούτοις V
 16 ἀτριβεῖσιν libri: corr Reiskius 17 κεκρατημένως PM κε-
 κροτημένως V 18 ἔλογον M¹ 20 δὲ om P | τε PM: om
 EV | συνθήκης M: compendium quo P utitur (συν cum sscr θ)
 in utramque partem interpretari licet

κἀνταῦθα τὸν αὐτὸν τρόπον ὥνπερ ἐπὶ τῆς ἀμέτρον
 ποιητικῆς ἢ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἀρμογή, δευτέρᾳ δὲ
 ἢ τῶν κώλων σύνθεσις, τρίτῃ δὲ ἢ τῶν περιόδων
 συμμετρία. τὸν δὲ βουλόμενον ἐν τούτῳ τῷ μέρει
 5 κατορθοῦν τὰ τῆς λέξεως μόρια δεῖ πολυειδῶς στρέ-
 φειν τε καὶ συναρμόττειν καὶ τὰ κῶλα ἐν διαστήμασι
 ποιεῖν συμμετρως, μὴ συναπαρτίζοντα τοῖς στίχοις 213
 ἀλλὰ διατέμνοντα τὸ μέτρον, ἅνισά τε ποιεῖν αὐτὰ καὶ
 ἀνόμοια, πολλάκις δὲ καὶ εἰς κόμματα συνάγειν βρα-
 10 χύτερα κώλων, τὰς τε περιόδους μῆτε ἰσομεγέθεις μῆτε
 ὁμοιοσχήμονας τὰς γοῦν παρακειμένας ἀλλήλαις ἐργά-
 ζεσθαι. ἐγγιστα γὰρ φαίνεται λόγοις τὸ περὶ τοὺς
 ῥυθμοὺς καὶ τὰ μέτρα πεπλανημένον. τοῖς μὲν οὖν
 τὰ ἔπη καὶ τοὺς ἰάμβους καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὁμοειδῆ
 15 μέτρα κατασκευάζουσιν οὐκ ἔξεστι πολλοῖς διαλαμβά-
 νειν μέτροις ἢ ῥυθμοῖς τὰς ποιήσεις, ἀλλ' ἀνάγκη μέ-
 νειν αἰετὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχήματος· τοῖς δὲ μελοποιοῖς
 ἔξεστι πολλὰ μέτρα καὶ ῥυθμοὺς εἰς μίαν ἐμβαλεῖν
 περίοδον· ὥςθ' οἱ μὲν τὰ μονόμετρα συντιθέντες ὅταν
 20 διαλύσωσι τοὺς στίχους τοῖς κώλοις διαλαμβάνοντες
 ἄλλοτε ἄλλως, διαχέουσι καὶ ἀφανίζουσι τὴν ἀκρί-
 βειαν τοῦ | μέτρον, καὶ ὅταν τὰς περιόδους μεγέθει 214
 τε καὶ σχήματι ποικίλλας ποιῶσιν, εἰς λήθην ἐμβάλ-

1 ἐμέτρον M 2 fort πολιτικῆς, sed cf 94, 15. 122, 14. 123, 3

4 συμ-μετρία M: ἐμμετρία EPV | δὲ V | τῷ om P
 5 δεῖ ante τὰ τῆς exhibet E | στρέφειν P 7 συμμετροῖς ci
 Schaeferus | συναπαρτίζοντα V¹ | τοῖστίχοις P 9 πολλάκι[η]s
 c lit (ex -εις) P 10 ἰσομεγέθοις V 11 ἀλλήλαις EM: ἀλλή-
 λαις PV 12 ἐγγύστα V | λόγον M | περὶ P, EM: παρὰ V
 14 ἰάμονος P | ὁμοειδῆ (hyphen adhibetur) P, M: ὁμοιοειδῆ V
 15 ἔξεστι] ἐνεστι h 16 ἢ] fort καὶ 19 μονόμετρα (hyphen)
 P ut 137, 1 μελοποιοῖ 20 διαλύσωσι P: διαλείπωσι M διαλί-
 πωσι V 21 ἀφανίζου sic P 22 μεγέθει P 23 ποικιλίας V

λουσιν ἡμᾶς τοῦ μέτρου· οἱ δὲ μελοποιοὶ πολυμέτρους
 τὰς στροφὰς ἐγραζόμενοι καὶ τῶν κώλων ἐκάστοτε πάλιν
 ἀνίσων τε ὄντων καὶ ἀνομοίων ἀλλήλοις ἀνομολοῦς
 τε καὶ ἀνίσους ποιοῦμενοι τὰς διαιρέσεις, δι' ἅμφω
 δὲ ταῦτα οὐκ ἔωντες ἡμᾶς ὁμοειδοὺς ἀντίληψιν λαβεῖν 5
 ὄνθμοῦ πολλήν τὴν πρὸς τοὺς λόγους ὁμοιότητα κατα-
 σκευάζουσιν ἐν τοῖς μέλεσιν, ἔνεστί τε καὶ τροπικῶν
 καὶ ξένων καὶ γλωττηματικῶν καὶ τῶν ἄλλων ποιητι-
 κῶν ὀνομάτων μενόντων ἐν τοῖς ποιήμασιν μηδὲν
 ἦττον αὐτὰ φαίνεσθαι λόγῳ παραπλήσια. 10

μηδεῖς δὲ ὑπολαμβάνετω με ἀγνοεῖν ὅτι κακία
 ποιήματος ἢ καλουμένη λογοειδεια δοκεῖ τις εἶναι,
 μηδὲ καταγινωσκέτω μου ταύτην τὴν ἀμαθίαν, ὥς
 ἄρα ἐγὼ κακίαν τινὰ ἐν ἀρεταῖς τάττω ποιημάτων ἢ
 λόγων· ὥς δὲ ἄξιῳ διαιρεῖν κἂν τοῦτοῖς τὰ σπουδαῖα 15
 215 ἀπὸ τῶν | μηδενοῦς ἀξίων, ἀκούσας μαθέτω. ἐγὼ τοὺς
 λόγους τὸν μὲν ἰδιώτην ἐπιστάμενος ὄντα, τὸν ἀδολέ-
 σχην τοῦτον λέγω καὶ φλύαρον, τὸν δὲ πολιτικόν, ἐν
 ᾧ τὸ πολὺ κατεσκευασμένον ἐστὶ καὶ ἔντεχνον, ὃ τι
 μὲν ἂν τῶν ποιημάτων ὅμοιον εὐρίσκω τῷ φλυάρῳ 20
 καὶ ἀδολέσχῃ, γέλωτος ἄξιον τίθεμαι, ὃ τι δ' ἂν τῷ
 κατεσκευασμένῳ καὶ ἐντέχνῳ, ζήλου καὶ σπουδῆς ἐπι-
 τήδειον τυγχάνειν οἶομαι. εἰ μὲν οὖν διαφόρου προση-
 γορίας τῶν λόγων ἐκάτερος ἐτύγχανεν, ἀκόλουθον ἦν

1 ἡμᾶς] ἡμεν P om MV | πολυμέτρους] συμμέτρους s
 2 τὰς στροφὰς P | ἐκάστον libri ἐκάστης ci Vpton 3 τε
 ὄντων M: ὄντων PV 4 ἀνίσους P | ἅμφω δὲ M: ἅμφω PV
 5 ὁμοδοῦς (hyphen) P ὁμοειδῆ MV 8 ἄλλων] ἄλλων τῶν
 libri 12 καλουμένη om M | λογοειδεια (hyphen add) P, V
 λογοειδία M | τις] τησ P 13 καταγινωσκέτω P: καταγιν-
 MV 15 κ' ἂν P 16 τοῦ λόγου libri: corr Schaeferus
 17 ἀδολέσχην ut 21 ἀδολέσχη P 19 τὸ πολὺ PM: πολὺ τὸ
 V 20 ποιημάτων] ποιητῶν V 21 ἄξιον P: ἄξιον αὐτὸ MV

ἂν καὶ τῶν ποιημάτων ἃ τούτοις ἔοικεν διαφόροις
ὀνόμασι καλεῖν ἑκάτερον· ἐπειδὴ δὲ ὁ τε σπουδαῖος
καὶ ὁ τοῦ μηδενὸς ἄξιος ὁμοίως καλεῖται λόγος, οὐκ
ἂν ἀμαρτάνοι τις τὰ μὲν ἑοικότα τῷ καλῷ λόγῳ ποιή-
ματα καλὰ ἡγούμενος, τὰ δὲ τῷ μοχθηρῷ πονηρὰ
οὐδὲν ὑπὸ τῆς τοῦ λόγου ὁμοειδεῖας ταραττόμενος.
κωλύσει γὰρ οὐδὲν ἢ τῆς ὀνομασίας ὁμοιότης κατὰ
διαφόρων ταττομένης πραγμάτων τὴν ἑκατέρου φύ- 216
σιν ὁρᾶν.

10 εἰρηκῶς δὴ καὶ περὶ τούτων παραδείγματά σοι τῶν
εἰρημένων ὀλίγα θεῖς αὐτοῦ κατακλείσω τὸν λόγον. 217
ἐκ μὲν οὖν τῆς ἐπικῆς ποιήσεως ταῦτα ἀπόχρη·

αὐτὰρ ὁ γ' ἐγ λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπὸν·
ἐν μὲν δὴ τοῦτο κῶλον. ἕτερον δὲ

15 χῶρον ἂν' ὑλήεντα
ἔλαττόν τε τοῦ προτέρου καὶ δίχα τέμνον τὸν στίχον.
τρίτον δὲ τουτί

δι' ἄκριας

ἔλαττον κώλου κομμάτιον. τέταρτον δὲ

20 οἷ οἷ Ἀθήνη

πέφραδε δῖον ὑφορβόν

13—139, 18 Homerus ξ 1—7

3 ὁ τοῦ PM: ὁ V | ὁμοίως compendio P: om MV 4 ἀμαρ-
τάνοι PM: ἀμάργοι V 6 οὐδὲν... ταραττόμενος MV: om P
8 ταττομένη libri: corr Sauppis 10 εἰρηκῶς... 11 ὀλίγα
θεῖς αὐτοῦ. καὶ περὶ μὲν τούτων ἄλλis. ὧν δὲ προϋθέμην τὰ παρα-
δείγματα θεῖς M: καὶ περὶ τούτων (μὲν hoc loco addit V) ἄλλis
(ἄλλis P). ὧν δὲ προϋθέμην τὰ παραδείγματα θεῖς PV. apparet
in M genuinam transitus formam ex altero fonte servari, olim
tamquam uariam lectionem in mg adnotatam 11 alibi κατα-
πάσσω Dionysius 12 οὖν om M 13 ὁ γ'] δ Hom | ἐγκλίμενος M,
latet ἐγ servatum in E: ἐκ λ. PV | προσέβη MV 16 τέμνον EV:
τέμνοντος PM 17 ταυτί M om E 19 τέταρτον δὲ E: om PM V
20 οἷ οἷ PM, E: ἦ οἷ V Hom | ἀθήνη P 21 συφορβόν. M

ἐξ ἡμιστιχίων δύο συγκείμενον καὶ τοῖς προτέροις οὐδὲν
 ῥοικός. ἔπειτα τὸ τελευταῖον

ὃ οἱ βιότοιο μάλιστα

κῆδετο οἰκίων οὓς κτήσατο διὸς Ὀδυσσεύς
 ἐντελῇ μὲν τὸν τρίτον ποιοῦν στίχον, τοῦ δὲ τετάρτου 5
 τῇ προσθήκῃ τὴν ἀκρίβειαν ἀφηρημένον. ἔπειτ' αὖθις
 τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὖρ' ἤμενον
 218 οὐ συνεκτρέχον οὐδὲ τοῦτο τῷ στίχῳ.

ἐνθά οἱ αὐλή

ὑψηλὴ δέδμητο

10

ἄνισον καὶ τοῦτο τῷ προτέρῳ. κᾶπειτα ὁ ἐξῆς νοῦς ἀπερ-
 οδος ἐν κώλοις τε καὶ κόμμασι λεγόμενος· ἐπιθεῖς γὰρ
 περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
 πάλιν ἐποίσει

καλὴ τε μεγάλη τε

15

βραχύτερον κώλου κομμάτιον, εἴτα

περίδρομος

ὄνομα καθ' ἑαυτὸ νοῦν τινα ἔχον. εἰθ' ἐξῆς τὰ ἄλλα
 τὸν αὐτὸν κατασκευάσει τρόπον· τί γὰρ δεῖ μηχανεῖν;
 ἐκ δὲ τῆς ποιήσεως τῆς λαμβικῆς τὰ παρ' Εὐρι- 20
 πίδου ταυτί

219 ὦ γαῖα πατρίς ἦν Πέλοψ ὀρίζεται,
 χαῖρε,

22—140, 16 Euripides Telephi fr 696 N

1 ἡμιστίχων V | β P | συγκείμενος M 3 ὃ οἱ EPV: ὅς οἱ
 Mh | β[ι]ότοιο c lit (ex βρό) P 5 ἀτελῇ libri | τὸν τρίτον ποιοῦν
 EPM: ποιοῦν τ. τρ. V 6 ἔπειτ'... 7 ἤμενον om P 7 εὐρη-
 μένον M 8 τούτ(ω) P, M 9 ἐνθά οἱ sic PM | αὐ[λῇ] c ras P
 11 καὶ V: κατὰ PM 13 ἐνὶ V 14 ἐποίει P 15 καλὴν
 τε μεγάλην τε PM 19 τὸν αὐτὸν] τοῦτον s | κατασκευάσει
 PM: κατασκευάζει V | μηχανεῖν; P: μηχανεῖν τὸν λόγον. MV

20 παρ' εὐριπίδ' sic P, ut aequo iure genetivum eruas ac
 dativum: εὐριπίδου MV 23 χαῖρε libri: χαῖρ' s

τὸ πρῶτον ἄχρι τούτου κῶλον.

ὅς τε πέτραι Ἀρκάδων δυσχείμερον

* ἐμβατεύεις

τὸ δεύτερον μέχρι τοῦδε.

5 ἐνθεν εὐχομαι γένος.

τοῦτο τρίτον. τὰ μὲν πρότερα μείζονα στίχου, τοῦτο δὲ ἔλαττον.

Ἀύγῃ γὰρ Ἀλέου παῖς με τῷ Τιρυνθίῳ 220
τίκτει λαθραίως Ἡρακλεῖ.

10 μετὰ τοῦτο

ξύνοιδε ὄρος

Παρθένιον,

οὐδέτερον αὐτῶν στίχῳ συμμετρούμενον. εἴτ' αὖθις
ἕτερον στίχου τε ἔλαττον καὶ στίχου μείζον

15 ἐνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν

ἔλυσεν Εἰλείθυια

καὶ τὰ ἐξῆς τούτοις παραπλήσια.

ἐκ δὲ τῆς μελικῆς τὰ Σιμωνίδεια ταῦτα· γέγραπται 221
δὲ κατὰ διαστολὰς οὐχ ὧν Ἀριστοφάνης ἢ ἄλλός τις
20 κατεσκεύασε κῶλων ἄλλ' ὧν ὁ πεξὺς λόγος ἀπαιτεῖ.
πρόσεχε δὴ τῷ μέλει καὶ ἀναγίνωσκε κατὰ διαστολὰς,

1 τὸ α P 2 ὅς τε s: ὥστε PMV | πέτραι PM: πέτρων V |
δυσχείμερον ἀρκάδων PMV: transposuit Sylburgius 3 defi-
cientem syllabam inserto uocatio Πάν restituit Musgravius
5 ἔχομαι M | γηγῶς ci Schaeferus 6 μείζονα om P | στίχου
MV: στί (ie στίχος?) P στίχου s 8 αὐγῇ M: αὐτῇ PV. cf
Leopardus emend III 24 | αἰλέον M² 11 ξύνοιδὲ MV | ὄρος V
13 οὐθ' ἕτερον PM: οὐδέτερον V 14 στίχου τε ἔλαττον καὶ
relegauit Nauckius. nec sane ut nunc leguntur ferri possunt.
nisi forte D scripsit συμμ., <ἀλλὰ μείζον στίχον στίχον τε ἔλαττον>.
εἴτ' αὖθις ἕτερον στίχον μείζον. 15 μητέρᾳ MV | ὠδίνων
... 16 εἰλείθυια (-θυία V) MV: ἐμὴν ὠδίνων σε ἐπνθυίαν P
18 τὰ om P 19 ἄλλός τις P 20 κατεσκεύασε P | ἀπετεῖ P
21 δὴ PM: δὲ V | κατὰ P: ταῦτα κατὰ MV

καὶ εὖ ἴσθ' ὅτι λήσεται σε ὁ ῥυθμὸς τῆς ῥόδης καὶ
οὐχ ἔξεις συμβαλεῖν οὔτε στροφὴν οὔτε ἀντίστροφον
οὔτ' ἐπωδόν, ἀλλὰ φανήσεται σοι λόγος εἰς εἰρόμενος.
ἔστι δὲ ἡ διὰ πελάγους φερομένη Δανάη τὰς ἑαυτῆς
ἀποδυρομένη τύχας·

5

Ὅτε λάρνακι ἐν δαιδαλέᾳ

222 ἄνεμός | τε μιν πνέων <ἐφόρει>

κινηθεῖσά τε λίμνα,

δείματι φρίττεν οὔτ' ἀδιάντοισι παρειαιῖς

ἀμφί τε Περσέϊ βάλλε φίλαν χέρα

10

εἶπέν τε· Ὡ τέκος,

οἶον ἔχω πόνον, οὐ δ' ἀνιᾷ σε·

γαλαθηνῶ δ' ἦθει κνωώσσεις

223 ἐν ἀτερπέϊ δούρατι | χαλκεογρόμφῳ δίχα νυκτὸς ἀλαμπεῖ

κυνάεφ' τε δυνόφῳ σταλείς.

15

2 Simonides fr 37 Bergk

2 ἀντίστροφον PM: ἀντιστροφὴν V 3 λόγος εἰσειρόμενος
P: λ. οὕτως δειροόμενος MV 4 ἔσθ' M ἔστ[ι] c lit V |
Δανάη] δ' ἂν ἡ P 6 ὅτι M | δαιδαλαίαι P, M 7 τέ μιν
Schneidewinus: τε μὴν PM τ' ἐμῇ V βρέμῃ s 8 τε Bruckius:
δὲ PMV | ἐφόρει Bergkius ante μιν inseruit 9 δεῖ ματι P
δείματι V δείμα M | φρίττεν] ἔριπεν P: ἔρειπεν MV | οὔτ' P
οὔτ' MV οὐκ certatim correxere | ἀδιάν τοῖσι P: ἀδιάνταῖσι V
ἀδειαντ[ῇ]σι c lit (ex oi?) M 10 πέρσει PV | βάλλε M |
φίλα V 11 εἶπέν τε sic libri | τέκος Gudianus, Athenaeus
IX p 396^c: τεκν(ος) P τέκνον MV 12 οὐδ' PMV σὺ δ' s,
Athen. δ' ie δὴ crasin patitur | ανται ἐγαλαθηνῶδει θει
P, V αὐταῖς ἀγα[λ]αθηνῶ (λ corr ex ν) δει (θει κνώσσεις syl-
labis spatium circ IV litt relictum) M: αὐτε εἰς γαλαθηνῶ δ'
ἦτορι Athen | in ανται σε latet ἀνιᾷ σε, cuius glossema λυ-
πεῖ σ(ε) Athen legebat | ἦθει dispexit Bergkius, ἦτορι glossema
Athen 13 κνωώσσεις P, V quod seruandum erat: κνώσσεις
Athen 14 ἀτερπέϊ libri | δούρατι Gudianus: δούνατι PM
δούναντι V δώματι s | δίχα νυκτὸς ἀλαμπεῖ] δεινυκτι λαμπεῖ P,
MV. ἀλαμπεῖ praeiuit Ilgenus 15 κυναίφ V | σταλείς
Bergkius: ταδ' εἰς P, MV τὸ δ' s ταθείς Schneidewinus

ἄλμαν δ' ὑπερθεν τεᾶν κομᾶν βαθεῖαν
 παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις
 οὐδ' ἀνέμου φθόγγον, πορφυρέα
 κείμενος ἐν χλανίδι πρὸς κόλπῳ καλὸν πρόσωπον.

- 5 εἰ δέ τοι δεινὸν τό γε δεινὸν ἦν,
 καὶ κεν ἐμῶν ῥημάτων λεπτὸν ὑπείχες οὔας.
 κέλομαι· εὐδε βρέφος,
 εὐδέτω δὲ πόντος, εὐδέτω ἄμετρον κακόν.
 μεταβουλία δέ τις φανείη,
 10 Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο·
 ὅ τι δὴ θαρσαλέον ἔπος εὐχομαι
 νόσφι δίκας, σύγγνωθί μοι.

Τοιαῦτά ἐστι τὰ ὅμοια τοῖς καλοῖς λόγοις μέτρα
 καὶ μέλη, διὰ ταύτας γινόμενα τὰς αἰτίας ὧς προ-
 15 εἶπά σοι.

Τοῦθ' ἔξεις δῶρον ἡμέτερον, ὦ Ροῦφε, 'πολλῶν 224
 ἀντάξιον ἄλλων', εἰ βουληθείης ἐν ταῖς χερσὶ τε αὐτὸ
 συνεχῶς ὥσπερ τι καὶ ἄλλο τῶν πάνυ χρησίμων ἔχειν
 καὶ συνασκεῖν αὐτὸν ταῖς καθ' ἡμέραν γυμνασίαις.

16 ex Homero A 514

1 ἄλμαν δ' Bergk: ἀνλεαν δ' P, V ἀνλαίαν δ' M ἀν-
 λείαν (om δ') s | ὑπερθεντε αν κο μαν P, MV | βαθεῖαν P
 3 φθόγγον s | πυρφυρέα P 4 ἐχλανιδ(ι) P | πρόσωπον
 καλον πρόσωπον P: πρόσωπον καλὸν MV 5 δέ τι M | ἦν
 Sylburgius: ἦι P ἦ M ἦ V 6 καὶ M καί V κε P | λεπτὸν
 s: λεπτῶν PMV 8 εὐδετωι utroque loco P, MV 9 μαι-
 τ(α)βουλία (ie μεταβουλία) P μαιτ(α)βουλίου M ματαιοβουλία V
 11 ὅτι δὴ libri: ὅττι δὲ Bergk: εἴ τι δὲ Schaeferus
 12 νόσφι δίκας Victorius: ηροφι δίκας P ἦν ὀφειδίας MV,
 κροφι δίκας Gudianus unde τεκνόφι δίκας s explanatum a
 Dobraeo Aduers 1, 562 | σύγγνωθί PM: om V 13 ἐστι]
 δ' ἐστὶ E 17 ἀντὰ PMV: corr Sylburgius 19 αὐτὸν
 ταῖς P αὐτὸ ταῖς M: αὐταῖς V

οὐ γὰρ ἀντάρκη τὰ παραγγέλματα τῶν τεχνῶν ἐστι
 δεινὸς ἀγωνιστὰς ποιῆσαι τοὺς βουλομένους γε δίχα
 μελέτης τε καὶ γυμνασίας· ἀλλ' ἐπὶ τοῖς πονεῖν καὶ
 κακοπαθεῖν βουλομένοις κεῖται σπονδαῖ' ἂν εἶναι τὰ
 παραγγέλματα καὶ λόγου ἄξια ἢ φαῦλα καὶ ἄχρηστα. 5

2 δεινοῦς ἀνταγωνιστὰς sic P: ἀνταγωνιστὰς etiam MV.
 correxi conl Isocr or 13, 15 | γε] τε P om MV 4 βουλο-
 μένοις PM: om V | σπονδαῖαν εἶναι sic P: ἡ σπονδαῖα εἶναι
 MV 5 Διονυσίου ἀλικαρνα(σεως) πε(ρὶ) συνθέσεως ὀνομά-
 των: ~ litteris maiusculis subscribit P

Epitomae adhibentur

- D codex Darmstadiensis
M codex Monacensis gr. 327
R codex Rehdigeranus 146
V codex Vaticanus Urbinas 47
-

ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ
ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΣΤΝΘΕΣΕΩΣ ΟΝΟΜΑΤΩΝ
ΕΠΙΤΟΜΗ

huius
edit p

3 Δῶρόν τοι καὶ ἐγώ, τέκνον φίλε Ροῦφε Μελίτιε, 5
τοῦτο δίδωμι, καθάπερ ἡ παρ' Ὀμήρῳ φησὶν Ἑλένη
ξενίζουσα τὸν Τηλέμαχον, πρώτην ἡμέραν ἄγοντι ταύ-
την γενέθλιον, ἀφ' οὗ παραγέρονας εἰς ἀνδρὸς ἡλικίαν.
πέμπω δὲ κτῆμα τὸ αὐτὸ καὶ χρῆμα πρὸς πάσας τὰς
ἐν τῷ βίῳ χρεῖας, ὁπόσαι γίνονται διὰ λόγων ὠφε- 10
λμων.

4 Διττῆς γὰρ οὔσης ἀσκήσεως περὶ πάντας ὥς εἰπεῖν
τοὺς λόγους, τῆς περὶ τὰ νοήματα καὶ τὴν λέξιν, ὣν
ἡ μὲν τοῦ πραγματικοῦ τόπου μᾶλλον ἐφάπτεσθαι δό-
ξειεν ἂν, ἡ δὲ τοῦ λεκτικοῦ, καὶ πάντων ὅσοι τοῦ 15
λέγειν εὖ στοχάζονται περὶ ἀμφοτέρων τὰς θεωρίας
τοῦ λόγου ταύτας σπουδαζόντων ἐξ ἴσου, ἡ μὲν ἐπὶ
τὰ πράγματα καὶ τὴν ἐν τούτοις φρόνησιν ἄγουσα
ἡμᾶς ἐπιστήμη βραδεία ἐστὶ καὶ χαλεπὴ νέοις, μᾶλλον

1—4 om MR 3 τοῦ om V 5 ὦρόν M | σοι V | καὶ
om R | φίλε τέκνον D | φίλον V 8 οὐ] οὐπερ M | ἐς V |
ἡλικίαν ταύτην D 9 κτῆμα σοι τὸ R 10 ἐν τῷ] ἐν D |
γένωνται M | ὠφέλιμον M 16 τὰς om V 17 τοῦ λόγον
ταύτας om M 18 ἄγουσαν R

δὲ ἀδύνατος εἰς ἀγενεῖων καὶ μειρακίων πεσεῖν ἡλικίαν· ἀκμαζούσης γὰρ ἤδη συνέσεως ἐστὶν ἡ τούτων κατάληψις πολλῇ μὲν ἱστορίᾳ λόγων τε καὶ ἔργων, πολλῇ δὲ πείρᾳ καὶ συμφορᾷ παθῶν οἰκείων τε καὶ
 5 ἄλλοτρίων συναυξομένη. τὸ δὲ περὶ τὰς λέξεις φιλόκαλον καὶ ταῖς νεαραῖς συνανθεῖν εἶωθεν οὐχ ἥττον ἡλικίας· ἐπτόχεται γὰρ ἅπασα νέου ψυχῇ περὶ τὸν τῆς ἐρμηνεύας ὠραϊσμόν, ἀλόγους τινὰς καὶ ὥσπερ ἐνθου- 5
 σιάδεις ἐπὶ τοῦτο λαμβάνουσα τὰς ὁρμάς· οἷς πολλῆς
 10 πᾶν καὶ ἔμφορος δεῖ τῆς πρώτης ἐπιστάσεώς τε καὶ ἀγωγῆς, εἰ μέλλουσι μὴ πᾶν, ὃ τι κεν ἐπ' ἀκαιρίμην γλῶσσαν ἔπος ἔλθοι, λέγειν μηδ' εἰκῇ συνθήσειν τὰ προστυχόντα ἀλλήλοις, ἀλλ' ἐκλογῇ κεχρησθαι καθαρῶν ἅμα καὶ γενναίων ὀνομάτων, καὶ συνθέσει ταῦτα κοσμή-
 15 σειν μεμιγμένον ἐχούσῃ τῷ σεμνῷ τὸ ἡδύ.
 2 Ἡ δὲ σύνθεσις ἐστὶ μὲν ὥσπερ καὶ αὐτὸ δηλοῖ 6
 τοῦνομα, ποιὰ τις θέσις παράλληλος τῶν τοῦ λόγον μορίων· ἃ δὴ καὶ στοιχεῖα τινὲς τῆς λέξεως καλοῦσιν. ἡ δὲ τῶν τοιούτων μερῶν πλοκὴ καὶ παράθεσις τὰ 7
 20 λεγόμενα ποιεῖ κῶλα· ἔπειθ' ἡ τούτων ἁρμονία τὰς καλουμένας συμπληροῖ περιόδους· αὗται δὲ τὸν σύμπαντα τελειοῦσι λόγον.

Ἔστι δὴ τῆς συνθέσεως ἔργα τὰ τε ὀνόματα οἰκείως θεῖναι παρ' ἄλληλα καὶ τοῖς κώλοις ἀποδοῦναι τὴν
 25 προσήκουσαν ἁρμονίαν καὶ ταῖς περιόδοις διαλαβεῖν εὖ τὸν λόγον. δευτέρᾳ δ' οὕσα μοῖρα τῶν περὶ τὸν λεκτικὸν τόπον θεωρημάτων κατανοοῦντι τὴν τάξιν

3 κατάληψις] κατάληψις δήπουθεν D 5 συναυξανόμενη
 M 7 τὸν τῆς] τὸν D 10 εὔφορος V 11 ἀκαιρίαν R
 12 γλῶτταν D | ἔπος om D 13 χρησθαι R 17 ποιὰ τις
 σύνθεσις M 18 δὴ] δεῖ D 24 παρὰλληλα DRV

8 (ἡρεῖται γὰρ ἡ τῶν ὀνομάτων ἐκλογὴ καὶ προϋφίστα-
ται ταύτης κατὰ φύσιν) ἡδονὴν καὶ πειθῶ καὶ κράτος
ἐν τοῖς λόγοις οὐκ ὀλίγῳ κρείττον ἐκείνης ἔχει. καὶ
γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν, ὅσαι διαφόρους ὕλας
λαμβάνουσαι συμφορητὸν ἐκ τούτων ποιοῦσι τὸ τέλος, 5
ὥς οἰκοδομικὴ καὶ τεκτονικὴ καὶ πολιτικὴ, τὸ αὐτὸ
συμβαίνει· αἱ γὰρ συνθετικαὶ δυνάμεις τῇ μὲν τάξει
δεύτεραι τῶν λεκτικῶν εἰσι, τῇ δὲ δυνάμει πρότεραι.

Ἔστι τοίνυν πᾶσα λέξις, ἥ σημαίνομεν τὰς νοήσεις, 3
ἢ μὲν ἄμετρος, ἢ δ' ἔμμετρος· ὧν ἑκατέρω καλῆς μὲν 10
ἁρμονίας τυχοῦσα καλὸν οἷα τε ἐστὶ ποιεῖν καὶ τὸ
μέτρον καὶ τὸν λόγον· ἀνεπιστάτως δὲ καὶ ὥς ἔτυχε
9 ριπτομένην προσαπόλλυσι καὶ τὸ ἐν τῇ διανοίᾳ χρησί-
μον. πολλοὶ γοῦν καὶ ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς, φιλό-
σοφοί τε καὶ ῥήτορες λέξεις πάνυ καλὰς καὶ πρεπούσας 15
τοῖς ὑποκειμένοις ἐκλέξαντες ἐπιμελῶς, ἁρμονίαν δὲ
αὐταῖς ἀποδόντες εἰκαίαν τινὰ καὶ ἄμουσον, οὐδὲν
χρηστὸν ἀπέλανσαν ἐκείνου τοῦ πόνου· ἕτεροι δ' εὐκα-
ταφρόνητα καὶ ταπεινὰ λαβόντες ὀνόματα, συνθέντες
δ' αὐτὰ ἰδίως καὶ περιτιῶς, πολλὴν τὴν ἀφροδίτην τῷ 20
λόγῳ περιέθηκαν. καὶ σχεδὸν ἀνάλογόν τι πεπονθέναι
δόξειεν ἂν ἡ σύνθεσις πρὸς τὴν ἐκλογὴν, ὃ πάσχει τὰ
ὀνόματα πρὸς τὰ νοήματα. ὥσπερ γὰρ οὐδὲν ὄφελός
ἐστὶ διανοίας χρηστῆς, εἰ μὴ τις αὐτῇ κόσμον ἀποδώσει
καλῆς ὀνομασίας, οὕτω καὶ ἐνταῦθα οὐδὲν ἐστὶ προὔρ- 25
γου λέξιν εὐρεῖν καθαράν καὶ καλλιρρήμονα, εἰ μὴ

2 φύσιν ἡδονή V 5 λαμβάνουσι V cf F 6 πολιτικὴ V
tribus his nominibus circumflexum dat R 8 ἐλεγκτικῶν V |
τῇ δυνάμει δὲ δεύτεραι V 10 ὥς ἑτέρα V 11 οἷα τε ἐστὶ
M 12 καὶ ὥς] ὥς V 14 καὶ ante ποιηταὶ om M 17 αὐτοῖς
DR 20 δ' αὐτὰ] δὲ R | ἰδίως MV: ἡδέως DR 22 ἂν om R
25 προὔργου] πανούργου M 26 καλλιρρήμονα V καλιρρήμονα R

καὶ κόσμον αὐτῇ τις ἁρμονίας τὸν προσήκοντα περι-
θήσει.

Ὅτι δὲ κρεῖττον ἄσκημα καὶ τελειότερον τῆς ἐκλογῆς
ἢ σύνθεσις, Ὅμηρος καὶ Ἡρόδοτος μαρτυρήσει. Ὅμηρος
5 μὲν ἐν οἷς φησί·

10

Τῷ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃσ' Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβος
ἐντύνοντ' ἄριστον ἅμ' ἡοῖ κηαμένω πῦρ,
ἐκπέμψαντε νομῆας ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσι.

Τηλέμαχον δὲ περίσαινον κύνες ὑλακόμωροι·
10 οὐδ' ὕλαον προσιόντα. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
σαίνοντάς τε κύνας· ὑπὸ δὲ κτύπος ἤλθε ποδοῖν·
αἶψα δ' ἄρ' Εὖμαιον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα·
Εὖμαι', ἥ μάλα τίς σοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἐταῖρος,
ἥ καὶ γνώριμος ἄλλος· ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν,
15 ἀλλὰ περισαίνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.

Οὕτω πᾶν εἰρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς
ἔστη ἐπὶ προθύροισι. ταφῶν δ' ἀνόρουσε συβώτης·
ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσεν ἄγρεα, τοῖς ἐπονείτο
11 κερνὰς αἰθοπα οἶνον. ὃ δ' ἀντίλος ἔδραμ' ἄνακτος·

20 κύσσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ
χεῖράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δὲ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
ταῦτα γὰρ οὐ διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων τὴν τῆς
ἐρμηνείας ἀρετὴν ἔχει· διὰ γὰρ τῶν εὐτελεστάτων καὶ
ταπεινοτάτων πέπλεκται, καὶ οἷς ἂν καὶ γεωργὸς καὶ
25 θαλαττοεργὸς ἐξ ἐτολμου ἐχρήσατο. ὅθεν καὶ λυθέν-
τος τοῦ μέτρου φαῦλα φανήσεται καὶ ἄζηλα. οὔτε γὰρ

6—21 continuatos exhibet M 6 δ' αὖ D | κλισίῃσ' R
κλισί V 7 ἐντύνοντο DR 8 ἐκπέμψαντες V ἐκπέμψοντες D |
ἀγρομένῃσι D 10 ὕλαον V 11 ἀπὸ δὲ D | ἤλυθε D
16 ἤρειτο V¹ | ὅτε οἱ M 17 ἀνόρουσε V ἀνούρησε R 18 ἄρὰ
οἱ DR 19 κερνᾶν V | ἔδραμ(εν) M 20 κύσε M | τε om D
21 χεῖρας τε R 25 λυθέντα V

- μεταφοραὶ τινές εἰσιν εὐγενεῖς ἐν αὐτοῖς οὔτε ὑπα-
λαγαὶ οὔτε καταχρήσεις οὔτε τινα τοιαῦτα. ὁ δὲ
12 Ἡρόδοτος, ἔνθα τὰ περὶ τοῦ Κανδαύλου καὶ τῆς αὐτοῦ
γυναικὸς διέξεισι· πρᾶγμα οὐχ ὅτι σεμνὸν ἢ καλλιλο-
γεῖσθαι δυνάμενον, ἀλλὰ καὶ ταπεινὸν καὶ ἐπικίνδυν- 5
ον καὶ τοῦ αἰσχροῦ μᾶλλον ἢ τοῦ καλοῦ ἐγγυτέρω·
ἀλλ' εἴρηται σφόδρα δεξιῶς, καὶ κρεῖττον γέγονεν
14 ἀκουσθῆναι λεγόμενον ἢ ὁφθῆναι γινόμενον. καλὴν
δὲ κἀνταῦθα πεποίηκε τὴν φράσιν ἢ συνθήκη, ἀλλ'
οὐχ ἢ σεμνότης τῶν ὀνομάτων· ἀνεπιτήδευτα γὰρ ἐστὶ 10
καὶ ἀνέκλεκτα, οἷα ἢ φύσις τέθεικε σύμβολα τοῖς
18 πράγμασι. τὸ δὲ αὐτὸ δύναται καὶ ἡ περὶ λέξις πα- 4
θεῖν τῇ ἐμμέτρῳ· μενόντων γὰρ τῶν αὐτῶν ὀνομάτων,
ἀλλαττομένης δὲ τῆς συνθέσεως, καταφανὲς τὸ ἐν αὐτῇ
ἄμουςόν τε καὶ ἀκαλλώπιστον· οἷον Ἐκροῖσος ἦν Λυδὸς 15
μὲν γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω, τύραννος δὲ ἔθνων τῶν
ἐντὸς Ἄλως ποταμοῦ· εἰ γὰρ ὑπαλλάξεις, ἔφθαρται ἢ
σύνθεσις· οἷον Ἐκροῖσος ἦν Ἀλυάττου μὲν παῖς, γένος
δὲ Λυδός, τύραννος δὲ τῶν ἐντὸς Ἄλως ποταμοῦ
19 ἔθνων· ὅτι τολύνη μελίζονα ἰσχὺν ἔχει τῆς ἐκλογῆς ἢ 20
σύνθεσις, φανερόν. καὶ μοι οὐ δοκεῖ τις ἁμαρτεῖν
εἰκάσας αὐτὴν τῇ Ὀμηρικῇ Ἀθηνᾷ· ἐκείνη τε γὰρ τὸν
Ὀδυσσεῖα τὸν αὐτὸν ὄντα ἄλλοτε ἄλλοιον ἐπολεῖ φιλ-
20 νεσθαι· τοτὲ μὲν μικρὸν καὶ ῥυσὸν καὶ αἰσχροὺν
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλλήκιον ἠδὲ γέροντι, 25
τοτὲ δὲ τῇ αὐτῇ ῥάβδῳ πάλιν ἐφαψαμένη

1 ἐαυτοῖς R | οὔτε ὑπαγωγὰι V 3 τὰ περὶ] περὶ R
8 γενόμενον R 9 κἀνταῦθα om D 11 ἀνάλεκτα M 12 δὲ
om R 16 μὲν DR: μὲν τὸ MV | ἀλυάττεω DV: ἀλυάττου R
ἀλυάτου ut 18 M 19 δὲ post γένος om V 24 μὲν om R |
μικρὸν καὶ ῥυσὸν DR, V²: ῥυσὸν καὶ μικρὸν MV¹

μελζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα θῆκεν ιδέσθαι,
καθ' δὲ κάρητος

οὔλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.

αὐτὴ τε τὰ αὐτὰ λαμβάνουσα ὀνόματα τοτὲ μὲν ἄμορφα
5 καὶ ταπεινὰ καὶ πτωχὰ ποιεῖ φαίνεσθαι τὰ νοήματα,
τοτὲ δ' ὑψηλὰ καὶ πλούσια καὶ ἀδρὰ καὶ καλὰ. καὶ
τοῦτ' ἦν σχεδὸν ὅ μάλιστα διαλλάττει ποιητῆς τε ποιη-
τοῦ καὶ ῥήτωρ ῥήτορος, τὸ συντιθέναι δεξιῶς τὰ ὀνό-
5 ματα. καὶ δὴ καὶ τοῖς ἀρχαίοις πολλὴ πρόνοια τῆς 27
10 ιδέας ἦν ταύτης· καὶ οὔτε τὰ ὀνόματα τοῖς ὀνόμασιν
οὔτε τὰ κῶλα τοῖς κώλοις οὔτε τὰς περιόδους ἀλλή-
λαις εἰκῇ συνάπτειν ᾤοντο δεῖν· τέχνη δέ τις ἦν παρ'
αὐτοῖς καὶ θεωρήματα, οἷς χρώμενοι συνετίθεσαν εὔ.
6 Δοκεῖ δέ μοι τῆς συνθετικῆς ταύτης ἐπιστήμης
15 τρία εἶναι τὰ ἔργα· ἐν μὲν ιδεῖν, τί μετὰ τίνος ἁρμο-
ζόμενον πέφυκε καλὴν καὶ ἡδεῖαν λήψεσθαι συζυγίαν·
ἕτερον δὲ γινῶναι τῶν ἁρμόττεσθαι μελλόντων πρὸς
ἄλληλα πῶς ἂν ἕκαστον σχηματισθὲν κρεῖττονα ποιή-
σειε φαίνεσθαι τὴν ἁρμονίαν· τρίτον δέ, τί δεῖται
20 μετασκευῆς τῶν λαμβανομένων· ἀφαιρέσεως λέγω καὶ
προσθέσεως καὶ ἀλλοιώσεως· ὥσπερ πον καὶ οἰκοδόμος 28
ὑλὴν παραλαβὼν τρία πραγματεύεται ταῦτα· ποίῳ δεῖ
λίθῳ τε καὶ ξύλῳ καὶ πλίνθῳ ποῖον ἁρμόσαι λίθον ἢ
ξύλον ἢ πλίνθον· ἔπειτα πῶς τῶν ἁρμοζομένων ἕκα-
25 στον καὶ ἐπὶ ποίας πλευρᾶς ἐδράσαι· καὶ τρίτον, εἴ τι
δύσεδρόν ἐστιν, ἀποκροῦσαι καὶ περικόψαι, καὶ τὸ αὐτὸ
τοῦτο εὐέδρον ποιῆσαι. δεῖ τοίνυν πρῶτον μὲν σκο-
πεῖν, ποῖον ὄνομα ἢ ῥῆμα ἢ τῶν ἄλλων τι μορίων

4 αὐτὴ τε R | τὰ ὀνόματα R 6 πότε D | δὲ R 8 τὸ]
τῷ D 11 οὔτε γὰρ τὰ κῶλα D 22 δὴ V 23 λίθον
ἢ om D 24 πῶς] πρὸς M V | ἁρμοζόντων V

ποῖω συνταχθὲν ἐπιτηδεύως ἔσται κείμενον, καὶ πῶς
οὐκ ἄμεινον· οὐ γὰρ δὴ πάντα γε μετὰ πάντων τιθέ-
μενα πέφυκεν ὁμοίως διατιθέναι τὰς ἀκοάς· ἔπειτα
διακρίνειν, πῶς σχηματισθὲν τοῦνομα ἢ τὸ ῥῆμα ἢ
τῶν ἄλλων ὀτιδῆποτε χαριέστερον ἰδρυνθήσεται καὶ 5
29 πρὸς τὰ ὑποκείμενα πρεπωδέστερον· λέγω δὲ ἐπὶ μὲν
τῶν ὀνομάτων, πότερον ἐνικῶς ἢ πληθυντικῶς λαμβανόμενα
κρίττονα λήπεται συζυγίαν· καὶ πότερα κατὰ
τὴν ὀρθὴν ἐκφερόμενα πτώσειν ἢ κατὰ τῶν πλαγίων
τινά· καὶ εἴ τινα πέφυκεν ἐξ ἀρρένων γίνεσθαι θη- 10
λυκά ἢ ἐκ θηλυκῶν ἀρρενικά ἢ οὐδέτερα ἐκ τούτων,
πῶς ἂν ἄμεινον σχηματισθῇ· καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα.
ἐπὶ τε τῶν ῥημάτων, πότερα κρίττω ἔσται λαμβανόμενα,
τὰ ὀρθὰ ἢ τὰ ὑπτία· καὶ κατὰ ποίας ἐγκλίσεις
ἐκφερόμενα κρατίστην ἔδραν λήπεται· καὶ ποίας παρ- 15
εμφαίνοντα διαφορὰς χρόνων, καὶ εἴ τινα τοῖς ῥήμασιν
ἄλλα παρακολουθεῖ. τὰ δ' αὐτὰ λέγω καὶ ἐπὶ τῶν
ἄλλων τοῦ λόγου μερῶν. ἐπὶ δὲ τούτοις τὰ ληφθέντα
διακρίνειν, εἴ τι δεῖται μετασκευῆς ὄνομα ἢ ῥῆμα, ὥς
ἂν ἐναρμονιώτερόν τε καὶ εὐεδρότερον γένοιτο. τοῦτο 20
τὸ στοιχεῖον ἐν μὲν ποιητικῇ δαφιλέστερόν ἐστιν, ἐν
δὲ λόγοις πεξοῖς σπανιώτερον· πλὴν γίνεται καὶ ἐν
τουτοῖς, ἐφ' ὅσον ἂν ἐγγωρῇ. ὅ τε γὰρ λέγων 'εἰς
τουτονὶ τὸν ἀγῶνα' προστέθεικέ τι τῇ ἀντωνυμίᾳ
γράμμα, τῆς συνθέσεως στοχαζόμενος· ἄρτιον γὰρ ἦν 25
30 'εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα' εἰπεῖν. καὶ πάλιν ὁ λέγων
'κατιδὼν Νεοπτόλεμον τὸν ὑποκριτὴν' τῇ προθέσει

1 ποῖω] ποῖον R 2 πάντα γε MV: πάντα DR 4 ἀνα-
κρίνειν D 7 πότερον ἢ ἐνικῶς ἢ V 16 χρόνων· ἢ τίνος R
20 ἐναρμονιόν τε καὶ ἀδρότατον D 24 προστέθεικέ sic V
προτέθεικε R

- παρήνυξε τοῦνομα· τὸ γὰρ Ἰδὼν ἀπέχρη. καὶ ὁ γρά-
 φων ῥήτ' ἰδίας ἔχθρας μηδεμιᾶς ἐνεχ' ἤκειν' ταῖς
 συναλοιφαῖς ἡλάττωκε τὰ μόρια τοῦ λόγου καὶ περι-
 κέκρουκε τινὰ τῶν γραμμάτων· καὶ ὁ ἀντὶ τοῦ Ἐποί-
 5 ησεν Ἐποίησε λέγων χωρὶς τοῦ ν̄, καὶ Ἀφαιρήσομαι
 ἀντὶ τοῦ Ἀφαιρεθήσομαι, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα· ὃ τ'
 Ἐχωροφίλησε λέγων τὸ Ἐφιλοχώρησε καὶ Λελύσεται
 τὸ Λυθήσεται καὶ τὰ τοιουτότροπα μετασκευάζει τὰς
 λέξεις, ἵν' αὐτῷ γένοιτο ἀρμοσθῆναι καλλίονες καὶ
 10 ἐπιτηδεύοντες.
- 7 Μία μὲν δὴ θεωρία τῆς συνθετικῆς ἐπιστήμης ἡ
 περὶ αὐτὰ τὰ πρῶτα μόρια καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς λέξεως
 ἦδε· ἑτέρα δὲ ἡ περὶ τὰ κῶλα, ποικιλωτέρας δεομένη
 πραγματείας καὶ μελίζονος· καὶ γὰρ ταῦτα ἀρμόσαι πρὸς
 15 ἄλληλα δεῖ, ὥστε οἰκεῖα φαίνεσθαι καὶ φίλα· καὶ σχη- 31
 ματίσαι ὥς ἂν ἐνδέχεται κράτιστα, προκατασκευάσαι
 τε εἰ πού τι δέοι μειώσαι καὶ πλεονασμῷ καὶ εἰ δὴ
 τινι ἄλλῃ κατασκευῇ. τούτων δ' ἕκαστα ἡ πείρα αὐτῇ
 διδάσκει· πολλάκις γὰρ τουτὶ τὸ κῶλον τούτου μὲν
 20 προτεθὲν ἢ ἐπὶ τούτῳ τεθὲν εὐστομίαν τινὰ ἐμφαίνει
 καὶ σεμνότητα, ἑτέραν δὲ τινὰ συζυγίαν λαβὼν ἄχαρι
 φαίνεται καὶ ἄσεμνον· οἷον τὸ τοῦ Θουκυδίδου ἡμεῖς
 τε, ὧ Λακεδαιμόνιοι, ἡμῶν ἢ ἐλπίς, δεδίαμεν, μὴ οὐ
 βέβαιοι ἦτε· εἰ τις μεθαρμόβας οὕτως ἔρει ἡμεῖς τε,

1 παρήνυξε D V: παρήνυξε M R | τοῦνομα] τὸ ῥήμα R
 3 ἡλάττωσε D M R²: ἡλάττωσε R¹ V | μόρια] μέρη D | παρα-
 κέκρουκε D 4 γραμμά[τ]ων c lit II litterarum V | ἐποίησεν
 om R 5 τοῦ ν̄ D 6 ὃ τ'] καὶ ὃ τε D 7 λέγων τὸ]
 λ. ἀντὶ τοῦ D 11 θεωρία om M 13 ποικιλωτέρας R | δεομ.
 καὶ μελίζονος πραγματείας M 15 δεῖ ante πρὸς D | φανῆναι
 R 17 τι δεῖ M | σημειώσαι D 18 αὐτῇ] αὐτῶν D 19 πολ-
 λάκι D | γὰρ] μὲν γὰρ R 20 ἢ... τεθὲν om D 21 δέ τινά]
 δὲ R 22 τὸ τοῦ] τὸ D R 22 et 24 ἡμεῖς D

ὧ Λακεδαιμόνιοι, δεδίαμεν, μὴ οὐ βέβαιοι ᾗτε, ἡμῶν
 ἢ ἐλπίς', οὐ τὴν αὐτὴν χάριν ἢ τὸ αὐτὸ πάθος φυ-
 λάξει· καὶ τὸ τοῦ Δημοσθένους 'τὸ λαβεῖν οὖν τὰ
 διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι, τὸ χάριν τούτων
 32 ἀποδοῦναι παρανόμων γράφῃ' εἴ τις μεταθεῖς ἐρεῖ 5
 'ὁμολογῶν οὖν ἔννομον εἶναι τὸ λαβεῖν τὰ διδόμενα,
 παρανόμων γράφῃ τὸ τούτων χάριν ἀποδοῦναι', οὐχ
 ὁμοίως ἔσται δικανικὴ καὶ στρογγύλη ἢ περίοδος.

Ἡ μὲν δὴ περὶ τὴν ἀρμογὴν τῶν κῶλων θεωρία 8
 τοιαύτη· ἢ δὲ περὶ τὸν σχηματισμὸν ποταπὴ; οὐκ ἔστιν 10
 εἷς τρόπος τῆς ἐκφορᾶς ἀπάντων τῶν νοημάτων, ἀλλὰ
 τὰ μὲν ὡς ἀποφαινόμενοι λέγομεν, τὰ δ' ὡς πυνθανό-
 μενοι, τὰ δ' ὡς εὐχόμενοι, τὰ δ' ὡς ἐπιτάττοντες, τὰ
 δ' ὡς διαποροῦντες, τὰ δ' ὡς ὑποτιθέμενοι, τὰ δὲ
 ἄλλως πως σχηματίζοντες· οἷς ἀκολουθῶς καὶ τὴν λέ- 15
 ξιν περὶ ὧμεθα σχηματίζειν. πολλοὶ δὲ δὴ πον σχημα-
 τισμοὶ καὶ τῆς λέξεως εἰσὶν, ὥσπερ καὶ τῆς διανοίας·
 οὓς οὐχ οἷόν τε κεφαλαιωδῶς περιλαβεῖν. οὐ γὰρ δὴ
 τὸ αὐτὸ δύναται ποιεῖν τὸ αὐτὸ κῶλον οὕτω σχημα-
 τισθὲν ἢ οὕτως. ἐρῶ δὲ ἐπὶ παραδείγματος· εἰ τοῦτον 20
 ἐξήνεγκε τὸν τρόπον ὁ Δημοσθένης τὴν λέξιν ταύτην
 'ταῦτ' εἶπας ἔγραψα· γράψας δὲ ἐπρέσβευσα· πρεσβεύ-
 σας δὲ ἔπεισα Θηβαίους', ἃρ' οὕτως ἂν συνέκειτο
 33 χαριέντως, ὡς νῦν σύγκειται 'καὶ οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα,
 οὐκ ἔγραψα δέ· οὐδὲ ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ· 25
 οὐδὲ ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ ἔπεισα δὲ Θηβαίους';

9 περὶ] πρὸς M 10 τῶν σχηματισμῶν V | ποταπὴ V
 11 ἐκφορᾶς] προφορᾶς M 14 ἀποροῦντες R 21 ἐξήνεγκεν
 post τρόπον traicit M | ὁ om MV 22 εἶπας V: εἰπὼν ceteri
 23 δ' ἔπεισα D 24 ταῦτα] οὕτως V 25 οὐδὲ ...
 ἐπρέσβευσα δέ om D

9 Ἀλλὰ μὴν ὅτι γε καὶ μετασκευὰς δέχεται τῶν
 κώλων ἔνια, τοτὲ μὲν προσθήκας λαμβάνοντα οὐκ
 ἀναγκαίως ὡς πρὸς τὸν νοῦν, τοτὲ δὲ ἀφαιρέσεις
 ἀτελῇ ποιούσας τὴν διάνοιαν ἔνεκα τοῦ τὴν ἀρμονίαν
 5 ἡδεῖαν καὶ καλὴν γενέσθαι, φανερόν. τίς γὰρ οὐκ ἂν
 ὁμολογήσειεν ἐν τῷ τοῦ Δημοσθένους τῷ ὁ γὰρ οἷς
 ἂν ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζό-
 μενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλλῃ μηδὲ το-
 10 τοξεύῃ, ἀλλ' ἵνα τὸ τελευταῖον κῶλον τὸ 'κἂν μήπω
 βάλλῃ' τραχύτερον τοῦ δέοντος ὢν καὶ οὐχ ἡδὺ ἀκου-
 σθῆναι τῇ προσθήκῃ ταύτῃ γένηται χαριέστερον; καὶ
 ἔτι ἐν τῷ ἐπιταφίῳ τοῦ Πλάτωνος, ἔνθα φησὶν· ἔργων 34
 γὰρ εὖ πραχθέντων λόγῳ καλῶς ῥηθέντι μνήμη καὶ
 15 κόσμος γίνεταί τοις πράξεσι παρὰ τῶν ἀκουσάντων·
 ἐνταῦθα γὰρ τὸ 'παρὰ τῶν ἀκουσάντων' παραπλήρωμα
 τῆς λέξεως πρὸς οὐδὲν ἀναγκαῖον λέγεται, ἀλλ' ἵνα τὸ
 τελευταῖον κῶλον 'τοις πράξεσι' πᾶρισόν τε καὶ ἐφά-
 μιλλον τοῖς πρὸ αὐτοῦ γένηται. καὶ δὴ καὶ τὸ τοῦ
 20 Αἰσχίνου 'ἐπὶ σεαυτὸν καλεῖς, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς,
 ἐπὶ τὴν δημοκρατίαν καλεῖς', τριῶλον πάννυ ἐπαινού-
 μενον, τῆς αὐτῆς ἰδέας ἔχεται· ὁ γὰρ οἷόν τε ἦν ἐνὶ
 κώλῳ περιληφθῆναι τὸνδε τὸν τρόπον 'ἐπὶ σεαυτὸν
 καὶ τοὺς νόμους καὶ τὴν δημοκρατίαν καλεῖς', τοῦτο
 25 εἰς τρία διήρηται. τῆς μὲν δὴ προσθέσεως ἐν τοῖς κώ-
 λοις οὗτος ὁ τρόπος· τῆς δὲ ἀφαιρέσεως, ὅταν τῶν
 ἀναγκαίων τι λεχθῆναι λυπεῖν μέλλῃ καὶ διοχλεῖν τὴν

9 τὸ μηδὲ] τὸ μὴ V 14 γὰρ] μὲν γὰρ R 16 ἐν-
 ταῦθα... ἀκουσάντων om DR 18 πράγμασι D 25 διήρη-
 ται ex διεῖλεν corr R | προσθέσεως RV

ἀκρόασιν, ἀφαιρεθὲν χαριεστέραν ποιεῖ τὴν ἁρμονίαν·
οἷα ἐστὶν ἐν μὲν τοῖς μέτροις τὰ Σοφοκλεία ταυτί·

35

Μύω τε καὶ δέδορκα κάξανίσταμαι,

πλέον φυλάσσω ἀντὸς ἢ φυλάσσομαι·

ἐντανθοῖ γὰρ ὁ δεύτερος στίχος ἐκ δυεῖν σύγκειται 5
κώλων οὐχ ὅλων· τελεία γὰρ ἢ λέξις ἦν οὕτως ἐξ-
ενεχθεῖσα· 'πλέον φυλάσσω ἀντὸς ἑτέρους ἢ φυλασ-
σόμενος ὑφ' ἑτέρων'· τὸ δὲ μέτρον ἡδικοῦτο, καὶ οὐκ
ἂν ἔσχευ ἦν νυνὶ χάριν ἔχει. ἐν δὲ τοῖς περὶ λόγους
τὰ τοιαῦτα· 'ἐγὼ δ' ὅτι μὲν τινων κατηγοροῦντα πάν- 10
τας ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἀτέλειαν τῶν ἀδίκων ἐστίν, ἐάσω'·
μεμείωται γὰρ κἀνταῦθα τῶν πρώτων δυεῖν κώλων
ἐκάτερον· αὐτοτελὴ δὲ ἂν ἦν, εἴ τις αὐτὰ οὕτως ἐξ-
ήνεγκεν· 'ἐγὼ δ' ὅτι μὲν τινων κατηγοροῦντα ὥς οὐκ
ἐπιτήδειοι ἔχειν τὴν ἀτέλειαν, πάντας ἀφαιρεῖσθαι καὶ 15
τοὺς δικαίως αὐτῆς τυχόντας τῶν ἀδίκων ἐστίν, ἐάσω'·
ἀλλ' οὐκ ἐδόκει τῷ Δημοσθένει πλείονα ποιεῖσθαι πρό-
νοιαν τῆς ἀκριβείας τῶν κώλων ἢ τῆς εὐρυθμίας.

Τὰ δ' αὐτὰ εἰρήσθω μοι καὶ περὶ τῶν καλουμένων
περιόδων· καὶ γὰρ ταύτας χρὴ ταῖς τε προηγούμεναις 20
καὶ ταῖς ἐπομέναις οἰκείως συναρμόττειν, ὅταν ἐν περι-
36 ὁδοῖς προσήκη τὸν λόγον ἐκφέρειν. οὐ γὰρ δὴ παν-
ταχῇ γε τὸ ἐμπερίοδον χρήσιμον.

Διωρισμένων δὴ τούτων, ἀκόλουθον ἂν εἴη λέγειν, 10
τίνα ἐστὶν ὧν δεῖ στοχάζεσθαι τὸν βουλόμενον συντι- 25
θέναι τὴν λέξιν εὖ, καὶ διὰ τίνων θεωρημάτων τυγχά-

1 ποιῇ V 2 οἶον R | μὲν om R 4 πλέον D 5 γὰρ]
δὲ V | δυοῖν RV 9 νῦν D 11 ἀτέλειαν] δωρεάν M
12 δυοῖν RV 17 ἐδόκει] ἔδωκε M 20 τε om R 21 περι-
όδοις] ἐπιλόγοις D 22 δὴ] δεῖ R om D 24 δὴ] δὲ M
26 τυγχάνει V¹

νοι τις ὧν ἂν βούληται. δοκεῖ δὴ μοι δύο ταῦτ' εἶναι
 γενικώτατα ὧν ἐφλέσθαι δεῖ τοὺς συντιθέντας μέτρα
 τε καὶ λόγους, ἥ τε ἡδονὴ καὶ τὸ καλόν· ἀμφοτέρω
 γὰρ ἐπιζητεῖ ταῦτα ἡ ἀκοή, ὅμοιον τι πάσχουσα τῇ
 5 ὁράσει· καὶ γὰρ ἐκείνη πλάσματα καὶ γραφὰς καὶ γλυ-
 φὰς ὁρῶσα, ὅταν εὗρίσκη ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἀρκεῖται
 καὶ οὐδὲν ἔτι ποθεῖ. καὶ παρὰδοξον οὐδέν, εἰ δύο
 ποιῶ τέλη καὶ χωρίζω τὸ καλὸν ἀπὸ τῆς ἡδονῆς, καὶ
 ἡγοῦμαι τινα λέξιν ἡδέως μὲν συγκεῖσθαι, μὴ καλῶς
 10 δέ, ἢ καλῶς μὲν, οὐ μὴν καὶ ἡδέως. ἡ γάρ τοι Θου-
 κυλίδου λέξις καὶ Ἀντιφῶντος τοῦ Ῥαμνουσίου καλῶς
 μὲν σύγκειται νῆ Δία· οὐ μὴν ἡδέως γε πάνν· ἡ δέ 37
 γε τοῦ Κνυδίου Κτησίλου καὶ ἡ τοῦ Σωκρατικοῦ Ξενο-
 φῶντος ἡδέως μὲν, οὐ μὴν καλῶς γε ἐφ' ὅσον ἔδει·
 15 λέγω δὲ κοινότερον, ἀλλ' οὐχὶ καθάπαξ· ἐπεὶ καὶ παρ'
 ἐκείνοις ἡρμостаί τινα ἡδέως, ὥς καὶ παρὰ τούτοις
 καλῶς. ἡ δὲ Ἡροδότου σύνθεσις ἀμφοτέρω ταῦτα ἔχει·
 καὶ γὰρ ἡδεῖα ἐστὶ καὶ καλή.
 11 Ἐξ ὧν δ' οἶμαι γενέσθαι λέξιν ἡδεῖαν καὶ καλήν,
 20 τέτταρά ἐστι τὰ κυριώτατα· μέλος καὶ ῥυθμὸς καὶ
 μεταβολή καὶ τὸ παρακολουθοῦν τοῖς τρισὶ τούτοις, τὸ
 πρέπον. τάττω δὲ ὑπὸ μὲν τὴν ἡδονὴν τὴν τε ὥραν
 καὶ τὴν χάριν καὶ τὴν εὐστομίαν καὶ τὴν γλυκύτητα
 καὶ τὸ πιθανόν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα· ὑπὸ δὲ τὸ
 25 καλὸν τὴν τε μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸ βάρος καὶ τὴν
 σεμνολογίαν καὶ τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ πιθανόν καὶ τὰ
 τούτοις ὅμοια.

1 ἂν om V | δὴ] δέ D om R 4 ταῦτα ἐπιζητεῖ R
 6 ἐαυτοῖς R 10 τοι] τοι τοῦ R 13 κτησία R 14 οὐ
 καλῶς δὲ ἐφ' D 20 s καὶ μεταβολή om R 25 τὴν τε]
 τὴν R 26 καὶ τὸ πιθανόν om M

38 Ἦδεται δὲ ἡ ἀκοὴ τοῖς τέτρασι τούτοις· τίς γάρ
 ἔστιν, ὃς οὐκ ὑπὸ μὲν ταύτης τῆς μελωδίας ἄγεται καὶ
 γοητεύεται, ὑφ' ἑτέρας δὲ τινος οὐδὲν πάσχει τοιοῦτον;
 καὶ ὑπὸ μὲν τῶν ῥυθμῶν τούτων οἰκείουται, ὑπὸ τού-
 39 των δὲ διοχλεῖται; τὸ δ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐν μετα- 5
 40 βολαῖς καὶ τῷ πρέποντι· τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁμολογήσειεν
 ὅτι καὶ τῆς ὀργανικῆς μούσης καὶ τῆς ἐν ᾧδῃ καὶ τῆς
 ἐν ὀρχήσει χάριτος ἐν ἅπασι μὲν εὐστοχοῦσης, μετα-
 βολὰς δὲ μὴ ποιησαμένης εὐκαίρους ἢ τοῦ πρέποντος
 ἀποπλανηθείσης βαρὺς μὲν ὁ κόρος, ἀηδὲς δὲ τὸ μὴ 10
 τοῖς ὑποκειμένοις ἀρμόττον φαίνεται; καὶ οὐκ ἄλλο-
 τρία κέχρηται τοῦ πράγματος εἰκόني· μουσικὴ γὰρ τις
 ἦν καὶ ἡ τῶν πολιτικῶν λόγων ἐπιστήμη, τῷ ποσῷ
 διαλλάττουσα τῆς ἐν ᾧδαῖς καὶ ὀργάνοις· καὶ γὰρ ἐν
 ταύτῃ καὶ μέλος ἔχουσιν αἱ λέξεις καὶ ῥυθμοὺς καὶ 15
 μεταβολὴν καὶ πρέπον· ὥστε καὶ ἐπὶ ταύτης ἡ ἀκοὴ
 τέρεται μὲν τοῖς μέλεσιν, ἄγεται δὲ τοῖς ῥυθμοῖς,
 ἀσπάζεται δὲ τὰς μεταβολάς, ποθεῖ δ' ἐπὶ πάντων τὸ
 οἰκεῖον· ἡ δὲ διαλλαγὴ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥττον.

Διαλέκτου μὲν οὖν μέλος ἐνὶ μετρεῖται διαστήματι 20
 τῷ λεγομένῳ διὰ πέντε ὡς ἔγγιστα· καὶ οὔτε ἐπιτείνε-
 ται πέρα τριῶν τόνων καὶ ἡμιτονίου ἐπὶ τὸ ὀξύ, οὔτε
 41 ἀνίεται τοῦ χωρίου τούτου πλέον ἐπὶ τὸ βαρὺ. οὐ μὴν
 ἅπασα λέξις ἢ καθ' ἐν μόριον λόγου ταττομένη ἐπὶ
 τῆς αὐτῆς λέγεται τάσεως, ἀλλὰ ἡ μὲν ἐπὶ τῆς ὀξείας, 25
 ἡ δ' ἐπὶ τῆς βαρείας, αἱ δ' ἐπ' ἀμφοῖν. τῶν δὲ ἀμφο-
 τέρας τὰς τάσεις ἔχουσιν αἱ μὲν κατὰ μίαν συλλαβὴν

1 δὲ] δὴ V	5 ἐν] ἐν ταῖς V	10 ἀηδὲς V: ἀηδὲς
DMR τὸ] τῷ M	11 ἀρμόττων φαίνεσθαι M	14 δὲ
ἀλλάττουσα R	15 ῥυθμοὺς] ῥυθμόν M	18 δὲ ἐπὶ M
19 δὲ ἀλλαγὴ R τὸ post καὶ om R ¹ V	20 οὖν om MR	
22 τριῶν] τῶν τριῶν D	24 ἢ] ἡ R	25 ἀλλ' V

συνδιεφθαρμένον ἔχουσι τῷ ὀξεῖ τὸ βαρύν, ἃς δὴ περι-
 σπωμένους καλοῦμεν· αἱ δὲ ἐν ἐτέρᾳ καὶ ἐτέρᾳ χωρὶς
 ἐκάτερον ἐφ' ἑαυτοῦ τὴν οἰκείαν φυλάττον φύσιν· καὶ
 ταῖς μὲν δυσυλλάβοις οὐδὲν τὸ διὰ μέσου χωρίον βαρύ-
 5 τητός τε καὶ ὀξύτητος· ταῖς δὲ πολυσυλλάβοις, ἡλικαὶ
 ἂν ᾧσιν, ἢ τὸν ὀξύν τόνον ἔχουσα μίᾳ ἐν πολλαῖς
 ταῖς ἄλλαις βαρεῖαις ἔνεστιν. ἢ δὲ ὀργανικὴ τε καὶ
 ῥυθμικὴ μοῦσα διαστήμασι τε χρῆται πλεόσιν, οὐ τῷ
 διὰ πέντε μόνον, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ διὰ πασῶν ἀρξαμένη
 10 καὶ τὸ διὰ πέντε μελωδεῖ καὶ τὸ διὰ τεττάρων καὶ τὸ
 διάτονον καὶ τὸ ἡμιτόνιον, ὥς δέ τινες οἴονται, καὶ
 τὴν δίεσιν αἰσθητῶς· τὰς τε λέξεις τοῖς μέλεσιν ὑπο-
 τάττειν ἀξιοῖ, καὶ οὐ τὰ μέλη ταῖς λέξεσιν, ὥς ἐξ ἄλ-
 λων τε πολλῶν δῆλον καὶ μάλιστα ἐκ τῶν Εὐριπίδου
 15 μελῶν, ἃ πεποίηκε τὴν Ἠλέκτραν λέγουσαν ἐν Ὁρέστῃ
 πρὸς τὸν χορόν·

Σίγα, σίγα· λευκὸν ἔχνος ἀρβύλης

42

τιθεῖτε, μὴ κτυπεῖτε·

ἄπο πρόβατ' ἐκεῖσε· ἄπο πρό μοι κοίτας·

20 ἐν γὰρ δὴ τούτοις τὸ 'σίγα, σίγα· λευκὸν' ἐφ' ἐνὸς
 φθόγγου μελωδεῖται, καίτοι τῶν τριῶν λέξεων ἐκάστη
 βαρεῖας τε τάσεις ἔχει καὶ ὀξεῖας· καὶ τὸ 'ἀρβύλης' τῇ
 μέσῃ συλλαβῇ τὴν τρίτην ὁμότονον ἔχει, ἀμηχάνου
 ὄντος ἐν ὀνομα δύο λαβεῖν ὀξεῖας· καὶ τοῦ 'τιθεῖτε'
 25 βαρυτέρᾳ μὲν ἢ πρώτη γίνεται, δύο δὲ μετὰ ταύτην

1 συνδιεφθαρμένον] συννφασμένον mg D 3 ἐφ' ἑαυτοῦ
 om M | τὴν] τὸ D 4 χωρίου V 5 τε om D 6 τὸν ὀξύ-
 τονον DV 8 τε χρῆται] χρῆται M | οὐ] ἐν D 9 μόνον...
 10 πέντε om D | ἀλλὰ R 12 τὴν δίεσιν DV: τὴν δέξιν M
 δίεσιν R 15 ἔχουσιν R 17 σίγα· σίγα DR ut l 20
 19 ἄπο] ἀλλὰ D | προβάτ' M | ἀπόπρο μοι D 20 ἐν] καὶ M |
 ἐφ'] ὑφ' M 22 στάσεις R 23 ἀμηχάνον D¹ 24 λαμβά-
 νειν R

ὀξύτονοι τε καὶ ὁμόφωνοι· τοῦ τε 'κτυπεῖτε' ὁ περι-
 σπασμὸς ἠφάνισται· μιᾷ γὰρ αἱ δύο συλλαβαὶ λέγον-
 ται τάσει· καὶ τὸ 'ἄπο πρόβατε' οὐ λαμβάνει τὴν τῆς
 μέσης συλλαβῆς προσωδίαν ὀξεῖαν, ἀλλ' ἐπὶ τὴν τε-
 τάρτην συλλαβὴν μεταβέβηκεν ἢ τάσις ἢ τῆς τρίτης. 5
 τὸ δ' αὐτὸ γίνεται καὶ περὶ τοὺς ῥυθμούς· ἢ μὲν γὰρ
 περὶ λέξεις οὐδενὸς οὔτε ὀνόματος οὔτε ῥήματος βιά-
 ζεται τοὺς χρόνους οὔτε μετατίθῃσιν, ἀλλ' οἷας παρὲλ-
 ληφε τῇ φύσει τὰς συλλαβὰς τὰς τε μακρὰς καὶ τὰς
 βραχεῖας, τοιαύτας φυλάττει· ἢ δὲ μουσικὴ τε καὶ 10
 ῥυθμικὴ μεταβάλλουσιν αὐτὰς μειοῦσαι καὶ παραυξου-
 43 σαι, ὥστε πολλάκις εἰς ἀναντία μεταχωρεῖν· οὐ γὰρ
 ταῖς συλλαβαῖς ἀπευθύνουσι τοὺς χρόνους, ἀλλὰ τοῖς
 χρόνοις τὰς συλλαβὰς. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως· πῶς δ'
 ἂν γένοιτο λέξεις πολιτικὴ παρ' αὐτὴν τὴν σύνθεσιν 15
 ἠδύνουσα τὴν ἀκρόασιν κατὰ τὰ πορρηθέντα τέτταρα
 κεφάλαια, γινώσκμεν ἂν οὕτως.

Οὐχ ἅπαντα πέφυκε τὰ μέρη τῆς λέξεως ὁμοίως 12
 διατιθέναι τὴν ἀκοήν, ὥσπερ οὐδὲ τὴν γευστικὴν τὰ
 γευστὰ οὐδὲ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις τὰ κινουῦντα ἐκάστην· 20
 ἀλλὰ καὶ γλυκαίνουσιν αὐτὴν τινὲς ἥχοι καὶ πικρα-
 44 νουσι, καὶ τραχύνουσιν καὶ λεαίνουσιν, καὶ πολλὰ ἄλλα
 πάθη ποιοῦσι περὶ αὐτὴν· αἰτία δὲ ἡ τῶν γραμμάτων
 φύσις, ἐξ ὧν ἡ φωνὴ συνέστηκε, πολλὰς καὶ διαφορὰς
 ἔχουσα δυνάμεις, καὶ ἡ τῶν συλλαβῶν πλοκὴ παντο- 25
 δαπῶς σχηματιζομένη. τοιαύτην δὲ ἤδη δύνανται ἐχόν-
 των τῶν τῆς λέξεως μορίων, ἐπειδὴ μεταθεῖναι τὴν

1 τοῦ τ' ἐκτυπεῖτε V 4 ὀξεῖαν D 16 τέτταρα om R
 19 τὴν γεῦσιν M | τὰ γευστικά D 21 τινὲς αὐτὴν D τὴν
 αὐτὴν τινὲς R 23 γραμμάτων] πραγμάτων M 26 ἐσχημα-
 τισμένη mg D 27 μορίων] χωρίων D

ἐκάστου φύσιν οὐχ οἶόν τε, λείπεται τὸ τῇ μίξει καὶ
 κράσει καὶ παραθέσει συγκρούπτειν τὴν παρακολου-
 θοῦσαν αὐτῶν τισιν ἀτοπίαν, τραχέσι λεία μίγοντα
 καὶ σκληροῖς μαλακὰ καὶ κακοφώνοις εὐφωνα καὶ δυσ-
 5 εκφόροις εὐπρόφορα καὶ βραχέσι μακρὰ καὶ τᾶλλα
 τὸν αὐτὸν τρόπον εὐκαίρως συντιθέντα, καὶ μήτ' ὀλι-
 γοσύλλαβα πολλὰ ἐξῆς λαμβάνοντα (κόπτεται γὰρ ἡ
 ἀκρόασις), μήτε πολυσύλλαβα πλείω τῶν ἱκανῶν, μηδὲ
 ὁμοιότονα παρ' ὁμοιοτόνοις, μηδὲ ὁμοιόχρονα παρ'
 10 ὁμοιοχρόνοις. χρηὲ δὲ καὶ τὰς πτώσεις τῶν ὀνοματι-
 κῶν ταχὺ μεταλαμβάνειν· καὶ τὴν ὁμοιότητα διαλύειν
 συνέχως, ὀνομάτων τε τινῶν ἐξῆς τιθεμένων πολλῶν
 καὶ ῥημάτων καὶ ἄλλων μερῶν τὸν κόρον φυλασσομέ-
 νους· σχήμασί τε μὴ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς αἰεὶ μένειν, μηδὲ 45
 15 τρόπους τοὺς αὐτοὺς ἐπιφέρειν, μηδὲ ἄρχεσθαι πολ-
 λάκις ἀπὸ τῶν αὐτῶν μηδὲ λήγειν ἐς τὰ αὐτά.

Καὶ μηδεὶς οἰηθῇ με καθάπαξ ταῦτα παραγγέλλειν,
 ὥς ἡδονῆς αἷτια διαπαντὸς ἐσόμενα ἢ τάναντία ὀχλή-
 σεως· οὐχ οὕτως ἀνόητός εἰμι. οἶδα γὰρ ἐξ ἀμφοῖν
 20 γινομένην πολλάκις ἡδονήν, τοτὲ μὲν ἐκ τῶν ὁμοιο-
 γενῶν, τοτὲ δὲ ἐκ τῶν ἀνομοιογενῶν. ἀλλ' ἐπὶ πάν-
 των οἶομαι δεῖν τὸν καιρὸν ὁρᾶν· οὗτος γὰρ ἡδονῆς
 καὶ ἀηδίας κράτιστον μέτρον· ὅς οὐκ ἔστι θηρατὸς
 ἐπιστήμη, ἀλλὰ δόξη.

25 Φημὶ δὴ τὸν μέλλοντα διαθήσειν τὴν ἀκοὴν ἡδέως 46
 ἢ τὰ ἐμμελῆ καὶ εὐρυθμα καὶ εὐφωνα ὀνόματα, ὅφ'
 ὧν γλυκαίνεται ἡ αἰσθησις, ἀλλήλοισι συναρμόττειν, ἢ

1 τὸ om D 3 σμίγοντα D 4 μαλακὰς V¹ 5 εὐπρό-
 φορα sscr σιτα (εὐπρόσιτα) D 10 ὀνομαστικῶν MV ὀνομάτων
 D 11 μεταβάλλειν DR 12 τε RV: om DM 16 ἀπὸ]
 ἐπὶ V | λέγειν R | εἰς D 25 δὴ] δὲ V 26 ἐμμελῆ RV

τὰ μὴ τοιαῦτα ἐγκαταπλέκειν αὐτοῖς· ὥσπερ καὶ στρα-
τηγοὶ τὰ ἀσθενῇ τοῖς ἰσχυροῖς ἐπικρύπτουσι καὶ γίνε-
ται αὐτοῖς οὐδὲν τῆς δυνάμεως ἄχρηστον. διαναπαύειν
δὲ τὴν ταυτότητα φημὶ δεῖν, μεταβολὰς εὐκαίρους
εἰσφέροντα· μεταβολὴ γὰρ πάντων ἡδύ. τελευταῖον δὲ 5
ὃ καὶ πάντων κράτιστον, οἰκείαν ἀποδιδόναι τοῖς ὑπο-
κειμένοις καὶ πρέπουσαν ἀρμονίαν· δυσωπεῖσθαι δ'
οὐδὲν οἶομαι δεῖν οὔτε ὄνομα οὔτε ῥῆμα ὃ τι καὶ τέ-
τριπται, μὴ σὺν αἰσχύνῃ λέγεσθαι μέλλον· οὐδὲν γὰρ
οὔτω ταπεινὸν ἢ ὑπαρὸν ἢ ἄλλην τινὰ δυσχέριαν 10
ἔχον ἔσεσθαι φημὶ λόγον μόριον, ᾧ σημαίνεται τι
47 σῶμα ἢ πρᾶγμα, ὃ μηδεμίαν ἔξει χώραν ἐπιτηδεῖαν ἐν
λόγοις. παρακελεύομαι δὲ τῇ συνθέσει πιστεύοντας ἀν-
δρείως πάννυ καὶ τεθαρρηκότως αὐτὰ ἐκφέρειν, Ὅμηρῳ
τε παραδείγματι χρωμένους, παρ' ᾧ καὶ τὰ εὐτελέστατα 15
κεῖται τῶν ὀνομάτων, καὶ Δημοσθένει καὶ Ἡροδότῳ
καὶ τοῖς ἄλλοις. καὶ περὶ μὲν ἡδέας συνθέσεως
ταῦτα.

Καλὴ δ' ἐκ τίνων γίνεται εἴ τις ἔροιτο, ἐκ τῶν 13
αὐτῶν ἂν φαίην καὶ οὐχ ἑτέρων· τὰ γὰρ αὐτὰ ποιη- 20
τικὰ ἀμφοῖν· μέλος εὐγενές, ῥυθμὸς ἀξιωματικός, μετα-
βολὴ μεγαλοπρεπής, τὸ πᾶσι τούτοις παρακολουθοῦν
πρέπον· αἰτία δὲ καὶ ἐνταῦθα ἢ τε τῶν γραμμάτων
φύσις καὶ ἡ τῶν συλλαβῶν δύναμις, ἐξ ὧν πλέκεται
48 τὰ ὀνόματα· ὑπὲρ ὧν καιρὸς ἂν εἴη λέγειν. 25

Ἄρχαι μὲν οὖν εἰσι τῆς ἀνθρωπίνης φωνῆς καὶ 14
ἐνάρθρου μηκέτι δεχόμεναι διαίρεσιν, ἃς καλοῦμεν
49 στοιχεῖα καὶ γράμματα· τούτων δὲ οὐ μία πάντων

ὃ πάντων] πάννυ D 10 οὔτω] τοῦτο D | ὑπαρὸν ἢ ταπει-
νὸν M 12 μηδεμίαν ἔχει ἐπιτηδεῖαν R 14 καὶ] τε καὶ M
om R 20 φαίην V 28 δὲ οὐδεμία R | πάντων ἢ φ. V

φύσις· διαφορὰ δὲ αὐτῶν πρώτη μὲν, ὥς Ἀριστόξενος
 ὁ μουσικὸς ἀποφαίνεται, καθ' ἣν τὰ μὲν φωνὰς ἀπο-
 τελεῖ ὥς τὰ φωνήεντα, τὰ δὲ ψόφους ὥς τὰ λοιπὰ
 πάντα· δευτέρα δέ, καθ' ἣν τῶν μὴ φωνηέντων ἃ μὲν
 5 καθ' ἑαυτὰ ψόφους ὁποίους δὴ τινὰς ἀποτελεῖν πέ-
 φυνκεν, ῥοῖζον ἢ σιγμὸν ἢ μυγμὸν ἢ τοιούτων τινῶν
 ἄλλων ἤχων δηλωτικά· ἃ δ' ἐστὶν ἀπάσης ἁμοῖρα φω-
 νῆς καὶ ψόφου, καὶ οὐχ οἷά τε ἡχεῖσθαι καθ' ἑαυτά·
 διὸ δὴ ταῦτα μὲν ἄφωνα τινὲς ἐκάλεσαν, θάτερα δὲ
 10 ἡμίφωνα. οἱ δὲ τριχῇ νείμαντες τὰ πάντα, φωνήεντα
 μὲν ἐκάλεσαν ὅσα καὶ καθ' ἑαυτὰ φωνεῖται καὶ μεθ'
 ἑτέρων, καὶ ἐστὶν αὐτοτελῆ· ἡμίφωνα δ' ὅσα μετὰ μὲν
 φωνηέντων αὐτὰ ἑαυτῶν κρείττον ἐκφέρεται, καθ'
 ἑαυτὰ δὲ χεῖρον καὶ οὐκ αὐτοτελῶς· ἄφωνα δ' ὅσα
 15 οὔτε τὰς τελείας οὔτε τὰς ἡμιτελεῖς φωνὰς ἔχει καθ'
 ἑαυτά, μεθ' ἑτέρων δὲ ἐκφωνεῖται. ἀρκτέον τολίνν 50
 ἀπὸ τῶν φωνηέντων.

Ἔστι δὴ ταῦτα τὸν ἀριθμὸν ἐπτά· δύο μὲν βραχέα
 τό τε ε̄ καὶ τὸ ο̄· δύο δὲ μακρὰ τό τε ἦ καὶ τὸ ῶ·
 20 τρία δὲ δίχρονα τό τε ᾱ καὶ τὸ ῑ καὶ τὸ ῡ· καὶ γὰρ
 ἐκτείνεται ταῦτα καὶ συστέλλεται. ἐκφωνεῖται δὲ πάντα
 παρὰ τῆς ἀρτηρίας συνεχούσης τὸ πνεῦμα, καὶ τοῦ στό- 51
 ματος ἀπλῶς σχηματισθέντος, τῆς τε γλώττης οὐδὲν
 πραγματευομένης ἀλλ' ἡρεμούσης. πλὴν καὶ τὰ μακρὰ
 25 καὶ τῶν διχρόνων ἃ μακρῶς λέγεται, τεταμένον λαμ-

1 διαφορὰν D | πρώτα D | ὥς] ὁ (sed del) D 4 μὴ]
 μὲν R 5 ποίους δὴ τινὰς mg D 6 ῥοῖζων ἢ σιγμῶν ἢ
 μυγμῶν M 7 ἄλλων om M | ἤχων] ἔχοντα D | ἃ δὲ ἐστὶν D
 8 αὐτὰ D 12 μὲν post φων. M 14 αὐτοτελῆ V | δὲ
 ὅσα R 15 ἡμιτελείας M 16 ἐκφωνεῖται ex ἐκφέρεται corr R
 19 τὸ ε̄ DM | τὸ ἦ DM 20 τὸ ᾱ· τὸ ῑ M 23 ἐσχημα-
 τισθέντος R 25 καὶ ante τῶν om M

βάνει καὶ διηνεκῇ τὸν αὐλὸν τοῦ πνεύματος· τὰ δὲ
 βραχέα ἢ βραχέως λεγόμενα ἐξ ἀποκοπῆς τε καὶ μιᾶ
 πληγῇ πνεύματος καὶ τῆς ἀρτηρίας ἐπὶ βραχὺ κινη-
 θείσης ἐκφέρεται. τούτων δὴ κράτιστα μὲν ἔστι καὶ
 φωνὴν ἡδίστην ἀποτελεῖ τὰ τε μακρὰ καὶ τῶν διχρό- 5
 νων ὅσα μηκύνεται, ὅτι πολλὴν ἡχεῖται χρόνον καὶ τὸν
 τοῦ πνεύματος οὐκ ἀποκόπτει χρόνον· χεῖρω δὲ τὰ
 βραχέα ἢ βραχέως λεγόμενα, ὅτι μικρόφωνά τε ἔστι
 καὶ σπανίζει τὸν ἥχον. αὐτῶν δὲ τῶν μακρῶν πάλιν
 εὐφωνότατον μὲν τὸ $\bar{\alpha}$, ὅταν ἐκτείνηται· λέγεται γὰρ 10
 ἀνοιγομένου τοῦ στόματος ἐπὶ πλείστον καὶ τοῦ πνεύ-
 ματος ἀναφερομένου πρὸς τὸν οὐρανόν· δεύτερον δὲ
 τὸ η , διότι κάτω περὶ τὴν βάσιν τῆς γλώττης ἐφείδει
 52 τὸν ἥχον, ἀλλ' οὐκ ἄνω, καὶ μετρίως ἀνοιγομένου τοῦ
 στόματος· τρίτον δὲ τὸ $\bar{\omega}$ · στρογγυλλίζεται γὰρ ἐν αὐτῷ 15
 τὸ στόμα καὶ περιστέλλεται τὰ χεῖλη, τὴν τε πληγὴν τὸ
 πνεῦμα περὶ τὸ ἀκροστόμιον ποιεῖται. ἔστι δ' ἥττον τού-
 του τὸ $\bar{\upsilon}$ · περὶ γὰρ αὐτὰ τὰ χεῖλη συστολῆς γινομένης
 ἀξιολόγου πνίγεται καὶ στενὸς ἐκπίπτει ὁ ἥχος. ἔσχατον
 δὲ πάντων τὸ $\bar{\iota}$ · περὶ τοὺς ὀδόντας γὰρ ἡ κρίσις τοῦ 20
 πνεύματος γίνεται μικρὸν ἀνοιγομένου τοῦ στόματος
 καὶ οὐκ ἐπιλαμπρυνόντων τῶν χειλέων τὸν ἥχον. τῶν
 δὲ βραχέων οὐδέτερον μὲν εὐμορφον, ἥττον δὲ δυσει-
 δὲς τὸ $\bar{\epsilon}$ · δίστησι γὰρ τὸ στόμα κρείττον θατέρον,
 καὶ τὴν πληγὴν λαμβάνει περὶ τὴν ἀρτηρίαν μᾶλλον. 25

2 ἢ βραχέα λεγ. R, item 8 5 ἀποκλεῖ V 7 οὐκ om R |
 χρόνον] φθόγγον mg D 8 τε om V 9 πάλιν ante τῶν
 μ. D¹ 10 ἐκτείνεται D¹ | γὰρ] δὲ V 11 στόματος] πνεύ-
 ματος D 17 πνεῦμα] στόμα M 18 γενομένης D 20 πάν-
 των pro uoce erasa restituit mg D | κρίσις] ἐκκρίσις D²
 22 οὐκ ἔτι λαμπρυνόντων V | τὸν] τῶν R 25 καὶ πληγὴν
 sine articulo D

Φωνηέντων μὲν οὖν γραμμάτων αὕτη φύσις· ἡμι-
 φώνων δὲ τοιάδε· ὁκτὼ γὰρ τὸν ἀριθμὸν ὄντων αὐτῶν,
 πέντε μὲν ἐστὶν ἀπλᾶ $\bar{\lambda} \bar{\mu} \bar{\nu} \bar{\rho} \bar{\sigma}$, διπλᾶ δὲ τρία $\bar{\xi} \bar{\psi}$. 53
 διπλᾶ δὲ λέγονται διὰ τὸ ἕκαστον αὐτῶν ἐκ δυοῖν
 5 ἀπλῶν συνεφθαρμένων ἀλλήλοις συγκεῖσθαι καὶ ἰδίαν
 φωνὴν λαμβάνειν, ἥ δια τὸ χώραν ἐπέχειν δυεῖν γραμ-
 μάτων ἐν ταῖς συλλαβαῖς· τούτων δὴ κρείττω μὲν ἐστὶ
 τὰ διπλᾶ τῶν ἀπλῶν, ἐπειδὴ μελζονά ἐστὶ τῶν ἐτέρων
 καὶ μᾶλλον ἐγγίξειν δοκεῖ τοῖς τελείοις· ἦττω δὲ τὰ
 10 ἀπλᾶ διὰ τὸ εἰς βραχυτέρους αὐτῶν τόνους συνάγε-
 σθαι τὸν ἦχον. φωνεῖται δὲ αὐτῶν ἕκαστον τοιόνδε
 τινα τρόπον· τὸ μὲν $\bar{\lambda}$ τῆς γλώττης πρὸς τὸν οὐρανὸν
 ἰσταμένης καὶ τῆς ἀρτηρίας συνηχοῦσης· τὸ δὲ $\bar{\mu}$ τοῦ
 μὲν στόματος τοῖς χέλλεσι πιεσθέντος, τοῦ δὲ πνεύμα-
 15 τος διὰ τῶν ῥωθίωνων μεριζομένου· τὸ δὲ $\bar{\nu}$ τῆς γλώτ-
 της τὴν φορὰν τοῦ πνεύματος ἀποκλειούσης καὶ μετα-
 φερούσης ἐπὶ τὸν ῥωθίωνα τὸν ἦχον· τὸ δὲ $\bar{\rho}$ τῆς 54
 γλώττης ἄκρας ἀπορραπιζούσης τὸ πνεῦμα καὶ πρὸς
 τὸν οὐρανὸν ἐγγὺς τῶν ὀδόντων ἀνισταμένης· τὸ δὲ $\bar{\sigma}$
 20 τῆς μὲν γλώττης προαγομένης ἄνω πρὸς τὸν οὐρανὸν
 ὄλης, τοῦ δὲ πνεύματος διὰ μέσου αὐτοῦ φερομένου
 καὶ περὶ τοὺς ὀδόντας λεπτὸν καὶ στενὸν ἐξωθοῦντος
 τὸ σύριγμα. τρία δὲ τὰ λοιπὰ ἡμίφωνα μικτὸν λαμ-
 βάνει τὸν ψόφον, ἐξ ἑνὸς μὲν τῶν ἡμιφώνων τοῦ $\bar{\sigma}$,
 25 τριῶν δὲ ἀφώνων τοῦ τε $\bar{\delta}$ καὶ τοῦ $\bar{\kappa}$ καὶ τοῦ $\bar{\pi}$.
 Δύναται δ' οὐχ ὁμοίως κινεῖν τὴν ἀκοὴν ἅπαντα·

1 ἡμίφωνα D 2 γὰρ ὄντων τῶν ἀριθμῶν αὐτῶν D
 3 πέντε . . . 4 αὐτῶν om M 3 μὲν om D | εἰσιν V 4 λέγονται
 DV: λέγεται R | δυεῖν M 6 δυοῖν DR 10 αὐτὸν D
 11 δὲ V δι' D: δ' MR 12 τὸν om D 13 συνεχοῦσης M
 18 πρὸς iterat V 22 ἐξωθοῦν M 24 τὸ $\bar{\sigma}$ R
 26 δ' om R

ἡδύνει μὲν γὰρ αὐτὴν τὸ $\bar{\lambda}$, καὶ ἔστι τῶν ἡμιφώνων
 γλυκύτατον· τραχύνει δὲ τὸ $\bar{\rho}$, καὶ ἔστι τῶν ὁμογενῶν
 γενναιότατον· μέσως δὲ πως διατίθῃσι τὰ διὰ τῶν
 ῥωθίωνων συνηχούμενα, τό τε $\bar{\mu}$ καὶ τὸ $\bar{\nu}$, κερατοειδεῖς
 ἀποτελοῦντα τοὺς ἥχους· ἄχαρι δὲ καὶ ἀηδὲς τὸ $\bar{\sigma}$,
 καὶ πλεονάσαν σφόδρα λυπεῖ· θηριώδους γὰρ καὶ ἀλά-
 λου μᾶλλον ἢ λογικῆς ἐφάπτεσθαι δοκεῖ φωνῆς ὁ
 συριγμός· τῶν γοῦν παλαιῶν τινὲς σπανίως ἐχρῶντο
 55 αὐτῷ καὶ πεφυλαγμένως· εἰσὶ δ' οἱ καὶ ἀσέγγμους ὅλας
 ῥῥᾶς ἐποιοῦν· δηλοῖ δὲ τοῦτο καὶ Πίνδαρος ἐν οἷς
 10 φησι· 'πρὶν μὲν ἤριπε σχοινοτενῇ φωνήεντα διθυράμ-
 βων· καὶ τὸ σᾶν κίβδηλον ἀνθρώποις'. τῶν δὲ διπλῶν
 μᾶλλον ἡδύνει τὴν ἀκοὴν τὸ $\bar{\xi}$ ἡσυχῇ τῷ πνεύματι
 δασυνόμενον· τὸ γὰρ τοι $\bar{\xi}$ διὰ τοῦ $\bar{\kappa}$ καὶ τὸ $\bar{\psi}$ διὰ
 τοῦ $\bar{\pi}$, ψιλῶν ὄντων ἀμφοτέρων, συριγμὸν ἀποδίδωσι.
 15

Τῶν δὲ ἀφώνων ἐννέα ὄντων τρία μὲν ἔστι ψιλὰ
 $\bar{\kappa}$ $\bar{\pi}$ $\bar{\tau}$, τρία δὲ δασέα $\bar{\theta}$ $\bar{\varphi}$ $\bar{\chi}$, τρία δὲ μεταξὺ τούτων
 56 καὶ κοινὰ ἀμφοῖν $\bar{\beta}$ $\bar{\gamma}$ $\bar{\delta}$ · φωνεῖται δὲ αὐτῶν τρία μὲν
 ἀπὸ τῶν χειλέων ἄκρων, τὸ $\bar{\pi}$ καὶ τὸ $\bar{\varphi}$ καὶ τὸ $\bar{\beta}$, ὅταν
 τοῦ στόματος πιεσθέντος τὸ προβαλλόμενον ἐκ τῆς
 ἀρτηρίας πνεῦμα λύσῃ τὸν δεσμὸν αὐτοῦ· ὁμοίᾳ δὲ
 σχήματι ταῦτα λεγόμενα ψιλότητι καὶ δασύτητι διαφέ-
 ρουσιν, ὥσπερ καὶ τὰ ῥηθισόμενα. τρία δὲ λέγεται
 ἄλλα τῆς γλώττης ἄκρῳ τῷ στόματι προσεφειδομένης
 κατὰ τοὺς μετεώρους ὁδόντας, ἔπειθ' ὑπὸ τοῦ πνεύ-
 20 ματος ἀπορραπιζομένης καὶ τὴν διέξοδον αὐτῶν κάτω

3 διὰ τῶν] διὰ M 5 ἀειδὲς V 6 θηριώδους et ἐλά-
 λου D 8 τινὲς] τινῶν τινὲς R 12 σᾶν D σαν R | κίβδον
 R 13 ἡσυχεῖ V 14 γὰρ τοι] γὰρ R 15 ψιλῶν] ψιλῶν
 δὲ V 19 ἀπὸ] ἐπὶ D | $\bar{\pi}$] $\bar{\tau}$ D 21 ἀρτηρίας] εὐετηρίας R |
 ὁμοίως M 24 τῆς γλώττης om D | ἄκρας M

- περὶ τοὺς ὀδόντας ἀποδιδούσης, τὸ τ καὶ τὸ θ καὶ
τὸ δ . τρία δὲ τὰ λοιπὰ λέγεται μὲν τῆς γλώττης
ἀνισταμένης πρὸς τὸν οὐρανὸν ἐγγὺς τοῦ φάρυγγος,
τῆς δὲ ἀρτηρίας ὑπηχούσης τῷ πνεύματι, τὸ κ καὶ τὸ 57
5 χ καὶ τὸ γ . τούτων κράτιστα μὲν ἔστιν, ὅσα τῷ πνεύ-
ματι πολλῷ λέγεται· δεύτερα δὲ ὅσα μέσῳ· κάκιστα δὲ
ὅσα ψιλῷ· ταῦτα μὲν γὰρ τὴν ἐαυτῶν δύναμιν ἔχει
μόνην, τὰ δὲ δασέα καὶ τὴν τοῦ πνεύματος προσθήκην,
ὥς ἐγγὺς τοῦ τελειότερα εἶναι.
- 15 Ἐκ δὲ τῶν γραμμάτων τούτων αἱ καλούμεναι γί-
11 νονται συλλαβαί. τούτων δὲ εἰς μακρὰ μὲν ὅσαι
συνεστήκασιν ἐκ φωνηέντων μακρῶν ἢ διχρόνων μα-
κρῶς ἐκφερομένων, καὶ ὅσαι λήγουσιν εἰς μακρὸν ἢ
μακρῶς λεγόμενον γράμμα ἢ τι τῶν ἡμιφώνων τε καὶ
15 ἀφώνων· βραχεῖαι δὲ αἱ ἐκ βραχέος φωνηέντος ἢ βρα-
χέως λαμβανομένου. μήκους δὲ καὶ βραχύτητος συλ-
λαβῶν οὐ μία φύσις, ἀλλὰ καὶ μακρότεραι τινὲς εἰσι
τῶν μακρῶν καὶ βραχύτεραι τῶν βραχειῶν. ἔσται δὲ
τοῦτο φανερόν ἐπὶ τῶν παραδειγμάτων.
- 20 Ὁμολογεῖται δὲ βραχεῖα εἶναι συλλαβή, ἣν ποιεῖ 58
φωνῆεν γράμμα βραχὺ τὸ σ , ὡς λέγεται Ὀδός. ταύτη
προστεθήτω γράμμα ἐν τῶν ἡμιφώνων τὸ ρ , καὶ γε-
νέσθω Ῥόδος· μένει μὲν ἔτι βραχεῖα ἡ συλλαβή, πλὴν
οὐχ ὁμοίως, ἀλλ' ἔξει τινὰ παραλλαγὴν παρὰ τὴν προ-
25 τέραν· ἔτι προστεθήτω ταύτῃ τῶν ἀφώνων γραμμάτων
ἐν τὸ τ , καὶ γενέσθω Τρόπος· μελῶν αὕτη τῶν προ-
τέρων ἔσται συλλαβῶν, καὶ ἔτι βραχεῖα μένει· τρίτον

1 καὶ θ R 5 χ] λ R | τούτων... 6 λέγεται om M | τῷ
om D 7 ἔχει δύναμιν M¹ 10 δὲ] δὲ D 18 βραχέων R
20 ἣν ποιῇ V 21 βραχὺ om D 22 προστεθείτω V
23 μὲν] γὰρ V 25 προστεθείται V 26 ἐν ante γραμμά-
των traiecit V 27 ἔσται om D

ἔτι γράμμα τῇ αὐτῇ συλλαβῇ προστεθῆτω τὸ σ , καὶ
γενέσθω Στρόφος· τρισὶν αὕτη προσθήκαις ἀκουσταῖς
μακροτέρα γενήσεται τῆς βραχυτάτης μένουσα ἔτι βρα-
χεῖα. οὐκοῦν τέσσαρες αὗται βραχείας συλλαβῆς δια-
φοραὶ τὴν ἄλογον αἰσθησιν ἔχουσαι τῆς παραλλαγῆς 5
μέτρον. ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῆς μακρᾶς· ἡ γὰρ
ἐκ τοῦ η γινομένη συλλαβὴ μακρὰ τὴν φύσιν οὔσα,
τεττάρων γραμμάτων προσθήκαις παραυξηθεῖσα, τριῶν
μὲν προταττομένων, ἐνὸς δὲ ὑποταττομένου, καθ' ἣν
λέγεται Σπλήν, μεῖζων ἂν δήπου λέγοιτο εἶναι τῆς 10
προτέρας ἐκείνης τῆς μονογραμμάτου μειουμένη τε αὖ
59 πάλιν καθ' ἕκαστον τῶν προστεθέντων γραμμάτων
τὰς ἐπὶ τοῦλαττον παραλλαγὰς αἰσθητὰς ἂν ἔχοι.

Πρῶτον μὲν δὴ θεώρημα τοῦτο τῶν ἐν ταῖς συλ-
λαβαῖς παθῶν· ἕτερον δὲ τοιόνδε. τῶν γραμμάτων 15
πολλὰς ἐχόντων διαφορὰς οὐ μόνον περὶ τὰ μήκη καὶ
τὰς βραχύτητας, ἀλλὰ καὶ περὶ τοὺς ἤχους, ὑπὲρ ὧν
ὀλίγῳ πρότερον εἶρηκα, ἀνάγκη καὶ τὰς ἐκ τούτων
συνισταμένας συλλαβὰς ἅμα τὴν τε ἰδίαν ἐκάστου σώ-
ζειν δύναμιν καὶ τὴν κοινὴν ἀπάντων, ἣ γίνεταί διὰ 20
60 τῆς κράσεώς τε καὶ παραθέσεως αὐτῶν· ἐξ ὧν μαλα-
καὶ τε φωναὶ καὶ σκληραὶ, καὶ λεῖαι καὶ τραχεῖαι,
γλυκαίνουσαι τε τὴν ἀκοὴν καὶ πικραίνουσαι, καὶ στύ-
φουσαι καὶ διαχέουσαι, καὶ πᾶσαν ἄλλην κατασκευά-
ζουσαι διάθεσιν φυσικὴν· αὗται δὲ εἰσι μυρίαὶ τὸ 25
πλήθος.

Ταῦτα ἤδη καταμαθόντες οἱ χαριέστατοι ποιητῶν

1 προστεθείσθω V 6 λόγος om D 7 συλλαβῇ γενο-
μένη D 10 πλὴν D | μεῖζον δ' ἂν R ἂν μεῖζον ἂν D
12 προτεθέντων R 13 τὰς ἐπὶ... 15 γραμμάτων om D 14 δὴ
R V: δὴ τὸ M 15 ἕτερον] δεύτερον M 19 ἅμα om D |
σώζει R 21 αὐτῶν om M 27 ἥδη] δὲ ἥδη R om D

τε καὶ συγγραφέων τὰ μὲν αὐτοὶ κατασκευάζουσιν
ὀνόματα, συμπλέκοντες ἐπιτηδεύως ἀλλήλοις τὰ γράμ-
ματα, καὶ τὰς συλλαβὰς δὲ οἰκείας οἷς ἂν βούλονται
παραστήσαι πάθεσι ποικίλως φιλοτεχνοῦσιν· ὥς Ὅμηρος
5 ποιεῖ, ἐπὶ μὲν τῶν προσηνέμων αἰγιαλῶν τῇ παρεκτά-
σει τῶν συλλαβῶν τὸν ἅπανστον ἐκφαίνειν βουλό-
μενος ἦχον·

Ἱόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἀλὸς ἔξω·

ἐπὶ δὲ τοῦ τετυφλωμένου Κύκλωπος τό τε τῆς ἀλγῆ-
10 δόνος μέγεθος καὶ τὴν διὰ τῶν χειρῶν βραδείαν ἔρευ-
ναν τῆς τοῦ σπηλαίου θύρας·

Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνησι
χερσὶ ψηλαφῶν·

καὶ ἄλλοθι που δέησιν ἐνδείξασθαι βουλόμενος πολ- 61
15 λὴν καὶ κατεσπουδασμένην·

Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθῃ ἐκάεργος Ἀπόλλων,
προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διός·

καὶ μυρία τοιαῦτα.

16 Πολλὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἔμπροσθεν λαμβάνουσιν 62
20 ὥς ἐκεῖνοι κατεσκεύασαν, ὅσα μιμητικὰ τῶν πραγμά-
των ἐστίν, ὥς ἔχει ταυτί·

Ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο.

Αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.

Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.

25 Σκέπτετ' ὀιστῶν τε φοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.

2 ἀλλήλοις om D 3 οἰκείως M | βούλονται R 6 βου-
λόμενος ἐκφαίνειν D ἐκφάινει β. R 8 ἐτευγομένης R
12 ὠδίνων D | ὀδίνησε V 13 χερσὶ δὲ ψ. R | ψηλαφῶν M
14 δέησιν om D | δείξασθαι D 15 καὶ DV: om MR
17 προκυλινδόμενος R προκυλινδούμενος V 19 δὲ om D
20 ὥς ἐκ. . . 21 ἐστίν om D 22 ποτὲ D 23 πνοιῇ DR
24 μέγα V | τε om R

μεγάλη δὲ τούτων ἀρχὴ καὶ διδάσκαλος ἡ φύσις, ἡ
 ποιοῦσα μιμητικούς καὶ θετικούς ἡμᾶς τῶν ὀνομάτων,
 οἷς δηλοῦται τὰ πράγματα κατὰ τινες εὐλόγους καὶ
 κινητικὰς τῆς διανοίας ὁμοιότητας· ὅφ' ὧν ἐδιδάχθημεν
 ταύρων τε μυκήματα λέγειν καὶ χρεμετισμούς ἵππων 5
 καὶ φριμαγμούς τράγων, πυρός τε βρόμον καὶ πάτα-
 γον ἀνέμων καὶ συριγμὸν κάλων καὶ ἄλλα τούτοις
 ὅμοια, τὰ μὲν φωνῆς μιμήματα, τὰ δὲ μορφῆς, τὰ δὲ
 ἔργων, τὰ δὲ πάθους, τὰ δὲ κινήσεως, τὰ δ' ἡρεμίας,
 τὰ δ' ἄλλον τινός. 10

- 63 Τί δὴ τὸ κεφάλαιον τοῦ λόγου; ὅτι παρὰ μὲν τὰς
 τῶν γραμμάτων συμπλοκὰς ἡ τῶν συλλαβῶν γίνεται
 σύνθεσις ποικίλη, παρὰ δὲ τὴν τῶν συλλαβῶν σύν-
 θεσιν ἡ τῶν ὀνομάτων φύσις παντοδαπή, παρὰ δὲ τὰς
 τῶν ὀνομάτων ἁρμονίας πολύμορφος ὁ λόγος· ὥστε 15
 πολλὴ ἀνάγκη καλὴν μὲν εἶναι λέξιν ἐν ᾗ καλὰ ἐστὶν
 ὀνόματα· κάλλους δὲ ὀνομάτων συλλαβὰς τε καὶ γράμ-
 ματα καλὰ αἵτιον εἶναι· ὁμοίως δὲ καὶ ἡδεῖαν διά-
 64 λεκτον ἐκ τούτων ἡδυνόντων γίνεσθαι. Ὅμηρος γοῦν
 ὅταν μὲν ὥραν ὅψεως εὐμόρφου ἐπιδείξασθαι βούλη- 20
 ται, τῶν τε φωνηέντων τοῖς κρατίστοις χρήσεται καὶ
 τῶν ἡμιφώνων τοῖς μαλακωτάτοις· καὶ οὐ καταπυκνώσει
 τοῖς ἀφώνοις τὰς συλλαβὰς οὐδὲ συγκόψει τοὺς ἥχους
 παρατιθεὶς ἀλλήλοις τὰ δυσέκφορα· πραεῖαν δέ τινα

2 π. μιμητικὰς θέσεις ἡμᾶς D 3 εὐλόγους] λόγους D
 4 τῆς διαθέσεως V 5 μυκήματα V 6 in mg φριαγμός τρα-
 γων D 7 συριγμῶν D 8 συριγμὸν M 9 ἡρεμίας τὰ δ' ἄλλα
 τινός D 11 δὴ] δὲ D | τὰς post γραμμάτων dant DR cf 14
 12 τῶν πραγμάτων M 13 σύνθεσις] θέσεις V 14 φύσις]
 σύνθεσις D | τὰς] τῆς R post ὀνομάτων traicit D 15 ὥστε
 ... 16 λέξιν] καλὴν δὲ λέξιν D 17 ὀνόματα om D
 18 ἡδεῖαν ex ἰδίαν corr V¹ 20 μὲν om M | εὐμόρφην R |
 βούλεται fort D¹ 22 μαλακωτέροις D

ποιήσῃ τὴν ἁρμονίαν τῶν γραμμάτων καὶ ῥέουσιν
ἀλύπως διὰ τῆς ἀκοῆς, ὥς ἔχει ταυτί·

Ἡ δ' ἔν ἐκ θαλάμοιο περὶ φρον Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἱκέλη ἥε χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.

5 Ἀήλω δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
φοῖνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα.

Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τὴν ποτε Νηλεὺς
γῆμεν ἐόν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.

ὅταν δ' οἰκτρὰν ἢ φοβερὰν ἢ ἀγέρωχον ὕψιν εἰσάγῃ,
10 τῶν φωνηέντων οὐ τὰ κράτιστα θήσῃ, ἀλλὰ τῶν ψο-
φοειδῶν ἢ ἀφώνων τὰ δυσεκφορώτατα· καὶ κατα- 65
πυκνώσει τούτοις τὰς συλλαβάς·

Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη κεκακωμένος ἄλμη.

Τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
15 δεινὸν δερκομένη· περὶ δὲ Δεῖμος τε Φόβος τε.

ποταμῶν δέ γε σύρρυσιν εἰς χωρίον ἐν καὶ πάταγον
ὑδάτων ἀναμισγομένων ἐκμιμήσασθαι τῇ λέξει βουλό-
μενος οὐκέτι λείας συλλαβάς, ἀλλ' ἰσχυρὰς καὶ ἀντι-
τύπους θήσῃ·

20 Ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὕμβριμον ὕδωρ·

καὶ μυρία τοιαῦτα. εἰ μὲν οὖν ἐγχωροίη πάντ' εἶναι 66
τὰ μόρια τῆς λέξεως, ὅφ' ὧν μέλλει δηλοῦσθαι τὸ
πρᾶγμα, εὐφωνά τε καὶ καλλιρρήμονα, μανίας ἔργον 67
25 ζητεῖν τὰ χεῖρω· εἰ δὲ ἀδύνατον εἶη τοῦτο, ὥσπερ ἐπὶ
πολλῶν ἔχει, τῇ πλοκῇ καὶ μίξει καὶ παραθέσει πειρα-

4 ἢ δ' ἀφροδίτῃ D 5 τοῖο R 6 ἔρνος νέον V¹
7 ἶδον M 9 ἀγέρωχον R 11 ἢ τῶν ἀσήμεων τὰ δυσφορώ-
τατα D 13 αὐτοῖσι DV 14 βλοσυρῶπι D 15 δεῖμος
sine τε DV 16 δέ γε] δὲ RV | σύρρυσιν DM σύρροιαν R
18 λείας] τελείας R 21 μισγάγκειαν M | συμβάλλεται D¹
22 οὖν om R | πάντῃ καὶ τὰ μόρια V 23 τὰ πρᾶγματα D

τέον ἀφανίζειν τὴν τῶν χειρόνων φύσιν· καὶ γὰρ καὶ
τὰ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ὀνόματα Ὑρία καὶ Μυκαλησὸς καὶ
Γραῖα καὶ Ἐτεωνὸς καὶ τὰ τοιαῦτα οὐδεμίαν ἔχει
καλλιλογίαν· ἀλλ' οὕτως αὐτὰ καλῶς Ὅμηρος συν-
ύφαγκε καὶ παραπληρώμασιν εὐφώνοις διελλήφεν, ὥστε 5
μεγαλοπρεπέστερα φαίνεσθαι πάντων ὀνομάτων.

68 Ἵνα δὲ μηδεὶς εἰκῇ με δόξῃ λέγειν ῥυθμοὺς καὶ 17
μέτρα μουσικῆς οἰκεῖα θεωρίας εἰς οὐ ῥυθμικὴν οὐδ'
ἔμμετρον εἰσάγοντα διάλεκτον (ἔφη γὰρ τοὺς ῥυθμοὺς
οὐ μικρὰν μοῖραν ἔχειν τῆς ἀξιωματικῆς θέσεως), ἀπο- 10
δώσω καὶ τὸν ὑπὲρ τούτων λόγον. ἔχει δ' οὕτως.
πᾶν μέρος λόγου, ὃ μὴ μονοσύλλαβόν ἐστιν, ἐν ῥυθμῷ
τινὶ λέγεται· τὸ δ' αὐτὸ καλῶ πόδα καὶ ῥυθμόν. Δι-
συλλάβου μὲν οὖν λέξεως διαφοραὶ τέσσαρες, σπον-
69 δεῖος, πυρρίχιος, ἱαμβος, τροχαῖος. ὁ μὲν οὖν πυρρί- 15
χιος οὔτε μεγαλοπρεπὴς ἐστὶν οὔτε σεμνός· σχῆμα δὲ
αὐτοῦ τοιόνδε

Λέγε δὲ σὺ κατὰ πόδα νεόχυτα μέλεα.

ὁ δὲ σπονδεῖος ἀξίωμα ἔχει καὶ σεμνότητα πολλήν·
παράδειγμα δὲ αὐτοῦ τόδε

30

Ποῖαν δῆθ' ὀρμάσω· ταύταν, ἣ κείναν· ἣ ταύταν;

ὁ δ' ἱαμβος οὐκ ἀγεννῆς, οἶον

Ἐπεὶ σχολῇ πάρεστι, παῖ Μενoitίου.

ὁ δὲ τροχαῖος μαλακώτερος τούτου καὶ ἀγεννέστερος, οἶον

Θυμὲ θύμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε.

25

Δισυλλάβων μὲν δὴ ῥυθμοὶ καὶ σχήματα τοσαῦτα.

3 γραῖα D 4 αὐτὰ ὁμηρος καλῶς D | συνύφανε V
5 παρείληφεν ὡς μεγ. D 6 φαίνεσθαι om D | πάντων τῶν
ὀν. D 9 εἰσαγόντα M | τοὺς om D 11 τούτου D
14 οὖν om R 15 ἱαμβος τροχαῖος om D 22 ἀγενῆς R ut
24 ἀγενέστερος et p 172, 2 ἀγενῆς R V 25 ἀμηχάνοισιν D |
κήδεσιν MR | κυκώμεναι V 26 δὴ σχήματα καὶ ῥυθμοὶ D

τρισυλλάβων δὲ σχήματα ὀκτώ· ὁ μὲν γὰρ ἐξ ἀπασῶν 70
βραχειῶν χορεῖος ταπεινός τε καὶ ἄσεμνος καὶ ἀγεν-
νής, οἶον

Βρόμιε δορατοφόρ' ἐννάλιε πολέμοιο κέλαδε·
5 ὁ δ' ἐξ ἀπασῶν μακρῶν μολοττός ὑψηλὸς καὶ ἀξιωμα-
τικός, οἶον

ὦ Ζηνὸς καὶ Αἰήδας κάλλιστοι σωτῆρες.
ὁ δὲ ἀμφίμακρος καὶ οὗτος τῶν εὖ ἐχόντων, οἶον
Οἱ δ' ἐπείγοντο πλωταῖς ἀπήναισι χαλκεμβόλοις.
10 ὁ δὲ ἀμφίβραχυς οὐ σφόδρα τῶν εὐσχημῶν ἐστίν, ἀλλὰ 72
κέκλασται πρὸς τὸ θῆλυ, οἶον

Ἰαχχε διθύραμβε· σὺ τῶνδε χοραγέ.
ὁ δὲ ἀνάπαιστος σεμνότητα ἔχει πολλήν, ἐπιτήδειος 70
μεγέθει ἢ πάθει, οἶον 71

15 Βαρύ μοι κεφαλᾶς ἐπίκρανον ἔχει·
ὁ δὲ δάκτυλος πάνν σεμνὸς καὶ εἰς τὸ κάλλος τῆς
ἐρμηνείας ἀξιολογώτατος· καὶ τό γε ἡρωϊκὸν μέτρον
τούτῳ κοσμεῖται, οἶον

Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασθεν.
20 ὁ δὲ βακχεῖος ἀνδρώδης πάνν καὶ εἰς σεμνολογίαν 72
ἐπιτήδειος, οἶον

Σοὶ Φοῖβε Μοῦσαί τε σύμβωμοι.
ὁ δὲ παλιμβάκχειος καὶ οὗτος ὅμοιος τῷ βακχεῖῳ, οἶον
Τίν' ἀκτάν, τίν' ὕλαν δράμω; ποῖ πορευθῶ;
25 οὗτοι δώδεκα ῥυθμοί τε καὶ πόδες εἰσὶν οἱ πρῶτοι 73
καταμετροῦντες ἄπασαν ἔμμετρόν τε καὶ ἄμετρον λέξιν·
ἐξ ὧν γίνονται στίχοι τε καὶ κῶλα. οἱ γὰρ ἄλλοι

5 μακρὸς μολοττός D | καὶ| τε καὶ R 8 δ' R 9 χαλ-
κεμβόλοις R 10 εὐσχημόνων M 11 κέκασται D 14 ἢ
πάθει om M 16 τῆς] (πάνν σεμνὸς) τῆς sic D 19 κόνεσσι
V 25 ῥυθμοί καὶ R | εἰς πρῶτοι καταμετροῦντες ἔμμετρον
ἄπασαν καὶ D 27 στίχοι καὶ V

- πόδες καὶ ῥυθμοὶ πάντες ἐκ τούτων εἰςὶ σύνθετοι.
ἀπλοῦς δὲ ῥυθμὸς ἢ πούς οὔτ' ἐλάττων ἔσται δύο
74 συλλαβῶν οὔτε μελῶν τριῶν. ἔνθεν τοι καὶ Θουκυ- 18
δίδης ἀξιωματικῶς συγκεῖσθαι τὴν ἐν τῷ ἐπιταφίῳ
λέξιν βουλόμενος οὕτω φησίν· 'Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν 5
ἐνθάδε ἥδη εἰρηκότων ἐπαινοῦσι τὸν προσθέντα τῷ
νόμῳ τὸν λόγον τόνδε, ὥς καλὸν ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πο-
λέμων θάπτομένοις ἀγορεύεσθαι αὐτόν· διόλου γὰρ
ταυτὶ τὰ κῶλα ἐκ σπονδείων καὶ ἀναπαίστων καὶ κρη-
75 τικῶν εἶτ' οὖν ἀμφιμάκρων καὶ δακτύλων καὶ τῶν 10
77 τοιούτων ἃ τὴν σεμνότητα ποιεῖ σύγκειται. καὶ μυρία
τοιαῦτα καὶ παρὰ Πλάτῳ ἔστιν εὑρεῖν. ὁ γὰρ ἀνὴρ
ἐμμέλειάν τε καὶ εὐρυθμίαν συνιδεῖν δαιμονιώτατος·
καὶ εἰ γε δεινὸς ἦν οὕτως ἐκλέξαι τὰ ὀνόματα, ὥς
συνθεῖναι περιττός, καὶ νῦν κεν ἢ παρήλασεν ἂν τὸν 15
Δημοσθένην κάλλος ἐρμηνείας ἢ ἀμφήριστον ἔθηκε.
νῦν δὲ περὶ μὲν τὴν ἐκλογὴν ἔστιν ὅτε διαμαρτάνει,
καὶ μάλιστα ἐν οἷς ἂν τὴν ὑψηλὴν καὶ περιττὴν καὶ
ἐγκατάσκευον διώκη φράσιν· συντίθῃσι δὲ τὰ ὀνόματα
καὶ ἡδέως καὶ καλῶς νῆ Δία, καὶ οὐκ ἂν τις αὐτὸν 20
ἔχοι κατὰ τοῦτο μέμψασθαι τὸ μέρος. ὁ δὲ Δημοσθέ-
νης ὅρος τίς ἔστιν ἐκλογῆς τε ὀνομάτων καὶ κάλλους
συνθέσεως.
- 84 Εἰρηκῶς δὴ καὶ περὶ τῶν ῥυθμῶν, ἐπὶ τὸ τρίτον 19
θεώρημα τὴν μεταβολὴν μεταβήσομαι. Λέγω δ' οὐ 25
τὴν ἐκ τῶν κρειττόνων ἐπὶ τὰ χεῖρω, ἀλλὰ τὴν ἐν τοῖς
ὁμοειδέσι ποικιλίαν. κόρον γὰρ ἔχει καὶ τὰ καλὰ πάντα

2 ἐλάττων ἔσται] ἐλάττονές τε V tribus punctis supra po-
sitis 4 ἀξιωματικὸς D | ἐν] ἐπὶ R 7 τοιόνδε D 9 σπο-
δείων R 10 ἤτουν R¹ 15 περιττ[ὸ]ς c lit V | ἂν om MR
sed παρήλασεν servat R 16 κάλλει DR | ἀμφήριστον R
19 διώκει R 21 ἔχει D 22 κάλλος V 25 μεταβήσομε V

ὥσπερ καὶ τὰ ἡδέα ὄντα ἐν τῇ ταυτότητι, ποικιλλόμενα
 δὲ ταῖς μεταβολαῖς αἰεὶ καινὰ μένει. τοῖς μὲν οὖν τὰ
 μέτρα καὶ τὰ μέλη γράφουσιν οὐχ ἅπαντα ἔξεστι μετα-
 βάλλειν οὐδ' ἐφ' ὅσον βούλονται. ἀντίκα τοῖς μὲν
 5 ἐποποιοῖς μέτρον οὐκ ἔξεστι μεταβάλλειν, ἀλλ' ἀνάγκη
 πάντας εἶναι τοὺς στίχους ἑξαμέτρους· οὐδέ γε ῥυθ-
 μόν, ἀλλὰ τοῖς ἀπὸ μακρᾶς ἀρχομένοις συλλαβῆς χρη-
 σονται. τοῖς δὲ τὰ μέλη γράφουσι τὸ μὲν τῶν στρο-
 φῶν τε καὶ ἀντιστροφῶν οὐχ οἶόν τε ἀλλάξαι μέλος·
 10 ἀλλ' ἐάν τ' ἐναρμονίους ἐάν τε χρωματικὰς ἐάν τε 85
 διατόνους ὑποθῶνται μελωδίας, ἐν πάσαις δεῖ ταῖς
 στροφαῖς καὶ ἀντιστρόφοις τὰς αὐτὰς ἀγωγὰς φυλάτ-
 τειν· περὶ δὲ τὰς καλουμένας ἐπιδόους ἀμφοτέρωθεν κινεῖν
 ταῦτα ἔξεστι, τό τε μέλος καὶ τὸν ῥυθμόν τά τε κῶλα
 15 ἐξ ὧν συνέστηκε περίοδος ἐκάστη, ἄλλοτε ἄλλα μεγέθη
 καὶ σχήματα αὐτοῖς περιτιθέντας.

Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι μελοποιοί, λέγω Ἀλκαῖόν τε
 καὶ Σαπφώ, μικρὰς ἐποιοῦντο στροφάς, ὥστ' ἐν ὀλί-
 γοις τοῖς κῶλοις οὐ πολλὰς εἰσῆγον μεταβολάς· οἱ δὲ
 20 περὶ Στησίχορον τε καὶ Πίνδαρον μεῖζους ἐργασάμενοι
 τὰς περιόδους εἰς πολλὰ μέτρα καὶ κῶλα διένειμαν
 αὐτὰς μεταβολῆς ἔρωτι. οἱ δέ γε διθυραμβοποιοὶ καὶ
 τοὺς τρόπους μετέβαλλον, Δωρίους τε καὶ Φρυγίους 86
 καὶ Λυδίους ἐν τῷ αὐτῷ ἔσματι ποιοῦντες· καὶ τὰς

1 ἐν τῇ] ἐν M 2 καινὰ V 4 οὐδ' ἐφ' ... 5 μεταβάλ-
 λειν om DM 7 ἀλλὰ] ἀλλ' ἐν D | ἀρχομένης D 10 χρω-
 ματικούς DV 11 πῶ θῶνται V: ποιοῦνται MR ποιοῦνται D
 13 δὲ post καλουμένας traicit D 14 ταὐτ' V 15 μεγέθη
 τε καὶ D 16 περιτιθέντας R 17 μελωποιοὶ V | ἀναγκαῖον
 sed mg ἀλκαῖον D | τε om R 18 ὀλίγοις] λόγοις R 20 με-
 ζους ante τὰς posuit D 21 εἰς om D | κῶλα καὶ μέτρα R
 22 αὐταῖς ex αὐτάς corr D 23 μετέβαλον DMR, non V |
 Δωρίους] δολίους D¹ 24 καὶ τὰς ... 175, 1 ποιοῦντες om D

μελωδίας ἐξήλλαττον, τοτὲ μὲν ἐναρμονίους ποιοῦντες, τοτὲ δὲ χρωματικές, τοτὲ δὲ διατόνους. ἡ δὲ πεξὴ λέξις ἅπασαν ἐλευθερίαν ἔχει ποικίλλειν ταῖς μεταβολαῖς τὴν σύνθεσιν ὅπως βούλεται.

Καὶ ἔστι λέξις κρατίστη πασῶν, ἥ τις ἂν ἔχοι 5
πλείστας ἀναπαύλας τε καὶ μεταβολὰς ἐναρμονίους, ὅταν τουτὶ μὲν ἐν περιόδῳ λέγεται, τουτὶ δ' ἐξω περιόδου, καὶ ἦδε μὲν ἡ περίοδος ἐκ πλειόνων πλέκ-
ται κῶλων, ἦδε δ' ἐξ ἐλαττόνων, αὐτῶν δὲ τῶν κῶλων
τὸ μὲν βραχύτερον ἦ, τὸ δὲ μακρότερον, καὶ τὸ μὲν 10
γοργώτερον, τὸ δὲ βραδύτερον, ῥυθμοὶ τε ἄλλοτε ἄλλοι,
καὶ σχήματα παντοῖα, καὶ τάσεις φωνῆς αἱ καλούμεναι
προσφθίαί διάφοροι, κλέπτονται τῇ ποικιλίᾳ τὸν κόρον.
ἔχει δὲ χάριν τὸ οὕτω συγκεῖμενον, ὥστε μὴ συγκεῖ-
87 σθαι δο.εῖν. παράδειγμα δὲ τῆς τοιαύτης μεταβολῆς 15
ποιοῦμαι πᾶσαν μὲν τὴν Ἡροδότου λέξιν, πᾶσαν δὲ
τὴν Πλάτωνος, πᾶσαν δὲ τὴν Δημοσθένους· ἀδύνατον
γὰρ εὔρειν τούτων ἑτέρους ἐπεισοδίοις τε πλείοσι καὶ
ποικιλίαις εὐκαιροτέροις καὶ σχήμασι πολυειδεστέροις
χρησαμένους· λέγω δὲ τὸν μὲν ὥς ἐν ἱστορίας σχήματι, 20
τὸν δ' ὥς ἐν διαλόγων χάριτι, τὸν δ' ὥς ἐν λόγων
ἐναγωνίων χρεῖα. ἀλλ' οὐχ ἡ Ἰσοκράτους καὶ τῶν
ἐκείνου γνωρίμων αἵρεσις ὁμοία ταύταις ἦν· ἀλλὰ
καί περ ἡδέως καὶ μεγαλοπρεπῶς πολλὰ συνθέντες οἱ
ἄνδρες οὗτοι περὶ τὰς μεταβολὰς καὶ τὴν ποικιλίαν οὐ 25
πάνυ εὐτυχοῦσιν· ἀλλ' ἔστι παρ' αὐτοῖς κύκλος τις,
ὁμοειδῆς σχημάτων τάξις, φυλακὴ συμπλοκῆς φωνηέν-

2 δὲ ante διατ. om D 8 πλέκεται M 9 κῶλων om D |
δὲ ἐξ DR 11 βραδύτερον DM: βραχύτερον RV 13 κλέπτουσι R
14 τὸ συγκ. οὕτω D 16 μὲν om R 19 εὐκαιροτέροις V
20 σχήμασι R 21 χάριτι... λόγων om D 23 ἐκείνου] αὐτοῦ
R 24 συντιθέντες M 27 συμπλοκῆς V: συμπλοκῇ DMR

των ἢ αὐτῇ, ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα κόπτοντα τὴν ἀκρό-
 ασιν. καὶ αὐτῷ μὲν ἴσως τῷ Ἰσοκράτει πολλὰι χάριτες
 ἐπὶνθουν ἄλλαι ταύτην ἐπικρύπτουσαι τὴν ἀμορφίαν,
 παρὰ δὲ τοῖς μετ' ἐκείνων ἀπ' ἐλαττόνων τῶν ἄλλων
 5 κατορθωμάτων περιφανέστερον γίνεται τοῦτο τὸ ἀμάρ-
 τημα.

- 20 Ἐτι καταλείπεται ἡμῖν ὁ περὶ τοῦ πρέποντος λόγος. 88
 πρέπον δέ ἐστι τὸ τοῖς ὑποκειμένοις ἀρμόττον προσώ-
 ποις καὶ πράγμασιν. ὥσπερ γὰρ ἔστι τις ἐκλογὴ νοη-
 10 μάτων ἢ μὲν πρέπουσα τοῖς ὑποκειμένοις, ἢ δὲ ἀπρε-
 πής, οὕτω δὴ πού καὶ σύνθεσις· οὐ γὰρ ὁμοίᾳ συνθέσει
 χρώμεθα ὀργιζόμενοι καὶ χαίροντες, οὐδὲ ὀλοφνυρόμενοι
 καὶ φοβούμενοι, οὐδ' ἐν ἄλλῳ τινὶ πάθει ὄντες· καὶ
 μὴν καὶ οἱ αὐτοὶ ἄνθρωποι ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει 89
 15 τῆς ψυχῆς ὄντες, ὅταν ἀπαγγέλλωσι πράγματα οἷς ἂν
 παραγινόμενοι τύχωσιν, οὐχ ὁμοίᾳ χρώνται συνθέσει
 περὶ πάντων· ἀλλὰ καὶ μιμητικοὶ γίνονται τῶν ἀπαγ-
 γελλομένων, οὐδὲν ἐπιτηδεύοντες, ἀλλὰ φυσικῶς ἐπὶ
 τοῦτο ἀγόμενοι. ταῦτα δὲ δεῖ παρατηροῦντα τὸν ἀγα-
 20 θὸν ποιητὴν καὶ ῥήτορα μιμητικὸν εἶναι τῶν πραγμά-
 των ὑπὲρ ὧν ἂν τοὺς λόγους ἐκφέρῃ, μὴ μόνον κατὰ
 τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν σύν-
 θεσιν. ὁ ποιεῖν εἴωθεν Ὅμηρος, καίπερ μέτρον ἔχων
 καὶ ῥυθμοὺς ὀλίγους, ἀλλ' ὅμως ἀεὶ τι καινουργῶν ἐν
 25 αὐτοῖς καὶ φιλοτεχνῶν, ὥστε μηδὲν ἡμῖν διαφέρειν
 γινόμενα τὰ πράγματα ἢ λεγόμενα ὀρθᾶν. οἷον

1 ἄλλα τε D² 2 καὶ om D | ἰσοκράτη M 4 τοῖς]
 ταῖς D¹ 5 λέγεται D¹ 8 προσώποισι ἀρμόττον R 13 οὐδὲ
 ἐν V οὐδὲ sine ἐν M | οὐδὲ ὀλοφνυρόμενον post ὄντες iterata
 secludit D 15 τῆς om M | ὅταν] ὅτε D | ἀπαγγέλλωσι DRV
 17 τῶν om M 19 δὲ] δὴ D 20 ποιητὴν om D¹
 25 ἐαυτοῖς R

- 90 Καὶ μὴν καὶ Σίσυφον εἶδον κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
 λαῶν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρωσιν·
 ἦτοι ὃ μὲν σκηριπτόμενος χερσὶ τε ποσὶν τε
 λαῶν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον·
 ἐνταῦθα γὰρ ἡ σύνθεσις ἐστὶν ἡ δηλοῦσα τῶν γινο- 5
 μένων ἕκαστον· τὸ βάρος τοῦ πέτρου, τὴν ἐπίπνονον
 ἐκ τῆς γῆς κίνησιν, τὸν διερειδόμενον τοῖς κώλοις, τὸν
 ἀναβαίνοντα πρὸς τὸν ὄχθον, τὴν μόλις ἀνωθονμένην
 πέτραν· γέγονε δὲ παρὰ τὸ ἐν τοῖς δυσὶ στίχοις οἷς
 ἀνακυλλεῖ τὴν πέτραν, ἔξω δυεῖν δημάτων τὰ λοιπὰ 10
 91 τῆς λέξεως μόρια πάντ' ἐστὶν ἦτοι δισύλλαβα ἢ μονο-
 σύλλαβα· ἔπειτα τῷ ἡμίσει πλείους εἰσὶν αἱ μακρὰι
 συλλαβαὶ τῶν βραχειῶν, καὶ διαβεβήκασιν πᾶσαι αἱ τῶν
 ὀνομάτων ἀρμονίαι καὶ διεστήκασιν αἰσθητῶς, ἢ τῶν
 φωνηέντων συγκρουομένων ἢ τῶν ἡμιφώνων τε καὶ 15
 ἀφώνων· ῥυθμοῖς τε καὶ δακτύλοις καὶ σπονδαίοις
 σύγκειται. αἱ μὲν οὖν μονοσύλλαβοι καὶ δισύλλαβοι
 λέξεις, πολλοὺς τοὺς μεταξὺ χρόνους ἀλλήλων ἀπολεί-
 πουσαι, τὸ χρόνιον ἐμμήσαντο τοῦ ἔργου· αἱ δὲ μακρὰι
 συλλαβαὶ στηριγμούς τινας ἔχουσαι καὶ ἐγκαθίσματα 20
 τὴν ἀντιτυπίαν καὶ τὸ βαρὺ καὶ τὸ μόλις· τὸ δὲ με-
 ταξὺ τῶν ὀνομάτων ψύγμα καὶ ἡ τῶν τραχυνόντων
 γραμμάτων παρὰθεσις τὰ διαλείμματα τῆς ἐνεργείας
 καὶ τὰς ἐποχὰς καὶ τὸ τοῦ μόχθου μέγεθος· οἱ ῥυθμοὶ
 δ' ἐν μήκει θεωρούμενοι τὴν διέκτασιν τῶν μελῶν καὶ 25
 τὸν διελκυσμὸν τοῦ κυλίντος καὶ τὴν τοῦ πέτρου

1 alterum καὶ om R | ἶδον DR 2 et 4 λαῶν DR |
 ἀμφοτέροισιν D 3 χερσὶν D | ποσὶ R 7 τῆς om R
 9 δὲ] γὰρ δὴ D 10 ἀνακυλλή R | δυοῖν DR 13 πᾶσαι
 om D 16 ῥυθμοῖς καὶ R 17 σύγκεινται R 19 ἔργου]
 χρόνον M 20 στηρισμούς V 23 τὸ διάλειμμά τε τῆς V
 24 τὸ post μόχθου traicit R

γενικὰς αὐτῆς διαφορὰς μόνας τρεῖς εἶναι πείθομαι, ἃς οὐκ ἔχων ὀνομάζειν μεταφορικοῖς ὀνόμασι καλῶ, τὴν μὲν αὐστηράν, τὴν δὲ γλαφυράν ἢ ἀνθηράν, τὴν δὲ τρίτην εὐκρατον εἴ τε κατὰ στέρησιν τῶν ἄκρων εἴ τε κατὰ μῖξιν εἴ τε κατὰ ἄνεσιν καὶ ἐπίτασιν τῶν ἐσχάτων ὄρων.

- 96 Τῆς μὲν οὖν αὐστηρᾶς ἀρμονίας τοιούδε ὁ χαρακτήρ· 22
ἐρείδεσθαι βούλεται τὰ ὀνόματα ἀσφαλῶς καὶ στάσεις λαμβάνειν ἰσχυράς, ὥστ' ἐκ περιφανείας ἕκαστον ὄνομα ὀρᾶσθαι, ἀπέχειν τε ἀπ' ἀλλήλων τὰ μόρια διαστάσεις 10
ἀξιολόγους αἰσθητοῖς χρόνοις διειργόμενα· τραχελαίς τε χρῆσθαι πολλαχῇ καὶ ἀντιτύποις ταῖς συμβολαῖς·
97 ῥυθμοὺς δὲ ἐπιτηδεύει τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ μεγαλο-
πρεπεῖς, καὶ οὔτε πάρισα βούλεται τὰ κῶλα ἀλλήλοις εἶναι οὔτε παρόμοια οὔτε ἀνάγκη δονλεύοντα, ἀκό- 15
λουθα δὲ καὶ εὐγενῇ καὶ λαμπρᾷ καὶ ἐλεύθερα· φύσει τ' εἰκέναι μᾶλλον αὐτὰ βούλεται ἢ τέχνῃ, καὶ κατὰ πάθος λέγεται μᾶλλον ἢ κατὰ ἥθος· περιόδους δὲ συν-
τιθέναι συναπαρτιζούσας ἑαυταῖς τὸν νοῦν τὰ πολλὰ μὲν οὐδὲ βούλεται· εἰ δέ ποτ' αὐτομάτως ἐπὶ τοῦτο 20
κατενεχθείη, τὸ ἀνεπιτήδευτον ἐμφαίνειν θέλει καὶ ἀφελές, οὔτε προσθήκαις τισὶν ὀνομάτων, ἵνα ὁ κύκλος ἐκπληρωθῇ, μηδὲν ὠφελούσαις τὸν νοῦν χρωμένῃ, οὔτε

2 ὁ δὲ Πλούταρχος τὸ μὲν τῆς συνθέσεως ἀδρόν, τὸ δὲ ἰσχνόν, τὸ δὲ μέσον καλεῖ. D mg. cf Sadaeus p 26. 28

1 αὐτῆς DV: αὐτοῖς MR 4 ἄκρατον D¹ | ἄκρων] ἀνῶν
ie ἀνδρώπων V 5 κατ' ἄνεσιν M 10 τε post ἀπέχειν om
D | διὰ στάσεις M 11 διειργόμενος M 12 τε ante χρῆσθαι
om R 13 δὲ] τε M | ἐπιτηδεύειν R 14 οὔτε βούλεται
πάρισα V | ἀλλήλοις om V 18 λέγεσθαι D | δὲ] τε DR
19 συναπαρτιζούσας V 21 ἐθέλει M 22 ἀφελές DV: ἀσφα-
λές MR 23 ὠφελήσας M

ὅπως αἱ βάσεις αὐτῶν γένοιτο θεατρικαί τινες ἢ γλαφυραί, οὐδ' ἵνα τῷ πνεύματι τοῦ λέγοντος ὥσιν αὐτάρ-
 κεις· οὐδέ τι τοιοῦτον· ἀλλὰ περὶ τὰς πτώσεις ποιικίλη, 98
 περὶ τοὺς σχηματισμοὺς ὀλιγοσύνδεσμος, ἀναρθρος, ἐν
 5 πολλοῖς ὑπεροπτικῇ τῆς ἀκολουθίας, ἥμισυ ἀνθηρά,
 μεγαλόφρων, αὐθέκαστος, ἀκόμψευτος, τὸν ἀρχαῖσμον
 καὶ τὸν πῖνον ἔχουσα κάλλος. Ταύτης τῆς ἀρμονίας
 πολλοὶ μὲν ἐγένοντο ζηλωταί, διαφέροντες δὲ τῶν ἄλ-
 λων ἐν μὲν ποιήσει ὅ τε Κολοφώνιος Ἀντίμαχος καὶ
 10 Ἐμπεδοκλῆς ὁ φυσικός, ἐν δὲ μελοποιίᾳ Πίνδαρος, ἐν
 τραγῳδίᾳ δὲ Αἰσχύλος, ἐν ἱστορίᾳ δὲ Θουκυδίδης, ἐν
 δὲ πολιτικοῖς λόγοις Ἀντιφῶν. προκείσθω δὴ καὶ 99
 παραδείγματα· Πινδάρου μὲν διθύραμβός τις οὗ ἐστιν
 ἡ ἀρχή·

15 Ἐντ' ἐν χορὸν Ὀλύμπιοι· ἐπὶ τε κλυτὰν πέμπετε
 χάριν θεοί, πολύβατον οἷ τ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυό-
 εντα ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθήναις οἰχνεῖτε πανδαλδαλὸν
 τ' εὐκλὲ' ἀγοράν. ἰαδέτων λάχετε στεφάνων τάν τε
 ἀριδρέπτων ἀοιδάν· Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαΐᾳ ἴδετε
 20 πορευθέντες ἀοιδαῖς δεύτερον ἐπὶ τὸν κισσοδαῆ
 θεόν, ὃν Βρόμιον, ὃν Ἐριβόαν βροτοὶ καλέομεν·
 γόνον ὑπάτων τε πατέρων μέλομεν γυναικῶν τε 100
 Καδμεῖαν Σεμέλαν. ἐναργέα νεμέω μάντιν οὐ λαν-
 θάνει, φολνίκος ξανῶν ὀπὸτ' οἰχθέντος Ὠραν θαλά-
 25 μου εὐδομον ἐπαῖωσιν ἔαρ φυτὰ νεκτάρεια· τότε

3 fort οὐδέν τι 6 ἀκόμψευστος D 7 ταύτης τῆς et
 8 μὲν om D 11 ἐν δὲ τραγ. D | ἐν δὲ ἱστ. D ἐν ἱστ. R
 12 προσκείσθω M 13 τις om M | ἐστιν om M 14 ἡ om
 D 18 εὐκλεαγόραν una voce libri | στέφανον DR 19 ἀρι-
 δρέπτων R | διόθεν τί με V 22 γόνων V | τε post πρῶν
 traicit D | τε post γυν. om V 23 σεμέλαν R V μέλαν D
 σεμέλην M | νεμέω] νεμέα R

βάλλετε, τότ' ἐπ' ἄμβροτον χέρσον ἔραται ἰων φόβαι,
 ῥόδα τε κόμαισι μίγνυνται· οἴχνεϊ τ' ὄμφᾳ μελέων
 σὺν αὐλοῖς, οἴχνεϊτε Σεμέλαν ἐλικάμπυκα χοροί'.

Ταῦθ' ὅτι μὲν ἐστὶν ἰσχυρὰ καὶ στιβαρὰ καὶ ἀξιο-
 ματικὰ καὶ πολὺ τὸ αὐστηρὸν ἔχει, τραχύνει τε ἀλύ- 5
 πως καὶ πικραίνει μετρίως τὰς ἀκοάς, πάντες ἂν
 101 εἴποιεν. γέγονε δὲ τοῦτο κατὰ τέχνην· τὸ γὰρ 'ἐν
 χορόν' καὶ ἀντίτυπον καὶ οὐκ εὐεπές, τοῦ μὲν συν-
 δέσμου λήγοντος εἰς τὸ $\bar{\nu}$, τοῦ δὲ προσηγορικοῦ ἀρχο-
 μένου ἐξ ἀφώνου τοῦ $\bar{\chi}$ · ἀσύμμικτα δὲ κατὰ μίαν σὺλ- 10
 λαβὴν προηγουμένου τοῦ $\bar{\nu}$ φύσει ταῦτα τὰ στοιχεῖα
 καὶ ἀκόλλητα· ὥστε τὰ τῶν συλλαβῶν δύο μόρια οὐ
 συνάπτει τὸν ἦχον, ἀλλ' ἀνάγκη σιωπὴν τινα γενέσθαι
 μέσοιν ἀμφοῖν τὴν διορίζουσιν ἐκατέρων τῶν γραμμά-
 102 των τὰς δυνάμεις. ἔτι καὶ τὸ 'κλυτάν' ἀντίτυπον 15
 103 πεποίηκε καὶ τραχεῖαν τὴν σύνθεσιν καὶ δυσεμφώνη-
 τον ἀναβολὴν καὶ ἐγκοπὴν τῆς ἁρμονίας. εἰ γοῦν τὸ
 $\bar{\kappa}$ τὴς ἀφέλοι τῆς συλλαβῆς καὶ ποιήσει 'ἐπὶ τε λυτάν',
 λυθῆσεται καὶ τὸ τραχὺ τῆς ἁρμονίας. τοιοῦτον δὲ
 καὶ τὸ 'πέμπετε' τῷ 'κλυτάν' ἐπικείμενον οὐκ εὐκέρα- 20
 στον ἦχον ἔχει, ἀλλ' ἀνάγκη στηριχθῆναι τὸ $\bar{\nu}$, καὶ
 πιεσθέντος ἱκανῶς τοῦ στόματος τότε ἀκουστικὸν γενέ-
 σθαι τὸ $\bar{\pi}$ · οὐ γὰρ ὑποτακτικὸν τῷ $\bar{\nu}$ τὸ $\bar{\pi}$ · τούτου δ'
 αἴτιον ὁ τοῦ στόματος σχηματισμός, οὔτε κατὰ τὸν

1 ἄμβροτον V | ἔραται om D | φόβαι] φόβαι V 2 ὄμφα-
 λέων R | ὄμφᾳ V ὄμφᾳ D 4 μὲν ἐστὶν om D 6 μετρίως]
 μετρίως μετρίως D om M | πάντες om D | ἂν ἔποιεν D
 7 δὲ] δὴ D 8 εὐεπές V 9 λήγοντος et ἀρχομένου
 om V 14 μέσον R 16 καὶ τραχεῖαν M 17 ἀναβολὴν]
 τὴν ἀναβ. R | εἰ γοῦν . . . 19 ἁρμονίας om M 18 ποιήσει
 DV: ποιήσοι R 19 τραχὺ D | τοιοῦτο DR 20 τῷ]
 τὸ M | εὐέραστον M εὐάρεστον R 22 στόμαχος R 23 τῷ
 π] τῶν V

αὐτὸν τόπον οὔτε τῷ αὐτῷ τρόπῳ τῶν γραμμάτων τού-
των ἐκφερομένων ὡς προδεδήλωταί μοι. καὶ πολλὰ τις 106
ἂν εὔροι τοιαῦτα, ὅλην τὴν ᾠδὴν σκοπῶν.

Πινδάρου μὲν οὖν ἄλλῃς ἔστω· Θουκυδίδου δὲ λαμ-
5 βανέσθω λέξεις ἢ ἐκ τοῦ προοιμίου ἥδε·

‘Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ξυνέγραψε τὸν πόλεμον
τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων ὡς ἐπολέμησαν
πρὸς ἀλλήλους, ἀρξάμενος εὐθύς καθισταμένον, καὶ
ἐλπίσας μέγαν τε ἔσεσθαι καὶ ἀξιολογώτατον τῶν προ- 107
10 γεγενημένων, τεκμαιρόμενος ὅτι ἀκμάζοντες εἰς αὐτὸν
ἦσαν ἀμφοτέρω παρασκευῇ τῇ πάσῃ, καὶ τὸ ἄλλο
Ἑλληνικὸν ὄρων ξυνιστάμενον πρὸς ἑκατέρους, τὸ
μὲν εὐθύς, τὸ δὲ καὶ διανοοῦμενον· κίνησις γὰρ
αὕτη μεγίστη δὴ τοῖς Ἑλλήσιν ἐγένετο καὶ μέρει
15 τινὶ τῶν βαρβάρων, ὡς δ’ εἰπεῖν, καὶ ἐπὶ πλείστον
ἀνθρώπων· τὰ γὰρ πρὸ αὐτῶν καὶ τὰ ἔτι παλαιό-
τερα σαφῶς εὐρεῖν διὰ χρόνου πλῆθος ἀδύνατα ἦν’.

Αὕτη ἡ λέξις ὅτι μὲν οὐκ ἔχει λείας οὐδὲ συν- 108
εξευγμένας ἀκριβῶς τὰς ἀρμονίας, οὐδὲ ἔστιν εὐεπὴς
20 καὶ μαλακή, ἀλλὰ πολὺ τὸ ἀντίτυπον καὶ στρυφνὸν
ἐμφαίνει, οὐδὲν δέομαι λέγειν, ἄλλως τε καὶ αὐτοῦ τοῦ
συγγραφέως ὁμολογήσαντος, ὅτι εἰς μὲν ἀκρόασιν ἤττον
ἐπιτεροπὴς ἢ γραφὴ ἔστι, ‘κτῆμα δ’ εἰς ἀεὶ μᾶλλον ἢ
ἀγώνισμα εἰς τὸ παραυτίκα ἀκούειν σύγκειται’. τίνα
25 δ’ ἔστι τὰ θεωρήματα, οἷς χρησάμενος ὁ ἀνὴρ οὕτως
αὐστηρὰν πεποίηκε τὴν ἀρμονίαν, δι’ ὀλίγων σημανῶ.

1 τόπον] τρόπον M 6 συνέγραψε V 12 τὸ — 13 τὸ
RV: τὸν — τὸν DM 14 αὕτη DRV²: αὕτη δὴ V¹ (tribus
punctis del), αὕτη δὲ M 17 χρόνον D 19 οὐδὲν ἔστιν M |
εὐεπὴς ἔστι D 20 μαλακὸς V 21 τοῦ om R 24 εἰς τὸ]
οἷς τὸ D ὥστο M | σύγκειται V 25 οἷς DR: τίσι V τί M
26 ὀλίγων V

- Αὐτίκα ἐν ἀρχῇ τῷ Ἀθηναῖος τὸ 'ξυνέγραψεν'
 ἐπαρόμενον διίστησιν ἀξιολόγως τὴν ἁρμονίαν· οὐ γὰρ
 109 προτάττεται τὸ σ τοῦ ξ κατὰ συνεκφοράν, δεῖ δὲ τοῦ σ
 σιωπῇ καταληφθέντος τότε ἀκουστὸν γενέσθαι τὸ ξ .
 τοῦτο δὲ τραχύτητα ἐργάζεται καὶ ἀντιτυπίαν τὸ πά- 5
 θος. ἔπειθ' αἱ μετὰ τοῦτο γινόμεναι συγκοπαὶ τῶν
 ἤχων, τοῦ τε ν καὶ τοῦ τ καὶ τοῦ π καὶ τοῦ κ , τε-
 τράκις ἐξῆς ἀλλήλαις παρακείμεναι, χαράττουσιν εὖ
 μάλα τὴν ἀκοὴν καὶ διασαλεύουσιν ἀξιολόγως τὰς ἁρμο-
 νίας, ὅταν φῇ 'τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ 10
 Ἀθηναίων'. τούτων γὰρ τῶν μορίων τῆς λέξεως οὐθὲν
 ὅ τι οὐχὶ καταληφθῆναι τε δεῖ καὶ πιεσθῆναι πρό-
 τερον ὑπὸ τοῦ στόματος περὶ τὸ τελευταῖον γράμμα,
 ἵνα τὸ συναπτόμενον αὐτῷ τρανὴν καὶ καθαρὰν τὴν
 ἑαυτοῦ λάβη δύναμιν· ἔτι πρὸς τούτοις ἡ τῶν φωνη- 15
 ἑντων παράθεσις ἐν τῷ 'καὶ Ἀθηναίων' διακέκρουκε
 τὸ συνεχὲς τῆς ἁρμονίας καὶ διέστηκε πᾶν αἰσθητὸν
 τὸν μεταξὺ λαβοῦσα χρόνον· ἀκέραστοι γὰρ αἱ φωναὶ
 τοῦ τε τ καὶ τοῦ α καὶ ἀποκόπτουσαι τὸν ἤχον· τὸ δ'
 εὐεπὲς οἱ συνεχεῖς τε καὶ οἱ συλλεαίνόμενοι ποιοῦσιν 20
 ἦχοι. καὶ πολλὰ τοιαῦτα ἂν εὔροι τις.
- 111 Ἡ δὲ γλαφυρὰ καὶ ἀνθηρὰ σύνθεσις χαρακτηῖρα 23
 τοῖονδε ἔχει· οὐ ζητεῖ καθ' ἓν ἕκαστον ὄνομα ἐκ περι-
 112 φανείας ὀραῖσθαι, οὐδ' ἐν ἔδρῳ πάντα βεβηκέναι πλα-
 τεῖα καὶ ἀσφαλεῖ, οὐδὲ μακροὺς τοὺς μεταξὺ αὐτῶν 25

1 συνέγραψεν DV 4 καταλειφθέντος V | τό[τ]ε c lit V
 6 γινόμεναι R 7 τε ν] $\psi\epsilon$ V | καὶ τοῦ κ om D 8 εὖ
 μάλιστα D 11 ἀθηναίων] ἀθηναίων ὡς ἐπολέμησαν... εὐρεῖν
 (iterantur p 182, 7—17). τῶν πελοποννησίων καὶ ἀθηναίων· D |
 οὐθὲν] ὅθεν D 12 οὐχί] οὐ D | καταλειφθῆναι R¹ | τε om
 V | δεῖ post πιεσθῆναι traicit D 19 τοῦ post καὶ om D |
 τὸ δὲ D 22 γραφυρὰ V 24 πλατεῖα καὶ ἀσφαλῆ D
 25 μικροὺς M

εἶναι χρόνους, οὐδὲ τὸ βραδὺ καὶ σταθερὸν φίλον
 αὐτῇ, ἀλλὰ κενινῆσθαι βούλεται τὴν ὀνομασίαν καὶ
 φέρεσθαι θάτερα κατὰ θατέρων ὀνομάτων ὥσπερ τὰ
 ῥέοντα, καὶ συννυφάνθαι τὰ μόρια, ὥς μιᾶς λέξεως
 5 ὄρεξιν διατελεῖν εἰς δύναμιν· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν αἱ
 τῶν ἁρμονικῶν ἀκριβείαι· χρόνον οὐδένα αἰσθητὸν με-
 ταξὺ ὀνομάτων περιλαμβάνουσιν· ἔοικέ τε κατὰ μέρος
 εὐητρίοις ὑφαῖς ἢ γραφαῖς συνεφθαρμένα τὰ φωτεινὰ
 τοῖς σκιεροῖς ἐχούσαις· εὐφωνά τε εἶναι βούλεται
 10 πάντα τὰ ὀνόματα καὶ λεῖα καὶ μαλακὰ καὶ παρθε-
 νωπά. τραχείαις δὲ συλλαβαῖς καὶ ἀντιτύποις ἀπέχθαι
 πον· τὸ δὲ θρασὺ πᾶν καὶ παρακεκινδυνευμένον δι'
 εὐλαβείας ἔχει· καὶ τὰ κῶλα δὲ τοῖς κώλοις εὖ συν- 113
 νυφάνθαι βούλεται καὶ πάντα εἰς περιόδον τελευτᾶν
 15 ὀρίζουσιν κώλου τε μῆκος ὃ μὴ βραχύτερον ἔσται
 μηδὲ μείζον τοῦ μετρίου, καὶ περιόδου μέτρον οὗ
 πνεῦμα τέλειον ἀνδρὸς κρατήσῃ. χρῆται δὲ καὶ ῥυθ-
 μοῖς οὐ τοῖς μεγίστοις, ἀλλὰ τοῖς μέσοις τε καὶ βρα-
 χυτέροις· καὶ τῶν περιόδων τὰς τελευτὰς εὐρύθμους
 20 εἶναι βούλεται καὶ βεβηκυίας ὥς ἂν ἀπὸ στάθμης,
 τὰναντία ποιοῦσα ἐν ταῖς τούτων ἁρμογαῖς ἢ ταῖς
 τῶν ὀνομάτων· ἐκεῖνα μὲν γὰρ συναλείφει, ταύτας δὲ
 διίστησι καὶ ὥσπερ ἐκ περιόπτου βούλεται φανεράς
 εἶναι. σγήμασί τε οὐ τοῖς ἀρχαιοπρεπεστάτοις, ἀλλὰ
 25 τοῖς τρυφεροῖς καὶ θεατρικοῖς χρῆται· καὶ ὅλως τοῦ-

1 καὶ τὸ σταθερὸν M 2 κενινεῖσθαι R, fort D¹ 5 ὄρεξιν
 (i e ὄψιν)] λῆξιν V | διατελεῖν iterat V 7 περιλαμβάνουσιν
 τ'έοκ' τε D 9 σκιδροῖς D | εἶναι om V 10 ὀνόματα ὡς
 λεῖα V 11 ἀντιτύποις D | ἀπέχθαι (i e ἀπέχθεται) DR:
 ἀπέχεσθαι MV 15 μὴ ante βραχ. om R 18 βραχυτέροις
 D 20 ἀποστάθμης DR 22 ταύτας DR: ταῦτα MV
 23 καὶ διίστησι R 24 οὐ] οὐχ R | ἀρχαιοπρεπετέροις D

114 ναντίον ἔχει σχῆμα τῆς προτέρας. ἐποποιῶν μὲν οὖν
 ἔμοιγε κάλλιστα τοντονὶ δοκεῖ τὸν χαρακτῆρα ἐξεργά-
 σασθαι Ἡσίοδος· μελοποιῶν δὲ Σαπφῶ καὶ μετ' αὐτὴν
 Ἀνακρέων καὶ Σιμωνίδης· τραγωδοποιῶν δὲ μόνος
 Εὐριπίδης· συγγραφέων δὲ ἀκριβῶς μὲν οὐδεὶς, μάλ- 5
 λον δὲ τῶν πολλῶν Ἐφορός τε καὶ Θεόπομπος· ῥητό-
 ρων δὲ Ἰσοκράτης. θῆσω δὲ καὶ ταύτης παραδείγματα
 τῆς ἁρμονίας, ποιητῶν μὲν προχειρισάμενος Σαπφῶ,
 ῥητόρων δὲ Ἰσοκράτην. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῆς μελο-
 ποιου.

10

Ποικιλόθρον' ἀθάνατ' Ἀφροδίτα,
 παῖ Διὸς δολοπλόκε, λίσσομαί σε,
 μή μ' ἄσαισι μηδ' ἀνίαισι δάμνα
 πότνια θυμόν·

ἀλλὰ τὺ δελφὲ πόκα τ' ἔρωτα
 τὰς ἐμὰς αὐδὰς αἰοίς· ἀπόλυ
 ἔκλυες· πατρὸς δὲ δόμον λιποῖσα,
 χρύσειον ἦλθες

15

115 ἄρμ' ὑποξεύξασα· καλοὶ δέ σ' ἄγον
 ὠκέες στρουθοὶ περὶ γᾶς μελαίνας
 πυκνὰ δινεῦντες πτέρ' ἀπ' ὠρανῶθε-
 ρος διὰ μέσω.

20

αἴψα δ' ἐξίκοντο· τὸ δ' ὦ μάκαιρα
 μειδιάσας' ἀθανάτω προσώπω

1 μὲν om R 4 τραγωδιοποιῶν M 5 δὲ ἀκριβῶς om R
 6 εὐφορός D 7 καὶ τούτοις V 9 τῆς] τοῦ D 11 ποικι-
 λόθρον D ποικιλόθρον MR 12 δολοπλόκε V 13 ἄσαισι
 DRV¹: ἄταισι MV¹ 15 τὺ] τῷ D τὸ V | πόκατ' D 16 ἀπόλυ
 M 17 λιποῖσα DR, fort M 20 γῆς R 21 ὠρανῶ-
 θερος D, V¹ -θέρως R: ἀπ' ὠρανῶ αἰθέρος M αἰ supra θ add V²
 22 μέσων R 23 ἐξίκοντο V: ἐξήκοντο DMR | τὸ] τί D

ἦρε' ὅ τι δ' ἦν τὸ πέπονθα, κῶτι
δεῦρο κάλημι·

κῶτι γ' ἐμῷ μάλιστα θέλω γενέσθω
μαινόλα θυμῷ· τίνα δηῦτε πειθῶ
καὶ σαγήνεσσαν φιλότητα· τίς ᾧ
Σαπφῶ δίκη·

καὶ γὰρ εἰ φεύγει ταχέως διώξει·
αἶ δὲ δῶρα μὴ δὲ καὶ τ' ἄλλα δώσει·
αἶ δὲ μὴ φιλεῖ, ταχέως φιλήσει·
κῶ εἰ καὶ θέλεις.

ἐλθέ μοι καὶ νῦν· χαλεπᾶν δὲ λῦσον 116
ἐκ μεριμνᾶν· ὅσα δέ μοι τελέσαι
θυμὸς ἰμέρει τέλεσον, σὺ δ' αὐτὰ
σύμμαχος ἔσο.

15 ταύτης τῆς λέξεως ἡ εὐέπεια καὶ ἡ χάρις ἐν τῇ συν-
εχείᾳ καὶ λειότητι γέγονε τῶν ἁρμονιῶν· παρὰκειται
γὰρ ἀλλήλοις τὰ ὀνόματα καὶ συνύφονται κατὰ τινας
οἰκειότητας καὶ συζυγίας φυσικὰς τῶν γραμμάτων· τὰ
γὰρ φωνήεντα τοῖς ἀφώνοις συνάπτεται μικροῦ διὰ
20 πάσης τῆς ᾠδῆς, ὅσα προτάττεσθαι καὶ ὑποτάττεσθαι
πέφυκεν ἀλλήλοις κατὰ μίαν συλλαβὴν συνεκφερόμενα·
ἡμιφώνων τε πρὸς ἡμίφωνα καὶ ἀφώνων καὶ φωνηέν-
των πρὸς ἄλληλα συμπτώσεις, αἱ διασαλεύουσι τοὺς
ῥηχους, ὀλίγαι πάνυ ἐνεισιν. εἰκότως δὴ γέγονεν εὗρους 117

1 κῶτε V κῶτι κα D 2 κάλλημι RV κάλλημην D
3 γενέσθαι R 4 δ' ἦντε D δῆντε MV 6 σε ante σαπφῶ
inseruit V¹ 7 φάγοι D 8 αἶ] οἶ D | καὶ om D 9 αἶ R
αἶ D 10 κῶ] κῶ τ' M 11 ἐλθ' ἡ D | χαλεπᾶν D χαλεπὸν R
12 ὅσα V 13 ἰμέρα D ἰμείρει R | αὐτῇ R 14 ἔσο D
15 εὐεπία M² | χάρισιν τῇ V 17 γὰρ] δε R 24 ὀλίγαι]
πολλ γαι sic V | ἐνεισιν DR: εἰσιν MV | δῆ] δε D

τις ἢ λέξεις καὶ μαλακή, τῆς ἁρμονίας τῶν ὀνομάτων
μηδὲν ἀποκυματιζούσης τὸν ἥχον.

Καὶ Σαπφοῦς μὲν ταῦτα· Ἰσοκράτους δὲ ἐκ τοῦ
Ἀρεοπαγитικοῦ τάδε·

- 118 Ἐπολλοὺς ὑμῶν οἶμαι θαυμάζειν, ἦντινα ποτὲ 5
γνώμην ἔχων περὶ σωτηρίας τὴν πρόσδοδον ἐποίησά-
μην, ὥσπερ τῆς πόλεως ἐν κινδύνοις οὔσης ἢ σφα-
λερῶς αὐτῇ τῶν πραγμάτων καθεστῶτων, ἀλλ' οὐ
πλείους μὲν τριήρεις ἢ διακοσίας κεκτημένης, εἰρή-
νην δὲ τὰ περὶ τὴν χώραν ἀγούσης καὶ τῶν κατὰ 10
θάλατταν ἀρχούσης, ἔτι δὲ συμμάχους ἐχούσης πολ-
λοὺς μὲν ἐτοίμους ἡμῖν ἦν τι δέοι βοηθήσοντας,
πολὺ δὲ πλείους τοὺς τὰς συντάξεις ἐπιτελοῦντας
καὶ τὸ προσταττόμενον ποιοῦντας· ὧν ὑπαρχόντων
ὑμᾶς μὲν ἂν τις φήσειεν εἰκὸς εἶναι θαρρεῖν ὥς 15
πόρρω τῶν κινδύνων ὄντας, τοῖς δ' ἐχθροῖς τοῖς
ἡμετέροις προσήκειν δεδιέναι καὶ βουλεύεσθαι περὶ
σωτηρίας. ὑμεῖς μὲν οὖν οἶδ' ὅτι τούτῳ χρώμενοι
τῷ λογισμῷ καὶ τῆς ἐμῆς προσόδου καταφρονεῖτε
καὶ πᾶσαν ἐλπίζετε τὴν Ἑλλάδα τῇ δυνάμει ταύτῃ 20
κατασχῆσειν· ἐγὼ δὲ δι' αὐτὰ ταῦτα τυγχάνω δε-
διώς. ὁρῶ γὰρ τῶν πόλεων τὰς ἄριστα πράττειν
οἰομένας κάκιστα βουλευομένας, καὶ τὰς μάλιστα
θαρρούσας εἰς πλείστον κίνδυνον καθισταμένας.
αἴτιον δὲ τούτων ἐστίν, ὅτι τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν 25
κακῶν οὐδὲν αὐτὸ καθ' αὐτὸ παραγίνεται τοῖς ἀν-
θρώποις, ἀλλὰ συντέτακται καὶ συνακολουθεῖ τοῖς

3 Ἰσοκράτης V 4 ἀρεοπαγитικοῦ R 7 ἦ] οἶ M V
11 πολλοὺς μὲν om D 12 ἡμῖν om R 13 πολὺ R πολλοὶ
DV: πολλῶ M | τὰς τάξεις D 14 καὶ τὸ προστ. ποι. om V
15 ἡμᾶς DR | εἶναι] ἦν R 16 δ'] δὲ R 17 βούλεσθε D
18 χρησάμενοι M 23 βουλομένας V

- μὲν πλούτοις καὶ ταῖς δυναστείαις ἄνοια καὶ μετὰ 119
ταύτης ἀκολασία, ταῖς δὲ ἐνδελαῖς καὶ ταῖς ταπεινό-
τησι σωφροσύνη καὶ πολλή μετριότης. ὥστε χαλε-
πὸν εἶναι διαγινῶναι, ποτέραν ἂν τις εὔξαιτο τού-
5 των τῶν μερίδων τοῖς παισὶ τοῖς αὐτοῦ· ἴδοι γὰρ
ἂν τις ἐκ μὲν τῆς φανυτοτέρας ἐπὶ τὸ βέλτιον ὥς
ἐπὶ τὸ πολὺ τὰς πράξεις ἐπιδιδούσας, ἐκ δὲ τῆς
κρείττονος φαινομένης ἐπὶ τὸ χεῖρον εἰθισμένης
μεταπίπτειν.
10 Ταῦθ' ὅτι συνελήπται τε καὶ συγκέχρωσται, καὶ
οὐδὲν ἕκαστον ὄνομα ἐν ἔδρῳ περιφανεῖ καὶ πλατεῖα
βέβηκεν οὐδὲ μακροῖς τοῖς μεταξὺ χρόνοις διεύργεται
καὶ διαβέβηκεν ἀπ' ἀλλήλων, ἀλλ' ἐν κινήσει φαίνεται
καὶ ῥύσει συνεχεῖ, πραεῖαί τε εἰσι καὶ συνάπτουσαι
15 τὴν λέξιν ἁρμονίαι, τὸ ἄλογον ἐπιμαρτυρεῖ τῆς ἀκοῆς
πάθος. ὅτι δ' οὐκ ἄλλα τινὰ τούτων ἐστὶν αἰτία ἢ
τὰ προειρημένα ὑπ' ἐμοῦ περὶ τῆς ἀγωγῆς ταύτης τῶν
λόγων, ῥᾶδιον ἐξ ἐκείνων ἰδεῖν.
24 Ἡ δὲ τρίτη καὶ μέση τῶν εἰρημένων ἁρμονιῶν 120
20 σχῆμα μὲν ἴδιον οὐδὲν ἔχει, κεκέρασται δὲ ὥς ἐξ ἐκεί-
νων μετρίως. καὶ ἔστιν ἐκλογὴ τις τῶν ἐν ἐκατέρῃ
κρατίστων. ὦν αὕτη δοκεῖ μοι τὰ πρωτεῖα ἐπιτηδεῖα
εἶναι φέρεσθαι, ἐπειδὴ μεσότης μὲν τις ἐστὶ· μεσότης
δὲ ἡ ἀρετὴ καὶ βίων καὶ ἔργων. ὁρᾶται δὲ οὐ κατὰ
25 ἀπαρισμόν, ἀλλὰ ἐν πλάτει, καὶ τὰς εἰδικὰς ἔχει δια- 121

2 ταπεινόσ[η]σι c lit V ταπεινότητι D 4 προτέραν D
5 παισιν (om altero τοῖς) V | αὐτοῦ DR | ἴδοι γὰρ M ἡδὲ γὰρ
V uterque sine ἂν τις 6 ἐκ μὲν] μὲν ἐκ D 7 δὲ post
κρείττονος ponit D 11 ὄνομα om R 12 χρόνον D
16 αἰτία ἐστὶν ἢ D 17 τὰ om R 18 ἰδεῖν ... 20 ἐκείνων
iterat V 19 εἰρημένων om D 20 οὐδὲν ἴδιον D 22 ἐπι-
τήδεα V cf 120, 16 23 μεσότητος μὲν D 24 οὐ κατ' M
οὐκ D 25 καὶ] ἀλλὰ R | ἰδικὰς R

φορὰς πολλὰς· οἳ τε χρησάμενοι αὐτῇ οὐ τὰ αὐτὰ πάντες οὐδ' ὁμοίως ἐπετήδευσαν.

Κορυφή μὲν οὖν ἀπάντων καὶ σκοπός,

ἐξ οὗ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα

καὶ πᾶσαι κρῆναι,

5

δικαίως ἂν Ὅμηρος λέγοιτο· πᾶς γὰρ αὐτῷ τόπος, ὅτου τις ἂν ἄφαιτο, ταῖς τε αὐστηραῖς καὶ ἀνθηραῖς ἀρμονίαις εἰς ἄκρον διαπεποιήκνυται. τῶν δὲ ἄλλων ὅσοι τὴν αὐτὴν μεσότητά ἐπετήδευσαν, ὕστεροι μὲντοι Ὅμηρον μακρῷ παρ' ἐκείνων ἐξεταζόμενοι φαίνονται· ἂν· καθ' ἑαυτοὺς δὲ εἰ θεωροίη τις αὐτούς, ἀξιοθέατοι· μελοποιῶν μὲν Στησίχορος τε καὶ Ἀλκαῖος, τραγωδοποιῶν δὲ Σοφοκλῆς, συγγραφέων δὲ Ἡρόδοτος, ῥητόρων δὲ Δημοσθένης, φιλοσόφων δὲ κατ' ἐμὴν δόξαν Δημοκρίτος τε καὶ Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης. 10 τούτων γὰρ ἑτέρους εὖρεῖν ἀμήχανον ἄμεινον κεράσαντας τοὺς λόγους.

- 122 Ἐπὶ τούτοις ῥητέον, πῶς γίνεται λέξις ἄμετρος 25 ὁμοία καλῶ ποιήματι ἢ μέλει, καὶ πῶς ποίημα ἢ μέλος περὶ λέξει καλῇ παραπλήσιον. ἔστω δὲ παράδειγμα Δημοσθένης, ὃν ἐν τοῖς μάλιστα οἶμαι τὴν 123 ποιητικὴν ἐκμεμάχθαι φράσιν· τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁμολογήσειε, τοῖς κρατίστοις εἰοκέναι ποιήμασί τε καὶ μέλεσι τοὺς Δημοσθένους λόγους, καὶ μάλιστα τοὺς φιλιππικούς καὶ τοὺς δικανικούς τοὺς δημοσίους; ὧν 25 ἐνὸς τὸ προοίμιον τουτί·

ἸΜηδεῖς ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίση με

1 αὐτῇ R: αὐτοὶ DMV 2 ἐπιτήδευσαν R, item 9
3 οὖν om DR¹ 7 τις om D | τε om R 9 ὕστερον V
11 θεωροίη D | αὐτοὺς DV: om MR 19 ὁμοία] ὁποῖα D¹ |
ποίημα iterat R 20 καλῇ] καλεῖν V 22 ἐκμεμάχθαι] ἐκμά-
χεσθαι M 23 μελέσι D

μήτ' ἰδίας ἔχθρας μηδεμιᾶς ἔνεχ' ἦκειν Ἀριστοκρά-
τους κατηγορήσαντα τοντουί· μικρὸν ὀρῶντά τι καὶ
φᾶῦλον ἀμάρτημα ἑτοίμως οὕτω προάγειν ἑμᾶντὸν
εἰς ἀπέχθειαν· ἀλλ' εἶπερ ἄρ' ὀρθῶς ἐγὼ λογίζομαι
5 καὶ σκοπῶ περὶ τοῦ Χερόνησον ἔχειν ὑμᾶς ἀσφαλῶς
καὶ μὴ παρακρουσθέντας ἀποστερηθῆναι πάλιν αὐτῆς,
περὶ τούτων ἔστι μοι νῦν ἅπασα ἡ σπουδή·.

Πειρατέον δὲ καὶ περὶ τούτων λέγειν, ἃ φρονῶ. 124
Πᾶσα λέξις ἡ δίχα μέτρου συγκειμένη ποιητικὴν ἢ
10 μελικὴν οἶμαι χάριν οὐ δύναται προσλαβεῖν κατὰ γοῦν
τὴν σύνθεσιν αὐτήν, ἐὰν μὴ περιέχῃ μέτρα καὶ ῥυθ- 125
μούς· τινὰς ἐγκατατεταγμένους ἀδήλους. οὐ μέντοι
προσῆκει γὰρ ἔμμετρον οὐδ' ἔρρυθμον αὐτὴν εἶναι δο-
κεῖν· πολῆμα γὰρ οὕτως ἔσται καὶ μέλος, ἀλλ' εὐρυθμον
15 αὐτὴν χρὴ καὶ ἔμμετρον φαίνεσθαι μόνον. οὕτω γὰρ
ἂν εἴη ποιητικὴ μέν, οὐ μὴν πολῆμά γε· καὶ ἑμμελὴς
μέν, οὐ μέλος δέ· ἢ μὲν γὰρ ὅμοια παραλαμβάνουσα
μέτρα καὶ τεταγμένους σώζουσα ῥυθμούς καὶ κατὰ
στίχον ἢ περιόδον ἢ στροφὴν διὰ τῶν αὐτῶν σχημά-
20 των περαιομένη καῖπειτα πάλιν τοῖς αὐτοῖς ῥυθμοῖς
καὶ μέτροις ἐπὶ τῶν ἐξῆς χρωμένῃ καὶ τοῦτο μέχρι
πολλοῦ ποιοῦσα ἔρρυθμός ἐστι καὶ ἑμμετρος, καὶ ὁνό-
ματα αὐτῇ μέτρον καὶ μέλος· ἢ δὲ πεπλανημένα μέτρα
καὶ ἀτάκτους ῥυθμούς ἐμπεριλαμβάνουσα εὐρυθμος
25 μὲν ἐστίν, ἐπειδὴ διαπεποικιλταί τισι ῥυθμοῖς, οὐκ

2 κατηγορήσαντα D¹R: κατηγορήσοντα D²MV 4 εἶπερ
ἄρ' D εἶπερ ἄρ' R: εἶπερ MV 5 χερόνησον D χερρόνησον V
6 πάλιν] καὶ πάλιν D 7 πᾶσα R | ἢ om M 10 μελι-
τικὴν M | οὐ om D 12 τινὰς om V | ἀδήλους] ἀλλήλους D
13 γε προσῆκει R | ῥυθμον D εὐρυθμον V 14 οὕτως om D |
εὐρυθμον — 15 ἔμμετρον V εὐμετρον — ἔρρυθμον D ἔρρυθμον —
ἔμμετρον MR 16 γε] τε D 21 τοῦτο] τοῦ M 22 et
191, 1 εὐρυθμος V 25 μὲν om V

ἔρρουθμος δέ, ἐπειδὴ οὐ τοῖς αὐτοῖς οὐδὲ κατὰ τὸ αὐτό.
 τοιαύτην δὴ φημι πᾶσαν εἶναι λέξιν ἄμετρον, ἥτις
 126 ἐμφαίνει τὸ ποιητικὸν καὶ μελικόν· ἥ δὲ καὶ τὸν Δη-
 μοσθένην κεχρησθῆναι φημί. ἀντίκα ἐπὶ τοῦ προτεθέν-
 τος παραδείγματος ἄρχεται μὲν ἀπὸ ἀναπαιστικοῦ 5
 στίχου τετραμέτρου· λείπεται δὲ ποδὶ τοῦ τελείου,
 παρ' ὃ καὶ λέληθε· Μηδεὶς ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 νομίση με· τοῦτο γὰρ εἰ προσλάβοι πόδα, τέλειον
 127 ἀναπαιστικὸν ἔσται, ὃ καλοῦσι τινὲς Ἀριστοφάνειον·
 'Μηδεὶς ὑμῶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίση με παρεῖναι'. 10
 τοῦτο δὲ οὐκ ἐκ ταυτομάτου γέγονεν, ἀλλ' ἐξ ἐπιτη-
 δεύσεως· καὶ γὰρ καὶ τὸ συναπτόμενον τούτῳ κῶλον,
 εἰ διαλύσειέ τις αὐτοῦ τὴν δευτέραν συναλοιφήν, ἢ
 πεπολίηκεν αὐτὸ ἄσημον ἐπισυνάπτουσα τῷ τρίτῳ κῶλῳ,
 πεντάμετρον ἐλεγειακὸν ἔσται συντετελεσμένον τουτί· 15
 'μήτ' ἰδίας ἐχθρας μηδεμιᾶς ἔνεκα'. καὶ ἐνὸς δὲ τοῦ
 μεταξὺ κῶλου συγκειμένου λεκτικῶς τοῦ 'ἦκειν Ἀρι-
 στοκράτους κατηγορήσαντα τουτουί', τὸ συμπλεκόμενον
 τούτῳ πάλιν κῶλον Ἀριστοφάνειον ἔστί· 'μήτε μικρὸν
 128 ὀρῶντά τι καὶ φαῦλον ἁμάρτημα ἐτοίμως οὕτως' τὸ 20
 δ' ἀκόλουθον ἴσον ἔστιν λαμβικῶ τριμέτρῳ τὸν ἔσχα-
 τον ἀφηρημένῳ πόδα· 'προάγειν ἑμαντὸν εἰς ἀπέχθειαν'.
 129 καὶ τὸ προσεχὲς πάλιν λαμβεῖδόν ἐστι, καὶ τοῦτο τρι-
 μετρον ὀρθόν· 'ἀλλ' εἴπερ ἄρ' ὀρθῶς ἐγὼ λογίζομαι',
 τοῦ ἄρα συνδέσμου μακρὰν λαμβάνοντος τὴν προτέραν 25

1 οὐ τῆς ἀντὶς M V 7 παρὸ καὶ λέληθεν D 8 τοῦτο
 ... 10 νομίση με om M 12 καὶ τὸ] τὸ D 13 εἰ διαλύσει
 ἔστιν αὐτοῦ D | συναλοιφήν D | ἦ] ἢ DR 14 τὸ τρίτον κῶλον
 τετράμετρον D 15 τετελεσμένον V om M 16 δὲ] δὴ D
 17 λεκτικῶς τὸ D 18 κατηγορήσαντα M V 19 πάλιν om M |
 ἔστι D | μήτε] μὴ D 21 λάμβω R 23 τὸ om R 24 ἄρα
 D ἄρα ceteri 25 τοῦ ἄρα DR | μακρὸν D

συλλαβήν· καὶ ἔτι τὸ 'καὶ σκοπῶ' παρεμπεσὸν ἐπισκο-
 τούμενον τὸ μέτρον ἠφάνισε. καὶ μηδεὶς ἄτοπον λο- 132
 γίσαιτο, εἰ τοσαύτης δόξης ἀνὴρ ἐπὶ δεινότητι λόγων,
 ἔργα συνταττόμενος αἰώνια καὶ διδοὺς ἑαυτὸν ὑπεύ-
 5 θυνον τῷ πάντα βασανίζοντι χρόνῳ ἠβουλήθη μηδὲν
 εἰκῇ μήτε πρᾶγμα παραλαμβάνειν μήτ' ὄνομα, ἄλλως
 τε καὶ τῶν τότε ἀνθρώπων οὐ γραπτοῖς ἀλλὰ γλυπτοῖς
 καὶ τορευτοῖς ἐοικότας ἐκφερόντων λόγους, λέγω δὲ 133
 Ἰσοκράτους καὶ Πλάτωνος τῶν σοφιστῶν· ὁ μὲν γε
 10 τὸν πανηγυρικὸν λόγον, ὥς οἱ τὸν ἐλάχιστον χρόνον
 γράφοντες, ἔτεσι δέκα συνετάξατο· ὁ δὲ Πλάτων τοὺς
 ἑαυτοῦ διαλόγους κτενίζων καὶ βοστρυχίζων καὶ πάντα
 τρόπον ἀναπλέκων οὐ διέλιπεν ὀργοῦντα γεγονῶς
 ἔτη· γνῶρισμα δὲ τούτου τά τε ἄλλα, καὶ δὴ καὶ τὰ
 15 περὶ τὴν δέλτον, ἣν τελευτήσαντος αὐτοῦ λέγουσιν
 εὑρεθῆναι ποικίλως μετακειμένην τὴν ἀρχὴν τῆς Πο-
 λιτείας ἔχουσαν τήνδε· 'Κατέβην χθὲς εἰς Πειραιᾶ
 μετὰ Γλαύκωνος τοῦ Ἀρίστωνος'. πολὺ γὰρ μᾶλλον
 προσήκει τούτοις μηδενὸς τῶν ἐλαχίστων ὀλιγορεῖν ἢ
 20 ζωγράφους καὶ τορευταῖς περὶ τὰ φλεβία καὶ τὰ πτίλα
 καὶ τὸν χνοῦν καὶ τὰς τοιαύτας μικρολογίας κατατρί- 134
 βειν τὴν τῆς τέχνης ἀκρίβειαν. μεῖράκιον μὲν οὖν
 ὄντα αὐτὸν καὶ νεωστὶ τοῦ μαθήματος ἀπτόμενον οὐκ
 ἄλογον πάντα περισκοπεῖν, ὅσα δυνατὰ ἦν εἰς ἐπιτή-
 25 δευσιν ἀνθρωπίνην πεσεῖν· ἐπειδὴ δὲ ἡ χρόνιος ἄσκη-
 σις ἰσχὺν πολλὴν λαβοῦσα τύπους τινὰς ἐν τῇ διανοίᾳ

1 τὸ σκοπῶ R 3 δόξης om M 4 συναπτόμενος M | ἑαυτὸν
 om R 8 ἐκφερόντων om D 9 δ] οἱ D 11 συνετάξατο R 12 βο-
 στρυχίδων D¹ 17 πειρεᾶ RV 20 καὶ τορευταῖς] κατατορ. R | φλε-
 βία R βλεμμία V 21 διατρίβειν D 22 οὖν om R 24 δυνατὰ ...
 25 ἀνθρ.] εἰς ἀνθρ. ἦν ἐπιτήδευσιν δυνατὰ D 25 ἡ V: οἱ DMR |
 χρόνιος] χρόνοι ὡς libri 26 πολλὴν ἰσχὺν λαμβάνουσα M | πολὺν D

παντὸς τοῦ μελετωμένου καὶ σφραγίδας ἐνεποίησεν,
ἐκ τοῦ ῥάστου καὶ ἀπὸ τῆς ἔξεως αὐτὰ ἥδει ποιεῖν.
οἷόν τι γίνεται κὰν ταῖς ἄλλαις τέχναις, ὧν ἐνέργειά
τις ἢ ποιήσεις τὸ τέλος· καὶ ἡμεῖς δὲ τὰ γράμματα
135 παιδευόμενοι πρῶτα μὲν τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐκμανθά- 5
νομεν, ἔπειτα τοὺς τύπους καὶ τὰς δυνάμεις, εἴθ’
οὕτω τὰς συλλαβὰς καὶ τὰ ἐν ταύταις πάθη, καὶ μετὰ
τοῦτο ἤδη τὰς λέξεις καὶ τὰ συμβεβηκότα αὐταῖς,
ἐκτάσεις τε καὶ συστολὰς καὶ προσφθιάς καὶ τὰ παρα-
πλήσια· ὅταν δὲ τούτων τὴν ἐπιστήμην λάβωμεν, τότε 10
ἀρχόμεθα γράφειν τε καὶ ἀναγινώσκειν κατὰ συλλαβὰς·
καὶ βραδέως τὸ πρῶτον, ἐπειδὴν δὲ ὁ χρόνος ἀξιόλο-
γος προσελθὼν τύπους ἰσχυροὺς αὐτῶν ἐν ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν ποιήσῃ, τότε ἀπὸ τοῦ ῥάστου δρωμεν αὐτά,
καὶ πᾶν ὃ τι ἂν ἐπιδῶ τις βιβλίον, ἀπταιστως διερχό- 15
μεθα ἔξει τε καὶ τάχει ἀπίστῳ. τοιοῦτο δὲ καὶ περὶ τὴν
σύνθεσιν τῶν ὀνομάτων γίνεται παρὰ τοῖς ἀθληταῖς
τοῦ ἔργου· τοὺς δὲ τούτου ἀπείρους θαυμάζειν καὶ
ἀπιστεῖν οὐκ ἔλογον.

Περὶ δὲ τῆς ἐμμελοῦς καὶ ἐμμέτρου συνθέσεως τῆς 26
ἐχούσης πολλὴν ὁμοιότητα πρὸς τὴν πεζὴν λέξιν, πρώτη 21
136 μὲν ἐστὶν αἰτία κἀνταῦθα ἡ τῶν ὀνομάτων ἀρμογή·
δευτέρα δὲ ἡ τῶν κώλων σύνθεσις· τρίτη δὲ ἡ τῶν
περιόδων ἐμμετρία. τὸν δὲ βουλόμενον ἐν τούτῳ τῇ
μέρει κατορθοῦν δεῖ τὰ τῆς λέξεως μόρια * * * συμμέτρως 25
μὴ συναπαρτίζοντα τοῖς στίχοις, ἀλλὰ διατέμνοντα τὸ

1 σφραγίδας MRV 2 ἥδει] ἥδη M 3 οἷόν τε M | κὰν]
καὶ M | ἐνάργειά M 4 ἡ libri pro ἡ | τὰ πράγματα V
7 οὕτως R 9 ἐκτάσεις D 11 κατὰ τὰς συλλ. V 13 προσελ-
θὼν D² 14 δρώμεν R 16 τε καὶ] τε D 18 τοὺς—ἀπείρους
DR: τοῖς—ἀπείροις MV 20 s τῆς ἐχούσης π. ὁμοιότητα om D
25 hiatus indicavi cf 136, 5

μέτρον, ἄνισά τε ποιεῖν αὐτὰ καὶ ἀνόμοια· πολλάκις
 δὲ καὶ εἰς κόμματα συνάγειν βραχύτερα κώλων· τὰς
 τε περιόδους μήτε ἰσομεγέθεις μήτε ὁμοιοσχημόνας τὰς
 γοῦν παρακειμένας ἀλλήλαις ἐργάζεσθαι· ἔγγιστα γὰρ
 φαίνεται λόγοις τὸ περὶ τοὺς ῥυθμοὺς καὶ τὰ μέτρα
 πεπλανημένον· παράδειγμα τούτων 138

Αὐτὰρ ὃ γ' ἐγ λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπὸν·
 ἐν μὲν δὴ τοῦτο κῶλον. ἕτερον δέ
 χῶρον ἀν' ὕληντα
 10 ἔλαττον τε τοῦ προτέρου, καὶ δίχα τέμνον τὸν στίχον·
 τρίτον δέ
 δι' ἄκριας
 κομμάτιον· τέταρτον δέ
 οἷ οἱ Ἀθήνη

15 πέφραδε δῖον ὕφορβόν
 ἐξ ἡμιστιχίων δύο· ἔπειτα τὸ τελευταῖον 139
 ὃ οἱ βιότοιο μάλιστα

κῆδετο οἰκῶν· οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς
 ἀτελῇ μὲν τὸν τρίτον ποιοῦν στίχον, τοῦ δὲ τετάρτου
 20 τῇ προσθήκῃ τὴν ἀκρίβειαν ἀφηρημένον. τὰ δ' αὐτὰ
 νοητέον καὶ τοῖς ἰαμβικοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις μέτροις·
 ὧν παρὰ τοῖς τραγικοῖς μυρία τὰ παραδείγματα.

Τοιαῦτα δ' ἐστὶ τὰ ὅμοια τοῖς καλοῖς λόγοις μέτρα 142
 καὶ μέλη, διὰ ταύτας γινόμενα τὰς αἰτίας.

2 καὶ εἰς om D 3 περιόδους μήτε om D 6 παρά-
 δειγμα δὲ τ. D 7 ἐγ V: ἐκ DMR | τρηχεῖαν R | ἀταρπὸν D
 9 ὀληρόντα R 12 ἄκριας DR ἄκρ spat. relicto V 14 οἷ
 DR: ὄν M om V | ἀθήνη MV 16 ἡμιστιχίων R 19 μὲν]
 μὲν γὰρ D μὲν οὖν R | ποιοῦντα D 20 ἀφηρημένον MV
 24 μιχαῆλος ἀποστόλιος βυζάντιος, καὶ τότε μισθῶ ἐξέγραψε
 πενία συζῶν· subscribit V

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΜΙΜΗΣΕΩΣ
ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ

Epitomae (fr. VI p. 202—214)

exempla

- P codex Parisiensis 1741
M codex Venetus Marcianus 508
V codex Monacensis n. 170 ex libris P. Victorii
s editio princeps H. Stephani 1554
-

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ

ΠΕΡΙ ΜΙΜΗΣΕΩΣ

Α

τούτων ὁ μὲν πρῶτος αὐτὴν περιεῖληφε τὴν
περὶ τῆς μιμήσεως ζήτησιν Dionysius

Ι

Ῥητορική ἐστι δύναμις τεχνικὴ πιθανοῦ λόγου ἐν 26
πράγματι πολιτικῷ, τέλος ἔχουσα τὸ εὖ λέγειν.

Doxopater in Walzii rhetoribus t VI p 17, 9 (cf proleg in
Aphthonium in Montefalconii Bibliotheca Coislin p 593 et 5
proleg in Hermogenem t IV p 25, 31) ὕστερον δ' ἐπὶ Καίσαρος
Αὐγούστου Διονύσιος ὁ μέγας ὁ τῆς ἡμετέρας τέχνης καθηγητῆς
καὶ πατὴρ ἀγαθὸς γενόμενος, ἀπὸ Ἀλικαρνασοῦ τὸ γένος κατα-
φέρων, ὥριστο τὴν ῥητορικὴν νουνεχῶς καὶ προσηκόντως εἰρη-
κῶς· Ῥητορική... λέγειν. οὗτος τοίνυν ὁ ὕρος ἐκρίθη καλῶς 10
τε ἔχειν καὶ μάλα σοφῶς· οὔτε γὰρ ἐλλείπει οὔτε πλεονάζει,
ἀλλὰ καὶ τὰ ιδιώματα τῶν ὀρισμῶν ἔχει, λέγω δὴ τὸ ἐκ γένους
καὶ συστατικῶν διαφορῶν καὶ ιδιοτήτων συνεστάναι. διὰ γὰρ
τοῦ εἰπεῖν δύναμις ἐσήμανε τὸ γένος, ἔστι γὰρ δύναμις καὶ
ἔντεχνος καὶ ἄτεχνος· διὰ δὲ τοῦ τεχνικὴ τὴν διαφοράν. ἔτεραν 15

2 cf Spengelius in mus Rhen t XVIII p 524 3 discrepat
unus Maximus Planudes infra p 199, 2 9 συνεχῶς C(oisli-

nianus 387) | προσηκόντως C προσεχόντως W(alzsius t VI p 17)

11 τε om C | καὶ ἐδοκιμάσθη μάλα σοφῶς W om C: expunxi
glossema uerbi ἐκρίθη 13 διὰ] hinc accedunt P(rolegomena
t IV p 25, 31) 14 δύναμις post 15 ἄτεχνος traicit C | καὶ
om P

δὲ διαφορὰν ἐπιτίθησιν εἰρηκῶς πιθανοῦ λόγον. εἴτα ἐπειδὴ οὐ μόνον ὁ ῥήτωρ ἔχει τὸ πιθανόν, ἀλλὰ καὶ ἱατρικὴ καὶ γεωμετρικὴ (καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τούτων τὰς ἀποδείξεις οὐκ ἀπιθάνους δεῖ προφέρειν ἀλλὰ πιθανάς), προσέθηκεν ἰδικώτατόν τι τῆς
 5 ῥητορικῆς, ὃ ἄλλη τέχνη ἔχειν οὐ δύναται· τί δὴ τοῦτο; ἐν πράγματι πολιτικῷ. πρόσκειται δὲ τῷ ὄρω τὸ τέλος ἔχουσα τὸ εὖ λέγειν· πᾶν γὰρ ὃ μὴ τέλος ἔχει <τὸ> εὖ καὶ καλῶς ἢ κακοτεχνία ἐστὶν ἢ ψευδοτεχνία ἢ ματαιοτεχνία.

prolegomena statuum Hermog t VII p 15, 3 (et apud Spengelium Art script p 218, 7) καὶ οὗτοι μὲν οὕτως πρὸς ἀπέχθειαν καὶ ἡδονὴν ὀρίζονται. Διονύσιος δὲ ἐπιγενόμενος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς καὶ τῶν μὲν τὴν χάριν οὐκ ἀποδεξάμενος, τῶν δὲ τὴν λοιδορίαν μισήσας ὅρον αὐτῇ τὸν οἰκεῖον ἀπέδωκεν εἰπών· Ῥητορικὴ... λέγειν.

15 epitome artis in Walzii corpore t III p 611 Ῥητορικὴ ἐστὶ τέχνη περὶ λόγον δύναμιν ἐν πράγματι πολιτικῷ τέλος ἔχουσα τὸ πιθανῶς εἰπεῖν κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον. ἢ κατὰ τὸν Διονύσιον ῥητορικὴ... λέγειν.

Doxopater in Aphthonium ibid t II p 104, 7 ὀρίζεται δὲ
 20 πάλιν αὐτὴν Διονύσιος ὁ Θραξ οὕτω· ῥητορικὴ... λέγειν. ἀλλὰ καὶ οὗτος <ὁ ὅρος> κακίζεται, διότι τέλος ἐν αὐτῷ ἀποδίδεται τῆς ῥητορικῆς ὅπερ οὐκ αὐτῆς μόνης ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τινῶν, δέον ὃν μῆτε ἐνὸς πράγματος πολλὰ τέλη ἀποδίδοσθαι μῆτε πολλῶν ἐν.

25 Maximus Planudes proleg rhet ibid t V p 213, 22 (in Spengelii Art script p 223, 29) Διονύσιος δὲ ὁ Ἀλικαρνασσεὺς οὕτως·

2 μόνος P | καὶ ἱατρικὴ καὶ γεωμετρικὴ CP: articulos adicit W 3 καὶ ἐπὶ τούτων C καὶ P: om W | τὰς ἀποδείξεις post 4 προφέρειν collocat C | ἀπιθάνως P 4 προσφέρειν P | ἀλλὰ πιθανάς W: om CP | προσέθηκεν P: ἐπεὶ (1 ἐπὶ) γοῦν τῷ πιθανῷ προσέθηκεν W 6 δὲ om P | τὸ] καὶ τὸ C 7 τὸ inserui | εὖ καὶ καλῶς WP: καλὸν C 8 ordinem C servauit: ἢ ματαιοτεχνία ἐστὶν ἢ κακὸς. ἢ ψευδοτ. WP 13 ἀποδέδωκεν cod Monacensis Spengelii 19—p 199, 6 haec duo testimonia minus accurata 20 Θραξ] hic error Spengelium l s p 523 mouere non debebat, ut Doxopatri testimonium a ceteris separaret, nec magis πιθανοῦ (p 197, 2) in διὰ corruptum

δύναμις τεχνική πιθανοῦ λόγου ἐν πράγματι πολι-
τικῷ, τέλος ἔχουσα τὸ πιθανῶς εἰπεῖν κατὰ τὸ ἐνδεχό-
μενον. ἀλλὰ δοκεῖ τῶν λοιπῶν ἄμεινον ὀρίσασθαι τὴν ῥητορι-
κὴν ὁ οὕτως ὀρίσάμενος· ῥητορικὴ ἐστὶ τέχνη περὶ λόγου δύναμιν
ἐν πράγματι πολιτικῷ, τέλος ἔχουσα τὸ πιθανῶς εἰπεῖν κατὰ τὸ 5
ἐνδεχόμενον.

Sopater proleg in Hermog t V p 17, 17 Λολλιανὸς δὲ
κάλλιστον ὅρον τοῦτον ῥητορικῆς τίθησιν· δύναμις τεχνική
... λέγειν. ἔστι γὰρ δύναμις τὸ γένος, διὸ προσέθηκε λόγου·
εἴτα ἐπειδὴ καὶ οἱ φιλόσοφοι ἔχουσι λόγους, προσέθηκε πιθα- 10
νοῦ· ἐκεῖνοι γὰρ οὐ πιθανοὺς ἔχουσιν ἀλλ' ἀληθεῖς. ἐπειδὴ δὲ
καὶ οἱ ἱατροὶ πολλάκις ἔχουσι λόγον πιθανοῦ δύναμιν, προσέ-
θηκεν ἐν πράγματι πολιτικῷ. πρὸς δὲ τὸν κοινὸν λόγον, δν
(οὐ) μαθόντες ἔχουσι λόγον πιθανὸν ἐνίοτε, προσέθηκε τὸ
τεχνική· τέχνη γὰρ οἱ ῥήτορες λέγουσιν. 15

prolegomena rhet ibid t IV p 25, 6 εἰπόμεν δὲ τὸν ὅρον
τῶν λεγόντων αὐτὴν τέχνην. ἔστι δὲ οὗτος· ῥητορικὴ...
λέγειν.

scholia in Aphthonium ibid t II p 2, 1 Τί ἐστὶ ῥητορικὴ;
δύναμις... λέγειν. 20

synopsis rhet ibid t III p 461, 19 Ὅρος ῥητορικῆς ῥητο-
ρικὴ ἐστὶ δύναμις τεχνική πιθανοῦ λόγου διὰ τὴν
τεκτονικὴν καὶ τὰς ἄλλας πραγματείας καὶ βαναύσους τέχνας·
ἐν πράγματι πολιτικῷ διὰ τὴν γραμματικὴν καὶ διαλεκτικὴν,
ᾧν ἢ μὲν περὶ τὸν τε χρόνον <καὶ τόνον καὶ> πνεύματα καὶ 25
πάθη λόγων, ἢ δὲ περὶ πάντα· τέλος ἔχουσα τὸ εὖ λέγειν
κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον τοῦτο ἐκ τοῦ τέλους παρείληπται· οὐ

2 discrepantia extremae definitionis ex proxima definitione
tracta est cf u 5 et supra p 198, 17 | πιθανῶς] καλῶς duo
codices Veneti 3—6 a Spengelio non adferuntur 7 quanta
auctoritate definitio Dionysii fuerit, hinc uideas quod Lollianus
ea ut sua usus est. etiam Sopatri ipsius definitionem apparet
illinc refictam esse l s p 17, 5 cf t VII p 34, 7 δύναμις λο-
γικὴ ἐν πράγματι πολιτικῷ τέλος ἔχουσα τὸ εὖ λέγειν
12 λόγους πιθανούς, δύναμιν edebatur 14 negationem prae-
cedente uocula absumptam restitui 17 prolixam et ineptam
definitionis interpretationem p 25, 9—31 non referebat exscribi

25 τε] γε edebatur | καὶ τόνον καὶ inserui

γὰρ πανταχοῦ πείθει ὁ ῥήτωρ, ἀλλ' ἔσθ' ὅτε καὶ ἀποτυγχάνει·
δεῖ μέντοι τοῦτον τὰ πείθειν πεφυκότα διεξίεναι.

II

- 27 τρία ταῦτα τὴν ἀρίστην ἡμῖν ἔν τε τοῖς πολιτικοῖς
5 λόγοις ἔξιν καὶ ἐν πάσῃ τέχνῃ τε καὶ ἐπιστήμῃ χορη-
γήσει· φύσις δεξιὰ, μάθησις ἀκριβής, ἄσκησις ἐπιπο-
νος· ἃ περ καὶ τὸν Παιανιέα τοιοῦτον ἀπειργάσατο.

Syrianus in Hermogenis status p 4, 19 Rab (t IV p 40
adn 6 Walzii cf Morellii bibliothecae manuscriptae t I p 299)
10 ἀκολούθως δὲ τῷ θείῳ Πλάτῳ καὶ Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος
ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Περὶ μιμήσεως φησὶν, ὅτι τρία ταῦτα
... ἀπειργάσατο. πῶς οὖν ἦ τε τῶν ἀληθῶν καὶ δικαίων
γνώσις, ἔτι δὲ ἐπιστήμη τε καὶ μελέτη γενήσεται τῶν καλῶν
ἀνδρὶ τὸ λαλεῖν ἐκ τοῦ λαλεῖν ἐπιτηδεύοντι κτλ.

- 15 scholia mixta Aldi et Walzii t IV p 41, 1 ἀλλὰ δὴ καὶ
Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεῶς τρία ταῦτα διατεινομένου τὴν
ἀρίστην ἔξιν ἐν πολιτικοῖς λόγοις ἐμποιεῖν καὶ πάσῃ τέχνῃ τε
καὶ ἐπιστήμῃ· μάθησιν ἀκριβῆ, φύσιν δεξιάν, ἄσκησιν ἐπιπονον·
διὸ καὶ Δημοσθένης ἐν μὲν δικανικῷ καὶ συμβουλευτικῷ εὐδο-
20 κίμει, ἥττον δ' ἐν τῷ πανηγυρικῷ διὰ τὸ ἀτρεκέες καὶ ἀμελέητον.

III

- 28 μίμησις ἐστὶν ἐνέργεια διὰ τῶν θεωρημάτων ἐκματ-
τομένη τὸ παράδειγμα.

ῥήλος δέ ἐστιν ἐνέργεια ψυχῆς πρὸς θαῦμα τοῦ
25 δοκοῦντος εἶναι καλοῦ κινουμένη.

Syrianus in Hermog de formis p 3, 16 Rab (t VII p 865, 8
Walzii cf Morellii bibl manuscr p 303) Διονύσιος μὲν ἐν τῷ
πρώτῳ Περὶ μιμήσεως ὀρίζεται τὴν μίμησιν οὕτως· μίμη-

10 Πλάτῳ Phaedri p 269^a 11 τῶν Messanensis: τίτλω
Venetus 14 τὸ ex τῷ corr Venetus 20 δ' ἐν] δὲ libri
24 ῥήλον definitionem ad eundem auctorem referendam esse
res ipsa clamat

σίς...παράδειγμα. ὥς δὲ οἱ μεταγενέστεροι λέγουσιν, λόγος ἢ πράξις ὁμοίωσιν εὖ ἔχουσιν τοῦ παραδείγματος περιέχονσα. ζῆλος δέ...κινουμένη.

Maximus Planudes ibid t V p 440, 5 Διονύσιος μὲν τὴν μίμησιν οὕτως ὀρίζεται· μίμησίς...παράδειγμα· οἱ δὲ μετα- 5 γενέστεροι οὕτω· λόγος...κινουμένη.

cf [Dionysius] art rhet X 19 p 394 ἔτι δὲ καὶ τὴν παλαιότητα μὴ ἐν τῇ θέσει τῶν βυβλίων νομίζωμεν εἶναι, ἀλλ' ἐν τῇ χρήσει τῆς ὁμοιότητος. μίμησις γὰρ οὐ χρήσις ἐστὶ τῶν διανοημάτων, ἀλλ' ἡ ὁμοία τῶν παλαιῶν ἐντεχνος μεταχειρίσις· καὶ 10 μιμείται τὸν Δημοσθένην οὐχ ὁ τὸ <Δημοσθένους λέγων ἀλλ' ὁ> Δημοσθενικῶς, καὶ τὸν Πλάτωνα ὁμοίως καὶ τὸν Ὅμηρον. καὶ πᾶσα μίμησις ὧδε ἔχει· τέχνης ζῆλος ἐκματτων ἐνθυμημάτων ὁμοιότητα. μακρότερος ὁ περὶ μιμήσεως λόγος, ὃν ἄλλαχῇ μετα- 15 χειριούμεθα.

IV

Vita Epiphanii p 336^e Petauii (t I 25, 20 Dind) ἔλεγεν γὰρ 29 Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς, ὅτι πρόσωπα προσώποις ἀλλήλως θεωρούμενα ἢ καλλιστεῖν δύνανται ἢ * * *. κακοὶ καλοῖς συμ- φρενέτες ἐν ἐνὶ ξύλῳ τανυσθήσονται. οὐδεὶς γὰρ ἀνθρώπων 30 ἓνα χιτῶνα φορῶν ἀνάξαντον τὸ σῶμα διαφυλάξει. ἡ γὰρ πλείστη συντυχία πλείστους λόγους παρέχει· ὅπου δὲ πλείστοι λόγοι, πολυπείρια πραγμάτων διαφόρων.

V

Syrianus in Hermog de formis p 5, 25 Rab (t VII 2 p 868, 8 30 Walzii cf Morellii bibl manuscr p 303) ἔτι γε μὴν καὶ Διονύσιος πρὸς τῷ τέλει τοῦ α̃ βυβλίου τῶν Περὶ μιμήσεως περὶ προαιρέσεως τε καὶ δυνάμεως τῆς περὶ λόγους διεξιὼν ἔφη

1 μεταγενέστεροι] philosophos nescio quos dicit 6 reli-
qua ad uerbum cum Syriano consentiunt 7 librorum lectio
infra suo loco proponetur 17 cumulantur sententiae ex Dio-
nysio excerptae, particulis male coniunctae 18 s de sententia
cf infra p 221, 15 s | ἀλλήλοις traditur 19 ἢ κακοὶ traditur |
fort καλοὶ κακοῖς 27 α̃] Δ' Venetus τετάρτου Messanensis,
scholia. caecutiebat Walzsius t V p 444 s | βιβλίον traditur |
τῶν] τῷ Monacensis 28 λόγους Messanensis: λόγον Venetus

τῆς μὲν δυνάμεως τὴν κυριωτάτην εἶναι μοῖραν ἐν
τῇ φύσει, ἣν οὐκ ἔφ' ἡμῖν ἔστιν οἷαν ἀξιοῦμεν ἔχειν·
τῆς δὲ προαιρέσεως οὐδὲν μέρος ἔστιν οὐ μὴ τὴν
ἐξουσίαν ἡμεῖς ἔχομεν.

5 καὶ ἔοικεν ὁ τεχνογράφος ἐπιμελῶς ἐκείνοις ἐντετυχηκῶς καὶ
αὐτὸς οὐκ ἔφ' ἡμῖν ὠνομακέναι τὴν φύσιν.

scholia mixta ibid ἔτι γε μὴν καὶ Διονύσιος πρὸς τῷ τέλει
τοῦ τετάρτου βυβλίου τῶν Περὶ μιμήσεως προαιρέσεως τε καὶ
δυνάμεως φησι τὴν κυριωτάτην κτλ.

10 In [Syriani] i e Phoebammonis ad Hermogenem περὶ ἰδεῶν
prolegomenis quae p 98, 20—108, 2 Rab disputantur, pleraque
ex hoc primo Dionysii libro petita esse facile tibi persuadeas.

B

15 ὁ δὲ δεύτερος περὶ τοῦ τίνας ἄνδρας μιμεῖσθαι
δεῖ ποιητάς τε καὶ φιλοσόφους, ἱστοριογράφους
<τε> καὶ ῥήτορας
Dionysius

VI

31 Ἰ Ὅτι δεῖ τοῖς τῶν ἀρχαίων ἐντυγχάνειν συγγράμ- 415
μασιν, ἵν' ἐντεῦθεν μὴ μόνον τῆς ὑποθέσεως τὴν ὕλην
20 ἀλλὰ καὶ τὸν τῶν ἰδιωμάτων ξῆλον χορηγηθῶμεν. | ἡ 416
γὰρ ψυχὴ τοῦ ἀναγινώσκοντος ὑπὸ τῆς συνεχοῦς παρα-
τηρήσεως τὴν ὁμοιότητα τοῦ χαρακτῆρος ἐφέλκεται.
ὁποῖόν τι καὶ γυναικα ἀγροίκου παθεῖν ὁ μῦθος λέγει·

2 ἡ Messanensis | ἔστιν] εἶναι uolgabatur | οἷον Messa-
nensis 5 ὁ τεχνογράφος] Hermogenes de formis I 1 t III
p 190 Walz κράτιστον μὲν γὰρ εἰ καὶ τὰ τῆς φύσεως συλλαμβά-
ναιτο (πλεῖον γὰρ ἂν οὕτως ἀγαθόν τις ἐργάσαιτο)· εἰ δὲ μὴ,
ἀλλ' ὅ γε μαθητόν ἐστι καὶ διδασκτόν, οὐκ ἐν ἄλλοις ἔφ' ἡμῖν
δὲ ὅν, πειρατέον κτᾶσθαι· τάχα γὰρ ἂν οὕτω καὶ τοὺς εὖ πε-
φυκότες οἱ μὴ τοιοῦτοι μελέτη καὶ τῇ κατ' ὀρθὸν ἀσκήσει παρ-
έλθοιεν 18 Ἔτι s | τῶν παλαιῶν s 20 fort καὶ τῶν
ἰδιωμάτων τὸν ξῆλον | ἡ καὶ V 21 τοῦ γινώσκοντος libri:
corr s 23 λέγειν V

ἀνδρὶ, φασί, γεωργῷ τὴν ὄψιν αἰσχροῦ παρέστη δέος,
 μὴ τέκνων ὁμοίων γένηται πατήρ· ὁ φόβος δὲ αὐτὸν
 οὗτος εὐπαιδίας ἐδίδαξε τέχνην. καὶ εἰκόνας παρα-
 δείξας εὐπρεπεῖς εἰς αὐτὰς βλέπειν εἵθισε τὴν γυναικα·
 καὶ μετὰ ταῦτα συγγενόμενος αὐτῇ τὸ κάλλος εὐτύ- 5
 χησε τῶν εἰκόνων. οὕτω καὶ λόγων μιμήσεσιν ὁμοιό-
 417 τῆς τίσκεται, ἐπὰν ζηλώσῃ τις τὸ παρ' ἐκάστῳ τῶν
 παλαιῶν βέλτιον εἶναι δοκοῦν καὶ καθὰ περ ἐκ πολ-
 λῶν ναμάτων ἔν τι συγκομίσας ῥεῦμα τοῦτ' εἰς τὴν
 ψυχὴν μετοχετεύσῃ. καὶ μοι παρίσταται πιστώσασθαι 10
 τὸν λόγον τοῦτον ἔργῳ· Ζεῦξις ἦν ζωγράφος, καὶ παρὰ
 Κροτωνιατῶν ἐθαυμάζετο· καὶ αὐτῷ τὴν Ἑλένην γρά-
 φοντι γυμνὴν γυμνὰς ἰδεῖν τὰς παρ' αὐτοῖς ἐπέτρεψαν
 παρθένους· οὐκ ἐπειδὴ περ ἦσαν ἅπασαι καλαί, ἀλλ'
 οὐκ εἰκὸς ἦν ὥς παντάπασιν ἦσαν αἰσχροί· ὁ δ' ἦν 15
 ἄξιον παρ' ἐκάστη γραφῆς, ἐς μίαν ἡθροίσθη σώμα-
 τος εἰκόνα, καὶ πολλῶν μερῶν συλλογῆς ἔν τι συν-
 ἔθηκεν ἢ τέχνη τέλειον [καλὸν] εἶδος. τοιγαροῦν

1 φησὶ PMVs. cf Bochartus Hierozoicon II 49 p 545 s
 Heusdeni 2 δ' edunt 3 εὐπαιδείας PM εὐπαιδείας V:
 corr s | παραδείξας] πλέξας PM, πλάσας οἶμαι ut coniecturam
 supra πλέξας scripsit M: πλάσας οἶμαι s πλάσας V 4 εἰς P:
 ὡς MVs | ἡθ[ι]σε cum litura (ex ἡθ[η]σε?) P 6 ἐκγόνων ci
 Sylburgius | μιμήσεων libri, cf mus Rhen XXIII 161. μιμήσεως
 ci Sylburgius μιμήσει· ὡν Rutgersius uar lect II 10 p 120
 glossema putabat Holwellus 7 τὸ P: ὁ MVs | ἐκάστῳ iota
 non adscripto P 8 παλαιῶν . . . καθὰ περ ἐκ om V | πα-
 λ(αιῶν) cum compendio P: πολλῶν Ms | δοκοῦν P: δοκεῖ Ms |
 καὶ P: om Ms 9 ἐν τι P: εἴ τις MVs | συγκομίσας P: κομίσας
 MVs. cf Plut ad principem ineruditum 1 p 779^f Θεόπομπος εἰς
 ἐτέρους τὸ τῆς ἀρχῆς ὥσπερ ῥεῦματος μεγάλον ῥεῖθρον παροχετε-
 σάμενος, ὅσον ἄλλοις ἔδωκεν, ἑαυτοῦ περιέκοψεν | τοῦτ' P: τοὺς
 MV ti s 10 μετοχετεύσει MVs 11 cf infra p 214, 4
 13 ἔπεμψαν PMVs: corr Kiesslingius mus Rhen XXIII 252
 14 οὐκ . . . 17 εἰκόνα om s 17 συλλογῆς ἐν τι] συλλογίσαντι libri
 18 καλόν. ἰδοὺ PMs καλόν. εἰδόν V: corr Kiesslingius, cf

πάρεστι καὶ σοὶ καθά περ ἐν θεάτρῳ παλαιῶν σωμα-
των ἰδέας ἐξιστορεῖν καὶ τῆς ἐκείνων ψυχῆς ἀπανθί-
ζεσθαι τὸ κρεῖττον, καὶ τὸν τῆς πολυμαθείας ἔρανον
συλλέγοντι οὐκ ἐξίτηλον χρόνῳ γεννησομένην εἰκόνα
5 τυποῦν ἄλλ' ἀθάνατον τέχνης κάλλος.

* * ἔάν τ' ἐκδήλους καὶ σαφεῖς τοῖς ἀκροωμένοις 418
τὰς ἐκλογὰς ἔχη τὸ μίμημα.

II Τῆς μὲν οὖν Ὀμηρικῆς ποιήσεως οὐ μίαν τινὰ
τοῦ σώματος μοῖραν, ἄλλ' ἐκτύπωσαι τὸ σύμπαν, καὶ
10 λάβε ζῆλον ἡθῶν τε τῶν ἐκεῖ καὶ παθῶν καὶ | μεγέ- 419
θους, καὶ τῆς οἰκονομίας καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν ἀπα-
σῶν εἰς ἀληθῆ τὴν παρὰ σοὶ μίμησιν ἡλλαγμένων.
τοὺς δ' ἄλλους, ἐν οἷς <ἄν> ἀλλήλων πλεον ἔχωσι,
2 χορὴ μιμείσθαι. Ἡσίοδος μὲν γὰρ ἐφρόντισεν ἡδονῆς
3 δι' ὀνομάτων λειότητος καὶ συνθέσεως ἐμμελοῦς. Ἀντί-
16 μαχος δὲ εὐτονίας καὶ ἀγωνιστικῆς τραχύτητος καὶ
4 τοῦ συνηθούς τῆς ἐξαλλαγῆς. Πανύσις δὲ τὰς τε
ἀμφοῖν ἀρετὰς εἰσηνέγκατο, | καὶ αὐτὸς πραγματεία 420
5 καὶ τῇ κατ' αὐτὸν οἰκονομίᾳ διήνεγκεν. Ζηλωτὸς δὲ

Poemandres 14 τῆς καλλίστης μορφῆς τοῦ ἀνθρώπου τὸ εἶδος |
τοιγαροῦν PMV: om s 1 παλαιῶν] καλῶν libri 2 ἰδέαν
V 3 πολυμαθείας V 6 ἔάν τ'] ἵνα τ' libri. hiatum notavi.
sententia Dionysii non potuit nisi contraria esse | σαφεῖς P
7 ἐκλογίας PMVs: corr Sylburgius 8 in margine περὶ ὁμήρου
PM | οὖν P: om MVs 10 ἐκεῖ] ἐκείνων aut ἐκείνης fuit qui
coniceret 12 παρασολ P παρὰ σοῦ ci Kiesslingius | ἡλλαγμέ-
νων libri. nil profecerit qui ἡλλαγμένος aut ἐκμεταγμένος con-
iecerit. uitium temporis epitomator admisit. accedunt excerptis
quae Dionysius supra 121, 7—15 et Quintilianus X 1, 51 signi-
ficant 13 δ' P: δὲ MVs | ἐν οὖ V | ἄν inserui | ἔχωσι P:
ἔχουσι MVs 14 ἡσιοδ(ου) mg P 15 δι'] καὶ libri | ἀν(ι)-
μαχ(ου) mg P 16 δὲ PMs: δ' V? | τραχέτητος V 17 πα-
νυασιδ(ος) mg P | Πανύσις... 19 διήνεγκεν om V spatio uacuo
trium uersuum et partis relicto 18 εἰσηνέγκατο Bonnetus
sent controu V: ἡνέγκατο PMs tuebatur Kaibelius | αὐτὸς]
αὐτὰς P αὐτῶν Ms 19 κατ' cf adn ad acta Pelagiae p 32 s

καὶ Πίνδαρος ὀνομάτων καὶ νοημάτων εἵνεκα, καὶ
 μεγαλοπρεπείας καὶ τόνου καὶ περιουσίας κατασκευῆς
 καὶ δυνάμεως, καὶ πικρίας μετὰ ἡδονῆς· καὶ πυκνό-
 τητος καὶ σεμνότητος, καὶ γνωμολογίας καὶ ἐναργείας,
 καὶ σχηματισμῶν καὶ ἡθοποιίας καὶ αὐξήσεως καὶ δει- 5
 νώσεως· μάλιστα δὲ τῶν εἰς σωφροσύνην καὶ εὐσέ-
 βειαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἡθῶν. Σιμωνίδου δὲ παρα- 6
 τήρει τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων, τῆς συνθέσεως τὴν
 ἀκρίβειαν· πρὸς τοῦτοις, καθ' ὃ βελτίων εὐρίσκεται
 καὶ Πινδάρου, τὸ οἰκτιρῆσθαι μὴ μεγαλοπρεπῶς ἀλλὰ 10
 421 παθητικῶς. Ὅρα δὲ καὶ Στησίχορον ἔν τε τοῖς ἐκα- 7
 τέρων τῶν προειρημένων πλεονεκτήμασι κατορθοῦντα,
 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὧν ἐκείνοι λείπονται κρατοῦντα·
 λέγω δὲ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῶν κατὰ τὰς ὑποθέσεις
 πραγμάτων, ἐν οἷς τὰ ἥδη καὶ τὰ ἀξιώματα τῶν 15
 προσώπων τετήρηκεν. Ἀλκαίου δὲ σκόπει τὸ μεγαλο- 8
 φυνὲς καὶ βραχὺ καὶ ἡδὺ μετὰ δεινότητος, ἔτι δὲ καὶ
 τοὺς σχηματισμοὺς καὶ τὴν σαφήνειαν, ὅσον αὐτῆς μὴ
 422 τῇ διαλέκτῳ τι κεκάνωται· καὶ πρὸ πάντων τὸ τῶν
 πολιτικῶν ποιημάτων ἥθος· πολλαχοῦ γοῦν τὸ μέτρον 20
 τις εἰ περιέλοι, ῥητορείαν ἂν εὗροι πολιτικὴν. —
 Ἴωμεν ἐπὶ τοὺς τραγικοὺς, οὐκ ἐπειδὴ μὴ προσήκει 9
 πᾶσιν τοῖς ποιηταῖς ἐντυγχάνειν, ἀλλ' ἐπεὶ μὴ πάντων

1 πινδάρ(ου) mg P sed hoc ultimum adponit argumentum

2 κατασκευῆς] καὶ κατασκευῆς libri 4 ἐνεργείας libri

6 εὐσέβειαν uocis alterum εἰ euauit in P 9 καθὸ PMV |

βελτίον εὐρίσκεται V 10 ἀλλὰ] ἀλλ' ὡς ἐκεῖνος P, Ms ἀλλ'

ὡς ἐκεῖ V 11 στησίχωρον P | ἐκατερον P ἐκάτερον MV ἐκατέ-

ρον s 14 τῇ μεγαλοπρεπείᾳ P, MV: τῆς μεγαλοπρεπείας s

18 καὶ τὴν σαφήνειαν] καὶ τὰς σαφηνείας PV μετὰ σαφηνείας

(σα- ex τα- corr) M, s 19 τῇ διαλέκτῳ τι P: conicias τι ex

iota adscripto natum esse 20 ποιημάτων] πραγμάτων libri

21 ῥητορείαν—πολιτικὴν] ῥητορικὴν—πολιτείαν libri 23 πᾶ-

σιν P: πᾶσι MVs

καιρὸς ἐν τῷ παρόντι μεμνησθαι· τὸ δὲ τῶν ἐξαιρέ-
 10 των, ἱκανόν ἐστιν. Ὁ δ' οὖν Αἰσχύλος πρῶτος ὑψη-
 λός τε καὶ τῆς μεγαλοπρεπειᾶς ἐχόμενος, καὶ ἡθῶν
 καὶ παθῶν τὸ πρέπον εἰδώς, καὶ τῇ τροπικῇ καὶ τῇ
 5 κυρίᾳ λέξει διαφερόντως κεκοσμημένος, πολλαχοῦ δὲ
 καὶ αὐτὸς δημιουργὸς καὶ ποιητὴς ἰδίῳν ὀνομάτων καὶ
 πραγμάτων, Εὐριπίδου δὲ καὶ Σοφοκλέους καὶ ποιικι-
 11 λώτερος ταῖς τῶν προσώπων ἐπεισαγωγαῖς. | Σοφο-423
 κλῆς δὲ ἐν τε τοῖς <ἡθεσι καὶ τοῖς> πάθεσι διήνεγκεν
 10 τὸ τῶν προσώπων ἀξίωμα τηρῶν· Εὐριπίδῃ μέντοι τὸ
 ὅλον ἀληθές καὶ προσεχές τῷ βίῳ τῷ νῦν ἤρρεσεν·
 ὅθεν τὸ πρέπον αὐτὸν καὶ κόσμιον πολλαχοῦ διέφυγεν,
 καὶ οὐχὶ τὰ γεννικὰ καὶ μεγαλοφυῇ τῶν προσώπων
 ἡθῆ καὶ πάθη καθά περ Σοφοκλῆς κατέρωθωσεν· εἰ δέ
 15 τι ἄσμενον καὶ ἄνανδρον καὶ ταπεινόν, σφόδρα ἰδεῖν
 ἔστιν αὐτὸν ἡκριβωκότα. καὶ Σοφοκλῆς μὲν οὐ περι-
 τὸς ἐν τοῖς λόγοις, ἀλλ' ἀναγκαῖος· ὁ δὲ Εὐριπίδης
 πολὺς ἐν ταῖς ῥητορικαῖς εἰσαγωγαῖς. καὶ ὁ μὲν ποιη-
 τικὸς ἐστιν ἐν τοῖς ὀνόμασι, καὶ πολλάκις ἐκ πολλοῦ
 20 τοῦ μεγέθους εἰς διάκενον κόμπον ἐκπίπτων οἷον εἰς
 ἰδιωτικὴν παντάπασι ταπεινότητα κατέρχεται· ὁ δὲ οὔτε
 ὑψηλὸς ἐστιν οὔτε μὴν λιτός, ἀλλὰ κεκραμένη μεσό-
 τητι τῆς λέξεως κέχρηται.

2 ἱκανῶν M | ὑψηλός τε PMV: om s 9 ἐν τε (ἐν τε M)
 τοῖς πάθεσι PMV ἐν τοῖς s. suppleui uerba duce particula τε |
 διήνεγκεν P: διήνεγκε MVs 10 εὐριπίδης PMV, s: corr Hol-
 wellus et Reiskius | μέντοι] μέν γε οὐ libri 12 διέφυγεν P:
 διέφυγε MVs 13 γεννικὰ PMs γεννηκὰ V 14 κατέρωθωσεν
 κᾶθαπερ σοφοκλήσ ordine numeris α β mutato P: καθάπερ σοφο-
 κλῆς κατέρωθωσεν (κατάρωθωσεν V) MVs 15 τις V 16 ἔστιν
 om V 17 εὐριπίδης rubro ante ὁ δὲ M 18 πολὺς Ps: πολλαῖς
 MV | ὁ μὲν Euripides 21 ὁ δὲ] ὁ δὲ εὐριπίδης libri 22 κε-
 κραμένη P | μεσότητι τῆς λέξεως P, MV: τῆς λέξεως μεσότητι s

424 Τῶν δὲ κωμωδῶν μιμητέον τὰς | λεκτικὰς ἀρετὰς
ἀπάσας· εἰσὶ γὰρ καὶ τοῖς ὀνόμασι καθαροὶ καὶ σα-
φεῖς, καὶ βραχεῖς καὶ μεγαλοπρεπεῖς καὶ δεινοὶ καὶ
ἡθικοί. Μενάνδρου δὲ καὶ τὸ πραγματικὸν θεωρητέον.

III Τῶν μέντοι συγγραφέων Ἡρόδοτος μὲν ἐξείρ- 5
γασται βέλτιον τὸ πραγματικὸν εἶδος· τῷ δὲ λεκτικῷ
ποτὲ μὲν πλεονεκτεῖ Θουκυδίδης, ποτὲ δὲ ἔμπαλιν·
ἔστιν δ' ἐν οἷς ἐξισοῦνται. τῇ μὲν γὰρ ἀκριβείᾳ τῶν
425 ὀνομάτων, | ἧς ἑκάτεροι προήρηνται διαλέκτου ἀπο-
σφύζουσι τὸ ἴδιον· τῆς σαφηνείας δὲ ἀναμφισβητήτως 10
Ἡροδότῳ τὸ κατόρθωμα δέδοται. καὶ τὸ μὲν σύντο-
μον ἔστι παρὰ Θουκυδίδη, τὸ δὲ ἐναργὲς παρὰ ἀμφο-
τέροις. ἐν μέντοι τοῖς ἡθικοῖς κρατεῖ ὁ Ἡρόδοτος, ἐν
δὲ τοῖς παθητικοῖς ὁ Θουκυδίδης. πάλιν καλλιλογία
καὶ μεγαλοπρεπείᾳ διαφέρουσιν οὐδὲν ἀλλήλων, ἀλλ' 15
ἑκάτεροι τούτων τε καὶ τῶν τοιούτων ἀρετῶν κρατοῦσι.
ῥώμῃ δὲ καὶ ἰσχύϊ καὶ τόνῳ καὶ τῷ περιττῷ καὶ πολυ-
σηματίστῳ παρηνδοκίμησε Θουκυδίδης· ἡδονῇ δὲ καὶ
πειθοῖ καὶ χάριτι καὶ τῷ [ἀφελεί] αὐτοφνεῖ [ἀβασα-
νίστῳ] μακρῷ διενεγκόντα τὸν Ἡρόδοτον εὐρίσκομεν· 20
ὅς καὶ μετὰ τούτων τὸ πρέπον <περὶ> πραγματεῖαν
καὶ προσωποποιεῖν μᾶλλον συντετήρηκεν.

1 μιμητέον] μιμεῖται libri. cf etiam Vlietius stud crit p 3
2 γὰρ] δὲ V | ὀνόμασι] νοήμασι libri: corr etiam Vlietius p 3 s |
σοφεῖς V 4 Μένανδρος rubro ante Μενάνδρου M | δὲ supra
uersum addit M | πραγματικὸν PMV: πρακτικὸν s 5 ἐξείρ-
γασται PMV: ἐξείργασται τὸ s 6 δὲ om V 8 ἐστιν P:
ἔστι MVs | μὲν γὰρ P: μὲν MVs 9 ἧς... διαλέκτου Krue-
gerus ad historiogr p 42 cl t I 360, 4s: ἐν οἷς — διαλόγοις libri |
[δια]λόγοις cum litura P 10 τῆς δὲ σαφηνείας s 11 κατόρ-
θωμα P 12 ἐστι P ἔστι M | παρα P: παρ' MVs 13 κρατεῖ
ὁ PMV: κρατεῖ s 19 glossemata hiatus arguuntur 20 εὐρί-
σκομεν· δς] ὡς εὐρίσκομεν PMV εὐρίσκομεν s 21 καὶ μετὰ
τοῦτον τὸν τρόπον libri | περὶ inserui cf p 211, 2 22 μαλ-

- 2 || Φιλίστου δὲ καὶ Ξενοφῶντος * * ὁ μὲν Ξενοφῶν 426
 Ἡροδότου ζηλωτῆς ἐγένετο κατὰ τε τὰς πραγματικὰς
 ἀρετὰς <καὶ τὰς λεκτικὰς· καὶ τῷ μὲν πραγματικῷ
 τύπῳ οὐχ ἦττων Ἡροδότου κατὰ τε τὰς ὑποθέσεις>
 5 καὶ τὰς οἰκονομίας καὶ τὰ ἡθικά, τῷ δὲ λεκτικῷ πῇ
 μὲν ὅμοιος, πῇ δὲ ἐλάττων· ἐκλεκτικὸς μὲν γὰρ καὶ
 καθαρὸς τοῖς ὀνόμασι, καὶ σαφὴς καὶ ἐναργής, καὶ κατὰ
 τὴν σύνθεσιν ἡδὺς καὶ εὐχαρις, ὥς καὶ πλείον <ἔχειν>
 ἐκείνου· ὕψους δὲ καὶ μεγαλοπρεπείας καὶ καθόλου τοῦ
 10 ἱστορικοῦ πλάσματος οὐκ ἐπέτυχεν· ἀλλ' οὐδὲ τοῦ πρέ-
 ποντος τοῖς προσώποις πολλάκις ἐστοχάσατο, περιτι-
 θεὶς ἀνδράσιν ἰδιώταις καὶ βαρβάροις ἔσθ' ὅτε λόγους
 φιλοσόφους, λέξει χρώμενος διαλόγοις πρεπούσῃ μᾶλ-
 λον ἢ στρατιωτικοῖς κατορθώμασι. Φίλιστος δὲ μιμη-
 15 τῆς ἐστὶ | Θουκυδίδου, ἔξω τοῦ ἡθους· ᾧ μὲν γὰρ 427
 ἐλεύθερον καὶ φρονήματος μεστόν· τούτῳ δὲ θεραπευ-
 τικὸν τῶν τυράννων καὶ δοῦλον πλεονεξίας. ἐξήλωκεν
 δὲ πρῶτον μὲν τὸ τὴν ὑπόθεσιν ἀτελῆ καταλιπεῖν τὸν
 αὐτὸν ἐκείνῳ τρόπον· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ἀταξίαν
 20 αὐτοῦ τῆς οἰκονομίας· καὶ δυσπαρακολούθητον τὴν

λονου τετήρηκεν P, V μᾶλλον οὐ τετήρηκε Ms 1 lacunam
 notauit. intercudit fere τῶν τούτοις ἐπιγενομένων πολλή τις ἐστὶ
 διαφορά 3 hiatum expleui 5 οἰκονομίας P, MV: οἰκονο-
 μικάs s | τας ἡθικάs P, MVs | τῶν διαλεκτικῶν PMVs: corr
 Sylburgius 6 ὁμοίως MV | ἐλεγκτικός P, Ms ἐλεκτικός V:
 corr Sylburgius 7 κατὰ s: μετὰ P, MV 8 ἀχαρις V | πλεῖ
 cum foramine tineae ut tamen pars superior lineolae qua on
 terminatio indicabatur dispici possit P: πλείον s πλείων MV
 9 καὶ ante καθόλου om s 10 πλάσματος PV: πράγματος Ms
 11 περιτιθεὶς cum litura s litterae supra π positae (ex
 παρα-?) P 13 διαλόγοις P: λόγοις MVs 15 ᾧ μὲν] ομην
 P ὁμην MV: τὸ μὲν s 16 τοῦτο libri 17 τῶν PMV:
 τῆς s | δοῦλον V: δούλων PM ἄλλων s | ἐξήλωκε MVs
 18 τὸ ex τῷ corr M | ἀφελῆ Kruegerus ad historiogr p 46
 cf Creuzer de arte historica p 309²

πραγματεῖαν τῇ συγχύσει τῶν εἰρημένων πεποίηκεν.
 τῆς <δὲ> λέξεως τὸ μὲν γλωσσηματικὸν καὶ περιεργον
 οὐκ ἐξήλωκεν Θουκυδίδου· τὸ δὲ στρογγύλον καὶ
 πυκνὸν καὶ εὐτονον καὶ ἐναγώνιον πάνυ ἀκριβῶς
 ἀπεμάξατο, οὐ μὴν ὁμοίως τὴν καλλιλογίαν καὶ τὴν 5
 σεμνότητα καὶ τὴν ἀφθονίαν τῶν ἐνθυμημάτων, καὶ
 τὰ βάρη καὶ τὰ πάθη καὶ τοὺς σχηματισμούς. μικρὸς
 δὲ ἐστὶ καὶ ταπεινὸς κομιδῇ ταῖς ἐκφράσεσιν ἥτοι τό-
 πων ἢ ναυμαχιῶν ἢ πεζῶν παρατάξεων ἢ οἰκισμοῦ
 πόλεων. οὐδὲ ὁ λόγος τῷ μεγέθει τοῦ πράγματος 10
 428 ἐξισοῦται. συνετὸς | μέντοι κατὰ τὴν ἐρμηνείαν. Θου-
 κυδίδου <δὲ> πρὸς τοὺς ἀληθεῖς ἀγῶνας ὠφελιμώτερος.

Θεόπομπος δὲ ὁ Χίος πρῶτον μὲν ἐν τῷ προέλε- 3
 σθαι τοιαύτας ἱστορίας ὑποθέσεις ἄξιος ζήλου· μετὰ
 δέ, οἰκονομίας (ἔχει γοῦν τὸ εὐπαρακολούθητον καὶ 15
 σαφές ἢ γραφὴ)· ἔτι δὲ καὶ τῆς ποιικιλίας τῆς ἐν τοῖς
 πράγμασιν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς ἐφ' ἐκάστοις παρρη-
 σίας καὶ τοῦ μηδὲ τὰς ἀπορρήτους τῶν γενομένων ἢ
 λεχθέντων αἰτίας ἀποκρύψασθαι, στοχάσασθαι δ' ἀκρι-
 429 βῶς τῆς τῶν | εἰπόντων ἢ πεποιηκότων γνώμης. τὸ 20
 <δὲ> λεκτικὸν αὐτοῦ τῷ Ἰσοκρατικῷ παραπλήσιον, πλὴν
 ὅσον μικρόν ἐστι καὶ σφόδρα ἐντονον, τὰ δ' ἄλλα

2 δὲ inseruit s | γλωσσημαντικὸν V 3 ἐξήλωκε M V s
 7 τὰ βάρη καὶ τὰ πάθη desunt in ep ad Pompeium p 781 sed
 cf t I 360, 9 τόνον — βάρος — πάθος 8 ἐμφράσεσιν V. cf
 artis rhet 10, 17 p 392 10 τοῦ πράγματος P M V s cf p 213, 7 s:
 τῶν προσώπων Kruegerus 11 κατὰ] καὶ κατὰ P M V s 12 δὲ
 inserui 13 θεοπεμπτος V | fort μὲν τῷ 14 τοιαύτας P:
 τοιαύτης M V s 15 γοῦν P γοῦν V: οὔν M s 18 τοῦ μηδὲ]
 μὴν οὐδὲ P M V μὴν τοῦ οὐδὲ s μὴν οὐδὲ τοῦ Sylburgius
 19 ἀποκρύψασθαι eo compendio praepositionis (ut p 207, 9
 ἀποσώζουσι) quod inperitus non legat nisi ἐγ P: ἐγκρύψασθαι
 M V s 20 τὸ δὲ] τὸ P M V s 21 αὐτοῦ] αὐτῷ P, M V s
 22 ὅσον μικρόν P M V s: corr Sylburgius | εὐτονον P M V s

ὁμοία ἢ λέξις· καὶ γὰρ κοινὴ καὶ σαφὴς καὶ μεγαλο-
 πρεπὴς καὶ σεμνὴ καὶ πομπικὴ, συνθέσεως τετυχηκυῖα
 τῆς πρὸς ἡδονήν. πονηρὰ δὲ ἢ πολλὴ τῆς τῶν φω-
 νηέντων φυλακὴ συγκρούσεως καὶ <αἱ> κατεπιτετηδευ-
 5 μέναι κυκλικαὶ περίοδοι καὶ <οἱ> ὁμοιοειδεῖς τῶν σχη-
 ματισμῶν. διήμαρτεν δὲ καὶ ὁμαλότητος πραγματικῆς
 κατὰ τὰς τῶν παρεκβάσεων ἐπεισαγωγάς· καὶ γὰρ
 ψυχρῶς ἔνιαι καὶ ἀκαίρως λέγονται, καθάπερ τὰ
 περὶ τὸν ἐν Μακεδονίᾳ Σιληνὸν ἱστορηθέντα καὶ τὰ
 10 περὶ τὸν δράκοντα τὸν πρὸς τὴν τριήρη ναυμαχοῦντα. |

III [Τῶν φιλοσόφων δ' ἀναγνωστέον τοὺς τε Πν-430

θαγορικοὺς τῆς σεμνότητος καὶ τῶν ἡθῶν καὶ τῶν
 δογμάτων ἔνεκεν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς ἀπαγγελίας·
 μεγαλοπρεπεῖς γὰρ τῇ λέξει καὶ ποιητικοί· καὶ οὐδὲ
 15 παραλυποῦσι τὴν σαφήνειαν κεκραμένη τῇ διαλέκτῳ
 χρώμενοι.] μιμητέον δὲ * * μάλιστα Ξενοφῶντα καὶ
 Πλάτωνα τῶν τε ἡθῶν χάριν καὶ τῆς ἡδονῆς καὶ τῆς

3 δε καὶ πολλή τις (τῆς s) τῶν φωνηέντων ἢ συγκρούσεως
 P, MVs cf supra 87, 15 φυλακὴ συμπλοκῆς φωνηέντων: <εὐλό-
 βεια, μή> τις τῶν φωνηέντων ἢ (certe non ἢ ἢ ut traditur)
 συγκρούσεως Sauppium Philol 53, 434 4 καὶ αἱ] καὶ PMVs |
 κατεπιτετηδευμαμέναι P κατ' ἐπιτήδευμα μὲν αἱ MVs: corr Krue-
 gerus ad historiogr p 50 Dobraeus aduers I 561 5 καὶ ὁμοι-
 δεῖς P καὶ ὁμοιοειδεῖς MVs: corr Kruegerus p 51 6 διή-
 μαρται M | ὁμαλότητος] ὁ μαλιστα ἐντὸς P, MVs | πραγματικῆς
 PMV πραγματικῆς s 9 σιληνὸν PV: σιληνὸν M, s 10 τῇ
 τριήρῃ P, MVs 11...16 ne is quidem qui hanc epitomam
 condidit scripsisse potest, cum sententia uerbis ἀναγνωστέον
 τοὺς τε incohata non continetur uerbis μιμητέον δέ. addidit
 igitur Pythagoreorum sectator posterior qui spurios illorum
 libros admiraretur 13 ἔνεκεν s 15 παραλυποῦσι P: παρα-
 λείπονσι MVs | κεκραμένη] ἀλλακεκραμένη* (v alterum del)
 P ἀλλὰ κεκραμένοι M ἀλλὰ κεκραμένη V, s 16 post δὲ fenestra
 IX aut X litterarum capax in P, quam lacunam apographa non
 indicant. mirum ni <τῶν φιλοσόφων> omissum fuit 17 τε]
 δ' uitium exempli Reiskiani δὲ V

μεγαλοπρεπείας. παραληπτέον δὲ καὶ Ἀριστοτέλην εἰς μίμησιν τῆς τε περὶ τὴν ἐρμηνείαν δεινότητος καὶ τῆς σαφηνείας, καὶ τοῦ ἡδέος καὶ πολυμαθοῦς· τοῦτο γὰρ ἔστι μάλιστα παρὰ τοῦ ἀνδρὸς τούτου λαβεῖν. φιλοτιμώμεθα δ' αὐτοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς ἐντυγχάνειν, 5 οὐδὲν ἐλάττονος οὔσι σπουδῆς ἀξίοις. |

431 Ἐπειδὴ τοίνυν τὰ περὶ τῶν ἄλλων ἀναγνωσμάτων 2 ἔστιν ἡμῖν κεφαλαιωδῶς ἐξεργασμένα, ρητέον λοιπὸν καὶ ὃ παρὰ τῶν ρητόρων ἔστιν ἐκάστου λαβεῖν· ὃ δὲ καὶ μᾶλλον ἡμῖν ἀναγκαῖον. 10

V Ὁ Λυσιακὸς λόγος πρὸς τὸ χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖόν ἐστιν αὐτάρκης, καὶ τὸ μὲν ἀνχμηρὸν ἐκπεφυγώς, πάννυ δὲ λιτὸς καὶ ἰσχνὸς κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν. ἔστι δὲ κομψὸς καὶ ἐναλήθης, καὶ τῷ ἀττικισμῷ 432 εὐ[χαρις· οὐ μὴν ἀτεχνῶς αὐξητικὸς, πλὴν τοῦ σκοποῦ 15 λεληθότως ἐπιτυγχάνων, μετ' ἀκροτάτης τῆς κατὰ τὴν χάριν ἡδονῆς, ὥς ἀναγινωσκόμενον μὲν οὐ χαλεπὸν νομίζεσθαι, χαλεπὸν δὲ εὐρίσκεσθαι ζηλοῦν πειρωμένοις. μάλιστα δὲ ἐπιτευκτικὸς ἐν ταῖς διηγήσεσιν· ἰσχνότητι γὰρ τῆς φράσεως σαφῇ καὶ ἀπηκριβωμένην 20 ἔχουσι τὴν τῶν πραγμάτων ἔκθεσιν. Ὁ δὲ Ἰσοκράτι- 2

1 ἀριστοτέλη libri 4 ἔστιν V | παρα P suprascripto ε in περι corr P² | τουτου P: om MVs 5 αὐτοῦ MVs: αυτ̃ i e αυτω P 6 ουδεν P: ουδὲ MVs 9 scribendum καὶ & | ρητόρων] ρητορικῶν sic P, MVs 10 ὑμῖν V 12 αὐστηρὸν fuit cum conicerem 13 λιτὸς Reiskius: οὔτος PMVs. cf t I 204, 12 τὴν λιτὴν καὶ ἰσχνὴν καὶ ἀπείριτον φράσιν | ἰσχνὸς] στενὸς PMVs 14 ἔστι] ετι P, MVs ἔστι Reiskius | δὲ PMV: δὲ καὶ s | καὶ ἐναλήθης P καὶ ληθῆς cum fenestra MV καὶ ἀληθῆς s | τῷ ἀττικισμῷ cum compendiis P ut coniecerat Reiskius: τῶν ἀττικισμῶν MVs 15 ante εὐχαρις hiare oratio uidetur, fort καθαρὸς καὶ intercidit | ἀτεχνῶς] συνεχῶς PMVs 16 μετ' ἀκροτάτης] μετα κρεμαμένης P V corr M μετὰ κερκαμένης M¹s 17 οὐ χαλεπὸν] οὐχ ὅλον P, MVs εὐκολον ci Reiskius 18 πειρωμένον V

κὸς κομψεύεται μὲν, ἀλλὰ μετὰ σεμνότητος, καὶ πανηγ-
 γυρικότερός ἐστι μᾶλλον ἢ δικανικώτερος. ἔχει δὲ
 τὸν κόσμον μετὰ ἐναργείας, καὶ πομπικός ἐστι πέρα
 τοῦ ἀνυστικοῦ καὶ χρησίμου· οὐ μὴν | ἀγωνιστικός, 433
 5 περιγράφων δὲ τὴν ἀπαγγελίαν ταῖς περιόδοις, καὶ
 ὅλως σεμνότητα σωφρονίζων λιτότητι, τὸ δὲ λιτὸν
 ἐξαίρων * * καὶ αὐτοῦ μάλιστα ζηλωτέον τὴν τε τῶν
 ὀνομάτων ἐκλογὴν καὶ συνέχειαν καὶ τὸ τῆς ὅλης
 3 ιδέας ἐπιδεικτικόν. Ὁ δὲ Λυκούργειός ἐστι διὰ παν-
 10 τὸς αὐξητικός καὶ διηρημένος καὶ σεμνός, καὶ ὅλως
 κατηγορικός καὶ φιλαλήθης καὶ παρρησιαστικός· οὐ
 μὴν ἀστεῖος οὐδὲ ἡδύς, ἀλλὰ ἀναγκαῖος. τούτου χρῆ
 4 ζηλοῦν μάλιστα τὰς δεινώσεις. Ὁ δὲ Δημοσθενικός
 εὐτονος τῇ φράσει <καὶ> κε|κραμένος τοῖς ἥθεσι καὶ 434
 15 λέξεων ἐκλογῇ κεκοσμημένος καὶ χρώμενος τάξει τῇ
 κατὰ τὸ συμφέρον καὶ μετὰ τοῦ σεμνοῦ τὴν χάριν
 ἔχων καὶ συνεχής· οἷς μάλιστα δικασταὶ κατέχονται.
 5 Ὁ δὲ Αἰσχίνειος ἀτουώτερος μὲν τοῦ Δημοσθενικοῦ,
 ἐν δὲ τῇ τῶν λέξεων ἐκλογῇ πομπικός ἅμα καὶ δεινός·
 20 καὶ οὐ πάνυ μὲν ἔντεχνος, τῇ δὲ παρὰ τῆς φύσεως

1 κομψεύεται V | πανηγυρικότατος MV 3 μετὰ ἐνεργείας s | πέρα] μετὰ P, MVs. cf t I 58, 21 πέρα τοῦ χρησίμου
 6 ὅλως μεσότης P, MVs: corr Reiskius Corais Dobraeus | λιτότητι τὸ δὲ om V 7 post ἐξαίρων spatium XVI fere litterarum capax uacuum reliquit P, etiam ampliores fenestras praebent MV sine lacunae nota s 8 ἐκλογὴν καὶ om s | τῆς ὅλης ιδέας cf t I 135, 2 εἰς ἅπασαν ιδέαν λόγων 9 Λυκούργος PMVs 10 διηρημένος P, MV διηρημένος s: corr Stephanus p 78 | ὅλως P: ὅλος MVs 12 ἀλλ- i e ἀλλὰ P: ἀλλ' MVs | τοῦτο M τοῦτο V 13 δημοσθενικ terminationis nota tineae foramine hausta P 14 καὶ inserui | κεκραμένος P 15 λέξεων certo compendio P ut infra u 19 (ὀνομάτων Dionysius scripturus erat): λέξεως MVs | χρώμεθα V 16 καὶ om V 17 συνεχής corruptum. an defendas conl u 8? 18 αἰσχίνης PMVs | τοῦ om V | Δημοσθένους s

εὐχερεῖα κεχορηγημένος· καὶ σφόδρα ἐνεργῆς καὶ βαρὺς
καὶ αὐξητικὸς καὶ πικρὸς, καὶ ἥδὺς μὲν αὐτόθεν ἐν-
τυχόντι, σφοδρὸς δὲ ἐξετασθεὶς. Ὁ δὲ Ὑπερίδης 6
435 εὖστοχος μὲν, σπάνιον δ' αὐξη|τικὸς· καὶ τῇ μὲν τῆς
φράσεως κατασκευῇ Λυσίαν ὑπερηρκῶς, τῇ δὲ τῆς 5
εὐρέσεως πανουργίᾳ πάντας. ἔτι δὲ τοῦ κρινομένου
διὰ παντὸς ἔχεται, καὶ τοῖς ἀναγκαίοις τοῦ πράγματος
προσπέφυκεν, καὶ συνέσει πολλῇ κεχορηγῆται, καὶ
χάριτος μεστός ἐστι· καὶ δοκῶν ἀπλοῦς οὐκ ἀπῆλ-
λακται δεινότητος. τούτου ζηλωτέον μάλιστα τῶν δι- 10
ηγγήσεων τὸ λεπτόν καὶ σύμμετρον, ἔτι δὲ καὶ τὰς
ἐφόδους, <ὡς> ἐπὶ τὰ πράγματα βαδίζει. |

Καὶ μοι καὶ τῶν ῥητόρων οὗτοι κεχαρακτηρισμένοι 7
καὶ δεδειγμένοι, τίνος ἀρετῆς ἐπειλημμένος εἰς ὠφέ-
λειαν τῶν ἐντυγχανόντων ἕκαστος συνεισφέρει. τού- 15
436 του δὲ ἔνεκα τὰς τῶν προειρημένων ἀπάντων ιδέας
διεξήλθον, ὥς ὑποδείχθαι τὸν τρόπον τῆς ἐπιμελοῦς
ἀναγνώσεως, ἐξ ἧς ὑπάρξει τὸ παρ' ἑκάστοις κατορθού-
μενον αἰρουμένοις μήτε παρέργως τοῖς παλαιοῖς ἐν-
τυγχάνειν μήτε λεληθότως τὴν ὠφέλειαν προσγινο- 20
μένην περιμένειν ἀλλ' ἐπιστημόνως, ἄλλως τε καὶ
κοσμήσειν μέλλουσι τὸν λόγον τοῖς παρὰ πάντων πλεο-
νεκτήμασιν· ἃ καὶ αὐτὰ μὲν οἰκεία φύσει τέρεται, εἰ

1 εὐχερεῖα M εὐχερεῖα V | ἐνεργῆς PMs ἐναργῆς V
3 ὑπεριδης P, MVs 4 εὖστονος V 5 ὑπερηρκῶς MVs:
ὑπερηρηκῶς P 6 ευρεσεως P: in lacuna om MVs 7 τοις
ἀναγκαίοις certis compendiis P: ταῖς ἀνάγκαις MVs 8 προσ-
πέφυκε MV πέφυκε s 12 ὡς inserui, αἷς cum Hoeschelio
Sylburgius desiderabat 13 καί] καὶ δὴ Reiskius 15 ἔκα-
στος] καὶ αὐτος P, MVs 17 ὥστε δεδειχθαι s 18 ἐξῆς P |
ὑπάρχει V | παρ' ἑκάστοις om V 19 αἰρουμένην P, MVs |
μήτε... 21 περιμένειν om s, ex Amusaei libro restituerat Syl-
burgius 20 προγινομένην V 22 πλεονεκτήμασι MV
23 καὶ καταντα P, MVs

δὲ καὶ κερασθεῖη διὰ τῆς τέχνης εἰς ἐνὸς τύπον λογι-
κοῦ σώματος, βελτίων ἢ φράσις τῇ μῆξει γίνεται.

VI^a

- 31^a Ὅτι ζωγράφος τις κάλλος ἄριστον γράψαι βουλό-
5 μενος τὰς κατὰ τὴν χώραν καλὰς γυναικας συνήθροισε,
καὶ ἀφ' ἐκάστης τὸ τῶν μελῶν μιμούμενος κάλλιστον,
τῆς μὲν ὀφθαλμούς, τῆς δὲ ῥίνα, τῆς δὲ ὀφρύας καὶ
ἀπ' ἄλλης ἄλλο (οὐδὲ γὰρ ἦν ἀπάσας καλὰ φέρειν τὰ
πάντα), κάλλιστον εἶδος ἀπηκριβώσατο. ἔοικε δὲ τοῦτο
10 λαβεῖν ἐκ τοῦ Ὀμήρου. καὶ γὰρ ἐκεῖνος ὑπογράφων
τὸν Ἀγαμέμνονα [B 478 s]

ὄμματα (μὲν φησί) καὶ κεφαλὴν ἔκελος Διὶ <τερπι-
κεραύνῳ>,

Ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.

- 15 Maximus Planudes in collectaneis ab Aenea Piccolomini
editis *Rivista di filologia* II 157 c 47 probabiliter ex ipso Dio-
nysii libro sublatum hunc locum tradit, ut A Brinkmannus
moxuit. cf p 203, 11—18.

VII

- 32 Dionysius ep ad Pompeium c 3—6 infra p 232—248.

VIII

- 33 Syrianus in Hermog de iormis p 10, v Rab (t VII 2 p 875, 2
uel Maximus Planudes ibid t V p 444, 12 Walzii cf Morellii
bibl manuscr p 303) ἄμεινον δὲ τῷ Ἀλικαρνασεὶ Διονυσίῳ ἐπο-
μέμους ποιητικὸν μὲν λόγον φάναι τὸν τροπικῇ τε καὶ
24 μεταφορικῇ καὶ διθυραμβώδει συνθήκῃ συντεθειμέ-

1 τῆς P: om MVs 2 ἡ om s: restituit Sylburgius | γι-
νεται: ~ τέ(λος) P 24 καὶ om libri Syriani | διθυραμβώδει
... 215, 3 καὶ om Messanensis | συντεθειμένον Messanensis

νον, ὁποία ἡ Γοργίου τοῦ ῥήτορος φράσις· πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος, ὥς φησι Διονύσιος ἐν τῷ Περὶ μιμήσεως δευτέρῳ, τὴν ποιητικὴν καὶ διθυραμβώδη λέξιν εἰς τοὺς πολιτικοὺς εἰσήνεγκε λόγους.

Iohannes Siculus t VI p 102, 16 Walzii τὸν μὲν γὰρ (ποιη- 5 τικὸν λόγον) ἡ τροπικὴ φράσις καὶ μεταφορικὴ καὶ διθυραμβικὴ συνθήκη ποιεῖ, ὁποία ἡ τοῦ Γοργίου, ὃν πρῶτόν φασιν εἰς τοὺς πολιτικοὺς μετενεγκεῖν τὰ τοιαῦτα λόγους.

IX

Γοργίας μὲν τὴν ποιητικὴν ἐρμηνείαν μετήνεγκεν 34 εἰς λόγους πολιτικούς, οὐκ ἀξιῶν ὅμοιον τὸν ῥήτορα 11 τοῖς ἰδιώταις εἶναι. Λυσίας δὲ τοῦναντίον ἐπόησε· τὴν γὰρ φανεράν ἅπασιν καὶ τετριμμένην λέξιν ἐξήλωσεν ἔγγιστα νομίζων εἶναι τοῦ πείσαι τὸν ἰδιώτην τὸ κοινὸν τῆς ὀνομασίας καὶ ἀφελές· ἥκιστα γὰρ ἔν 15 τις εὖροι τὸν Λυσίαν τροπικῇ καὶ μεταφορικῇ λέξει κεχρημένον· σεμνὰ δὲ καὶ περιττὰ καὶ μεγάλα φαίνε-

1 πρῶτον ed Walz. proxima ad fr 34 pertinent 2 ἐκεῖνος om Messanensis | διονύσιος Venetus: ὁ Διονύσιος Aldus et cod Par ὁ ἀλικαρνασσεύς alii codices Maximi | ἐν τῷ περὶ μιμήσεως δευτέρῳ Syrianus: ἐν τῷ (ἐκ τῶν Monac) περὶ μιμήσεως, χαρακτήρων καὶ συνθέσεως ὀνομάτων Maximus comprehensis omnibus Dionysii libris unde testimonia proferuntur (cf p 445, 5. 17), sed codicis Mon lectio indicio est haec olim in margine adscripta fuisse 6 διθυραμβικῇ] διθυραμβώδης τουτέστιν ἱαμβικῇ Walz. ex cod Parisino edidit: librarius uariam lectionem αμβικῇ pro interpretatione habuit 7 τοὺς ποιητικούς edebatur 10 cf supra u 3 s 15 ἥκιστα . . . 216, 2 κατασκευῆς ex libro de antiquis oratoribus I p 10, 9 Dionysius ipse excerpit: ἥκιστα γὰρ . . . χρησάμενον. καὶ οὐκ ἐπὶ τούτῳ μόνον ἐπαινεῖν αὐτὸν ἄξιον, ἀλλ' ὅτι καὶ σεμνὰ καὶ περιττὰ . . . τοῖς κοινοτάτοις χρῶμενος ὀνόμασι καὶ . . . κατασκευῇς. τοῖς δὲ προτέροις οὐχ αὕτη ἡ δόξα ἦν, ἀλλὰ βουλόμενοι κόσμον τινὰ προσεῖναι τοῖς λόγοις ἐξήλλαττον τὸν ἰδιώτην καὶ κατέφευγον εἰς τὴν ποιητικὴν φράσιν et quae secuntur, etiam de Gorgia

σθαι τὰ πράγματα ποιεῖ τοῖς κοινοτάτοις ὀνόμασι χρώ-
μενος καὶ ποιητικῆς οὐχ ἀπτόμενος κατασκευῆς.

Syrianus ibidem p 11, 19 Rab (unde Maximus Planudes
Walzii t V p 446, 3) ἔτι γε μὴν ἐν τῷ Περὶ μιμήσεως ὁ
5 αὐτός φησιν, ὅτι Γοργίας . . . κατασκευῆς.

X

35 δοκεῖ μὲν γὰρ ἀπολήτός τις εἶναι καὶ ἀτεχνύτεντος
ὁ τῆς ἐρμηνείας αὐτοῦ (τοῦ Λυσίου) χαρακτήρ, καὶ
πολλοῖς ἂν καὶ τῶν φιλολόγων παράσχοι δόξαν, ὅτι
10 ἀνεπιτηδεύτως καὶ οὐ κατὰ τέχνην, αὐτομάτως δέ πως
καὶ ὥς ἔτυχε σύγκειται. ἔστι δὲ παντὸς ἔργου μᾶλλον
τεχνικοῦ κατεσκευασμένος· πεποληται γὰρ αὐτοῦ τὸ
ἀπολήτον καὶ δέδεται τὸ λελυμένον, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ
μὴ δοκεῖν δεινῶς κατεσκευάσθαι τὸ δεινὸν ἔχει.

15 Syrianus ibidem p 12, 4 Rab (et Maximus Planudes Walzii
t V p 446, 13) ἔτι γε μὴν ὁ αὐτός ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ τὸ δο-
κοῦν ἀνεπιτηδεύτον εἶναι ἀποιήτον ὀνομάζει· καὶ πολὺν κάλ-
λιον ἦν οὕτως ὀνομάσαι τὸ ἀνεπιτηδεύτον, εἴ περ τοῦτο ἐβούλετο
δηλῶσαι, ἢ ὥς ποιητικόν· ἐπάγει γὰρ καὶ τάδε περὶ Λυσίου·
20 δοκεῖ μὲν γὰρ . . . τὸ δεινὸν ἔχει.

Syrianus in Hermog de formis II 9 (p 361, 12 W) p 87, 16 Rab

4 antea ex libro de compositione uerborum testimonia
petita erant 7 fr 35 similiter ut superius fere ad uerbum
ex t I p 16, 3 (= L) repetitum est | τις om Venetus 8 ἐρμη-
νείας] ἄρμονίας L | καὶ . . . 8 παράσχοι] καὶ οὐ θανμάσαιμ' ἂν,
εἰ πᾶσι μὲν τοῖς ἰδιώταις, οὐκ ὀλίγοις δὲ καὶ τῶν φιλολόγων,
ὅσοι μὴ μεγάλας ἔχουσι τριβὰς περὶ λόγους, τοιαύτην τινὰ
παράσχοι L 11 παντὸς μᾶλλον ἔργον L rectius 12 αὐτοῦ]
αὐτῷ (αὐτὸ corr F) τοῦτο L 16 continuantur quae supra
fr 34 adposita sunt | βιβλίῳ libri 18 εἴ περ Syrianus et
cod Paris ἐπέπερ reliqui 19 ὥς] ὥς οὐ traditur mixta lec-
tione: apud Hermogenem de formis I 1 t III p 191, 10 W tum
ὥς ποιητικός tum οὐ ποιητικός legebatur cf Rhet t V p 445, 1
ὥς ποιητικὸν δὲ λόγον· καὶ γὰρ οὕτω τινὲς γράφουσιν ἀντὶ
τοῦ (ἀλλ' editur) οὐ ποιητικόν

(et Maximus t V p 545, 11) πανταχοῦ γὰρ ὁ Λυσίας, ὡς καὶ Διονύσιος φησι, τῇ οὖσῃ μὲν, μὴ δοκούσῃ δὲ κέχρηται δεινότητι. καὶ βοᾷ περὶ αὐτοῦ διαρρηθῆναι ἐν τῷ Περι μιμήσεως τάδε· πεποιοῖται γὰρ αὐτοῦ τὸ ἀποιοῦτον καὶ δέδεται τὸ λελυμένον, καὶ τὸ μὴ δοκοῦν δεινῶς κατεσκευάσθαι δεινῶς ἔχει. 5

Tzetzes in Hermog in Crameri anecdotis Oxon t IV p 127, 20

περὶ τῆς οὖσης λέγω δὲ καὶ μὴ δοκούσης εἶναι,
ὅποια ἢ δεινότης ἦν τοῦ ῥήτορος Λυσίου·
τὸ Δημοσθένους γὰρ δεινὸν κατ' ἐννοίαν ὑπάρχει,
δεινότης ἢ Δεινάρχου δὲ γίνεται μόνῃ λέξει. 10

XI

[Dionysius] artis rhetor X 6 p 381 R τοῦτον δὲ τὸν ἔλεγχον 36 τὸν τοῦ μὴ ἐπίστασθαι τὴν ἀναγκαίαν ἀκολουθίαν μόνος Δημοσθένους ἐξέφυνγεν κατὰ μίμησιν τὴν Πλάτωνος· πῶς καὶ τίνα τρόπον, ἐν τῷ περὶ μιμήσεως πειρασόμεθα. 15

I

ὁ δὲ τρίτος περὶ τοῦ πῶς δεῖ μιμῆσθαι
Dionysius

fragmentum nullum servatur. sed pertinet huc epitomae p 213, 17—214, 2: cuius loci similem legi sententiam in excerptis ex Longino p 177, 5 Bakii I 327, 3 Sp "Ὅτι ἄριστοι λόγοι καὶ μιμήσεως ἄξιτοι οἱ μὴ ἔχοντες ἐνὸς χαρακτῆρα ἀλλὰ διαφόρων monuit Radermacher. 30

2 κέχρηται Syrianus: χρῆται Maximus | βοᾷ περὶ αὐτοῦ διαρρηθῆναι Syrianus: φησὶ περὶ αὐτοῦ Maximus 4 δέδεται Syrianus: οὐ λέλνται Maximus 5 δεινῶς κατεσκευάσθαι om cod Monacensis Maximi | δεινῶς ἔχει] τὸ δεινὸν ἔχει supra et L 12 sq margini σημ(είωσαι) adpinxit P, M 14 πῶς . . . 15 τῷ litteris maiusculis P, rubris M exhibent 15 ἐν τῷ] ἐν supra posito τ, ut etiam ἐν τοῖς legere liceat P

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ

ΠΡΟΣ ΠΟΜΠΗΙΟΝ ΓΕΜΙΝΟΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Adhibentur

- M Ambrosianus
 - E Estensis Mutinensis gr. 68 chartaceus
 - V Venetus Marcianus append. cl. X cod. 34
 - P Palatinus 58 nunc Vaticanus
 - B Parisiensis 1742
 - s editio princeps H. Stephani
-

ΧΑΙΡΕΙΝ

Ἐπιστολήν τινα παρὰ σοῦ κομισθεῖσαν ἐδεξάμην
 εὐπαίδευτόν τε καὶ πάνν μοι κεχαρισμένην, ἐν ᾗ γρά-
 φεις, ὅτι τὰς συντάξεις τὰς ἡμᾶς ἐπιχορηγοῦντός σοι 5
 Ζήνωνος τοῦ κοινοῦ φίλου διαπορευόμενος καὶ πάνν
 διατιθέμενος οἰκείως, ἐν αὐταῖς τὰ μὲν ἄλλα θαυμά-
 ζεις, ἐνὶ δὲ μέρει δυσχεραίνεις τῶν ἐν αὐταῖς κατα-
 κεχωρισμένων, τῇ Πλάτωνος κατηγορίᾳ. ὅτι μὲν οὖν
 σεβαστικῶς διάκεισαι πρὸς τὸν ἄνδρα, ὀρθῶς ποιεῖς· 10
 751 ὅτι | δὲ περὶ ἡμῶν τὰναντία ὑπέλληφας, οὐκ ὀρθῶς.
 εἰ γάρ τις ἄλλος ἐκπλήττεται ταῖς Πλατωνικαῖς ἐρμη- 2
 νελαις, εὖ ἴσθι νῦν, κἀγὼ τούτων εἰς εἰμι. ὃ δὲ πέ-
 πονθα πρὸς ἅπαντας, ὅσοι τὰς αὐτῶν ἐπινολας εἰς τὴν
 κοινὴν φέρουσιν ὠφέλειαν ἐπανορθοῦντες ἡμῶν βίους 15
 τε καὶ λόγους, ἐρῶ σοι, καὶ πείσω γε νῆ Δία, πι-
 στεύων καινὸν οὐδὲν ἐρεῖν οὐδὲ παραδόξον οὐδ' ὃ μὴ
 πᾶσιν ὁμοίως δοκεῖ.

1 Ἐπιστολή | Διονύσιος γναίωι πομπηίωι χαίρειν MEV et
 omisso ἐπιστολή Ps Διονύσιος γναίω πομπηίω χαίρειν B
 3 παρὰ σοῦ Ps 7 ἐν seruari potuit, οἰκείως absolute dicitur
 ut supra 35, 19. 46, 5 al 8 κατακεχωρισμένων PBs κατε-
 κεχωρισμένων M¹ κατακεχειρισμένων M² cf Sadaeus p 53 s
 11 τὰναντία Kiesslingius mus Rhen t XXIII 254: ταῦτα libri
 12 τὰς Πλατωνικὰς ἐρμηνείας exspectabat Sylburgius conl
 t I 431, 11 13 ἴσθι, νῦν κἀγὼ edebant ἴσθι ὅτι κἀγὼ ci
 Reiskius 15 ἡμῖν Herwerdenus 16 πιστεύειν libri: corr
 Kiesslingius 17 εὔρεῖν libri: corr Reiskius

- 3 Ἐγὼ οὖν νομίζω δεῖν, ὅταν μὲν ἐπαινουν προέλῃται
γράφειν τις πράγματος εἴτε σώματος ὁποῖον γέ τινος,
τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ καὶ οὐ τὰ τυχήματα, εἴ τινα πρόσεστι,
[τῷ πράγματι ἢ τῷ σώματι δεῖν] προφέρειν· ὅταν δὲ
5 βουλευθῇ διαγνῶναι, τί τὸ κράτιστον ἐν ὧν δὴ ποτε
βίω καὶ τί τὸ βέλτιστον τῶν ὑπὸ ταὐτὸ γένος ἔργων,
τὴν ἀκριβεστάτην ἐξέτασιν προσφέρειν καὶ μηδὲν παρα-
λείπειν τῶν προσόντων αὐτοῖς εἴτε κακῶν εἴτε ἀγα-
θῶν· | ἡ γὰρ ἀλήθεια οὕτως εὐρίσκεται μάλιστα, ἥς 752
4 οὐδὲν χρῆμα τιμιώτερον. τοῦτο δὴ προθέμενος ἐκείνῳ
11 λέγω· εἰ μὲν ἔστι μοι κατὰ Πλάτωνος λόγος τις κατα-
δρομὴν περιέχων τοῦ ἀνδρὸς ὥσπερ Ζωῖλῳ τῷ ῥήτορι,
ἀσεβεῖν ὁμολογῶ· καὶ εἰ γε βουλευθεὶς ἐγκώμιον αὐτοῦ
γράφειν ψόγους τινὰς σγκαταπλέκω τοῖς ἐπαίνοις,
15 ἀδικεῖν φημι καὶ παρεκβαίνειν τοὺς καθεστῶτας ἡμῖν
ἐπὶ τοῖς ἐπαίνοις νόμους· οὐ γὰρ ὅτι διαβολὰς οἶμαι
5 δεῖν γράφειν ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' οὐδ' ἀπολογίας. εἰ δὲ
χαρακτῆρας λόγου προελόμενος σκοπεῖν καὶ τοὺς πρω-
τεύοντας ἐν αὐτοῖς φιλοσόφους τε καὶ ῥήτορας ἐξετά-
20 ζειν τρεῖς μὲν ἐξ ἀπάντων ἐξελεξάμην τοὺς δοκοῦντας
εἶναι λαμπροτάτους, Ἴσοκράτην τε καὶ Πλάτωνα καὶ
Δημοσθένη, ἐκ δὲ τούτων αὐτῶν πάλιν προέκρινα

2 γέ] δὴ Kiesslingius 3 αὐτὸν Herwerdenus | τ' ἀτυχή-
ματα V, E τὰ τυχήματα M τὰ ἀτυχήματα PBs | εἰ τι libri:
corr Reiskius 4 τῷ πράγματι ἢ τῷ σώματι expunxerat Her-
werdenus, ego cum Kiesslingio δεῖν addidi spuris 5 ὅταν δὲ
ποτε P 7 προφέρειν libri. cf Plato Philebi p 23^a 9 in u
ἀλήθεια, ἥς... τιμιώτερον uestigia poetae dispexit Brinkmannus
conl Nauckio ad Eurip fr 1029 10 δὴ] δὲ s 11 ἔστι V
ἔστι MPB ἔστι s 14 γράφειν λόγους libri: corr Holwellus
p 330 et Bontadosus | ἐγκαταπλέκω cum Reiskio Herwerdenus
15 ἀδικεῖν... 16 τοῖς ἐπαίνοις om Ps cf Sauppius Gött.
gel. Anz. 1863 p 123 18 σκοπεῖν E | πρωτεύοντας Sadaeus
p 207 s 19 φιλοσόφους M

Δημοσθένη, οὐδὲν ᾤμην οὔτε Πλάτωνα οὔτε Ἰσοκρά-
την ἀδικεῖν.

753 | Νῆ Δία, φῆς, ἀλλ' οὐκ ἔδει σε τὰ Πλάτωνος 6
ἀμαρτήματα ἐξελέγχειν, βουλόμενον ἐπαινεῖν Δημο-
σθένη. ἔπειτα πῶς ἂν μοι τὴν ἀκριβεστάτην βάσανον 5
ὁ λόγος ἔλαβεν, εἰ μὴ τοὺς ἀρίστους λόγους τῶν Ἰσο-
κράτους τε καὶ Πλάτωνος τοῖς κρατίστοις <τῶν> Δη-
μοσθένους ἀντιπαρέθῃκα καὶ καθ' ὃ μέρος ἦιτους οἱ
τούτων λόγοι εἰσὶ τῶν ἐκείνου, μετὰ πάσης ἀληθείας
ἐπέδειξα, οὐχ ἅπαντα τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις ἡμαρτῇ- 10
σθαι λέγων (μανίας γὰρ τοῦτό γε), ἀλλ' οὐδ' ἅπαντα
ἐπίσης κατωρθῶσθαι. εἰ δὲ τοῦτ' οὐκ ἐποιοῦν, ἐπὶ 7
νουν δὲ Δημοσθένη πάσας διεξιὼν αὐτοῦ τὰς ἀρετάς,
ὥς μὲν ἀγαθὸς ὁ ῥήτωρ, ἔπεισα πάντως ἂν τοὺς
ἀναγνωσομένους· ὥς δὲ καὶ κράτιστος πάντων τῶν 15
πρωτευσάντων περὶ λόγους, οὐκ ἂν ἔπεισα μὴ παρατι-
θεῖς αὐτῷ τοὺς ἀρίστους· πολλὰ γὰρ τῶν καθ' αὐτὰ
φαινομένων καλῶν καὶ θαυμαστῶν ἑτέροις ἀντιπαρατε-
754 θέντα κρείττοσιν ἐλάττω τῆς δόξης ἐφάνη. οὕτω | γέ
τοι καὶ χρυσὸς ἐτέρῳ χρυσῷ παρατεθεὶς κρείττων εἶτε 20
καὶ χεῖρων εὐρίσκεται καὶ πᾶν ἄλλο χειροῦργημα, καὶ
ὅσων ἐνέργεια τὸ τέλος. εἰ δὲ ἀχάριστον ὑπολήπεται 8
τις ἐν τοῖς πολιτικοῖς λόγοις τὴν ἐκ τῆς συγκρίσεως
ἐξέτασιν καὶ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστον ἀξιώσει σκοπεῖν,

1 Ἰσοκράτη E 3 φησὶν libri φήσεις ci Sylburgius
4 δημοσθένη MEV: Δημοσθένην uolgatur 7 τῶν cum Her-
werdeno inserui 12 κατορθῶσθαι P | τοῦτο οὐκ VP s
13 δημοσθένην libri | ἀρετὰς mg B γραφὰς B¹ 14 ὁ om E
17 κατ' αὐτὰ B¹ 20 εἶτε] τε libri 22 ὅσον MV |
ἐνέργεια libri: corr Bontadosus. cf supra p 134, 11 τέχνας ὧν
ἐνέργειά τις ἢ ποιήσεις τὸ τέλος 23 τῆς deleuit Herwerdenus
24 ἑαυτὸ Bs | ἀξιώσει E

οὐδὲν κωλύσει τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
 ποιεῖν, καὶ μήτε ποιήσιν ἀντεξετάζειν ἑτέρω ποιήσει
 μήθ' ἱστορικὴν σύνταξιν ἑτέρω συντάξει μήτε πολιτεῖαν
 πολιτεία μήτε νόμον νόμῳ, μὴ στρατηγὸν στρατηγῷ,
 5 μὴ βασιλεῖ βασιλέα, μὴ βίῳ βίον, μὴ δόγματι δόγμα·
 τοῦτο δ' οὐκ ἄν τις συγχωρήσειε νοῦν ἔχων.

9 Εἰ δὲ δεῖ καὶ τὰς ἐκ τῶν μαρτυριῶν παρασχέσθαι
 σοι πίστεις, ἐξ ὧν μᾶλλον σοι γενήσεται καταφανές,
 ὅτι κράτιστος ἐλέγχου τρόπος ὁ κατὰ σύγκρισιν γιγνό-
 10 μενος, ἀφείς τοὺς ἄλλους αὐτῷ χρήσομαι μάρτυρι Πλά-
 10 των. βουλευθῆεις γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐπιδείξασθαι τὴν αὐτοῦ
 δύναμιν ἣν εἶχεν ἐν τοῖς πολιτικοῖς λόγοις, οὐκ
 ἠρκείσθη ταῖς ἄλλαις γραφαῖς, ἀλλὰ καὶ * * * κρατί- 755
 στου τῶν τότε ῥητόρων ἕτερον αὐτὸς ἐν τῷ Φαίδρῳ
 15 συνετάξατο λόγον ἐρωτικὸν εἰς τὴν <αὐτήν> ὑπόθεσιν·
 καὶ οὐδὲ ἄχρι τούτου προελθὼν ἐπαύσατο καταλιπὼν
 ἐπὶ τοῖς ἀναγνωσομένοις τὴν διάγνωσιν, πότερός ἐστι
 κρείττων λόγος, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀμαρτημάτων ἦψατο
 τῶν Λυσιείων, τὰς μὲν λεκτικὰς μαρτυρῶν τῷ ἀνδρὶ
 11 ἀρετάς, τῶν δὲ πραγματικῶν ἐπιλαμβανόμενος. ὁπότε
 21 οὖν Πλάτων τὸ φορτικώτατον καὶ ἐπαχθέστατον τῶν
 ἔργων προελόμενος, αὐτὸν ἐπαινεῖν κατὰ τὴν δύναμιν
 τῶν λόγων, οὐδὲν ᾤετο ποιεῖν κατηγορίας ἄξιον, εἰ
 παρὰ τὸν ἄριστον τῶν τότε ῥητόρων τοὺς ἰδίους ἐξ-

4 μὴ νόμον libri 5 βί[ω] βί[ον] cum rasura M 7 δεῖ]
 δὴ MEB¹ 9 ὁ Ps: om MEVB | γιγνόμενος MVB: γινό-
 μενος EPs 10 ἀφείς M 13 hiatum etiam Sadaeus sensit.
 quem sic fere expleas ἀλλὰ καὶ <Λυσιέων λόγον ἐρωτικὸν ἐκδε-
 δωκότος, τοῦ> κρατίστον | κράτιστον Ps 15 αὐτήν cum
 Herwerdeno supplui 17 ἐπὶ] ἐν libri, deleuit Reiskio
 auctore Herwerdenus | πότερος MEV: ὁπότερος PBs
 18 λόγος deleuit Herwerdenus 19 λυσιέων libri Λυσιέων s
 23 οὐδὲ V

ετάξειν ἡξίου λόγους ἐπιδεικνύμενος *Λυσίαν* τε ἐν οἷς
 ἡμάρτηκεν καὶ ἑαυτὸν ἐν οἷς κατώρθωκε, τί θαυμα-
 στὸν ἐποιοῦν ἐγὼ τοῖς Δημοσθένους λόγοις συγκρίνων
 τοὺς Πλάτωνος καὶ εἴ τι μὴ καλῶς ἐν αὐτοῖς ἔχειν |
 756 ᾧμην, ἐπιλογιζόμενος; ἐγὼ γὰρ τὰς ἄλλας αὐτοῦ γρα- 12
 φὰς παραφέρειν, ἐν αἷς κωμῶδεῖ τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ, 6
Παρμενίδην τε καὶ *Ἰππίαν* καὶ *Πρωταγόραν* καὶ *Πρό-
 δικον* καὶ *Γοργίαν* καὶ *Πῶλον* καὶ *Θεόδωρον* καὶ *Θρα-
 σύμαχον* καὶ ἄλλους συχνοὺς, οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου
 πάντα περὶ αὐτῶν γράφων ἀλλ' εἰ βούλει, καὶ ἀπὸ 10
φιλοτιμίας· ἦν γάρ, ἦν ἐν τῇ Πλάτωνος φύσει πολλὰς 13
 ἀρετὰς ἐχούση τὸ φιλότιμον. ἐδήλωσε δὲ τοῦτο μά-
 λιστα διὰ τῆς πρὸς Ὅμηρον *ζηλοτυπίας*, ὃν ἐκ τῆς
 κατασκευαζομένης ὑπ' αὐτοῦ πολιτείας ἐκβάλλει στεφα-
 νώσας καὶ μύρω χρίσας, ὥς δὴ τούτων αὐτῷ δέον 15
 ἐκβαλλομένῳ, δι' ὃν ἦ τε ἄλλη παιδεία πᾶσα παρῆλθεν
 εἰς τὸν βίον καὶ τελευτῶσα φιλοσοφία. ἀλλὰ θῶμεν 14
 ἀπὸ τοῦ βελτίστου δι' αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν πάντα
 λέγειν [ἀληθῆ] Πλάτωνα· τί οὖν ἄτοπον ἐποιοῦμεν
 <αὐτοὶ> τοῖς ἐκείνου νόμοις χρώμενοι καὶ ἀντιπαρ- 20
 εξετάζειν αὐτῷ τοὺς τῶν ἐπαχμασάντων λόγους βουλό-
 μενοι;

14 s Plato rei publ III p 398^a

2 ἡμάρτηκε s 5 ὑπολογιζόμενος ci Herwerdenus
 7 πρωταγόραν P 8 θεώδωρον P¹ 11 ἦν γὰρ ἦν μὲν τῇ
 libri (sed μὲν om E): corr Kruegerus | φύσει om E 13 ζη-
 λωντίας P¹ 15 τούτων libri: τούτου Reiskius 16 ἐκβαλ-
 λομένῳ libri: ἐκβαλλομένον Reiskius cum structura latina non
 graeca. neque sententia dubia est 17 ἡ ante φιλοσοφία
 Reiskio auctore Kruegerus inseruit 18 ἀπὸ] εἰς τὸν βίον
 ἀπὸ E¹ 19 ἀληθῆ deleuit Herwerdenus cf Vlietius Stud
 crit p 79 20 αὐτοὶ interposui, ἡμεῖς praeunte Kruegero
 Herwerdenus

- 15 | "Επειτ' οὐ μόνος οὐδὲ πρῶτος ἐγὼ φανήσομαι 757
 περὶ Πλάτωνος ἐπιχειρήσας τι λέγειν. οὐδ' ἂν τις
 ἔχοι κατ' αὐτὸ τοῦτο μέμψασθαι με τὸ μέρος, ὅτι τὸν
 ἐπιφανέστατον τῶν φιλοσόφων καὶ πλεόσιν ἢ δώδεκα
 5 γενεαῖς ἔμαντοῦ προεσβύτερον ἐξετάζειν * * * ἐπεβαλό-
 16 μην ὥς δὴ διὰ τοῦτο δόξης τινὸς τευξόμενος. πολλοὶ
 γὰρ εὑρεθῆσονται πρὸ ἐμοῦ τοῦτο πεποιηκότες, οἳ μὲν
 κατὰ τὸν ἐκείνου γενόμενοι χρόνον, οἳ δὲ λίαν ὕστερον
 ἐπακμάσαντες. καὶ γὰρ τὰ δόγματα διέβαλον αὐτοῦ
 10 τινες καὶ τοὺς λόγους ἐμέμψαντο πρῶτον μὲν ὁ γνη-
 σιώτατος αὐτοῦ μαθητῆς Ἀριστοτέλης, ἔπειτα οἱ περὶ
 Κηφισόδωρον τε καὶ Θεόπομπον καὶ Ζωῖλον καὶ Ἰπ-
 ποδάμαντα καὶ Δημήτριον καὶ ἄλλοι συχνοί, οὐ διὰ
 φθόνου ἢ διὰ φιλαπεχθημοσύνην κωμωδοῦντες ἀλλὰ
 17 τὴν ἀλήθειαν ἐξετάζοντες. τοσούτοις δὴ καὶ τηλικού-
 18 τοις ἀνδράσι παραδείγμασι χρώμενος καὶ παρὰ πάντας
 τῷ μεγίστῳ Πλάτωνι οὐδὲν ἡγούμην τῆς φιλοσόφου
 ῥητορικῆς ποιεῖν ἀλλότριον ἀγαθοῦς ἀγαθοῖς ἀντεξετά-
 ζων. περὶ μὲν οὖν τῆς προαιρέσεως, ἣν ἔσχον ἐν τῇ
 20 συγκρίσει τῶν χαρακτήρων, ἱκανῶς ἀπολελόγημαι καὶ
 σοί, Γεμίνε φίλτατε. |
 2 Λοιπὸν δ' ἐστὶ μοι καὶ περὶ αὐτῶν ὧν εἴρηκα λό- 758
 γων περὶ τάνδρὸς ἐν τῇ περὶ τῶν Ἀττικῶν πραγμα-
 τεῖα ῥητόρων εἰπεῖν. θήσω δὲ αὐταῖς λέξεσιν, ὥς ἐκεῖ

1 οὐδὲ μόνος οὐδὲ libri: corr Herwerdenus οὔτε μ. οὔτε
 Sadaeus p 210 | ἐγὼ φανήσομαι] ἐπιφανήσομαι Vs 2 περὶ]
 κατὰ Herwerdenus 3 καθ' B¹ | τὸν] τῶν E 5 spatium XVII
 litterarum hiat M XV—XVI E, XIV V: hiatum non indicant
 PBs 7 προεμοῦ MB 9 ἐπεκμάσαντες P 10 ἐμέμψατο
 M¹ | πρῶτος Herwerdenus | γνησιώτατος P 12 ζωῖζον P |
 Ἰπποδάμαντα] Ἀλκιδάμαντα Kruegerus temere 19 ἣν] ἥς ci
 Herwerdenus | ἔχον B¹ 20 ἀπολελόγημαι libri: corr Reiskius
 21 σοί γε ἡμῖν φίλτατε libri: corr Wilamowitzius

γέγραφα· Ἡ δὲ δὴ Πλατωνικὴ διάλεκτος βούλεται 2
 μὲν εἶναι καὶ αὐτὴ μῖγμα ἑκατέρου τῶν χαρακτήρων,
 τοῦ τε ὑψηλοῦ καὶ ἰσχυροῦ, καθάπερ εἴρηται μοι πρό-
 τερον· πέφυκε δὲ οὐχ ὁμοίως πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς
 χαρακτήρας εὐτυχής. ὅταν μὲν οὖν τὴν ἰσχνὴν καὶ 3
 ἀφελὴ καὶ ἀποιήτον ἐπιτηδεύῃ φράσιν, ἐκτόπως ἡδεῖα 6
 ἐστὶ καὶ φιλάνθρωπος. καθαρὰ τε γὰρ ἀποχρώντως
 γίνεταί καὶ διανυγής, ὥσπερ τὰ διαφανέστατα τῶν να-
 μάτων, ἀκριβής τε καὶ λεπτὴ παρ' ἥντιν' οὖν ἑτέραν
 759 τῶν τὴν αὐτὴν διάλεκτον | εἰργασμένων, τὴν τε κοινὴν 4
 τητὰ διώκει τῶν ὀνομάτων καὶ τὴν σαφήνειαν ἀσκεῖ 11
 πάσης ὑπεριδοῦσα κατασκευῆς ἐπιθέτου· ὃ τε πίνος ὁ
 τῆς ἀρχαιότητος ἡρέμα αὐτῇ καὶ λεληθότως ἐπιτρέχει
 ἱλαρόν τε τι καὶ τεθηλὸς καὶ μεστὸν ὥρας ἄνθος
 ἀναδίδωσι, καὶ ὥσπερ ἀπὸ τῶν εὐωδιστάτων λειμώνων 15
 αὐτὰ τις ἡδεῖα ἐξ αὐτῆς φέρεται, καὶ οὔτε τὸ λιγυρὸν
 ἔοικεν ἐμφαίνειν λάλον οὔτε τὸ κομψὸν θεατρικόν.
 ὅταν δ' εἰς τὴν περιττολογίαν καὶ τὸ καλλιπεῖν, ὃ 5
 πολλάκις εἶωθε ποιεῖν, ἄμετρον ὁρμὴν λάβῃ, πολλῶ

1—p 230, 12 = de Demosthene c 5—7 p 136, 11—139, 20

12 πίνος ὁ δόπος ἦτοι ὁ ἐπικείμενος χροῦς ὡς ἐπὶ μήλων καὶ
 ἀπίων καὶ δαμασκηνῶν scholion. cf supra p 37 t I 137

1 ἔγραψα P | proxima usque ad p 230, 12 ex libro de De-
 mosthene (Δ dico) petita sunt non nullis ut facere Dionysius
 solet (cf Sadaeus p 16. 141 s) mutatis. unde H Stephanus
 editionem principem (s) modo recte emendavit modo male
 interpolavit 2 μῖγμα Δ: δεῖγμα (ex μεῖγμα) libri 3 καὶ
 etiam Δ: καὶ τοῦ Herwerdenus 4 δ' Δ 6 ἐπιτηδεύει
 MP | ἡδεῖα] ἰδέα P 7 τε om Δ 8 ναμάτων Δs: σωμα-
 των libri 10 τὴν] εἰς τὴν Δs | κοινωτήτα P¹ 12 ὑπερ-
 ιδοῦσα ΔBs: ὑπεριδοῦσαν MEVP | πίνος libri: πίνος αὐτῇ καὶ
 χροῦς Δs ex interpolatione cf scholion utriusque loco adscriptum
 13 αὐτῇ om Δs 14 ἱλαρόν MEVPB: χλοερὸν Δs | τι om E
 16 φέρεται Δs: εἰσφέρεται libri 18 καλλιπεῖν Δ^m (i e codex
 M): κάλλιστον εἰπεῖν libri κάλλιον εἰπεῖν Δ(uolg)s

- χείρων ἑαυτῆς γίγνεται· καὶ γὰρ ἀηδεστέρα καὶ κάκιον
 ἑλληνίζουσα καὶ παχύτερα φαίνεται· μελαλναι τε τὸ
 σαφές καὶ ζόφῳ ποιεῖ παραπλήσιον, ἔλκει τε μακρὸν
 ἀποτείνουσα τὸν νοῦν, συστρέφαι δὲ δέον ἐν ὀλλγοῖς
 5 ὀνόμα|σιν ἐκχεῖται εἰς ἀπειροκάλους περιφράσεις, πλοῦ- 760
 τον ὀνομάτων ἐπιδεικνυμένη, ὑπεριδοῦσα δὲ τῶν κυρίων
 ὀνομάτων κὰν τῇ κοινῇ χρήσει κειμένων τὰ πεποιημένα
 6 ζητεῖ καὶ ξένα καὶ ἀρχαιοπρεπῆ. μάλιστα δὲ χεϊμάζε-
 ται περὶ τὴν τροπικὴν φράσιν· πολλή μὲν γὰρ ἐν τοῖς
 10 ἐπιθέτοις, ἄκαιρος δ' ἐν ταῖς μετωνυμίαις, σκληρὰ δὲ
 καὶ οὐ σφίζουσα τὴν ἀναλογίαν ἐν ταῖς μεταφοραῖς
 γίγνεται, ἀλληγορίας τε περιβάλλεται μακρὰς καὶ πολ-
 λὰς οὔτε μέτρον ἐχούσας οὔτε καιρόν, σχήμασί τε
 ποιητικοῖς ἐσχάτην προσβάλλουσιν ἀηδῖαν, καὶ μάλιστα
 15 τοῖς Γοργείοις ἀκαίρως καὶ μειρακιδῶς ἐναβρύνεται·
 καὶ 'πολὺς ὁ τελέτης ἐστὶν ἐν τοῖς τοιούτοις παρ'
 αὐτῷ', ὡς καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς εἰρηκέ που καὶ
 ἄλλοι συχνοί· 'οὐ γὰρ ἐμὸς ὁ μῦθος'.
- 7 Μηδεὶς δέ με ταῦτα ἡγέλσθω λέγειν ἀπάσης κατα-

16 Demetrius Phal fr

18 Euripides fr 484 p 511 Nauck

1 <αὐτῇ> ἑαυτῆς Herwerdenus. tu cf t I 325, 8 Sauppianus
 Gött gel anz 1863 p 129 | καὶ γὰρ] καὶ P | ἀηδεστέρα] ἀηδε-
 στέρα τῆς ἐτέρας Δs | καλίων MEBV 2 τε Δ Hudsonus
 cf Sadaeus p 105: τε γὰρ libri 3 τε] τ' εἰς Kruegero auctore
 Herwerdenus, cf Sauppianus l s 129 s 4 δὲ om Δ 5 χεῖται
 δ' εἰς Δ 6 ἐπιδεικνυμένη] ἐπιδεικνυμένη κενόν Δs | δὲ] τε
 Δs | κυρίων] ἰδίων E 7 ὀνομάτων om Δs | καὶ ἐν Δs καὶ
 libri: corr Herwerdenus | κοινῇ] κοι E 9 γὰρ om Δ 10 ἀκαι-
 ρος E | δὲ ἐν PB | μετωνυμίαις Δ: ἐπωνυμίαις libri 11 ταῖς
 συμφοραῖς E 13 καιρόν] καινὸν E 14 προσβάλλουσιν P
 15 γοργείοις libri γοργίοις Δ: corr Herwerdenus | ἐναβρύνεται
 E ἐναβρύνεται V 16 πολὺς ὁ τελέτης libri πολυτέλειά τις Δs.
 cf Meinekian anal Alex p 343 | ἐστὶν om Δ (non s) 18 συχνοί
 libri: συχνοί πρότερον Δ Sylburgius 19 ἡγέλσθω B

761 γινώσκοντα τῆς ἐγκατασκευέου καὶ ἐξηλλαγμένης λέξεως
 ἥ κέχρηται Πλάτων (μὴ γὰρ οὕτω σκαιὸς γενομένην
 ὥστε ταύτην τὴν δόξαν περὶ ἀνδρὸς τηλικούτου λαβεῖν),
 ἐπεὶ πολλὰ καὶ περὶ πολλῶν οἶδα μεγάλα καὶ θαν-
 μαστὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἄκρας δυνάμεως ἐξηνηγεμένα ὑπ' 5
 αὐτοῦ· ἀλλ' ἐκείνο ἐνδείξασθαι βουλόμενον, ὅτι τὰ
 τοιαῦτα ἁμαρτήματα ἐν ταῖς κατασκευαῖς εἰσθὲν ἁμαρ-
 τάνειν, καὶ χείρων <μὲν> αὐτὸς αὐτοῦ γίνεται, ὅταν
 τὸ μέγα διώκῃ καὶ περιττὸν ἐν τῇ φράσει, μακροῦ δέ
 τιμι ἀμείνων, ὅταν τὴν ἰσχυρὴν καὶ ἀκριβῆ <καὶ> δο- 10
 κοῦσαν μὲν ἀπολήτον εἶναι κατεσκευασμένην δὲ ἁμω-
 μήτῳ καὶ ἀφελῇ κατασκευῇ διάλεκτον εἰσφέρῃ· ἡ γὰρ
 οὐδὲν ἁμαρτάνει ἢ κομιδῇ βραχύ τι καὶ οὐκ ἄξιον
 κατηγορίας. ἐγὼ δὲ ἤξιουν τηλικούτου ἄνδρα πεφν- 8
 λάχθαι πᾶσαν ἐπιτιμήσιν. ταῦτά γὰρ οἱ τε κατ' αὐτὸν 15
 γενόμενοι πάντες ἐπιτιμῶσιν, ὧν τὰ ὀνόματα οὐδὲν
 δεῖ με λέγειν, καὶ αὐτὸς ἐαυτῷ (τοῦτο γὰρ τὸ λαμ-
 762 πρότατον)· ἥσθετο γὰρ | τῆς ἰδίας ἀπειροκαλίας καὶ
 ὄνομα ἔθετ' αὐτῇ τὸ διθυράμβον· ὃ νῦν ἂν ἠδέσθην

19 Plato Phaedri p 238^a cf 241^e

1 ἐξηλλαγμένης P 2 Πλάτων Δs: πλάτων τῆς τοιαύτης
 φράσεως libri | μὴ γὰρ οὕτω σκαιὸς MEVB οὐ γὰρ οὕτω
 σκαιὸς P: μὴ (οὐ s) γὰρ ἂν οὕτω σκαιὸς μηδ' ἀναίσθητος ἐγὼ
 Δs 4 καὶ ante περὶ om Δ 6 βουλόμενον M Reiskius: βου-
 λόμενος PEVB Δs | τὰ om Δ 8 μὲν Δs: om libri | αὐτοῦ
 EBs: αὐτοῦ MVP 9 διώκ[η] cum litura B 10 καὶ ante
 δοκοῦσαν Δs: om libri 11 κατασκευασμένην MP | ἁμωμήτῳ
 EP, s: ἁμωκήτῳ MVB ἁμωμήτως Δ 12 ἀφελῇ E 13 ἢ
 κομιδῇ (κω- V) βραχύ τι libri: καθάπαξ ἢ βραχύ τι κομιδῇ Δs |
 τι in rasura M 15 ταῦτα γὰρ libri | γὰρ οἱ τε] μέντοι καὶ
 οἱ Δ | καθ' αὐτὸν MV 16 πάντες] ὡς ἁμαρτάνοντι τῷ ἀνδρὶ
 Δ 17 γὰρ] γὰρ δὴ Δs 18 γὰρ] γὰρ ὡς ἔοικεν Δs
 19 ὄνομα sed puncto subiecto corr M | ἔθετ' EVPB ἔθετ
 M: ἔθετο Δs | τὸ MEVPB: τὸν Δs del Herwerdenus

- ἐγὼ λέγειν ἀληθὲς ὄν. τοῦτο δὲ παθεῖν ἔοικεν, ὥς
 ἐγὼ νομίζω, τραφεῖς μὲν ἐν τοῖς Σωκρατικοῖς λόγοις
 ἰσχυροτάτοις οὖσι καὶ ἀκριβεστάτοις, οὐ μείνας δ' ἐν
 αὐτοῖς ἀλλὰ τῆς Γοργίου καὶ Θουκυδίδου κατασκευῆς
 5 ἐρασθεῖς· ὥστ' οὐδὲν ἔξω τοῦ εἰκότος ἔμελλεν πείσε-
 σθαι σπάσας τινὰ καὶ τῶν ἀμαρτημάτων ἅμα τοῖς ἀγα-
 θοῖς, ὧν ἔχουσιν οἱ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων χαρακτήρες.
- 9 Παραδείγματα δὲ τῆς ἰσχυρῆς καὶ τῆς ὑψηλῆς λέ-
 ξεως ἐξ ἐνὸς βυβλίου τῶν πάνυ περιβοήτων παραθή-
 10 σομαι, ἐν ᾧ τοὺς ἐρωτικούς ὁ Σωκράτης διατέθεται
 λόγους πρὸς ἓνα τῶν γνωρίμων Φαῖδρον, ἀφ' οὗ τὴν
 ἐπιγραφὴν εἴληφε τὸ βυβλίον'
- 13 Ἐν γὰρ τούτοις τὸ μὲν πραγματικὸν οὐδαμῇ μέφο- 764
 μαι τοῦ ἀνδρός, τοῦ δὲ λεκτικοῦ μορίου τὸ περὶ τὴν
 15 τροπικὴν τε καὶ διθυραμβικὴν φράσιν ἐκπίπτουν, ἐν
 οἷς οὐ κρατεῖ τοῦ μετρίου, ἐπιτιμῶ τε οὐχ ὥς τῶν
 τυχόντων τῷ ἀλλ' ὥς ἀνδρὶ μεγάλῳ καὶ ἐγγὺς τῆς

1 ὥς] ὥς μὲν Δ 2 λόγοις E: διαλόγοις libri, Δs
 4 αὐτοῖς ex τοῖς corr M | ἀλλὰ τῆς] ἄλλας M¹ | τῆς] τοῖς P
 5 ὥστ' P | ἔμελλε Δs 8 παράδειγμα δὲ Δs | τῆς ἰσχυρῆς
 καὶ (τῆς addit unus P) ὑψηλῆς libri: ποιοῦμαι τῆς γε ὑψηλῆς
 Δs | τῆς τ' ἰσχυρῆς Herwerdenus 9 βυβλίον EV: βιβλίον ceteri |
 παραθήσομαι] ποιήσομαι libri om Δs 10 ὁ Σωκράτης post
 11 λόγους traiecit Δs | διατέθεται MVPB: διατίθεται E Δs
 11 γνωρίμην M¹ 12 βυβλίον in Δ exemplum Dudithianum:
 βιβλίον libri. post hanc uocem Stephanus ex Δ uerba c 7
 p 139, 20 ἐν γὰρ δὴ . . . 141, 6 φθέγγομαι ita inseruit ut ipse
 Platone adsumpto locum Phaedri p 238^b ἡ γὰρ ἄνευ . . . 238^d
 φθέγγομαι integrum adscriberet, quo facto accidit ut eum Dio-
 nysii uerba interposita p 140, 19 καὶ τοσαύτην . . . 141, 2 καὶ
 φησι plane fugerint eorumque loco in hac epistula nunc Pla-
 tonica p 238^c ἀτὰρ ὧ φίλε . . . σὲ εἴληφε legantur. i nunc et
 crede ista librariorum errore intercidisse 13 ἐν γὰρ τούτοις]
 ἐν τούτοις μὲν οὖν s 14 τοῦ δὲ λεκτικοῦ μορίου] τῆς δὲ λέ-
 ξεως τι μόριον libri defensum a Schenkeliō cl p 243, 4 16 τε]
 δ' Reiskius ci 17 τυχόντων τῷ s τυχόντων τῷ B: τυχόντων
 τῷ MVP τυχόντων τῷ ἄλλῳ E

θείας ἐλλυθότι φύσεως, ὅτι τὸν ὄγκον τῆς ποιητικῆς
 κατασκευῆς εἰς λόγους ἤγαγε φιλοσόφους ζηλώσας τοὺς
 περὶ Γοργίαν, ὥστε καὶ διδυράμβοις τινὰ ποιεῖν ἔοι-
 765 κότα, καὶ μηδὲ ἀποκρύπτεσθαι τοῦτο τὸ ἀμάρ|τημα
 ἀλλ' ὁμολογεῖν. καὶ σύ γε αὐτός, ὃ βέλτιστε Γεμῖνε, 14
 ὁμοίαν ἐμοὶ γνώμην περὶ τάνδρὸς ἔχων φαίνῃ δι' 6
 αὐτῆς γέ τοι τῆς ἐπιστολῆς, ἐν οἷς κατὰ λέξιν οὔτω
 γράφεις· 'ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἑτέροις σχήμασι ῥάδιον
 πεσεῖν μέσον τι ἐπάλνου καὶ μέμψεως· ἐν δὲ τῇ
 κατασκευῇ τὸ μὴ ἐπιτευχθὲν πάντῃ ἀποτυγχάνεται. 10
 διό μοι δοκεῖ τούτους τοὺς ἄνδρας οὐκ ἐκ τῶν ἐπι-
 κινδυνωτέρων οὐδὲ ἐλασσόνων, ἀλλ' ἐκ τῶν πλείστων
 καὶ εὐτυχηθέντων ἐξετάζειν'. καὶ μετ' ὀλίγα πάλιν 15
 ἐπιλέγεις ταντί· 'ἐγὼ δὲ καίπερ ἔχων ἀπολογήσασθαι
 ὑπὲρ ἀπάντων ἢ τῶν γε πλείστων οὐ τολμῶ σοι 15
 ἐναντία λέγειν· ἐν δὲ τοῦτο δυσχυρίζομαι, ὅτι οὐκ
 ἔστι μέγας ἐπιτεχεῖν ἐν οὐδενὶ τρόπῳ μὴ τοιαῦτα
 τολμῶντα καὶ παραβαλλόμενον, ἐν οἷς καὶ σφάλλεσθαι
 ἐστὶν ἀναγκαῖον'. Οὐδὲν διαφερόμεθα πρὸς ἀλλήλους· 16
 σύ τε γὰρ ὁμολογεῖς ἀναγκαῖον εἶναι τὸν ἐπιβαλλό- 20
 μενον μέγαλοις καὶ σφάλλεσθαι ποτε, ἐγὼ τέ φημι τῆς
 ὑψηλῆς καὶ μεγαλοπροποῦς καὶ παρακεκινδυνευμένης
 φράσεως ἐφιέμενον Πλάτωνα μὴ περὶ πάντα τὰ μέρη
 766 κατορθοῦν, πολλο|στὴν μέντοι μοῖραν ἔχειν τῶν κατορ-
 θουμένων τὰ διαμαρτανόμενα ὑπ' αὐτοῦ. καὶ καθ' ἐν 25

8 et 14 Cn Pompei fragmenta

1 ὅτι s: ὅτε libri 2 εἰς Kruegero auctore Herwerdenus:
 καὶ libri ἐπὶ Sylburgius 5 γεμῖνε MEB¹ γεμῖνε V: γναῖε
 Ps mg B 6 ὁμοίαν B 7 ἐν ἣ cum Kruegero Herwer-
 denus 10 ἐπιτυχθὲν Kruegerus 11 fort διὸ <δεῖν> μοι |
 ἐπικινδυνωτάτων libri: corr Herwerdenus 14 ἀπολογίσασθαι
 MVP 17 μέγας P¹ μέγαλων s 18 σφάλλεσθαι P

τοῦτο Πλάτωνά φημι λείπεσθαι Δημοσθένους, ὅτι παρ' ᾧ μὲν ἐκπίπτει ποτὲ τὸ ὕψος τῆς λέξεως [τῶν λόγων] εἰς τὸ κενὸν καὶ ἀηδές, παρ' ᾧ δὲ οὐδέποτε ἢ σπανίως γε κομιδῇ. καὶ περὶ μὲν Πλάτωνος τοσαῦτα.

- 3 Περὶ δὲ Ἡροδότου καὶ Ξενοφώντος ἐβουλήθησ
6 μαθεῖν, τίνα περὶ αὐτῶν ὑπόληψιν ἔχω, καὶ γράψαι
με περὶ αὐτῶν ἐβουλήθησ. πεποίηκα [καὶ] τοῦτο οἷς
<πρὸς> Δημήτριον ὑπεμνημάτισμαι περὶ μιμήσεως. τού-
των ὁ μὲν πρῶτος αὐτὴν περιείληφε τὴν περὶ τῆς μι-
10 μήσεως ζήτησιν, ὁ δὲ δεύτερος περὶ τοῦ τίνος ἄνδρος
μιμείσθαι δεῖ ποιητάς τε καὶ φιλοσόφους, ἱστοριογρά-
φους <τε> καὶ ῥήτορας, | ὁ δὲ τρίτος περὶ τοῦ πῶς 767
δεῖ μιμείσθαι μέχρι τοῦδε ἀτελής. ἐν δὲ τῷ δευ-
τέρῳ περὶ Ἡροδότου τε καὶ Θουκυδίδου καὶ Ξενοφών-
15 τος καὶ Φιλίστου καὶ Θεοπόμπου (τούτους γὰρ ἔκρι-
νον τοὺς ἄνδρας εἰς μίμησιν ἐπιτηδαιοτάτους) τάδε
γράφω·
- 2 Εἰ δὲ δεῖ καὶ περὶ αὐτῶν εἰπεῖν, περὶ μὲν Ἡρο-
δότου καὶ Θουκυδίδου ταῦτα φρονῶ. πρῶτόν τε καὶ
20 σχεδὸν ἀναγκαιότατον ἔργον ἀπάντων ἐστὶ τοῖς γρά-

1 πλάτωνά ex πλάτων ᾧ corr M 2 τῶν λόγων Sylburgio auctore Kruegerus seclussit. sed dubites utrum glossema sit, hoc an τῆς λέξεως 3 κενὸν MV²B¹ καινὸν EV¹PB²s cf Vlietius stud cr p 12 s | ἀληθές libri ἀηδές s: corr Holwellus 7 ἐβουλήθησ seclussit Kruegerus ἐδεήθησ ci Brinkmannus πεποίηκα cf t I 258, 17 | καὶ ex antecedente syllaba natum est | οἷς πρὸς] εἰς libri 8 ὑπομνηματισμὸν libri ἐν τοῖς <πρὸς> Δημήτριον ὑπομνηματισμοῖς Schenkelius 9—10 ζητήσεως μίμησιν libri: corr Sylburgius 11 καὶ ante ἱστοριογράφους inseruit Herwerdenus 13 μέχρι τοῦδε] περὶ τούτου δὲ libri. quo servato d' ἔτι ἀτελής <ὁ λόγος uel ἡ γραφή> ci Schenkelius | ἀτελή[s] cum rasura M¹ | δὴ] δὲ libri 15 ἐκκρίνων libri ἐκκρίνω Hudsonus ἐγκρίνω ego olim: corr Brinkmannus 16 <ὡς> εἰς ci Reiskius 19 πρῶτόν τε] πρῶτον ὅτι libri 20 γράφουσι V

φρουσιν πᾶσιν ἱστορίας ὑπόθεσιν ἐκλέξασθαι καλὴν καὶ
 κεχαρισμένην τοῖς ἀναγνωσομένοις. τοῦτο Ἡρόδοτος
 κρεῖττόν μοι δοκεῖ πεποιηκέναι Θουκυδίδου. ἐκεῖνος 3
 μὲν γὰρ κοινὴν Ἑλληνικῶν τε καὶ βαρβαρικῶν πρά-
 ξεων ἐξενήνοχεν ἱστορίαν, ὥς μήτε τὰ γενόμενα ἐξ 5
 ἀνθρώπων ἐξίτηλα γένηται, μήτε ἔργα' . . . καὶ ἅπερ
 αὐτὸς εἴρηκε. τὸ γὰρ αὐτὸ προοίμιον καὶ ἀρχὴ καὶ
 τέλος ἐστὶ τῆς ἱστορίας. ὁ δὲ Θουκυδίδης πόλεμον 4
 768 ἓνα γράφει, καὶ τοῦτον | οὔτε καλὸν οὔτε εὐτυχῆ· ὃς
 μάλιστα μὲν ὤφειλε μὴ γενέσθαι, εἰ δὲ μὴ, σιωπῇ καὶ 10
 λήθῃ παραδοθεὶς ὑπὸ τῶν ἐπιγιννομένων ἡγνοῆσθαι.
 ὅτι δὲ πονηρὰν εἴληφεν ὑπόθεσιν, καὶ αὐτὸς γε τοῦτο
 ποιεῖ φανερόν ἐν τῇ προοιμίᾳ· πόλεις τε γὰρ δι' αὐτὸν 5
 ἐξερημωθῆναι φησι πολλὰς Ἑλληνίδας, τὰς μὲν ὑπὸ
 βαρβάρων, τὰς δ' ὑπὸ σφῶν αὐτῶν, καὶ φυγαθείας καὶ 15
 φθόρους ἀνθρώπων ὅσους οὐπω πρότερον γενέσθαι,
 σεισμούς τε καὶ ἀνέμους καὶ νόσους καὶ ἄλλας πολλὰς
 συμφοράς. ὥστε τοὺς ἀναγνόντας τὸ προοίμιον ἡλλο-
 τριῶσθαι πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, Ἑλληνικῶν μέλλοντας
 ἀκοῦειν. ὅσῳ δὲ κρεῖττων ἢ τὰ θαυμαστὰ ἔργα δη- 6

5 Herodotus I 1

13—18 Thucyd I 23, 2 s

1 πᾶσιν] πάσας MEV om PBs | ἱστορίας uitiose iteraue-
 rat P¹ 2 κεχαρισμένην P 4 βαρβάρων libri: corr Schaefer
 ad Dion de compos uerb p 15 6 ἐξίτηλα γένηται om EV |
 ἐξίτηλα P | ἔργα MEV: τὰ ἔργα BPs. ἔργα <μεγάλα καὶ θαυ-
 μαστά, τὰ μὲν Ἑλλήσι τὰ δὲ βαρβάρους ἀποδειχθέντα ἀκλεᾶ γέ-
 νηται> ex Herodoto suppluit Herwerdenus | καὶ ἅπερ] καθάπερ
 ci Sylburgius 7 προοίμιόν τε καὶ libri 11 ἐπιγιννομένων
 MV 12 γε s: τε libri 13 αὐτῶν E 14 φησι πολλὰς
 MEV: φησὶ B φησιν Ps | τὰς μὲν MEV: πολλὰς τὰς μὲν PBs
 15 φυγαθείας] φυγάδας libri φυγὰς s 16 φθόρους] φό-
 νους s cf Thuc οὔτε φυγαὶ τοσαῖδε ἀνθρώπων καὶ φόνος
 17 τε καὶ ἀνέμους καὶ νόσους iterauerat P¹ | νόσους] ὄμβρους
 νόσους E

- λοῦσα Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων γραφὴ τῆς τὰ οἰκτρὰ
καὶ δεινὰ πάθη τῶν Ἑλλήνων διαγγελλούσης, τοσοῦτον
φρονιμώτερος Ἡρόδοτος Θουκυδίδου κατὰ τὴν ἐκλογὴν
τῆς ὑποθέσεως. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτο ἔνεστιν εἰπεῖν,
5 ὅτι δι' ἀνάγκην ἦλθεν ἐπὶ ταύτην τὴν γραφήν, ἐπι-
στάμενος <μὲν ὥς> ἐκεῖνα καλλίως, βουλόμενος | δὲ μὴ 769
ταῦτά ἐτέροις γράφειν· πᾶν γὰρ τοῦναντίον ἐν τῷ
προοιμίῳ διασύρων τὰ παλαιὰ ἔργα κάλλιστα καὶ θαυ-
μασιώτατα τὰ καθ' αὐτὸν ἐπιτελεσθέντα φησὶν εἶναι,
7 καὶ φανερός ἐστι ταῦτα ἐκὼν ἐλόμενος. οὐ μὲν Ἡρό-
11 δοτός γε τοῦτο ἐποίησεν, ἀλλὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ συγ-
γραφέων γενομένων Ἑλλανίου τε καὶ Χάρωνος τὴν
αὐτὴν ὑπόθεσιν προεκδεδωκότων οὐκ ἀπετράπετο, ἀλλ'
ἐπίστευσεν αὐτῷ κρεῖσσόν τι ἐξοίσειν· ὅπερ καὶ πε-
15 ποίηκεν.
- 8 Δεύτερόν ἐστι τῆς ἱστορικῆς πραγματείας ἔργον
γινῶναι πόθεν τε ἄρξασθαι καὶ μέχρι τοῦ προελθεῖν
δεῖ. φαίνεται δὴ καὶ τούτῳ Θουκυδίδου πολὺ Ἡρό-
δοτος φρονιμώτερος· ἄρχεται τε ἀφ' ἧς αἰτίας ἤρξαντο
20 πρῶτον κακῶς ποιεῖν τοὺς Ἕλληνας οἱ βάρβαροι, καὶ
προελθὼν εἰς τὴν <τῶν> βαρβάρων κόλασιν καὶ τι-
9 μωρίαν λήγει. ὁ δὲ Θουκυδίδης ἀρχὴν μὲν ἐποιήσατο
ἀφ' ἧς ἤρξατο κακῶς πράττειν τὸ Ἑλληνικόν· ὅπερ 770
Ἕλληνα ὄντα καὶ Ἀθηναῖον οὐκ ἔδει ποιεῖν (καὶ ταῦτα

6 μὲν ὥς inserui syllabis antecedentibus hausta, μὲν ὄντα
praeiuerat Herwerdenus 7 ταῦτά] ταῦτα ME 8 κάλλιστα
s: μάλιστα libri μέγιστα Roesslerus 10 προελόμενος ci Reis-
kius 12 Ἑλλανικόν] Ἑκαταίου Benedictus | χαιρώνος libri:
corr Stephanus p 77 13 προεκδεδωκός MEVB¹ 14 αὐτῷ
MEV αὐτῶν BPs: corr Herwerdenus | πεποίηκε (P?) s
17 τοῦ] ποῦ MEV 19 <ὅς> ἄρχεται Reiskius 20 πρῶτων
E 21 τῶν suppleuit Herwerdenus 23 ἀφ' οὗ Kruegerus |
κακῶς E: καλῶς ceteri

οὐ τῶν ἀπερριμμένων ὄντα, ἀλλ' ὧν ἐν πρώτοις ἦγον
 Ἀθηναῖοι στρατηγῶν τε καὶ [τῶν] ἄλλων τιμῶν ἀξι-
 ούντες· καὶ οὕτω γε φθονερῶς, ὥστε καὶ τῇ πόλει τῇ
 ἑαυτοῦ τὰς φανεράς αἰτίας τοῦ πολέμου περιάπτειν,
 ἐτέραις ἔχοντα πολλαῖς ἀφορμαῖς περιάψαι τὰς αἰτίας, 5
 καὶ ἄρξασθαι γε τῆς διηγήσεως μὴ ἀπὸ τῶν Κερκυραϊ-
 κῶν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν κρατίστων τῆς πατρίδος ἔργων, ἃ
 μετὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον εὐθὺς ἔπραξεν (ὧν ὕστε-
 ρον οὐκ ἐν ἐπιτηδείῳ τόπῳ μνήμην ἐποιήσατο φάυλως
 πως καὶ ἐξ ἐπιδρομῆς), διελθόντα δὲ ταῦτα μετὰ πολ- 10
 λῆς εὐνοίας ὡς ἄνδρα φιλόπολιν ἔπειτ' ἐπενεργεῖν,
 ὅτι τούτων φθόνῳ καὶ δέει προελθόντες Λακεδαιμό-
 νιοι προφάσεις ὑποθέντες ἑτεροίας ἤλθον ἐπὶ τὸν
 πόλεμον, καὶ τότε λέγειν τὰ Κερκυραϊκὰ καὶ τὸ κατὰ
 771 Μεγαρέων ψήφισμα καὶ εἴ | τι ἄλλο τοιοῦτο λέγειν 15
 ἐβούλετο. τὰ δ' ἐν τέλει πλείονος ἁμαρτίας πλήρη· 10
 καίπερ γὰρ λέγων ὅτι παντὶ τῷ πολέμῳ παρεγένετο,
 καὶ πάντα δηλώσειν ὑποσχόμενος, εἰς τὴν ναυμαχίαν
 τελευτᾷ τὴν περὶ Κυνὸς σῆμα γεγεννημένην Ἀθηναίων
 καὶ Πελοποννησίων, ἣ συνέβη κατὰ ἔτος εἰκοστὸν καὶ 20

1 τῶν ἔτι εἰρημένων libri: corr Holwellus ante Reiskium
 2 τῶν del Kalinka *Festschr. f. Gomperz* p 105 3 οὕτω . . .
 ὥστε] οὐ τί γε φανερώς οὕτως Sauppius | οὕτω MEV οὔτε B:
 οὔτε Ps | φανερώς libri: corr Herwerdenus 4 φανεράς del
 Sauppius | τοῦ] τὰς P¹ 5 quid ni ἑτέρας ἔχ. πολλὰς ἀφορμὰς
 Dionysius scripsit sine uerbis incommode iteratis περιάψαι τὰς
 αἰτίας? | τὰς αἰτίας del Sauppius 6 καὶ] immo ἔδει δ' |
 γε] γ' ἔδει Herwerdenus μὲν Reiskius falso cf p 234, 22. 235, 16
 8 εὐθὺς] fort εὐθενούσα | ἔπραξεν M: ἔπραξαν EVPBs
 9 οὐκ] καὶ libri ἄν Kruegerus | ἐνεπιτηδείῳ M ἀνεπιτηδείῳ
 Kruegerus probante Schenkeliō | φάυλης P 11 ἐπενεργεῖν
 P¹ 12 προελθόντες] προαχθέντες Reiskius 13 ἑτεροίας]
 ἐτέροις libri γο ἑτέρας Stephanus p 77 16 τὰ δ' ἐν τέλει]
 τὰ δὲ τέλη libri 19 τελευτὰ M | Ἀθηναίων καὶ Πελοποννη-
 σίων suspectat Herwerdenus

δεύτερον. κρείττον δὲ ἦν διεξιελθόντα πάντα τελευ-
 τήν ποιήσασθαι τῆς ἱστορίας τὴν θαυμασιωτάτην καὶ
 μάλιστα τοῖς ἀκούουσι κεχαρισμένην, τὴν ἀάθοδον τῶν
 φυγάδων τῶν ἀπὸ Φυλῆς ἀφ' ὧν ἡ πόλις ἀρξαμένη
 5 τὴν ἐλευθερίαν ἀνεκομίσατο.

- 11 Τρίτον ἐστὶν ἀνδρὸς ἱστορικοῦ <σκοπεῖν>, τίνα τε
 δεῖ παραλαβεῖν ἐπὶ τὴν γραφὴν πράγματα καὶ τίνα
 παραλιπεῖν. δοκεῖ δὴ μοι κἂν τοῦτο λείπεσθαι Θου-
 κυδίδης. συνειδῶς γάρ Ἡρόδοτος, ὅτι πᾶσα μῆκος
 10 ἔχουσα πολὺ διήγησις ἂν μὲν ἀναπαύσεις τινὰς λαμ-
 βάνη, τὰς ψυχὰς τῶν ἀκροωμένων ἡδέως διατίθῃσιν,
 ἐὰν δὲ ἐπὶ τῶν | αὐτῶν μένῃ πραγμάτων, κἂν τὰ μάλιστα
 15 ἐπιτυγχάνηται, λυπεῖ τὴν ἀκοὴν τῷ κόρῳ, ποι-
 κίλην ἐβουλήθη ποιῆσαι τὴν γραφὴν Ὀμήρου ξηλωτῆς
 16 γενόμενος· καὶ γὰρ τὸ βυβλίον ἦν αὐτοῦ λάβωμεν,
 μέχρι τῆς ἐσχάτης συλλαβῆς ἀράμεθα καὶ ἀεὶ τὸ πλεόν
 12 ἐπιζητοῦμεν. Θουκυδίδης δὲ πόλεμον ἕνα κατατείνας
 ἀπνευστὶ διεξέρχεται μάχας ἐπὶ μάχαις καὶ παρασκευὰς
 ἐπὶ παρασκευαῖς καὶ λόγους ἐπὶ λόγοις συντιθεῖς· ὥστε
 20 μοχθεῖν μὲν τὴν διάνοιαν τῶν ἀκροωμένων * * * κόρον
 δ' ἔχει· φησὶν ὁ Πίνδαρος 'καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν'

21 Pindarus Nem 7, 52 s

1 πάντα libri: τὰ πάντα s 3 τῶν] τῶν ἀπὸ E¹ 4 ὧν]
 ἦς Reiskius 5 ἐκομίσατο libri: corr Radermacher mus Rhen
 51, 464 6 σκοπεῖν suppleuit Reiskius ἔργον σκοπεῖν Herwer-
 denus 7 δεῖ] δὴ M¹ 8 κἂν B 9 συνειδῶς M. exspectes
 συνιδῶν 10 ἔχουσα πολὺ egregie Herwerdenus: ἔχουσα ἀπὸ
 λόγον libri 12 ἐπι... μάλιστα omissa in marg supplet M¹
 15 βιβλίον libri 16 fort ἀράμεθα | πλεῖον s 17 κατατείνας]
 καὶ τινας libri 19 λόχους ἐπὶ λόγοις fuit qui coniceret
 20 hiatum notavi perspectum iam Reiskio, intercudit colon
 alterum κόρον δ' ὑπέρχεσθαι uel δὲ λαβεῖν 21 τέρπν' ἀνθε']
 τερπίθεα M τερπίθεα EVPB τερπνὰ s

ἄνθε' ἀφροδίσεια'. ἤδη δ' ὃ λέγω κάκεινος ἐνεθυμήθη, ὥς ἡδὺν χρῆμα ἐν ἱστορίας γραφῇ μεταβολὴ καὶ ποικίλον, καὶ τοῦτο ἐν δύο ἢ τρισὶ τόποις ἐποίησεν, ἐπὶ τε τῆς Ὀδρυσῶν ἀρχῆς, δι' ἧς αἰτίας ἐγένετο μεγάλη, καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ πόλεων. |

5

773 Μετὰ τοῦτο ἔργον ἐστὶν ἱστορικοῦ διελέσθαι τε 13 καὶ τάξαι τῶν δηλουμένων ἕκαστον ἐν ᾧ δεῖ τόπων. πῶς οὖν ἕκαστος διαιρεῖται καὶ τάττει τὰ λεγόμενα; Θουκυδίδης μὲν τοῖς χρόνοις ἀκολουθῶν, Ἡρόδοτος δὲ ταῖς περιοχαῖς τῶν πραγμάτων. καὶ γίνεται Θου- 10 κυδίδης μὲν ἀσαφὲς καὶ δυσπαρακολούθητος· πολλῶν γὰρ κατὰ τὸ αὐτὸ θέρους ἢ τὸν αὐτὸν χειμῶνα γιγνομένων ἐν διαφόροις ὥς εἰκὸς τόποις, ἡμιτελεῖς τὰς πρώτας πράξεις καταλιπὼν ἐτέρων ἄπτεται [τῶν κατὰ θέρους ἢ τὸν αὐτὸν χειμῶνα γιγνομένων]· πλανώμεθα 15 δὴ καθάπερ εἰκὸς, καὶ δυσκόλως τοῖς δηλουμένοις παρακολουθοῦμεν ταραττομένης τῆς διανοίας. Ἡρό- 14 δοτος δὲ ἀπὸ τῆς Λυδῶν βασιλείας ἀρξάμενος καὶ μέχρι τῆς Κροίσου καταβάς ἐπὶ Κῦρον εὐθέως τὸν καταλύσαντα τὴν Κροίσου ἀρχὴν μεταβαίνει, Αἰγυπτίων 20

4 cf Thucyd II 97 5 cf idem VI 2—5

1 ἀφροδίσεια MVB | ἤδη δὲ ἐγὼ κάκεινο ἐνεθυμήθην libri δ δὲ δὴ λέγω, κάκεινος ἐνεθυμήθη Herwerdenus ἤθει δ' ὃ λέγω κάκεινος <καὶ> ἐνεθυμήθη Schenkelius 2 ἱστορίας γραφῇ MV ἱστορίαις γραφῇ E: ἱστορίαις γραφῆς PBs | ποικίλλει Reiskius. fort ποικίλην διὰ τοῦτο ἐν cf p 236, 13 4 fort <διεξιῶν> δι' ἧς 6 <Τέταρτον> μετὰ ci Kiesslingius. ac fieri potest ut post πόλεων plura interciderint 7 ᾧ] ὥς V 8 διαιρεῖται libri: διαιρεῖ τε s 10 γίνεται Es 12 ἢ τὸν αὐτὸν] καὶ libri: corr Herwerdenus ex u 15 14 τῶν . . . 15 γιγνομένων emblema ex uaria lectione u 12 ortum remouit Herwerdenus | κατὰ libri: κατὰ τὸ αὐτὸ s 15 ἢ τὸν αὐτὸν (αὐτῶν E) libri: ἢ s | γιγνομένων MEV 19 εὐθὺς ex εὐθύως corr V 20 μεταβαίνει . . . 238, 1 διηγημάτων omissa addit mg M¹ | μεταβαίνει om E

τε ἄρχεται διηγημάτων καὶ Σκυθικῶν καὶ Λιβυκῶν,
 τὰ μὲν ὡς ἀκόλουθα δηλῶν, τὰ δὲ ὡς ἐπιζητούμενα
 προσαναλαμβάνων, τὰ δ' ὡς χαριεστέραν ποιήσονται
 τὴν διήγησιν ἐπεισάγων· διεξελθὼν τε πράξεις Ἑλλή-
 5 νων <τε> καὶ βαρβάρων ἔτεσιν | ὁμοῦ διακοσίοις καὶ 774
 εἴκοσι γενομένας ἐν ταῖς τρισὶν ἡπείροις καὶ παρα-
 γράφας * * τῆς Ξέρξου φυγῆς τὴν ἱστορίαν οὐ διέ-
 σπασε τὴν διήγησιν· ἀλλὰ συμβέβηκε τῷ μὲν μίαν
 ὑπόθεσιν λαβόντι πολλὰ ποιῆσαι μέρη τὸ ἐν σῶμα,
 10 τῷ δὲ τὰς πολλὰς καὶ οὐδὲν ἰοικυίας ὑποθέσεις προ-
 ελομένῳ σύμφωνον ἐν σῶμα πεποιηκέναι.
 15 Μιᾶς δ' ἰδέας ἐπιμνησθήσομαι πραγματικῆς, ἣν
 οὐδεμιᾶς τῶν εἰρημένων ἤττον ἐν ἀπάσαις ἱστορίαις
 ζητοῦμεν, τὴν αὐτοῦ τοῦ συγγραφέως διάθεσιν, ἣ κέ-
 15 ρηται πρὸς τὰ πράγματα περὶ ὧν γράφει· ἡ μὲν Ἡρο-
 δότου διάθεσις ἐν ἅπασιν ἐπικεικῆς καὶ τοῖς μὲν ἀγα-
 θοῖς συνηδομένη, τοῖς δὲ κακοῖς συναλγοῦσα· ἡ δὲ
 Θουκυδίδου [διάθεσις] αὐθέκαστος τις καὶ πικρὰ καὶ
 τῇ πατρὶδι τῆς φυγῆς μνησικακοῦσα. τὰ μὲν γὰρ
 20 ἁμαρτήματα ἐπεξέσχεται καὶ μάλα ἀκριβῶς, τῶν δὲ
 κατὰ νοῦν κεχωρηκότων καθάπαξ οὐ μέμνηται, ἢ
 ὥσπερ ἡναγκασμένος. |

2 ἐπιζητούμενα πρὸς ἀναλαμβάνων. τὰ δ' ὡς MEV: om
 PBs 4 ἑλλήνων καὶ libri: τε restituit Sadaeus p 204

6 γενομένα MEV | παραγράφαι est libro finito coronidem
 apponere cf quae monui in proecdosi p 68: περιγράφας (cum
 dativo) Reiskius πέρα γράφας Schenkelius. hiatum indicaui,
 deest exempli causa ἐν τοῖς ὕστερον γενομένοις 10 ἰοικυίας
 <ἀλλήλαις> Herwerdenus 12 ἔτι μνησθήσομαι Sylburgius

14 ζητοῦμεν ἱστορίαις E 15 fort ἡ μὲν <γ> 17 δὲ
 iterat E | κακοῖς MV 18 διάθεσις deleuit Herwerdenus

21 ἢ ante καθάπαξ inseruit Herwerdenus | οὐδ' οὐδὲ idem
 22 ἡναγκασμένος libri: corr Reiskius

775 Καὶ κατὰ μὲν τὸν πραγματικὸν τρόπον ἦττων ἐστὶν
 Ἡροδότου διὰ ταῦτα Θουκυδίδης· κατὰ δὲ τὸν λεκτι-
 κὸν τὰ μὲν ἦττων, τὰ δὲ κρείττων, τὰ δ' ἴσος. ἐρῶ
 δὲ καὶ περὶ τούτων, ὥς ὑπέβληφα.

Πρώτη τῶν ἀρετῶν γένοιτ' ἂν, ἥς χωρὶς οὐδὲ τῶν 16
 ἄλλων τῶν περὶ τοὺς λόγους ὄφελός τι, ἢ καθαρὰ τοῖς 6
 ὀνόμασι καὶ τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτήρα σφύζουσα διά-
 λεκτος. ταύτην ἀκριβοῦσιν ἀμφοτέροι· Ἡρόδοτός τε
 γὰρ τῆς Ἰάδος ἄριστος κανὼν Θουκυδίδης τε τῆς Ἀτ-
 θίδος. * * τρίτην ἔχει χώραν ἢ καλουμένη συντομία· 17
 ἐν ταύτῃ δοκεῖ προέχειν Ἡροδότου Θουκυδίδης. καί- 11
 τοι λέγοι τις ἂν, ὥς μετὰ τοῦ σαφοῦς ἐξεταζόμενον
 ἡδὺ φαίνεται τὸ βραχύ· εἰ δὲ ἀπολείποιο τοῦτον,
 776 πικρόν· ἀλλὰ | μηδὲν <ἦττων> ἔστω παρὰ τοῦτο. ἐνάρ-
 γεια μετὰ ταῦτα τέτακται πρώτη μὲν τῶν ἐπιθέτων 15
 ἀρετῶν· ἱκανῶς ἐν ταύτῃ κατορθοῦσιν ἀμφοτέροι.
 μετὰ ταύτην συνίσταται τὴν ἀρετὴν [τῶν] ἡθῶν τε 18
 καὶ παθῶν μίμησις· διήρηνται τὴν ἀρετὴν ταύτην οἱ
 συγγραφεῖς· Θουκυδίδης μὲν γὰρ τὰ πάθη δηλῶσαι
 κρείττων, Ἡρόδοτος δὲ τὰ γε ἥθη παραστήσαι δεινό- 20

1 καὶ κατὰ] καὶ τὰ B¹ | τρόπον] τοῦτον libri. τύπον et hic
 et 247, 22 Sylburgius miro errore. artis est τόπος cf I 335, 10
 Π 4, 8. 5, 16. 7, 22 al ut μέρος I 357, 20. 381, 13 et εἶδος supra
 p 207, 6: scriptoris est τύπος cf 241, 22 ut χαρακτήρ infra
 241, 4. 247, 4 5 οὐδὲν libri 6—7 in margine λείπει M
 6 [οὐς] cum litura M | ὄφελόςτι M²EV(?) ὄφελόςτις M¹, PB
 ὄφελος. τίς; s: ὄφελός ἐστιν (antea u 5 οὐδὲν seruato) Herwer-
 denus 10 hiare orationem Sylburgius perspexit. quid desit,
 epitoma docet p 207, 10 τῆς σαφηνείας δὲ ἀναμφισβητήτως Ἡρο-
 δότῳ τὸ κατόρθωμα δέδοται | τρίτη E 11 πρόσχειν P
 12 μετὰ <μὲν> Herwerdenus 14 ἦττων suppleuit Kruegerus
 15 μὲν] μετὰ libri | μετὰ . . . 16 ταύτη ommissa in mg addit
 M¹ 17 τῶν expunxi <ῆ> τῶν Herwerdenus 18—19 [οἱ θῶν
 μίμησις] οἱ συγγραφεῖς expunctis quae seclusi M 20 γε s:
 τε libri. deleuit Herwerdenus

τερος. μετὰ ταῦτα αἱ τὸ μέγα καὶ θαυμαστὸν ἐκφαί-
 νουσαι τῆς κατασκευῆς ἀρεταί· ἴσοι κὰν ταύταις οἱ
 19 συγγραφεῖς. ἔπονται ταύταις αἱ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸν
 τόνον καὶ τὰς ὁμοιοτρόπους δυνάμεις τῆς φράσεως
 5 ἀρετὰν περιέχουσιν· κρείττων ἐν ταύταις Ἡροδότου
 Θουκυδίδης. ἡδονὴν δὲ καὶ πειθῶ καὶ τέρψιν καὶ τὰς
 ὁμοιογενεῖς ἀρετὰς εἰσφέρειται μακροῦ Θουκυδίδου κρείτ-
 τονας Ἡρόδοτος. τῆς <δὲ> φράσεως [τῶν ὀνομάτων]
 τὸ μὲν κατὰ φύσιν Ἡρόδοτος ἐξήλωκε, τὸ δὲ δεινὸν
 20 Θουκυδίδης. <λείπει> πασῶν ἐν λόγοις ἀρετῶν ἡ
 11 κυριωτάτη τὸ πρόπον· ταύτην ὁ Ἡρόδοτος ἀκριβοῖ
 μᾶλλον ἢ Θουκυδίδης· ὁμοειδῆς γὰρ οὗτος ἐν πᾶσι,
 κὰν ταῖς δημηγορίαις μᾶλλον ἢ ταῖς | διηγῆσεσιν.⁷⁷⁷
 ἐμοὶ μέντοι καὶ τῷ φιλτάτῳ Καικιλίῳ δοκεῖ τὰ ἐνθυ-
 15 μήματα αὐτοῦ μάλιστα <μιμήσασθαι> τε καὶ ζηλῶσαι
 21 Δημοσθένους. Ἵνα δὲ συνελὼν εἶπω, καλαὶ μὲν αἱ
 ποιήσεις ἀμφοτέραι (οὐ γὰρ ἂν αἰσχυρθεῖν ποιήσεις
 αὐτὰς λέγων), διαφέρουσι δὲ κατὰ τοῦτο μάλιστα ἀλ-
 λήλων, ὅτι τὸ μὲν Ἡροδότου κάλλος ἰλαρόν ἐστι, φο-
 20 βερὸν δὲ τὸ Θουκυδίδου. ἀπόχρη ταῦτα εἰρησθαι περὶ
 τούτων τῶν συγγραφέων, πολλῶν καὶ ἄλλων ἐνόντων
 λέγεσθαι, περὶ ὧν καὶ ἕτερος ἔσται καιρὸς.

5 fort παρέχουσαι | ἐν <μὲν> Herwerdenus 8 δὲ s: om
 libri | τῶν ὀνομάτων deleuit Reiskius, cf Vlietius stud cr p 79

10 λείπει suppleui: ὁμοειδῆς libri ex u 12 male inculcatum
 et ab Herwerdeno aliisque explosum | πασῶν] πᾶς ὧν libri:
 corr Burkhardtus ad Caecilli fragm p 36 πασῶν δ' Sauppius
 Goett. gel. anz. 1863 p 132 et 1667 11 ἡρόδος (ἡρόδο teste
 Sadaeo) M 13 ἢ] ἢ 'ν Herwerdenus 14 ante ἐμοὶ hiare
 orationem post Reiskium Herwerdenus et Sauppius l s statue-
 runt. sed proximum enuntiatum Dionysius non ex libro de
 imitatione petiuisse sed hic Pompei caussa inseruisse uidetur

15 μάλιστα γε libri: correxit Sauppius l s p 1668 22 καὶ
 PEBs: om MV | καιρὸς <ἐπιτηδειότερος> ci Kiesslingius

Ξενοφῶν δὲ καὶ Φίλιστος οἱ τούτοις ἐπακμάσαντες 4
οὔτε φύσεις ὁμοίας εἶχον οὔτε προαιρέσεις. Ξενοφῶν
μὲν γὰρ Ἡροδότου ζηλωτὴς ἐγένετο κατ' ἀμφοτέρους
τοὺς χαρακτῆρας, τὸν τε πραγματικὸν καὶ τὸν λεκτικόν.
πρῶτον μὲν γὰρ τὰς ὑποθέσεις τῶν ἱστοριῶν ἐξελέξατο 5
καλὰς καὶ μεγαλοπρεπεῖς καὶ ἀνδρὶ φιλοσόφῳ προση-
κούσας· τὴν τε Κύρου παιδείαν, εἰκόνα βασιλέως |
778 ἀγαθοῦ καὶ εὐδαίμονος· καὶ τὴν ἀνάβασιν τοῦ νεω-
τέρου Κύρου, ᾧ καὶ αὐτὸς συνανέβη, μέγιστον ἐγκώ-
μιον ἔχουσιν τῶν συστρατευσαμένων Ἑλλήνων· καὶ 10
τρίτην ἔτι τὴν Ἑλληνικὴν καὶ ἣν κατέλιπεν ἀτελῇ
Θουκυδίδης, ἐν ᾗ καταλύονται τε οἱ τριάκοντα καὶ τὰ
τείχη τῶν Ἀθηναίων, ἃ Λακεδαιμόνιοι καθείλον, αὐθις
ἀνίσταται. οὐ μόνον δὲ τῶν ὑποθέσεων χάριν ἄξιός 2
ἐπαινεῖσθαι [ζηλωτὴς Ἡροδότου γενόμενος], ἀλλὰ καὶ 15
τῆς οἰκονομίας· ταῖς τε γὰρ ἀρχαῖς αὐτῶν ταῖς πρε-
πωδεστάταις κέχρηται καὶ τελευτὰς ἐκάστη τὰς ἐπιτη-
δειοτάτας ἀποδέδωκε, μεμέρικέν τε καλῶς καὶ τέταχεν
καὶ πεποίκιλκε τὴν γραφὴν. ἥθός τε ἐπιδείκνυνται θεο-
σεβὲς καὶ δίκαιον καὶ καρτερικὸν καὶ εὐπρεπές, ἀπάσαις 20
τε συλλήβδην κεκοσμημένον ἀρεταῖς· καὶ ὁ μὲν πραγμα-
τικὸς τύπος αὐτῷ τοιοῦτος.

ὁ δὲ λεκτικὸς πῇ μὲν ὅμοιος Ἡροδότου, πῇ δὲ ἐν- 3

1 φίλιστος P φίλιτος V¹ 4 πραγματικὸν E 5 τῶν ἱστο-
ριῶν om E 7 εἰκόνα παιδείαν ordine numeris adpositis cor-
recto P¹ 10 ἔχουσιν] περιέχουσιν malebat Herwerdenus
11 καὶ ἦν] ἱστορίαν ἦν cum Kruegero Herwerdenus. fort ἔνθεν
an ὅθεν? 13 ἀθῶνων E¹ 14 ἀνίστανται libri: corr Her-
werdenus 15 ζηλωτὴς Ἡροδότου γενόμενος suspectavit Krue-
gerus conl u 3 16 πρεπεδεστάτους P 17 ἐπιτηδειότητος P
18 μεμέρικε E(PB?) s | τέταχε Es 19 τὴν ἀρχὴν sed in
marg γὰρ τὴν γραφὴν P 20 εὐπετέες libri: corr Rademacher
21 κεκ. ταῖς ἀρεταῖς E

δεέστερος. καθαρὸς μὲν γὰρ τοῖς ὀνόμασιν ἱκανῶς
καὶ σαφῆς <καὶ ἐναργῆς> καθάπερ ἐκείνος· ἐκλέγει δὲ
ὀνόματα συνήθη | τε καὶ προσφυῇ τοῖς πράγμασι, καὶ 779
συντίθησιν αὐτὰ ἡδέως πᾶν καὶ κεχαρισμένως οὐχ
5 ἦττον Ἡροδότου. ὕψος δὲ καὶ κάλλος καὶ μεγαλοπρέ-
πειαν καὶ τὸ λεγόμενον ἰδίως πλάσμα ἱστορικὸν Ἡρό-
4 δοτος ἔχει· οὐ γὰρ μόνον οὐκ ἴσχυσε τοῦτο παρ' αὐτοῦ
λαβεῖν, ἀλλὰ καὶ ποτε διεγείραι βουληθῇ τὴν φράσιν,
ὀλίγον ἐμπνεύσας ὥσπερ ἀπόγειος αὖρα ταχέως σβέν-
10 νυται * * μακρότερος γὰρ γίνεται τοῦ δέοντος ἐν
πολλοῖς, καὶ τοῦ πρέποντος οὐχ ὥς Ἡρόδοτος ἐφάπτε-
ται τῶν προσώπων εὐτυχῶς, ἀλλ' ἐν πολλοῖς ὀλίγωρός
ἐστίν, ἅν τις ὀρθῶς σκοπῇ.

5 Φίλιστος δὲ Θουκυδίδη μᾶλλον <ἂν> δόξειεν ἔοι-
15 κέναι καὶ κατ' ἐκείνον κοσμεῖσθαι τὸν χαρακτήρα.
οὔτε γὰρ | ὑπόθεσιν εἴληφε πολυωφελῆ καὶ κοινὴν, 780
[ὥσπερ Θουκυδίδης] ἀλλὰ μίαν καὶ ταύτην τοπικὴν·
διήρηκε δ' αὐτὴν εἰς γραφὰς δύο, Περὶ Σικελίας μὲν
τὴν προτέραν ἐπιγράφων, Περὶ Διονυσίου δὲ τὴν
20 ὑστέραν. ἔστι δὲ μία· καὶ τοῦτο γνολῆς ἂν ἀπὸ τοῦ
2 τέλους τῆς Σικελικῆς. τάξιν δὲ οὐ τὴν κρατίστην
ἀποδέδωκε τοῖς δηλουμένοις ἀλλὰ δυσπαρακολούθητον,

1 καθαρῶς P 2 καὶ ἐναργῆς suppleui ex epitoma p 208, 7 |
δὲ] τε Holwellus 6 an <οἶον> Ἡρόδοτος <οὐκ> 7 οὐχ
ἴσχυσε PB 8 ποτε διεγείρει τὴν E | βουληθῇ libri praeter
E: corr Herwerdenus 9 σβέννυται B¹ 10 hiatus notavi.
intercidit propositio sequentis περὶ τοῦ πρέποντος disputationis
11 οὐχ libri: καὶ οὐχ s 12 τοῖς προσώποις conl p 208, 11
Sauppius cf Pantazides Philistoris 1862 fasc II p 72 | προσό-
πων V 14 ἂν cum Herwerdeno inserui 16 πολυωφελῆ
mg M² πολὺ ἀφελῇ M¹ ceterique: corr Sylburgius cf t I 410, 12
17 ὥσπερ <οὐδὲ> Θουκυδίδης cl 243, 2 Crusius. ego deleui
18 εἰς ἐπιγραφὰς libri: corr Kruegerus 19 περὶ] περὶ
δὲ B¹

χείρον τῆς Θουκνδίδου. καὶ πράγμα ἔξωθεν οὐ βού-
 λεται παραλαμβάνειν, ὥσπερ οὐδὲ Θουκνδίδης, ἀλλ'
 ἔστιν ὁμοειδής. ἡθὺς τε κολακικὸν καὶ φιλοτύραννον
 ἐμφαίνει καὶ ταπεινὸν καὶ μικρολόγον. τῆς δὲ λέξεως 3
 ἡ Θουκνδίδης κέχρηται τὸ μὲν σημειῶδες καὶ περίερ- 5
 γον πέφενγεν, τὸ δὲ στρογγύλον καὶ πυκνὸν καὶ ἐν-
 781 θυμηματικὸν ἐκμέμακται. τῆς μέντοι καλλιλογίας τῆς
 ἐκείνου καὶ <τῆς σεμνότητος καὶ> τοῦ πλούτου τῶν
 ἐνθυμημάτων καὶ πολὺ ὑστερεῖ. οὐ μόνον δ' ἐν τού- 4
 τοις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς σχηματισμούς· ἡ μὲν γὰρ 10
 πλήρης σχημάτων (καὶ οὐδὲν οἶμαι περὶ τῶν φανερῶν
 ἐπὶ πλεον δεῖν λέγειν), ἡ δὲ Φιλίστου φράσις ὁμοει-
 δής πᾶσα δεινῶς καὶ ἀσχημάτιστος ἔστι· καὶ πολλὰς
 εὗροι τις ἂν περιόδους ὁμοίως ἐφεξῆς ὑπ' αὐτοῦ σχη-
 ματιζομένας, οἷον ἐν ἀρχῇ τῆς δευτέρας τῶν περὶ Σι- 15
 κελίας· 'Συρακόσιοι δὲ παραλαβόντες Μεγαρεῖς καὶ 5
 Ἐνναίους, Καμαριναῖοι δὲ Σικελούς καὶ τοὺς ἄλλους
 συμμάχους πλὴν Γελῶν ἀθροίσαντες, Γελῶι δὲ
 Συρακοσίους οὐκ ἔφασαν πολεμήσειν· Συρακοῖοι δὲ
 πυνθανόμενοι Καμαριναίους τὸν Ἵρμινον διαβάοντας—' 20

16 Philistus fr 8 p 186 Muell

1 χείρονα ci Sylburgius ἔτι χείρον Reiskius | πράγματ'
 Herwerdenus 2 παραλαμβάνειν ME: περιλαμβάνειν VPBs
 3 ἡθὺς δὲ Herwerdenus 5 τὸ μὲν Sylburgius: ἡ (ἡ E) μὲν
 libri 6 πέφενγεν MEVP πέφυκε Bs: corr Sylburgius | πυκνὸν
 epitoma: πυκρὸν libri 7 ἐκμέμακται Kruegerus: μέμικται libri
 8 τῆς σεμνότητος καὶ suppleui ex epitoma 9 καὶ] κατὰ
 libri | ὑστερεῖ] immo καθυστερεῖ | δ' ἐν] δὲ libri: corr Hol-
 wellus 10 γὰρ <ποικίλη? καὶ> πλήρης Holwellus 11 καὶ
 . . . 12 λέγειν deleuit Herwerdenus 14 ὑπ' αὐτοῦ Vs: ὑφ'
 αὐτοῦ ME ὑφ' αὐτοῦ PB 15 σικελίαν libri: corr s 16 Συρα-
 κοῖοι Es et sic infra 19 συρακοσίους οὐκ MVPB συρακον-
 σίους οὐκ Es: corr Stephanus p 77 20 Ἵρμινον libri: Ἵρ-
 μινὸν s

- 6 ταῦτα δὲ ἀηδὴ πάνυ ὄντα ἔμοι φαίνεται. μικρὸς τε
 παρὰ πᾶσαν ἰδέαν ἐστὶ καὶ εὐτελής, ἔαν τε πολιορκίας
 διηγῇται ἔαν τε οἰκισμούς, ἔαν τε ἐπαίνους ἔαν τε
 ψόγους | διαπορεύηται. ἀλλ' οὐδὲ τοῖς μεγέθεσι τῶν 782
 5 ἀνδρῶν συνεξιῶν τοὺς λόγους, ἀλλὰ ψοφοδεεῖς καὶ
 τοὺς <κρατίστους> δημηγοροῦντας καταλείπων τὰς δυ-
 νάμεις καὶ τὰς προαιρέσεις ὁμολους ἅπαντας ποιεῖ.
 εὐστομίαν δὲ τινα φυσικὴν εἰσφέρεται κατὰ τὴν ἐρμη-
 νείαν καὶ σύνεσιν ἐπιτευκτικὴν τοῦ μετρίου. πρὸς δὲ
 10 τοὺς ἀληθινοὺς ἀγῶνας ἐπιτηδειότερος Θουκυλίδου.
 6 Θεόπομπος δὲ Χίος ἐπιφανέστατος πάντων <τῶν>
 Ἰσοκράτους μαθητῶν γενόμενος καὶ πολλοὺς μὲν πανη-
 γυρικούς, πολλοὺς δὲ συμβουλευτικούς συνταξάμενος
 λόγους ἐπιστολάς τε τὰς Χιακὰς ἐπιγραφομένας καὶ
 15 ὑποθήκας ἄλλας λόγου ἄξιαι, ἱστορίαν πεπραγματευ-
 2 μένος ἄξιος ἐπαινέσθαι πρῶτον μὲν τῆς ὑποθέσεως
 τῶν ἱστοριῶν (καλαὶ γὰρ ἀμφότεραι, ἥ μὲν τὰ λοιπὰ
 τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου περιέχονσα, ἥ δὲ τὰ 783
 Φιλίππῳ πεπραγμένα), ἔπειτα τῆς οἰκονομίας (ἀμφό-
 20 τεραι γὰρ εἰσιν εὐπαρακολούθητοι καὶ σαφεῖς), μάλιστα
 δὲ τῆς ἐπιμελείας τε καὶ φιλοπονίας τῆς κατὰ τὴν

1 μικρὸς δὲ Herwerdenus 2 παρὰ solito compendio M:
 περὶ ceteri | καὶ ἀτελής libri: corr Boissonadius ad Eunapium
 p 579 | ἔαν τε . . . 4 ψόγους] in his cola nonnulla intercidisse
 ex epitoma p 209, 8–10 uideas 4 τοῖς] ταῖς PB 5 συν-
 εξιῶν B¹ om E | ψοφώδεις τοὺς fuit cum conicerem 6 κρα-
 τίστους suppleui. ampliorem hiatum Crusius statuit | καταλεί-
 πειν libri 7 ὁμοίους MVP: ὁμοίως EBs | ἅπαντα E 9 πρὸς
 τε ci A Schaefer 11 τῶν Herwerdeno debetur 13 δὲ om P
 14 Χιακὰς] ἀρχαῖκας libri ἀρχαῖκας s: corr Westermannus
 De epistolarum scriptoribus graecis fasc VIII p 8 cf A Schaefer
 de Demosthene t III² p 306, 2 | ἐπιγραφομένας MEVB: γραφο-
 μένας Ps 15 ἄξιαν ἱστορίαν libri 19 εἰκονομίας M
 21 ἐπιμελείας M | τῆς κατὰ] κατὰ E

συγγραφὴν· δηλὸς γάρ ἐστιν, εἰ καὶ μηδὲν ἔγραψε, πλείστην μὲν παρασκευὴν εἰς ταῦτα παρεσκευασμένος, μεγίστας δὲ δαπάνας εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν τετελεκώς, καὶ πρὸς τούτοις πολλῶν μὲν αὐτόπτης γεγενη- 3 μένος, πολλοῖς δ' εἰς ὁμιλίαν ἔλθων ἀνδράσι τοῖς 5 τότε πρωτεύουσι καὶ στρατηγοῖς δημαγωγοῖς τε καὶ φιλοσόφοις διὰ τὴν συγγραφὴν· οὐ γὰρ ὥσπερ τινες πάρεργον τοῦ βίου τὴν ἀναγραφὴν τῆς ἱστορίας ἐποιήσατο, ἔργον δὲ τὸ πάντων ἀναγκαιότατον. γνολὴ δ' ἂν τις αὐτοῦ τὸν πόνον ἐνθυμηθεὶς τὸ πολύμορφον τῆς 10 γραφῆς· καὶ γὰρ ἔθνων εἰρηκεν οἰκισμοὺς καὶ πόλεων 4 κτίσεις ἐπελήλυθε, βασιλέων τε βίους καὶ τρόπων 784 ἰδιώματα δεδήλωκε, καὶ | εἴ τι θαυμαστὸν ἢ παράδοξον ἐκάστη γῇ καὶ θάλασσα φέρει, συμπεριείληφεν τῇ πραγματείᾳ. καὶ μηδεὶς ὑπολάβῃ ψυχαγωγίαν ταύτ' εἶναι 15 μόνον· οὐ γὰρ οὕτως ἔχει, ἀλλὰ πᾶσαν ὡς ἔπος εἰπεῖν ὠφέλειαν περιέχει. ἵνα δὲ πάντ' ἀφ' ὧ τᾶλλα, τίς οὐχ ὁμο- 5 λογῇσει τοῖς ἀσκοῦσι τὴν φιλόσοφον ῥητορικὴν ἀναγκαῖον εἶναι πολλὰ μὲν ἔθνη καὶ βαρβάρων καὶ Ἑλλήνων ἐκμαθεῖν, πολλοὺς δὲ νόμους ἀκοῦσαι πολιτειῶν τε σχήματα, 20 καὶ βίους ἀνδρῶν καὶ πράξεις καὶ τέλη καὶ τύχας; τού- 6

1 μηδὲν <τούτων> Hellerus Philologi t XXIII p 553. exspectes μὴ διαρρήδην 3 τετελεκώς M¹ 5 ὁμιλίαν PB
6 πρωτεύουσι M | ante καὶ στρατηγοῖς nomen intercidisse uidetur
7 οὐ γὰρ... 8 ἀναγραφὴν MEVB: om Ps 9 ἀναγκαιό-
τερον libri: corr Sylburgius | γοίη B¹ γνολὴ E 10 πολύμορ-
τῆς P¹ 11 καὶ γὰρ MEVB: καὶ γὰρ καὶ Ps 12 τόπων
cum Sylburgio Reiskius 14 συμπεριείληφεν ἐν τῇ libri: corr
Kruegerus 15 ὑπολάβοι E 16 πᾶσιν libri: corr Her-
werdenus 17 περιέχει MVB: παρέχει EPs 18 ἀκούουσι
libri: corr Holwellus cf Vlietius stud crit p 11 19 ἔθνη
libri: corr Holwellus | ἑλλ. καὶ βαρβ. E 20 ἀκριβῶσαι Her-
werdenus | πολιτειῶν τε VB πολιτῶν τε ME: πολιτειῶν Ps
21 τέλη] fuit qui γένη coniceret

τοῖς τοίνυν ἅπασαν ἀφθονίαν δέδωκεν οὐκ ἀπεσπασμέ-
 νην τῶν πραγμάτων ἀλλὰ συμπαροῦσαν. πάντα <τε>
 δὴ ταῦτα ζηλωτὰ τοῦ συγγραφέως, καὶ ἔτι πρὸς τού-
 τοις ὅσα φιλοσοφεῖ παρ' ὅλην τὴν <συγγραφὴν περὶ>
 5 δικαιοσύνης καὶ εὐσεβείας καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν πολ-
 7 λούς καὶ καλοὺς διεξερχόμενος λόγους. τελευταῖόν
 ἐστὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ χαρακτηριστικώτατον, ὃ παρ'
 οὐδενὶ τῶν ἄλλων συγγραφέων οὕτως ἀκριβῶς ἐξείρ- 785
 γασται καὶ δυνατῶς οὔτε τῶν πρεσβυτέρων οὔτε τῶν
 10 νεωτέρων· τί δὲ τοῦτό ἐστι; τὸ καθ' ἑκάστην πρᾶξιν
 μὴ μόνον τὰ φανερά τοῖς πολλοῖς ὁρᾶν καὶ λέγειν,
 ἀλλ' ἐξετάζειν καὶ τὰς ἀφανεῖς αἰτίας τῶν πράξεων καὶ
 τῶν πραξάντων αὐτὰς καὶ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, ἃ μὴ
 ῥάδια τοῖς πολλοῖς εἰδέναι, καὶ πάντα ἐκκαλύπτειν τὰ
 15 μυστήρια τῆς τε δοκούσης ἀρετῆς καὶ τῆς ἀγνοουμέ-
 8 νης κακίας. καὶ μοι δοκεῖ πως ὁ μυθευόμενος ἐν
 Ἄιδου τῶν ψυχῶν ἀπολυθεισῶν τοῦ σώματος ἐξετασμός
 ἐπὶ τῶν ἐκεῖ δικαστῶν οὕτως ἀκριβῆς εἶναι ὥς ὁ διὰ
 τῆς Θεοπόμπου γραφῆς γιγνόμενος. διὸ καὶ βάσκανος
 20 ἔδοξεν εἶναι, προσλαμβάνων τοῖς ἀναγκαίοις τινὰ ὄνει-
 δισμοῖς κατὰ τῶν ἐνδόξων προσώπων οὐκ ἀναγκαῖα
 πράγματα, ὁμοίον τι ποιῶν τοῖς λατροῖς, οἳ τέμνουσι

1 ἅπασιν libri: corr Herwerdenus 2 τε restitui 3 δὲ libri:
 corr Herwerdenus 4 ὅλην τὴν libri: ὅλην τὴν <ἱστορίαν περὶ>
 Sylburgius 5 δικαιοσύνην καὶ εὐσεβείαν libri: corr idem |
 καὶ τῶν] καὶ περὶ τῶν s 7 ἐστὶ] ἐπὶ E | ὃ παρ'] ὃ παρ Her-
 werdenus 9 καὶ δύναται libri: corr Holwellus 10 ἐστὶ ex
 ἔστιν corr M¹ 13 αὐτὰς <τὰς διανοίας> καὶ τὰ Reiskius
 αὐτὰς τὰ Kruegerus αὐτὰ τὰ Herwerdenus 16 πως] ὥς
 libri: οὐδ' olim conieceram | ἐν Ἄιδου emendatione palmari
 A Schaefer Philologi t XXV p 694: εἶναι libri 18 ὥς ὁ] ὁ s
 20 προσλαμβάνων MEVB: προλαμβάνων Ps | τοῖς ἀναγκαίοις
 τινὰ ME: τινὰ τοῖς ἀναγκαίοις VPBs 21 κατὰ Reiskius: καὶ
 τὰ libri | προσόπων V 22 πράγματα] fort ἐπηρεάσματα. quam-

καὶ καλοῦσι τὰ διεφθαρμένα τοῦ σώματος ἕως βάθους
τὰ καυτήρια καὶ τὰς τομὰς φέροντες, οὐδὲν τῶν ὕγαι-
786 νότων καὶ κατὰ φύσιν | ἐχόντων στοχαζόμενοι. τοι-
οῦτος μὲν δὴ τις ὁ πραγματικὸς Θεοπόμπου χαρακτήρ.

ὁ δὲ λεκτικὸς Ἰσοκράτει μάλιστα ἔοικε· καθαρὰ τε 9
γὰρ ἡ λέξις καὶ κοινὴ καὶ σαφής, ὑψηλὴ τε καὶ μεγα- 6
λοπρεπής καὶ τὸ πομπικὸν ἔχουσα πολὺ, συγκειμένη
τε κατὰ τὴν μέσσην ἁρμονίαν, ἡδέως καὶ μαλακῶς
ῥέουσα. διαλλάττει δὲ τῆς Ἰσοκρατείου κατὰ τὴν πι-
κρότητα καὶ τὸν τόνον ἐπ' ἐνίων, ὅταν ἐπιτρέψῃ τοῖς 10
πάθεσι, μάλιστα δ' ὅταν ὀνειδίξῃ πόλεσιν ἢ στρατηγοῖς
πονηρὰ βουλευματα καὶ πράξεις ἀδίκους (πολὺς γὰρ 10
ἐν τούτοις), καὶ τῆς Δημοσθένους δεινότητος οὐδὲ
κατὰ μικρὸν διαφέρει, ὥς ἐξ ἄλλων πολλῶν ἂν τις
ἴδοι καὶ τῶν Χιακῶν ἐπιστολῶν, ἃς τῷ <συμφύτῳ> 15
πνεύματι ἐπιτρέψας γέγραπεν. εἰ δ' ὑπερείδεν ἐν τού-
τοις ἐφ' οἷς μάλιστα δὴ ἐσπούδακε τῆς τε συμπλοκῆς
787 τῶν φωνηέντων γραμμάτων | καὶ τῆς κυκλικῆς εὐρυθ-
μίας τῶν περιόδων καὶ τῆς ὁμοειδείας τῶν σχημα-
τισμῶν, πολὺ ἀμείνων ἂν ἦν αὐτὸς ἑαυτοῦ κατὰ τὴν 20
φράσιν.

ἔστι δὲ ἃ καὶ κατὰ τὸν πραγματικὸν τόπον ἀμαρ- 11
τάνει, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς παρεμβολάς· οὔτε γὰρ

quam illud nescio an defendi possit conl Plutarcho de Herod
malign 3 p 855^b 1 ἕως MEVB¹: ὥς Ps mg B 2 τὰ[s]
cum litura B | οὐδὲν MEVB: οὐδὲ Ps 4 θεοπέμπου M
5 καθαρὰ τε MEVB: καθαρὰ Ps 14 κατὰ] παρὰ Herwerdenus
15 ἁγαιῶν libri ἁρχαῖων s cf p 244, 14 | post τῷ lacunam
IX uel X litterarum ME, XI aut XII V, V aut VI indicat B, nul-
lam Ps: σφοδρῶ suppleuit Herwerdenus. possis etiam ἐναγωνίῳ
cf t I 360, 11 17 μάλιστα δὴ] μάλιστα ἂν libri μάλιστα cī
Kruegerus 19 ὁμοειδείας E 22 τὸν πραγματικὸν E | τύπον
Sylburgius. cf adn p 239, 1 23 παρεμβολάς libri: corr
Kiesslingius et Vlietius stud crit p 8 s cf t I 435, 9; παρεμβο-

ἀναγκαῖαι τινες αὐτῶν οὐτ' ἐν καιρῷ γενόμεναι, πολὺ
 δὲ τὸ παιδιῶδες ἐμφαίνουσαι· ἐν αἷς ἔστι καὶ τὰ περὶ
 Σιληνοῦ τοῦ φανέντος ἐν Μακεδονίᾳ καὶ τὰ περὶ τοῦ
 δράκοντος τοῦ διανανμαχήσαντος πρὸς τὴν τριήρη καὶ
 ἄλλα τούτοις οὐκ ὀλίγα ὅμοια.

Οὗτοι παραληφθέντες οἱ συγγραφεῖς ἀρκέσουσι τοῖς
 ἀσκοῦσι τὸν πολιτικὸν λόγον ἀφορμὰς ἐπιτηδεῖους παρα-
 δειγμάτων παρασχεῖν εἰς ἕπασαν ἰδέαν.

λὰς Valckenaerius ad Herodotum IV 167 1 γενόμεναι] γινόμεναι Es 2 αἷς EV: οἷς reliqui | καὶ τὰ MEVB: καὶ Ps 3 Σιληνοῦ] Σειληνοῦ s | καὶ περὶ (om τὰ) E 6 Οὗτοι Holwellus: τούτοις libri 8 πᾶσαν E | ἐπιστολῆς τέλος subscribit M. 'ad finem epistolae non nulla videntur deesse' Kruegerus adnotat.

CETERORVM DIONYSII DE ARTE LIBRORVM VESTIGIA

QVINTILIANVS III 1, 16 'fecit deinde uelut propriam Hermagoras uiam, quam plurimi sunt secuti. cui maxime par atque aemulus uidetur Athenaeus fuisse. multa post Apollonius Molon, multa Areus, multa Caecilius et Halicarnaseus Dionysius'. 5

5 eodem modo Caecilio Dionysium Quintilianus IX 3, 89
infra p 252, 5) subiungit

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΤΡΕΧΟΝΤΑΣ ΑΤΤΗΣ ΛΔΙΚΩΣ

DIONYSIUS de Thucydide 2 p 327, 21 τὸ φιλό-
νεικον τοῦτο καὶ δύσερι καὶ προσυλακτοῦν εἰκῇ πᾶσιν
ἐν παντὶ πεφυλαγμένος τῷ βίῳ μέχρι τοῦ παρόντος
καὶ οὐδεμίαν ἐκδεδωκὼς γραφὴν ἐν ἧ κατηγορῶ τινος,
5 ἔξω μιᾶς πραγματείας, ἣν συνεταξάμην ὑπὲρ
τῆς πολιτικῆς φιλοσοφίας πρὸς τοὺς κατατρέ-
χοντας αὐτῆς ἀδίκως.

- 37 LAERTIUS DIOGENES X 3 s Διότιμος δ' ὁ Στω-
κὸς δυσμενῶς ἔχων πρὸς αὐτὸν πικρότατα αὐτὸν
10 (Ἐπίκουρον) διαβέβληκεν . . . (4) ἀλλὰ καὶ οἱ περὶ
Ποσειδώνιον τὸν Στωικὸν καὶ Νικόλαος καὶ Σωτίων
ἐν τοῖς δώδεκα τῶν ἐπιγραφομένων Διοκλείων ἐλέγχων,
ἃ ἔστι περὶ τῆς εἰκάδος, καὶ Διονύσιος ὁ Ἀλικαρ-
νασεύς. καὶ γὰρ σὺν τῇ μητρὶ περιούντα αὐτὸν ἐς
15 τὰ οἰκίδια καθαρμὸς ἀναγινώσκειν, καὶ σὺν τῷ πατρὶ
γράμματα διδάσκειν λυπροῦ τινος μισθαρίου. ἀλλὰ
καὶ τῶν ἀδελφῶν ἓνα προαγωγέειν. καὶ Λεοντίῳ συν-
εῖναι τῇ ἑταίρῃ. τὰ δὲ Δημοκρίτου περὶ τῶν ἀτόμων
καὶ Ἀριστίππου περὶ τῆς ἡδονῆς ὡς ἴδια λέγειν κτλ.

6 πολιτικὴν φιλοσοφίαν artem rhetoricam dicit ut t I p 6, 25
cf 3, 11. 4, 19 al 8 fr 37 Blassius De Dionysii Hal scriptis
rhetoricis p 23 recte huc reuocavit. inter artis rhetoricae
obtrectatores Epicurei facile primum locum tenebant 14 cre-
das conuicia tralaticia, quae Laertius § 6 et 7 colligit, plera-
que a Dionysio repetita esse. sed quae protulerit quae negle-
xerit ignorabimus. igitur prima tantum, quae sine auctore
afferuntur, exempli causa adposui 14—16 cf Demosth or
XVIII 258 s. 265.

ΠΕΡΙ ΕΚΛΟΓΗΣ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

DIONYSIVS de comp uerb p 5, 15 ad Metilium Rufum: ἐὰν δ' ἐγγένηται μοι σχολή, καὶ περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὀνομάτων ἐτέραν ἐξολίσσω σοι γραφήν, ἵνα τὸν λεκτικὸν τόπον τελείως ἐξεργασμένον ἔχῃς. ἐκείνην μὲν οὖν τὴν πραγματείαν εἰς νέωτα πάλιν ὥραις 5 ταῖς αὐταῖς προσδέχου θεῶν ἡμᾶς φυλαττόντων ἀσινεῖς τε καὶ ἀνόσους, εἰ δὴ ποτε ἄρα τούτου πέπρωται βεβαίως τυχεῖν. idem ibid p 8, 4 πολλῶν καὶ μεγάλων ὄντων θεωρημάτων περὶ τὴν ἐκλογήν, ὑπὲρ ὧν πολλὸς ἐγένετο φιλοσόφοις τε καὶ πολιτικοῖς ἀνδράσι λόγος. 10

Steteritne Dionysius promissis necne, non constat. certum enim eius libri uestigium non exstat. fallit testimonium scholiorum Hermog de u ὑπόξυλος apud Schaeferum ad Gregor Cor p 241 uel in Bekkeri Anecd Gr p 1073 cf Walzii Rhet t V p 486, 12 adn 15 καὶ Διονύσιος ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ὀνομάτων: quod ad Aelium Dionysium atticistam referri facile intellegas conl Photio lex p 629, 22.

fieri potest ut Caecilii libri duo Κατὰ Φρυγῶν aut Dionysium a coeptis reuocauerint aut eius librum si- 20 milem obliuione presserint.

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΩΝ

QVINTILIANVS IX 3, 87 'Olim plura de figuris quam necesse erat (89) haec omnia copiosius sunt executi, qui non ut partem operis transcurrerunt sed proprie libros huic operi dedicauerunt, sicut 5 Caecilius, Dionysius, Rutilius, Cornificius, Visellius alique non pauci'.

cf DIONYSIUS de comp uerb 8 p 32, 7 ἡ δὲ περὶ τὸν σχηματισμὸν (θεωρία) ποδαπή; οὐκ ἔστιν εἰς τρόπον τῆς ἐκφορᾶς ἀπάντων τῶν νοημάτων, ἀλλὰ τὰ μὲν ὡς ἀποφαινόμενοι λέγομεν 10 τὰ δ' ὡς πυνθανόμενοι, τὰ δ' ὡς εὐχόμενοι τὰ δ' ὡς ἐπιτάττοντες, τὰ δ' ὡς διαποροῦντες τὰ δ' ὡς ὑποτιθέμενοι, τὰ δὲ ἄλλως πως σχηματίζοντες, οἷς ἀκολούθως καὶ τὴν λέξιν πειρώμεθα σχηματίζειν. πολλοὶ δὲ δὴ πον σχηματισμοὶ καὶ τῆς λέξεως εἰσιν ὥσπερ καὶ τῆς διανοίας, οὗς οὐχ οἷόν τε κεφαλαιωδῶς 15 περιλαβεῖν, ἴσως δὲ καὶ ἄπειροι· ὑπὲρ ὧν καὶ πολὺς ὁ λόγος καὶ βαθεῖα ἡ θεωρία.

idem de Demosth 39 p 212, 10 πρὸς δὲ τοῖς ὁυθμοῖς (κυριώτατον) καὶ τὸ τοὺς σχηματισμοὺς γενναίους εἶναι καὶ ἀξιωματικοὺς οὐ μόνον τοὺς κατὰ τὰς νοήσεις ἀλλὰ καὶ κατ' 20 αὐτὴν τὴν λέξιν συνισταμένους. ἐξαριθμεῖσθαι δὲ νῦν, ὅσα γένη σχηματισμῶν ἔστι τῶν τε κατωνομασμένων καὶ τῶν ἀκατονομάστων, καὶ τίσιν αὐτῶν ἡ τοιαύτη μάλιστα πέφυκεν ἀρμονία χαίρειν, οὐκ ἔχω καιρόν.

Sed quae de figuris uel formis dicendi Dionysius prae- 25 cepisse traditur a scholiasta Aristidis t III p 273, 29 (cf p 304, 21 ss), ab Halicarnassensi aliena esse perspicias ex erroribus Iohannis Siculi t VI p 95, 4 W. Marcellini IV 190, 13 Tzetzae in Anecd Oxon IV 126, 6 nec fugit Blassium De Dionysii Hal scriptis rhetoricis p 29 aut Roesslerum in Dionysii scr rhet fragmentis p 43.

DIONYSII HALICARNASEI

QVAE VOLGO FEREBATUR

ARS RHETORICA

I

ARTIS GENERIS DEMONSTRATIVI

CAPITA SELECTA

- I τέχνη περὶ τῶν πανηγυρικῶν
 - II μέθοδος γαμηλίων
 - III μέθοδος γενεθλιακῶν
 - IV μέθοδος ἐπιθαλαμίων
 - V μέθοδος προσφωνηματικῶν
 - VI μέθοδος ἐπιταφίων
 - VII προτρεπτικὸς ἀθληταῖς
-

Instrumentum lectionis

- P codex Parisinus 1741 f. 1
G codex Guelferbytanus 14 f. 1
l uaria lectio exemplo Sylburgiano Lipsiensi adnotata, a
Schaefero in meletematis excerpta
a editio princeps Aldi Manutii 1508
s editio Roberti Stephani 1547
Sylb editio Sylburgii Francof. 1586
h editio Hudsonis
r editio I. I. Reiskii nomine publicata
-

I

Τέχνη περὶ τῶν πανηγυρικῶν

225 Πανηγύρεις εὔρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν εἰς ἀνά-
 παυσιν τῶν περὶ τὸν βίον αἰεὶ πόνων παραδιδόμεναι,
 ὥς που ὁ Πλάτων φησὶν, οἰκτειράντων τῶν θεῶν τὸ 5
 ἀνθρώπειον ἐπίπονον γένος· συνήχθησαν δὲ ὑπὸ ἀν-
 θρώπων σοφῶν, κατεστάθησαν δὲ ὑπὸ πόλεων κοινῇ
 226 κοινῷ δόγματι εἰς τέρεψιν καὶ ψυχαγωγίαν τῶν παρόν-
 των. συντέλεια δὲ ἢ εἰς τὰς πανηγύρεις ἄλλη ἄλλων·
 παρὰ μὲν τῶν πλουσίων δαπάναι χρημάτων, παρὰ δὲ 10
 τῶν ἀρχόντων κόσμος περὶ τὴν πανήγυριν καὶ τῶν
 ἐπιτηδείων εὐπορία· οἱ δὲ ἀθληταὶ τῇ ῥώμῃ τῶν σω-
 μάτων κοσμοῦσι τὴν πανήγυριν, καὶ ὅσοι γε δὴ Μουσῶν

5 Plato leg. II p 653^{cd}

2 † ΤΕΧΝΗ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΩΝ ÷ hoc solum
 inscripsit P¹ supra antiquam inscriptionem manus recentior
 fere saeculi XII scriptoris nomen ex f 29^v sumptum posuit
 nunc partim detritum partim cultello resectum Διονυσίου
 α....[ρ]νασεος, in mg dextro superiore m rec s. XIV hunc
 indicem capitum dedit μέθοδοι πανηγυρικῶν γαμηλίων γενεθλια-
 κῶν ἐπιθαλαμίων προσφωνηματικῶν ἐπιταφίων προτρεπτικῇ
 ἀθληταῖς, quem paucis mutatis pro titulo uendit at G
 3 πανήγυρις P: correx. G 4 αἰεὶ πόνων] μειζόνων P πόνων
 ex Platone Sylburgius Hermannus δίξυρῶν Iacobsius ad anth.
 Pal. t. III p 297 | παραδιδόμενα P διδόμεναι G παραδιδόμενη a
 6 ἀνθρώπειον P ἀνθρώπειον καὶ G ἀνθρώπων Sylburgius
 9 ἄλλη ἄλλων Schaeferus: ἀλλήλων P ἄλλη παρ' ἄλλων
 Sylburgius 13 κοσμοῦσιν a

καὶ Ἀπόλλωνος ὀπαδοί, τῇ μουσικῇ τῇ παρ' ἑαυτῶν.
 ἀνδρὶ δὲ περὶ λόγους ἐσπουδακότι καὶ σύμπαντα τὸν
 ἑαυτοῦ βίον ἀνατεθεικότι τούτοις πρέποι ἂν οἶμαι τοῖς
 τοιούτοις λόγοις κοσμεῖν τὴν πανήγυριν, τέχνη μετιόντι
 5 τὸν λόγον, ὥς μὴ κατὰ τοὺς πολλοὺς εἴη αὐτῷ γινό-
 μενος. φέρε οὖν εἰς τοῦτο, ᾧ Ἐχέκρατες, λέγωμέν σοι,
 ὥσπερ ὁδοῦ τινος ἀστιβοῦς τοῖς πολλοῖς ἡγεμόνες
 γιγνόμενοι, ἃ πάλαι παρὰ τῶν πατέρων τῆς ἡμεδαπῆς
 σοφίας παραλαβόντες ἔχομεν, ἐκεῖνοι δὲ καὶ οἱ ἔτι
 10 τούτων ἀνωτέρω παρ' Ἑρμοῦ τε καὶ Μουσῶν λαβεῖν
 ἔφασκαν οὐ μείον' ἢ ὁ | Ἀσκραῖος ποιμὴν [ποίησιν] 227
 2 παρὰ τῶν αὐτῶν τούτων ἐν τῷ Ἑλικῶνι. ἴθι οὖν σὺν
 τέχνῃ οὕτως μετῴμεν τοὺς λόγους.

Θεὸς μὲν γέ που πάντως πάσης ἡστεινοσὺν πανη-
 15 γύρεως ἡγεμῶν καὶ ἐπώνυμος, οἷον Ὀλυμπίων μὲν
 Ὀλύμπιος Ζεὺς, τοῦ δὲ ἐν Πυθοῖ Ἀπόλλων. ἀρχὴ μὲν
 δὴ τοῦ λόγου τοῦδε τοῦ θεοῦ, ὅστις ποτ' ἂν ἦ, ἔπαινος
 ἡμῖν γιγνέσθω, ὥσπερ πρόσωπόν τι τηλαυγὲς προκεί-
 μενος τοῦ λόγου. ἐπαινέσεις δὲ ἀπὸ τῶν προσόντων
 20 τῷ θεῷ· εἰ μὲν Ζεὺς, ὅτι βασιλεὺς θεῶν, ὅτι τῶν
 ὅλων δημιουργός· εἰ δὲ Ἀπόλλων, ὅτι μουσικῆς εὐρε-
 τής, ὅτι ὁ αὐτὸς Ἥλιος, Ἥλιος δὲ πάντων πᾶσιν ἀγα-

11 cf Hesiodus theog. 22—34 18 Pindarus Olymp. 6, 3
 ἔργον πρόσωπον χρῆθ' ἔμεν τηλαυγές

4 λόγοις del Hermannus | τῇ] . . . τὴν tribus litteris
 erasis P 5 ὥς <ἄν> Sauppis | γινόμενος G 6 λέγωμεν cum
 litura supra ω P fort ἐνέγνωμεν? 8 ἃ Schottus: ἦν P 9 ἐκεῖ-
 ν[οι] etiam acuto in circumflexum mutato P² 10 ἀνώτεροι ex
 ἀνωτέρω P² 11 μεῖον P | ποιήσιν glossema expunxi. quod si
 retineas, v. 12 τούτων <λαβὼν> ἐν scribendum erit | ἴσθι coni
 Schaeferus 13 οὕτως ex οὕτω εἰ P | μετῴων Pa: corr Elter
 18 γενέσθω a | προσώπειον P: corr Hudson 20 μὲν ex
 μιν P² 21 ἀπόλλω P¹ ἀπόλλω P²

θῶν αἴτιος· εἰ δὲ Ἡρακλῆς, ὅτι Διός, καὶ ἃ παρέσχευ
τῷ βίῳ. καὶ σχεδὸν ὁ τόπος συμπληρωθήσεται ἐξ ὧν
ἕκαστος ἢ εὗρεν ἢ παρέσχευ τοῖς ἀνθρώποις. ἐν βραχεὶ
δὲ ταῦτα, ὥς μὴ τοῦ ἐπιόντος ὁ λόγος ὁ προάγων
μείζων γίγνοιτο. |

5

228 Ἐφεξῆς ἐπιέναι χρὴ τὸν ἔπαινον τῆς πόλεως, ἐν 3
ἣ ἢ πανηγυρίς· περὶ θέσεως αὐτῆς, περὶ γενέσεως·
ἐν ᾧ τίς ὁ κτίστης θεὸς ἢ ἥρως, καὶ εἴ τι ἔχεις περὶ
αὐτοῦ εἰπεῖν· εἴ τι πέπρακται τῇ πόλει ἢ ἐν πολέμοις
ἢ ἐπ' εἰρήνης. ἀρμόσει δὲ καὶ περὶ μεγέθους λέγειν, 10
εἰ μεγάλη, ἢ <εἰ> σμικρά, ὅτι κάλλει διαφέρουσα, ὅτι
εἰ καὶ σμικρά, ἀλλὰ δυνάμει ἰσοῦται ταῖς μεγάλαις.
ὅσα περὶ κόσμον, οἶον ἱερῶν ἢ τῶν ἐν τούτοις ἀνα-
θημάτων, δημοσίων οἰκοδομημάτων, ἰδιωτικῶν, ὥς που
καὶ Ἡρόδοτος πεντῶροφα καὶ ἐξώροφα φησὶν εἶναι ἐν 15
Βαβυλῶνι· ἂν ποταμὸς ἢ μέγας ἢ καθαρὸς ἢ συμβαλ-
λόμενος τοῖς ἐνοικοῦσι τὴν χώραν· εἰ δὲ δὴ καὶ μῦθος
εἴη λεγόμενός τις περὶ τῆς πόλεως, οὕτω μὲν ἂν καὶ
πολλὴν γλυκύτητα ἔχοι ὁ λόγος.

Λεκτέον δὲ ἐπὶ τούτοις καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ ἀγῶνος, 4
229 τίς ἀρχὴ καὶ κατάστασις αὐτοῦ ἢ ἐφ' οἷς τισιν ἐτέθη, 21
εἴτε μῦθός τις εἴη εἴτε ἄλλό τι ἀρχαῖον. ἐν τούτῳ δὲ
γενόμενος μὴ ἀπλῶς παρέλθῃς τὸν τόπον, ἀλλὰ παρὰ-

15 Herodotus I 180 τὸ δὲ ἄστυ—πληρὲς οἰκίῶν τριωρό-
φων τε καὶ τετρωρόφων

1 et 3 παρέσχευ/// P² 2 συγκληρωθήσεται P: corr G 10 ἀρ-
μόσοι P 11 ἢ εἰ] ἢ P εἰ δὲ Schottus | ὅτι οὐ κάλλει P sed
οὐ pallidiore est atramento, deletum uoluit corrector 12 καὶ
σμικρά ἀλλὰ ommissa supra uersum add P² 13 κόσμον P:
κόσμον G¹ κόσμων G² cf p 260, 13sq 15 πεντῶροφα καὶ ἐξώ-
ροφα uolgo 19 ἔχει P 22 ἢ τι ἄλλο ante Schottum edebatur

- βαλεῖν χρόνῳ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀγῶνας. τοῦτο δ' εὐπο-
ρήσεις τῷ λόγῳ, οἷον ἀπὸ καιροῦ παραβάλλων· εἰ μὲν
πρὸς ἕαυ ἄγοιτο, ὅτι ἐν τῷ συμμετροτάτῳ πρὸς ἐκά-
τερα· εἰ δὲ ἐν χειμῶνι, ὅτι ἐν τῷ ἐρρωμενεστάτῳ καὶ
5 ἀνδρειοτάτῳ, ὥς ἂν εἴποι τις, καιρῷ· εἰ δ' ἐν θέρει,
ὅτι πρὸς ἄσκησιν καὶ <ῆ> θεωρία τῶν θεωμένων κατε-
στάθη, καὶ ὅτι ἔλεγχος τῆς προαιρέσεως, [ὥς] καὶ μὴ
ὄντων ἀθλητῶν τοὺς θεωμένους ἀγωνίζεσθαι. ἔχους
δ' ἂν καὶ τὸ φθινόπωρον ἐπαινεῖν καὶ [ὅτι] ἀπὸ συγκο-
10 μιδῆς τῶν καρπῶν καὶ ἀπὸ τοῦ ἤδη παύεσθαι τοὺς
ἀνθρώπους τῶν πόνων.
- 5 Σκοπεῖσθαι δὲ καὶ τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως τοῦ
ἀγῶνος δεῖ. εἰ μὲν μουσικὸς καὶ γυμνικὸς εἴη, ὅτι
τελεώτατος ὁ ἀγὼν καὶ ἀνευδεῶς κεκραμένος καὶ ῥώμῃ|
15 σωμαίων καὶ καλλιφωνία καὶ τοῖς λοιποῖς μέρεσι τῆς 230
μουσικῆς· εἰ δὲ γυμνικός, ὅτι τὴν μουσικὴν ὥς ἐκθη-
λύνουσιν τὴν ψυχὴν παρητήσατο, τὴν δὲ ῥώμην τῶν
σωμάτων παρέλαβεν, καὶ ὅτι ὁ τρόπος τῆς ἀγωνίας
χρήσιμος πρὸς τὴν ἀνδρείαν τὴν ἐν τοῖς πολέμοις.
- 6 Μὴ παρέργως δὲ μηδὲ αὐτὸν τὸν στέφανον παρέλ-
21 θῆς, ὅστις ἐπῆ (οὐδὲ γὰρ ἐν τούτῳ γενόμενος ἀπο-
ρήσεις ἐπαινῶν)· τὴν μὲν δοῦν, ὅτι ἱερὰ Διός, καὶ
ὅτι ἡ πρώτη καὶ πρεσβυτάτη τροφὴ τῶν ἀνθρώπων,
καὶ ὅτι οὐκ ἄφρωνος, ἀλλὰ καὶ ἐφθέγγατο ποτε ἐν

22 scholii recentioris nil dispiciebam nisi media fere uerba
τὴν δοῦν

1 τούτου Schottus 6 ἄσκησιν καὶ θεωρίαν P: correxit
Theodorus Nissen cf Horati a. p. 413 7 ὥς καὶ μὴ P²: ὅτι
μὴ P¹ καὶ μὴ G 9 ὅτι damnauit Sylburgius cf p 267, 22
16 ἐκθηλύνουσιν supra uersum P²: ἡδύνουσιν P¹ 18 παρέ-
λαβε uolgo 21 ὅστις εἴη P tu cf p 259, 12 de modo 297, 6

Δωδώνη. εἰ δὲ ἐλαία, ὅτι ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ὅτι ἄκος πόνων, καὶ ὅτι τὰ τρόπαια ἀπὸ τούτου τοῦ φυτοῦ ἀνέθεσαν οἱ παλαιοί, καὶ ὅτι τῆς νίκης τοῦτο σύμβολον τὸ φυτόν, καὶ ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ τούτῳ πρώτη ἐστέψατο νικήσασα τὸν Ποσειδῶνα, καὶ ὅτι οἰκειότατον 5 τοῖς ἀγωνιζομένοις (τὰ γὰρ γυμνάσια διὰ τοῦ ἐλαίου διαπονεῖται), καὶ ὅτι συναγωνίζεται πρὸς τὸν λόγον δι' οὗ πανηγύρεις κοσμοῦνται. καὶ τὴν δάφνην δὲ 231 ἐρεῖς ὅτι καὶ ἱερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ | μαντικὸν τὸ φυτόν· εἰ δὲ βούλει καὶ τοῦ μύθου ἐφάπτεσθαι τοῦ 10 περὶ τῆς Δάφνης, οὐδὲ τοῦτό σοι ἄπο τρόπου εἴη ἂν εἰρημένον. ὁμοίως δὲ καὶ ἕτερον εἰ ἐπέη, οἶονεῖ καρποὶ Δημητριακοὶ ἢ πίτυς, εὐπορήσεις που καὶ περὶ τούτων ἐκάστον. οὐκ ἔξω δὲ φιλοτιμίας οὐδὲ τὸ παραβαλεῖν τὸν στέφανον πρὸς τοὺς παρ' ἄλλοις. 15

Ὁ δέ σοι τοῦ παντὸς λόγον οἶονεῖ κολοφῶν ἐπήχθω 7 τοῦ βασιλέως ἔπαινος, καὶ ὅτι τῷ ὄντι ἀγωνοθέτης πάντων ἀγώνων ὁ τὴν εἰρήνην πρυτανεύων, δι' ἣν καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐπιτελεῖν οἶόν τε. ἤδη δέ τινες καὶ τοὺς διατιθέντας τοὺς ἀγῶνας ἐπήνεσαν, εἰ ἄρα ἔν- 20 δοξοί τινες οὗτοι, ὅτι καὶ ἐν ἄλλοις πρότερον γενόμενοι χρήσιμοι, καὶ ἐν τούτοις ὅτι φιλοτιμώτατοι. εἰ δὲ μὴ ἄλλα ἔχεις πρεσβύτερα, ὅτι ἀρχὴ τῆς φιλοτιμίας 232 τῆς περὶ τὴν πατρίδα μερίστη καὶ Ἑλληνικωτάτη.

7sq καὶ οἱ λόγοι τοῦ Δημοσθένους ἐλλυχνίων ἀπόξουσιν.
scholion saec XIV

1 ἐλαία P 4 τούτω πρώτῳ P τούτῳ τῷ τρόπῳ l Schaeferus
7 διαπονεῖται laborant medii generis est ut saepe, itaque
caue substituas διακονεῖται 11 ἀπο sic P 12 οἶονεῖ] οἶον
οἱ P cf p 268, 1 13 ἡ πιστοὺς P εἰ πίστεως G: corr Hudson |
εὐπορήσεις PG: εὐπορήσεις δὲ uolgo 16 οἶονεῖ P 22 φιλο-
τιμώτατοι P² 23 ἀλλὰ P¹

Ἡ δὲ λέξις ἄλλη μὲν κατὰ τὴν ἐκάστων φύσιν ἢ
 8 βούλησιν. εἰ δὲ δὴ κρατεῖν χρή τὴν ἐμὴν γνώμην, οὐ
 μονότροπον ταύτην συμβουλεύσαιμ' ἂν εἶναι ἀλλὰ ποι-
 κίλην καὶ μεμιγμένην, καὶ τὰ μὲν <ἐν> τῇ ἀφελείᾳ
 15 προάγοντα, τὰ δὲ ἐν ἀντιθέτοις τε καὶ παρισώσεσιν
 Ἰσοκράτους, τὰ δὲ διηρμένως. ταύτην γὰρ τὴν
 ὁδὸν καὶ τὸν τοῦ ἡμεδαποῦ χοροῦ ἡγεμόνα τε καὶ
 κορυφαῖον οἶδα μετιόντα <πάντῃ> ὥς ἔπος εἰπεῖν ἢ
 ἐν τοῖς πλείστοις, εἰ μή τι πρὸς εἶδος γράφειν τι
 10 προὔθετο· ἐκάστης δὲ ιδέας ἔδωκεν ἢ ὕλη τὴν ἀφορ-
 μὴν. δεῖ δὲ τοῖς νοήμασιν ἐπακολουθοῦσαν καὶ τὴν
 ἐρμηνεῖαν ἐπάγειν, οἷον τὰ μὲν ἀφηγηματικὰ καὶ μύθου
 τινὸς ἐχόμενα ἀφελῶς προάγοντα· ὅσα δὲ περὶ βασι-
 λέων ἢ θεῶν, σεμνῶς· ὅσα δὲ περὶ παραβολῶν καὶ 233
 15 συγκρίσεων, πολιτικῶς· εἰ μὴ ἄρα τις πρὸς τὸ ἀξίωμα
 <μία>ν τινὰ ιδέαν λόγου διὰ πάντων παρέχοιτο· ἐπι-
 δεικτικώτερον δὲ τὸ προειρημένον καὶ δημοτερεπότερον.

II

Μέθοδος γαμηλίων

20 Ἐμοὶ μὲν ἦν τερπνὸν αὐτὸν παρόντα καὶ συγχο-
 ρεύοντα καὶ ἀναβακχεύοντα μετὰ σοῦ τῆς φίλης ἔμοι

1 μὲν <ἄλλων> Schottus <ἄλλοτε> μὲν Schaeferus 2 δὴ G:
 δεῖ P 4 ἐν inserui | fort ἀφελεῖ 5 προάγοντα cf 271, 13 al
 6 τὰ δ' ἐν Schaeferus | διηρμένους P¹: διηρημένους P² διηρη-
 μένοις G. cf 276, 25. 283, 18 8 πάντῃ inserui ἢ πανταχοῦ
 Schottus 9 τι πρὸς Pa: τις πρὸς s, uolgo. alterum τι non
 recte suspectaueris 10 ἔδωκεν] ἔοικεν P cui supplendo παρ-
 ἔχειν post ἀφορμὴν inseruit Schottus auctore Sylburgio, χορη-
 γεῖν Schaeferus 12 οἷον P: οἷα G 15 πρὸς τὸ ἀξίωμα τινὰ
 PG: πρὸς τὴν ἀξίαν τινὰ uolgo 16 π[αν]των cum litura P
 19 titulum om G uolgo. scriptor ipse non γαμηλίωνς dicit sed
 γαμικούς cf adn p 269, 23 20 αὐτοῖς παρόντα P: corr Ga

κεφαλῆς ὑμνεῖν τε καὶ ἀνυμνεῖν τὸν μικρὸν ὕστερον
ἐπιτελεσθησόμενον γάμον καὶ ἄδειν γε τὸν ὑμέναιον
τὸν ἐπὶ τοῖς γάμοις πρέποντα λέγεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἔοικεν
δεσμός τις οὗτος ὁ πρὸς τοῖς λόγοις καὶ τῇ παιδεύσει
τῇ παρούσῃ διαίρειν ἡμᾶς τοῖς σώμασιν καὶ τοῖς τόποις 5
ἀπ' ἀλλήλων (μὴ γὰρ δὴ ταῖς ψυχαῖς τε καὶ διαθέσεσιν
καὶ εὐνοαῖς ταῖς ἐπ' αὐταῖς χωρισθείημέν ποτε), ἀλλ' |
234 οὖν ἔστω σοι ὥσπερ τι δῶρον παρ' ἐμοῦ εἰς συντέ-
λειάν τε καὶ κόσμον τῶν γάμων τὸ μὴδὲ τῶν περὶ τού-
των εἰωθότων λέγεσθαι μὴδὲ αὐτὸν ἀπείρως ἔχειν, εἴτ' 10
οὖν αὐτὸς καὶ παρὰ σεαυτῷ φυλάττειν βούλοιο εἴτε καὶ
ἐτέρῳ τινὶ τοῦτον οἶον ἔρανόνα τινα εἰς χάριν συνεισ-
φέρειν. τάχα μὲν οὖν καὶ αὐτὸς ἤδη ποτὲ καὶ ἄλλοτε
προανεκρούσω ἐν τοῖς τοιοῦτοις τῶν λόγων, ὁπηνίκα
κομιδῇ νέος ὢν παρ' ἐμοὶ τὴν πρώτην ὁδὸν τῶν ρητο- 15
ρικῶν μετήεις, τὰ τε ἄλλα γράφων καὶ συγγράφων
γυμνάσματά τε καὶ ἀσκήματα τῆς ρητορικῆς, καὶ δὴ
καὶ τὰς θέσεις οὕτω λεγομένας, καὶ τούτων τὰ εἰς τὸν
περὶ αὐτοῦ τοῦ γάμου λόγον συντείνοντα καὶ τὴν
προτροπὴν τὴν εἰς αὐτόν. προκεχειρίζεται γὰρ ἐν τοῖς 2
μάλιστα καὶ τοῦτο πρὸ πάντων τοῖς νεωτέροις εἰς 21
γραφὴν, εἰ γαμητέον. οὐ πόρρω δὲ οὐδ' ὁ νῦν ὑφ'
ἡμῶν προχειριζόμενος λόγος τῆς περὶ τὰς τοιαύτας
235 ἰδέας τῶν λόγων θήρας. ἀμέλει | γε τοιοῖςδε τόποις,
οἷς πὲρ πον καὶ ἐν ταῖς θέσεσιν ** ἀπὸ θεῶν, καὶ ὅτι 25

3 δ' ἔοικε uolgo 4 δεσμοῖς P¹ 6 διαθέσει/// P² 7 εὐ-
νοαῖς P: ἐννοαῖς a, uolg 8 συντελείαν ex συντέλειαν corr P²
10 μὴ, δὲ αὐτῶν P, a | εἰτοῦν P 11 καὶ ante παρὰ del
Sauppius 14 τὸν λόγον P 15 κομιδῇ P κομιδῇ rec P²
20 εἰς αὐτὰ P: corr Schottus 22 οὐδὲ νῦν ὁ ὑφ. Pa
24 γέ τοι οὐδὲ τούτοις οἷσπερ Pa γε τοιοῦτοις οἷς περ G
25 hiatus indicavi: intercidit e. c. καὶ ἐνταῦθα χρησάμεθα.
καὶ ἀρξόμεθα μὲν

οὔτοι οἱ εὐρόντες καὶ δείξαντες τοὺς γάμους τοῖς ἀν-
 θρώποις· Ζεὺς γὰρ καὶ Ἥρα, πρῶτοι ξευγνύντες τε καὶ
 συνδυάζοντες· οὕτω τοι ὁ μὲν καὶ πατήρ καλεῖται πάν-
 των, ἡ δὲ Ζυγία ἀπὸ τοῦ ξευγνύναι τὸ θῆλυ τῷ ἄρρενι,
 5 καὶ ἀπὸ τούτων τῶν θεῶν καὶ ὁ τῶν λοιπῶν θεῶν
 χορὸς παρῆλθεν εἰς τὸν βίον τῶν ἐπιφημισθέντων τοῖς
 γάμοις, γαμηλίων τε καὶ γενεθλίων οὕτως ὀνομαζο-
 μένων· καὶ ὅτι ὁ γάμος αἴτιος τοῦ τε ὀνομασθῆναι
 τούτους τοὺς θεοὺς καὶ τιμᾶσθαι· ἄνεν γὰρ τῶν γάμων
 10 οὐδ' ἂν αἱ τιμαὶ τούτων παρῆλθον εἰς ἀνθρώπους.
 3 Ἐφεξῆς ἐπάγειν χρὴ τὸν περὶ τῆς φύσεως λόγον,
 καὶ ὅτι τοῦτο αὐτῆς ἔργον, τὸ γεννᾶν τε καὶ κυῖσκειν·
 καὶ ὅτι διῆλθεν διὰ πάντων τὸ ἔργον αὐτῆς καὶ ζώων
 καὶ φυτῶν. εἶτα τὴν διαφορὰν ἐπ' αἰσθητοῦ τῆς ἐν τοῖς
 15 ἀνθρώποις μίξεως καὶ κοινωνίας, ὅτι τὰ μὲν | ἀπλῶς 236
 καὶ ὥς ἔτυχε μίγνυται, ὁ δὲ ἄνθρωπος τάξιν τινα
 καὶ νόμον ἐξεῦρεν τοῦ γάμου, οὐκ ἀγέληδὸν δίκην
 θηρίων ἐπιτρέπων μίγνυσθαι, ἀλλὰ σύμμιξιν καὶ κοι-
 νωνίαν δυοῖν τὴν προσφορωτάτην εἰς ἅπαντα τὸν βίον
 20 μεμηχανημένος. ἐν ᾧ, ὅτι τοῦ μὲν θηριώδους καὶ
 πεπλανημένου βίου ἀπηλλάγησαν, βίον δὲ ἡμέτερον καὶ
 τεταγμένον ἔσχον διὰ τοῦ γάμου. καὶ ὅτι θνητὸν ὄν
 γε τὸ ἀνθρώπειον ἐκ τῆς μίξεως καὶ κοινωνίας τοῦ
 γάμου ἀθάνατον γέγονεν, ἐκ τῆς διαδοχῆς τῶν ἐπιγι-

2 Ζεὺς τε καὶ Hermannus delet u 1 οὔτοι οἱ 3 συνδυάζοντες
 οὕτωτοι· ὁ μὲν sic distinguit P 6 τῶν ἐπὶ ἐπιφημισθέντων P¹

9 exspectes καὶ <τοῦ> τιμᾶσθαι 10 οὐδὲ ἂν P 13 διῆλθε
 uolgo | τῶν ἔργων P: corr Sylburgius 16 ἔτυχε ut 17 ἐξεῦρε
 uolgo 18 κοινωνίαι P¹ 19 τοῖν προσφορωτάτοι P: corr
 Thuanus 20 μηχανώμενος G 22 ὄν γε P 23 γε] γένος
 Schaeferus, debbat Hermannus 24 uolgo non post γέγονεν
 sed post ἐπιγινόμενον distinguebatur

νομένων ὥσπερ φῶς ἀναπτόμενον καὶ διαδιδόμενον ἀεὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις τῇ γεννήσει τοῦ ἀνθρώπου καὶ μήποτε ἀποσβεννύμενον. καὶ τοῦτον ἄν τις εἰποι δι- καίως ἔρανον κάλλιστον οὐ χρημάτων οὐδὲ κτημάτων τινῶν, ἀλλ' αὐτῆς τῆς φύσεως καὶ τοῦ γένους. 5

Εἴτα ἐξετάσεις ἐπὶ τούτοις, ὅσα προσγίνεται τοῖς 4 γεγαμηκόσι. πρῶτον μὲν πρὸς δόξαν, ὅτι ἐνδοξότεροι 237 τὸ κάλλιστον μέρος τῆς ἀρετῆς εὐθὺς ἀπὸ τῶν | γάμων ἀρχόμενοι καρποῦσθαι, τὴν σωφροσύνην· ὁ γὰρ γάμος εὐθὺς καὶ σωφροσύνης δόξαν περιτίθῃσι τοῖς ἀνθρώ- 10 ποῖς, καὶ οἱ τοιοῦτοι δοκοῦσιν τῆς μὲν ἀτάκτου μίξεως ἀπηλλάχθαι, πρὸς δὲ μίαν ἀφορᾶν μόνην τὴν ἑαυτοῦ ἑκαστος γυναικα. ἐκ δὲ τούτου καὶ ἐντιμότερους ἀνάγκη γίνεσθαι τοὺς ἀνθρώπους καὶ πιστοτέρους δοκεῖν καὶ εὐνουστέρους περὶ τὰς αὐτῶν πατρίδας ἐν παντὶ διὰ 15 τὸ ὥσπερ ὄμῃρα δεδωκέναι ταῖς πατρίσι τοὺς ἑαυτῶν παῖδας, δι' οὓς ἀναγκαῖον καὶ μᾶλλον εἰς τὰς συμ- βουλίας παραλαμβάνεσθαι.

Καὶ πρὸς λύπας δὲ καὶ τὰ δυσχερῆ τὰ ἐν τῷ βίῳ 5 γάμος χρησιμώτατος, κουφότερα ταῦτα παρασκευάζων 20 ὥσπερ φορτία, μεταδιδόντων ἡμῶν ταῖς ἑαυτῶν γυ- ναιξιν τῶν δυσχερῶν καὶ τῇ κοινωνίᾳ παρηγορουμένων. 238 ἐν δὲ τούτῳ καὶ τὰ ἡδέα ἀνάγκη τερπνότερα | φαίνε- σθαι, μὴ αὐτῶν ἐφ' ἑαυτῶν εὐφραινομένων, ἀλλὰ ἐχόν- των καὶ τοὺς συμπανηγυρίζοντας καὶ τοὺς συνευφραι- 25

1 διαδιδόμενον] διαμένον P cf Plato rei p. I p 328^a leg. VI p 776^b Lucretius II 79 al | ἀεὶ Elter: καὶ Pa | καὶ—2 ἀνθρώπου deleuit Schottus 2 ἐπιγιγνομένοις Gs 5 γένους] γάμων Schottus 6 εἴτα P ut semper 11 δοκοῦσι h 14 γίνεσθαι a 15 αὐτῶν PG: αὐτὰς s 19 λύπας τε καὶ P | καὶ τὰ PG: καὶ a 21 γυναιξί s 22 τῆς κοινωνίας P: corr Schottus ταῖς κοινωνίαις Sylburgius 24 ἀλλ' r

νομένους παῖδάς τε καὶ γυναῖκας καὶ τοὺς ἄλλους
 συγγενεῖς· καὶ ἑορταὶ δὲ καὶ πανηγύρεις διὰ τοῦτο
 τερπναί, ὅτι ἐν πολλοῖς γίνονται. ἀνάγκη δὲ ἐκ τού-
 του καὶ τὰς συγγενείας αὐξάνεσθαι· καὶ ὅτι ἐκ τού-
 5 του πρῶτον μὲν συνοικίαι ἐγένοντο, εἴτα καὶ κῶμαι,
 εἴτα καὶ πόλεις. ἐκ δὲ τῶν ἐπιγαμιῶν καὶ ἡ γυνῶσις
 πλείων καὶ ἡ συγγένεια ὑπερορίοις. ἤδη παραθετέον
 καὶ μνηστέον καὶ ἐνδόξων γάμων ἢ ἀρχαίων, καὶ ὅσα
 ἀπὸ τούτων ἀγαθὰ ἐγένετο τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὅση
 10 ἀποτροπὴ τῶν δυσχερῶν διὰ γάμου, οἷον ὅτι Μενέλεως
 ἀθάνατος ἐγένετο διὰ τὸν γάμον τῆς Ἑλένης καὶ ὁ
 Πηλεὺς διὰ τὸν τῆς Θέτιδος, καὶ ὁ Ἀδμητος διὰ τὴν
 Ἀλκηστιν τὸν ἐκ τῆς εἰμαρμένης θάνατον διέφυγεν.
 6 Ἐπειδὰν δὲ ἱκανῶς περὶ τούτων διέλθῃς, εὐχῇ
 15 χρηστέον ἀγαθῶν μὲν αἰτησὶν ἐχούσῃ περὶ τὸν γάμον
 καὶ τὰς παιδοποιίας, ἀποτροπὴν δὲ τῶν κακῶν. εἴτα
 διατυπωτέον λόγῳ οἷον προαναφωνοῦντα, ὅποῖος ἂν 239
 ὁ βίος ὁ μετὰ τῶν παίδων γένοιτο, ὅτι τερπνότατος
 χορὸς παίδων οἱ γένοιτο γέροντι, καὶ ὅτι τρόπον τινὰ
 20 ἐξ ἀρχῆς ἀνανεάζεσθαι αὐτὸν καὶ ἀνῃθάσκειν σὺν τοῖς
 αὐτοῦ παισίν. ἐν τούτῳ δὲ ἀνάγκη καὶ ἀναμιμνήσκειν,
 ὧν ποτε καὶ αὐτὸς ἐν νεότητι ἐποίησεν· ἡδεῖα δὲ καὶ
 ἡ μνήμη τῶν ἐν παισὶν ἡμῖν πεπραγμένων. καὶ ὅτι
 οὐδὲν ἕτερόν ἐστι τὸ ποιοῦν ἐξ ἀρχῆς πάλιν βεβιω-
 25 κέναι. εἰ δὲ εἰκόνα τις ὁρῶν ἑαυτοῦ ἄψυχον ἡδεται,

10 cf Homerus δ 563—569

3 γίνονται a | ἐκ τούτων Pa 6 ἐπιγαμιῶν sic P 7 πλείων
 P² 9 ὅση] ὡς ἡ P 14 δ' h 15 περὶ τῶν γάμων καὶ
 τῆς P 19 οἱ] εἰ P | γέροντι Georgius Karo: ὁρῶντι P | ὅτι del
 Sauppis 20 ἀνανεάζεσθαι scil γένοιτο. Sylburgius ποιεῖ post
 αὐτὸν inserebat 21 αὐτοῦ P 22 δὲ ante Schottum omitte-
 batur 25 ἡδεται ὅπου | ὅταν P¹ ὅπου del P²

<πόσῳ μᾶλλον ἡσθήσεται>, ὅταν καὶ μὴ ἄψυχον ταύ-
 την ὁρᾷ ἀλλὰ καὶ ἔμψυχον, μηδὲ μίαν ἀλλὰ πολλὰς,
 ἂν οὕτω τύχη; ἐπακτέον δὲ πάλιν καὶ ἐνταῦθα ἱστο-
 ρίων τινων μνημονεύοντα, ὅσοι ἀπὸ παιδων εὐτύχησαν,
 240 ὅσοι κακῶν ἀποτροπὰς εὗραντο, οἷον τῷ | Ἀγχίσῃ παρὰ 5
 τοῦ Αἰνείου. Δεῖ δὲ μηδὲ τὰ πρόσωπα τῶν γαμούν-
 των τε καὶ γαμουμένων παρεῖναι, ἀλλὰ καὶ τούτων
 ἐπαίνους λέγειν. ποτὲ μὲν οὖν ἐν ἀρχῇ χρηστέον τῷ
 τόπῳ τούτῳ, ποτὲ δὲ καὶ ἐπὶ τέλει· ἐὰν μὲν οὖν πάννυ
 ἐνδοξα ἦ, ἐν ἀρχῇ· ἐὰν δὲ ἥττονα, ὑπερβαλόντα καὶ 10
 ἐπὶ πᾶσι λέγοντα. ὁ δὲ ἐπαινος ἅπερ ἐν τοῖς ἐγκω- 7
 μίοις ἔξει, καὶ τόποι οἱ αὐτοὶ καὶ <ἐκεῖ, ὁ> ἀπὸ τῆς
 πατρίδος, ὁ ἀπὸ τοῦ γένους, ὁ ἀπὸ τῆς φύσεως, ὁ ἀπὸ
 τῆς ἀγωγῆς, καὶ ὅτι ἴσοι καὶ ὅμοιοι καὶ βέβαιοι ἀμ-
 φότεροι, καὶ ἐκ τοιούτων πατέρων καὶ προπατόρων· 15
 καὶ εἰ μὲν ἐκ τῆς αὐτῆς πατρίδος, ὅτι ἐκ πολλοῦ προσ-
 ωκειωμένοι ὑπὸ τοῦ τόπου· εἰ δὲ ἐκ διαφορῶν, ὅτι
 καὶ ὑπὸ θεῶν συνήχθησαν εἰς τὴν κοινωνίαν. εἰ δὲ
 δὴ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους εἰσὶν, ὅτι αὖξησης καὶ οἰκειό-|
 241 τῆς συγγενείας ἄλλη ἐπ' ἄλλη γέγονεν, καὶ δεσμός βε- 20
 βαιότερος καὶ ἰσχυρότερος· ὅταν δὲ ἀπὸ διαφορῶν
 ἐπιτηδευμάτων, ὃ μὲν ἀπὸ στρατείας, ὃ δὲ ἀπὸ παι-

1 hiatus suppleui Sylburgio monitore καὶ post ὅταν de-
 lebat Hermannus 3 ἐπακτέον P: corr Hudson | fort ἱστορίαν
 5 τῷ Ἀγχίσῃ non temptavi. suspicor ante οἷον alterum
 exemplum beneficii (ὅσοι ἀπὸ παιδων εὐτύχησαν) intercidisse
 passivie conceptum ut 264, 9 7 παρίεναι ci Sylburgius 9 τύ-
 πω P: corr Sylburgius 10 ὑποβάλλοντα P ὑπερβάλλοντα Sylb
 11 δ' uolgo 12 αὐτοὶ καὶ ἀπὸ P αὐτοί, ὁ ἀπὸ Ga
 14 καὶ ante ὅτι delebat Schottus 15 τούτων P: corr Sauppis |
 προπατέρων P: corr G 16 προσωκειωμένον P¹ 17 δ' uolgo
 19 αὖξησης τῆς συγγενείας καὶ οἰκειότης ἄλλη Schottus
 20 ἄλλῃ ἐπαλλῃ P | γέγονε uolgo 21 et 22 δ' uolgo
 22 necessarium ἢ δὲ

δείας, ὅτι ἁρμονία αὕτη ἀρίστη, τὸ εἰς ταὐτὸν σοφίαν τε καὶ ἀνδρείαν τελεῖν, καὶ οἷους εἰκὸς τοὺς ἀπὸ τούτων γενέσθαι.

8 *Εἰ δὲ δὴ αὐτὸς εἶη ὁ γαμῶν ὁ τὸν λόγον διαθέ-*
5 μενος, περὶ αὐτοῦ τούτου προοιμιαστέον χαριέντως,
ὥσπερ οὖν καὶ σοὶ ποιητέον, ὅτι εἰ καὶ οἱ ἐρασταὶ
τὰ αὐτῶν παιδικὰ ἐπαινοῦσι, πολὺν δὴ πον μᾶλλον
αὐτῷ πρόπον τὸν γάμον ἐπαινεῖν [ἢ τὰ ἑαυτοῦ παιδικά].
καὶ ὅτι τῷ λόγῳ καὶ τῇ παιδείᾳ καὶ ἐπὶ τούτου χρη-
*10 στέον.** ὥσπερ ἤδη προοιμιαζόμενον καὶ προκαταμαν-*
τενόμενον περὶ τῶν παίδων, ὅτι καὶ αὐτοὺς εἰκὸς δια-
φέροντας περὶ παιδείαν γενέσθαι.

9 *Λέξει δὲ χρηστέον ἀφελεῖ μᾶλλον ἐγγὺς Ξενο|φῶν- 242*
τός τε καὶ Νικοστράτου βαίνοντα, ὀλιγαχοῦ δὲ ἐξαί-
15 ροντα τὸν λόγον εἰς σεμνότητα, εἴ πον τὰ ἐννοήματα
ἀναγκάζοι.

III

Μέθοδος γενεθλιακῶν

Ἐχόμενος δέ σοι τούτου ὁ ἐπὶ ταῖς γενέσεσι τῶν
20 παίδων λεγόμενος λόγος (γάμῳ γάρ πον γενεσιν ἀνάγκη
ἀκολουθεῖν). ὃν καὶ αὐτὸν τελεῖν χρὴ τοῦτον τὸν τρόπον.
ἐπεὶ γὰρ ἀρχὴ τῆς γενέσεως τῆς ἐκάστου ἡ ἡμέρα, ἐφ'
ἧς ἐγένετο, ἀναγκαῖον πον ὀλίγα ἄττα καὶ περὶ τῆς
ἡμέρας εἰπεῖν οἷον ἐγκωμιάζοντα τὸ προσόν, εἰ ἄρα
25 ἰδιόν τι ἔχει παρὰ τὰς ἄλλας ἡμέρας, ἐπισημα|νόμενον· 243

1 ὅτι Sylburgius: καὶ P 2 οἷους] caue ὁμοίους conicias
 4 εἷης P: corr l Schaeferus | fort διατιθέμενος 7 αὐτῶν P
 8 πρόποι P πρέπει a: corr Raderm ad Demetr p 116 | glos-
 sema notauī 9 καὶ ἐκ τούτου P καὶ ἐν τούτῳ l Schaeferus
 10 hiatus indicauī 14 δ' uolgo | ἐξαίροντες P: corr s
 18 γενεθλιακῶν P 23 ἄττα P

εἰ μὲν τῇ νουμηνίᾳ, ὅτι ἀρχὴ τοῦ μηνός, ἀρχὴ δὲ κρά-
 τιστον καὶ ἐξ ἀρχῆς τὰ πάντα· καὶ ὅτι ἡμισυ τοῦ
 παντός ἢ τὸ πᾶν κατὰ τὸν Πλάτωνα. εἰ δὲ ἐβδόμη
 ἢ ἕκτη, ὅτι ἱεραὶ τοῖν θεοῖν, καὶ ὅτι κοινωνία πρὸς
 τὸ κρεῖττον κατὰ τὸ τῆς γενέσεως. ἔχοις δ' ἂν καὶ 5
 περὶ τῆς ἐνάτης λέγειν, ὅτι ἱερά τοῦ Ἥλιου, καὶ ὅτι
 εἰκὸς ἐπίσημον τὸν τοιοῦτον γενέσθαι, τάχα δὲ καὶ
 εὐεργετικὸν κατὰ τὴν τοῦ Ἥλιου φύσιν. εἰ δὲ πεντε-
 καιδεκάτῃ εἴη, ὅτι καὶ αὐτῇ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ὅτι
 τέλειος ἐν τούτῳ ὁ κύκλος, καὶ εἰκὸς ἀνενδεῆ τὴν 10
 τοιαύτην εἶναι γένεσιν τοῦ ἀνδρός. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ
 ἄλλη τις ἡμέρα, ἢ τῇ ἀρχῇ ἢ τῷ τέλει προσβιβάζοντας
 καὶ τὸ προσὸν θεωροῦντας οὕτω πειρᾶσθαι τὸν ἔπαινον
 ποιεῖσθαι.

Ἐπὶ δὲ τῇ ἡμέρᾳ τὸν καιρὸν ἐπιθεωρεῖν ἀναγκαῖον, 2
 ὁποῖός τις οὗτος· καὶ τοῦ καιροῦ τὸ μὲν κατὰ τὴν| 16
 244 ὥραν, οἷον ἐν χειμῶνι ἢ ἐν ἡρὶ ἢ ἐν τοῖς ἑτέροις
 μέρεσι τοῦ ἔτους, ὥσπερ ἐν τοῖς περὶ τοῦ ἀγῶνος
 ἐπαίνοις ἐπεσημαινόμεθα τὰς ιδιότητας τῶν καιρῶν,
 τῷ μὲν τὸ ἀνδρεῖον, τῷ δὲ τὸ φαιδρὸν ἀπονέμοντες, 20
 καὶ τῷ θέρει τὸ πεπληρωθῆαι τὴν γῆν ἐν τούτῳ τῶν
 ἀγαθῶν, καὶ τῷ λοιπῷ δὲ τὸ ἐν ἀνέδει καὶ ἀναπαύλῃ
 τῶν ἔργων γενέσθαι. ἐπισημαίνεσθαι δὲ καὶ τὰ συμ-
 βεβηκότα ἐνίστε τοῖς καιροῖς· οἷον εἰ ἐν ἑορτῇ τις

3 Plato leg. VI p 753^e ἀρχὴ γὰρ λέγεται μὲν ἡμισυ παντός
 ἐν ταῖς παροιμίαις ἔργον . . . , τὸ δ' ἔστι . . . πλέον ἢ τὸ
 ἡμισυ cf rei p. II p 377^a 19 supra p 258, 2—11

6 ἐνάτης sic P 7 τὸν] τοῦ s 11 δὲ καὶ [εἰ] cum litura P
 δὲ (δ' r) εἰ καὶ a 12 προσβιβάζοντας ante Schottum ede-
 batur 17 οἷον <εἰ> Schottus 20 ἀπονέμοντας ante Schot-
 tum uolgabatur

γέρονεν, οἷον ἐν Διονυσίοις ἢ ἐν μυστηρίοις ἢ ἐν πανηγύρεσιν τισιν· ἅπαντα γὰρ ταῦτα ἀφορμὰς παρῆξει σοι εἰς τὸν ἔπαινον.

- 3 Ἀπὸ δὲ τούτου ἰτέον καὶ ἐπὶ τοὺς τόπους, ἐν οἷς
 5 τις γέρονεν· πρῶτον μὲν ἐπὶ τὸ περιέχον τὸ ἔθνος, Ἀσίαν, Εὐρώπην· καὶ τοῦτο αὖ πάλιν Ἑλληνικὸν ἢ βάρβαρον, ἢ σοφίαν ἢ ἀνδρείαν τοῦ ἔθνους ἢ τι τοιοῦτον ἐπισημαινόμενον. εἶτα ἐπὶ τὸ περιεχόμενον· τίς ἡ πόλις καὶ ἡ μητρόπολις αὐτῷ· ἐχομένη ἡ πόλις 245
 10 μητροπόλεως τῇ τιμῇ; μεγάλη, πολυάνθρωπος, εὐφορος πρὸς ἀνδρῶν ἀρετῇ, ἢ ἂν τι ἕτερον ἀνδραγάθημα τῆς πόλεως. ἔπειτα τὰ μὲν περιεχόμενα ἐν τῇ πόλει· ποίας τινὸς οἰκίας, ὅτι οὐ φάυλης, ὅτι οὐκ ἀδόξου, γέρονους (ὅτι) ἐνδόξου, ποίων τινῶν προγόνων καὶ πατέρων,
 15 καὶ ἔπαινον ἐν βραχεὶ τούτων ἀπὸ τῶν προσόντων.
 4 Μετὰ ταῦτα δὲ καὶ ἐπ' αὐτὸν ἤδη τὸν ἔπαινον ἵεναι τοῦ ἐγκωμιαζομένου καὶ οὗ ἡ γενέθλιος· ποίας τινὸς φύσεως κατὰ σῶμα, κατὰ ἰσχύν. εἰ μέγας ἐστί, κατὰ τὸν Ἄλαντα· εἰ καλὸς καὶ ἀνδρεῖος, κατὰ τὸν
 20 Ἀχιλλέα· καὶ εἰ <εὐγλωσσος ἢ> εὐβουλος ἢ δίκαιος ἢ σώφρων εἴη, τὰ ἀρμόζοντα πρόσωπα, τὸν Νέστορα, τὸν Θεμιστοκλέα, τὸν Ἀριστείδην, τὸν Φωκίωνα· εἰ χρηστός· ὅτι θνυμοειδὴς μετὰ τοῦ πρᾶου, ὅτι ὀξύς ἐν-

1 οἷον εἰ P: οἷον a 2 πανήγυρεσί/// P² 5 γέρονε uolgo| ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ Pa 6 εὐρώπην P | τούτου P ἐν τούτῳ Schottus 9 αὐτῶν Pa: corr Elter 10 τῇ τιμῇ μεγάλη P τῇ τιμῇ τῇ μεγάλῃ a 13 γέρονους ἐνδόξου P. audacius Hermannus ὅτι οὐκ ἀδόξου γέρονους· ποίων τινῶν προγόνων καὶ πατέρων; ἐνδόξων 17 ἐγκωμια[ζ]ομένον cum litura P 18 σῶμα καὶ ψυχὴν· Schottus 20 εὐγλωσσος ἢ supplendum erat propter Nestoris exemplum 21 <κατὰ> τὰ Sauppis 22 εἰ—23 ἐνθνυμοιθῆναι post 269, 2 traiecit Schottus 23 πρᾶον ὅτι P: πρᾶον καὶ ὅτι inde ab a uolgabatur

θυμηθῆναι. κὰν εἰ μικρός, ὅτι μείζων τὴν τῆς ψυχῆς
 246 ἀρετὴν, κατὰ τὸν Τυδέα, κατὰ τὸν Κόνωνα. | οἷός τις 5
 τὰ περὶ τὸν βίον, εἰ φιλόκαλος, εἰ μεγαλοπρεπής· οἷος
 πρὸς τοὺς ἰδιώτας, πρὸς τὴν πόλιν, καὶ τὰς φιλοτι-
 μίας τὰς πρὸς τὴν πόλιν. κὰν εἰ ἐπιστήμης τινὸς 5
 ἐπήβολος εἴη, οἷον λατρικῆς ἢ ῥητορικῆς ἢ φιλοσοφίας,
 θετικῶς ἐπάγοντα τὸν ἐν τούτοις ἐπαινον, εἰς ὅσα
 τούτων ἕκαστον χρήσιμον· οὕτω γὰρ ἂν ἀμφιλαφῆς ὁ
 λόγος γένοιτο. ποῖος ἤδη γέγονεν, ποῖός ἐστιν ἐν τῷ
 παρόντι, καὶ ποῖον εἰκὸς ἔσεσθαι εἰς τὸν μέλλοντα 10
 χρόνον. ἐν τούτῳ δὲ γενόμενοι οὐκ ἄπο τρόπου ἂν
 ποιούμεεν καὶ εὐχόμενοι τοῖς τε ἄλλοις καὶ τοῖς γενε-
 θλίοις θεοῖς περὶ τοῦ μέλλοντος βίου καὶ τοῦ ἀμείνω
 τοῦ παρεληλυθότος γενέσθαι τοῦτον, καὶ πολλὰς περι-
 ὁδους χρόνων τελέσαντα εἰς λιπαρὸν καὶ εὐδαίμον 15
 γῆρας παρελθεῖν.

IV

247

Μέθοδος ἐπιθαλαμίου

Πρὸ δὲ τοῦ περὶ τῆς γενέσεως λόγου (μικροῦ γάρ
 με παρῆλθεν ὑπὸ τοῦ θοορύβου καὶ τῆς ταραχῆς τῆς 20
 περὶ τὴν ἔξοδον) ὁ ἐπὶ τῷ θαλάμῳ λεγόμενος λόγος·
 ἐχόμενος δ' ὅ τι μάλιστα καὶ ἀκόλουθος <ἂν> εἴη τοῖς
 γαμικοῖς τῶν λόγων, σχεδὸν εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ὢν τῷ

15 λιπαρὸν cf infra p 283, 5

1 κὰν εἰ P: κὰν ἡ Ga cf u 5 3 μεγαλοπρεπής P: φιλο-
 πρεπής edebatur 4 καὶ τὰς] κατὰ τὰς P 7 fort ἐπὶ τούτοις
 9 γέγονε uolgabatur 10 καὶ ποῖος s 11 ἄπο sic P
 14 fort ὥστ' αὐτὸν καὶ 15 εὐδαίμον]. ex εὐδαίμο|να P²
 20 παρελῆλυθεν sed in mg γο παρῆλθεν P¹ 22 δ' ὅ τι] δέ τι P
 δέ τοι s | ἀκόλουθος εἴη P: ἂν suppleuit Schaeferus cf p 283, 22
 23 γαμικοῖς Schottus: ἀμίκτοις P. cf p 271, 5. 270, 1

γαμικῶ, πλὴν τῷ χρόνῳ διαφέρων, ἐπὶ τετελεσμένοις
 τοῖς γάμοις λεγόμενος οὗτος· οὐ μὴν τοῖς γε ἄλλοις
 ἀπάρδων τοῦ προειρημένου, καὶ ὥσπερ ἀντὶ ὑμεναίων
 ἐπαρόμενος τοῖς γάμοις. τινὰ μὲν οὖν καὶ παρὰ
 5 Σαπφοῖ τῆς ἰδέας ταύτης παραδείγματα, ἐπιθαλάμιοι
 οὕτως | ἐπιγραφόμεναι ᾠδαί· ἀλλ' ἐπειδὴ οὐχ ἡ αὐτὴ 248
 μεταχειρίσιν ποιησεώς τε καὶ πεξοῦ λόγου, ἀλλ' ὥσπερ
 τοῖς μέτροις, οὕτως δὲ καὶ τοῖς ἐννοήμασι διενήνοχεν
 ταῦτα, τοῦτον ἄν μοι δοκεῖς τὸν τρόπον καὶ τοῦτον
 10 τὸν λόγον προσφόρως μεταχειρίσασθαι, εἰ ἐν μὲν τῷ
 προοιμίῳ εὐθὺς αὐτὸ τοῦτο ἐπισημαίνω, ὅτι οἱ μὲν
 ἄλλοι τὸν ὑμέναιον ἄδουσιν, ἡμεῖς δὲ ἀντὶ τοῦ ὑμε-
 ναίου τὸν λόγον, οὐχ ὑπ' αὐλοῖς ἢ πηκτίσιν ἢ νῇ Δία
 καλλιφωνία τινὲ τοιαύτη, ἀλλὰ ἐπαίνους καὶ ὕμνοις
 15 τῶν γεγαμηκότων.
 2 Εἶτα ἐπὶ τούτοις ἐπάγειν, ὅτι ἀναγκαῖος ὁ γάμος
 ἀνθρώποις γε οὔσι· σωτηρία γὰρ τοῦ γένους· καὶ ὅσα
 ἀγαθὰ ἐκ τοῦ γάμου. εἶτα μεταβῆσθαι ἐπὶ τὰ πρόσωπα
 τῶν συνιόντων εἰς τὸν γάμον, ὁποῖοί τινες οὗτοι· ἐν
 20 α' | περὶ γένους ἐρεῖς αὐτῶν καὶ τροφῆς, καὶ περὶ 249
 κάλλους σώματος καὶ ἡλικίας· ὅσα ἐκ τύχης αὐτοῖς
 πρόσσεστι, καὶ περὶ ἐπιτηδευμάτων· ὅτι σπουδὴν ἔσχον

2 γ' uolgo 4 ἐστίν. α' μὲν P ἐστίν. ἦν μὲν G ἐστίν.
 εἰ μὲν α, uolgo ἔστι μὲν Schottus 5 ἐπιθαλάμιος P αἱ
 ἐπιθαλάμιοι Sylburgius 6 ἐπιγραφόμεναις ᾠδαῖς P ἐπιγε-
 γραμμέναις ταῖς ᾠδαῖς α: corr Sylburgius 7 μεταχειρίσιν P:
 corr Schaeferus | ποιῆσαι ὥστε καὶ P: corr Ga 8 δὲ om G |
 διενήνοχε edebatur 9 δοκεῖ P: corr Schottus 10 προσφό-
 ρως om G 11 εὐθὺς αὐτὸ om G 12 δ' uolgo 13 πηκτί-
 σιν P 14 ἀλλ' uolgabatur 16 et 18 εἶτα P 17 γ' uolgabatur
 18 ἀγαθὰ εἰς γάμον ante Schottum edebant 19 συνι-
 όντων P: συνόντων ante Schottum uolgabatur | ἐνῶι P 20 καὶ
 ἀνατροφῆς G cf p 274, 9. 13. 279, 21 21 καὶ ὅσα ἐκ G
 22 πρόσσεστιν inde ab α edebant

περὶ τὸν γάμον καὶ τὴν σύζευξιν αὐτοί· ὅπως διά-
κεινται ἐπὶ τῷ γάμῳ οἱ οἰκείοι, οἱ ἀλλότριοι, ἡ πόλις
αὐτὴ δημοσίᾳ· ὅτι πᾶσι διὰ σπουδῆς ὁ γάμος ἐστίν,
καὶ ὁ γάμος ἔοικεν πανηγύρει τινὶ καὶ νεομηνίᾳ καὶ
δημοτελεῖ ἐδρτῇ τῆς πόλεως. ὥσπερ δὲ ἐν τοῖς γαμικοῖς 5
ἡξιοῦμεν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπισκοπεῖν, οἷον εἰ ἐκ τῆς αὐτῆς
πατρίδος, εἰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, οὕτως δὲ μὴδὲ ἐν
τούτῳ παρὰ φαῦλον ποιεῖσθαι τὸ μέρος τοῦ λόγον τοῦτο.

Ἐπὶ δὲ τοῖς ἐπαίνοις καὶ τοῖς ἐγκωμίοις καὶ προ- 3
τροπή τις ἔστω τοῖς γαμοῦσιν πρὸς τὸ σπονδάζειν περὶ 10
ἀλλήλους καὶ ὁμονοεῖν ὅ τι μάλιστα· καὶ ὅσα ἀγαθὰ
ἐκ τῆς τοιαύτης ὁμονοίας καὶ φιλίας ἀνάγκη συμβαί-
νειν, ἀπὸ τοῦ καθόλου ἐπὶ τὸ ἴδιον ἄγοντα τὸν λόγον·
ὅτι ὁμόνοια πᾶσι μὲν ἀνθρώποις ἡρεῖται τῶν ἀγαθῶν,
μάλιστα δὲ τοῖς γεγαμηκόσιν· καὶ εἰς τοῦτο καὶ τὸ 15
250 τοῦ | Ὅμηρου παραληπτέον ἐνδόξῳ κρίσει χρώμενον,
ὅτι οὐδὲν μείζον ἀγαθὸν

ἢ ὅτε ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχῃτον

ἀνὴρ ἡδὲ γυνή·

τίνα μὲν ἐκ τούτου τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαιρά, τίνα δὲ ἡδέα 20
τοῖς φίλοις. ἐπὶ τέλει δὲ καὶ εὐχῇ χρῆσθαι, ὅπως ὅ
τι τάχιστα παῖδες γένοιντο, ὥς καὶ τούτων ἐπιθεῖν
γάμους καὶ ἄσαι τὸν ὑμέναιον καὶ ὑπόθεσιν ἔχειν
αὐθις τοιούτων λόγων.

6 supra p 265, 16—21

16—21 Homerus § 182—185

1 αὐτοῖ | αὐτήν P αὐτῶν Schottus 2 ἐπὶ om G 3 δη-
μοσία P | ἔστιν P ἐστὶ s 4 ἔοικε a 5 δ' uolgabatur
6 οἷον deleuit Schottus 7 μὴ δὲ P μὴδ' uolgo
8 παρὰ: cf adn. Epic. p 306, 25 | τούτου P: corr Schottus
10 γαμοῦσι et 15 γεγαμηκόσι a 16 κρίσει P: χρῆσει Ga.
cf Spengelius ad Anaxim. (1422^a 26) p 111 sq ad Arist. rhet.
p 312 18 ὅτε P ὅτι a ὅθ' s 21 εὐχῇ P

V

Μέθοδος προσφωνηματικῶν

Ἴσοκράτης μὲν ὁ σὸς ἐταῖρος καὶ ἐμός, ὦ Ἐχέκρατες,
 εἴ περ ἄλλό τι, φησὶ χρῆναι προσεῖναι τοῖς σπου-
 5 δαίοις | ἀνθρώποις, ἐν τῇ παραινέσει τῇ πρὸς τὸν 251
 Ἰππονίκου, καὶ τὴν φιλοπροσηγορίαν· ὁ πέρ ἐστι τὸ
 προσφωνεῖν τοὺς ἀπαντῶντας, ὡς αὐτός φησιν. εἰ δὲ
 καὶ ἰδίᾳ χρῆν πρὸς ἕκαστον τοῦτο ποιεῖν, ὅπως καὶ
 τοὺς ἰδιώτας ὡς ὁ τι μάλιστα οἰκειοτέρως καὶ εὐμενε-
 10 στέρως ἔχειν πρὸς ἡμᾶς παρασκευάζωμεν ἐκ τῆς τοι-
 αύτης φιλοπροσηγορίας, πολλῷ δὴ πον ἀναγκαιότερον
 τὸ πρᾶγμα καὶ ὁ τοιοῦτος τρόπος τῆς προσφωνήσεως,
 εἰ πρὸς τοὺς ἐν τέλει καὶ ἐν ἀρχαῖς γεγονότας ὑφ'
 ἡμῶν γίγνοιτο καὶ μάλιστά γε δὴ τοὺς ἐκάστοτε ἐκ
 15 βασιλέων εἰς τὰ ἔθνη καὶ τὰς πόλεις | τὰς ἡμετέρας 252
 παραγιννομένους, ὅπως καὶ αὐτοὺς διὰ τοιούτου τρό-
 που καὶ πρὸς ἡμᾶς καὶ πρὸς τὰς αὐτῶν πατρίδας οἰ-
 κειοτέρως διακεισθαι παρασκευάσαιμεν. ἀμέλει γέ τοι
 καὶ τὸ πρᾶγμα ἤδη ἐπιχωριάζει ἐπὶ πᾶσι, καὶ καθάπερ
 20 τις οὗτος νόμος καὶ θεσμὸς διεληλύθεν διὰ πάντων,
 ὡς εὐθὺς ἅμα τε τῇ πρώτῃ τῶν πυλῶν, ὡς ἂν εἴποι

ad c V cf Philologi t LIX p 163 4 Isocrates or I 20

4 εἴ περ ex ὥσπερ P² 5 ἐν τῇ—6 Ἰππονίκου ante 4 εἴ
 περ traici iubet Schottus, glossema habuit Nissenus. cf 277, 11.
 278, 4 6 ἰππόνικον P: corr Muretus 7 αὐτός P: ὁ αὐτός
 G 8 χρῆ ci Nissenus 9 οἰκειοτάτως καὶ ἐρωμενεστάτως
 Sauppis 10 παρασκευάζωμεν P: παρασκευάζομεν G uolg
 13 ἀφ' P 14 γίνοιτο, μάλιστα h 16 παραγιννομένους a
 17 αὐτῶν P: corr Schottus | οἰκει[ο]τέρως cum ras P 19 ἐπὶ]
 παρὰ ci Brinkmannus 20 οὗτος P: οὗτος ὁ a. fort traicienda
 uerba: νόμος οὗτος | διεληλύθε a 21 ὡς εὐθὺς arcte iunguntur

τις, εἰσόδῳ προσφωνεῖν τούτους δημοσίᾳ τὰς πόλεις ὑφ' ἑνὸς ὅτου οὖν τῶν ἀρίστων κατὰ τὴν παιδείαν ὥσπερ δημοσίᾳ τινὶ φωνῇ καὶ κοινῷ προσαγορεύματι προσαγορεύοντος. φέρε οὖν εἰπωμέν τι καὶ περὶ τούτων τῶν λόγων, ὅπως ἂν καὶ τούτους ἄριστα καὶ ῥᾶστα 5 μεταχειριζοίμεθα.

Καθόλου μὲν ὁ τρόπος αὐτῶν τοιοῦτος, ὡς σύστα- 2 σὶν τινα ἔχειν τῆς αὐτῶν πατρίδος πρὸς τοὺς ἄρχην μέλλοντας. δεῖ δὲ οὐκ αὐτὸ τοῦτο μόνον πραγματεύεσθαι ἐν τῷ λόγῳ, ἀλλὰ μὴδὲ ἑαυτῶν ἐν τῷ τοιῷδε 10 ὀλιγώρως ἔχειν. ἀρχὴ οὖν ἐμοὶ δοκεῖ ἀναγκαιοτάτη ἂν αὕτη γενέσθαι περὶ αὐτοῦ τε εἰπεῖν καὶ τῆς ἑαν- 253 τοῦ | προαιρέσεως, καὶ δι' ὃ τι προκεχρίσται ἐκ πάντων ἐπὶ τὸν λόγον, καὶ ὅτι ἀναγκαῖα αὐτῷ ἢ ὑπόθεσις τοῦ λόγου. ἐχέτω δὲ ἐν τούτῳ καὶ θεραπείαν 15 τινὰ τοῦ ἄρχοντος, ὡς ἀποδεχομένου τοὺς τοιοῦτους ἅπαντας καὶ οἷον αὐτοῦ χεῖρα ὀρέγοντος, δι' ὅπερ καὶ ἐτοιμότερον ὑπήκουσεν· καὶ ὅτι ἦν μὲν καὶ ἀκούειν τοῦτο εὐθὺς περὶ αὐτοῦ, πολὺ δὲ ἔτι ἐναργέστερον τῇ ὄψει αὐτῇ πέφηγεν, ἀτεχνῶς οἷον ἐκ τοῦ προσώπου 20 [καὶ] τῆς φαιδρότητος ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ τοῦ ἡθους καὶ τῆς πρὸς ταῦτα δεξιότητος φανερῶν γιγνομένων. οὕτω δὲ προκαταστησάμενον τὸν λόγον ἐξῆς ἱτέον ἐπὶ τὸ ἐγκώμιον τοῦ βασιλέως, ἐν βραχεὶ τοῦτο ποιησάμενον καὶ αὐτὸ τοῦτο ἐπισημνάζαμενον, ὅτι οὐδ' ἂν ὁ 25

4 προσαγορεύοντες· P: corr Gs. fuit qui προσαγορεύοντας coniceret 7 ὥς] οἷος ci Nissenus cf 275, 17 8 αὐτῶν P. exspectes ἐκάστων 9 δ' uolgabatur 10 ἐν om G | ἑαυτῶν P: αὐτῶν a 12 αὐτῇ P: corr Sylburgius | αὐτοῦ τε P: corr Sylburgius 13 διότι P fortasse recte 15 ὑπήκουσε uolgo 19 ἐναργέστερον P: corr Stephanus 21 καὶ del Raderm | ἡθους P: ἔθους a 22 γιγνομένων s 24 βασιλέως P 25 καὶ — ἐπισημ. P: om a, restituit Schottus | οὐδ' ἂν] οὐδὲ P

σύμπας χρόνος ἐξαρκέσαι πρὸς τοῦτο, καὶ ὅτι ἑτέρου καιροῦ, οὐ τοῦ παρόντος. κατακλείσεις δὲ τὸ ἐγκώμιον εἰς τοῦτο, ὅτι ἐν τι τῶν καλῶν τῶν βασιλέως καὶ τοῦτο, τὸ τοιοῦτον ἄνδρα ἐπιλεξάμενον καταπέμψαι
 5 ἐπὶ τὸ αὐτοῦ ἔθνος οὐ πόρρω βαίνοντα τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως. |

3 Καὶ ἐντεῦθεν ἀρχέσθω σοι τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἡγου- 254
 μένου. χρηστέον δὲ καὶ ἐνταῦθα τοῖς ἐγκωμιαστικοῖς τόποις, ἀπὸ γένους, ἀπὸ φύσεως, ἀπὸ ἀνατροφῆς· εἰ
 10 μὲν φανερὰ εἴη, καθ' ἕκαστον ἀκριβῶς διεξιόντα· εἰ δὲ ἄδηλα, κατὰ τὸ πιθανὸν προάγοντα, ὅτι ἀνάγκη τὸν τηλικούτων καὶ τοιούτων κατηξιωμένον οὔτε γένει οὔτε φύσει οὔτε ἀνατροφῇ λείπεσθαί τινων, ἀλλὰ διὰ ταῦτα προκεκρίσθαι· τά γε μὴν φανερὰ ἀκριβέστερον
 15 ἐπισημαινόμενον, οἷον <εἰ> ἐν νέᾳ ἡλικίᾳ τοιοῦτος, τί χρὴ προσδοκᾶν εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον; καὶ ὅτι νέος μὲν τὴν ἡλικίαν, πρεσβύτερος δὲ τὴν φρόνησιν. εἰ δὲ πρεσβύτερος, ὅτι ἐν πολλοῖς δοῦς πείραν ἑαυτοῦ τῆς ἀρετῆς, εἰκότως καὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐπιστεύθη· καὶ
 20 ὅτι καὶ τοῦτο τῆς εὐμοιρίας τῆς περὶ αὐτὸν τὸ ἐν τῷ γήρᾳ ἀκμάζειν. εἰ δὲ δὴ καὶ σεμνότης τις προσείη τῷ προσώπῳ, μὴδὲ τοῦτο παρέργως παρατρέχειν. εἰ φιλόλογος εἴη, ἐγκώμιον παιδείας, καὶ ὅτι οἱ πεπαιδευμένοι μάλιστα ἄξιοι ἀρχῆς καὶ τοιαύτης ἡγεμονίας. καὶ εἴτε
 25 τὴν Ῥωμαϊκὴν διάλεκτον εἴη | πεπαιδευμένος, τοῖς 255

1 ἐξαρκέσει ci Sylburgius 2 κατακλείσας P: corr Schottus
 5 αὐτοῦ P αὐτὸ a | αὐτοῦ P ἑαυτοῦ Schottus ex cod. Cantabrigiensi 8 χρῆσθαι P: corr Schottus 9 τόποις corr Nissenus cf p 265, 12. 278, 17: λόγοις P 10 καθ' ἕκαστον P
 12 τῶν τηλικούτων Pa τὸν τηλικούτων G | οὐ γένει P: corr Sauppis 13—14 fort δι' αὐτὰ ταῦτα 15 εἰ ante ἐν inserui
 18 τῆς ἑαυτοῦ ci Raderm 22 τούτῳ P: corr Ga | φιλόλογος P: φιλόλογος scribebant 24 εἴ γε Pa 25 πεπαιδευμένος P

ἀρίστοις τῶν Ῥωμαίων παραβάλλειν· εἴτε τὴν Ἑλληνικήν, τοῖς τῶν Ἑλλήνων. διὰ τοῦτο δὲ καὶ δίκαιος καὶ σώφρων καὶ περὶ τὰς δίκας ἀκριβής· παραδείγμασι δὲ καὶ ἐπὶ τούτῳ χρηστέον προσώποις, τῷ Ἀριστείδῃ, τῷ Θεμιστοκλεῖ, ἐφαρμόζοντα καὶ παραβάλλοντα καὶ 5 τούτων ἀμείνω ἀποφαίνοντα.

Ἐὰν δὲ ἔχωμεν καὶ πράξεις τινὰς αὐτοῦ προγεγενημένας καὶ ἀρχὰς προηγουμένας λέγειν ἢ ἐν στρατείαις ἢ ἐν διοικήσεσιν, καὶ ταύτας παρατιθέναι. ἐὰν δὲ καὶ <τινας> τιμὰς ἔχωμεν αὐτῷ <τῶν> πατέρων 10 γενομένας λέγειν, καὶ τούτων χρὴ μνημονεύειν. καὶ ἐντεῦθεν προτροπὴ καὶ παράκλησις πρὸς εὐνοίαν τῆς πόλεως, ἐπισημνηνόμενον, ὅτι χρηστὴν ἐλπίδα περὶ τούτου ἔχουσι. φανερόν γάρ τοι ἀπὸ τοῦ οὕτως ἀποδέξασθαι τὴν πόλιν, ἀπὸ τοῦ φιλανθρωπῶπως καὶ εὐπροσ- 15 256 ηγόρως ἅπασι προσενε|χθῆναι καὶ ὁμιλῆσαι· <καὶ> ὅτι εἰκότως τοῦτο ἐποίησεν· τοιαύτη γὰρ ἡ πόλις οἷα ἀμείβεσθαι τοὺς εὖ χρησαμένους ἑαυτῇ.

Καὶ ἐντεῦθεν ὁ ἔπαινος ὁ περὶ τῆς πόλεως, ἐὰν 5 θέλῃς· περὶ γένους αὐτῆς, περὶ δυνάμεως τῆς ἐν ταῖς 20 προσόδοις, περὶ παιδείας τῶν ἐνοικούντων, περὶ χώρας τῆς ὑποτελοῦς, ἀφ' ἧς ἡ πρόσοδος· εἰ μὲν πολλὴ εἴη, εἰς ἰσχὺν τῆς πόλεως ἀναφέροντα· εἰ δὲ ὀλίγη, ὅτι ἀρκεῖται καὶ ταύτῃ. ἔτι οὐπὲρ ἂν ἡ κτίστου, ἀναγκαῖον εἰπεῖν, ἐὰν τε θεὸς ἐάν τε ἥρως ἦ, εἴτ' οὖν τῶν 25

1 ρωμαϊκῶν P: corr a 4 χρηστέον. προσώποις τῶι sic distinguit P 8 προηγουμένας P: προηγουμένας ante Schottum edebatur 9 διοικήσεσι uolgo 10 τινὰς suppleuit Nissenus cf u 7 et p 276, 6 | αὐτῶι P: corr Sauppius αὐτοῦ Schottus 16 καὶ ante ὅτι inserui 19 ἐάν] ἐν ᾧ Schottus 20 θέλῃς] λέγῃς P | ἐν τοῖς P: corr Gs. nisi fort τοῖς <πόροις καὶ ταῖς> 24 ἔτι—κτίστου] ὃ πον περ αν οι κιστου P ὅπου περ αν οίκιστήν Ga 25 ἦ] εἴη P

- ἀρχαίων τις εἴτ' οὖν τῶν ἑναγχος γεγεννημένων βασι-
λέων. οἷον κἂν μύθους τινὰς ἔχωμεν προσδόντας τῇ
πόλει, μηδὲ τούτους παραλιπεῖν. μετὰ ταῦτα περὶ
μεγέθους τῆς πόλεως, περὶ κάλλους, περὶ θέσεως, εἴτε
5 ἡπειρωτικῇ εἴῃ, εἴτε ἐπιθαλαττίδιος ἢ νησιῶτις. κἂν
εἴ τινας τιμὰς ἔχοιμεν παρὰ βασιλέων, μηδὲ ταύτας
παραλιπεῖν, κἂν εἰ πράξεις τινὰς προγεγεννημένας ἢ
παλαιὰς ἢ νέας, ἢ εἰ | τιμὰς προὔπαρξάσας παρ' ἡμῶν 257
πρὸς τοὺς ἄρχοντας τοὺς προγεγεννημένους.
- 6 Ἐν ἅπασι δὲ τούτοις μεμίχθω ἢ προτροπὴ καὶ
11 παρὰ κλησὶς πρὸς εὐνοίαν τῆς πόλεως· δεῖν γὰρ τοὺς
ἀγαθοὺς ἄρχοντας ταῖς τοιαύταις πόλεσιν τὰς παρ'
ἑαυτῶν εὐνοίας προσνέμειν. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει εὐχῇ
χρησόμεθα ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ
15 ἄρχοντος. καὶ ὑπὲρ ἡμῶν δὲ αὐτῶν πάλιν μνησθῆ-
σόμεθα, εἰ μὲν τῶν ἀρχομένων εἴημεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ
τοιούτου ἡμεῖς τιμῆς καὶ δόξης τευξόμεθα· εἰ δὲ τῶν
ἤδη προευδοκιμηκότων καὶ προειρηκότων, ἀνεπαχθῶς
περὶ αὐτῶν εἰπόντες εἰς τοῦτο καταλύσομεν τὸν λόγον,
20 ὥς ἐλπίδος τι καὶ αὐτοὶ ἔχοντες τοῦ μὴ φυλαχθῆσθαι
μόνον ἐπὶ τούτων τὴν δόξαν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ καὶ πολλῶ
ἀμείνω πρὸς τὸ λοιπὸν ἔσεσθαι.
- 7 Ἀπαγγελία δὲ πρέποι ἂν μάλιστα μεμιγμένη τῷ
τοιούτῳ λόγῳ, ἐνιαχοῦ μὲν συνεστραμμένη, ἐνιαχοῦ
25 δὲ διηρμένη, ἐν τοῖς μύθοις ἀφελεστέρα. τὸ δὲ σαφές

2 οἷον κἂν P οἷον καὶ a: ἂν G εἰ οὖν καὶ s. οἷον su-
spectum, fort ὅπου | ἔχωμεν P: uolgatum ἔχοιμεν Sylburgio
debetur 5 νησιώτ[ις] cum ras P | κἂν P: καὶ Ga 6 περὶ
βασιλέων P: corr Wolfius 12 πόλεσι uolgo 13 εὐχῇ P
14 βασιλέως P¹ 15 ὑπὲρ del Schottus 16 ἀπὸ τοιούτου Ga
19 αὐτῶν P | εἰς τοῦτο—20 ἔχοντες ex PG restitui 20 τοῦ
Victorius teste Goellero ad Dion C. V. p 53: τὸ P 25 διηρη-
μένη P | ἐν τοῖς P: τῆς ἐν τοῖς s. fort ἐν τε

τῆς ἐρμηνείας δι' ὅλου τοῦ λόγου μάλιστα ἐν σπουδῇ
258 ἔστω | τῷ λέγοντι.

[Καθόλου ὁ περὶ τῶν πανηγυρικῶν λόγος ὥδ' ὡς
περαίνοιτο ἄν.]

VI

5

Μέθοδος ἐπιταφίων. \bar{B}

Οὐ μὲν δὴ οὐδὲ τούτων ἀπείρως ἔχειν τὸν γε δὴ
ὁδῶ τινι καὶ ἐπιστήμῃ μετιόντα λόγους χρή. ἀπενκτὰ
μὲν γὰρ τὰ τοιαῦτα, ἀναγκαῖα δὲ ἀνθρώποις γε οὔσι
καὶ παρελθοῦσιν εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον. ἀνθρώπων 10
γὰρ γενομένων κατὰ τὸν τοῦ Καλλιάρχου τὸν τῶν
τριάκοντα βέβαιον μὲν οὐδέν, ὅτι μὴ κατθανεῖν γενο-
μένων, καὶ ζῶντι εἶναι μὴ οἶόν τε ἐκτὸς ἄτης βαίνειν.
ἐπειδὴ τοίνυν ἀμφὶ ταφὴν δύο λόγοι μεμηχάνηται, ὁ
μὲν κοινὸς πρὸς πόλιν ἅπασαν καὶ δῆμον [ὁ μὲν] 15
259 τοῖς ἐν πόλει πεσοῦσιν, ἰδίᾳ δὲ καὶ καθ' ἕναστον
ἄτερος αὐτοῖν, οἷα δὴ τὰ πολλὰ ἐν εἰρήνῃ συμπίπτειν
ἀνάγκη, ἐν διαφόροις ἡλικίαις ἐκάστῳ τῆς τελευτῆς

10 Critiae fragmentum, opinor tragicum, uel Bachtio neglectum. nunc cf Blassius *Attische Beredsamkeit* III 2, 369²

3s interpolata esse uidit Thielius *Gött. gel. Anz.* 1897 p 233. 236

6 \bar{B} : P λόγος δεύτερος G. numerus initium libri alterius indicat 7 οὐ μὴν Pa | ἀπείρως r 9 τα... τοιαῦτα tribus litteris erasis P 11 τὸν τῶν Schottus: τοῦ τῶν P 12 μὴ ὅτι καὶ τὸ θανεῖν Pa: ὅτι μὴ τὸ θανεῖν καὶ Sylburgius. latent uersus quales βέβαιοι οὐδέν <έστιν> ὅτι μὴ κατθανεῖν | θνητῶ γεῶντι, ζῶντι δ' οὐκ ἄτης ἄτερ | οἶόν τε βαίνειν 13 εἶναι] εἰ Pa | ἐκτὸς αὐτῆς P: corr Wolfius 14 ἐπειδὴ: apodosin perihodi stipatae exspecta infra p 278, 14 | ἀμφὶ ταφὴν] ἀμφοῖν P ἐπιτάφιοι Schottus 15 ὁ μὲν Pa ὁ δὲ G ὁ ἐπὶ Sylburgius λεγόμενος ego olim: del Brinkmannus 16 καθ' ἕναστον P 17 ἄτερος] πρὸς P ὁ ἕτερος egregie Sylburgius

- συμπεσούσης· ὄνομά γε μὴν ἀμφοῖν ἐν καὶ τὸ αὐτό,
ἐπιτάφιος οὕτως ὀνομαζόμενος· παραδείγματα δὲ αὐ-
τῶν ἐστὶ πού καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, τοῦ μὲν κοινοῦ
καὶ πολιτικοῦ παρὰ γε τῷ τοῦ Ὀλόρου καὶ παρὰ τῷ
5 τοῦ Ἀρίστωνος, Λυσίας τε καὶ Ὑπερείδης καὶ ὁ Παια-
νιεύς καὶ ὁ τοῦ Ἰσοκράτους ἐταῖρος Νανκράτης πολλὰς
ἡμῖν τοιαύτας ἰδέας παρέσχοντο. οὐκ ἀπορήσομεν δὲ
οὐδὲ τῶν πρὸς ἕκαστον· ἐπεὶ τοι καὶ τὰ ποιήματα
μεστὰ τούτων, οἱ ἐπικηδεῖοι οὕτως ὀνομαζόμενοι θρη-
10 νοὶ τε· ὥς αὐτῶς πλοῦτος πολὺς τῶν καταλογάδην ἐστὶ
τοιούτων λόγων ἐν τε τοῖς πάλαι καὶ τοῖς ὀλίγον τι
πρὸ ἡμῶν γενομένοις· <οὐ> λήξομεν δὲ οὐδὲ νῦν, ἔστ'
ἂν γένος | ἀνθρώπων καὶ τὸ χρεῶν ἐπικρατοῦν ἤ. 260
μέτιμεν οὖν αὐτοῖν ἑκάτερον τὸν τρόπον τοῦτον.
- 2 Συνελόντι μὲν οὖν ὁ ἐπιτάφιος ἑπαινὸς ἐστὶ τῶν
16 κατοικομένων. εἰ δὲ τοῦτο, δῆλόν πού, ὥς καὶ ἀπὸ
τῶν αὐτῶν τόπων ληπτέον, ἀφ' ὧν περ καὶ τὰ ἐγκώ-
μια· πατρίδος, γένους, φύσεως, ἀγωγῆς, πράξεως. ἄχρι
μὲν οὖν τινὸς τὴν αὐτὴν ἵτεον, οἷον περὶ πατρίδος
20 λέγοντα, ὅτι μεγάλη καὶ ἐνδοξος καὶ ἀρχαία, καὶ εἰ
τύχοι αὐτὴ πρώτη παρελθοῦσα εἰς ἀνθρώπους, οἷα καὶ
Πλάτων περὶ τῆς Ἀττικῆς διεξιεῖν· εἰ δὲ μικρά, ὅτι
διὰ τούτους ἤδη καὶ τὴν ἀρετὴν τὴν τούτων καὶ δόξαν
ἐνδοξος καὶ αὐτὴ ἐγένετο, οἷον ἡ Σαλαμῖς διὰ τὸν
25 Αἴαντα ἢ τὴν ἀρετὴν τῶν ναυμαχησάντων, καὶ ἡ Αἰγίνα

22 Plato Menexeni p 237^a—238^b

2 δὲ P: om Ga 3 ἐστὶ P ἔστι G 4 ὀλόρου P: λόγον ed ante
Sylb 5 ὑπερείδης s 6 σοκράτους a 8 ἐπεὶ ex ἐπὶ corr P²
9 μετὰ G | θρηῖνοι τε ὥς αὐτῶς οὕτως. πολύστε καταλογά-
δην P 12 <οὐ> suppleuit Nissenus cf u 7 14 μετίομεν Pa
μετίομεν Sylburgius 15 οὖν ὁ P: οὖν a

διὰ τὸν Αἰακόν. ἢ εἴ τι βέλτιον περὶ αὐτῆς ἔχοιμεν
λέγειν εἰρημένον, ὥσπερ 'θείαν' τὴν Σαλαμῖνα εἶπεν
ὁ Πύθιος· ὅτι ἐκ θεοῦ ἐκτίσθη, ὥσπερ 'Ιωνία, Βυ-
261 ζάντιον ἢ εἰ δὴ τις ἑτέρα πόλις |. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν
ἐν πολέμοις πεσόντων καὶ ἐπιδαψιλεύσασαί τις ἐν τού- 5
τοις. ἐπὶ δὲ τῶν καθ' ἕκαστον οὐ πάντις ἀναγκαῖος
ὁ πολὺς περὶ τῆς πατρίδος λόγος· ἴτερον οὖν ἐπὶ τοῖς
προγόνους, εἰ οἱ πρόγονοι μὴ ἐπήλυδες, ἀλλ' αὐτό-
χθονες· καὶ εἰ ἐπήλυδες, ἀλλὰ κρίσει τὴν ἀρίστην γῆν
λαβόντες, οὐ τύχη· καὶ ὅτι ἢ ἐκ τοῦ Ἀσωρικοῦ γένους, 10
ὃ περ ἀνδρειότατον· ἢ ἐκ τοῦ Ἰωνικοῦ, ὃ περ σοφώ-
τατον, καὶ ὅτι Ἕλληνες. εἰ δὲ ἐπὶ τινὸς εὐκλείας λόγος
γίγνοιτο, ὅτι πατρὸς ἀγαθοῦ καὶ προγόνων, καὶ ἐν
βραχεὶ περὶ αὐτῶν εἰπεῖν τὸν ἔπαινον, ὅποιοι δημοσίᾳ,
ὅποιοι ἰδίᾳ, ὅποιοι ἐν λόγοις, ὅποιοι ἐν βίῳ, καὶ εἴ 15
τι ἐν ἔργοις ἢ ἐν πράξεσιν· ἢ εἴ τινα τοιαῦτα ἢ
ποιότης τοῦ προσώπου παρέχοι ἐκ τῆς φύσεως, ὅτι
εὐφυνῆς εἰς πάντα, κοινὸς δὲ ὁ τοιοῦτος.

Ἐν δὲ τῇ ἀγωγῇ γενόμενοι ἐπὶ μὲν τῶν κοινῶν | 3
262 τὴν πολιτείαν ληψόμεθα, ὅτι ἢ δημοκρατία ἢ ἀριστο- 20
κρατία· ἐν δὲ τοῖς ἰδίῳ τὴν ἀνατροφὴν καὶ τὴν παι-
δείαν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα. ἐν δὲ ταῖς [κοιναῖς] πρά-
ξεσιν ὁ μὲν κοινὸς ἔξει τὰ κατὰ πολέμους ἔργα καὶ

2 oraculum Herodoti VII 142

1 ἢ] fort καὶ | εἴ τι P: ἔτι a 2 εἰρημένον P: corr Saupprius
3 βυζαντίον P 4 καὶ—τῶν] ἡμ. ὅτι μὲν τῶν P ἢ ἐπὶ
μὲν οὖν τῶν Ga 5 καὶ P 6 καθ' ἕκαστον P 13 γίνοιτο Ga |
in mg ση(μείωσαι) P 16 ἢ εἴ P: ἢ a. fort καὶ εἴ | ἢ P: ἢ
Ga 18 ὁ τόπος οὗτος Saupprius 20 ἢ—ἢ Pa ἢ—ἢ s: corr
Schottus 22 κοιναῖς deleuit Schottus. cf p 278, 18

- ὅπως ἐτελεύτησαν, ὥςπερ ἀμέλει καὶ Πλάτωνί γε καὶ
Θουκυδίδῃ καὶ τοῖς ἄλλοις εἰρηται. ὁπόταν δὲ περὶ
ένός τινος λέγωμεν, περὶ τῆς ἀρετῆς ποιησόμεθα τὸν
λόγον, οἷον περὶ ἀνδρείας, περὶ δικαιοσύνης, περὶ
5 σοφίας· ὅποῖος περὶ τὴν πόλιν ἐν τούτοις, ὅποῖος ἰδίᾳ
περὶ ἕκαστα· ὅποῖος περὶ φίλους, ὅποῖος περὶ ἐχθρούς·
καὶ ἔτι προστεθήτω, οἷος περὶ γονέας, οἷος ἐν ἀρχαῖς,
εἴ τινα ἤρξεν.
- 4 Μετὰ ταῦτα δὲ ἐν μὲν τοῖς κοινοῖς ἐπὶ τὸ προ-
10 τρεπτικὸν μεταβησόμεθα, προτρέποντες ἐπὶ τὰ ὅμοια
τοὺς ὑπολειπομένους. καὶ πολὺς ὁ τόπος οὗτος. εἴτα
οὕτως ἐπὶ τὸ παραμυθητικὸν τῶν πατέρων, ὅσοι τε
ἔτι | παιδοποιεῖσθαι ἱκανοί, ὅσοι τε ἔξω τῆς ὥρας 263
ταύτης· καὶ εἰρηται ταῦτα καὶ παρὰ τῷ Θουκυδίδῃ.
- 15 ἐν δὲ τοῖς ἰδίοις τὸ μὲν προτρεπτικὸν ἐνίοτε μὲν οὐδὲ
ὅλως παραλαμβάνομεν διὰ τὸ τάχα ἂν εἰ τύχοι παῖδας
εἶναι τοὺς κατοικομένους· ἐνίοτε δὲ ἐπὶ βραχύ, πλὴν
ἐπὶ τοῖς πάνυ ἐνδόξοις. ἐνταῦθα γὰρ οὐδὲν κωλύει
καὶ ἐπὶ πλεῖον χρῆσθαι τῷ εἶδει, οἷον <εἰ> ἐπὶ ἄρ-
20 χοντός τινος καὶ τοιούτου προσώπου ὁ ἐπιτάφιος
γίνοιτο, ἀναγκαῖον παρακαλεῦεσθαι μιμῆσθαι τοῖς
παισὶν τοὺς ἑαυτῶν τοκέας, καὶ ἐπὶ τὰ ὅμοια σπεύ-

1 Plato Menexeni p 244^d—246^a 2 Thucydides II 42
14 Thucydides II 44

1 καὶ ὁ πλάτων γε καὶ ὁ θουκυδίδης P: corr. Saupprius
3 λέγωμεν P: corr Gs 5 ἐν τούτοις ad utrumque mem-
brum attinet. post σοφίας traiecit Schottus 6 ἕκαστον ci
Sylburgius 7 προστεθήτω P: προστεθείτω a προστεθείσθω Syl-
burgius 8 εἴ Radermacher: ἐπὶ P¹ ἐπὶ P² εἴ γε Wolfius
18 κωλύει P: corr Sylburgius 19 οἷον ἐπὶ P: corr Sylburgius
20 ὁ ἐπιτάφιος P: ὁ om a 21 τοῖς παισὶ ante μιμῆσθαι
traiecit Sylburgius, a glossematis suspicione defendit Brink-
mannus cl 336, 20

δειν. ἀναγκαιότερος δὲ ὁ παραμυθητικὸς παραμυθου-
 μένων ἡμῶν τοὺς προσήκοντας. δεῖ δὲ εἰδέναι καὶ
 τὴν μέθοδον τοῦ παραμυθητικοῦ· οὐ γὰρ θρηνεῖν οὐδὲ
 ἀπολοφύρεσθαι τοὺς ἀποθανόντας· οὐ γὰρ ἂν παρα-
 μυθοίμεθα τοὺς ὑπολειπομένους, ἀλλὰ μείζον τὸ πένθος 5
 παρασκευάζοιμεν· καὶ οὐ δόξει εἶναι τῶν κατοικομένων
 ἔπαινος, ἀλλὰ ὀλοφυρμὸς ὡς τὰ δεινότατα παθόντων.
 264 πειρᾶσθαι δὲ ἐν τῷ παραμυθεῖσθαι καὶ | ἐνδιδόναι
 τοῦ πάθους τοῖς ὑπολειπομένοις, καὶ μὴ ἀντιτείνειν
 εὐθύς· ῥᾶον γὰρ ἐπαξίμεθα· ἅμα δὲ καὶ ἔπαινον ἔξει 10
 ὁ λόγος, εἰ λέγοιμεν, ὅτι οὐ ῥᾶδιον ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις
 ῥᾶον φέρειν. ἐπειδὴ δὲ οἱ ἐν πολέμῳ τελευτήσαντες
 ὅμοιοι ταῖς ἡλικίαις, οὐδὲν ἀπὸ τούτων ἔχομεν εἰς
 παραμυθίαν ἐπιχειρεῖν, πλὴν ὅτι ἐνδόξως ἀπέθανον
 ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ οὗτοι, καὶ ὅτι ταχὺς καὶ 15
 ἀναισθητος ὁ τοιοῦτος θάνατος, καὶ ἐκτὸς βασάνων
 καὶ τῶν κακῶν τῶν ἐκ τῆς νόσου· ὅτι δημοσίας ταφῆς
 ἔλαχον (ξηλωτὸν δὲ τοῦτο καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα) καὶ
 ἀθάνατος αὐτῶν ἢ δόξα.

Ἐπὶ δὲ τοῖς καθ' ἕκαστον καὶ ἀπὸ τῶν ἡλικιῶν 5
 πολλὰς ἀφορμὰς παρέξει ὁ λόγος εἰς παραμυθίαν· εἰ 21
 μὲν τις ἄφνω τελευτήσκει καὶ ἀλύπως, ὅτι μακαρίως
 αὐτῷ ἢ τελευτῇ συνηγέχθη· εἰ δέ τις νόσῳ καὶ πολὺν
 χρόνον νοσήσας, ὅτι γενναίως ἐνεκαρτέρησεν τῇ νόσῳ |

1 ἀναγκαιότερον a 4 παραμυθούμεθα P: corr Gs
 9 ἀντιτείνειν P: corr a 12 ῥᾶιον P: πράως ci Brinkm
 15 καὶ οὕτως καὶ Pa καὶ οὕτως r: corr Brinkm 18 καὶ <ὅτι>
 ἀθάν. ci Nissenus 20 καθ' ἕκαστον P 21 ante πολλὰς uereor
 ne intercederit alterius loci mentio qualis καὶ ἀπὸ τῶν περι-
 στάσεων: id quod scriptor proximis u 21 — p 282, 6 tractat.
 aetatem infra p 282, 6 | παρέξει] ἔξει Schottus 22 τελευτή-
 σεει a 24 τῇ] ἐν τῇ P. in mg σημ(είωσαι) P

ἢ εἴ τις ἐν πολέμῳ, ὅτι ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνιζόμενος· |
 ἢ εἴ τις ἐν πρεσβείᾳ, ὅτι ὑπὲρ τῆς πόλεως· κὰν εἰ ἐν 265
 ἀποδημίᾳ, ὅτι οὐδὲν διενήνοχεν· ἡμία γὰρ καὶ ἡ αὐτὴ
 οἶμος· κατὰ τὸν Αἰσχύλον· εἰς Ἄιδου φέρονσα· εἰ δέ
 5 τις ἐν τῇ πατρίδι, ὅτι ἐν τῇ φιλτάτῃ καὶ τῇ γεινα-
 μένῃ καὶ τοῖς οἰκειοτάτοις πᾶσιν. ἀπὸ ἡλικίας· εἰ μὲν
 νέος ὢν τοῦτο πάθοι, ὅτι θεοφιλὴς· τοὺς γὰρ τοιού-
 τους φιλοῦσιν οἱ θεοί· καὶ ὅτι καὶ τῶν παλαιῶν πολ-
 λούς ἀνήρπασαν, οἷον τὸν Γανυμήδην, τὸν Τιθωνόν,
 10 τὸν Ἀχιλλέα, μὴ βουλόμενοι αὐτοὺς ἐν τοῖς κακοῖς
 τοῖς ἐν τῇ γῇ καλινδεῖσθαι ἢ πολὺν χρόνον ἐγκατο-
 ρωρῦχθαι τὴν ψυχὴν ἐν τῷ σώματι ὥσπερ ἐν τάφῳ
 ἢ ἐν δεσμωτηρίῳ μὴδὲ δουλεύειν δεσπόταις κακοῖς,
 ἀλλὰ ἐλευθεροῦν· καὶ μακάριοι φυγόντες τὰ ἀλγεινὰ
 15 τοῦ βίου καὶ τὰ πάθη τὰ συμπίπτοντα τοῖς ἀνθρώ-
 ποις, μυρία ταῦτα ὄντα καὶ ἄπειρα, ὁφθαλμῶν πηρώ-
 σεις, ποδῶν, ἐτέρου τινὸς μέρους τοῦ σώματος, καὶ
 ὅτι τῷ ὄντι ἡ νόσος ἀλγεινοτάτη· εἰ δὲ μέσος τὴν
 ἡλικίαν, ὅτι ἐνακμάσας τῷ βίῳ καὶ νῷ δεῖγμα τῆς
 20 ἀρετῆς τῆς ἑαυτοῦ παρέσχεν· καὶ ὅτι ποθοῦμε|νος, οὐκ 266
 ἀγῆδης ἤδη διὰ τὸ γῆρας γενόμενος ἀπῆλθε τοῦ βίου,
 ἀλλ' ἐν ἡλικίᾳ· εἰ δὲ δὴ ἐν γῆρα τις τελευτήσκειεν,
 ὅτι εἰς πᾶσαν ἀπόλαυσιν τῶν ἐν τῷ βίῳ καλῶν συνε-

3 Aeschylus Telephi fr 239 N. ἀπλῇ γὰρ οἶμος εἰς Ἄιδου
 φέρει 7 Menander monost. 425 et Com. Meinekii IV p. 105

1 ὑπὲρ P: ὑπὲρ τῆς a 2 κὰν ἤμ ἐν P 3 διενήνοχε a
 4 fort <ἢ> εἰς | ἔδου P 5 γεναμένη P: corr s 6 παίσιν
 P: corr Sauppius 10 αὐτοῖς P¹ 11 κλινδεῖσθαι a 14 ἀλλ'
 uolgabatur | καὶ <ὅτι> μακ. ci Nissenus | φεύγοντες Pa
 16 ταῦτα] ἄττα ci Radermacher | πήρωσις P: corr s 18 μέσην
 Pa: corr Brinkmannus 19 καὶ ἐνῶι P καὶ ἐν ῶ G καὶ ἐν ῶ
 uolgabatur 22 δὲ δὴ P: δὲ Ga 23 συνεμερίσθη s

μετρήθη αὐτῷ ὁ χρόνος. ἐν τούτῳ παρατιθέναι ἀναγκαῖον, ὅποσα ἐν πανηγύρεσιν τερπνὰ, ὅσα ἐν γάμοις, παιδοποιαῖς, τιμαῖς <ταῖς> παρὰ τῆς πατρίδος· ταῦτα γὰρ ἢ πλείων περίοδος τοῦ χρόνου παρέχειν εἴωθεν· καὶ ὅτι 'λιπαρὸν γῆρας' κατὰ τὸν Νέστορα ἐβίωσεν· 5 ὅτι τούτου ἕνεκα ἐνδιέτριψεν, ἵνα παράδειγμα γένηται τοῖς ἄλλοις, καὶ μάλιστα εἰ ἐνδοξον εἴη τὸ πρόσωπον. ἐπὶ τέλει δὲ περὶ ψυχῆς ἀναγκαῖον εἰπεῖν, ὅτι ἀθάνατος, καὶ ὅτι τοὺς τοιούτους ἐν θεοῖς ὄντας ἄμεινον εἰκὸς ἀπολαβεῖν. ἀρχὰς δὲ ἐνίοτε αὐτὸ παρέξει τὸ 10 πρόσωπον ἰδίας καὶ μὴ κοινάς· οἷον εἰ ἀπὸ λόγων εἴη, ὅτι ἀκόλουθον τοῖς λόγοις εὐφημεῖν αὐτόν· ἢ εἴπερ ἐπὶ ἑτέροις αὐτός τι τοιοῦτον εἰρηκῶς εἴη, ὅτι τὸν αὐτὸν ἔρανον καὶ τούτῳ ἀποδοτέον· ἢ ὃ τί ποτ' ἂν ἢ ἰδιότης τοῦ προσώπου παρέχη. | 15

267 Ἡ δὲ ἀπαγγελία ποικίλη, ἐν μὲν τοῖς ἀγωνιστικοῖς 6 συνεστραμμένη· ἐν δὲ τοῖς ἐνδόξοις καὶ μέγεθος ἔχουσιν, οἷον ὅσα περὶ ψυχῆς, διηρμένη καὶ μέγεθος ἔχουσα καὶ ἐγγὺς βαίνουσα τῆς τοῦ Πλάτωνος.

VII

20

Προτρεπτικὸς ἀθληταῖς

Ἀκόλουθος ἂν εἴη καί, ὥς <ἂν> εἴποι τις, συναφής, ὧ Ἐχέκρατες, καὶ ὁ ἐν ταύταις ταῖς πανηγύρεσι

5 λιπ. γ. Homerus τ 368 λ 136 ψ 283, de Nestore nusquam

2 πανηγύρεσι a 3 ταῖς inserui 6 ὅτι] δς P | ἕνεκα P: ἐνεκεν Ga 8 in mg ση(μείωσαι) P 10 ἀπαλλάττειν Pa 11 λόγων P: λόγων s 15 παρέχει P: corr Sylburgius 16 ἀγωνικοῖς a 18 διηρμένη P sed in mg quod scripsit γρ διηγεμένη correctum in διεγγεμένη dedit P² 21 τίτulo διονυσίου ἀλικαρνασέως † adscripsit saec XV P² 22 ἂν inseruit Sauppius

λεγόμενος λόγος, οὐκ εἰς αὐτὴν μέντοι τὴν πανήγυριν, ἀλλ' εἰς τοὺς ἀνταγωνιστὰς τοὺς ἐν τῇ πανηγύρει καὶ τοῖς ἀγωνισταῖς ἀθληταῖς δὴ που, ὁ προτρεπτικὸς οὕτως λεγόμενος.

- 5 Σκεπτέον οὖν πρῶτον εὐθύς, ὅς τις ποτε ὁ λέγων (ὡς ἔγωγε οἶδα καὶ Ὀλυμπίασιν καὶ ἐπ' ἐμοῦ τοῦτο γενόμενον καὶ Πυθοῖ καὶ ἄλλοθι πολλαχοῦ τισίν)· νῦν μὲν | γὰρ ἴσως πολίτης, νῦν δὲ καὶ αὐτῶν τῶν 268 περὶ τὸν ἀγῶνά τις, ἐγὼ δὲ ἤδη καὶ τὸν ἀγωνοθέτην 2 εἶδον ἀγωνιστὴν τούτου τοῦ λόγου γεγεννημένον. τὰς 11 γὰρ ἀρχὰς ἴσως που καὶ ἐντεῦθεν τις οὐκ ἄπο καιροῦ ποιήσεται. εἰ μὲν πολίτης εἴη, ὅτι καὶ αὐτὸς πεισθεὶς τοῖς ἀγωνοθέταις καὶ τῷ τῆς πόλεως νόμῳ εἰς τὸν ἀγῶνα καθήκεν ἑαυτὸν καὶ παρεβάλετο κινδύνῳ οὐχ 15 ἥττον ὄντι ἐργάδει· ἐκεῖνος μὲν γὰρ σώματος, ὅδε δὲ ψυχῆς. χαλεπώτεροι δὲ οἱ ἀγῶνες οἱ τῆς ψυχῆς ἢ <οἱ> τοῦ σώματος. ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς ἀγωνίας τῶν σωμάτων καὶ φανερά ἡ νίκη καὶ ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἥ περ ἑναρ- γεστάτη τῶν αἰσθήσεων· ἔτι δὲ καὶ βραβευτῆς ἐφέ- 20 στηκεν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κρείττων τοῦ παρὰ τῶν ἄλλων φθόνου. ἥδε <δὲ ἡ> κρίσις οὐκ ἐφ' ἐνί, ἀλλ' ἐπὶ πολλοῖς· καὶ οὐκ ὀφθαλμοῖς κρίνουσιν, ἀλλὰ γνώμη, ἐν ἣ πολλὰ τὰ ἀν|τιστατοῦντα· ἄγνοια καὶ φιλοτιμία 269 καὶ φθόνος, ἐφ' ἅπασι δὲ τὸ μὴ βούλεσθαι τοὺς ἀκού- 25 οντας μείζονα εἶναι τὰ ἐπαινούμενα τῷ περὶ αὐτῶν

1 αὐτὴν] τὴν G 3 οὗτος Pa: corr G 5 σκε[π]τέον cum litura P¹ | ὁ ἀγών· Pa: corr Schottus 6 ὀλυμπίασι a 7 τισίν] εἰσιν P¹ εἰσι P² ἔστι Faber del Schottus 9 περὶ τῶν P 11 ἄπο sic P: ἀπὸ a 13 καὶ τῷ P: καὶ περὶ τῷ a καὶ παρὰ τῶν (deinceps νόμων) G 15 ὅδε δὲ] ὁ δὲ Pa 16 ἡ τοῦ P 18 φανεραὶ τῇ νίκῃ P: corr rec P²G | ἡ περ P¹ ἡ περ rec P² 20 παρ' ἄλλων G 21 ἥδε δὲ ἡ Sauppius: ἡ δὲ Pa 23 ἐνῇ P 25 τοῦ .. λόγου Pa

λόγῳ. τούτοις δὲ ὑποβάλλειν καὶ κείνο ἀναγκαῖον, τὸ
 ἀνελεῖν ὥς ἀντικείμενον ἐκ τῆς τοῦ προσώπου ποιό-
 τητος, ὅτι μὴ καταφρονητέον λόγων τοῖς ἀθληταῖς ἄτε
 ἐν ἔργοις ἀσκοῦσι. λόγος γὰρ εἰς πάντα ἐπιτήδειος
 καὶ πρὸς πᾶν ἐπιρρῶννυσιν· οὕτως καὶ ἐπὶ πολέμου 5
 καὶ ἐπὶ παρατάξεως δέονται στρατιῶται τοῦ παρὰ
 τῶν στρατηγῶν λόγου καὶ τῆς προτροπῆς, καὶ αὐτοὶ
 αὐτῶν ἐρρωμενέστεροι ἐγένοντο. μάλιστα δὲ οἱ ἀθλη-
 ται δέοιντο ἂν τῆς ἀπὸ τοῦ λόγου προτροπῆς καὶ
 ἐπικελεύσεως, ὅντες μὲν καὶ αὐτοὶ Ἑρμοῦ τε καὶ Ἥρα- 10
 κλέους μαθηταί τε καὶ ξηλωταί (ὧν ὁ μὲν εὐρετῆς τοῦ
 λόγου ἢ αὐτὸ χρῆμα λόγος· ὁ δὲ σὺν τῇ Ἀθηνᾷ πάντα
 κατῴρθωσεν τὰ ἐπιταχθέντα· ἢ δὲ τί ἂν ἄλλο εἴη ἢ
 νοῦς τε καὶ λόγος;), καὶ ὁσημέραι δὲ ἐπὶ ταῖς γυμνα-
 σίαις ἐκάστοτε τοιούτους τοὺς ἐπικελευομένους ἔχοντες 15
 270 αὐτοῖς. | εἴτα διαφορὰν ἐρεῖς, ὅσῳ κρείττων οὗτος τοῦ 3
 ἐκείνων ἔπαινος· διὰ ταῦτα, ὅτι ὁ μὲν ἐκ τῶν ἐπιτυχόν-
 των, οὗτος δὲ ἀπὸ τῶν δεδοκιμασμένων καὶ βίῳ καὶ
 λόγῳ καὶ δόξῃ· καὶ ἐκεῖνος μὲν ἔθει τινί, οὗτος δὲ
 νόμῳ πόλεως καὶ δόγματι ἀρχόντων· καὶ κείνος οἶον 20
 ἐπιβόησίς τις, μηδὲν τῶν ἡχῶν διαφέρων, οὗτος δὲ
 μετὰ ἐπαίνων καὶ ἀποδείξεων παράκλησις. εἴτ' ἀκό-
 λουθον τοῖς περὶ τὸ τοῦ σώματος καλὸν σπουδάσασιν
 καὶ περὶ τὸ καλὸν τὸ ἐπὶ τῇ ψυχῇ σπουδάσαι καὶ

1 ὑποβάλλον P¹ 3 ὅτι Saupprius: εἰ Pa | λόγου Sylb | ἄτε] ὅτι Pa 4 fort ἐνεργοῖς | δοκοῦσι P: corr Romborgius 5 οὕτω a 8 αὐτῶν P: corr s 12 αὐτοχρῆμα P 13 κατῴρθωσε a 14 ὁσημέραι P 16 αὐτοῖς P | τοῦ] ὧν P om apographa nonnulla. fort τῶν <ἀπ'> 17 ἔπαινος:] εἰδέναι Pa τοσοῦτω δει εἰδέναι G | διὰ] καὶ Pa 20 οἶον Schottus: δι' ὃν P 22 ἀποδείξεων. παράκλησις εἰ sic distinguit P | εἴτ'] εἰ P ὅτι Saupprius 23 σπουδάσασιν P: σπουδάζουσι G σπουδάσουσι a

μᾶλλον, ὅσῳ τιμιώτερον ψυχῇ σώματος, εἰ μὴ καὶ αὐ-
 τοὺς ἀσκοῦντας, ἀλλὰ τοῖς ἀσκήσασσι πειθομένους· ὅπερ
 οὐδὲ δυσχέρειάν τινα ἔχει οὐδὲ πόνον, ἄλλως τε καὶ
 ἐπὶ συμφέροντι τῶν πεισθέντων τῆς πειθοῦς γινο-
 5 μένης· ὥσπερ γὰρ καὶ ἐν στρατοπέδῳ οἱ γνησιώτατοι
 παρὰ τῶν στρατηγῶν λόγους ἀκούσαντες μάλιστα φιλο-
 τιμοῦνται περὶ τὴν νίκην, οὕτως καὶ οἱ ἐν τοῖς ἀγῶσι
 προτρεπτικούς λόγους οἰκείως ἀναδεξάμενοι· μάλιστα
 γὰρ ἂν ὀρέγοντο τοῦ περιγενέσθαι. καὶ ὅτι τοῖς |
 10 ἐπαγγελλομένοις τὴν σωτηρίαν τὴν τοῦ σώματος προσ- 271
 ἤκει καὶ ἀψευδεῖν. ἐν τούτῳ· εἰ δήπου τις, καίτοι τῆς
 ἀπὸ τούτων δόξης ἀδήλου τυγχανούσης, ὅμως ἐφίεται
 τούτου ἄλλως μὴδὲ ἀνάγκης οὔσης, πόσῳ μᾶλλον <εἰκὸς>
 τοὺς ἐπ' αὐτὸ τοῦτο παρόντας καὶ παραδεδωκότας ἑαυ-
 15 τοὺς καὶ τούτου ἕνεκα ἐπὶ τοσοῦτον τοῖς γυμνασίοις
 χρησαμένους καὶ ὑπευθύνους ἑαυτοὺς καταστήσαντας
 πειθομένους φαίνεσθαι τῷ ἐπὶ τοῦτο ὑπὸ τῆς πόλεως
 καὶ τῶν ἀγωνοθέτῶν καὶ τοῦ νόμου προκεχειρισμένῳ;
 Εἰ δὲ δὴ καὶ ἀγωνοθέτης εἴη ὁ λέγων, πρὸς τούτοις
 20 ἢ πρὸ ἀπάντων τούτων ἀρμόσει εἰπεῖν, ὅτι <εἰ ὁ>
 διατιθεῖς τὸν ἀγῶνα οὐκ ᾤκησεν ἀγωνιστὴν καὶ
 ἑαυτὸν καταστήσει καὶ ὑποβαλεῖν τῇ τῶν ἀκουόντων
 κρίσει ἕνεκα τοῦ ἀγῶνος καὶ τοῦ ἔνδοξον καὶ μέγαν

3 fort οὔτε—οὔτε 4 συμφέρον τι P | πειθοῦς P 5 ὅπερ
 P: corr Sylburgius 7 οὕτως P: οὕτω a | οἱ ἐν P: οἱ ἐπὶ a
 ἐπὶ G 9 γὰρ ἂν P: γὰρ a ἂν G 9—11 sententia non huc
 pertinet 10 ἐπαγγελλομένοις P | τὴν τοῦ P: τοῦ a 11 ἀψευ-
 δεῖν ἐν τούτῳ. εἰ distinguebatur 12 τούτων i e τῶν λόγων.
 similis sententia est p 287, 11—15 13 εἰκὸς inserui 15 ἕνεκα
 P: ἕνεκεν Ga 17 ὑπὸ P: ἐπὶ a 18 νόμῳ προκεχειρι-
 σμένου P¹ | προκεχειρισμένου a 20 τούτων om G | εἰ ὁ
 inserui 21 καὶ om G 22 ἑαυτὸν P: ἐπ' αὐτὸν a 23 μέγα
 P: corr GSylb

καὶ περισπούδαστον τοῦτον γενέσθαι, πολλῶ δῆπου
 ἀναγκαιότερον αὐτοῖς <τοῖς> ἀγωνιζομένοις καὶ κληρο-
 νομεῖν μέλλουσι τῆς τοῦ ἀγῶνος δόξης. Τῷ δὲ ξένῳ
 272 καὶ τοῦτο ἂν ἀρμόζοι | λέγειν, ὅτι προσήκων αὐτῷ ὁ
 λόγος διὰ τὴν ἐπιδημίαν καὶ τὴν μετουσίαν τῆς θείας· 5
 οἱ γὰρ τῆς θείας μεταδόντες καὶ τοῦ λόγου τοῦ περὶ
 αὐτῆς μετέδοσαν ἄλλως τε καὶ ἐπὶ τῷ ἐνδοξοτέραν
 τὴν πανηγυριν γενέσθαι. καὶ ὅτι γνήσιος πολίτης
 οὐχ ὁ ἐγγεγραμμένος μόνον, ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον
 ὁ εὖνους τῇ πόλει καὶ περὶ τὰ καλὰ μόνον τὰ τῆς 10
 πόλεως σπουδάζων. εἰ δὲ δὴ καὶ μὴ πολίτης ὢν
 ἐπέισθη τοῖς ἐπιτάξασι καθεῖναι ἑαυτὸν εἰς τὸν
 ἀγῶνα, πολλῶ δῆπου μᾶλλον τοῖς ἀθληταῖς σπουδα-
 στέον περὶ αὐτὸν τοῖς ὥς ἂν εἴποι τις πολίταις τοῦ
 ἀγῶνος οὔσι. 15

Τούτων δὲ τῶν ἀφορμῶν τάχα ἔν τινες καὶ εἰς 4
 τὸν πανηγυρικὸν λόγον ἀρμόζοιεν, τοιούτων προσώπων
 πανηγυριζόντων καὶ τοιούτων ποιότητων ἐμπεριειλημ-
 μένων. τοιαύτης δὲ τῆς προκαταστάσεως γενομένης
 ὑποβλητέον καὶ τὸν περὶ τῶν πανηγύρεων καθόλου 20
 λόγον ἔπαινον ἔχοντα τῶν προκαταστησαμένων, ὅτι
 τῶν πολέμων καὶ τῶν πρὸς ἀλλήλους διαφορῶν κατα-
 273 παύσαντες τὰς πόλεις συνήγαγον ὥσπερ εἰς μίαν
 πόλιν τὴν πατρίδα πάντων, ὥς κοινῇ συνελθόντας
 θύειν καὶ ἐορτάζειν λήθην ἀπάντων τῶν πρότερον 25
 ποιησαμένους· καὶ οὐ ταῦτα ἀπέχρησε μόνον, ἀλλὰ

1 δῆπον] δῆπον καὶ G 2 τοῖς suppleuit Sauppius cf
 p 288, 6 4 τοῦτο P: τούτῳ a | προσήκων P¹: corr rec P²
 12 ἐπέισθη P: corr G 18 ποιητῶν Pa: corr Schottus 19 δὲ
 τῆς P: δὲ a | γινομένης Pa 20 τῶν om G 21 τῶν καταστη-
 σαμένων Schottus cf p 289, 10 22 διαφορῶν P: διαφόρων Ga
 25 fort τῶν πρότερον <ἀνιερῶν> uel <λυπηρῶν>

καὶ θεάματα καὶ ἀκροάματα μυρία ἐπὶ μυρίοις προέ-
 θεσαν, οὐκ εἰς ψυχαγωγίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς
 ὠφέλειαν· διὰ μὲν τῶν μουσικῶν ἀκροαμάτων παι-
 δεύοντες ἡμᾶς, διὰ δὲ τῶν γυμνικῶν συνασχοῦντες εἰς
 5 τοὺς πολέμους. καλὸν μὲν οὖν καὶ τοῖς ἐπιδημοῦσι
 σπουδάζειν περὶ τὴν θέαν, πολὺ δὲ κάλλιον τοῖς ἀγωνι-
 ζομένοις αὐτοῖς. τοῖς μὲν γὰρ πρόσκαιρος ἡ τέρψις,
 τοῖς δὲ ἀθάνατος ἡ δόξα· καὶ παραχρῆμα μὲν γίνεται
 ἑκάστω τούτων εὐφημεῖσθαι καὶ δακτυλοδεικτεῖσθαι
 10 ἐπὶ τοῖς καλλίστοις, νικᾶν, στεφανοῦσθαι, ἀναγορεύε-
 σθαι, διὰ μιᾶς πράξεως καὶ νίκης οὐ μιᾶς πόλεως
 γενόμενον ἀλλὰ σχεδὸν ἀπάσης τῆς οἰκουμένης· ἕκαστος
 γὰρ τῶν παρόντων τῆς ἀρετῆς ἀποδεχόμενος τῇ εὐνοίᾳ
 ὡς πολίτην αὐτοῦ προσοικειοῦται, τὸ τοῦ Ὀμήρου δὴ
 15 τοῦτο· ἐρ|χόμενον δὲ ἀνὰ τὴν πανηγυριν 'θεὸν ὡς 274
 εἰσορόωσιν', οὐ μόνον γε ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν πανή-
 γυριν, ὅποταν αὐτὸν ἴδωσι μόνον. καὶ ἀγωνιζομένῳ
 ταῦτα καθ' ἕκαστον ἀγῶνα· παυσαμένῳ δὲ παρα-
 μένουσιν τὸν βίον σύμπαντα οἱ καρποὶ <οἱ> ἀπὸ τῆς
 20 νίκης, τὴν περιουσίαν τοῦ βίου ἄφθονον παρέχοντες·
 μετὰ δὲ τὴν τελευταίην ἢ μνήμη <ῆ> ἀπὸ τῶν ἀνδριάν-
 των καὶ τῶν εἰκόνων εἰς τὸ ἀνάγραφτον ἔχειν τὴν
 δόξαν οὐκ ἐν ταῖς μνήμαις σφωζομένην μόνον, ἀλλὰ

15 Homerus § 173 ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστρῳ θεὸν ὡς εἰσορόωσιν

1 prius καὶ om G | ἐπὶ om G 4 γυμνικῶν <θεαμά-
 των> ci Schottus 5 μὲν om G 10 ἐπὶ τοῖς — ἀναγορεύεσθαι
 om a 11 πολέως P¹ 13 τῆς ἀρετῆς] notus genetivi usus
 cum u θανμάζειν ut Thuc VI 36, 1 14 αὐτοῦ P 17 ὅποι
 ἂν G² ὅποι P: corr Radermacherus 18 καθ' ἕκαστον P | δὲ P:
 om a | παραμένουσι a 19 οἱ inserui itemque 21 ἡ 22 εἰσὶν
 P: fort ξτι τε τὸ 23 τοῖς μνημείοις ci Schottus sed cf Plato
 leg. V p 741^c κυπαριττίας μνήμας

καὶ διὰ τῶν συγγραμμάτων συμπαραμένονσαν ἅπαντι τῷ χρόνῳ.

Εἶτα ἐπὶ τούτοις προσάξεις καὶ τὸν περὶ τῆς πόλεως λόγον, ὅτι καὶ διὰ τὴν πόλιν αὐτὴν σπουδαστέον περὶ τὸν ἀγῶνα. σύμμετρος δὲ γινέσθω ὁ ἔπαινος, ἐπειδὴ οὐ περὶ αὐτοῦ νῦν πρόκειται. ἀφορμαὶ δὲ εἰς τοῦτο ἔσονται δῆπου ἱκαναὶ αἱ προειρημέναι ἐν ταῖς περὶ τοῦ πανηγυρικοῦ λόγου μεθόδοις. ὁμοίως δὲ καὶ περὶ αὐτῆς τῆς πανηγύρεως ἐρεῖς ἐφεξῆς, καὶ πόθεν ἤρξατο, 275 καὶ τίς ὁ | καταστήσας, καὶ τίνων θεῶν ἐπάγεται, καὶ τίς ὁ ἐπώνυμος αὐτῆς· καὶ ἔπαινος διὰ βραχέων ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀφορμῶν τῶν ἐκεῖ παραδεδομένων. ἀναγκαῖον δὲ ἐνταῦθα γενόμενον καὶ σύγκρισιν ποιήσασθαι πρὸς τοὺς ἄλλους ἀγῶνας. ἡ δὲ σύγκρισις ἔσται καὶ ἀπὸ τόπου τοῦ ἀγῶνος, οἷον <ὅτι ἐνδοξότατος, καὶ> ἀπὸ χρό- 15 νου, ὅτι ἀρχαιότατος· ἢ εἰ νέος, ὅτι ὅσον τῷ χρόνῳ ὑποδεῖ, τοσοῦτον τῇ δόξῃ προέχει· καὶ ὅτι εἰ νῦν περισπούδαστός ἐστι, πολλῶ περισπουδαστότερος ἔσται λαβὼν τὸν χρόνον. εἰ θεὸς εἴη ὁ ἐπώνυμος, τὰ προσόντα τῷ θεῷ· εἰ τῶν ἡρώων τις, ὁμοίως τὰς πράξεις· εἰ ἐπι- 20 τάφιος, ὅτι καὶ αὐτὸς διὰ τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς τούτου θέσεως ἤξιώθη. ἔτι καὶ τὴν πόλιν παραβαλεῖς πρὸς τὰς ἄλλας, ἀπὸ μεγέθους, ἀπὸ κάλλους, 276 ἀπὸ οἰκιστοῦ, ἀπὸ οἰκειώματος· εἴρηται | δὲ καὶ ταῦτα

24 cf p 5, 6 sq. 16, 8. 23, 19

4 περὶ om G 7 περὶ om G ut iussit Schottus. conicias ἐν τοῖς περὶ—μέθοδοι, sed cf 267, 18. 349, 6 9 ἐφεξῆς P 10 καταστάς a | καὶ τίνα G | ἐπάγεται P: ἀπάγεται a ἄγεται Schottus. cf titulus I G Ins III 329, 8 11 τί[ς] cum ras P¹ | ἀπὸ] διὰ Pa 15 hiatum Wolfius perspexerat, suppl Thielius ex Menandro 350, 15 Sp 16 ἢ εἰ νέος. ἢ ὅτι a | ὑποδεῖ Pa: ἀποδεῖ ex apographis aliquot Schottus. cf adi. ὑποδεής 18 fort προσλαβὼν 20 εἰ P: ἢ a ἢ εἰ Schottus | εἰ δ' ἐντάφιος Schottus

ἦδη. τούτων δὲ ῥηθέντων οἰκειότατα ἂν ἐπαχθείη ὁ
 πρὸς τοὺς ἀθλητὰς λόγος κατὰ τὸν Θουκυδίδην· Περὶ
 τοιαύτης οὖν πόλεως καὶ τοιούτου ἀγῶνος πολλοὶ μὲν
 καὶ ἄλλοι καὶ πάλαι ἐφιλοτιμήσαντο καὶ ἐσπούδασαν
 5 νικηφόροι γενέσθαι.

6 Ἐπειδὴ δὲ διάφορα τὰ πρόσωπα, τὰ μὲν ἔνδοξα,
 τὰ δὲ ἥττον, καὶ τὰ μὲν ἀπὸ στεφάνων πολλῶν, τὰ
 δὲ νῦν πρῶτον ἀρχόμενα, πειρασόμεθα ἕκαστον ἀπὸ
 τῶν οἰκείων καὶ προσφύρων προτρέψασθαι· οἷον τοὺς
 10 μὲν πολλοὺς ἔχοντας στεφάνους, ὅτι καλόν, μὴ ὅπως
 καταισχυῖναι τούτους, ἀλλὰ καὶ προσθεῖναι καὶ πλείους
 ἀποφῆναι· συναύξεται γὰρ τοῖς στεφάνοις καὶ ἡ δόξα.
 τοὺς δὲ ὀλίγους, ὅτι δεῖ μὴ τούτοις ἀρκεῖσθαι, ἀλλὰ
 καὶ βεβαιώσασθαι τούτους ὅτι καὶ μετὰ τῆς ἀληθείας
 15 καὶ προῖκα, τῷ ἐπαγωνίσασθαι καὶ προσλαβεῖν ἐτέ-
 ρους. | τοὺς δὲ νῦν πρῶτον ἀρξομένους· ἀρχὴ δέ τοι 277
 ἡμῖν παντός· καὶ τοῖς ἡττημένοις πρότερον καλὸν
 ἀναμάχεσθαι, ἵνα μὴ καὶ ψυχῇ καὶ σώματι, ἀλλὰ τύχῃ
 μᾶλλον δοκῶσιν τῇ ἡττῇ κεχρησθαι. εἴτα συμπροτρέ-
 20 ψεις τοὺς μὲν κατὰ τὸ αἰσχρόν, τοὺς δὲ κατὰ τὸ καλόν,
 ὅτι τοῖς μὲν πολλοὺς ἔχουσι καὶ προνευικηκόσιν αἰ-
 σχρόν τὸ ἡττηθῆναι τῶν μήπω νευικηκότων, τοῖς δὲ
 ἄλλοις ἔντιμον καὶ οὐδὲ ὑπερβολὴν εἰς δόξης λόγον
 ἔχον <τὸ> τοὺς νευικηκότας κρατῆσαι καὶ δι' ἐνὸς
 25 στεφάνου προσλαβεῖν τὴν τούτων δόξαν. εἴτα πειρα-

2 cf Thucydides II 41 extr 16 Diogen. II 97 al. cf 267,1—3

2 περὶ ταύτης α 7 post πολλῶν conicias τὰ δὲ ἀπὸ ὀλίγων
 intercidisse, cf infra u 13. 16 9 προτρέψασθαι s 11 κατα-
 ισχύνη P, a: corr Wolfius 14 ἀληθείας cf p 291, 15 17 ex-
 spectes καὶ τοὺς ἡττημένους πρότερον <ὅτι> 18 μὴ καὶ] μὴ
 Sauppis 19 δοκῶσι α 21 αἰσχρόν τοῦ P: corr Gs
 24 τὸ inserui

σόμεθα ἀναιρεῖν, δι' ἃ ἐπὶ τὸ διαφθείρεσθαι τινες
 τρέπονται, τῷ αἰσχυρῷ καὶ ἀδόξῳ, ὅτι αἰσχυρὸν χρημά-
 των προέσθαι τὴν νίκην, κατὰ ἀμφοτέρω τὰ πρόσωπα
 τὸ αἰσχυρὸν προσάπτοντες, καὶ κατὰ τὸ τῶν διδόντων
 καὶ κατὰ <τὸ> τῶν λαμβανόντων, ὅτι οἱ μὲν χρήματα 5
 ἀντὶ δόξης ἀνταλλάσσονται· ἐν ᾧ οἷα μὲν τὰ χρή-
 278 ματα, οἷα δὲ ἡ δόξα· τὰ μὲν πρόσκαιρα, ἡ δὲ | ἀθά-
 νατος· καὶ τὰ μὲν τύχη καὶ χρόνος καὶ πόλεμος ἀφείλεν,
 ἡ δὲ ἀναφαίρετος ὑπὸ τούτων· καὶ τὰ μὲν ζῶντας εὐ-
 φραίνει, ἡ δὲ μετὰ τὴν τελευτὴν ζηλωτοὺς ἀποφάνει· 10
 καὶ τὰ μὲν καὶ ἀπὸ κακίας περιγίνεται, ἡ δὲ ἀπὸ
 ἀρετῆς καὶ ἀνδραγαθίας. ἔπειτα καὶ οἱ δόντες τᾶ
 μὲν δοκεῖν νενικήκασιν, τῇ δ' ἀληθείᾳ ἐώνηται τὴν
 νίκην· καὶ ὅτι οὐ δόξαν κτῶνται, ἀλλ' αἰσχύνην, τὸ
 γὰρ μὴ μετὰ ἀληθείας κρατῆσαι πρὸς αἰσχύνην μᾶλλον 15
 τῷ κρατήσαντι ἢ δόξαν· καὶ ὅτι εἰ καὶ λανθάνοιεν
 τοὺς ἄλλους, ἀλλ' ἑαυτοῖς συνίσασιν, καὶ παρὰ τοῖς
 ἄλλοις μὲν δοκοῦσι κρατεῖν, παρὰ δὲ ἑαυτοῖς ἡττην-
 ται· καὶ ὅτι οὐδὲ ἡδονὴ ἐπὶ τῆς τοιαύτης νίκης· καὶ
 ὅτι ὁ τῆς αἰσχύνης ἔλεγχος αἰεὶ συμπάρεστιν αὐτοῖς 20
 τῆς ἐπονειδίστου νίκης. καὶ ὅτι χεῖρους τῶν προδο-
 τῶν· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ τοὺς ἄλλους πωλοῦσιν, οὗτοι
 δὲ καὶ ἑαυτούς· καὶ ὅμοιοι τοῖς πόρνοις εἰσὶν ἐπὶ τοῖς
 σώμασιν τοῖς ἑαυτῶν λαμβάνοντες· ἀκακεῖνοι μὲν ἴσως

2 τρέποντες P: corr Gs 5 τὸ suppluit Sylburgius
 7 οἷα δὲ P 9 ζῶντα P: corr Sauppins 11 μὲν καὶ P:
 μὲν a 12 ante ἔπειτα rectius conlocari quae infra u 21 καὶ
 ὅτι χεῖρους—p 292, 2 ἐκδόντες leguntur, acute Schottus adnotat
 13 νενικήκασιν a | τῇ δ' sic P 16 δόξαν Gs: δόξης· P
 17 συνίσασιν a 19 ἐπὶ] fort ἐστὶ | ταῖς τοιαύταις νίκαις ci Syl-
 burgius, fuit qui τῇ τοιαύτῃ νίκῃ coniceret 21 fort <ἐκ>
 τῆς | καὶ—p 292, 2 ἐκδόντες cf adn u 12 22 ἄλλους ποιοῦ-
 σιν a 24 σώμασιν a | κακεῖνοι P: ἐκεῖνοι a

καὶ δι' ἡλικίαν ἑξαπατηθέντες, οὗτοι δὲ δι' αἰσχρο-
 κέρδειαν ἑαυτοὺς ἐκδόντες. | εἶτα ὅτι οὐδὲ λανθά- 279
 νουσιν· ῥαδίως γὰρ ὁρῶνται καὶ ἐκ τῶν σωμάτων καὶ
 ἐκ τῶν γυμνασιῶν καὶ ἐκ τῶν προγεγενημένων ἀγώ-
 5 νων. ἐν ᾧ· τίνα τὰ ἐπὶ τούτοις; μάστιγες, ὕβρεις,
 αἰκίαι σωμάτων, ἃ δούλων καὶ οὐκ ἔλευθέρων· τὸ
 παρὰ τοῖς θεαταῖς βλασφημεῖσθαι ἀντὶ τοῦ ἐπαινεί-
 σθαι κροτεῖσθαι στεφανοῦσθαι· ἐνίοτε δὲ [καὶ] ζημία
 καὶ τὸ ἐκβάλλεσθαι καὶ ἐκ τῶν σταδίων καὶ ἀγώνων,
 10 μέγιστον δὲ ἐπ' ἔλευθερίᾳ φρονοῦντας εἰς τὰς τῶν
 δούλων τιμωρίας περιορᾶν αὐτοὺς ἐμπίπτοντας. καὶ ἂν
 μὲν δοῦλον αἰσθάνωνται τινα τῶν ἀγωνιζομένων εἶναι,
 κατηγορεῖν αὐτοῦ καὶ ὡς ἀνάξιον τοῦ ἀγῶνος ἐκκρίνειν·
 αὐτοὺς δὲ τὰς παρὰ τῶν ἀθλοθετῶν ψήφους τῆς ἔλευθε-
 15 ρίας λαμβάνοντας τὴν τῆς δουλείας καθ' ἑαυτῶν φέρειν.
 7 Ἐν δὲ τούτῳ τῷ τόπῳ γενομένους ἀναγκαῖον | καὶ 280
 τῶν ἀρχαίων μνημονεύειν καὶ παραδείγματα φέρειν,
 ὅσοι ἔνδοξοι· οἳ μὲν ὅτι ἀήττητοι, οἳ δὲ ὅτι πλείστας
 νίκας ἤραντο, οἳ δὲ ὅτι εἰ καὶ ὀλίγας, ἀλλὰ τὰς ἔνδοξο-
 20 τάτας, καὶ ὅτι πάσας προῖκα, καὶ ὅτι ἀπὸ σωφροσύνης,
 ἀπὸ ἐγκρατείας, ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως τοιοῦτοι ἐγένοντο·
 καὶ ὅτι αὐτοῖς τοιοῦτον συνέβη· ὅτι πολλοὶ καὶ ἰσόθεοι
 ἐνομίσθησαν, οἳ δὲ καὶ ὡς θεοὶ τιμῶνται τῶν πάλοι.

1 αἰσχροκέρδειαν P: corr Gs 2 λανθάνουσι a 4 γυμνα-
 σίων a 5 ὕβρεις uitiose h 8 καὶ inclusi 9 καὶ τὸ] κατὰ
 τὸ Pa τὸ Sauppisius | ἐκβάλλεσθαι P ἐκβαλέσθαι Ga: corr Syl-
 burgius | καὶ ante ἐκ om G | ἀγώνων· distinguebant. tu cf
 Demosth or 19, 261 ἐπ' ἔλευθερίᾳ μέγιστον φρονεῖν 11 αὐτοὺς
 P: corr s 12 δούλων P: corr P. Faber Agonistic. III 17
 13 κατηγορίαν Pa: corr G | ἀναξίου Pa: corr Faber 14 τῶν
 ἀθλητῶν a 15 δουλ[εί]ας cum litura P | καθ' ἑαυτῶν] οἰκοθεν
 αὐτὸν Pa οἰκοθεν καθ' αὐτῶν Sylburgius 19 ἤραντο P
 21 ἀπὸ τῆς P: ἀπὸ a 22 καὶ ὅτι Pa | τοιοῦτο s 23 τι-
 μῶνται] τιμῶνται καὶ Pa | τῶν debeat Sauppisius.

II

COMMENTARIA SCHOLASTICA RHETORICA

VIII *Περὶ ἐσχηματισμένων $\bar{\alpha}$*

IX *Περὶ ἐσχηματισμένων $\bar{\beta}$*

X *Περὶ τῶν ἐν μελέταις πλημμελονμένων*

XI *Περὶ λόγων ἐξετάσεως*

Libris p 254 memoratis inde a c X accedit
M codex Venetus Marcianus 508 f. 196

VIII

Περὶ ἐσχηματισμένων $\bar{\alpha}$

Ἀγῶνας ἐσχηματισμένους παντάπασιν οὐ φασιν εἶναι
 τινές, ἀλλὰ μέρη μὲν ἀγώνων ἐσχηματίσθαι συνομολο-
 γοῦσιν, τὸ δὲ ὅλας ὑποθέσεις διὰ τούτου τοῦ τρόπου 5
 τῶν λόγων περαίνεσθαι οὐχ οἶόν τε εἶναι φασί (μὴ
 281 γὰρ | δυνατόν εἶναι μὴ σαφῶς ἀκούοντας τοὺς ἀκροω-
 μένους συνιέναι περὶ οὗ ὁ λόγος ἐστίν), οὐδὲ τοὺς
 παλαιούς κεχρησθαι τῷ τοιούτῳ εἶδει τῶν λόγων καὶ
 τῶν ἀγώνων. ἡμεῖς δὲ καὶ ὅσοι τρόποι τῶν ἐσχημα- 10
 τισμένων ἀγώνων, φράσμεν, καὶ τῆς μεταχειρίσεως
 αὐτὴν μέθοδον δηλώσομεν, αὐτοὺς τοὺς παλαιούς,
 οὓς οὐ φασί τινες κεχρησθαι τῷ τρόπῳ τῶν λόγων,
 μαρτυρόμενοι.

Ἔστι γὰρ τῶν καλουμένων σχημάτων εἶδη $\bar{\gamma}$. τὸ 2
 μὲν ἐστὶ σχῆμα λέγον μὲν $\bar{\alpha}$ βούλεται, δεόμενον δὲ 16
 εὐπρεπείας ἢ δι' ἀξιώσιν τῶν προσώπων, πρὸς οὓς ὁ
 λόγος, ἢ δι' ἀσφάλειαν πρὸς τοὺς ἀκούοντας. καὶ
 τούτῳ μὲν τῷ εἶδει οὐκ ἀντιλέγουσιν οἱ ῥητορικοί,
 ἀλλὰ καλοῦσιν αὐτὸ χρῶμα. τοὺς γὰρ εὐπροσώπους 20
 λόγους, οὐκ οἶδα ὁπόθεν ὀρμηθέντες, οὕτως ὀνομά-
 ζουσιν, ὅταν ἢ πρὸς πατρίδα τις διαλέγηται ἢ πρὸς

2 $\bar{\alpha}$ P: πρῶτον G 4 συνομολογοῦσι a 8 οὔτε P: corr
 Sauppis 11 μεταχειρίσεως a 12 αὐ] αὐτήν P αὐτῶν G
 αὐτῆς ci Sylburgius 13 τῶν Pa: τούτῳ τῶν G 15 γὰρ Pa:
 δὲ G | τρία Ga 17 πρὸς $\bar{\alpha}$ Schottus

ἀριστεὰ ἢ πρὸς | στρατηγὸν ἢ πρὸς ἀρχὴν τινα ἢ 282
 πρὸς ὅλην πόλιν. τὸ δέ τι σχῆμά ἐστι πλαγίως ἕτερα
 μὲν λέγον, ἕτερα δὲ ἐργαζόμενον ἐν λόγοις. τρίτον
 σχῆμά ἐστι τὸ οἷς λέγει τὰ ἐναντία πραχθῆναι πραγ-
 5 ματευόμενον.

- 3 Τοῦ μὲν οὖν καλουμένου ὑπὸ τῶν πολλῶν χρώ-
 ματος οὔτε ἀποκεκρυμμένη οὔτε χαλεπὴ <ῆ> μέθοδος.
 ἐπιείκεια γὰρ προστεθεῖσα τοῖς λόγοις καὶ τὸ ὑπο-
 στέλλεσθαι τῇ παρησίᾳ, αὐτό <τε> τοῦτο τὸ αἰδεῖ-
 10 σθαι προσποιεῖσθαι καὶ τὸ ὁμολογεῖν μὴ βούλεσθαι
 τολμηρῶς μηδὲ ἀποκεκαλυμμένως λέγειν ἢ μέθοδος
 ἐστὶ τῶν τοιούτων λόγων. μεγίστη δὲ καὶ βαθυτάτη
 ἐν τούτοις τοῖς λόγοις μέθοδος, τὸ ἑτέρας αἰτίας ὑπο-
 βαλέσθαι εὐσχήμονας πρὸ τῶν λυπούντων λόγων. Οἱ
 15 δὲ ἕτερα μὲν λέγοντες, ἕτερα δὲ βουλόμενοι τίνι με-
 θόδῳ χρῶνται; προτείνουνσι μὲν ἕτερα κεφάλαια τοῖς
 ἀκροωμένοις· ἃ δὲ βούλονται πείσαι, τοῖς προταθεῖσι
 συγκατασκευάζουσι. καὶ τρόπον τινὰ διπλοῦν ἀγῶνα
 ἀγωνίζονται· τῷ μὲν γὰρ λόγῳ | τὸ κοινὸν προτεί- 283
 20 νουσιν, τέχνη δὲ οὗ τὴν χρεῖαν ἔχουσιν. Ὁ δὲ οἷς
 λέγει τὰ ἐναντία βουλόμενος λόγος, ἀκοῦσαι οὐτωςί,
 ἄτοπὸν τινα τὴν μέθοδον ἔχειν δόξει· δεῖ γὰρ εἰς
 ἐναντιώσεις ὑποπίπτοντα φαίνεσθαι τοῖς ἀκούουσιν·
 καὶ ἐν τούτῳ τῷ εἶδει τὸ καινότατον δὴ φαίνεται
 5 τέχνη ῥήτορος οὔσα τὸ ἐναντία λέγειν. τίς ὁ λόγος;

1 πρὸ στρατηγὸν P 2 τι] δεύτερον G | πλάγιον G
 3 λέγων P | τὸ δὲ τρίτον G 7 ἢ inseruit Sauppius 8 προσ-
 θεῖσα P: corr Ga 9 τῆς παρησίας Schottus | ἀπὸ τοῦτο P:
 καὶ αὐτὸ τοῦτο Ga 13 κάθοδος P: corr Gs 16 μὲν P: μὲν
 γὰρ s 17 προτεθεῖσι G 19 προτείνουνσι a 21 ἀκούεσθαι
 Schottus. tu cf Plato Phil 12^c Lys 216^a Euthyphr 3^b 22 τὴν
 om G 23 ἀκούουσι a 24 καινότατον P: κοινότατον Ga

βραχὺς καὶ σαφής. ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς ἀπλοῖς τῶν
 ἀγώνων ὠφέλειαν ἔχει τὸ μὴ δοκεῖν ἐναντία λέγειν,
 οὕτως ἐνταῦθα κέρδος αἱ ἐναντιώσεις ἔχουσιν, τὸ δὲ
 μὴ ἐναντία λέγειν ζημίαν. καὶ πάννυ δικαίως· εἰ γὰρ
 οἷς λέγει τις τὰ ἐναντία βούλεται, ἂν <ᾗ> λέγη πείσῃ, 5
 τὰ ἐναντία πράξει· ἂν δὲ ᾗ βούληται κατεργάζηται, τὰ
 ἐναντία οἷς λέγει πείθειν δόξει. μέθοδος δὲ τούτων
 τίς; ὥσπερ ἐν τοῖς ἀπλοῖς ἀγῶσι***, <οὕτως ἐν τοῖς
 τοιούτοις ἀγῶσι> τὰς προτάσεις τὰς οἰκείας ἀσθενεῖς
 284 εἶναι δεῖ, τὰς δὲ τοῦ ἀντιδίκου | ἰσχυράς, καὶ τὰ μὲν 10
 παρ' αὐτοῦ εὐδιάλυτα προβάλλεσθαι, τὰ δὲ παρὰ τοῦ
 ἐναντιουμένου δυσκαταγώνιστα· αὕτη μίᾳ μέθοδος.
 δευτέρα δέ· ὥσπερ ἐν τοῖς ἀπλοῖς ἀγῶσιν οὐ χρή
 στρεφόμενα λέγειν οὐδ' οἷς ἂν καὶ ὁ ἀντιδικὸς χρή-
 σαιτο, οὕτως ἐν τοῖς τοιούτοις τῶν ἀγώνων τοιαῦτα 15
 λέγειν δεῖ, οἷς καὶ ὁ ἀντιλέγων χρήσεται. οἱ μὲν οὖν
 κυριώτατοι τρόποι τῶν ἐσχηματισμένων λόγων οὗτοι.
 Ἥρτηνται δὲ τούτων τῶν τρόπων ἀκακίᾳ· τὸ τὰ αὐτὰ 4
 δοκοῦντα λέγειν ἑτέρῳ προειπόντι ἑτέραν ὑπόθεσιν
 διοικεῖσθαι· τὸ ἐναντιοῦσθαι δοκοῦντα τῷ λόγῳ βοη- 20
 θεῖν τῷ ἔργῳ, προκατασκευάσαντος τοῦ σχήματος τὴν
 χρεῖαν· τὸ <ὥς ἐροῦντα> ἐν ἄλλῳ λόγῳ ὑπερβαλέσθαι
 τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ παρρησίαν εἰς ἕτερον καιρόν.

3 αἱ om G | ἔχουσι a 4 μὴ P: δὴ a om G | ζημίαν καὶ
 πάννυ. δικαιοῦσαι γὰρ Pa 5 βούλεται ἀν λέγει P: βούλεσθαι
 ἂν λέγων G οἷς γὰρ βούλεται, ἂν λέγων a | fort πείσῃ
 6 βούληται Pa: βούλοιτο G βούλεται Sylburgius. de modo cf
 p 329, 8. 10 | τὰ P: om Ga 8 hiatum indicaui cf p 329, 8
 10 δὲ] δὴ h errore 11 αὐτοῦ Pa 12 ἐναντίου G
 13 δὲ <τίς>; conicias sed cf p 305, 14. 19 15 οὕτω καὶ ἐν G
 18 τοῦτον τὸν τρόπον Ga | ἀκακίᾳ· τὸ τὰ] κακεῖν' ἄττα P, a
 κακεῖνα· τὰ G 20 τὸ P: τὸν s | δοκεῖν G 22 ὥς ἐροῦντα
 suppleni cf infra p 311, 19 | ὑπερβάλλεσθαι Sylb

Τούτων δὴ καὶ τὰ παραδείγματα λαβεῖν ἐκ τῶν
βυβλίων. ληψόμεθα δὲ παρὰ Δημοσθένους, Θουκυ-
δίδου, Ξενοφώντος, Πλάτωνος, | Εὐριπίδου, τῆς κω- 285
μωδίας, Ὀμήρου· ἀπὸ πασῶν ἰδεῶν τῆς ῥητορικῆς,
5 συμβουλευτικῆς δικανικῆς πανηγυρικῆς.

Μεμνησθαι χρή, ὅτι τῇ μεθόδῳ [καὶ περὶ τῶν
σχημάτων τῶν ἐναντία βουλομένων οἷς λέγουσιν ἀγω-
νιζόμενοι], ἐάν τις πορεύηται, ὡς ἔφαμεν, δι' ἐναντιώ-
σεων, μέγας κίνδυνος πρόσεστι τῷ μὴ φωραθῆναι ὑπὸ
10 τῶν ἀκρωμένων, ὅτι τεχνάζει, τῆς ἐναντιώσεως εἰς
δόξαν ἐμπεσεῖν· εἰ γὰρ μὴ ἐλεγχθῇ ἢ τέχνη, συμβή-
σεται φιλονεικοῦντας, ἃ προσποιεῖται λέγειν, συγχωρεῖν
τῷ ῥήτορι, οὐχ ἃ βούλεται ταῦτα ψηφίσεσθαι. φράσο-
μεν οὖν καὶ ὅπως τις ἂν λάθοι μεταχειριζόμενος τὸν
15 δι' ἐναντιώσεων λόγον.

5 Δημοσθένης τοίνυν ὁ ῥήτωρ, ἵνα πρῶτον καὶ τὸ
ὄνομα τοῦ σχήματος καὶ τὴν χρειαν δείξωμεν παρ'
αὐτῷ | δεικνύντες, ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου διηγου- 286
μενος λόγον, ὃν συνεβούλευσεν διαθέσθαι πρὸς Θη-
20 βαίους, οὐχ ἀπλοῦν ἀλλὰ τινα τεχνικόν, ὥδέ πως λέγει
καὶ ἐπὶ τῷ λόγῳ τὸ ὄνομα ἐπάγει τῆς τέχνης· ἔπειδ' ἂν

9—13 cf 329, 10—19 13 φράσομεν infra 322, 6 21 De-
mosthenes or XVIII 178 p 287, 22—288, 3

1 δὴ P: δεῖ s | ἐκ] conicias <ἔστιν> ἐκ sed uereor ne scripto-
rem ipsum corrigas 2 βυβλίων P: βιβλίων Ga 3 πλάτωνος
post κωμωδίας traicit G 6—15 aliena esse ab hoc loco etiam
Pennendorffius adnotat *Leipz. Stud.* 20, 178 6 χρή Pa: δὲ χρή G |
καὶ—7 ἀγωνιζόμενοι seclusi ut ex margine interposita, nisi quis
cum Schotto περὶ κτέ. post χρή traicere malet 7 ἀγωνιζομένοις
Pa 8 ἐάν] ἢ P εἰ Ga | πορεύοιτο G 10 τῆς ἐναντιώσεως i e τοῦ
τὰναντία δοκεῖν βούλεσθαι ἢ ἃ βούλεται 11 γὰρ διελεγχθῇ P
γὰρ διαλεχθῇ Ga 13 ψηφίσασθαι a | φράσωμεν P: corr a
14 τί ἂν P: corr G s | λάθοιτο G² 15 ἐναντιώσεως G s 18 exspectes
παρ' αὐτοῦ λαβόντες | δεικνύντι Schottus | τοῦ om G 19 λόγῳ a

δὲ ἔλθωσιν οἱ πρέσβεις εἰς Θήβας, πῶς χρήσασθαι τῷ
 πράγματι παραινῶ; τούτῳ πάνυ μοι προσέχετε τὸν
 νοῦν. μὴ δεῖσθαι Θηβαίων μηδὲν (αἰσχυρὸς γὰρ ὁ
 καιρὸς), ἀλλ' ἐπαγγέλλεσθαι βοηθήσειν, ὥς ἐκείνων
 μὲν ὄντων ἐν τοῖς ἐσχάτοις, ἡμῶν δὲ ἄμεινον ἢ 'κεῖνοι 5
 καὶ τὸ μέλλον προορωμένων, ἵν' ἐὰν μὲν δέξωνται
 ταῦτα καὶ πεισθῶσιν ἡμῖν, καὶ ἂ βουλόμεθα ὦμεν
 διωκήμενοι καὶ μετὰ σχήματος ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα
 πράξωμεν'. Ὅρᾳς καὶ τὸ ἔργον τῆς διοικήσεως, καὶ
 287 τὸ ὄνομα ἐπιφερόμενον τῷ ἔργῳ, τὸ 'σχῆμα'. ὁ ἀν- 10
 τὸς τοίνυν Δημοσθένης ἐν μὲν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας,
 <ἵνα> ἀπὸ δικανικοῦ λόγου ἀρξώμεθα, ἄλλα προτείνων
 ἄλλα κατασκευάζει, δι' ὅλου τοῦ βυβλίου διοικούμενος
 διοίκησιν τινα τοιαύτην· κεφάλαια ἔστιν ἃ περ ἀσθενῇ
 ὄντα τῷ Δημοσθένει, ἐὰν ἐφ' αὐτῶν προτείνηται, ἐλέγ- 15
 χεται· ταῦτα ἵνα πιθανὰ ποιήσῃ, ἕτερα μὲν προτείνει,
 λαβὼν δὲ τὸν ἀκροατὴν προσέχοντα τοῖς προταθεῖσι
 συμπλέκει τὰς πίστεις τῶν ἀσθενῶν τοῖς προτεινο-
 μένοις. οἷον, ἵνα ὁ λόγος ἔχῃ παράδειγμα, ἔροιτ' ἂν
 εἰκότως ὁ Αἰσχίνης τὸν Δημοσθένην· Διὰ τί τῆς προ- 20
 τέρας πρεσβείας οὐ κατηγορεῖς; καὶ τοι τὰ πεπραγμένα
 πάντα ἐν τῇ προτέρᾳ πέπρακται (ὃ φησιν ὁ Αἰσχίνης
 ἐν τῇ ἀπολογίᾳ), ἢ δὲ δευτέρᾳ ἀπαίτησιν ὅρκων εἶχεν

22 Aeschines or II 123 p 293

3 δεῖσθαι et 4 ἐπαγγέλλεσθαι Pa cum ΣFΦ: δεῖσθε et
 ἐπαγγέλλεσθε corrector Tauchn. 4 ὥς] ἐὰν κελεύωσιν, ὥς
 Demosthenes et infra p 342, 13 5 μὲν om ΣFΦ | ἢ κεῖνοι P ut
 ΣΦ: ἢ ἐκεῖνοι Ga 6 καὶ ante τὸ abest a Dem exemplis
 8 σχήματος Pa cum A: προσχήματος cetera Dem exemplaria
 11 παραπρεσβείας Schottus 12 ἵνα supplui | ἀπὸ γὰρ G!
 ἀρξώμεθα Pa | ἀλλὰ γὰρ τείνων G 13 διόλου P | βιβλίου Pa
 14 κεφάλαια ἔστιν P 15 ἀφαντῶν P ἀπ' αὐτῶν a
 16 ταῦτα om G | μὲν om G 23 εἶχε a

μόνην. ἡ μὲν οὖν ἀληθῆς αἰτία τοῦ μὴ κατηγορεῖν
ἐκείνη· ἐπῆνεσεν ὁ Δημοσθένης τὰ ἐν τῇ προτέρᾳ
πρεσβείᾳ πάντα πεπραγμένα, καὶ ψηφίσματα ἔγραψεν,
καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον τοὺς πρέσβεις. |
5 αὕτη μὲν οὖν ἡ ἀληθῆς αἰτία ἐστὶ τοῦ μὴ ἐγκαλεῖν 288
τῇ προτέρᾳ πρεσβείᾳ. ἀλλὰ μὴν αἰτίαν ἱκανὴν οὐδε-
μίαν ἔχει κατὰ τῆς ὑστερας πρεσβείας· δεῖ οὖν αὐτὸν
ἐφάπτεσθαι καὶ τῆς προτέρας. κατηγορῶν οὖν ἅμα
τῆς προτέρας πρεσβείας οὐ κατηγορεῖ. δεῖ δὲ αὐτῷ
10 προφάσεως. τίς οὖν ἡ πρόφασις; φησὶν ἡγνοημέναι
τὸν Αἰσχίνην πεπρακότα αὐτὸν ἐν τῇ προτέρᾳ πρε-
σβείᾳ. τοῦτο οὕτως μὲν πρὸς ἐρώτησιν τὴν παρ'
Αἰσχίνου ἐν παραιτήσεως σχήματι λεγόμενον ἀσθενὲς
καὶ γελοῖον ἐστίν. ἄλλο δὲ οὐδὲν ἔχων εἰπεῖν ὁ Δη-
15 μοσθένης, ὅπερ ἔφαμεν, ἐτέρου προφάσει τοῦτο συγ-
κατασκευάζει. φησὶ γὰρ ἀποδείξειν τὸν Αἰσχίνην αὐτὸν
ὕφ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενον, ὅτι δῶρα εἴληφεν, καὶ διεξιεισι
λόγους οὓς εἶπε πρότερον κατὰ Φιλίππου· εἶτα φησὶν
αὐτὸν πρότερον κατὰ Φιλίππου πολιτευσάμενον ὕστερον
20 μεταβεβλή|σθαι, οὐκ ἂν μεταβαλόντα, εἰ μὴ δῶροις 289
πεισθεὶς τοῦτο ἐποίει. ταύτην τὴν ἀπόδειξιν ὑποθεὶς
συγκατασκευάζει τὸ ὅτι εἰκότως ἔλαθ' ἐν με δῶρα λαβὼν
ἐπὶ τῆς προτέρας πρεσβείας· ὥμην γὰρ αὐτὸν χρηστὸν

3 cf Demosth or XIX 234 Aeschines or II 46. 53 8 ex
Aeschinis or II 123 sublata

3 πάντα s: πάντα τὰ P | fort ψηφισμα | ἔγραψε a
4 πρέσβ]εις cum litura P 5 ἐγκαλεῖν ἐν τῇ P, a: ἐν deleui
7 τῆς προτέρας Pa: uitium Sylburgius perspexit 11 αὐτὸν
Pa: corr h 16 ante φησὶ lacunam nescio quam indicavit h
17 ὕφ' αὐτοῦ P: ὕφ' αὐτοῦ a | εἴληφε a 20 μετα-
βαλοῦντα s 22 ὅτι om G | ἔλαθέ a 23 προτέρας P:
ἐτέρας a

εἶναι, τῷ πρότερον κατὰ Φιλίππου πολιτεύεσθαι. αὕτη μὲν ἡ συμπλοκή τοῦ ἕτερα συγκатаσκευάζειν ἕτερα προτείνοντα.

Ποιεῖ δὲ αὐτὸ πῶς; ἀκούσωμεν τῆς λέξεως τοῦ 6 ῥήτορος· φησὶ γὰρ ὧδε· 'Βούλομαι δὲ πρὸ πάντων, 5 ὧν μέλλω λέγειν, μνημονεύοντας ὑμῶν οἶδ' ὅτι τοὺς πολλοὺς ὑπομνήσαι, τίνα τάξιν αὐτὸν ἔταξεν Αἰσχίνης ἐν τῇ πολιτείᾳ τὸ πρῶτον, καὶ τίνας λόγους κατὰ τοῦ Φιλίππου δημηγορεῖν ᾤετο δεῖν· ἵν' εἰδῆτε, ὅτι τοῖς ὑφ' ἑαυτοῦ πεπραγμένοις καὶ δεδημηγορημένοις ἐν 10 290 ἀρχῇ μάλιστα ἐξελεγχθήσεται δῶρα ἔχων. ἔστι τοίνυν ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φιλίππον, ὡς τότε δημηγορῶν ἔφη, ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ἑλλήσιν καὶ διαφθεύοντά τινας τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ προεσθηκότων· καὶ ἔχων Ἰσχανδρον τὸν Νεοπτολέμου δευτεραγωνι- 15 στήν, προσιὼν μὲν τῇ βουλῇ, προσιὼν δὲ τῷ δήμῳ περὶ τούτων, καὶ πείσας ὑμᾶς πανταχοῦ πρέσβεις πέμψαι τοὺς συνάξοντας δεῦρο τοὺς βουλευσομένους περὶ τοῦ πρὸς Φιλίππον πολέμου· καὶ ἀπαγγέλλων μετὰ ταῦτα ἦκων ἐξ Ἀρκαδίας τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ 20 μακροὺς λόγους, <οὓς> ἐν τοῖς μυρίοις ἐν τῇ Μεγάλῃ πόλει πρὸς Ἱερώνυμον τὸν ὑπὲρ Φιλίππου λέγοντα ὑπὲρ ὑμῶν ἔφη δεδημηγορηκέναι· καὶ διεξιὼν, ἡλίκα τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, οὐχὶ τὰς ἰδίας ἀδικοῦσι μόνον πατρίδας οἱ δωροδοκοῦντες καὶ χρήματα λαμβάνοντες 25 παρὰ Φιλίππου. ἐπειδὴ τοίνυν ταῦτα πολιτενομένου

5 Demosthenes or XIX 9—12 p 343, 26—344, 28

5 δὲ hic scriptor addit 7 τίνα P cum Σ: εἰς τίνα s cum ceteris Dem libris | αὐτὸν P: corr s ἑαυτὸν Dem 8 τοῦ om G 13 ἔλλῃσι a 17 πανταχοῖ Σ 21 οὓς ex Dem restituit Schottus | ἐν τῇ Pa: ἐν Dem 23 ἡμῶν P: corr s

τούτου τότε καὶ τοῦτο τὸ δείγμα ἐξενηνοχότος περὶ
αὐτοῦ τοὺς περὶ τῆς εἰρήνης πρέσβεις πέμπειν ὥς
Φίλιππον ἐπέλσθητε ὑπὸ Ἀριστοδήμου καὶ Νεοπτολέ- 291
μου καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκεῖθεν ἀπαγγελλόντων οὐδ'
5 ὃ τι οὖν ὑγιές, γίνεται τῶν πρέσβεων τούτων εἷς καὶ
οὗτος, οὐχ ὥς τῶν ἀποδωσομένων τὰ ὑμέτερα οὐδ'
ὥς τῶν πεπιστευκότων τῷ Φιλίππῳ, ἀλλ' ὥς τῶν φυ-
λαξόντων τοὺς ἄλλους. διὰ γὰρ τοὺς προειρημένους
λόγους καὶ τὴν πρὸς Φίλιππον ἀπέχθειαν ταύτην εἰ-
10 κότως περὶ αὐτοῦ πάντες εἴχετε τὴν δόξαν'. αὕτη μὲν
ἡ μέθοδος τοῦ συγκατασκευάσαι· ἥδη γὰρ τὸν δῆμον
συνεπεσπάσατο ὥς συνεξηπατημένον ἑαυτῷ ὁ Δημο-
σθένης. εἴτ' ἐπήγαγεν τῆς τέχνης τὸ δεινόν· 'προσελ-
θὼν τοίνυν ἐμοὶ μετὰ ταῦτα συνετάττετο κοινῇ πρε-
15 σβεύειν, καὶ ὅπως τὸν μικρὸν καὶ λίαν ἀναιδῇ φυλάξο-
μεν ἀμφοτέροι τὸν Φιλοκράτην, πολλὰ παρεκελεύσατο.
καὶ μέχρι τοῦ δεῦρο ἐπανελθεῖν ἀπὸ τῆς πρώτης πρε-
σβείας ἐμὲ γοῦν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διεφθαρμένος καὶ
πεπρακῶς αὐτὸν ἐλάνθανεν'. ὥς θαυμαστὴ γε ἡ τέχνη·
20 πάντας αὐτοὺς ἐξηπατημένους ἀπεδείξεν. ἐπήγαγεν 292
δὲ εὐθὺς τὸ 'ὁμοίως γὰρ ὑμεῖς ἐξηπάτησθε καγώ', διὰ
μέσου τὸ περὶ Φιλοκράτους εἰπών· αὐτὸς ἐφ' αὐτὸν
ἤγαγεν τὴν αἰτίαν, ἀπλότητος προσχήματι κλέπτων

13 Demosthenes or XIX 13 p 345, 1—5

2 αὐτοῦ P: corr s 9 πρὸς Pa cum FΦ: πρὸς τὸν ceteri Dem
libri 11 τοῦ κατασκευάσαι a 13 ἐπήγαγε s 15 φυλάξομεν
P: φυλάξωμεν a 18 et p 303, 2 ὧ (ἄν)δ(ρες) ἀθ(ηναῖοι) P con-
pendio insolentiore sed certo: ὧ ἀθηναῖοι a 19 αὐτὸν ex
αὐτὸν corr P: ἑαυτὸν a 20 ἐπήγαγε a. Schottus interpolatis
οὐκ ante εὐθύς et ἀλλὰ ante διὰ consulebat sententiae
21 ὁμοίως γὰρ Radermacher: μὲν ὥσπερ Pa | ἐξηπάτησθαι P
ἐξηπατεῖσθαι a: corr G | καγώ'. <καὶ πῶς;> Raderm 22 ἐφαν-
τὸν P 23 ἤγαγε r | κλέπτων P: βλέπων Ga

τὴν πανουργίαν τῆς κατασκευῆς τῷ λέγειν 'ἐμὲ γοῦν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διεφθαρμένος καὶ πεπρακὼς αὐτὸν ἐλάνθανεν', ἀλλὰ μὴ φάναι 'κάμέ', ἵνα μὴ δοκῇ τὸ πᾶν ἐπιχείρημα οἰκείας διοικήσεως ἐξειργάσθαι. οὕτω μὲν ἕτερα προτείνων ἕτερα κατασκευάζει ὁ Δημοσθέ- 5 νης· καὶ ἐξῆς τὸ αὐτὸ ποιεῖ ἐν τῷ λόγῳ καὶ πάλιν ἐξῆς καὶ ἄχρι τέλους τοῦ παντὸς ἁγῶνος. τοῦτο μὲν σοι δικανικῶν λόγων τὸ παράδειγμα [λόγων ἐσχηματισμένων], ἕτερα προτεινόντων, ἕτερα κατασκευαζόντων.

Συμβουλευτικῶν δὲ πάλιν ὁ αὐτὸς Δημοσθένης ἐν 7 τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν δι' ὅλου τὴν τοιαύτην τέχνην 11 ἐξεργάζεται. ἔχει δὲ οὕτως· οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ὠρμη- κασι μὲν πρὸς βασιλέα τῶν Περσῶν, τοιαῦτα τῶν 293 ῥητόρων συμβουλευόντων καὶ ἐπαιρόντων αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἐπαινεῖν τοὺς προγόνους καὶ μεμνησθαι τῶν πε- 15πραγμένων πρὸς τοὺς βαρβάρους ἔργων, πρὸς δὲ τὸν Φίλιππον τὸν τῶν Μακεδόνων βασιλέα ὀκνοῦσι πολεμεῖν. ὁ δὲ Δημοσθένης αὐτὰ τὰ ἐναντία πρὸς μὲν τὸν βασιλέα πολεμεῖν αὐτοὺς οὐ βούλεται, πρὸς δὲ τὸν Φίλιππον βούλεται. ὁρᾷς δύο ὑποθέσεις ἐναντίας 20 ἀλλήλαις; πῶς οὖν τοῦτο ποιεῖ; διπλῶ γὰρ τῷ σχήματι χρῆται. πρὸς μὲν τὸν βασιλέα οὐ φησι μὴ δεῖν πολεμεῖν, ἀλλὰ μηδέπω πολεμεῖν· εἰ γὰρ ἀπλῶς ἐκέλευε μὴ πολεμεῖν, οὐκ ἂν αὐτῷ προσεῖχον τὸν νοῦν, ὠρμηκότες πρὸς τὸν πόλεμον. ὁ δὲ φησὶ μὲν πολε- 25μεῖν δεῖν, ἐνδιδούς αὐτοῖς ὁ βούλονται· πρότερον δὲ ἀξιοῖ παρασκευάζεσθαι, ἵνα ἀσφαλέστερος καὶ δικαιο-

2 αὐτὸν P 4 genetivus ad ἐπιχείρημα refertur praedicativae positum 8 λόγων inclusi, ἐσχημ. Brinkmannus 10 πάλιν αὐτὸς ὁ Pa: corr Gualterus Otto cf p 343, 2 11 τῶν om G 12 οἱ μὲν οὖν ἀθ. G 21 signum interrogationis ante πῶς testatur P 22 δύο φήσει sic P οὐ φήσει Ga: corr s 24 οὐ καὶν P

τερος ὁ πόλεμος γένοιτο, τέχνη τοῦτο ποιῶν. οἶδεν
 γὰρ ὅτι ἡ ἀναβολὴ ἐκλύσει τὴν ὁρμὴν. καὶ εὐθύς γε
 μετὰ τὸ προοίμιον κλέπτων τὸ δοκεῖν συναγορεύειν
 βασιλεῖ τί φησιν; ἔγὼ νομίζω κοινὸν | ἐχθρὸν ἀπάν- 294
 5 των τῶν ὄντων Ἑλλήνων εἶναι βασιλέα· οὐ μὴν διὰ
 ταῦτα παραινέσαιμ' ἂν μόνοις τῶν ἄλλων ὑμῖν πόλε-
 μον πρὸς αὐτὸν αἰρεσθαι'. οὕτω μὲν ἐπέχει τὴν ὁρμὴν,
 <τῇ> αὐτῇ τέχνῃ Θουκυδίδῃ χρώμενος. καὶ γὰρ παρὰ
 τῷ Θουκυδίδῃ Ἀρχίδαμος, ὃν φησιν ὁ Θουκυδίδης
 10 συντετὸν εἶναι καὶ σώφρονα, ἐπειδὴ ἐώρα τοὺς Λακε-
 δαιμονίους καὶ τοὺς Πελοποννησίους ὠρμημένους πρὸς
 τὸ πολεμεῖν τοῖς Ἀθηναίοις, οὐχὶ μὴ πολεμεῖν κελεύει
 (ῥῆδει γὰρ οὐ πεισομένους), ἀλλὰ μηδέπω τοῦτο ποιεῖν,
 ἀλλὰ πρότερον παρασκευάζεσθαι. οὕτω μὲν γάρ, ὃ
 15 περ ἔφαμεν, ἐμποδίζει τὴν ὁρμὴν αὐτῶν ὁ Δημοσθέ-
 νης ὁμοίως τῷ Θουκυδίδῃ. διδάσκει δὲ προελθὼν τοῦ
 λόγου τὸν τρόπον * * * ἧς παρασκευασθείσης εὐτρεπῆς
 γίνεται κατὰ | Φιλίππου. καὶ οὕτως ἐκάτερος ὁ λόγος 295
 τεχνικῶς περαίνεται τῷ Δημοσθένει, τῷ βασιλεῖ μὲν
 20 μηδέπω πολεμεῖν, τῇ δὲ ἐπὶ βασιλέα παρασκευῇ ἔχειν
 χρῆσθαι κατὰ Φιλίππου. οὕτω μὲν δι' ὅλου τοῦ λόγου
 τοῦ συμβουλευτικοῦ ἕτερα προτείνεται καὶ ἕτερα κατα-

4 Demosthenes or. XIV 3 p 178, 22—25 9 Thucydides
 I 79 12 idem I 80—85 16 Demosthenes XIV 14—28

1 οἶδε a 3 μετὰ] κατὰ h uitiose 4 τί φησιν P: τι,
 φησίν s 5 ὄντων abest et a Demosthenis exemplis et infra
 p 343, 13, del Schottus 6 ταῦτα Pa cum TF: τοῦτο reliqui
 Dem libri | ἄλλων] in mg ἑλλήνων addit G² 7 αἰρεσθαι P
 αἰρεῖσθαι Σ: ἄρασθαι Ga cum plerisque Dem libris 8 τῇ
 αὐτῇ s: αὐτῇ P 16 προελθὼν P: προελθεῖν Ga 17 λόγου]
 an στόλου? | hiatum indicaui: ἧς scil δυνάμεως ναυτικῆς τε καὶ
 πεζῆς | οὐ παρασκευασθέντος G | εὐτρεπῆς P: εὐπρεπῆς Ga
 18 ὁ λόγος P: λόγος Ga 22 τοῦ post λόγου om h errore

σκευάζεται, καὶ ὑπόθεσις ὑποθέσει συμπλέκονται. ἔχεις δύο ταῦτα παραδείγματα ἀγώνων ἐτέρων προτεινομένων, ἐτέρων συγκατασκευαζομένων, τὸ μὲν δικανικοῦ εἶδους, τὸ δὲ συμβουλευτικοῦ.

Ἐπεὶ μέντοι συμβουλευτικῶν καὶ δικανικῶν ἐμνή- 8
σθημεν, λάβε καὶ παρὰ Πλάτωνος παραδείγματα ἀγώνων 6
πλειόνων συμπεπλεγμένων καὶ τρόπον τινὰ πάντων
<τῶν> μερῶν τῆς δητορικῆς συναγομένων. ἡ Σωκρά-
τους Ἀπολογία τὴν μὲν πρότασιν ἔχει, ὡς τὸ ἐπί-
γραμμα δηλοῖ, ἀπολογία, ἔστι δὲ καὶ Ἀθηναίων κατη- 10
γορία, εἰ τοιοῦτον ἄνδρα εἰς δίκην ὑπήγαγον. καὶ
κέκρυπται τὸ πικρὸν τῆς κατηγορίας τῷ ἐπιεικεῖ τῆς
ἀπολογίας· ἃ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογεῖται, Ἀθηναίων
296 κα|τηγορεῖ. δύο μὲν αὗται συμπλοκαί. τρίτη δέ· ὁ
λόγος ἐστὶ Σωκράτους ἐγκώμιον, καὶ τὸ ἐπαχθές τοῦ 15
λόγου ἐπεσκιάσται τῷ ἀναγκαίῳ τῆς ἀπολογίας· τρίτη
αὕτη συμπλοκή. καὶ γεγόνاسι δύο μὲν δικανικαὶ ὑπο-
θέσεις συνημμέναι, ἡ ἀπολογία καὶ ἡ κατηγορία· μία
δὲ ἐγκωμιστικὴ, ὁ ἔπαινος ὁ Σωκράτους. τετάρτη
συμπλοκή, ἡ περ μερίστη ὑπόθεσις τῷ Πλάτωνι, ἔχουσα 20
συμβουλευτικῆς ιδέας δύναμιν, φιλόσοφον δὲ τὴν θεω-
ρίαν· ἔστι γὰρ τὸ βυβλίον παράγγελμα, ὅποιον εἶναι
δεῖ τὸν φιλόσοφον. τοῦτο, ὡς μὲν ἐν δητορικῇ, συμ-
βουλευτικὴ ιδέα· ὡς δ' ἐν φιλοσοφίᾳ, δόγμα παραδι-
δόμενον· τοιοῦτον γὰρ εἶναι τὸν φιλόσοφον, ὅποιος 25
ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ φαίνεται Σωκράτης. ταύτην τὴν

1 ὑποθέσεις Pa | ὑποθέσει P: ὑποθέσει s | συμπλέκονται
Pa excusari potest 2 ἀγώνων cf l 6 6 λάβε sic P 7 πάν-
των μερῶν Pa: corr G 10 ἀπολογία Pa: corr Sylburgius
11 εἰ] οὐ uel ὅτι Schottus 13 αὐτοῦ P, a 14 δέ] δὲ ἐστὶν G
omisso ἐστὶ sequente 19 alterum ὁ om G 22 βυβλίον P:
βιβλίον Ga 23 συμβουλευτικῆς ιδέα P: corr Gs 25 ὅποιον G

κράσιν τῶν τεττάρων ὑποθέσεων ζηλώσας ὁ Δημοσθε-
 νης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου τὴν μίμησιν ἐξήνεγκεν·
 καὶ γὰρ ἀπολογία ἔχει ὑπὲρ ὧν κατηγορεῖται, καὶ
 κατηγορίαν ἐλέγχοντος τοὺς ἡδικοτάτας καὶ τῶν κακῶν
 5 αἰτίους, καὶ φανερώς ἐγκώμιον δεικνύντος ἐφ' οἷς 297
 ἄξιός ἐστι τοῦ στεφάνου, καὶ τὸ δόγμα ὡς ἐν λόγῳ
 δικανικῷ καὶ πολιτικῷ, ὅποιον εἶναι <δεῖ> τὸν πολι-
 τικὸν ἄνδρα καὶ σύμβουλον ἀγαθόν. λέγει γοῦν αὐτὸς
 ἐν τῷ λόγῳ σαφῶς· 'ταῦτα καὶ τοιαῦτα πράττειν,
 10 Αἰσχίνη, τὸν καλὸν κἀγαθὸν πολίτην δεῖ'.
 9 Ταῦτα μὲν δὴ σοι παρὰ Δημοσθένους καὶ Πλά-
 τωνος. ἀλλὰ καὶ Θουκυδίδης δύο ὑποθέσεις συμ-
 πλέκει ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐπιταφίῳ· τῆς μὲν γὰρ
 ἐγκωμιαστικῆς ιδέας ἐστὶν ὁ ἐπιτάφιος, συμπλέκεται
 15 δὲ ιδέα συμβουλευτικῆ. οὐ γὰρ μᾶλλον ἐπαινεῖ τοὺς
 τεθνεώτας ἢ τοὺς ζῶντας ἐπὶ τὸν πόλεμον παρακαλεῖ.
 τοῦτο μέντοι ἀναγκαίως ποιεῖ· ὁ γὰρ λέγων ἐστὶ τὸν
 ἐπιτάφιον Περικλῆς, ἀνὴρ τοῦ πολέμου αἷτιος. ἐτι
 μέντοι τριῶν ὄντων κεφαλαίων τοῦ ἐπιταφίου, ἐπαί-
 20 νου θρήνου παραμυθίας, τὸ ἐν τῶν κεφαλαίων ὑπερ-
 βαίνει, τὸν θρήνον· οὐ γὰρ συνέφερεν τῷ συμβου-
 λευτικῷ οὐδὲ τῇ προτροπῇ τὸ θρηνεῖν, ὥς φησιν αὐτὸς
 ὁ Θουκυδίδης λέγων ὧδε· 'διό περ καὶ τοὺς τῶνδε νῦν
 τοκέας, ὅσοι πάρεστε, | οὐκ ὀλοφύρομαι μᾶλλον ἢ 298

9 Demosthenes or XVIII 306 p 327, 16 23 Thucydides II 44

1 κράσιν Ps 2 ἐν τῇ sic P | ἐξήνεγκε Ga 3 ἀπολογία
 ex ἀπολοαν corr P¹ 6 καὶ τὸ] an καὶ ἐτι? 7 δεῖ suppleui
 cl p 305, 23. 347, 23 post ἀγαθὸν inseruit s 9 καὶ P cum ΣΦΦ:
 καὶ τὰ G cum uolgatis Dem exemplis 10 δεῖ Pa: om s 15 ιδέα
 συμβουλευτικῇ P: corr s 16 τεθνεώτας ἢ τοὺς ommissa supplet
 mg P² | τοὺς om G 21 συνέφερε Ga 22 τῇ τροπῇ G

παραμυθῆσομαι'. ποιεῖ δὲ τοῦτο ἀναγκαίως, ἐπειδὴ
 ἀρχομένου τοῦ πολέμου τὸν λόγον ποιεῖται· ὥς εἰ
 ἐθρήνησεν τοὺς πρῶτους ἀποθανόντας, ἀθύμους ἂν
 ἐποίησεν τοὺς μέλλοντας πολεμεῖν. αὕτη μὲν δὴ τῆς
 διπλῆς ὑποθέσεως ἡ χρεια. πῶς δὲ ἔμιξεν τὰς κατα- 5
 σκευάς, καὶ πῶς μίξας αὐτὸς ὁμολογεῖ, φέρε θεασώ-
 μεθα. ἡ γὰρ κρᾶσις ἐστὶν ἡ τέχνη τοῦ σχήματος ἐν
 τοῖς λόγοις. κεφάλαιόν ἐστι τοῦ ἐγκωμίου ὁ τοῦ
 γένους λόγος· οἱ οὖν προτρέποντες εἰς τοὺς πολέμους
 τὰ τῶν προγόνων ἔργα διεξιόντες παρορμῶσι τοὺς 10
 ἀκούοντας· οὕτως συνετέλεσεν ὁ ἔπαινος τοῦ γένους
 εἰς τὴν συμβουλὴν. πάλιν αὖ κεφάλαιόν ἐστὶν ἐν
 τοῖς ἐγκωμίοις ἡ παραβολή, τὸ παρεξετάζειν τοὺς ἐπαι-
 νουμένους ἑτέροις τοῖς εὐδοκιμοῦσιν. ἀλλὰ μὴν ἐν
 τοῖς συμβουλευτικοῖς λόγοις, ὅτι ῥᾷδιος ὁ πόλεμός 15
 ἐστίν, ἐκ τοῦ παραβαλεῖν τὰ τῶν οἰκείων τοῖς τῶν
 299 ἐναντίων ἀποδείκνυται. χρώμενος οὖν τῷ τῆς | παρα-
 βολῆς λόγῳ καὶ τὸ ἐγκώμιον ὁμοῦ καὶ τὴν συμβουλὴν
 περαίνει. τοῦτο γὰρ ὑπέσθη μὲν ἀποδείξειν ἀρχόμενος
 μὲν τοῦ λόγου ὑπισχνούμενος, ἐπὶ τέλει δὲ βεβαιού- 20
 μενος, ὅπου καὶ ἐναλλάττει τὴν τάξιν τῶν κεφαλαίων
 καὶ δείκνυσιν, ὅτι πρεσβύτερον ἦν τῷ ῥήτορι τὸ τῆς
 συμβουλῆς τοῦ ἐγκωμιαστικοῦ λόγου. λέγει γὰρ ὧδε·
 'ἀπὸ οἷας τε ἐπιτηδεύσεως ἦλθον ἐπ' αὐτά, καὶ τρώ-

24 Thucydides II 36

3 ἐθρήνησε 4 ἐποίησε 5 ἔμιξε a 7 κρᾶσις P 11 οὕτω
 Ga 13 ἐπαινουμένους P: ἐπαίνους Ga 14 τοῖς] an τισὶν?
 18 ὁμοῦ om G 19 περαίνει P: συμπεραίνει G παρήγει a
 19—20 ἀρχόμενος μὲν τοῦ λόγου ὑπισχνούμενος μὲν τοῦ λόγου P:
 ἀρχόμενος μὲν τοῦ λόγου G ἀρχόμενος τοῦ λόγου a: uerba μὲν τοῦ
 λόγου iterata deleui 20 ἐπὶ δὲ τέλει G 23 γὰρ PG²: δὲ
 G¹a 24 ἀπὸ Pa: ἀπὸ δὲ Thucydides | ἦλθομεν Thucydides

- πων ἐξ ὧν μεγάλα ἐγένετο, ταῦτα δηλώσας πρῶτον εἶμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον, νομίζων ἐπὶ τε τῷ παρόντι οὐκ ἂν ἀπρεπῇ λεχθῆναι [δεῖν] αὐτά, καὶ τὸν πάντα ὅμιλον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων σύμφορον εἶναι ἐπακοῦσαι αὐτῶν. ταῦτα μὲν ἐπ' ἀρχῇ· προλόντος δὲ τοῦ λόγου ἀποδείξας καὶ κεράσας ἐπάγει λέγων· 'καὶ [εἰ] ἐμήκυνα τὰ περὶ τῆς πόλεως, διδασκαλίαν τε ποιούμενος μὴ περὶ ἴσου ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα καὶ οἷς τῶνδε μὴδὲν ὑπάρχει, καὶ τὴν εὐλογίαν ἅμα ἐφ' οἷς νῦν λέγω φανερὰν σημείοις καθιστάς'. τὸ γὰρ 'ἐπὶ τε τῷ παρόντι οὐκ ἂν ἀπρεπῇ λεχθῆναι αὐτά' τῆς ἐγκωμιαστικῆς ιδέας ἐστί· τὸ γὰρ * * κεφάλαιον ἐγκωμίου. τὸ δὲ 'καὶ τὸν πάντα ὅμιλον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων σύμφορον εἶναι ἐπακοῦσαι αὐτῶν' τῆς συμβουλευτικῆς ιδέας ἐστίν· κυριώτατον γὰρ ἐν συμβουλῇ κεφάλαιον τὸ συμφέρον. καὶ 'διδασκαλίαν ποιούμενος μὴ περὶ ἴσου ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα καὶ οἷς τῶνδε μὴδὲν ὑπάρχει' τῆς συμβουλῆς ἀπόδειξιν ἔχει. τὸ δὲ 'τὴν εὐλογίαν ἅμα ἐφ' οἷς νῦν λέγω φανερὰν σημείοις καθιστάς' τοῦ ἐγκωμίου δείκνυσιν τὴν ἰσχύν· τὴν δὲ κρᾶσιν αὐτῶν τὸ 'ἅμα' δηλοῖ. ταῦτά σοι καὶ παρὰ Θουκυδίδου.
- 10 Ἀλλὰ καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ἐν ὅλῳ δράματι λόγον ἐσχηματισμένον περαίνει, ἐν τῇ Μελανίπῃ τῇ

6 Thucydides II 42

3 δεῖν et a Thuc alienum et infra u 11 omissum del Schottus 4 εἶναι αὐτῶν ἐπακοῦσαι Thuc 5 ὅπ' G 6 καὶ εἰ Pa: διὸ δὴ καὶ Thuc εἰ ex ἐ natum deleui 9 ὑπάρχει Pa: ὑπάρχει ὁμοίως Thucydides libri 12 ἐστὶν a | hiatum Brinkmannus indicavit 13 ἐγκωμίου τόδε, καὶ s 15 ἐστί· a 16 καὶ PG: μὴ a del Sylburgius 21 κρᾶσιν P 22 παρὰ cf 306, 11 23 ὁποιοῦς P: corr Ga 24 παρῇναι a | ἐν om G¹

σοφῇ. κάκει δὲ τὸ σχῆμα διπλοῦν, τὸ μὲν αὐτοῦ τοῦ
 ποιητοῦ, τὸ δὲ τοῦ ὑποκειμένου προσώπου τῆς Μελανίπ-
 301 πης. | συγγέγονεν Ἀναξαγόρα ὁ Εὐριπίδης· δόγμα δὲ
 ἦν Ἀναξαγόρου τὸ ὅμοῦ πάντα χρήματα. μετὰ ταῦτα
 συγγενόμενος Σωκράτει καὶ κρείττονος λόγου μετα- 5
 σχών, ἀξιώσας, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ τὸν Ἀναξαγόρου
 λόγον μνήμης ἐν τοῖς δράμασιν, ἐξήγαγεν αὐτὸ τὸ
 δόγμα ἐν τῇ Μελανίππῃ τῇ σοφῇ. ἡ γοῦν ἀρχὴ τοῦ
 λόγου αὐτῷ αἰνίττεται τὴν πρὸς τὸν διδάσκαλον
 εὐνοϊαν· φησὶ γὰρ ἡ Μελανίππη 10

Καὶ οὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα.
 ὁ μὲν Εὐριπίδου σχηματισμὸς οὗτος· ὁ δὲ τῆς Με-
 λανίππης τίς; τὰ παιδία ἐξέθηκεν εἰς τὰ τοῦ πατρὸς
 βουφόρβια· ὁ δὲ πατὴρ οἰόμενος εἶναι τοῦτο τέρας
 γνώμην ποιεῖται κατακαῦσαι τὰ παιδία· ἢ δὲ σῶσαι 15
 βουλομένη τὰ τέκνα, ὅτι μηδὲν ἔστι τέρας, φιλοσοφεῖ.
 302 καὶ οὕτως | τὴν αὐτῆς χρειάν διοικεῖται ἐν παραινέσεως
 σχήματι φιλοσοφοῦσα.

Ἡ δέ γε κωμῳδία ὅτι πολιτεύεται ἐν τοῖς δράμασι 11
 καὶ φιλοσοφεῖ, ἡ τῶν περὶ τὸν Κρατῖνον καὶ Ἀριστο- 20
 φάνην καὶ Εὐπολιν, τί δεῖ καὶ λέγειν; ἡ γάρ τοι
 κωμῳδία αὐτῇ τὸ γελοῖον προστησαμένη φιλοσοφεῖ.
 Ξενοφῶν δὲ ὁ καλὸς ὥς ἐν τῇ Παιδείᾳ βουλόμενος

4 Anaxagoras fr 1 p 326 Diels

11 Euripides fr 484, 1 N.

5 τῷ σωκράτει G 7 αὐτοῦ τὸ ci Sylburgius 8 ἡ γ'
 οὖν P 9 αὐτῆς ci Schottus | ἀ[ι]νίττεται cum ras P 10 μελα-
 νίππη P 13 τίς Pa nisi quod falso ad sequentia trahunt:
 ἥ τις GHermannus ap Schottum p 155 ὅτι τις Valckenaerius
 diatrib. p 184^a 16 τέρας] τὸ τέρας Pa cf p 346, 14
 17 οὕτω a | αὐτῆς P: αὐτὴν G ἀρχὴν a 19 sq λόγων ἐσχη-
 ματισμένων mentionem scriptor neglegenter omisit 23 ὥς
 Schottus: ὅς Pa

τοὺς ἐκ τοῦ δήμου τῶν Περσῶν ὁμοσκεύους ποιῆσαι
 τοῖς ὁμοτίμοις, καὶ πάλιν βουλόμενος κοινὸν ἀγῶνα
 ἀρετῆς τοῖς ἄριστα στρατευσομένοις προτιθέναι, τοῖς
 τε ὁμοτίμοις διαλεγόμενος ἐν Κύρῳ λόγῳ ὡς αὐτοῖς
 5 χαριζόμενος, καὶ τοῖς δημοτικοῖς ὡς ἐκείνων προνοού-
 μενος <σχηματίζει> ἐν ἑκατέρῳ τῷ λόγῳ, παρήμμι
 λέγειν. ἐν δὲ τῇ Ἀναβάσει ὑποπτεύουσι μὲν οἱ στρα-
 τιῶται, ὡς ἐπὶ βασιλέα ὁ στόλος ἐστί, καὶ οὐκ ἔτι
 ἔπσεσθαι Κύρῳ βούλονται· ὁ δὲ Κλέαρχος ἐν τοῖς
 10 στρατιώταις δημηγορεῖ ὑπισχνούμενος μὲν ἔπσεσθαι |
 τοῖς στρατιώταις πανταχόσε, ἐν δὲ τῷ λόγῳ κατα- 303
 σκευάζων τὸ ἀναγκαῖον εἶναι μένειν, μιμούμενος τὸν
 Ὅμηρου Φοῖνικα. καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἐν ταῖς Λιταῖς
 προτείνεται τὴν ὑπόθεσιν τῶν λόγων τοῦ Ἀχιλλέως,
 15 ὡς οὐ δυνατόν <ὄν> αὐτῷ μένειν, ἂν ἐκεῖνος ἀπῆλ-
 λὰ πάντως ἐψόμενος τῷ Ἀχιλλεῖ. τὰς δὲ αἰτίας
 λέγων δι' ἃς οὐκ ἂν ἀπολειφθείη τοῦ Ἀχιλλέως, ὅτι
 χροὴ μένειν τὸν Ἀχιλλέα κατασκευάζει, τῷ μὲν δοκεῖν
 δεικνύς, καθ' ἃς προφάσεις οὐ μενετέον αὐτῷ, ἔργῳ
 20 δὲ ἀπαιτῶν τὰς χάριτας, ἃς εἰς τὸν Ἀχιλλέα κατέθετο
 θρόψας καὶ παιδεύσας, Ἀγαμέμνονι δὲ χάριν φέρων
 τῷ λόγῳ. καὶ ὅτι ταῦτα διανοούμενος τὸ σχῆμα τῶν
 λόγων ἐποίησατο, αὐτὸς Ἀχιλλεὺς ἐπεκιδιδάσκει. ὅπερ
 Ὅμηρῳ ἔθος, καὶ ὅστις ἄλλος μετεχειρίσατο τὸ εἶδος

1 Xenopho Cyrop. II 1, 9—19 2 idem ibid II 3, 2—16

4 idem ibid II 1, 11 5 idem ibid II 1, 15—18 9 idem
Anabas. I 3, 3—6 13 Homerus I 434—523

2 καινὸν P: corr a 3 στρατευσαμένοις Pa: corr Brink-
mannus 4 τε P: δὲ a 6 σχηματίζει inserui auctore Schotto

15 ὄν inserui, conieceram οὐ δυνατός ὢν αὐτοῦ | αὐτῷ P |
ἀπείη Pa: corr Sylburgius 16 ἐλόμενος P: corr a 19 αὐτῷ
P: corr Schottus

τοῦτο, παρ' Ὀμήρου μαθὼν τοῦτο ποιεῖ, τὸ ἐν ταῖς
τῶν ἀποκρινομένων ῥήσεσι τῶν προειπόντων τὰς τέχνας
διδάσκειν. λέγει τοίνυν ὁ Ἀχιλλεύς |

304 Μῆ μοι σύγγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
'Ατρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν.

5

ὁρᾷς, ὥς τὴν τέχνην ὁ μαθητῆς τοῦ διδασκάλου ἀπ-
εκάλυψεν δεικνὺς ὅτι συνῆκεν, ὥς πάντα εἰς χάριν
'Αγαμέμνονος λέγεται καὶ ἐπὶ τῷ τὸν θυμὸν μαλάξαι
τοῦ Ἀχιλλέως. εἴτα ἐπειδὴ χάριτας αὐτῷ κατελογίσατο
ὁ Φοῖνιξ, ἵνα μὴ δοκοίῃ ἀχάριστος εἶναι, καὶ αὐτὸς 10
πλαγίως ἀπολύεται τὴν αἰτίαν·

ἶσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἡμῖσιν μείρεο τιμῆς.

Ταῦτα μὲν <τὰ> παραδείγματα ἕτερα προτείνοντος 12
τοῦ ῥήτορος. ὑπολείπεται δὲ ἡμῖν ὁ λόγος ὁ περὶ τῶν
τὰ ἐναντία λεγόντων οἷς βούλονται· ἐπειδὴ <δὲ> οὗτος 15
ὁ λόγος τὸ τελεώτατον σχῆμά ἐστιν, πρότερον δεῖξωμεν
παρὰ Ὀμήρῳ καὶ <ᾧ> ἄλλα σχήματα ὑπεθέμεθα. ἦν δὲ
τάδε· τὸ δοκεῖν τὰ αὐτὰ λέγοντα ἑτέραν ὑπόθεσιν περ-
αίνειν, καὶ <τὸ> δοκεῖν ἐναντιούμενον * * * ὥς ἐν ἑτέρῳ
305 λόγῳ | τὰς τῶν ἐσχηματισμένων ἀγώνων κατασκευὰς 20
ποιησόμενον ἀναβολῇ τὸ σχῆμα παραδοῦναι. τούτων

4 Homerus I 612

12 idem ibid 616

1 μαθὼν P 6 ἀπεκάλυψε a 10 φοῖνιξ sic P: uolgo
Φοῖνιξ | δοκοίῃ cf Radern ad Demetr p 72 | εἶναι καὶ αὐτὸς,
πλαγίως distingebatur: corr Kentenich 12 ἡμῖσιν prima
littera praeter prosodiam euanida P 13 μὲν τὰ Tauchn:
μὲν Pa. cf p 303, 8. 312, 1. 314, 17. 327, 17 14 τοῦ om G
fort <καὶ ἕτερα κατασκευάζοντος> τοῦ 15 δὲ inserui
16 ἐστι a | δεῖξωμεν G¹ 17 ᾧ inserui | καὶ τὰ ἄλλα σχήματα
ᾧ Schottus καὶ ἄλλα σχήματα ὥς G | ὑπεθέμεθα P: ὑποθέ-
μεθα a 18 τὸ om G 19 τὸ inserui | ante ὥς hiare ora-
tionem Kentenichius uidit cf p 297, 20 s 21 ποιησόμενον Pa
cf supra p 297, 22 s | ἀναβολῇ P

τοίνυν τὰ παραδείγματα τίνα; ἐν τῷ β̄ τῆς Ἰλιάδος,
 ὅτε κατέχουσιν τὸ Ἑλληνικὸν ὃ τε Ὀδυσσεὺς καὶ Νέ-
 στωρ, δοκοῦσιν μὲν ἀμφοτέρω εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν
 λέγειν οὐ μόνον γε ἀλλὰ καὶ τὰ αὐτὰ λέγειν·

5 ὥστε γὰρ ἡ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναικες
 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι·

ταῦτα Ὀδυσσεύς· ὁ δέ γε Νέστωρ
 ὦ πόποι, ἦ δὴ παισὶν εἰκότες ἀγοράσθαι
 νηπιάχοις, οἷς οὔ τι μέλει πολεμῆα ἔργα.

10 πάλιν Ὀδυσσεύς
 οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέσταν
 ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο.

εἶτα ὁ Νέστωρ

ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μῆδεά τ' ἀνδρῶν. |
 15 καὶ πάλιν Ὀδυσσεὺς τὴν Κάλχαντος μαντεῖαν λέγει 306
 καὶ τὸ τέρας τὸ περὶ τὸν δράκοντα καὶ τὰ τῆς στρου-
 θοῦ τέκνα. ὁ δέ γε Νέστωρ

φημί γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα,
 καὶ λέγει τὰ οὐράνια σημεία καὶ τὰς δεξιὰς ἀστραπάς.
 20 ὄθεν καὶ παρέσχετο τοῖς πολλοῖς ζήτησιν, πότερος
 ἀμείνων ῥήτωρ ἐν τοῖς λόγοις τούτοις, Ὀδυσσεὺς ἢ
 Νέστωρ· καὶ μαρτύρονται γε τὸν Ὅμηρον ἑκάτεροι λέ-

5 Homerus B 289—290 8 ibid 337sq 11 ibid 286sq
 14 ibid 340 15 ibid 301—329 18 ibid 350 19 ibid
 351—353 20—313, 8 pugnat contra schol BLV ad B 350.
 336 of 370

1 τίνα] τὰ Pa om G | β̄ P: δευτέρῳ a 2 κατέχουσι a
 item 3 δοκοῦσι 6 οἶκον δὲ P cf 332, 2 Lehrs quaest epic p 41:
 uolgo οἰκόνδε 7 ταῦτα P: ταῦτα μὲν a 8 ὦ ex ὦ corr P |
 ἦ δὴ P 12 ἐπιστείχοντες G 14 μῆδεα altero accentu eraso P
 18 κατανεῦσαι circumflexo eraso P 20 παρέσχετο Pa scil
 Homerus: παρέσχητο Sylburgius | ζήτησιν P: ζήτησις a
 21 ῥήτωρ P: ὁ ῥήτωρ a

γοντα, ὥς τὸν μὲν Ὀδυσσεΐα ἐπήνεσεν τὸ πλῆθος, τὸν
δὲ Νέστορα ὁ Ἀγαμέμνων· οἱ μὲν

μῦθον ἐπαινῆσαντες Ὀδυσσεῆος θείοιο,
ὃ δὲ εἰπὼν

τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν. 5
καὶ ἄλλην πολλὴν φλυαρίαν περὶ τὴν παραβολὴν τῶν
λόγων φλυαροῦσιν. τὸ δὲ ἦν ἄρα τέχνη· τοσοῦτον
307 γὰρ | ἀπέχουσιν τοῦ ταῦτὰ λέγειν, ὥστε οὐδ' εἰς τὴν
αὐτὴν ὑπόθεσιν λέγουσιν· σόφισμα δὲ τοῦτό ἐστι καὶ
πάλαισμα τῶν ἀκουόντων. τί τοῦτο τὸ σόφισμα; ὃ 10
μὲν Ὀδυσσεὺς κατασχεῖν βούλεται τοὺς Ἑλλήνας ὥρμη-
μένους ἀπιέναι· ὃ δὲ Νέστωρ κατεσχημένους ὑπὸ τοῦ
Ὀδυσσεῶς καὶ μένοντας ἐκστρατεῦσαι βούλεται κατὰ
γένη ἐκάστους ὑπὸ τῷ οἰκείῳ ἡγεμόνι. καὶ ἔστιν αὐτῷ
ἢ τῶν λόγων ὑπόθεσις οὐχ ἢ περὶ τῷ Ὀδυσσεῖ· γελοῖος 15
γὰρ ἂν ἦν πεπεισμένοις ἔτι διαλεγόμενος. ἀλλὰ τίς ἢ
ὑπόθεσις τοῦ Νέστορος;

κρῖν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον·
ὥς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγει, φύλα δὲ φύλοις
καὶ τὰ τούτοις ἐφεξῆς εἰρημένα. διὰ τοῦτο καὶ πάννυ 20
ἀρέσκει τῷ Ἀγαμέμνονι ὁ λόγος ὁ Νέστορος· ὁ γὰρ
Νέστωρ, ὃ μάλιστα βούλεται ὁ Ἀγαμέμνων, τοῦτο
περαίνει. βούλεται δὲ ἐκστρατεῦσαι τοὺς Ἑλλήνας·
διὸ καὶ τὴν ἀπόπειραν πεποιήται·

ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν. | 25

3 Homerus B 335 5 ibid 372 18 ibid 362—363
25 ibid 72. 83

7 φλυαροῦσι ut 8 ἀπέχουσι 9 λέγουσι a 7 τὸ δὲ P: τόδε s
8 ταῦτὰ sine coronide P 14 γένῃ] πέντε Pa 19 ὥσ
sic P: ὥς uolgo | ἀρήγει Pa: ἀρήγη Homerus. cf 333, 4
21 ὁ νέστορος λόγος G

διὰ τοῦτο ἐπαινεῖ τὸν Νέστορα, βουλόμενος πάντας 308
τοὺς ἡγεμόνας καὶ τὸν δῆμον τῶν στρατιωτῶν ὁμοίως
ὁμογνώμονας αὐτῷ γενέσθαι, λέγων

τοιούτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν.

5 ἔνθα δὴ καὶ παραμυθούμενος τοὺς Ἑλλήνας ὑπὲρ Ἀχιλ-
λέως ἀγανακτοῦντας, ὁμολογίαν ἤδη ποιεῖται τοῦ ἀμαρ-
τήματος, ἐπάγων τάδε τὰ ἔπη·

καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχησάμεθ' εὔνεκα κούρης
ἀντιβίοις ἐπέεσσιν· ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων.

10 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα

Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ' ἡβαιόν.

αὕτη οὖν ἡ τέχνη· ἐπειδὴ κατεσχημένους ὄρᾳ τοὺς Ἑλ-
ληνας ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεύως, μέλλει δὲ ἕτερον ἐπάξειν
λόγον, τὸν τοῦ πῶς δεῖ στρατεύεσθαι ἐκάστους, διὰ
15 τῶν πεπεικότων ἤδη λόγων πορεύεται, ἵνα δεξαμένων
τῶν ἀκροατῶν ἃ ἐπῆνεσαν λάθῃ ἐπαγαγὼν τὴν ἰδίαν
ὑπόθεσιν. τοῦτο μὲν τὸ παρόδειγμα τοῦ τὰ αὐτὰ
δοκοῦντα ἑτέρῳ λέγειν ἕτερα ἀγωνίζεσθαι. |

13 Ὁ δὲ Διομήδης τί ποτε αὐτῷ βούλεται ἀθυμοῦντι 309

20 τῷ Ἀγαμέμνονι λοιδορούμενος ἀκαίρως, ὥς ἂν τις
οἰηθείη, καὶ ἀσυμφώνως τῇ αὐτοῦ γνώμῃ καὶ ἀνακο-
λούθως τῇ τοῦ προοιμίου θεραπείᾳ;

Ἀτρεΐδῃ, σοὶ πρῶτα μαχέσσομαι ἀφραδέοντι,

ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μὴ τι χολωθῆς.

4 Homerus B 372 8 ibid 377—380 23 idem I 32—33

1 πάντας P: πάντα a 3 ὁμ[ο]γνώμονας cum ras P
8 μαχησάμεθ' P cum Aristarcho: μαχεσάμεθ' Homeri exempla
14 τὸν τοῦ Radern bene defendit conl p 307, 8. 17 15 fort
ἴν' ἀποδεξαμένων 17 τὰ αὐτὰ Pa: τὰ h 18 λέγων a
19 ποτ' a | αὐτῷ Pa: corr Sylburgius 20 ὥς om s 21 αὐτοῦ
Pa 23 μαχέσσομαι P ut infra p 325, 17: μαχήσομαι Gs με-
τέρομαι a 24 ἢ P ἤ G ἤ a | ἀγορῇ· sic P

τὸ μὲν προοίμιον ἀνδρὸς πρᾶου, τὴν μέλλουσαν παρρησίαν ὡς ἐπὶ συμφέροντι γενησομένην παραμυθουμένου· ἃ δὲ ἐπιφέρει·

ἄλκην μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσιν,
φᾶς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα. ταῦτα δὲ πάντα 5
ἴσας Ἄργείων ἡμὲν νέοι ἢ δὲ γέροντες.

310 σοὶ δὲ διάνδιχ' ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.

σκῆπτρον μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων·

ἄλκην δ' οὗ τοι δῶκεν, ὃ τοι κράτος ἐστὶ μέγιστον.
πῶς οὖν ταῦτα ἂν ἀλλήλοις συνάδοι τὸ ἀτυχοῦντι 10
μνησικακεῖν τῷ Ἀγαμέμνονι τὸν Διομήδην, καὶ <τὸ>
ὅτε μὲν ὠνειδίσε, πρᾶως ἐνεργεῖν καὶ τῷ χαλεπαίνοντι
Σθενέλω ἐπιτιμῆσαι

Τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ·

οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν. 15

ἐνταῦθα δὲ ἀπομνημονεύειν; εἰ γὰρ τις φαίη διὰ τὸ
ἡριστευκέναι τὸν Διομήδην ταῦτα ποιεῖν, ἀποφαίνει
τὸν ἄνδρα ἀπαίδευτον, οὐ μετρίως τῇ εὐτυχίᾳ χρώμενον.
ἀλλὰ τί ταῦτ' ἐστίν; αὐτὴ ἡ κατηγορία Ἀγαμέμνονος
μεγίστη παρὰ τοῦ Διομήδους τῷ βασιλεῖ 20
συνηγορία ἐστί. βουλόμενος γὰρ αὐτῷ βοηθῆσαι καὶ
311 κατασχεῖν τοὺς Ἑλληνας, ἐν | προσποιήσει τῆς πρὸς
αὐτὸν ὀργῆς καὶ παρρησίας ἀναμένειν παραινεῖ, καὶ
ὡς ἀγανακτῶν, εἰ οἴεται ὁ Ἀγαμέμνων τοὺς Ἑλληνας

4 Homerus I 34—39 14 idem A 412—413 16 τις] schol BL ad I 31 21 ss cf schol BL ad I 43

1 τὸ μὲν γὰρ πρ. G 4 δαναοῖσι a 6 ἢ μὲν et ἢ δὲ disiuncta P 8 σκῆπτρον P: σκήπτρῳ Gs ut p 325, 23 9 ὃ τοι P: ὃ γε G ὃ τε s ut p 326, 1 legitur 10 συνάειδοιτο· ἀτυχοῦντι P, a
11 τὸ suppleui 14 τεττάσι ω πῃ sic P 18 ἀτυχία a
19 ταῦτά ἐστιν a 21 βοηθῆσαι καὶ om G βοηθῆσαι om a
23 μένειν G

πεισθήσεσθαι ἀποπλεῖν, οὕτω πρὸς αὐτὸν παρρησιάζεται, ἐπιφέρων ταῖς λοιδορίαις τὴν ἔντεχνον ὑπόθεσιν·

δαιμόνι', οὕτω που μάλα ἔλπει νῆας Ἀχαιῶν

ἀποτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάγκιδας, ὥς ἀγορεύεις;
5 καὶ ὅσα ἐξῆς ἐπιλέγει τὸν Ἀγαμέμνονα κελεύων, εἰ
βούλεται, ἀποπλεῖν, τοὺς δὲ Ἑλληνας οὐκ <ἄν> ἀνα-
σχέσθαι ἀπελθεῖν φάσκων· ἐπὶ τέλει δὲ νεανικῶς πάννυ
ἐπαπειλῶν

εἰ δὲ καὶ αὐτοί,

10 φεργόντων. . . .

νῶι δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε τέκνωρ
'Ιλίου εὐρώμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.

τοῦτό σοι τὸ παράδειγμα τοῦ κατηγοροῦντα συναγο-
ρεύειν, ἐσχηματισμένῳ τῷ λόγῳ χρώμενον. |

14 ὁ δὲ Νέστωρ διαδεξάμενος τὸν λόγον παρὰ τοῦ 312

16 Διομήδους τί ποιεῖ, θεασώμεθα καὶ τῶν λόγων τὴν
τέχνην ἐξετάσωμεν, πρότερον τὴν ἀτοπίαν, ἂν ἀπλῶς
ἢ λεγόμενος ὁ λόγος, καταμαθόντες. ἐπαινεῖ μὲν γὰρ
τὸν Διομήδην τῶν εἰρημένων, ἐπαινέσας δὲ οὐ φησι

20 πάντα ἐκτελέσαι τὸν λόγον καὶ τοῦ μὴ ἐκτελέσαι τὰ
ῥητέα τὴν ἡλικίαν αἰτιᾶται. ὑπισχνεῖται δὲ αὐτὸς ἐρεῖν
καὶ πάντα διεξελεύσεσθαι· εἶτα μακρὰ προοιμιασάμενος
καὶ ἐπανατεινάμενος λόγους τινὰς θαυμαστοὺς ὥς ἐρῶν,
τοὺς μὲν φύλακας ἐκπέμπει ἐπὶ τὴν φυλακὴν, τᾷ δὲ
25 Ἀγαμέμνονι συμβουλεύει δαῖτα παρασκευάζειν τοῖς γέ-
ρουσι, καὶ κεῖ φησὶν πολλῶν λεγόντων τὰ παρὰ τοῦ

3 Homerus I 40—41 9 ibid 46 11 ibid 48—49

4 τεμμεναι P 6 ἄν restitui 8 ἐπ' ἀπειλῶν P 10 uersum
ex Homero explet G 13 σοι P: τοι Ga 19 οὐ φησὶ P
20 τὰ ῥητέα] fuit qui τοῦ ῥήτορος coniceret 26 φησι a

ἄριστα λέγοντος αἰρήσεσθαι τὸν Ἀγαμέμνονα. ταῦτα
 οὕτως μὲν ἀκούσαι ἄτοπά ἐστιν. ἀλλ' εἰδέναι χρή, ὅτι
 <ὁ> Νέστωρ καὶ αὐτὸς σχηματίζει, καὶ δέχεται μὲν τὰ παρὰ
 τοῦ Διομήδους εἰρημένα, οὐχ ἧ γνῶμη <δὲ ὁ> Διομήδης
 εἶπεν, ἀλλ' ὥς αὐτῷ συμφέρει πρὸς τὸν λόγον. ὁ γὰρ 5
 Διομήδης χαριζόμενος τῷ Ἀγαμέμνονι ἐπέπληξεν αὐτῷ.
 ὁ δὲ ἐπῆνεσεν αὐτοῦ τὴν παρρησίαν, ὥς καλῶς αὐτὸν
 313 λοιδορησάμενον τῷ Ἀγαμέμνονι. τί οὖν τοῦτο βού-
 λεται; παρασκευάσαι βούλεται τὸν Ἀγαμέμνονα ἱκετεῦ-
 σαι τὸν Ἀχιλλέα, καὶ διὰ τοῦτο ἀποδέχεται τοῦ νεανί- 10
 σκου τὴν εἰς τὸν βασιλέα παρρησίαν. ἅτῃρ οὐ τέλος
 ἵκεο μύθων' φησίν, ἧ μὴν καὶ νέος ἐσσί'... ,
 ἅτῃρ πεπνυμένα βάξεις

Ἀργείων βασιλῆας....

ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὥς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι, 15
 ἐξείπω καὶ πάντα διίξομαι.
 τήρει καὶ τὰ ὀνόματα· τὸ γὰρ ἑξείπω ὥσπερ ἀπορρη-
 τυ τοῦ λόγου ἐξαγόρευσιν ἔχει.

οὐδὲ κε τίς μοι

μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων. 20
 εἶτα πάλιν ἐπάγει τὸ σχῆμα ὥς διὰ κοινοῦ δόγματος
 καθαπτόμενος τοῦ Ἀγαμέμνονος· |
 314 ἀφρητῶρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.

11 Homerus I 56—57 13 ibid 58—59 15 ibid 60—61
 19 ibid 61—62 23 ibid 63—64

2 ἀκουσαι iterauerat P¹ 3 ὁ ins Raderm 4 δὲ ὁ
 restitui 9 παρασκευάσαι βούλεται om G¹ παρασκευάζεται·
 mg G² 12 et 14 uersus ex Homero supplet G 15 ὥς Pa:
 ὃς G Sylburgius cum libris Homeri 17 τηρεῖ r errore

εἵτα δείξας τῷ Ἀγαμέμνονι τὴν ὁρμὴν τοῦ λόγου τὸ
μὲν ἀποκαλύπτειν τὸν λόγον καὶ σαφῶς ἐλέγχειν αὐτὸν
παρίησιν, ἀποπέμπεται δὲ τοὺς νεωτέρους, ὥς ἂν μὴ
αἰσχύνοιτο ὁ Ἀγαμέμνων ἐκείνων ἀκουόντων ἐλεγ-
5 χόμενος·

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.

εἵτα ἀποπέμψας τοὺς νέους ἰδίαν σύνοδον πρὸς τὴν
10 παρρησίαν αὐτῷ μηχανᾶται ἐπιφέρειν·

κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
'Ατρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτερός ἐσσι·
δαίνυν δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὗ τοι ἀεικές...
πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσειαι, ὅς κεν ἀρίστην

15 βουλὴν βουλεύσῃ. |

εἵτα ἀναβαλλόμενος, ὥς εἰς τοῦτο ἐρῶν πάλιν ὑπαινίτ- 315
τεται καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἰκετεῦσαι δεῖν τὸν Ἀχιλλεῦ
ἐπάγει βιαίως πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα λέγων·

μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς
20 ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆλοι ἐγγύδι νηῶν
καίουσιν πυρὰ πολλά. τίς ἂν τάδε γηθήσειε;

6 Homerus I 65—67
19 ibid 75—77

11 ibid 68—70

14 ibid 74

4 ὁ om G 10 αὐτῷ Pa: corr Sylb | ἐπιφέρειν P: φέρων
Ga 12 βασιλεύτερός ἐσσι cum hac prosodia P βασιλεύτατος
exempla Homeri 13 οὗ τοι P: οὗ τι s 16 εἰς τοῦτο fort tem-
pus, non argumentum ut p 331, 21 indicat 18 καὶ ἐπάγει G
dubito an hoc uerbum ex p 319, 1 inuectum sit, praesertim
cum conl p 319, 20 probabile sit u 16 ἐρεῖν scriptum fuisse
omissa particula ὥς 20 ὅτι—νηῶν in fenestra suppleuit
antiqua manu P 21 καίουσι a

καὶ ἐπάγει τὴν ἀνάγκην τῆς ἱκετείας, ὥς οὐ δι' ἀναβολῆς δέον αὐτὴν ἀλλ' ἤδη γενέσθαι·

νῦν δ' <ἤδ'> ἡ δὲ διαρραΐσει στρατὸν ἡ δὲ σαώσει.
ταῦτα εἰπὼν ἐν κοινῷ, ἐπειδὴ καθ' αὐτοὺς οἱ γέρον-
τες γίνονται, ὥς περ ἀποδείξας καὶ οὐ δεόμενος μακρῶν 5
λόγων ἀποκαλύπτει τὸ σχῆμα φανερώς λέγων·

οὐ γάρ τις νόον ἄλλον ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
οἶον ἐγὼ νοέω ἡμὲν πάλαι ἢ δ' ἔτι καὶ νῦν
ἔξετι τοῦ, ὅτε διογενεὺς Βρισηίδα κούρην |
316 χωομένου Ἀχιλλῆος ἔβης κλισίῃθεν ἀπούρας, 10
οὗ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε
πόλλ' ἀπεμνησέμεν· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
εἷξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
ἡτίμησας· ἑλὼν γὰρ ἔχεις γέρας.

εἶτα ἐπάγει· 15

ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν

φρασσώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθωμεν
δώροισιν τ' ἀγανοῖσιν ἔπεσσι τε μειλιχίοισιν.
καὶ πείθεται τούτοις ὁ Ἀγαμέμνων. οὗτός σοι ὁ τρό-
πος τοῦ καὶ ὥς ἀναβαλλόμενον ἐρεῖν ἤδη λέγειν τὸν 20
ἐσχηματισμένον λόγον.

Ἐπανεέλθωμεν δὲ ἐπὶ τὸν ὑπόλοιπον λόγον τὸν περὶ 15
τῶν τὰ ἐναντία λεγόντων καὶ τὰ ἐναντία βουλομένων
οἷς λέγουσιν. τούτου τοίνυν τοῦ λόγου παράδειγμα ὁ

3 Homerus I 78 7 ibid 104—111 16 ibid 111—113

1 οὐ δι' ἀναβολῆς] οὐδ' εἰς ἀναβολὰς Pa 3 δ' ἢ P:
corr Gs 4 κοινῶι· ἐπειδὴν δὲ καθ' αὐτοὺς P, a fort latet
ἐπειδὴ ὧδε 5 γένωνται Pa 7 ἄλλον P ἄλλος s cum libris
plerisque Homeri 9 διογενεὺς Pa ut est in scholiis Hom:
διογενὲς s, uolgo 11 νό[ο]ν cum ras P 17 φρασσώμεσθ' P:
φρασώμεσθ' Gs ut Hom | ἀρεσσάμε extremo uersu noi add ant
P² | πεπίθωμεν Aristarchus 22 δὲ P: om Ga 24 λέγουσι s

- τοῦ Ὀμήρου ἐστὶν Ἀγαμέμνων, ἐν τῇ ἀποπείρᾳ τῶν
Ἑλλήνων | τὸ εἶδος τῶν λόγων ἡμῖν παραδιδούς. καὶ 317
πρῶτον μὲν προτείνας τὴν ὑπόθεσιν
ἀλλ' ἄγρετ' αἶ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.
5 πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστί,
καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήσι κελεύσω.
ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν
ἐπάγει τὴν τέχνην ἐν τῇ δημηγορίᾳ ἀσθενεῖς προτάσεις
προτείνων καὶ λαβὰς ἀντιλογίας διδοὺς τῷ βουλομένῳ
10 ἐναντιοῦσθαι καὶ στρεφόμενα λέγων. ἰδωμεν δὲ αὐτὰ
τὰ ἔπη.
Ζεὺς με μέγας Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖη,
σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
15 ἔχου τις ἂν ἀντειπεῖν πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα· εἰ τοῖνυν
ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν, ὃ πέρ ἐστιν μέγιστον σημεῖον 118
τοῦ ἀψευδεῖν τὸν Δία, ὥς αὐτὸς ὁ Ζεὺς ὁ Ὀμήρου λέγει.
εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποιθήης·
τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
20 τέκμων. οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
οὐδ' ἀτελεύτητον, ὃ τί κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
εἰ τοῖνυν ὁ Ζεὺς ὑπέσχετό σοι καὶ κατένευσεν, πῶς
ἀξιοῖς ἀποπλεῖν; εἶτα πάλιν ἐπάγει
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
25 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν,

4 Homerus B 72—75 12 ibid 111—113 18 A 524—527
24 B 114—115

2 παραδιδούς P: παραδούς Ga 5 ἦ] εἰ P ἦ Ga
8 ἐπάγει δὲ τὴν G 9 βουλευομένῳ G 12 με om a | μέγα
Homerus 15 ἂν om Ga 16 ὅπερ ἐστὶ a 17 fort ὁ <τοῦ>
18 πεποιθῆ P πεποιθεις G 21 ὅτι Pa ὅτι G γ' ὅτι s 25 ἄργος P

πάλιν ἀντιλαβὴν διδοὺς ἐν τῷ 'δυσκλέα'. δικαίως γὰρ
 ἂν τις ἀντεῖποι πρὸς αὐτόν, ὅτι οὐ χρη αἰσχυρῶς ἀπαλ-
 λάττεσθαι. εἴτα ἐξῆς λέγει

οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεί φίλον εἶναι·

〈τῇρει〉 τὴν φωνὴν αὐτήν, ὅτι στοχασμὸν ἔχει, οὐκ 5
 ἀπόφασιν σαφῇ. εἴτα ἐφεξῆς |

319 ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα

ἥδ' ἔτι καὶ λύσει·

πάλιν εἰποι τις ἂν πρὸς αὐτόν· εἰ τοίνυν κατέλυσε
 πόλεις 〈πολλὰς〉 καὶ καταλύσει, πιστευτέον τῷ Διὶ καὶ 10
 μενετέον. τὸ δὲ ἐφεξῆς θαυμασίως στρεφόμενόν ἐστιν,
 ὃ χρηται καὶ ὁ ἀντιλέγων,

αἰσχυρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 μὰς οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν

ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἥδὲ μάχεσθαι. 15

αὐτὸ γὰρ τοῦτο τὸ αἰσχυρὸν ὁ μένιν ἀξιῶν προτείνει,
 καὶ ταῦτα αὐτὰ Ὀδυσσεὺς λέγει. τὸ δὲ τέλος τῶν
 λόγων ἰσχυρῶς ἐναντία βουλομένου ἐστὶν οἷς λέγει

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες,

φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. 20

τὸ γὰρ αἰσχυρὸν τοῦ ὀνόματος κατέχει μᾶλλον ἢ ἀπο-
 πέμπει τοὺς Ἑλλήνας. τούτῳ γέ τοι τῷ ὀνόματι καὶ |

320 ἡ Ἥρα πρὸς τὴν Ἀθηναῖν χρηται, τούτῳ ἡ Ἀθηναῖα
 πρὸς τὸν Ὀδυσσεά, τούτῳ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸ πλῆ-

4 Homerus B 116 7 ibid 117 13 ibid 119—121

19 ibid 139—140 23 Iuno B 159 Minerua B 175 24 de
 Vluxe errat memor fortasse uersuum B 285—290. 298

4 εἶναι P: om a 5 τῇρει suppleui cf p 317, 17 8 uersum
 ex Homero supplet G 10 πολλὰς suppleui | καὶ ante κατα-
 λύσει om a 13 τὸ δέγεσσι P 19 ὥς P 23 ἡ Ἥρα P: Ἥρα a
 24 ὁ, non τοῦ cet ante Ὀ- et Ὀ- uitari a scriptore obser-
 uauit Raderm

θος, καὶ ὁ Ἀγαμέμνων δὲ πρὸς τὸν Ἀχιλλέα τούτῳ
κέρχεται, καὶ ὅλως Ὅμηρος πανταχοῦ τὸ τῆς φυχῆς
ὄνομα ἐπ' αἰσχροῦ καὶ δειλίας τάττει. οὕτω μὲν δὴ
καὶ ἐνδόσιμα καὶ εὐδιάλυτα προτείνει, καὶ στρεφόμενα
5 καὶ ἐναντία λέγει.

- 16 Λοιπὸς δὲ ἡμῖν ἐστὶ λόγος, τοῦ λανθάνειν ἢ τέχνη.
τίς οὖν ἢ τέχνη; ἢ τοῦ πάθους προσθήκη. ὥς γὰρ
σχετλιαζὼν τοὺς λόγους ποιεῖται, καὶ ἤρξατο ἀπὸ τοῦ
μέμφεσθαι τὸν Δία καὶ βλασφημεῖν εἰς τὸν θεόν· οὕτως
10 ἔκλεπεν τὸν ἀκροατήν. οἱ γὰρ ἀκούοντες οἴονται αὐτὸν
ὑπὸ ἀκρασίας οὐκ ἀκριβεῖ λόγῳ χρώμενον ἀλλὰ πάθει
ταῦτα διεξιέναι. αὕτη καὶ τοῦ σχηματίζοντα τὸν σχη-
ματισμὸν τοῦτον λαθεῖν ἢ μέθοδος.

- Ἔχεις οὖν συμπλοκὴν πίστεων, ἣ περ μερίστη σχη-
15 μάτων μέθοδος· ἃ περ ἂν εἶπες εἰς ἀπλήν ὑπόθεσιν,
τὰ αὐτὰ λέγοντα ἐπὶ τῶν πλαγίων λόγων τὸ σχῆμα 321
περαίνειν· συγκατασκευάζοντα τὸν οἰκεῖον ἀγῶνα τῷ
κοινῷ, ὥς ἔμαθες παρὰ Δημοσθένους, παρὰ Θουκυδί-
δου, παρὰ Πλάτωνος· εὐδιάλυτα λέγειν· στρεφομένοις
20 χρῆσθαι λόγοις ἐν προσποιήσει πάθους. καὶ ὅλως
εἰδέναι χρή, ὅτι τὰ σχήματα οὐχὶ προσκρούματά ἐστιν
<ἐν> ὀνομάτων ἀμφιβολίαις λεγόμενα, ἀλλὰ ἀγῶνες
ὅλοι τέχνη τῆς συμπλοκῆς διοικούμενοι. ἣ μὲν γὰρ

1 Agamemno A 173

8 idem cf supra 320, 12

1 δὲ P: om a 3 δειλείας a 7 τίς P: τίς s | τοῦ
ἥθους Pa cf u 11 | fort προθήκη (i e πρόσχημα) ut infra
προβολή p 330, 23 12 καὶ τοῦ P: καὶ τὸν s 13 τοῦτον τοῦ
λαθεῖν Pa: corr G 14 ἔχεις P: ἔχει a | πίστεως a | ἣ περ
Gs: ὑπερ P 15 μέθοδος P: μέγεθος Ga 17 fort συγκατα-
σκευάζειν 22 ἐν inserui | ἀμφιβολίαις P: ἀμφιβολίαι s
23 διοικουμένης Pa: corr Schottus

διαίρεσις ἀπλῇ τῶν σχημάτων, ἡ δὲ κατασκευὴ τῶν κεφαλαίων ἐκάστων ὥς δι' ἀπλῶν πορευομένοις τοὺς πλαγίους περαίνει λόγους.

IX

Περὶ ἐσχηματισμένων β

5

Τολμῶσί τινες λέγειν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐσχηματισμένη ἰδέα λόγων. δεῖ γὰρ ἀπλῶς λέγειν ἢ μὴ λέγειν. καὶ
 322 γὰρ οὐδὲν πλεόν τὸ καθ' ὑπόνοιαν λέγειν. | εἰ γὰρ
 συνήσιν ὁ ἀκούων, ἐξ ἴσου καθέστηκεν τῷ φανερώς
 ἀκούοντι· εἰ μὴ συνήσι, πλεόν οὐδὲν τῷ λέγοντι.¹⁰
 ἡμεῖς δὲ φαμέν, ὅτι τοσοῦτον ἀπέχει ὀρθῶς λέγειν ὁ
 λέγων μὴ εἶναι ἐσχηματισμένους λόγους, ὥστε τοῦναν-
 τίον οὐδεὶς λόγος ἀσχημάτιστος οὐδὲ ἀπλοῦς λόγος
 οὐδεὶς. καὶ δὴ ἀπὸ τῶν συντρόφων καὶ συνήθων
 ἀρχώμεθα. τὸ προσαγορεύειν ἄνευ σχήματος οὐ γίνεται·¹⁵
 ὃ μὲν φιλοφρόνως προσαγορεύει, ὃ δὲ αἰδημόνως, ὃ δὲ
 σκώπτων, ὃ δὲ ἰλαρῶς, ὃ δὲ ὡς θαυμάζων. αἱ κλήσεις
 εἰς ἴδια δεῖπνα σχηματισμοῦ δέονται· οὐ γὰρ πάντας
 ὁμοίως τις καλεῖ, ἀλλὰ ἐκάστῳ τὴν πρέπουσαν κλήσιν
 προστίθῃσιν. αἱ τῶν δανεισμάτων ἀπαιτήσεις οὐ πρὸς²⁰
 πάντας ὅμοιαι, ἀλλ' εὐπρεπείας δέονται καὶ διοικήσεως·
 καὶ αἱ μὲν εἰσι θρασύτεραι, αἱ δὲ μετριώτεραι, αἱ δὲ
 323 ἄλλης προφάσεως δέονται. ἵνα βραχέως εἴπω, ὅλον
 τὸ τῆς εἰρωνείας σχῆμα ἐσχηματισμένου λόγου ση-
 μεῖόν ἐστι.

25

1 αἴρεσις Pa: εὔρεσις Schottus 2 πορευομένης P: πορευο-
 μένη Ga 5 B: P δεύτερον Ga 8 τὸ] τοῦ Pa τῷ Sylb |
 λέγει Pa: corr Schottus 9 καθέστηκεν a 10 εἰ δὲ μὴ G
 14 συνήθων s 18 ἴδια opp τὰ ἀπὸ συμβολῶν uel σπουρίδος
 23 ὅλον] οἷον Pa

- 2 Δείξομεν δὲ καὶ ἀγῶνας ὅλους ἐσχηματισμένους καὶ
λόγους δημηγορικοὺς [ἐσχηματισμένους] καὶ πανηγυρικῆς
ιδέας, καὶ ἀποφανοῦμεν τῶν σχημάτων τὰ εἶδη. ἔστιν
δὲ ταῦτα· ἦτοι λέγει μὲν <ᾱ> βούλεται, εὐπρεπῶς δὲ
5 λέγει· ἢ ἕτερα προτείνων ἕτερα διοικεῖται· ἢ τὰ ἐναντία
προτείνων τὰ ἐναντία διοικεῖται. <ποῦ> τούτων τὰ
παραδείγματα καὶ ἡ διδασκαλία; Ὅμηρος πάντα παρα-
δίδωσι.
- 3 Τὸ λέγοντα ζητεῖν εὐπρεπῶς λέγειν δείκνυσιν ἐπὶ
10 τῆς Ἰριδος καὶ τοῦ Ποσειδῶνος ἀγανακτοῦντος πρὸς
τὸν Δία· παραινεῖ αὐτῷ ἡ Ἴρις εὐπρεπέστερον λέγειν,
ἢν' ἀκινδυνότερος ὁ λόγος ἤ· καὶ ταυτὶ παραινοῦσα
ἐν τῇ | παρρησίᾳ τῆς παραινέσεως τὸ εὐπρεπὲς διοικεῖ· 324
ὥστε καὶ τὸ παράγγελμά ἐστι καὶ ἡ τέχνη παρα-
15 διδομένη·
- Οὕτω γὰρ δὴ τοι, γαίηοχε κυανοχαῖτα,
τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,
ἢ τι μεταστρέψεις;
ταῦτα μὲν παραινεῖ τὸ εὐπρεπὲς διδάσκουσα. ποιεῖ δὲ
20 αὐτὴ αὐτὸ πῶς; μετὰ γὰρ ἐπαίνων θεραπεύει αὐτόν,
ἵνα ἀνάσχηται τῆς παρρησίας, καὶ τὴν ἀπειλήν αὐτῷ
ἐπάγει ὀνόματι ἐνὶ λέγουσα 'Διὶ μῦθον'.
- 4 Ὁ δὲ ἕτερα λέγων καὶ ἕτερα διοικούμενος λόγος
ἐστὶ τῆς Θέτιδος πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, ἄλογος εἶναι

16 Homerus O 201—203 cf schol BL ad u 201

1 δείξομεν Pa 2 ἐσχημ. deleui | πανηγυρικῆς Pa 3 ἔστι a
4 λέγει a: λέγειν P | ᾱ restituit Lietzmannus cf p 295, 16
5 λέγει s: λέγειν P 6 ποῦ inserui 7 τὴν διδασκαλίαν G ut
ci Sylburgius | πάντων ci Sylburgius 9 τὸ] τὸν Pa 11 αὐτοῦ
s | Ἴρις P 12 ταύτῃ P, a cf u 19 18 ἦν G | μεταστρέψ^ς P
μεταστρέψης Ga 19 μὲν P: καὶ a 23 λόγος] ὁ λόγος Pa

δοκῶν, ἂν μή τις τὸ σχῆμα γνῶ. παραμυθουμένη γὰρ
τὸν υἱὸν ἐπὶ τῷ Πατρόκλου θανάτῳ λέγει

ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃ

μίσγεσθαι. |

325 τίς ἂν εἴη ταύτης τῆς παραινέσεως ἀπρεπεστέρα παρὰ 5
μητρός; ἀλλὰ ὥς μητρικῶς παραμυθουμένη ὑπαινίτ-
τεται πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, ὅτι οὐ χρή αὐτὸν τρυφᾶν,
ἀλλὰ μεμνησθαι καὶ τῆς προτέρας χάριτος τῆς περὶ
τὴν Βρισηίδα, ὅτι ἐπήμυνεν αὐτῷ ὁ Ζεὺς, καὶ ἵνα
ἀπολάβῃ, δεινὰ πεπόνθασιν οἱ Ἀχαιοί. ἴν' οὖν μὴ 10
ὄνειδίζῃ τοῦτο, ὥς λύπης παραμυθίαν προτείνουσα
τὸ καὶ συναναπαύσασθαι τῇ γυναικὶ τὴν ἀνάμνησιν
ἐποιήσατο. σαφέστερον δὲ τὸ εἶδος τοῦτο δηλοῖ ὁ
Διομήδους λόγος πρὸς Ἀγαμέμνονα, ὅτε Ἀγαμέμνων
ἀπόπειραν ποιεῖται τῶν Ἑλλήνων τῶν ἀριστέων, τὸ 15
δεύτερον κελεύων φεύγειν·

Ἄτρεΐδη, σοὶ πρῶτα μαχέσσομαι ἀφραδέοντι,

ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μὴ τι χολωθῆς.

ἄλκην μὲν μοι πρῶτον ὄνειδίσας ἐν Δαναοῖσιν,

φᾶς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα. ταῦτα δὲ πάντα 20

ἴσας Ἀργεῖοι ἡμὲν νέοι ἢ δὲ γέροντες.

σοὶ δὲ διάνδιχ' ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,

σκήπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων· |

3 Homerus Ω 130 17 I 32—49

1 cf schol Townl ἢ τάχα ὑποκλέπτουσα αὐτὸν τοῦ πένθους
ταῦτά φησι 3 δὴ h 4 μίγχεσθαι Pa: corr G¹ 5 cf Aristo-
nicus ὅτι ἀπρεπὲς μητέρα υἱῷ λέγειν ἄγαθὸν ἐστὶ γυναικὶ
μίσγεσθαι' 7 τρυφᾶν cf p 326, 26 8 et 12 καὶ del Schottus

11 ante τοῦτο uolgo distinguebant 12 τὸ] nescio an τοῦ
scribendum sit 13 δὲ τὸ P: δὲ s 17 μαχέσσομαι Gs

18 ἢ P ἢ a 21 ἴσας P | ἀργεῖοι P: ἀργείων mg G², s cum
exemplis Homeri | νεοὶ P 23 σκήπτρῳ sic P

ἄλκην δ' οὐ τοι δῶκεν, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον. 326
 δαιμόνι', οὕτω που μάλα ἔλπει νῆας Ἀχαιῶν
 ἀποτόλεμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὥς ἀγορεύεις;
 εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται, ὥστε νέεσθαι,
 5 ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός. νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
 ἐστᾶσ', αἷ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλάι.
 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 εἰς ὃ κέ περ Τροίην διαπέρσομεν· εἰ δέ καὶ αὐτοί,
 φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
 10 νῶι δ', ἐγὼ Σθενέλός τε, μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε
 τέκμωρ

Ἰλίου εὐρώμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.
 οὗτος ὁ λόγος, ἂν μή τι ἕτερον διοικῆται ἢ λέγη,
 παντάπασιν ἄτοπός ἐστι καὶ ἀσχήμων· τὸ γὰρ ἐν κακοῖς
 15 ἐπιτίθεσθαι τῷ βασιλεῖ καὶ λοιδορεῖσθαι ἀπρεπέστατον.
 καὶ ἔοικέ πως ὁ Διομήδης ὁμολογεῖν, ὅτι ἀπρεπῶς
 χοῖται τῷ λόγῳ· προοιμιάζεται γοῦν παραιτούμενος.
 καὶ ἀτοπώτατον πρᾶγμα λέγειν, ὅτε μὲν αὐτῷ ὠνείδιζεν
 ὁ Ἀγαμέμνων, ἤνεγκεν εὐπρεπῶς καὶ τῷ Σθενέλῳ 327
 20 ἀποκρινομένῳ ἐπετίμησεν

Τέττα, σιωπῇ ἥσο, ἐμῷ δ' ἐπιπεῖθεο μύθῳ.
 οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
 ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
 νῦν δὲ ἀναμιμνήσκειται καὶ μνησικακεῖ. εἰ δέ τις φαίη
 25 ἔπειδὴ ἡρίστευσεν, θαρρεῖ, τοσοῦτ' ἂν μᾶλλον ὕβριστό-
 τερος φαίνεται, εἰ τῇ τύχῃ ἐντροφᾷ. ἀλλ' εἰδέναι χρή,

21 Homerus Δ 412—414

3 ὡς P 6 μυκῆνηθεν P 8 εἰς ὅκεπερ P 10 μαχησό-
 μεθ' εἰς ὅκε P 13 λέγει P, a: λέγει Sylburgius. tu cf 297, 6
 15 ἀπρεπέστερον Pa 16 ὅτι εὐπρεπῶς Pa 18 λέγει Pa: corr
 Brinkmannus cl 317, 2 20 ἐπετίμησε a 25 ὕβριστικότερος s

ὅτι αὐταὶ αἱ λοιδορίαι αἱ πρὸς Ἀγαμέμνονα χρυσὸς ἦν
 τῷ Ἀγαμέμνονι. ἐν γὰρ σχήματι τοῦ ἀγανακτεῖν πρὸς
 αὐτὸν συναγορεύει· καὶ βουλόμενος παραινέσαι τοῖς
 ἀριστεῦσι μένειν καὶ μὴ ἀπαλλάττεσθαι οὐκ ἐν σχήματι
 παραινέσεως διαλέγεται ἀλλ' ἐν ὀργῇ τῇς πρὸς τὸν 5
 Ἀγαμέμνονα σχήματι κατετόλμησεν τοιαύτην γνώμην
 καταθέσθαι εἰς μέσον. ἤδη γὰρ ἡ λοιδορία ἐπὶ τοῦτο
 ἔρχεται·

δαιμόνι', οὕτω που μάλα ἔλπει νῆας Ἀχαιῶν
 ἄπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάγκιδας, ὥς ἀγορεύεις; | 10
 328 ἃ γὰρ ἔδει συμβουλευόντα πείθειν, μένειν, ταῦτα λέ-
 γει ὥς ἀγανακτῶν, εἰ ἀξιοὶ μένειν αὐτοὺς ὥς φεύ-
 γοντας· προτείνεται γάρ. εἶδ' ἡ ἐπίτασις τοῦ 'σὺ
 πορεύου, καὶ οἱ ἄλλοι μενοῦσιν'. οὐ γὰρ ἀξιοὶ συμ-
 βουλευεῖν μένειν, ἀλλ' ὥς πεπεισμένων διαλέγεται· εἴτα 15
 φοβούμενος, μὴ ἐνδῶσιν, καὶ αὐτοῖς συγχωρεῖ φεύγειν.
 οὗτος ὁ σχηματισμὸς ἐστὶ τοῦ ἄλλα λέγοντα ἄλλα
 διοικεῖν.

Τὸ δὲ τὰ ἐναντία οἷς λέγει διοικεῖσθαι ἐν τῇ ἀναγ- 5
 καιοτάτῃ ἐστὶ δημηγορία τῇ Ἀγαμέμνονος. καὶ τηρη- 20
 τέον, ὅτι ἐν κινδύνοις οἱ σχηματισμοὶ εὐρίσκονται. ὁ
 γὰρ Ἀγαμέμνων ἀπόρως ἔχει ἐκστρατεῦσαι τοὺς Ἑλλη-
 νας, καὶ προτείνει αὐτὸς τὴν ἀπορίαν·

Ἄλλ' ἄγετ' αἶ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.

πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἢ θέμις ἐστί, 25

9 Homerus I 40—41 24 B 72—75

5 διαλέγεται] λέγεται Pa λέγει G cf p 295, 22 et infra u 15
 6 κατετόλμησεν] καὶ ἐτόλμησεν (-σε a) Pa 12 cf Hammer
Deutsche Literaturz. 1896 p 582 13 τοῦ] fort τὸ 16 ἐνδῶσι s |
 συγχωρεῖν a 19 ἀναγκαιοτάτῃ] fort πρώτῃ (ᾱ) τῶν κατὰ τὸ β
 23 ἀτοπίαν Pa: corr Schottus 25 ἡ P: ἡ a itemque p 328, 11

καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήσι κελεύσω· |
 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν. 329
 καὶ τῆς διαπίρας ἡ αἰτία φανερά τῷ νοῦν ἔχοντι, ὅτι
 ἐπειδὴ ὁ Ἀχιλλεύς ἀφέστηκεν τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ οὐ
 5 συστρατεύεται (ἦν δὲ ἡγεμὼν πάντως τοῦ στρατεύματος),
 ζητεῖ, πῶς ἂν δίχα Ἀχιλλέως ἐξέλθοιεν. καὶ οἶδεν τοὺς
 Ἑλλήνας ὀργιζομένους ἐπ' Ἀχιλλεῖ, καὶ φοβεῖται, μὴ
 ἄρα, ἂν κελεύσῃ, οὐχ ὑπακούσωσιν τοῦ ταγέοντος·
 ἀλλ' ἄγετ' αἰ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν
 10 καὶ τὸ
 πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἡ θέμις ἐστί,
 καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήσι κελεύσω.
 καὶ ἐάν τις προτείνῃ ἡμῖν, ὅτι οὐ τυγχάνει τῆς προ-
 αιρέσεως Ἀγαμέμνων, ἀλλ' ἀποπειρώμενος κινδυνεύει
 15 ἡττᾶσθαι καὶ ἀτυχῶς χρῆται τῷ λόγῳ (ὠρμήκασι γὰρ |
 εἰς τὰς πατρίδας), ἀγνοεῖ ὅτι Ἀγαμέμνωνος τέχνη αὕτη 330
 ἐστὶ τὸ ὠρμήσαι αὐτοῦς· οὐ γὰρ οἶεται τῇ ἀποπείρᾳ
 τῶν λόγων καθέξειν αὐτούς. ἀλλὰ τίς ἡ τέχνη; ἐπειδὴ
 ἀγανακτοῦσιν ὑπὲρ Ἀχιλλέως, οὐκ ἐνδείκνυνται δὲ τὴν
 20 ἀγανάκτησιν, ἕως ἂν χρειά γένηται ἐξόδου, βούλεται
 αὐτοὺς ἀπορρηῆσαι τὸν θυμὸν καὶ φανεροὺς γενέσθαι
 ὀργιζομένους, καὶ ὑπὸ τῶν ἀρίστων κατασχεθῆναι.
 τοῦτό τοι καὶ γίνεται· φαίνονται ἐτοιμῶς ἀπρόντες εἰς
 τὰς πατρίδας, Ὀδυσσεὺς δὲ καὶ Νέστωρ κατέχουσιν
 25 αὐτούς. ταῦτα οὖν ὁ Ἀγαμέμνων ἀποπειρώμενος φα-

9. 11 Homerus B 72—74

3 διὰ πείρας P δὴ ἀποπείρας ci Brinkmannus | τῷ συνέχοντι
 P uolg sed γε τῷ νοῦ (sic) ἔχοντι mg P 4 ἐφέστηκεν a
 5 ἡγεμῶν P | πάντως] παντὸς Pa 6 οἶδε a 8 τοῦ ταγέ-
 οντος] τούτου ὄντος Pa τούτου ἀπόντος ci Hudson 11 ἐπεσ-
 σιν P 20 fort ἕως ἂν <μῇ> 23 τοι P: σοι Ga 25 ὁ om G

νερῶς τοῦ σχήματος τὴν διδασκαλίαν παιδεύει· τὰ γὰρ ἐναντία οἷς βούλεται λέγει. ἔστι δὲ ἡ μέθοδος τούτων τῶν λόγων θαυμαστή τις καὶ ἄτοπος· τὰς γὰρ ἐν λόγοις ῥητορικοῖς κακίας ταύτας αὕτη ἡ ἰδέα ἀρετὰς ἀναφαίνει. εἰσὶ δὲ κακαὶ λόγων ῥητορικῶν τό τε 5 εὐδιάλυτα λέγειν καὶ τὸ ἀγχίστροφα· ὧν τὸ μὲν ἀσθενείας, τὸ δὲ καὶ κινδύνου. δι' ἀμφοτέρων πορεύεται 331 ὁ Ἀγαμέμνων εἰκότως. | ὥσπερ γὰρ ὅταν τις ἂ βούληται λέγῃ, οὐ χρὴ αὐτὸν οὔτ' ἐναντίοις ἔπεσι χρῆσθαι οὔτ' εὐδιαλύτοις, οὕτως ὅταν τις ὧν λέγῃ τὰ ἐναντία βού- 10 ληται, ἀνάγκη αὐτῷ τὴν κακίαν τὴν ἐπὶ τῶν λόγων ἀρετὴν ἐνταῦθα ποιήσασθαι· εἰ δὲ μή, συμβήσεται αὐτῷ ἐναντιώσει περιπεσεῖν ἄλλα τε πείσαι, οὐχ ἂ βούλεται. τοῦτο μὲν οὖν καὶ οἱ μελετῶντες ἴδασιν. ὅταν γὰρ τις προσέλθῃ τῇ βουλῇ ἀξιῶν ἀποθανεῖν, 15 οὐδεὶς αὐτῶν ἀποθανεῖν βούλεται, ἀλλὰ τὰ ἐναντία βούλεται ὧν λέγει. καὶ οἱ τὰ δῶρα <τὰ> παρὰ τῶν φίλων ἀπωθούμενοι, βουλόμενοι δέξασθαι, λέγουσιν μὲν τὰ ἐναντία, πράττουσιν δὲ τὰ ἐναντία. δεῖ οὖν ἡμᾶς δι- 20 δάξαι, πῶς μὲν λέγει εὐδιάλυτα καὶ στρεφόμενα, τὸ δὲ μέγιστον, πῶς ἔλαθεν τοῦτο ποιῶν· ἐπεὶ συμβήσεται, ἂν κατάφωρος ἡ τέχνη γένηται, καὶ τὸν ἀκούοντα ἀν- τιτεχνάζειν καὶ ἀντισχηματίζειν, προσποιούμενον πεῖθε- σθαι καὶ συγχωρεῖν. ὅτι μέντοι εὐδιάλυτα λέγει, ἐκείνο σημεῖον· |

25

6 τὸ post καὶ om G | ἀγχίστροφα P: ἀντίστροφα a 7 καὶ om G 8 βούλεται Ga 9 λέγειν P: corr s | αὐτὸν ὑπεναν- τίοις Pa: corr Radermacher 10 λέγει P: λέγει Ga 11 ἐπὶ] ἐκ Pa 13 αὐτῷ compendio P | ἄλλο τι et mg γρ ἄλλ' ἐτι πείσαι P: corr Sylburgius 16 αὐτῶν P: αὐτὸν s 17 τὰ inserui 18 ἀποθούμενοι Pa: corr Sylburgius | λέγουσι, 19 πράττουσι et 21 ἔλαθε a 22 κατάφορος a

- ὅς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν 332
 "Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
 εἰ τοίνυν ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν, περιμενετόν.
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
 5 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι.
 πάλιν ἀντιλαβὴν ἔχει· οὐ γὰρ δεῖ δυσκλεᾶ ἀπιέναι.
 ταῦτα μὲν εὐδιάλυτα· ἐκεῖνα δὲ σαφῶς στρεφόμενα
 αἰσχροὺν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πνυθέσθαι,
 μᾶψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
 10 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι.
 ταῦτά φανερώς ὁ ἀντιλέγων ἐρεῖ.
 αἰσχροὺν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πνυθέσθαι.
 πῶς οὖν διοικεῖ; ὅτι μὲν γὰρ εὐδιάλυτα λέγει καὶ
 στρεφόμενα, δηλόν· καὶ ἔτι μᾶλλον, ἂν ἐπεξίῃ τις τὴν
 15 τέχνην τῶν ἐπῶν, εὐρήσει. ἀλλὰ τίς ἢ τέχνη τῶν τοιού-
 των; πάθους προβολὴ πρὸ τοῦ λόγου, ἵνα δοκῇ ὑπὸ λύπης
 φέρεσθαι αὐτῷ ὁ λόγος, μὴ ἐξ ἐπιβουλῆς διοικεῖσθαι.
 διὰ τοῦτο Ἀγαμέμνων ἀπὸ σχετλιασμοῦ ἤρξατο· |
 Ζεὺς με μέγας Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖη 333
 20 σχέτλιος.
 ὁ οὖν τῷ Διὶ οὕτω προσφερόμενος καὶ βλασφημῶν
 δηλὸς ἐστὶν ὑπὸ λύπης <ἐξιστάμενος> καὶ ἀσύμφωνα
 αὐτῷ λέγων. πάθους οὖν προβολὴ κλοπὴ γίνεται δι-
 οικήσεως τεχνικῆς. τοιοῦτο μὲν ἐστὶ τὸ σχῆμα τοῦ τὰ
 25 ἐναντία λέγειν οἷς βούλεται.

1 Homerus B 112—113
 19 B 111

4 B 114

8 B 119—121

6 δυσκλέα P 8 et 12 τὸ δέγ' P 11 ταῦτα Pa 13 οὖν
 <οὐ> Raderm | γὰρ] οὖν G 14 ἂν ἐπεξίῃ P: corr G
 16 πάθους ὑπερβολὴ Pa cf l 23 22 inter λύπης et καὶ lit-
 terarum fere XIII spatio P hiat 23 αὐτῷ P: corr s | προ-
 βολὴ P: προβολὴ Ga 24 τοῦ] τὸ Pa

Ἔστι δὲ καὶ τέταρτον σχῆμα βαθύτατον, τὸ δὲ 6
 ἄλλων πορευόμενον καὶ παντελῶς ἐπ' ἄλλης ὑποθέσεως
 τὸν λόγον ποιούμενον ἄλλην περαίνειν. καὶ τούτου
 Ὅμηρος τὸ παράδειγμα ἔδωκεν καὶ ἔλαθεν τοὺς πολ-
 λούς. ἐπὶ γὰρ τῇ ἀποπείρᾳ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἣν 5
 ποιεῖται πρὸς τοὺς Ἑλλήνας, οἱ κατέχοντες τὸ Ἑλ-
 ληνικόν εἰσιν Ὀδυσσεὺς καὶ Νέστωρ. καὶ θανμαστόν
 τί ἐν τῷ λόγῳ ἐστὶ; διπλοῦν τὸ θανμαστόν· ἔοικεν
 ὁ Νέστωρ μηδὲν ἰδιον λέγειν, ἀλλὰ τὰ αὐτὰ λέγειν
 τῷ Ὀδυσσεῖ, ὥσπερ μαθητῆς τὰ διδασκάλου· καὶ 10
 ἀπονέμει αὐτῷ ἔπαινον ὁ Ἀγαμέμνων ὡς κρατοῦντι
 334 τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς βουλαῖς, ὃ πέρ ἐστιν ἀτοπώ-
 τατον. καὶ λέγουσιν οἱ διδάσκαλοι, ὅτι ἐπειδὴ ἐπήνεσεν
 τὸν Ὀδυσσεῖα τὸ πλῆθος, ἵνα μὴ λυποῖτο ὁ γέρων, καὶ
 ὁ Ἀγαμέμνων τὸν γέροντα· ὥσπερ εἰ παιδαρίων ἐν δι- 15
 δασκαλείῳ ἐπιδεικνυμένων καὶ παραμυθίαν τοῦ δι-
 δασκάλου ἀπονέμοντος, ἵνα μὴ κλαίῃ τὰ παιδιά. ἀλλ'
 ἡ τέχνη τίς; ὅλως ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις τῶν λόγων οὐκ
 ἐστὶν Ὀδυσσεῖ καὶ Νέστορι. ἔροιτο ἄν τις· καὶ πῶς οὐχ ἡ
 αὐτὴ ὑπόθεσις; τὰ αὐτὰ γὰρ λέγουσιν· τοῦτο ἡ τέχνη ἡ 20
 Νέστορος, ὅτι τὰ αὐτὰ λέγων οὐκ εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν
 λέγει. ἀλλ' ἡ τέχνη τίς; ἐπειδὴ μέλλει χαλεπὴν ὑπόθεσιν
 πεῖθειν, πορεύεται διὰ τῆς πεπεικνίας ὑποθέσεως. πεπει-
 σμένοι εἰσὶν οἱ Ἕλληνες ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεῖος μένειν, καὶ
 ἤνεγκαν αὐτοῦ τὴν ἐπιτίμησιν καὶ τὴν παραμυθίαν. 25
 ἀλλ' ἔχει χαλεπωτέραν ὑπόθεσιν ὁ γέρων· πορεύεται
 οὖν δι' ὧν ἐπείσεν Ὀδυσσεὺς καὶ τὰ αὐτὰ λέγει Ὀδυσσεῖ·

11 Homerus B 370

3 καὶ τοῦτο Pa: corr Schottus 4 ἔλαθε a 7 θανμαστόντι
 ἐν τῷ λόγῳ ἐστὶ P: corr s 10 μαθητῆς] μετατιθεῖς Pa
 12 ὅπερ ἐστὶν a 13 ἐπήνεσε a 15 ὡς περὶ Pa ὥσπερ G |
 διδασκαλίῳ P: corr Gs 20 λέγουσι s 23 τῆς om G

ὥστε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες |
 ἀλλήλοισιν ὁδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι 335

ἽΟδυσσεύς. τὰ αὐτὰ ὁ γέρων·

ἽΟ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράσθαι

5 νηπιάχοις.

Πῇ δὴ συνθεσῖαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν;

ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοῖατο μήδεά τ' ἀνδρῶν

〈Νέεστωρ. ἀλλ' ἽΟδυσσεύς〉

μάλα δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ

10 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν.

λέγει ἐκεῖνος σημεῖον μαντείας τὸ περὶ τὸν Κάλχαντα,

οὗτος τὰ τῆς ἀστραπῆς· ὥστε διὰ τῶν αὐτῶν πορεύονται.

τί οὖν ἐστὶ τὸ παραλλάττον; διδάσκει τὸ παραλλάττον

τῆς ὑποθέσεως τῶν ἐπαίνων ἢ διαίρεσις. ἐπήνεσαν οἱ

15 Ἀχαιοὶ καὶ τὸ πλῆθος τὸ κοινὸν τὸν ἽΟδυσσεά· πει-

σθέντες μένουσιν, καὶ τὸ ἔργον τοῦ ἽΟδυσσεῶς λαμπρόν·

τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένητ' ἢ νέεσθαι |

ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. 336

ὁ γέρων ἄλλην ὑπόθεσιν ἔχει· ἐπειδὴ γὰρ πεπεισμένοι

20 εἰσὶν οἱ Ἕλληνες μένειν, ζητεῖ αὐτοὺς ἐκστρατεῦσαι.

οὐδὲν γὰρ ὄφελος τοῦ μένειν ἄνευ τοῦ ταχθῆναι· ὁ περ

μάλιστα ὑπόθεσις ἐστὶ καὶ ζήτησις τοῦ Ἀγαμέμνονος·

ἀλλ' ἄγρετ' αἶ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν,

1 Homerus B 289—290

4 B 337

6 B 339—340

9 B 284—285

17 B 453—454

23 B 72

2 οἶκον δὲ P ut p 312, 6 4 ἦ P 5 uersum ex Homero
 supplet G 9 ἢ μάλα δὴ σε Pa uoces necessariae ut omitteren-
 tur litterarum similitudo causa fuit. Ἀτρεΐδην, νῶν δὴ σε Homeri
 exempla 10 βροτοῖσι a. probabile est a scriptore uersum
 proximum B 286 additum fuisse cf p 312, 11 11 τὸ περὶ P:
 τὸν περὶ a τῶν περὶ Gs 13 παραλλάττον post ἐστὶ τὸ pr P¹
 23 θωρήξομεν] θωρ sscr η P

πῶς <ἀν> ἄνευ τοῦ Ἀχιλλέως ἐκστρατεύουσιντο. ἔστιν οὖν τοῦ Νέστορος ἡ ὑπόθεσις·

κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον·
ὥς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγει, φῦλα δὲ φύλοις.
εἰ δέ κεν ὥς ἔρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί, 5
γνώσει ἔπειθ', ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν
ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται.
αὕτη ἡ ὑπόθεσις ἔστιν, ἥς χρεῖαν ἔχει ὁ Ἀγαμέμνων·
αὕτη ἡ ἐπικίνδυνος ὑπόθεσις τῶν λόγων τῷ Νέστορι·
ὥς ἐν παρέρῳ δὲ αὐτὴν ἔρριψεν | 10

337 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν
ὥς προσθήκην τῷ λόγῳ ποιούμενος· καὶ γίνεται ὥσπερ
τέλος τῆς δημηγορίας τῆς πεπεικνίας χρεῖα δημηγορίας
ἀναγκαιοτέρα. διὰ τοῦτο Ἀγαμέμνων τυχὼν ὦν ἐβού-
λετο ἐπαινεῖ τὸν γέροντα· 15

Ἥ μὰν αὐτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, νῆας Ἀχαιῶν.
αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν.
τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περδομένη τε. 20
ὅτι δὲ αὕτη ἔστιν ἡ ὑπόθεσις τοῦ Νέστορος, τὸ ἐκ-
στρατεῦσαι, καὶ ὅτι τοῦτο ἐπαινεῖ σχήματι ὁ Ἀγαμέμνων
ὥς τυχὼν ὦν ἐβούλετο, τίς ὁ ἔλεγχος καὶ τίς ἡ ἀπό-

3 Homerus B 362—366 11 A 297 al a scriptore cum
B 360—361 confusus 16 B 370—374

1 ἀν inserui 4 ὡς et ἀρήγει P ut p 313, 19 5 ὡσερξ(ης)
solito compendio P 6 γνώσει P 7 ἔησι P 11 σῆσι P
14 an ἀναγκαιοτέρα? 16 γέρον P 19 τῶκεταχ' P 21 αὐτῇ
ἔστιν P: corr Gs 22 ἐπαινεῖ, σχηματίζει—23 ἐβούλετο. τίς
distinguebatur: sententiam perspexit Sylburgius 22 σχήματι]
σχηματίζει Pa σχηματίζων coni Sylburgius 23 ἀπόδειξις]
cum ras P

δειξίς; φοβείται, μὴ οὐ πείσῃ ὁ Νέστωρ, καὶ βοηθεῖ
 αὐτῷ, ὅσα δύναται. τί οὖν ἐστὶ τὸ μὴ ποιοῦν πείθειν
 τὸν Νέστορα; ὀργή ὑπὲρ Ἀχιλλέως τῶν Ἑλλήνων.
 παραμυθίζεται τὴν ὀργὴν αὐτῶν ὁ Ἀγαμέμνων ὁμο- 338
 5 λογῶν ἡμαρτηκέναι, καὶ μέμνηται τοῦ Ἀχιλλέως, ἵνα
 μαλάξῃ αὐτῶν τὸν θυμὸν τὸν ἐπ' αὐτῷ. ἐπεὶ τί βού-
 λεται τὸ

ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔθηκεν,
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
 10 καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχεσδάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν· ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων.
 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
 Τρῶσιν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ' ἡβαιόν.

ἐποίησεν αὐτοὺς οἰκτεῖραι, εἰ ὁμολογεῖ τὸ ἁμάρτημα,
 15 καὶ ἀπεπλήρωσεν αὐτῶν τὸν θυμόν. εἴτα συναγο-
 ρεύσας τῷ γέροντι καὶ παραμυθησάμενος, ἀφείλ ταῦτα
 ἐπὶ τὸ οἰκειότατον ἔρχεται, ἐπὶ τὸν βασιλέα·

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.
 ταῦτα κελεύσας ἐπάγει σφίσι καὶ τὴν ἀπειλήν, ἐὰν δὴ
 20 τις χωρίζηται· |

ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω 339
 μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ οἱ ἔπειτα
 ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἡδ' οἰωνούς.

ὥστε ἄρχεται ἀπὸ ἐπαίνου συναγορεύων τῷ Νέστορι,
 25 εἴτα παραμυθίζεται τὸν θυμὸν ὁμολογῶν ἡμαρτηκέναι,

8 Homerus B 375—380 18 B 381 21 B 391—393

1 πείσει P: corr s 4 ὁ οἰκ G 6 τὸν ἐπ' P: ἐπ' a
 8 ἔδωκεν G 10 ἀχιλλεύστε P 17 βασιλέα] nolui corrigere,
 quia probabilis coniectura est scriptum fuisse ἐπὶ τὸ <κελεύειν
 ὡς> βασιλέα cf u 19 et p 335, 1. κελυσμόν ci Raderm 19 σφίσι]
 φησι compendio P φησι a: om G, corr Sylburgius | δὲ τις P, a:
 corr Sylburgius 25 εἴτα P: ἔπειτα Ga

εἴτα κελεύει καὶ ἀπειλεῖ βασιλικῶς. αὕτη οὖν ἡ τέχνη
 τίς ἐστι; τὸ ἐπ' ἄλλης ὑποθέσεως πεπεικυίας πρότερον
 <εἰπόντα> ἐπὶ τέλει ὡς πάρεργον ἐρρίπτειν τὴν οἰ-
 κειοτέραν ὑπόθεσιν. ταύτην τὴν τέχνην τίς ἐμιμήσατο
 καὶ τίς ἐξηγήσατο; Πλάτων. ἐγκώμιον λέγει ἐν τῷ 5
 Συμποσίῳ Ἀλκιβιάδης Σωκράτους. ἐπὶ τέλει τοῦ ἐγκω-
 μίου λέγει πρὸς Ἀγάθωνα ὁ Ἀλκιβιάδης· ὄρα τοίνυν,
 340 ᾧ | Ἀγάθων, μὴ πάθῃς, ὃ περ οἱ πολλοί. ὁ γὰρ
 Σωκράτης οὗτος προσποιεῖται ἐραστής εἶναι, εἴτα ἐρώ-
 μενος ἀναφαίνεται. μὴ οὖν καὶ σὺ τὸ αὐτὸ πάθῃς, 10
 ὃ περ καὶ πάντες πεπόνθασιν'. ἔτυχεν δὲ ὁ Ἀλκι-
 βιάδης ἐρῶν τοῦ Ἀγάθωνος καὶ ἐβούλετο ὑπὸ μηδενὸς
 ἄλλου αὐτὸν ἐρᾶσθαι, καὶ ἐπὶ τέλει ἐρριψεν τὴν παραι-
 νεσιν τὴν πρὸς Ἀγάθωνα ὡς ἐπὶ τοῦ ἐγκωμίου λέγων.
 αὐτὸς ἐξηγεῖται ὁ Σωκράτης τὴν τέχνην· ὡς φησὶν μοι 15
 δοκεῖς, ᾧ Ἀλκιβιάδῃ· ἐδόκει γὰρ μεθύειν ὁ Ἀλκι-
 βιάδης· οὐ γὰρ ἂν κομψῶς γε' φησὶν 'τὸ σατυρικὸν
 δρᾶμα περιέβαλες, εἰ μὴ ἔνγηες. καὶ πάντα ταῦτα
 εἰρηκας ὑπὲρ τοῦ διαβάλλειν ἐμὲ καὶ Ἀγάθωνα, ἵνα
 341 ἐγὼ μὲν σοῦ ἐρῶ καὶ μηδενὸς ἄλλου. καὶ γὰρ ἐποί- 20
 ησας αὐτό' φησὶν ὡς οὐδέν τι, ἐπὶ τέλει αὐτὸ εἰπών,
 ὡς οὐχ ἔνεκα τούτου πάντα τὰ ἄλλα εἰρηκῶς. ἀλλ'

7 Plato conuiuii p 222^b 15 ibidem p 222^{cd}. utriusque loci sententia refertur, non uerba

3 εἰπόντα inserui | ἐρριπτεν P: corr s | τὴν] ἐπὶ Pa. ἔτι Sylburgius 8 οἱ articulus aduersatur loco Platonis, sed cf 11 πάντες 11 πεπόνθασιν. ἔτυχε s 13 ἐρριψε a | παραινέσιν P: παραιτήσιν Ga 14 τὴν πρὸς τὸν G | ἐπὶ cf 331, 2 16 δοκεῖ Pa: corr Gualterus Otto 17 φησι a 18 δρᾶμα a 20 μὲν σου Pa | post ἄλλον haud scio an interciderit Ἀγάθων δὲ ὑπὸ σοῦ ἐρᾶται καὶ ὑπὸ μηδενὸς ἄλλου cf Plato 21 τι] ἡ Pa del Schottus 22 εἰρηκῶς cum litura accensus P

οὐκ ἔλαθες, ἀλλὰ τὸ σατυρικὸν δράμα τοῦτο ἀνεφάνη·
οὕτω γὰρ τοι γίνεται ἡ τέχνη καὶ παραδίδεται.

Πειρασόμεθα οὖν δεῖξαι μετὰ τὰ Ὀμηρικὰ καὶ παρὰ
τοῖς ῥήτορσιν καὶ ἐν δημηγορίαις καὶ ἐν δίκαις καὶ
5 ἐν πανηγυρικοῖς λόγοις καὶ ἐν διαλόγοις τὸ αὐτὸ εἶδος
γινόμενον.

7 Πρῶτον δὲ καὶ ἄλλο εἶδος ἰδωμεν λόγων ἐσχη-
ματισμένων, διπλοῦν τοῦτο· τὸ μὲν πρὸ τῆς τῶν μελ-
λότων λεχθήσεσθαι παρρησίας ἐνδειξιν τῶν λεχθησο-
10 μένων ἀσφαλῆ προανακρουομένην τὸ λυπηρὸν τοῦ
ἀκουσματος· τὸ δὲ ἐν διοικήσει προσώπων ὑπαλλαγήν,
ὅτε διὰ τῶν πρὸς ἑτέροους ἑτέροις <τις διαλέγεται> καὶ
ἔχει τὸ ἀσφαλὲς ἐν τῷ μὴ οἷς ἐπιπλήττει αὐτοῖς δια-
λέγεσθαι, ἀλλ' ἀκουόντων | αὐτῶν ἑτέροις ταῦτα λέ- 342
15 γειν, ἃ τούτοις προσήκει. τί ποτ' οὖν ἔστιν ἐκάτερον
τὸ εἶδος; ὁ Ἀχιλλεὺς ἀνέστη καὶ μετὰ τὸν Ἀχιλλέα ὁ
μάντις ἐν ἀρχῇ τῆς Ἰλιάδος, ἐλέγχοντες τὸν Ἀγαμέ-
μνονα, ὅτι τὴν αἰτίαν τοῦ νοσήματος αὐτὸς παρέχει.
ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς ἐν συμβούλῳ σχήματι ὀνειδίζει τὴν
20 αἰτίαν τῷ Ἀγαμέμνονι τῶν κακῶν ὡς ἀπόρως διακεί-
μενος καὶ ζητῶν τὴν αἰτίαν, καὶ ἀφορμὴν ποιεῖ τῆς
παρρησίας τῷ μάντι· ὁ δὲ μάντις ἀντιστοιχῶν τῷ
Ἀχιλλεῖ τῇ ἀρνήσει ὧν ὑπέβαλεν ὁ Ἀχιλλεὺς ζητῶν
τὰς αἰτίας, προδιοικεῖται τὸ φανερὰν γενέσθαι τὴν
25 αἰτίαν τῶν δεινῶν. ἰδωμεν οὖν τοὺς ἐκατέρων λόγους,

1 τοῦτο δράμα G 2 γὰρ τί P: corr s | fort γίνεται <τε>

3 πειρασόμεθα P: corr Ga 4 ῥήτορσι a 7 ἰδωμεν a

8 πρὸ τῆς P: πρὸς τῇ Ga 9 παρρησίας P: παρρησία Ga

11 ἔχον ante τὸ δὲ inserit G | ἐν διηγῆσει Pa | ὑπαλλαγῇν |
ὑπαλλαγῆς Pa. cf l 9 12 ὅτε] ὁ P δ a | τις διαλέγεται inserui

13 αὐτοῖς et 15 ἔστιν om G 21 ποιεῖται Pa 22 τὸν
μάντιν Pa: corr Schottus cf p 338, 16 23 ὑπέβαλεν. ὁ a

πῶς ἔχουσιν δι' ἀλλήλων καὶ πῶς τὸ εὐπρεπὲς ἔχουσιν
οἱ μὲν τοῦ Ἀχιλλέως ἐν βαδύτητι ζητήσεως, οἱ δὲ τοῦ
μάντεως <ἐν> ἀσφαλείᾳ πρὸ τῆς ἀποκρίσεως·

Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας δῶ

ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, | 5

343 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς.

ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα

ἢ καὶ ὄνειροπόλον (καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν),

ὅς κ' εἴποι, ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,

εἰ τ' ἄρ' ὅ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἰ θ' ἐκατόμβης· 10

αἶ κέν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων

βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.

Ἦτοι ὅ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο.

μέχρι τούτου οἱ Ἀχιλλέως λόγοι τὸ σχῆμα ἔχουσιν
ὑπαινιγτομένου εἰς Ἀγαμέμνονα καὶ προσκροούντος 15
ἐκεῖνῳ, ἐν δὲ σχήματι ζητήσεως καὶ ἀπορίας τῆς τοῦ
δεινοῦ αἰτίας τὸ ἀσφαλὲς προδιοικουμένου. ἡ δὲ ἐν-
δειξις τοῦ εἰς Ἀγαμέμνονα λέγεσθαι ταῦτα πρῶτον
μὲν τὸ πρὸς Ἀγαμέμνονα ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, ἀλλὰ
μὴ εἰς τὸ κοινόν· 20

Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας...

ὥς γὰρ τιμῶν αὐτὸν διὰ τὸ ἀξίωμα καὶ τὸν κοινὸν
λόγον πρὸς ἐκεῖνον ἀποτεινόμενος τὴν ἀσφάλειαν ἔχει
τοῦ προσκρούματος. εἴτα ἐξῆς ἐπάγει |

344 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς. 25
αἴτιος τοῦ πολέμου Ἀγαμέμνων ἐστὶν συναγᾶν τοὺς

4 Homerus A 59—68 21 A 59 25 A 61

1 ἔχουσι a 3 ἐν suppleui | ἀσφαλείαι Pa: ἀσφάλεια r |
πρὸς s 4 παλιμπλαγχθέντας P 7 ἱερῆα P: corr Ga 8 γὰρ
τόναρ P 9 τόσον P 10 εἰ τὰρ P | ἢδε κατόμβης P 14 οἱ
om s | τὸ σχῆμα P: om a 21 παλιμπλαχ sscr θ P 26 ἐστὶ a

Ἑλληνας. συνῆψεν καὶ τὸν λοιμὸν τῷ πολέμῳ, καὶ
 φησὶν αὐτὸν αἴτιον γεγενῆσθαι· τί γὰρ ἡ μνήμη τοῦ
 πολέμου ἐνταῦθα, εἰ μὴ ἐβούλετο ἀμφοτέρων αἴτιον
 ἀποφῆναι τὸν αὐτόν; εἶτα ἐπειδὴ ἔδειξεν, ὅτι αὐτὸς
 5 αἰτιὸς ἐστίν, (ἀντὶ) τοῦ χωρὶς σαφῶς εἰπεῖν ἐπὶ τὴν
 ζήτησιν ἦλθεν·

ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα
 ἢ καὶ ὄνειροπόλον· καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν·
 ὅς κ' εἴποι, ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων.
 10 ἢ προσθήκη τοῦ 'τόσσον' δηλοῖ, ὅτι τὰς αἰτίας τῆς
 ὀργῆς ἃς ὑποβάλλει Ἀχιλλεὺς οὐ πιστεύει ἀκούων,
 ἀλλὰ αἰτίαν μείζονα περιμένει·

εἴ ταρ ὅ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἴ θ' ἐκατόμβης...
 οὐ δέχεται τὸν Ἀπόλλωνα ἔνεκεν εὐχολῆς καὶ ἐκατόμβης
 15 τόσσον χολωθῆναι. οὕτω μὲν ὁ Ἀχιλλεὺς διοικεῖται τὸν
 λόγον. ὁ δὲ μάντις λαβόμενος τῆς ἀφορμῆς αὐτοῖς |
 τοῖς Ἀχιλλέως λόγοις χρῆται εἰς διατριβὴν τοῦ δεῖξαι 345
 τῷ Ἀγαμέμνονι, πρὶν φανερώς εἰπεῖν, καὶ γίνεται
 αὐτῷ ἀφορμὴ τῶν λόγων τὸ 'τόσσον'· λέγει γὰρ
 20 οὐ ταρ ὅ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὐδ' ἐκατόμβης.
 καὶ πρότερον προδιοικεῖται τὴν ἀσφάλειαν·

ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, διίφιλε, μυθήσασθαι
 μῆνιν Ἀπόλλωνος ἐκατηβέλεταο ἄνακτος.

7 Homerus A 62—64 20 A 93 22 A 74—77

1 συνῆψε a 2 φησιν om G 5 ἀντὶ suppleui | τοῦ PG:
 οὐ s | εἰπεῖν P: εἶπεν Ga | τὴν P: om a 7 ἱερεῖα P 8 γὰρ
 ὄναρ P 11 ἀχιλλεὺς P: ὁ ἀχιλλεὺς Ga | ἀκούων Pa 14 οὐ
 δέχεται | ἐνδέχεται Pa. cf 317, 3 15 ὁ om G 17 διατριβὴν
 cf p 340, 3 18 τὸν Ἀγαμέμνονα Schottus 19 τόσσον P
 20 ὅν ταρ ut 13 εἴ ταρ P cum Herodiano: οὐτ' ἄρ' uolgo |
 οὐδ' P cum libris antiquioribus Homeri: οὐθ' s 22 διίφιλε P

τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὁμοσσον,
 ἧ μὲν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
 αὐτὰ γὰρ ὁμολογοῦντός ἐστιν, ὅτι τῷ βασιλεῖ προσ-
 κρούσει. εἶτα τῷ προοιμίῳ τούτῳ ἐπάγει·

ἧ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων 5
 Ἀργείων κρατέει, καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.

εἶτα γνωμολογεῖ· |

346 κρείσσων γὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρη.
 εἶτα τὴν τέχνην τῆς ὀργῆς ἐπάγει·

εἷ περ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ, 10
 ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ,
 ἐν στήθεσσι ἐοῖσι. σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.
 καὶ ἦδη ἔδειξεν, ὅτι Ἀγαμέμνων τούτων ἀπάντων
 αἷτιος, μηδέπω εἰπὼν· καὶ διὰ τοῦτο ἐπάγει ἀντίστοιχα
 λέγων ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ ὁμολογούμενα τούτοις· 15

Θαρσῆσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὃ τι οἶσθα.

οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα διίφιλον, ᾧ τε σύ, Κάλχαν,
 εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 οὐ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
 σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει 20
 συμπάντων Δαναῶν· οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἵπης,
 ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὖχεται εἶναι.

Καὶ τότε δὴ θάρσῃσε καὶ ἦνδα μάντις ἀμύμων. |

347 ὁμολογεῖ ὁ ποιητὴς τῶν λόγων τὴν διοίκησιν.

5 Homerus A 78—79

8 A 80

10 A 81—83

16 A 85—92

2 ἧ μὲν P, a | ἔπεσι P 3 προσκρούει Ga 4 ἐπάγει
 τούτῳ G 9 τέχνην suspectum, κατοχὴν coniciebam | τῆς
 Pa: τὴν h 11 ἀλλὰ τε P: ἀλλ' ἄγε G ἀλλὰ γε a 12 στή-
 θε[εσσ]ιν P cum ras | ἐοῖσιν· P | δὲ supra uersum P¹ | σαώσης
 (ῆς conpendio) P, a 17 οὐ· μὰ P | ἀπόλλωνος P 18 δα-
 ναοῖσιν P | ἀναφαίνης (ῆς conpendio) P, a 19 οὐτι σε μεῦ P

Μία μὲν αὕτη εὐπρέπεια ἐσχηματισμένων λόγων, τὸ δι' αἰνιγμάτων λέγειν, ἃ φρονεῖ τις, καὶ τὸ τῇ διατριβῇ καὶ τῇ μελλήσει τῶν λόγων εἰπεῖν, πρὶν εἰπεῖν, τῷ προοιμίῳ τὸ μέλλον δείκνυσθαι λυπηρόν. 8 ἡ δὲ δευτέρα τίς; ἐλέγομεν ἐκείνην εἶναι τὴν μέθοδον, 6 τὸ ἑτέροις διαλεγόμενον ἑτέρων καθάπτεσθαι, τὸ ἀσφαλὲς τοῦ μὴ προσκρούειν τῇ ὑπαλλαγῇ τοῦ προσώπου ἐν-διοικούμενον. καὶ τοῦτο Ὅμηρος ἔδειξεν ἐν Ὀδυσσεύς λόγῳ. ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς πρὶν συναγαγεῖν τοὺς ὄχλους 10 εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἵνα δημηγορήσῃ περὶ τῆς μονῆς, ὅτε τὴν ἀπόπειραν ὁ Ἀγαμέμνων ἐποιήσατο, <ἄκουε> οἶον λέγει·

Ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
15 Δαιμόνι', οὗ σε ἔοικε κακὸν ὥς δειδίσσεσθαι·
ἀλλ' αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρουε λαούς. |
οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ', οἷος νόος Ἀτρεΐδαο· 348
νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται νῆας Ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν, οἶον ξειπεν.
20 μὴ τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν.
θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος.
τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ· φιλεῖ δέ ἐ μητίετα Ζεὺς.
Ὅν δ' αὖ δῆμον τ' ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ' ἐφεύροι,
τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ.

13 Homerus B 188—199

4 τῷ προοιμίῳ P, a καὶ τῷ πρ. Schottus. an ὡς πρ.? 5 ἡ δὲ] 'Hδ' ἡ P ἡδὲ G ἡ a 7 ἐνδεικνύμενον Pa 12 οἶον λέγει om G ego ἄκουε inserui 15 εἰοικεν P 17 ἀτρεΐδαο Pa cum exemplis Homeri: Ἀτρεΐωνος ueteres 19 et p 341, 14 ξειπε s 21 διοτρεφέος βασιλῆος P, a cum parte librorum Homericorum: διοτρεφέων βασιλῆων G cum ceteris 22 ξεῦ P 23 δῆμον τ' P cum plerisque libris Hom: δῆμον a, Homeri A

ταύταις ταῖς ἐπιτιμήσεσι συνάγει καὶ τοὺς βασιλέας.
 ὁ μὲν δὴ ἐντυγχάνων τοῖς βυβλίοις οἶεται, ὅπερ καὶ
 προείρηκεν Ὅμηρος, τοῦτο ποιεῖν αὐτόν, τοῖς βασι-
 λεῦσι φιλοφρόνως διαλέγεσθαι, τοῖς δὲ δήμοις πικρό-
 τερον καὶ σφοδρότερον. ὃ δὲ ποιεῖ Ὀδυσσεὺς ὁ Ὅμη- 5
 ρου, οὐδείς ὄρα. ἃ γὰρ ἐβούλετο καθάψασθαι τῶν
 βασιλέων, τῷ δήμῳ διελέγετο· ἃ δ' ἐβούλετο ἐπιτι-
 μῆσαι τῷ δήμῳ, τοῖς βασιλεῦσιν διελέγετο. ἡ εἰπάτω
 μοί τις, τί ἔδοξεν τῷ Ὀδυσσεὶ τοῖς δημόταις λέγειν |
 349 οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί. 10
 οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
 εἷς βασιλεὺς,
 ἣ τί ἔδοξεν τοῖς βασιλεῦσιν ἐπιτιμῶντα λέγειν
 ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν, οἷον ἔειπεν.
 νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἵψεται νῆας Ἀχαιῶν. 15
 ταῦτα δὲ οὐ τοῖς δημόταις λέγει, ἀλλὰ τοὺς βασιλέας
 ἀναμιμνήσκει. γέγονεν οὖν ὁ λόγος <ὁ> πρὸς ἑκα-
 τέρους ἑκατέροις κοινός. καὶ τὴν ἐξήγησιν ἐπάγει
 Ὅμηρος τῶν ἐσχηματισμένων τούτων λόγων δι' ὀνό-
 ματος ἑνός, ὃ οὐδὲ ὁρῶσιν οἱ ἀναγινώσκοντες· Ὅμηρος 20
 δὲ ὑπὸ φιλανθρωπίας ἐξηγήσατο·
 ὥς ὃ γε κοιρανέων δῖεπε στρατόν.
 τί ἐστι τὸ 'κοιρανέων'; ὥς κοίρανος διαλεγόμενος; οὐ
 δή που, ἀλλὰ τὸ στρατήγημα τῶν λόγων· οὕτως ὀνο-

10 Homerus B 203—205 14 B 194. 193 22 B 206

1 καὶ] τοὺς δημότας καὶ ci Schottus 2 βιβλίους Pa
 3 προειρήκαμεν ὅμηρον G² | αὐτοῖς τοῖς Pa 5 ὁ P: om Ga
 8 βασιλεῦσι a 9 ἔδ[o]ξεν P cum ras: ἔδοξε a 13 ἔδοξε a
 17 οὖν om G | ὁ ante πρὸς restitui inuitis libris 23 ὥς
 κοιρανέως a 24 ἀλλὰ τὸ P: ἀλλὰ Ga | ante οὕτως distinxi,
 ὀνομάζων ad l 21 refertur

μάζων κατ' ἐξήγημα τοῦ στρατηγήματος διὰ τοῦ 'κοι-
ρανέων διέπε στρατόν'. ἡ γὰρ διοίκησις ἐστὶ τέχνη
ἐν τῷ ὀνόματι λεγομένη. |

- 9 "Ἴωμεν τοίνυν ἐπὶ τὰ περὶ παραδείγματα. Δημο- 350
5 σθένους διδάσκει ἡμᾶς εὐπρεπῶς διαλέγεσθαι, ἃ βού-
λεται τις, καὶ οἶδεν τοῦ σχήματος τούτου τὸ ὄνομα·
λέγει δὲ ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου ὧδε τῇ λέξει·
'ἐπειδὴν ἔλθωσι μὲν οἱ πρόβεις εἰς Θήβας, πῶς
χρησθαι τῷ πράγματι παραινῶ, τούτῳ μοι πάννυ προσ-
10 ἔχετε τὸν νοῦν'. εἴτα ἐπάγει ὥσπερ διδάσκαλος παρα-
διδόνς μαθητῇ τὴν διοίκησιν· 'μὴ δεῖσθαι Θηβαίων
μηδὲν (αἰσχροὺς γὰρ ὁ καιρὸς), ἀλλ' ἐπαγγέλλεσθαι
βοηθήσειν ἐκείνοις, ἂν κελεύωσιν, ὥς ἐκείνων μὲν
ὄντων ἐν τοῖς ἐσχάτοις, ἡμῶν δὲ ἄμεινον ἢ 'κεῖνοι τὸ
15 μέλλον <προορωμένων>· ἵν' ἂν μὲν δέχωνται ταῦτα
καὶ πεισθῶσιν ἡμῖν, καὶ ἃ βουλόμεθα ὦμεν διοικού-
μενοι καὶ μετὰ σχήματος ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα
πράξωμεν· ἂν δ' ἄρα μὴ τύχη, ἐκεῖνοι μὲν ἑαυτῶν
<κατηγορῶσιν>, ἂν τι ἐξαμαρτάνωσιν, ἡμεῖς δὲ μηδὲν
20 <ἂν> αἰσχρὸν μηδὲ κακὸν ὀφθεῖναι πεπεισμένοι'. |

8 11 Demosthenes or XVIII 178 p 287, 22—288, 6

1 κατ'] καὶ Pa | διὰ τοῦ] καὶ τοῦ Pa τὸ Schottus
4 παραδείγματα P: παραγγέλματα Ga 5 ἀπρεπῶς P: corr
Ga 6 οἶδε a 8 ἐπειδὴν δ' ἔλθωσιν οἱ ex Demo-
sthene s, ut supra p 299, 1 9 χρῆσθαι P: χρῆσασθαι s
ut Dem et supra 13 ἂν καὶ λέγωσιν Pa: corr Sylburgius
om G ut supra 14 ἢ κεῖνοι P ἢ ἐκείνων a cf supra
15 προορωμένων om Pa: suppleuit G | εἶναι· ἂν Pa: corr G
ἵνα ἂν Sylburgius | δέχονται G, Dem 16 βουλόμεθα P | διω-
κόμενοι G ut supra 17 προσχήματος Dem 18 τύχη Pa: συμβῇ
κατατυχεῖν Dem | ἑαυτῶν καὶ τι Pa: ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσιν ἂν τι s
cum Dem 19 ἡμῖν δὲ μηδὲν αἰσχρὸν μηδὲ ταπεινὸν ἢ πε-
πραγμένον Dem 20 ἂν inseruit Gualterus Otto

351 Τὸ δὲ ἕτερον λέγειν καὶ ἕτερον διοικεῖσθαι δείκνυσί 10
 σοι πάλιν ὁ αὐτὸς Δημοσθένης ἐν τοῖς συμβουλευτι-
 κοῖς, ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν ἐπιγραφομένῳ λόγῳ (ὅσπερ
 λόγος εἰκότως ἂν καὶ δικαίως ἐπιγράφοιτο Περὶ τῶν
 βασιλικῶν), [ἐν τῷ] πρῶτος καὶ μόνος παραστὰς ἀντει- 5
 πεῖν. ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἐναντιοῦται μὲν τῇ Ἀθη-
 ναίων γνώμῃ, ὠρμηκότων αὐτῶν πολεμεῖν βασιλεῖ.
 καὶ μία μὲν διοίκησις τοῦ λόγου ἐστὶ τὸ βουλόμενον
 τὸν ῥήτορα μὴ πολεμεῖν αὐτοὺς βασιλεῖ κλέπτειν δὴ
 352 τὴν δόξαν τῷ συμβουλευεῖν | βασιλεῖ μήπω πολεμεῖν. 10
 καὶ αὕτη ἡ τέχνη ἐστὶν τοῦ ἃ βούλεται τις, λέγειν
 εὐπρεπῶς. ποιεῖ δὲ τοῦτο οὕτως· ἐγὼ νομίζω κοινὸν
 ἐχθρὸν ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων εἶναι βασιλέα· οὐ μὴν
 διὰ ταῦτα παραινέσαιμ' ἂν μόνοις τῶν ἄλλων ὑμῖν
 πόλεμον πρὸς αὐτὸν συνάγειν'. καὶ ἔτι τέχνη βαθυ- 15
 τέρα τὸ κωλύοντα πολεμεῖν ἐπαγγέλλεσθαι περὶ δυνά-
 μεως ἧ πολεμήσουσιν. τοῦτο μὲν κλέπτοντός ἐστι τὴν
 ἐναντίωσιν τοῦ πολέμου. μιμεῖται γὰρ ἐνταῦθα τὸν
 Ἀρχίδαμον τοῦ Θουκυδίδου. καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἐπειδὴ
 ἑώρα τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς Πελοποννησίους 20
 ὠρμηκότας πρὸς τὸν πόλεμον, ἐβούλετο δὲ αὐτοὺς

12 Demosthenes or XIV 3 p 178, 23 19 cf Thucydides
 I 80—95

1 τὸν δὲ P: corr Gs | καὶ om G 3 ἐν τῷ noto compendio
 ἐν P: ἐν τε Ga 5 ἐν τῷ del Radermacherus cl u 3 | ἐν
 ᾧ—ἀντίπεν Otto 9 βασιλεῖ· κλέπτει δὲ Pa 10 fort τὴν
 <ἐναντίαν> δόξαν | δόξαν. τὸ P, a: corr Sylburgius 11 αὕτη
 G | ἐστὶ a 14 τοῖς ἄλλοις Pa: ex Dem corr Sylburgius cf
 supra p 304, 6 15 συνάγειν] αἰρεσθαι (uolg ἄρασθαι) Dem |
 καὶ... 17 πολεμ. his ordo sententiarum turbatur | ἐτι] ἐτι ἡ Pa
 ἔστι (sic) ἡ Schottus 16 τὸ P: τὸν Ga | ἐπαγγέλλεσθαι a
 17 η P ἡ G: om a 18 γὰρ om G 19 τοῦ] <τὸν> τοῦ
 ci Otto | καὶ γὰρ P: καὶ γὰρ καὶ a 20 καὶ τοὺς P: καὶ Ga

κωλύσαι πολεμεῖν, τὸ μὲν μὴ πολεμεῖν οὐ τολμᾷ λέγειν
 (οὐ γὰρ πείδονται), συμβουλευόντων δὲ τὸ μήπω πολεμεῖν
 τὸ μὴ πολεμεῖν λέγει. μία μὲν αὕτη διοικήσεις ἐν τῷ
 λόγῳ. δευτέρα δὲ ἐκείνη· ᾧ μὲν βούλονται πολεμεῖν,
 5 οὐ βούλεται αὐτοὺς πολεμεῖν ὁ Δημοσθένης· ᾧ δὲ οὐκ
 ἐθέλουσιν πολεμεῖν, τούτῳ κελεύει πολεμεῖν. καὶ 353
 γίνεται διπλοῦς λόγος ἐσχηματισμένος. βασιλεῖ μὲν
 γὰρ αὐτοὺς οὐ βούλεται πολεμεῖν, ᾧ πάνυ βούλονται·
 Φιλίπῳ δὲ ἀξιοῖ πολεμεῖν, ᾧ οὐ βούλονται. τίνα
 10 οὖν διοικήσιν ἐποιήσατο; ἐξ ἑκατέρας ὑποθέσεως τοῦ
 πείσαι μὴ πολεμεῖν ᾧ βούλονται καὶ πολεμεῖν ᾧ μὴ
 βούλονται συμβουλεύει πολεμεῖν βασιλεῖ, ἀλλὰ μήπω,
 παρασκευάζεσθαι δὲ πρὸς αὐτόν. τῷ μὲν οὖν ἡ-
 δέπω τὴν ὁρμὴν τὴν ἐπὶ βασιλείᾳ κωλύει, συμβουλῇ
 15 δὲ τῆς παρασκευῆς εὐτρεπῇ τὸν πόλεμον τὸν πρὸς
 Φίλιππον ἐργάζεται. καὶ ὅτι αὕτη ἡ τέχνη ἐστίν, λάβε
 αὐτὸν Δημοσθένην ὁμολογοῦντα· εἰ μὲν τοίνυν ἕτερός
 τις ἦν τρόπος δυνάμεως, ἢ τοὺς βαρβάρους οἷόν τε
 ἦν ἀμύνεσθαι, ἕτερος δὲ τις, ἢ τοὺς Ἕλληνας, εἰ-
 20 κότες <ἄν> φανεροὶ πᾶσιν ἐγιννόμεθα πρὸς ἐκείνους 354
 ἀντιταττόμενοι· εἰ δὲ πάσης παρασκευῆς ἐστὶ τρόπος
 ὁ αὐτὸς οὗτος, τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνεσθαι δύνασθαι,
 τοῖς οὖσι συμμάχοις βοηθεῖν, καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἀγαθὰ

17 Demosthenes or XIV 10—11 p 180, 25—181, 5

1 κωλύσαι Pa | λέγειν ante οὐ traiecit a 6 ἐθέλουσι a
 10 οὖν P: δὲ a | ἐξ ἑτέρας Pa 13 τὸ μὲν Pa 14 συμβουλῇ
 P: συμβουλῇ s 15 εὐτρεπῇ P: corr a 16 ἐστὶ a 17 τοίνυν]
 οὖν Dem 18 et 19 ἢ P, a: ᾧ Dem 20 ἄν om Pa: ἄν ἴσως
 Dem | πρὸς ἐκείνους ἐγιννόμεθ' Dem | ἐπιγιννόμεθα P ἐπιγιννώ-
 μεθα a 21 εἰ Pa: ἐπεὶ Dem | παρασκευῆς—22 οὗτος Pa:
 ἐστὶ παρασκευῆς ὁ αὐτὸς τρόπος καὶ δεῖ τὰ αὐτὰ εἶναι κεφάλαια
 τῆς δυνάμεως Dem 23 καὶ ταῦτα παρέχοντα P καὶ ταῦτ'
 ὑπάρχοντα s: corr G καὶ om Dem

σώζειν, τί τοὺς ὁμολογημένους ἐχθροὺς ἔχοντες ἄλλους
ζητοῦμεν; ἀλλὰ παρασκευαζώμεθα μὲν πρὸς τούτους,
ἀμυνώμεθα δὲ καὶ ἡμᾶς πείσῃ. καὶ ἀληθῶς
τὸ ἀπόρρητον τοῦτο τῆς γνώμης μηνύει ἐν ἄλλῳ λόγῳ.
‘ὁρῶ δ’ ὑμᾶς Φιλίππου μὲν καταφρονούντας, βασιλέα 5
δὲ ὡς ἰσχυρὸν ἐχθρὸν φοβουμένους. εἰ δὲ τῷ μὲν
πολεμεῖν οὐ θελήσομεν, τῷ δὲ οὐκ ἀξιώσομεν, πρὸς
τίνας παραταξόμεθα’;

Ἀλλὰ καὶ Εὐριπίδης δι’ ὅλων λόγων διοικήσεως 11
σχῆμα περαίνει ἐν ὅλῳ δράματι. πρότερον δὲ δείξω- 10
355 μὲν [ἐν ὅλῳ δράματι] ἐν μέρει τινὶ | σχῆμα διοικου-
μενον. ἐν τῷ Αἰόλῳ ὁ Μακαρεὺς ἐστὶν ὁμιλήσας τῇ
ἀδελφῇ καὶ λανθάνων, καὶ συμβουλευόντων τῷ πατρὶ τὰς
ἀδελφὰς τοῖς ἀδελφοῖς συννοικίσαι, ἵνα τὸ οἰκεῖον
διοικήσῃται· καὶ οὕτως ἐσχηματίζεται ὁ λόγος κοινῇ 15
γνώμῃ καὶ συμβουλῇ. ἡ Μελανίππη σοφῇ τὸ δρᾶμα
Εὐριπίδου ἐπιγράφεται μὲν Σοφῇ, ὅτι φιλοσοφεῖ, καὶ
διὰ τοῦτο τοιαύτης μητρὸς ἐστίν, ἵνα μὴ ἀπίθανος ᾖ
ἡ φιλοσοφία. ἔχει δὲ διπλοῦν σχῆμα, τὸ μὲν τοῦ
ποιητοῦ, τὸ δὲ τοῦ προσώπου τοῦ ἐν τῷ δράματι, τῆς 20
Μελανίππης. τὸ μὲν τοῦ ποιητοῦ τοιούδε [τὸ δὲ τοῦ

5 Demosthenes or XV 24 p 197, 25

1 σώζειν P | ὁμολογοῦντας Dem ὁμολογουμένους G cum
Dem γε FT | ἄλλους Pa: ἑτέρους Dem 2 ἀλλ’ οὐ παρασκευαζό-
μεθα—ἀμυνόμεθα Dem, sed ἀλλὰ παρασκευαζώμεθα—ἀμυνού-
μεθα Σ 3 ἂν ἡμᾶς πείσῃ P, a ἂν ὑμᾶς πείσω G: ἐὰν ἀδικεῖν
ἡμᾶς ἐπιχειροῇ Dem δεήσῃ in πείσῃ latere suspicatur Blassius
5 ὑμᾶς P ἡμᾶς a: ὑμῶν ἐνίους Dem | μὲν ὡς ἄρ’ οὐδενὸς
ἀξίον πολλάκις ὀλιγορῶντας Dem 6 ἐχθρὸν] ἐχθρὸν οἷς ἂν
προέληται Dem | εἰ δὲ—7 ἀξιώσομεν licentius contracta
10 περαίνει ἐν ὅλῳ δράματι. πρότερον δὲ δείξωμεν ἐν ὅλῳ
δράματι P: πρότερον—δράματι om s. adparet uoces ἐν ὅλῳ dr.
altero loco perperam iterari 19 τὸ μὲν τοῦ—21 Μελανίππης
om G 21 τὸ δὲ—p 346, 1 τοιούδε del Schottus

προσώπου τοιόνδε]. Ἀναξαγόρα προσεφοίτησεν Εὐριπίδης. Ἀναξαγόρου δὲ λόγος ἐστίν, ὅτι ἅπαντα ἐν πᾶσιν· εἴτα ὕστερον διεκρίθη. μετὰ ταῦτα ὠμίλησεν καὶ Σωκράτει καὶ ἐπὶ τὸ εὐπορώτερον ἤγαγε τὸν
 5 λόγον. ὁμολογεῖ οὖν τὴν διδασκαλίαν τὴν ἀρχαίαν διὰ τῆς Μελανίππης· |

Καὶ οὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα, 356
 ὥς οὐρανός <τε> γαῖα τ' ἦν μορφὴ μία.

οὕτω μὲν ὁ ποιητὴς σχηματίζει τὸ αὐτοῦ. ἡ δὲ Μελανίππη ἐπεράνθη μὲν ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος, γέγονε δὲ ταύτῃ παιδί· ἐξέθηκεν δὲ αὐτὰ εἰς τὰ τοῦ πατρὸς βουφόρβια. ὁ δὲ πατὴρ ἡγεῖται ἐκ βοδὸς εἶναι, καὶ ὡς τέρας βούλεται κατακαῦσαι. βοηθοῦσα αὐτῇ ἡ Μελανίππη ἀποφαίνεσθαι πειρᾶται, ὅτι τέρας οὐδέν ἐστιν.
 15 οὕτω τὸ δράμα ὅλον ἐσχημάτιζεται· καὶ ἅμα διδάσκει ἡμᾶς Εὐριπίδης, ὅτι τὸν σχηματίζοντα ἐγγυτάτω δεῖ εἶναι τοῦ λῦσαι τὸ σχῆμα μετὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ σχήματος. περιερχομένη γὰρ πάσας αἰτίας τοῦ σῶσαι τὰ παιδιά λέγει· ἐῖ δὲ παρθένος | φθαρεῖσα ἐξέθηκεν 357
 20 τὰ παιδιά καὶ φοβουμένη τὸν πατέρα, σὺ φόνον δράσεις; ὥστε καὶ τὸ αὐτῆς πρᾶγμα λέγει ἐν σχήματι συμβουλῆς.

2 cf Anaxagorae fr 1 et 13 ed Diels 7 Euripides fr 484 N².

3 ὠμίλησε a 4 ἀπορώτερον G 7 καὶ om G 8 τε restituit Sylburgius | γαιατημορφία· P γαῖα τ' ἄμορφα G γαλαττημορφία a: corr Sylburgius 9 αὐτοῦ P, a: corr Sylburgius 10 ἐπεράνθη] ἐπαιδεύθη Pa ἐπλήσθη Valckenaerius diatr p 184^a alii aliter. tu cf Iacobsii ad Anthol gr animadu II 3 p 116 Menagium ad Laert Diog 2, 127 11 et 19 ἐξέθηκε a | τοῦ πατρὸς om G 13 φοβηθεῖσα οὖν ἡ G | αὐτῇ sic P αὐτῇ a αὐτῇ Welcker de tragoediis p 842 19 uersus hic latere olim opinati restituebant 21 αὐτῆς Pa

Ἄλλὰ καὶ πάλιν ὁ Πανηγυρικὸς Ἰσοκράτους τοι-
 οὔτον τι βυβλίον ἐστὶν καὶ ὁ Φίλιππος Ἰσοκράτους
 καὶ ὁ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. ἐν γὰρ τοῖς τρισὶν τού-
 τοις βυβλίοις ἐγκώμια διέρχεται τὸ μὲν Ἀθηναίων, τὸ
 δὲ Φιλίππου, τὸ δ' ἑαυτοῦ. ἀλλὰ τοῖς μὲν Ἀθηναίων 5
 ἐγκωμίοις καὶ τοῖς Φιλίππου συμβουλὴν ὑποθέμενος
 τὸ εὐπρεπὲς τοῦ ἐγκωμίου ἐπραγματεύσατο, καὶ πε-
 ποιήται ὥσπερ πάρεργον συμβουλῆς τὸ ἐγκώμιον· ὅντως
 δ' ἐστὶν ἔργον τὸ ἐγκώμιον, πάρεργον δὲ ἡ συμβουλή.
 αὐτῷ δὲ ἔδωκεν ἐπαίνου ἀφορμὴν ἐν ἀνάγκῃ ἀπο- 10
 λογίας πρὸς τὰ κατηγορημένα. τοῦτο καὶ Δημοσθένης
 ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου ἐπραγματεύσατο. ἐγκώμιον
 358 αὐτοῦ ἠθέλησεν γράψαι, | καὶ τὴν ἀπολογίαν προετά-
 ξατο. τοῦτο καὶ Πλάτων πεποίηκεν ἐν τῇ ἀπολογίᾳ
 Σωκράτους ἐγκώμιον βουλόμενος γράψαι ἐν ἀπολογίας 15
 σχήματι. τοῦτο καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύ-
 μασιν· ὥς γὰρ ἀπολογούμενος ὑπὲρ Σωκράτους ἐγκώ-
 μιον Σωκράτους περαίνει. ἔργον δὲ αὐτοῖς ἐστὶ καὶ
 πολλὰς ὑποθέσεις ὁμοῦ συμπλέκειν. ἢ γέ τοι ἀπολογία
 Σωκράτους καὶ Πλάτωνος ἀπολογία ἐστὶ καὶ Ξενο- 20
 φῶντος ἀπολογία ἐστί. καὶ ὁ περὶ τοῦ στεφάνου τέσ-
 σαρας ὑποθέσεις ἔχει· καὶ ἀπολογία ἐστὶ καὶ κατηγορία
 καὶ ἐγκώμιον Δημοσθένους, καὶ ὅποιον εἶναι δεῖ τὸν
 πολιτικὸν ἄνδρα. καὶ Ξενοφῶν δὲ ὁμολογῶν ἐγκώμιον

2 βυβλίον ἐστίν· P: βιβλίον ἐστὶ Ga 3 τρισὶ a 4 βυβλίοις
 P: βιβλίοις Ga 5 τὸ δὲ αὐτοῦ P τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ a: corr
 Sylburgius et Schottus 7 τὸ] καὶ τὸ G 8 ὅντως δ'] τὸ δ' P
 τὸδ' Ga 9 τῶν ἐγκωμίων Pa: corr Schottus 10 αὐτῷ P, a:
 corr Schottus | ἐν ἀνάγκῃ P, a: ἡ ἀνάγκῃ Sylburgius. conicias
 αὐτῷ—ἀφορμὴν ἀνάγκῃ 12 τοῦ om G 13 αὐτοῦ P: corr s |
 ἠθέλησε a 14 πεποίηκεν sic P 15 σωκράτους P: τοῦ σωκρά-
 τους a | ἐν σχήματι ἀπολογίας G 18 παραινεί Pa: corr Sylb
 19—21 balbutit scriptor, cf p 305, 8—26 23 s cf 306, 6 s

- Ἀρησιλάου ἐρεῖν λέγει ἐν ἱστορίας λόγῳ τὸ σχῆμα
 ποιούμενος. καὶ παρὰ τῷ Ξενοφῶντι πάλιν ἐν τε τῇ
 Παιδείᾳ καὶ τῇ Ἀναβάσει εὐρή|σετε ἐσχηματισμένους 359
 λόγους. βούλεται γὰρ τοὺς δημότας τὰ ἴσα ὅπλα λαμ-
 5 βάνειν καὶ τοὺς ὁμοτίμους. ἑκατέροις διαλέγεται
 εὐπρεπῶς, τοῖς μὲν ὡς τιμῶν αὐτούς, τοῖς δὲ ὡς
 συναγωνισταῖς καὶ συσχολασταῖς χαριζόμενος· καὶ τὸ
 ἑκατέρων οὕτω διοικεῖται. καὶ ἐν τῇ Ἀναβάσει ὁ
 Κλέαρχός ἐστιν *** τῶν στρατιωτῶν ὑποπιπνύοντων
 10 τὴν ἀνάβασιν τὴν Κύρου καὶ μὴ βουλομένων ἀνα-
 βαίνειν, ἀλλὰ δεδοικότες τὰ ἄπορα. καὶ ἐν τῷ περὶ
 παραπρεσβείας ἄλλα προτείνει καὶ ἄλλα συγκατασκευ-
 ᾶζει. ἔστι γὰρ ἡ τέχνη τῶν ἐσχηματισμένων λόγων
 μάλιστα αὕτη, τὸ ἄλλαις κατασκευαῖς συμπλέκειν τὰ
 15 οἰκεία. ὁ περ πεποίηκεν καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ ἐπι-
 ταφίῳ· δημηγορῶν γὰρ καὶ παρακαλῶν Ἀθηναίους ἐπὶ
 τὸν πόλεμον συνέ|πλεξε τοῦ ἐπιταφίου κεφάλαια τῇ 360
 παραινέσει· ἐγκώμιόν ἐστιν ἡ παράκλησις ἀπὸ τοῦ γέ-
 νους, ἀπὸ τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς· ἐγκώμιόν ἐστιν
 20 ἐκ παραβολῆς ἡ παράκλησις, ἐκ τοῦ παραβαλεῖν τὰ τῶν
 ἐναντίων καὶ τὰς δυνάμεις ἑκατέρας τῆς πόλεως.
- 13 Οὕτω κινδυνεύει, ὁ περ ὑπεστησάμεθα ἐν ἀρχῇ

22 supra p 323, 11

1 exspectes ἰστ. σχήματι τὸν λόγον 3 παιδίαι P | εὐρήσεται
 Pa: corr Sylburgius | ἐσχηματισμένους λόγους Pa: ἐσχηματισμένους
 λόγους corrector Tauchnitii (Schaefer?) 5 καὶ τοῖς ὁμοτίμοις
 ἑκατέροις Pa καὶ deleuerat corrector Tauchnitii. sanam
 distinctionem Hudso docuit 7 χαριζόμενος] ἀγωνιζόμενος Pa
 cf p 310, 5 9 ἐστι a hiatus Sylburgius et Hudso perspexere
 cf p 310, 9—12 10 ἀναβαίνειν P: om Ga restituit Schottus
 11 δεδοικότες] δεικνύοντες Pa | uerbis καὶ . . . 12 συγκατ.
 supra p 347, 14 locus erat 14 fort ἀλλοίαις 17 συνέπλεξε P:
 συνέταξε Ga 18 ἐστιν] γὰρ ἐστιν G 20 παραβάλλειν G*

τῶν λόγων <ἀποδείξειν>, τοσοῦτον ἀποδεῖν ἀληθὲς εἶναι τὸ μὴ εἶναι τι ἐσχηματισμένον, ὥστε τὸ ἐναντίον αὐτὸ οὐδεὶς λόγος ἀσχημάτιστος. καὶ πάλιν ἐπανελάθωμεν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου, ἣν ἐξ ἀρχῆς ὑπεθέμεθα, ὅτι τοῦ ἀγῶνος ὄντος τῷ ῥήτορι διπλοῦ, τοῦ πράγματος 5 καὶ τοῦ ἥθους, <καὶ> τούτου κρατοῦντος, ἡ περὶ τῶν ἡθῶν διοικήσεις αἰεὶ ἐσχηματισμένους τοὺς λόγους ἔχει.

Πολλὰ σχήματα παρ' Ὀμήρῳ, πάμπολλα καὶ ἐν ἄλλαις ὑποθέσεσιν ἄλλα διοικουμένῃ· ἐπεὶ καὶ ὁ τῆς Βρισηίδος λόγος οὐκ ἀσχημάτιστος, ὅτε ἤκουσα παρὰ 10 τοῦ Ἀγαμέμνονος, θεασαμένη τὸν Πάτροκλον κείμενον 361 ἐπιπίπτει τῷ σώματι καὶ θρη|νεῖ Πάτροκλον. καὶ οἶεται ὁ ἀκροατής, ὅτι Πάτροκλον θρη|νεῖ· ἐνδείκνυται δὲ ὁ ποιητὴς σοφίαν γυναικὸς ἐν ἀκμῇ καιροῦ ἀπαιτούσης τὰς γαμικὰς ὑποσχέσεις καὶ διὰ τοῦτο θρη|νον 15 δίκην λεγούσης πρὸς Ἀχιλλέα·

Πάτροκλ' ἐμοὶ δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
ζῶνδ' ἐμὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθ' ἐν ἰοῦσα·
νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
ἄψ' ἀνιούσ'. ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ. 20
ταῦτα προοίμια θρη|νούσης. εἴτα τὸ προοίμιον πε-

4 cf c XI 3 p 377, 7—11 17 Homerus T 287—290

1 ἀποδεῖν Sylburgius: ἀποδείξει Pa, sed ἀποδείξειν hinc suo loco reddidi praeunte Schotto 3 ἀντῶι P, a del Schottus 4 ἦν] δν Schottus 6 καὶ τούτου] τοῦ Pa | περὶ cf adn 289, 7 8 πάμπολλα· καὶ P 9 ἄλλὰ P: corr Gs | διοικούμενα Pa 10 ἤκουσα P: corr a 14 ἐπαιτούσης r uitiose 15 τὰς τῆς γυναικὸς ὅπ. Pa 17 πάτροκλ' ἐμοὶ P: πάτροκλέ μοι a cum exemplis Homeri 19 δέ τε P δέ a: corr G

ραίνει ἐπιδεικνυμένη τὸν θορήνον ὡς ἀπόδειξιν τοῦ δικαίου [θορήνου].

- ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσαν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαῖγμένον ὀξεί χαλκῷ,
5 τρεῖς τε κασιγνήτους, οὓς μοι μία γείνατο μήτηρ,
κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον. |
ταῦτα ἤδη Ἀχιλλέως καθάπτεται, ὅτι τὸν ἄνδρα αὐ- 362
τῆς ἀποκτείνας ἔχει αὐτὴν συνοικοῦσαν, καὶ δεῖ αὐτῇ
πολλῆς παραμυθίας. εἶτα συνθηκῶν ἀνάμνησις·
10 οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
κουριδίην ἄλοχον θήσειν ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
15 καὶ τὸ τέλος τοῦ ἐπιλόγου τὸ κέντρον τῆς ἀπαιτήσεως
ἐπάγει

- τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα μείλιχον αἰεῖ,
ὥς ἂν ἀκούων ταῦτα Ἀχιλλεὺς δικαιολογουμένης εἴπῃ·
'ἀλλὰ μὴ κλαῖε, γύναι, ἐκεῖνα βέβαια γενήσεται'.
14 Κατὰ ταύτας τὰς ὑφηγήσεις ἔστιν ἐπιόντα πολλὰ
21 καὶ τῶν ποιημάτων καὶ τῶν συγγραμμάτων καὶ τῶν
δικανικῶν καὶ τῶν συμβουλευτικῶν λόγων καὶ τῶν |
ἐν ταῖς ἱστορίαις εὐρεῖν πλείους τὰς πλάσεις τῶν 363
σχημάτων ἢ τὰς ἀπλότητας τῶν κοινῶν λόγων. λέγω

3 Homerus T 291—294 10 T 295—299 17 T 300

1 ἐπιδεικνυμένη P: ἐπιδεικνυμένη a 2 θορήνον spurium
8 αὐτῇ a: αὐτῇ P αὐτῇ τῆς G 12 ἀλλὰ μ' Pa cum plerisque
Homeri libris: ἀλλ' ἐμ' s cum uolgatis 14 γάμον Pa: corr s
15 ἐπαιτήσεως h uitiose 16 ἐπαγωγή· Pa ἐπάγει iam Schottus
17 τῷ σ' P | τεθνηότα P: τεθνηότα a 18 εἶπεν Pa:
corr G 20 ἔστιν P ἔστιν a 21 ποιητῶν Pa

δὲ καὶ προστίθῃμι, ὅτι καὶ ὅταν τις ἀπλῶς λέγῃ, καὶ τοῦτο τέχνη σχήματος γίνεται, ἵνα ἡ τῆς ἀπλότητος προσποίησις τὸ πιθανὸν ἔχῃ τῷ ἀκούοντι. καὶ τεκμηριον τούτου ἐστὶν ὁ λόγος ὁ τοῦ Αἴαντος πρὸς Ἀχιλλέα ἐν ταῖς Λιταῖς. ὁ μὲν γὰρ Φοῖνιξ τέχνη 5 χρῆται πρὸς αὐτόν, καὶ προτείνας αὐτῷ ἡδίστην ὑπόθεσιν ἐναντιωτάτην ἀγωνίζεται·

εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσί, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ, βάλλεαι, οὐδ' ἔτι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσιν

πῦρ ἐθέλεις αἰδηλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ, 10

πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὐθι λιποίμην; ἡδίστη γὰρ ὑπόθεσις Ἀχιλλεῖ τὸ λέγειν τὸν Φοῖνικα, ὅτι οὐκ ἀπολειφθήσεται. εἴτα ἡ αἰτία τοῦ μὴ ἀπολειφθῆναι, ἡ τροφή, ἡ ἀγωγή, τὸ ἐξ ἀρχῆς συντετραφθαι.

ταῦτα δὲ πάντα εἰς τὴν ἐναντίαν ὑπόθεσιν· 'πιθοῦ 15 364 μοι· | τέτροφα γάρ σε, καὶ χάριτας ὀφείλεις'. καὶ ὅτι τοῦτο ἐστὶν * * *. ἐπὶ τέλει ὁμολογία τῆς ἀληθινῆς ἐπιβολῆς·

ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν, οὐδέ τί σε χρὴ

νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί. 20

τοῦτο τὸ σχῆμα συνιδῶν καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ἀντισχηματίζει ἐξῆς, μιμούμενος τὴν τέχνην τοῦ διδασκάλου. ἐξηγεῖται γὰρ οὕτως·

μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,

'Ατρεΐδῃ ἥρωι φέρων χάριν. 25

8 Homerus I 434—437 19 I 496—497 24 I 612—613

9 θοῇσι a 10 ἐθέλης sed ης conp P: corr Sylb 14 τοῦ ἐξ Pa: corr Schottus 15 ἐναντίαν <τείνει> ci Brinkmannus | πίθοῦ sic P, acutus potest recentior esse: πίθον s 17 hiatum indicavi | ἐπιτέλει ὁμολογία τῆς ἀληθινῆς ὁμολογίας P ἐπὶ τέλει ὁμολογίας s 19 οὐδέ τι P: οὐδ' ἔτι s 23 οὕτω· Ga

αὕτη μὲν ἐξήγησις τῆς τοῦ Φοίνικος τέχνης· εἶτα ὁ ἀντισχηματισμός·

ἴσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἡμῖν μείρεο τιμῆς.

τί γάρ; ἐκεῖνος τοιοῦτόν τι εἶπεν ἢ τινα χάριν ἤτησεν;

5 ἀλλ' ἐπειδὴ ἀνέμνησεν αὐτὸν εἰπὼν |

πολλάκι μοι κατέδυσσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα 365

οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ,

〈καὶ〉 τὰς ἐν τῇ νεότητι πάθας προέτεινεν αὐτῷ, ὡς ὀφείλοντος χάριτας, καὶ αὐτὸς ἐσχημάτισεν εἰπὼν· ἄλλην

10 χάριν λάμβανε μείζω, μὴ ταύτην αἶτει'. ταῦτα μὲν ὁ Φοῖνιξ σχηματίζει.

15 Ὅ δέ γε Αἴας ἀπλούστατος ὢν βαθύτατος ἐν τοῖς λόγοις πάντων ἐστίν. ἀνίσταται γὰρ ὡς ὀργιζόμενος καὶ ἀξιῶν μηκέτι μηδὲ διαλέγεσθαι, καὶ λέγει·

15 οὐ γάρ μοι δοκεῖ μύθοιο τελευτῇ

τῇδ' ἐγὼ κρανέεσθαι·

καὶ ἐπιτιμᾷ Ἀχιλλεῖ χαλεπώτατα καὶ πικρότατα. ὁ δὲ μάλιστα ἐν τῇ παρορησίᾳ ἱκετεύων καὶ δεόμενος καὶ βιαζόμενος Ἀχιλλέα οὗτός ἐστιν·

20 ὑπωρόφιοι δέ τοι εἰμὲν

πληθύνος ἐκ Δαναῶν. |

καὶ φαίνεται γέ τοι οὕτως ἀπλοῦς δὴ καὶ ἀφελὴς καὶ 366 παρορησίᾳ χρώμενος. εἶτα τῇ τέχνῃ προσχρώμενος φαίνεται μᾶλλον πεπεικώς. πῶς δὴ;

3 Homerus I 616 6 I 490—491 15 I 625—626
20 I 640—641

1 μὲν Pa: μὲν ἢ apographon Cantabr 4 τί γάρ ἐκεῖνος
Pa distincti | τὸ τοιοῦτόν τι Pa: τι del Sylburgius, corr C Caesar |
ἢ τίνα Pa 5 αὐτόν om a 9 ὀφείλοντος P ὀφείλαντος s:
ὀφείλοντι G | ἐσχημάτισεν P 17 δ δὲ P δς δὲ G 20 ὑπορρο-
φιοι P 22 γε τοιοῦτος Pa: corr Brinkmannus

Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν εἰέσω μνῆσασθαι.
 ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὅπποτε κείνων
 μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν.
 οὗτος οὖν ὁ λόγος δείκνυσιν, ὅτι καὶ τῆς ἀπλότητος 5
 προσποιήσεις σχήματος ἔργον ἐπιτελεῖ· ἐπεὶ καὶ αἱ τῶν
 χαρίτων ἀπαιτήσεις οὐκ ἄνευ τοῦ ἐσχηματίσθαι γί-
 νονται. οἱ γὰρ αἰτοῦντες τὰς χάριτας παρὰ τῶν εὖ
 πεπονθότων ἐν καιρῷ φυλαττόμενοι τὸ ὄνειδίζειν εὖ-
 πρεπῶς ἀπαιτοῦσι. καὶ δείκνυσιν ἡμῖν ὁ ποιητής, τίς 10
 μὲν ἂν ἦν ἀτέχνου ἀπαιτήσεως τρόπος, τίς δὲ ἐντέχνου.
 ὁ Ἀχιλλεὺς τῇ μητρὶ λέγει·

πολλάκι γάρ σεο πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα |
 367 εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφεῖ Κρονίῳ
 οἷῳ ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι, 15
 ὅπποτε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι.
 καὶ περαίνει τὴν διήγησιν πᾶσαν, καὶ ἐπάγει παραι-
 νῶν αὐτῇ

τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέξεο καὶ λάβε γούνων.
 ταῦτα ὑπακούει τῷ παιδὶ Θέτις, καὶ πείθουσα αὐτὸν 20
 θαρρεῖν ἐπαγγέλλεται οὐ μόνον ἔρεῖν αὐτά, ἀλλὰ καὶ
 αὐτῇ λέξει λέγει

τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ
 εἰμ' αὐτῇ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἶ κε πίθηται.
 καὶ ταῦτα ὑποσχομένη, ἐπειδὴ ἀφίκετο πρὸς τὸν Δία, 25

1 Homerus I 644—647 13 A 396—399 19 A 407
 23 A 419—420

5 οὖν om G 13 γάρ σεο P 14 ὄτεφησθα P 15 ἀθα-
 νάτοισιν P: ἀθανάτησιν a 16 μιν] μην P 19 μιν P cum
 Homero: μοι a | λάβε Pa non λαβέ item p 354, 21 21 ἀλλὰ
 καὶ P: ἀλλὰ a 23 τοι P: σοι a

τὸ μὲν ὄνειδιζέιν ἀφίησιν, τὸ δὲ ὑπομιμνήσκειν ἐπι-
μελῶς πραγματεύεται·

Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ἔτισα
ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ· |

5 τὸ μὲν ἔργον οὐκ εἶπεν, τὴν δὲ ἀνάμνησιν εὐπρεπῶς 368
ἐποιήσατο. τοιοῦτός πως καὶ ὁ ἱερεὺς ἐστίν, γυμνό-
τερος μὲν ἢ κατὰ τὴν Θέτιν, εὐπρεπῶς δέ. ἐπικαλεσά-
μενος γὰρ τὸν θεὸν λέγει

εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
10 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα
ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ.

Καὶ τὰ μέτρα τῶν ἐσχηματισμένων λόγων παιδεύει
ἡμᾶς Ὅμηρος, ὅτι οὐ <μόνον> τῆς εὐπρεπείας δεῖται,
ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν χρειᾷ συντομίας. πῶς γὰρ πάντων
15 χρειᾷ ἐστίν, ὅσων μὲν ἡ τέχνη παραδίδωσιν, <εἰ>
ταῦτα ὁ καιρὸς παραιτεῖται; διδάσκει δὲ τοῦτο ἐν τοῖς
'Ερμου λόγους πρὸς Πρίαμον Ὅμηρος. τοῦτον γὰρ
'Ερμῆς ὥσπερ διδάσκαλος ὢν παιδεύει, πῶς χρὴ ἐν-
τυχεῖν Ἀχιλλεῖ, καὶ παραδίδωσι τὰς μεθόδους τῆς
20 ἱκετείας·

τὴν δ' εἰσελθὼν λάβε γούνατα Πηλείωνος, |
καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠνυκόμοιο 369
λίσσεο καὶ τέκεο, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης·

3 Homerus A 503—504 9 A 39—41 21 Ω 465—467

1 ἀφίησι a 3 ποτέ δὴ σε P | ἔτισα Pa: ὄνησα G ex Homero
tu cf A 244. 412 5 εἶπε a 6 τοιοῦτος πῶς P | ἐστι a |
γυμνότερον ci C Caesar 7 θέσιν a | εὐπρεπῶς scil γυμνός:
εὐπρεπῆς Schottus 13 ἡμᾶς P: ἡμᾶς ὁ a | μόνον inserui |
scribendum δεῖ 14 πῶς] τῶν Pa 15 μὲν ἢ χρειᾷ Pa. fort
γε ἢ <τέχνη> χορηγίαν cf p 355, 3. 8 | παραδίδωσι s
16 δὲ τούτῳ P: corr Ga 17 ὁμηρος ante 16 ἐν traiecit G
18 εὐτυχεῖν a 23 τεκέος P

καὶ πάντας τοὺς ἀριθμοὺς τῆς ἱκετείας παραλαμβάνει,
τὸ γένειον τὸ Ἀχιλλέως, <ἀνάμνησιν> πατρός, μητρός,
υἱοῦ. ταῦτα μαθὼν ὁ γέρον οἶδεν τέχνην κατὰ τέχνης·
προσελθὼν γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ τοῦ γενείου ἐπιλαμβάνεται
καὶ λέγει

5

μνησθαι πατρός σεῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ.
καὶ οὔτε τοῦ παιδὸς μέμνηται οὔτε τῆς μητρός, ἀλλὰ
τοῦ πατρὸς μόνου. τὴν πολλὴν γὰρ χορηγίαν παρ-
έλιπεν τῇ χρεῖᾳ τοῦ παιδός.

Οὐκοῦν ὑπολείπεται ἡμῖν ἐκεῖνος ὁ λόγος, ὅτι 16
Ὅμηρος ἐπενόησεν ἐσχηματισμένον λόγον δι' εἰκόνας, 11
ἵνα μνησθῇ μὲν ὃ βούλεται, τὸ δὲ εὐπρεπὲς πρὸς ***
τὴν ἐπιτίμησιν, ἀλλ' εἰκόνι τὸν λόγον διαπεράνας.
καὶ οἱ πολλοὶ ἀγνοοῦσιν τὴν εἰκόνα. ἔστι δὲ ἡ εἰκὼν
ἐν Ὀδυσσέως λόγῳ. ἐξάγει τοὺς Ἕλληνας ὁ Ἀχιλλεὺς 15
ὠρμημένος σφόδρα ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ θανάτῳ. Ὀδυσ-
370 σεὺς | ἀξιοῖ αὐτοὺς πρότερον φαγεῖν καὶ οὕτως ἐξελ-
θεῖν· καὶ ἐπιτιμᾷ τῷ Ἀχιλλεῖ, ὅτι προπετῶς ταῦτα
βούλεται· καὶ λέγει τὴν ἀρχὴν τῆς παραινήσεως τὴν
αἰτίαν, εἴτα τὴν παραίνεσιν ἀδιανοήτως. ἡ εἰπάτω 20
τις, τί βούλεται τὸ

6 Homerus Ω 486

2 τὸ γένος τὸ P: τὸ γένος τοῦ Ga. cf adn u 4 | ἀνάμνησιν
suppleui 3 κατὰ τέχνης P: κατὰ τέχνας a ἐκ τέχνης Her-
mannus apud Schottum p 269 4 τοῦ γενείου] expectari τῶν
γονάτων cl p 354, 21 et Ω 478 iam Stephanus adnotavit. sed
nolui neglegentiam scriptoris corrigere, cf Θ 371 ideoque etiam
u 2 γένειον restitui 7 τοῦ om G 8 ἔ περ μοῦ] τῶν προγόνων
Pa | παρέλιπε a παρέλιπε ἐπὶ Schottus 10 ὅτι P: ὅτι ὁ a
12 hiatum indicaui. difficultatem Hermannus (Schott p 270)
soluebat ἀναλάβη pro ἀλλ' scribendo 16 ὠρμημένος G
18 ταῦτα] an τάναντία? 20 ἀδιανοήτως cf Quintilianus
VIII 2, 20 s 21 τίς τι P

- κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρετος οὐκ ὀλίγον περ
 ἔργει· ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην
 πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
 ἦδη τὰ προοίμια τῆς ἐπιτιμῆσεως, ὥσπερ καὶ τὸ
 5 μὴ δ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν, θεοεῖκελ' Ἀχιλλεῦ,
 κλέπτε νόψ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.
 εἵτα εἰπὼν τῆς γνώμης τὴν ἀρχὴν ἐπάγει
 τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.
 αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
 10 ἥς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν, |
 ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα 371
 Ζεύς, ὃς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 καὶ ἡ εἰκὼν πέρας τῆς συμβουλῆς. εἰδέναι οὖν χρῆ
 ὅτι αὕτη ἡ εἰκὼν σοφία ἐστὶ τοῦ Ὀδυσσέως τοῦ Ὀμήρου.
 15 ἐπιτιμήσεις γάρ ἐστι πικρὰ πρὸς τὸν Ἀχιλλέα καὶ δι'
 ἀπορρήτων λυπηρὰ παραίνεις. διὰ τοῦτο καὶ τὸ
 προοίμιον αὐτῷ μακρόν ἐστι·
 κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρετος οὐκ ὀλίγον περ
 ἔργει· ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην
 20 πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
 αὐτὸ τὸ προοίμιον τοῦ σχήματός ἐστιν ἀρχή· μὴ πάνν
 θάρρει τῇ ἀνδρείᾳ τῇ σαυτοῦ· εἰ δὲ μή, ἐλέγχεις αὐ-
 τὴν τὸ μηδὲν εἶναι· ἀλλ' ἄκουε παρ' ἀνδρὸς ἐμπείρου

1 Homerus T 217—219 5 A 131—132 8 T 220—224
 18 T 217—219

1 εἰς sic P etiam u 18 3 πολλόν. ἐπεὶ P item u 20
 5 μὴ δ' P cum libris Homericis 6 πείσης Pa sed ης in comp
 P: corr G 8 τῷ sine iota P ex ueterum praecepto 9 φυλό-
 πιδος cum productionis nota P ut p 358, 1 et 366, 3. 385, 16
 cf adn 114, 16 10 καλάμην ἐπιχθονὶ P, a καλ. γε ἐπὶ χθ. G:
 corr Sylburgius 14 αὕτη Pa: αὐτή G | Ὀμηρείου ci Syl-
 burgius 16 καὶ τὸ P: καὶ Ga 18 20 cf u 1 3 22 τῇ-
 σαν τοῦ. P 23 εἶναι] εἰδέναι G

καὶ ἐπιστήμονος ἐκ πείρας πραγμάτων'. τίς οὖν ἔστιν
 ἢ ἐπιτίμησις ἐκείνῳ;
 γαστέρι δ' οὐ πῶς ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοῦς.
 λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα |
 372 πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο; 5
 ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνῃσιν,
 νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δάκρυ χέοντας.
 ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται,
 μεμνήσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμέσ αἰεὶ 10
 ἐσσάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα· μηδὲ τις ἄλλην
 λαῶν ὀτρυντὺν προτιδέγμενος ἰσχαναάσθω.
 ἦδε γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λήπεται
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἄθροοι κοσμηθέντες
 Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα. 15
 ὥσεί ἔλεγεν· 'πολλοὶ τεθνᾶσιν ἤδη διὰ σέ μνηϊῶντα·
 νῦν ἀπορρίψας τὴν μῆνιν ἀξιοῖς τῇ τοῦ θεοῦ προσ-
 θήκῃ ἐλπίδας τῆς νίκης ἔχειν. εἰάν οὖν ἐξέλθωσι
 νήστεις, οὐδ' ἂν ὁ Ζεὺς χαριζόμενός σοι βοηθῇ τοῖς
 Ἕλλησι, δυνήσονται διαρκέσαι νήστεις ὄντες πρὸς τὸ 20
 κρατῆσαι. ὥστε μὴ φρόνει μέγα ἐπὶ τῇ προσθήκῃ
 373 τοῦ Διὸς καὶ προπέτῳ στρατεύου· ἐλεγχθήσῃ γὰρ
 τῇ ἀσθενείᾳ τῶν στρατιωτῶν·

3 Homerus T 225—237

1 ἔστιν P 3 γαστρὶ P: corr s | ἔστι P 5 ἀναπνεύσειε G
 ἀναπνεύσειε r errore 7 δάκρυ χέοντας P: δακρύσαντας exempla
 Homeri 8 ὅσοι P 12 ὀτρυντὴν P: corr s | προτιδέγμενος P
 cf Homeri D et Syr T 336: ποτιδέγμενος Ga 13 ἦδε P ut D
 cf Laroche *Hom. textkritik* p 364: ἦδὲ G ἦδε Sylburgius
 14 κοσμηθέντες Pa, igitur scriptor ἄθροοι legebat: ὀρμηθέντες
 Sylburgius ex Hom, tu cf B 655 A 51 17 τοῦ θεοῦ] σαντοῦ
 Pa cf u 22 18 ἐξέλθωσιν cum duplici accentu P 22 fort
 καὶ <μῇ>

αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν . . .

ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα

Ζεύς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.

τί γὰρ τοῦ Διὸς ἡ μνήμη ἐνταῦθα; 'συμβήσεται οὖν
 5 οὐ πολλὴν γενέσθαι ἡμῖν ὠφέλειαν ἐκ τῆς παρὰ σοῦ
 προτροπῆς διὰ τὸν Δία, ἂν ἀσθενεῖς ὄντες στρατευ-
 σώμεθα· ὥστε ἐλεγχθήσεταιί σου ἡ ἀνδρεία ἡ θαυ-
 μαστὴ ὑπὸ τῆς προπετείας'. ἐπειδὴ τοίνυν ταῦτα
 πικρά ἐστίν καὶ ἐπιτίμησιν ἔχει, εἰκόνας παρεμβολῇ τὸ
 10 πικρὸν τῆς ἐπιτιμήσεως ἀσφαλὲς ἐποίησεν.

1 Homerus T 221. 223—224

1 φυλόπιδος P cf 356, 9 | uersus T 222 fort librarii culpa
 intercidit 2 ἐπὴν P 9 παραβολῇ P: corr Radermacher

X

Περὶ τῶν ἐν μελέταις πλημμελουμένων

Τὰδε πλημμελούμενα ἐν ταῖς μελέταις· οἱ μὲν ἡθῶν
 374 ἀμοίρους τοὺς λόγους ποιοῦνται οἰόμενοι τοῦ | πράγ-
 ματος εἶναι τὸν ἀγῶνα, τὸ δὲ ἡθος ἐν παρέργῳ τιθέ- 5
 μενοι· οἱ δὲ περὶ τὴν κρᾶσιν τῶν ἡθῶν οὐ σπουδαίως
 ἔχουσιν, ἀλλ' ἂν μὲν ἀπλοῦν ἢ τὸ ἡθος καὶ παντὶ τῷ
 ἰδεῖν ἐκκείμενον, ἰδόντες καὶ προσπεσόντες χρώνται
 τῷ ἡθι· ἂν δὲ διπλοῦν ἢ ἢ τριπλοῦν καὶ ποικιλώ-
 τερον, οὔτε τὰς διαιρέσεις τῶν ἡθῶν ζητοῦσιν οὔτε 10
 περὶ τὴν κρᾶσιν αὐτῶν πραγματεύονται· ὅθεν αὐτοῖς
 οὐδὲ ἀγωνίζεσθαι τοῖς ἡθεσιν συμβαίνει, ἀλλ' ὁ τοῦ
 ἡθους ἀγὼν ὑπάρχει τὰ καλούμενα ἐπιφωνήματα,
 προστυχοῦσαί τινες αὐτόματοι φωναὶ ἡθικαί. παρ' ὃ
 καὶ τὸν ἔπαινον καρποῦνται γυμνὰ τὰ ἡθῆ φθεγγό- 15
 μενοι, δέον καθόλου τούτοις διαγωνίζεσθαι, ὥςπερ

2 † Τοῦτο τὸ μονόβιβλον οἶμαι Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς
 συντάξεν ὁ πρότερος· μέμνηται γὰρ ἐν αὐτῷ [c 19 p 373, 22 cf
 c 6 p 364, 24] ὡς ἐκδεδομένον αὐτῷ τοῦ Περὶ μιμήσεως ∴
 scholion codicis P f 29^v

2 τίτulo scholion litteris maiusculis praemittit P τοῦ αὐτοῦ
 Διονυσίου περὶ τῶν ἐν ταῖς μελέταις πλημμελουμένων· M in quo
 librum de compos. uerb. duo capita sequentia excipiunt
 3 Τὰ δὲ P Ma: corr Saupprius 6 κρᾶσιν P ut solet 7 ἂν
 PM: ἐὰν a | παντὶ τῷ P, Ma: corr Sylburgius 8 εἰδόντι G
 9 ἢ] ἢ καὶ M 12 ἡθεσιν ὑπάρχειν συμβαίνει libri: ὑπάρχει
 ante 13 τὰ inserui | ὑπάρχει. συμβαίνει γὰρ ἄλλος τοῦ ci Saupprius
 14 ἡθικαὶ καὶ παρὰ P, a deleui καὶ, ad παρ' ὃ cf 360, 5

- σώματι ψυχὴν συμπλέκοντας τὰ ἥθη τοῖς πράγμασιν. ἔτι
 τε οὐχ ὑποτείνουσι τὸ ἐν μέγα ἥθος (ἔστι δὲ τοῦτο <τὸ>
 ἐκ φιλοσοφίας), οὗ τὰ ἄλλα πάντα <τὰ> κατὰ μέρος ἐξήρ-
 τηται πρόσφορα τοῖς ἐκάστοτε ὑποκειμένοις προσώποις·
 5 παρ' ὃ καὶ μικρότεροι ἐν ταῖς τῶν ἡθῶν χρείαις εἰσίν,
 ὁπόταν καὶ τὰ ἥθη | μεταχειρίζονται, οὐδαμοῦ τὸ 375
 μεγαλοπρεπὲς διασφύζοντες, δέον τοῦτο φυλάττειν παν-
 ταχοῦ. ὥσπερ γὰρ ἐν ψυχῇ δεῖ τὸν λογισμὸν κρατεῖν,
 θυμὸν δὲ καὶ ἐπιθυμίαν τούτῳ ὑπακούειν, καὶ ὅσα γε
 10 θυμῷ πράττομεν, μετὰ λογισμοῦ θυμοῦσθαι, ὅσα δὲ
 ἐπιθυμίαις χαριζόμεθα, μὴ ἔγαν ἀλογίστως χαρίζεσθαι·
 οὕτω δὲ δεῖ καὶ τῷ λόγῳ ἐν μὲν ἥθος ἐκείνο τὸ μέ-
 γιστον τὸ ἐκ φιλοσοφίας ὥσπερ λογισμὸν ὑποκεῖσθαι
 τῷ λόγῳ, τὰ δὲ ἄλλα ἐπάγειν, τὰ θυμικὰ λέγω καὶ τὰ
 15 οἰκτρὰ καὶ τὰ ἀστεῖα καὶ τὰ πικρὰ καὶ τὰ ἐπίφθονα,
 πάντα ταῦτα ἐκείνου ἐξηρηγμένα καὶ ἀλλήλοις συγκε-
 κραμένα κατὰ τὸν τῆς χρείας λόγον.
- 2 Τοῦτο τὸ ἥθος Πλάτων ὑποθέμενος καὶ τὰ τῶν
 σοφιστῶν καὶ τὰ τῶν πολιτικῶν καὶ τὰ τῶν δημι-
 20 ουργῶν, καὶ τὰ τῶν μειρακίων καὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν
 καὶ τὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ τὰ τῶν γυναικῶν, καὶ
 τὰ τῶν | δούλων καὶ τὰ ἐλευθέρων ἥθη κατὰ λόγον 376
 τούτῳ συνέπλεξεν. τοῦτο καὶ Δημοσθένης ὑποθέμενος
 δι' ὅλου μεγαλοπρεπὲς ἔστιν ἐν τοῖς λόγοις, ὁμοίως
 25 ἐν τε τοῖς συμβουλευτικοῖς τὸ τοῦ πολιτικοῦ ἥθος
 ὑποθέμενος καὶ τὸ τοῦ κολακεύοντος τούτῳ συμπλέκων

1 συμπλέκοντας Saupprius: πλέκοντας PMa 2 τὸ et 3 τὰ
 inserui 3 οὐ (ex οὐ) τὰ ἄλλα πράγματα G 12 δὲ om G δὴ ci
 Saupprius 13 ὃ ἐκ PMa: corr Sylburgius 14 ἐπάγειν cf 361, 17
 15 καὶ ἐπίφθονα M 16 συγκεκραμμένα P 19 σοφιστικῶν
 PMG: corr a 22 τὰ τῶν ἐλευθέρων G 23 τούτων σ. G 24 διόλου
 PMGa 25 ἐν τε Pa: ἐν M | [συμ]βουλευτικοῖς (συν sscr) P

<καὶ ἐν τοῖς δικανικοῖς> * * * * καὶ διαφέρων τὴν
 δόξαν τοῦ συναγορεύοντος, ἐν οἷς παραθῆναι συνα-
 γωνίζεται, κατὰ μίμησιν τὴν Πλάτωνος. καὶ γὰρ
 ἐκεῖνος τὰ δόγματα οὐκ αὐτὸς ἀποφαίνεται, εἴτα περὶ
 αὐτῶν διαγωνίζεται· ἀλλὰ ἐν μέσῳ τὴν ζήτησιν ποιού- 5
 μενος πρὸς τοὺς διαλεγομένους εὐρίσκων μᾶλλον τὸ
 δεόν δόγμα ἢ φιλονεικῶν ὑπὲρ αὐτοῦ φαίνεται, πλὴν
 ὅσα περὶ τῶν κρειττόνων ἢ καθ' ἡμᾶς διαλέγεται.
 τοῦτο καὶ Ὅμηρος πανταχῇ τηρῶν καὶ πάντα ἤθη καὶ
 πάσας φαντασίας ἀπὸ τοῦ ἴσου ὕμνων καὶ τῇ τοιαύτῃ 10
 τέχνῃ μεταχειριζόμενος πρὸς τὰς διαφορὰς τῶν ὑπο-
 377 κειμένων προσώπων ποιεῖται τὴν διάκρισιν. | Ταῦτα 3
 μὲν ἐν ἡθῇ πλημμελοῦμεν, <οἱ μὲν> τὸ μὴδὲ ὅλως
 ζητεῖν, οἱ δὲ τὸ μὴ πάντα εὐρίσκειν, οἱ δὲ τὸ μὴ περὶ
 τὴν κρᾶσιν πραγματεύεσθαι, οἱ δὲ πλείστοι καὶ σχεδὸν 15
 ἅπαντες καὶ τὸ μὴ <τὸ> πρῶτον καὶ μέγιστον ἡθος
 ὑφίστασθαι καὶ τὰ ἄλλα ἀκολούθως τούτῳ ἐπάγειν.

Περὶ δὲ γνώμην πρῶτον τὰ μέτρα οὐχ ὀρώμεν, 4
 ἀλλ' οἱ μὲν πάντα διὰ βραχέων ἐπιτρέχουσι δείξαντες
 ἕκαστα τῶν ζητουμένων καὶ παρελθόντες, συντομίαν 20
 τινὰ τοῦτο νομίζοντες, τὴν ἀπόλειψιν τῆς τῶν πραγ-
 μάτων θεωρίας· οἱ δὲ ὅπως πλείστα εἰς ἕκαστον τῶν
 ὑποκειμένων ζητημάτων ἐροῦσι, σκοποῦνται οὐκ εἰ-

1 hiatus indicavi. non solum alterum membrum inter-
 cidit sed etiam initium sententiae sequentis | διαφέρων tuetur
 Raderm, διαφαίνων ci Thiele 2 παραθῆναι si sanum est, sic
 explicauerim 'in eis rebus quae ut fiant una cum illis con-
 tendit' 3 τὴν Pa: τοῦ MG 4 οὐχ M 7 δεόν] cf
 Plato leg VII p 820^e τῶν δεόντων μαθημάτων 8 διαλέγεται
 PM: λέγεται Ga 9 τηρῶν] παρ' ὧι P, MGa 10 ἴσον ὕμνων]
 ἴσουμένου libri | τῇ ταύτῃ P, MG ταύτῃ s 13 πλημμελοῦμεν
 τὸ P, MGa 15 κράτησιν M 16 τὸ restituit Sauppis
 19 ἐπιτρέ[χ]ουσι cum litura P 23 σκοποῦντες libri σκοποῦσιν
 Schottus

δότες, ὅτι τὰ μὲν φύσει ὁμολογούμενα καὶ τὰ τοῖς
 ἡθεσι διεγνωσμένα καὶ τὰ ἔθεσι κεκριμένα βραχεῖα
 ἀποφάσει τὴν ἰσχὺν ἔχει, ἐὰν δέ τις μηκύνῃ, ψυχρό-
 τερα καὶ ἀσθενέστερα αὐτὰ ἐξεργάζεται· περὶ δὲ τὰς
 5 τῶν νόμων ἐξετάσεις καὶ τὰς τούτων ἀποδείξεις ἢ
 πολλή πραγματεία ἀναγκαῖα τῷ ῥήτορι. ἔτι τε πολλάκις
 ἀγνοοῦμεν ἃ τε βραχέως δεῖ λέγειν καὶ οἷς δεῖ 378
 μῆκος περιτιθέναι. καίτοι βραχὺς ὁ περὶ τούτων λόγος,
 ὥς τὰ ἰσχυρότατα βραχύτατα λεκτέον, τὰ δὲ ἀσθενέ-
 10 στατά ἐστι καὶ τὰ ἀγχώμαλα τὰ τῆς βοηθείας τοῦ
 ῥήτορος εἰς ῥοπὴν δεόμενα. ὅλως δὲ οὔτε βραχεῖα οὔτε
 πολλὰ δεῖ ζητεῖν λέγειν, ἀλλὰ σύμμετρα πανταχοῦ,
 ζητοῦντας πρὸς τῇ συμμετρίᾳ πανταχοῦ καὶ τὴν ἀσφά-
 λειαν· ἐπιθυμία δὲ τοῦ πολλὰ δοκεῖν εὐρίσκειν καὶ
 15 λέγειν πολλὰ ἐν τοῖς λόγοις λυμαινόμεθα. ταῦτα μὲν
 καὶ περὶ τὴν γνώμην ἀμαρτάνομεν.
 5 Ἀτεχνία δὲ ἐν μελέταις αὐτῇ· πρώτη μὲν γυμνῇ
 τῶν κεφαλαίων πρότασις πανταχοῦ τῷ μὴ ἐπίστασθαι
 μῆτε προδιοικεῖσθαι, ὃ πέρ ἐστι προσυστῆσαι ἢ προ-
 20 διαβαλεῖν, μῆτε τὰς τῶν προτάσεων μεθόδους· αἰ |
 ἐπὶ τριῶν σχημάτων ἀγωνίζονται· ἢ ὥς εἰδότης τοῦ 379
 λέγοντος τὰ μέλλοντα λεχθήσεσθαι ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου·
 ‘οἶδα τοίνυν, ὅτι ἐρεῖ’ καὶ ‘ἀλλὰ νῆ Δία ἐρεῖ’ ἢ
 ὡς πνυθομένου· ‘πέπυσμαι τοίνυν αὐτὸν ἐρεῖν’, ‘ἀπήγ-

2 βραχεῖα M 3 ἀποφάνσει G 5 καὶ—ἀποδείξεις om G
 6 ἔτι τε] ὅτε libri. cf 360, 1 7 ἀγνοοῦμενά τε libri 10 καὶ
 ἀνώμαλα G 13 πανταχοῦ om G 15 ταῦτα μὲν οὖν τὰ περὶ G
 16 ἀμαρτήματα libri: correxi cf 367, 10 17 αὐτῇ om M ubi
 quae antecedunt rubricator ut titulum dedit 18 τὸ μὴ libri:
 corr Wolfius cf p 363, 9 19 μὴ δὲ PMG, a μῆτε <τὸ> ci Raderm
 20 μὴ τὰς PMa τὰς G 21 ἀγωνίζονται suspectum, sed cf
 372, 1 cum Thielio et 365, 14 23 ἄλλα libri: corr Rombergius
 24 πέπεισμαι PMa: corr Sylburgius | ἀπήγγειλε MGa

γειλεν τοίνυν τίς μοι· ἢ ὡς στοχαζομένου. ὧν ἐκάστη τῶν προτάσεων κατὰ λόγον τέχνης προτείνεται. ὁ δὲ λόγος τῆς τέχνης οὗτος· περὶ ὧν θαρροῦμεν λύσειν, ἐροῦμεν εἰδέναι ἐροῦντα τὸν ἀντίδικον· περὶ ὧν ἀμφιβόλως ἔχομεν καὶ μέσως, εἰκάζειν προσποιησόμεθα· ἃ 5 δὲ ἰσχυρὰ ὄντα τῷ ἀντιδίκῳ ἴσμεν, ταῦτα ἀκηκοέναι φήσομεν, ἵνα μὴ δοκῶμεν συνειδέναι τὰ ἰσχυρὰ τοῖς ἐναντίοις.

Μία τοίνυν αὕτη ἀτεχνία, ὅπερ ἔφην, ἡ τῶν προ- 6 τάσεων γυμνότης, ἣν καὶ τέχνην τινὲς διαιρέσεως 10 νομίζουσιν. ἑτέρα δὲ ἡ δοκοῦσα παρὰ τοῖς πολλοῖς τῆς τάξεως ἀκολουθία, τὸ καθ' ὅλον τοῦ προβλήματος τὴν τάξιν διδόναι τοῖς καλουμένοις κεφαλαίοις· ἀλλὰ 380 δεῖ κατὰ τὴν χρεῖαν | τοῦ ἀγῶνος διακοσμεῖν τὰς πίστεις, ἔνια καὶ μετατιθέντα, καὶ τάξαι τὸ συμφέ- 15 ρον ἡγούμενον, ἀλλὰ μὴ ὥσπερ στοιχείοις χρῆσθαι τοῖς κεφαλαίοις κατὰ τὴν τάξιν ἀπὸ τοῦ α ἕως ω, καθάπερ γραμματικὸν ἄνδρα, ἀλλὰ πρὸς τὴν χρεῖαν τῶν ἀγώνων, ὥσπερ <τὰ> γράμματα πρὸς τὰ ὀνόματα, οὕτω καὶ τὰ κεφάλαια πρὸς τὰ πράγματα διακοσμεῖν. 20 ἕτερον ἐκεῖνο τὸ μηδαμοῦ συμπλέκειν τοῖς ἀσθενέσι τὰ ἰσχυρὰ, ἵνα τῇ τούτων ἰσχύϊ ἐκείνα ἐπικρύπτηται.

1 μοι] με M | ante ὧν exemplum coniecturae intercdisse monuit Radermacher 2 προτείνεται a 3 οὕτως· PM οὕτω Ga | λύσειν P λύσειν Ga: corr M 4 ἐροῦντα om M 9 ὥσπερ Sylburgius 12 καθολον sic P καθόλου M: καλὸν Ga 13 ἀλλὰ μὴ κατὰ libri: corr Rombergius 15 τάξιν P τάξιν MGs: corr Radermacher 16 ἡγούμενον neutri generis est 'primo loco' 17 ἕως τοῦ ω M | ω ἀλλὰ καθάπερ libri: ἀλλὰ ante 18 πρὸς posui 19 τὰ ante γε. suppleui | πρὸς τὰ] προστὸν α πρὸς τὰ ὀνόματα P, MG et qui tamen πρὸς τὸ α a: corr Wolfius. librarius archetypī προστὸν male coeperat scribere, dein litteris uitiosis non de- letis rectiora adposuit

ἔτι κάκεινο τὸ μηδαμοῦ τῶν λόγων ἐκβολὴν ποιεῖσθαι
 μηδεμίαν, καιροὺς ὑπερβαίνοντα, εἴτα πάλιν ἐπανιόντα.
 ὃ περ ποιοῦσιν. οἱ παλαιοί· ἐν ἐτέρων καιρῶν ἀγῶσιν
 ἐτέρων μνήμας ποιοῦνται, τεχνικῶς προδιοικούμενοι
 5 τὴν τῶν μελλόντων λεχθήσεσθαι πίστιν καὶ <τὰ>
 παρόντα ὁμοῦ ταῖς ἐκείνων συμπλέκοντες πίστεσιν.
 ἔτι κάκεινο ἀμάρτημα τὸ μηδὲν προδιοικεῖσθαι μηδὲ
 πρότερον ἀποδεικνύναι, εἴτα ἐπιφέρειν· ὃ περ ποιοῦσιν
 οἱ παλαιοὶ πολλάκις, καὶ | μάλιστα Δημοσθένους κατὰ 381
 10 μίμησιν τὴν Πλάτωνος, εἰδὼς ὅτι πολλαχοῦ προτεινόμε-
 μενα τὰς κατασκευὰς ἀσθενεῖς ἔχει, προκατασκευασθέντα
 δὲ πιστὰ <τὰ> ἐπενεχθέντα φαίνεται. τί δεῖ λέγειν,
 ὅτι τὴν ἀναγκαίαν ἀκολουθίαν οὐχ ὀρῶμεν; ἦν φησὶ
 δεῖν Πλάτων προσεῖναι τοῖς λόγοις, 'οὐ χύδην' ὥς
 15 ἔτυχεν 'βεβλήσθαι' τὰ ἐνθυμήματα, ἀλλ' εἶναι τὸν
 λόγον ἑοικότα σώματι ἐκ κεφαλῆς ἐπὶ πόδας ἔχοντι
 τὰ μέρη καὶ τὰ μέλη ἀλλήλοις τε πρέποντα καὶ τῷ
 ὅλῳ συστήματι τοῦ σώματος. τοῦτο μὲν παρήμι ἐυ-
 θύνειν, ὅτι ἔοικε σπάνιον εἶναι. ὁπότε γὰρ καὶ *Λυσίαν*
 20 ἐπὶ τούτῳ ἐλέγχει, πᾶσαν τὴν ἡμετέραν ῥητορικὴν
 ἔοικεν ἐλέγχειν. τοῦτον δὲ τὸν ἔλεγχον τὸν τοῦ μὴ
 ἐπίστασθαι τὴν ἀναγκαίαν ἀκολουθίαν μόνος Δημο-
 σθένους ἐξέφυγεν κατὰ μίμησιν τὴν Πλάτωνος· πῶς καὶ
 τίνα τρόπον, ἐν τῷ περὶ μιμήσεως πειρασόμεθα. τοι-

14 Plato Phaedri p 264^b 15 ibidem 264^c

3 παλαιοί, οἱ ἐν Schottus 5 μελλόντων om M | τὰ inserui
 6 συμπλέκοντα PMGa συμπλέκονται s: corr Schottus
 9 πολλά ex πολλά corr P, MGa: corr Sylburgius 10 μίμησιν
 τῶν PMa μίμησιν G: corr Sylburgius | ὅτι πανταχοῦ a | <τὰ>
 προτειν. Wolfius non recte 12 τὰ restituit Rombergius
 14 προσθεῖναι libri 15 ἔτυχον libri: corr Schottus 21 τοῦτο a
 23 τὴν] τοῦ G 23s cf adn 217, 14s 24 an ἀκροασόμεθα?

382 αὐ|τα μὲν καὶ τοσαῦτα καὶ ἔτι πλέω τούτων τὰ τῆς
ἀτεχνίας πλημμελήματα.

Περὶ δὲ τὴν λέξιν συχνὰ τὰ ἀμαρτήματα. οὐ μὲν 7
γὰρ πάνυ εὐτελῶς φθέγγονται καὶ φασὶ τὸ κατὰ φύσιν
δὴ καὶ γνώριμον μεταδιώκειν, οὐκ εἰδότες ὅτι ἐν τῷ 5
καλῷ μάλιστα <τὸ> γνώριμόν ἐστιν, ἐν δὲ τῷ ἀγοραίῳ
τῆς λέξεως οὐδὲ τὸ σαφές, μὴ τί γε <τὸ> γνώριμον
φαίνεται· τὸ γὰρ ἀγοραῖον οὔτε τὴν δῆλωσιν ἀκριβῆ
οὔτε τὴν φαντασίαν ἐναργῆ παρέχεται. οὐ δὲ τὸ παρὰ-
σημον τῆς λέξεως ἐναγκαλίζονται, εἴ ποὺ τι ἀνακεχω- 10
ρηκὸς ὄνομα ἢ ῥῆμα εἴρηται, τοῦτο θηρῶντες καὶ
πανταχοῦ φθεγγόμενοι, ἐπ' ἀρχαιότητι δὴ τινι σεμνυ-
νόμενοι· γελοῖον πεπονθότες, εἴ γε μὴ λογίζονται, ὅτι
τὰ βυβλία διὰ τῶν γνωριμωτάτων ἀγωνίζεται, τὰ δὲ
ἀνακεχωρηκότα ταῦτα σπάνιά ἐστιν. οὐκ οὖν ἀρχαῖ- 15
ζειν <ἄν> δοκοίη ὃ τὰ ὀλιγάκις εἰρημένα ἀρχαίους
λέγων, ἀλλ' ὃ τοῖς αἰεὶ λεγομένοις καὶ πανταχοῦ χρώ-
μενος. ἀγνοοῦσιν δὲ καὶ τὴν χρῆσιν τῶν σπανίων
383 ὀνο|μάτων, καθ' ὅς αἰτίας ἔνεστι τοῖς βυβλίοις. εἰσὶ
δὲ αἱ αἰτίαι αὗται· πρώτη μὲν ἐκείνη· ἔνια τῶν ὀνο- 8
μάτων τοῖς τότε καιροῖς συνήθη ἦν καὶ γνώριμα, ὧν 21
νῦν ἡ χρῆσις ἐξεροῦνται· ἐκείνοι μὲν οὖν ὥς γνωρί-
μοις ἐχρῶντο, ἡμεῖς δ' ἄν αὐτὰ εἰκότως ἐκκλίνοιμεν.
δευτέρᾳ αἰτία· ἔνια τῶν πραγμάτων τῷ μὴ πολλάκις 9

1 πλεω P πλέω M: πλείω Gs 4 γὰρ om M 5 δὴ] δεῖ
M | εἰδότες τί ἐν libri: corr Schottus 6 τὸ inserui itemque 7
7 μήτοι γε G 9 οὐ δὲ] οὔτε libri: corr Sylburgius
10 λέξεως ἀναγκάζονται libri: corr Cobetus Mnemos. n. s. III p 330
12 φθειρόμενοι Ga 14 βυβλία P: βιβλία M Ga 15 οὐκ οὖν
sic P 16 ἄν restitui | ἀρχαίοις P τοῖς ἀρχαίοις M
18 ἀγνοοῦσι M Ga 19 ἔνεστι Hudso: ἐστὶ libri | βυβλίους P:
βιβλίους reliqui 20 αἱ om M | αὗται ante αἱ traicit G

συνήθη τοῖς ἀνθρώποις εἶναι ἀήθη πάντα ἔσχεν καὶ
 τὰ ὀνόματα, οἷον τὸ περὶ τοὺς ὀδόντας πάθος, ὅταν
 ὑπὸ τινος δοιμέος ἢ στριφνοῦ μὴ οἷοί τε ὦσιν τέμνειν
 οἱ ὀδόντες ὥσπερ φρίττοντες. τοῦτο γὰρ σπανίως
 5 συμβαίνει· σπανία δὴ καὶ ἡ χρῆσις τοῦ ὀνόματος.
 10 ἡμεῖς δὲ ἐκκυκλοῦμεν ἀεὶ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα. τρίτη δὲ
 αἰτία ἐκείνη· ἐνίοτε λέγουσιν τὰ σπάνια τῶν ὀνομάτων
 κατὰ μίμησιν τὴν πρὸς ἑτέρους, καθάπερ ἐν ιδιώματι
 κωμωδίας. ἡμεῖς δὲ οὔτε παίζοντες οὔτε ἀνάγκη κατα- 384
 10 κλειόμενοι θηρῶμεν τὰ ὀλίγα ταῦτα ὀνόματα, ὀψιμαθία
 καὶ ἀπειροκαλία τοῖς αἰσχίστοις τῶν παθῶν περιπεπιτω-
 κότες. "Ἐτι κακὲντο πλημμέλημα ἐν τῇ λέξει τὸ ὑπὸ φιλο-
 τιμίας πᾶσι χρῆσθαι τοῖς εἰρημένοις ὀνόμασι πανταχοῦ,
 τὸν καιρὸν μὴ προστιθέντα, οἷον λέγω ἱστορικὸν που
 15 ὄνομα, διαλεκτικόν, ποιητικόν, ἐκ τραγωδίας ἢ κωμω-
 δίας φθέγγεσθαι ὄνομα. ἔστιν δὲ τοῦτο παιδείας μὲν
 ἴσως ἐνδειξις, χρήσεως δὲ ἀπειρία. δεῖ γὰρ διακρί-
 νειν, τίνα δικανικά τε τῶν ὀνομάτων, τίνα διαλεκτικά
 καὶ τίνα ἱστορικά, καὶ τίνα ποιητικά ἐκατέρας τῆς
 20 ποιήσεως, καὶ ἐπιλέγεσθαι τὰ πολιτικά πανταχόθεν·
 εἰ δὲ μή, καὶ γελοῖοι καὶ ἐπίφθονοι φανούμεθα· οὐχ
 ὥς οὐκ ἔστι που καὶ διαλεκτικὸν ὄνομα καὶ ἱστορικὸν
 καὶ ποιητικὸν ἐν τοῖς πολιτικοῖς βυβλίοις, ἀλλ' ἐπί-

2—5 scil. αἰμωδία cf Galenus t VII p 108 s K.

1 πάντως G | ἔσχε MG 3 δοιμέος cum productionis nota
 cf p 385, 16 | στριφνοῦ P: στρυφνοῦ MGa | οἷον τε P: corr MGs |
 ὦσι a 5 δὲ καὶ libri 6 ἐκκυκλοῦμεν P ceterique: corr Schottus
 ἐκκλινοῦμεν Sylburgius 7 ἐνίοί τε PMG: corr a | λέγουσι 9
 8 ιδιώματι | ιδίωι τινι P, MGa ιδέα τινι Cas(aubonus)
 10 fort τὰ ὀλιγάκις 14 προστιθέντας G 16 ἔστι a | μὲν δὴ τοῦτο
 ἴσως παιδείας τινὸς ἐνδειξις G 18 τε om G | fort ὀνομάτων <καὶ
 δημηγορικὰ> 19 ἐκάτερα PMa: corr G 23 πολιτικὸν ἐν τοῖς
 ποιητικοῖς libri: corr Schottus | βυβλίοις P: βιβλίοις ceteri

στασθαι δεῖ καὶ τὸν καιρὸν τῆς χρήσεως καὶ τὴν
διοίκησιν. ἔστιν δὲ ὁ μὲν καιρὸς ἐκείνος, ὅταν ἐναρ-
γέστερόν τι ὄνομα ἢ ἀπὸ ποιήσεως ἢ διαλεκτικῆς ἢ
385 ἱστορικῆς, χρῆσθαι, | ὥς ὁ ῥήτωρ, πρὸς τὴν ἐνέργειαν.
ἢ δὲ διοικήσις ἐκείνη, τὸ προεξηγήσασθαι καὶ τοῖς 5
προταχθεῖσιν ἢ ἐπιφερομένοις οὖσι γνωρίμοις ἀφα-
νίσαι τὴν καινότητα τοῦ ὀνόματος καὶ ὁμολογίᾳ χρῆ-
σθαι τοῦ τὸ ῥῆμα ἐξ ἄλλης ιδέας λόγων εἶναι· ἱκανῇ
γὰρ <ῥ> ὁμολογία καὶ παραμυθία τῆς καινότητος.
ταῦτα καὶ ἔτι πλείω τούτων κατὰ λέξιν ἀμαρτάνομεν. 10
Ἀκόλουθος δὲ τῇ λέξει καὶ ὁ περὶ τῶν σχημάτων 11
λόγος, ὅτι καὶ ἀπλάστως καὶ ἀσχηματίστως λέγουσιν,
ὥςπερ καὶ ἀγοραῖως τοῖς ὀνόμασι· οἱ δὲ καὶ παντα-
χόθεν σχήματα συναγουσιν αγνοοῦντες τὸν καιρὸν
αὐτῶν, ὥςπερ καὶ τῶν ὀνομάτων. τοιαῦτα μὲν τινα 15
καθόλου λέγειν [ἔχομεν <πλημμελοῦμενα> ἐν ἡθελ, ἐν
γνώμῃ, ἐν τέχνῃ, ἐν λέξει.

Φέρε δὴ κατὰ μέρος σκεψώμεθα ἀπὸ τῶν τῆς ὑπο- 12
θέσεως στοιχείων τὰ ἐν ἐκάστῳ στοιχείῳ πλημμελή-
386 μάτα· ἔστι δὲ τὰ τῆς ὑποθέσεως στοιχεῖα τέσσαρα 20
προοίμιον, διήγησις, πίστεις, ἐπίλογοι.

Ἄ τοίνυν πλημμελοῦμεν ἐν προοιμίῳ μελετῶντες, 13
ταῦτά ἐστι. πρῶτον μὲν ὥς εἰδόσι τοῖς δικασταῖς
διαλενόμεθα προοιμιαζόμενοι, γελοιότατον πάσχοντες,
ἐπειδὴ προβάλλομεν πρὸ τῆς μελέτης τὴν ὑπόθεσιν, 25

2 ἔστι a 3 ἢ] ἢ libri 4 ὁ ῥήτωρ i e Demosthenes |
ἐναργεῖαν GM¹ 6 προταχθεῖσι a 7 ὁμολογίαν P¹ | fort χρή-
σασθαι 8 τοῦ, τὸ sic P: τοῦτο a | λόγον M 9 ἢ inserui |
καὶ] fort ἔσται | κενότης a 10 τούτων om G 16 πλημ-
μελοῦμενα supplēui 18 φέρε δὲ PM φέρε δὲ καὶ G: corr a |
ἀπὸ] nonne ἐπὶ? 19 ἐκάστωι στοιχεῖα P ω sscr P² 21 πίστις
MG¹ | ἐπίλογος ci Romberg, sed cf 374, 3

ἡγούμενοι καὶ τὸν δικαστὴν ὥσπερ τὸν ἀκροατὴν ἐπί-
 στασθαι τὸ πρόβλημα. δεῖ δὲ ἐν τῷ προοιμίῳ καὶ
 παρανοίγειν τὸ πρᾶγμα, ἐπὶ κεφαλαίων προδηλοῦντα,
 περὶ ὧν ὁ ἀγὼν γενήσεται. ἔπειτα δὲ νόμον τινὰ
 5 προοιμίῳ ἐποίησαντο τὰ προοίμια, οὐκ εἰδότες ὅτι ἐν
 ἔξαρκεῖ <πολλάκις>, πολλάκις δὲ καὶ πλείονων δεῖ. ἔτι
 τοίνυν πολλοὶ προκαταχρῶνται τοῖς κεφαλαίοις ἐν τοῖς
 προοιμίοις, οὐδὲ νοοῦντες, ὅτι τὰ προοίμια δεῖ σύστασιν
 μὲν εἶναι τῶν κεφαλαίων, οὐκέτι δὲ αὐτὰ κεφάλαια.
 10 ὅθεν καὶ τῶν ἀντιδίκων ὑπολήψεις ἐν προοιμίοις 387
 διαλαμβάνουσιν. ἔτι μέντοι καὶ λοιδοροῦμεθα παντα-
 χοῦ τοῖς ἀντιδίκοις προοιμιαζόμενοι, οὐκ εἰδότες οὐδὲ
 τοῦτο, ὅτι ῥήτωρ λοιδορία χρῆται ὥς πίσται ἥτοι κατὰ
 ἡθους ἢ κατὰ πραγμάτων χρεῖαν· ἡμεῖς δὲ πανταχοῦ
 15 τοῖς ἀντιδίκοις προοιμιαζόμενοι λοιδοροῦμεθα. ἔτι
 μέντοι ἐν σχῆμα τῶν προοιμίῳ ἡμῖν ἐστί, τὰ στρογ-
 γύλα καὶ τὰ περιφερῇ λέγειν προοίμια· οὐκ ἴσμεν δὲ
 ὅτι καὶ τὰ ἀποτεταμένα ἐστὶν ὥς ἐν διηγέσεως τρόπῳ,
 καὶ ἀπὸ παροιμίας πού ἄρχεται προοίμιον, καὶ παρὰ-
 20 δειγμά που καὶ εἰκόνα προοίμιον ἔχει. πάντων δὲ
 τούτων τῶν ἀγνοημάτων <αἷτιον> τὸ μὴ ἐπίστασθαι,
 τί τὸ κεφάλαιόν ἐστί τοῦ προοιμίου καὶ τίς ἡ τέχνη
 ἐστί. τὸ δὲ κεφάλαιον τοῦ προοιμίου δόξα προσώπων
 τε καὶ πραγμάτων· δεῖ γὰρ ἢ συστήσαι ἢ διαβαλεῖν

1 ὥσπερ καὶ τὸν M 6 suppl Radermacher | ἔτι PMG: εἰ a
 7 ἐν τοῖς] ἐν M 8 οὐδὲ PGa: οὐδὲν M 9 οὐκ ἔτι P, M:
 οὐκ ἔστι Ga | αὐτὰ PMA: αὐτὰ τὰ G 11 λαμβάνουσιν libri
 13 ὅτι ὁ ῥήτωρ MG 14 ἡθους Pa: ἡθος MG 18 ἐστὶν
 libri. fort ἔστιν <οὐ παραληπτέον> 19 παρυνίας P¹ 21 αἷτιον
 suppleuit Stephanus 22 ἐστί om G 23 ἐστί om M 24 δεῖ
 γὰρ ἢ συστήσαι (sic) ἢ διαβαλεῖν ἢ πρόσωπον ἢ πρᾶγμα ἢ καὶ
 συστήσαι καὶ διαβαλεῖν καὶ πρόσωπον καὶ πρᾶγμα. ἢ δὲ P

ἢ πρόσωπον ἢ πρᾶγμα. ἡ δὲ τέχνη τοῦ προοιμίου προδιοικήσεις τοῦ παντός ἀγῶνος. δεῖ γὰρ παρασκευάσαι τὸν ἀκροατὴν ἐν τῷ προοιμίῳ, ὥς συμφέρει τῷ 388 ῥήτορι τοῦτον τὴν τοῦ | παντός ἀγῶνος ἀκρόασιν ποιήσασθαι. ἐντεῦθεν καὶ τὰ μέτρα τῶν προοιμίων 5 εὐρίσκομεν κατὰ τὰς διοικήσεις καὶ τὰς πλάσεις καὶ τὴν ἐρμηνείαν. ταῦτα μὲν ἐστὶ κεφάλαια περὶ τῆς ἐν προοιμίοις πλημμελείας.

Διηγῆσεις δὲ οἷ μὲν οὕτω βραχείας ποιοῦνται, 14 ὥσπερ οὐ δέον μηκῦναι τὴν ὑπόθεσιν· οἷ δὲ οὕτω 10 μακράς, ὥστε καὶ συμπλέkein καὶ κατασκευᾶς τινὰς καὶ αὐξήσεις. ἐκάτερον δὲ τούτων ἀμάρτημα. τό τε γὰρ μὴ σαφῶς διδάσκειν οὐκ ἂν εἴη διηγείσθαι· τό τε ἀπέραντα λέγειν, ἀλλὰ μὴ ἐν μέτρῳ τῆς διδασκαλίας τὸ πιθανὸν διοικεῖσθαι κλέπτοντα τὴν ἀκρόασιν — 15 ματαία καὶ ἄκαιρος ἢ τοιαύτη ἀδολεσχία. δεῖ δὲ τὸν ῥήτορα διηγείσθαι μὲν ὥς διδάσκοντα, πειρᾶσθαι δὲ πείθειν ἐν τῷ διδάσκειν, τὰ <τε> σαθρὰ καὶ τὰ ἰσχυρὰ, τὰ τε τοῦ ἐξ ἐναντίας καὶ τὰ αὐτοῦ πρὸς τὸ συμφέρον μεταχειριζόμενον. ἀμάρτημα δὲ καὶ τὸ πανταχοῦ διη- 20 γείσθαι μὴ ἐπιστάμενον, ὅτι ὅλη μὲν ἰδέα συμβουλευτική διηγῆσεως οὐ δεῖται· ἴσασι γὰρ οἱ βουλευόμενοι 389 περὶ ὧν σκοποῦνται, καὶ δέονται μαθεῖν ὃ πρακτέον ἐστίν, οὐχ ὅπερ βουλευτέον. εἰσὶ δὲ καὶ δίκαι διηγῆσεις οὐκ ἔχουσαι· αὗται δὲ εἰσιν <αἱ> καὶ τοῖς δικάζουσιν τὸ 25

itemque M ubi tamen ante ἡ δὲ interponitur rubro τίς ἡ τέχνη τοῦ προοιμίου: carent uariae lectionis interpolamento G a 2 γὰρ om M 4 τούτῳ P, Ma om G οὕτω Schottus | ἀγῶνος om G 6 κατὰ] καὶ libri 11 μακρᾶς P | καὶ κατὰ-τασκευάσας P: corr M G a 14 τῆς om G¹ 18 τὰ σαθρὰ libri: τε inserui | ἰσχυρὰ· P 19 καὶ τοῦ αὐτοῦ P Ma: corr G (sed αὐτοῦ) et Schottus 22 βουλευόμενοι P: βουλόμενοι M G a 25 εἰσιν καὶ P εἰσι καὶ M G a: εἰσιν αἱ Sylburgius

- πρᾶγμα γνώριμον ἔχουσai καὶ τοῖς ἀντιδίκoις ὁμοίως ἀμφοτέροισι ὁμολογούμενον· τοιαῦται δὲ εἰσὶν αἱ πλείους τῶν πραγματικῶν ὑποθέσεων. οὕτω δὲ πoυ πρᾶγματὰ ἐστὶ πολιτικὰ ἐν οἷς οὐ δεῖ διηγεῖσθαι, ἀλλὰ μάταιον
 5 τὸ ἀνάλωμα τῶν λόγων, ὅπου τοῖς λέγουσιν ἀμφοτέροισι ἢ διήγησις περιττὴ καὶ πλέον οὐδὲν ἐκατέρω· οἷον ἀριστείων διηγήσεις γελοῖαι παντάπασιν (ὁμολογοῦνται γάρ) καὶ ἐκ παραβολῆς αἰτήσεις· οἷον δύο στρατηγῶν ὃ μὲν τριακοσίους ἔλαβεν αἰχμαλώτους, ὃ
 10 δὲ τριακοσίους ἀνήρηκεν· ἀμφισβητοῦσιν τῆς δωρεᾶς· ἐνταῦθα γὰρ τὸ διηγεῖσθαι οὐδετέρω χρήσιμον, ἄλλως δὲ καὶ τὸ πεπραγμένον πᾶσι γνώριμον. |
- 15 Ἐν δὲ τοῖς κεφαλαίοις πρὸς τῇ ἄλλῃ τῇ εἰρημένη 390 ἀτεχνία καὶ τόδε [τὸ] πλημμέλημα, ἀλόγων τινῶν καὶ
 15 ἀπρεπῶν καὶ ἀπιθάνων κεφαλαίων συνήθεια, οἷς χρῶνται οἱ μελετῶντες, οὐκ ἂν χρῆσαμένων τῶν ὡς ἀληθῶς λεγόντων· ἃ καὶ καλοῦσιν καθολικὰ κεφάλαια. ἐν μὲν τῇ συμβουλευτικῇ ἰδέα τὸ 'οὐ δεῖ πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἰρεῖσθαι'· τίς γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι δεῖ <ἀεῖ>
 20 ποτε πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἰρεῖσθαι; ἀλλ' εἰ μέντοι, ζητοῦμεν καὶ τὸ πρὸς τίνας καὶ τὸ ἄχρι πόσου· ὧν ἡ ζήτησις ἐν τέσσαρσι τοῖς τῆς συμβουλῆς κεφαλαίοις,

1 ἔχουσι una editio Tauchn 2 τοιαῦται] αὐται libri
 3 πραγμάτων PM τικ(ων) nouissimis litteris nunc euanidis
 sscr P²: πραγματικῶν Ga | τοῦτο δὲ ὑπὸ πράγματα libri.
 tertium genus controuersiarum adiungitur 6 ἐκατέρων libri
 7 διηγήσεις· γελοῖα P, MGa: corr Sylburgius 9 τρια-
 κοσίων a 10 ἀμφισβητοῦσι a 14 τὸ spurium 17 κα-
 λοῦσι a 19 αἰτεῖσθαι P solus | τίς γάρ—20 αἰρεῖσθαι· P:
 om MGa | ἀεῖ restituit Brinkmannus 20 ἄλλοι P ἄλλ'
 οἱ M ἄλλοι Ga: corr Schottus | μὲν τὸ ζητούμενον P, MGa
 21 τὸ πότερος τινὰς P, Ga τὸ πρότερόν τινὰς M τὸ πότερόν
 τινὰς s τὸ πότε <καὶ τὸ π>ρὸς τίνας cī Brinkmannus

τῷ δικαίῳ, τῷ συμφέροντι, τῷ καλῷ, τῇ δυνάμει. ἐν δὲ ταῖς δικανικαῖς τὸ δεῖν τὸν ἡριστευκότα, τὸν ἀνηρηκότα τύραννον ὠρεᾶν λαμβάνειν, <ἦν> ἂν θελήσῃ, πᾶσαν, ἐπειδὴ ὁ νόμος κελεύει· τοῦτο γὰρ πῶς οὐ παντάπασιν ἄλογον καὶ ἀναίσχυντον; ἀλλ' εἰ μὲν, 5 ζητεῖται, <ᾗ> βούλεται τις, εἰ δίκαια καὶ πρέποντα αὐτῷ αἰτοῦντι λαβεῖν καὶ τοῖς ψηφίζομένοις παρασχεῖν. ἔτι κάκεινο τὸ μὴ δεῖν τὸν στρατηγόν, τὸν ἄρχοντα 391 τῶν κατὰ μέρος εὐθύνας ὑποσχεῖν· τούτῳ γὰρ σαφῶς ὁμολογεῖ ἀδικεῖν, τῷ μὴ πάντων ἀξιοῦν λόγον ὑπο- 10 σχεῖν. φαίη τις ἂν ἐκ περιουσίας ταῦτα λέγεσθαι· 16 ἀλλὰ τοὺς πλείστους τῶν λόγων ἐπ' αὐτοῖς ἀναλίσκουσιν. ἔπειτα εἰδέναι δεῖ καὶ περὶ τῶν ἐκ περιουσίας κεφαλαίων, ὅτι τότε λεκτέα ἐστίν, ὅταν χρήσιμον <ῆ> καὶ μὴ πολὺ μᾶλλον βλάβη. ἔτι κάκεινο τὸ μὴ δεῖν 15 πατρὶ ἀποκηρύττοντι ἀντιλέγειν· τοῦτο πάντων γελοιότατον τὸ ἦκοντα εἰς δικαστήριον κατηγορήσοντα παιδὸς φάναι μὴ δεῖν ἀπολογεῖσθαι. μέγιστον δὲ καὶ ἀλογώτατον ἐκεῖνο τὸ μὴ δεῖν ἐξ εἰκότων κατηγορεῖν· τοῦτο γὰρ παντάπασιν στοχασμὸν ἀναιρεῖ, ὃ περ μέ- 20 γιστον δικανικῆς ἰδέας μέρος· αἱ γὰρ πλείσται δίκαι ἐκ τῶν εἰκότων κρίνονται. ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα κεφάλαια ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν διατριβαῖς εἰθισμένα

3 ἦν ἂν] ἐὰν libri. cf lex Senecae controu. X 2 'uir fortis quod uolet praeium optet. si plures erunt, iudicio contendunt' | θελήσῃ P, MG: θελέσῃ a 4 ἐπειδὴ δὲ ὁ libri: corr Sylburgius | γὰρ om G 5 μὲν ζητεῖται, βούλεται τι (τί M τὸ s) libri 7 fort αὐτῷ <τῷ> 9 τοῦτο—10 τὸ libri 10 λόγον Pa: corr MG 12 πλείους a 13 δεῖ] χρῆ G 14 τίποτε P τί τότε Ga τί.. cum fenestra M | λεκτέα PMGa: λεκτέον ex apographo Colbertino Schottus 15 ῆ inserui 18 φάναι Pa 20 παντάπασιν a 21 πλείσται δικανικαὶ libri 23 σοφιστῶν PM: σοφῶν Ga

ἀγωνίζεσθαι φευκτέα, εἰ μέλλει τις πρὸς ἀλήθειαν
17 ῥητορεύειν. | Ταῦτα μὲν πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ περὶ 392
τῶν κεφαλαίων.

Ἐνίοις κἀκεῖνο ἀμάρτημα, αἱ καλούμεναι ἐκφρά-
5 σεις, πολλαχοῦ τὸ χειμῶνα γράφειν καὶ λοιμοὺς καὶ
λιμοὺς καὶ παρατάξεις καὶ ἀριστείας. οὐ γὰρ ἐν τούτῳ
ἐστὶν ἡ κρίσις τῆς δίκης, ἐν τῷ διαγράψαι τὸν χει-
μῶνα. ἀλλὰ καὶ ταῦτα ματαία ἐπίδειξις καὶ λόγου
ἀνάλωμα· εἰσερρῦη δὲ τοῦτο τὸ ἀμάρτημα ἐν ταῖς
10 μελέταις κατὰ ζῆλον τῆς ἱστορίας καὶ τῶν ποιημάτων.
ἀγνοοῦμεν γὰρ ὡς ἔοικεν, ὅτι ἱστορία μὲν περὶ καὶ
ποιήσεις γραφικὰς τὰς ὅψεις τῶν ἀναγκαίων τοῖς
ἀκούουσιν παράγουσιν, ἀγὼν δὲ δικανικὸς μεμέτρηται
πρὸς τὴν χρεῖαν. καὶ οἱ μὲν ποιηταὶ καὶ ἱστορικοὶ
15 τὰ συμβεβηκότα τόποις τισὶ καὶ προσώποις ἐκτυποῦσιν,
ὡς ἐγένετο· οἱ δὲ μελετῶντες ῥήτορες οὐκ ἔχοντες
ὁμολογουμένην οὐδὲ ἰδίαν τὴν τῶν πεπραγμένων ἰδέαν
αὐτοῖς ἀναπλάττουσιν λοιμῶν καὶ λιμῶν καὶ χειμῶνων
καὶ πολέμων ὅψεις, | οὐ πάντων οὕτω συμβεβηκότων, 393
20 ὡς αὐτοὶ λέγουσιν. ἔξεστι γοῦν καὶ τῷ ἀντιδίκῳ
ἐτέρως αὐτὰ φράσαι ἢ ὡς ἂν ὁ ἀντίδικος εἴπῃ. ὥσπερ
οὖν ἔφην, καὶ ταῦτα μάταιον μῆκος λόγων. τοῦτο
δὲ τὸ πάθημα ἀνθρώπων ἀγνοούντων, ὅτι καὶ ἐν
τοῖς ἐπικαίροις τῶν ἀγώνων ἔστι φαντασίας κίνησις

22 supra u 8

1 μέλλοι M 4 ἐνίοις] ἐν οἷς libri | κἀκεῖνα ἀμαρτήματα M
5 τὸν Pa: corr Raderm, de uu conlocatione cf Philol 63, 7 s
9 εἰσερρῶν ante Schottum edebant 12 γραφικὰς] ἱστορι-
κῆς PMa ἱστορικῇ G 13 ἀκούουσι s | παράγουσιν cf Meinekies
ad Com. gr. t I p 536, 10 17 πεπραγμένων PM: πραγμάτων Ga
18 αὐτοῖς libri 22 ἔφην PM: om Ga 24 ἐστὶ φαντασία
ἐκείνη ἰκανὴ libri

ικανή καὶ οὐ δεῖ ἔξωθεν λόγοις φαντασίας ἐπεισκυκλεῖσθαι.

Περὶ δὲ ἐπιλόγων ἡγοῦνται τοὺς ἐπιλόγους ὥσπερ 18
ἐν δειπνῷ τραγήματα εἶναι τῶν λόγων καὶ ὥσπερ ἑπι-
φυλλίδας καὶ στωμύλματα (παρ' ὃ καὶ ἐπιφωνήματα 5
καλοῦσιν τὰ ἐν ἐπιλόγοις λεγόμενα) οὐκ εἰδότες, ὅτι
394 ὥσπερ τὸ προοίμιον διοίκησις τοῦ παντὸς ἀγῶνος,
οὕτω καὶ ὁ ἐπίλογος βεβαίωσις ἢ ἐπανάμνησις τῶν
προαποδεδειγμένων πραγμάτων, ἢ ἐν παθῶν συντάσει
παροξυνόντων ἡμῶν ἢ οἰκτιζομένων ἢ καὶ ἄλλα ὅσα 10
ἦθ' ἡ λόγων διάφορα τῷ ὑποκειμένῳ ἐκάστοτε ἀγῶνι.
Ταῦτα καὶ ὅσα ἐκ τούτων ἡρτῆται τηρῶμεν ἐν ταῖς 19
μελέταις πλημμελήματα.

Ἔτι δὲ καὶ τὴν παλαιότητα μὴ ἐν τῇ θέσει τῶν
βυβλίων νομιζόμεν εἶναι, ἀλλ' ἐν τῇ χρήσει τῆς 15
ὁμοιότητος. μίμησις γὰρ οὐ χρῆσις ἐστὶ τῶν διανοημά-
των, ἀλλ' ἡ ὁμοία τῶν παλαιῶν ἔντεχνος μεταχειρίσις.
καὶ μιμεῖται τὸν Δημοσθένην οὐχ ὁ τὸ <Δημοσθένους
λέγων ἀλλ' ὁ> Δημοσθενικῶς, καὶ τὸν Πλάτωνα ὁμοίως
καὶ τὸν Ὅμηρον. καὶ πᾶσα μίμησις ὧδε ἔχει· τέχνης 20
ζῆλος ἐκμάττων ἐνθυμημάτων ὁμοιότητα. μακρότερος
ὁ περὶ μιμήσεως λόγος, ὃν ἀλλαχῇ μεταχειριζόμεθα.
τὸ δὲ νῦν ἔχον τηρητέον τὰ ἐν μελέτῃ πλημμελήματα

4 Aristophanis ran. 92

1 λόγους libri | ἐπικυκλεῖσθαι libri: corr Toupius ad scr.
π. ὕψους 22, 4 9 ἐν ἡθῶν συστάσει libri 11 ἦθ' ἡ λόγων
offendit, πάθ' ἡ λ. ci Raderm 12 fuit qui τηροῦμεν coniceret.
sed cf u 23 15 βυβλίων P 17 ἡ ὁμολογία libri. longius
abest ἡ ὁμοιότητος | παλαιῶν] καιρῶν libri | μεταχειρίσις P Ga:
corr M 18 ὅτο P ὁ τὸ M: ὅτι a ὁ G. orationem hiantem
suppleui 20 πᾶσα PM: πᾶσα ἡ Ga 21 ζῆλος τέχνης G |
ἐκμάττων] καταμαθῶν libri

ἐν ἡθῇ, ἐν γνώμῃ, ἐν τέχνῃ, ἐν | λέξει, κατὰ πάντα 395
 μέρη τῆς ὑποθέσεως, κατὰ προοίμιον, διηγήσεις, πίστεις,
 ἐπιλόγους. ταῦτα περὶ τὰ φανερώτατα· πλείω δὲ τὰ
 ὑπολειπόμενα, <ᾗ> δεῖξουσιν αἱ συνουσίαι.

5

XI

Περὶ λόγων ἐξετάσεως

Ὁ μέγιστος κίνδυνός ἐστι καὶ νέω καὶ μὴ νέω περὶ
 τὴν τῶν λόγων κρίσιν. ταῖς γὰρ ἡμετέραις δόξαις
 δίχα ἐπιστήμης εἰκῇ καὶ ἐπαινοῦμεν ἃ ἔτυχεν ἐκάστοτε
 10 καὶ ψέγομεν· καὶ διὰ τοῦτο συμβαίνει ταῦτα καὶ ἐπαι-
 νεῖσθαι καὶ ψέγεσθαι οὐ μόνον ἄλλοτε ὑπ' ἄλλων,
 ἀλλὰ καὶ ταῦτα ὑπὸ τῶν αὐτῶν ποτὲ μὲν ἐπαινεῖσθαι,
 ποτὲ δὲ ψέγεσθαι. ὥσπερ γὰρ οἱ ἄπειροι τοῦ ἀριθμοῦ
 οὐδέποτε τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν λέγουσιν οὔτε πρὸς
 15 ἀλλήλους οὔτε πρὸς ἄλλους, ἀλλ' ἡ ἀπειρία παρῆχει
 τεκμήριον τὴν | ἀσυμφωνίαν· οὕτως ἀμέλει καὶ περὶ 396
 λόγους ἔχομεν οἱ πλείστοι· οὐδέποτε γὰρ τὰ αὐτὰ ἡμῖν
 δοκεῖ, ἀλλὰ ποτὲ μὲν ἐπαινοῦμεν ταῦτα ἃ ποτὲ ἐψέ-
 γομεν, καὶ ἃ ἐψέξαμεν ἐπαινοῦμεν· ψυχαγωγούμεθα
 20 γὰρ τῇ δόξῃ τῶν ἀποφαινομένων ἢ πρὸς τὸ ἀξίωμα
 τὸ ἐκείνων ἀποβλέποντες, οὐκ οἰκεία κρίσει χρώμενοι.
 δεῖ δὲ ὥσπερ κανόνα εἶναι καὶ στάθμην τινὰ καὶ δοκί-
 μιον ὠρισμένον, πρὸς ὃ τις ἀποβλέπων δυνήσεται τὴν

3 δὲ om M | & suppl Brinkm 9 εἰκῇ P 10 et 12 ταῦτα
 PMGa: corr Sylb 15 περιέχει a 19 ante καὶ fort inter-
 ciderunt qualia καὶ ψέγομεν ἃ ἐπαινοῦμεν, ποτὲ δὲ πάλιν &
 ἐπηνέσαμεν ψέγομεν | fort ψυχαγωγούμενοι 20 τῶν φαινομέ-
 νων M | ἢ del Brinkm 21 τῶν ἐκείνων Pa: corr MG |
 ἀποβλέπομεν Schottus | οὐκ om M 22 δοκίμιον libri ut Plut
 apophth Lac p 230^b, Iambl. u. Pyth. p 134, 17 N

κρίσιν ποιείσθαι ἢ ἐπὶ τὰδ' ἢ ἐπ' ἐκείνῃ. ὥς οὖν ἐμοὶ
δοκεῖ, φράσω πρὸς ὑμᾶς. τέτταρα εἶναί φημι, ἀφ' ὧν
τὴν δοκιμασίαν καὶ τὴν κρίσιν χρῆναι ποιείσθαι τῶν
λόγων ἀξιῶ. ἔστι δὲ τὰ τέσσαρα ταῦτα· ἡθος, γνώμη,
τέχνη, λέξις. σκεπτέον οὖν ἀεὶ ἡμῖν, περὶ ὧν ἢ ἀν- 5
ἐγνωμεν ἢ ἠκούσαμεν ἢ ὁπωσοῦν ἐνετύχομεν, τί ὠφελεῖ
ἢ βλάπτει εἰς ἡθος, τί εἰς γνώμην, τί εἰς τέχνην, τί
εἰς λέξιν. ἔξω τούτων οὐκ εἰσὶν ὄροι.

Τί ποτ' ἐστὶν ὃ λέγω, μαθεῖν χρῆ. τὸ ἡθος φημι 2
διπλοῦν εἶναι, κοινόν τε καὶ ἴδιον. πῇ διορίζω τὸ | 10
397 κοινὸν καὶ τὸ ἴδιον ἀπ' ἀλλήλων, φράσω. κοινὸν
λέγω τὸ φιλοσοφίας ἐχόμενον. ἔστι δὲ τοῦτο τί; τὸ
εἰς ἀρετὴν προτρέπον καὶ κακίας ἀπαλλάττον. ἴδιον δὲ
λέγω τὸ ῥητορικόν. ἔστι δὲ τοῦτο τί; τὸ πρόποντας
καὶ προσήκοντας τοὺς λόγους ποιείσθαι περὶ τῶν ὑπο- 15
κειμένων πραγμάτων τῷ λέγοντι αὐτῷ καὶ τῷ ἀκούοντι
καὶ περὶ ὧν ὁ λόγος καὶ πρὸς οὓς ὁ λόγος· <οὔ> ὃ τί
ποτε ἐστίν, <ἔστιν> ὃ ἀγὼν τοῖς βυβλίοις πᾶσιν, καὶ
τοῖς παλαιοῖς <καὶ τοῖς νέοις>. τί οὖν περὶ τούτων
λέγω; τὰ βυβλία μεστὰ ἐστὶ δικαίων ἡθῶν, ἀδίκων, 20
σωφρόνων ἀκολάστων, ἀνδρείων δειλῶν, σοφῶν ἀμα-
θῶν, πράων ὀργίλων. ἔξεστιν οὖν καταλιπόντας τὰ
ὀνόματα, ἐκλαβόντας <τὰ> ἡθῆ φιλοσοφῆσαι τὰ τοῦ
βίου πράγματα, καὶ τὰ μὲν μιμήσασθαι, τὰ δὲ φυγεῖν·

1 ἐπιταδ' et ἐπεκεῖνα P 2 φράσω P φράσαι M: corr
Ga 4 τὰ om G 6 ἐτύχομεν libri 8 ὀνκέσιν sic P
10 πῇ δὲ ὀρίζω M 13 προτρέπων et ἀπαλλάττων P 17 περὶ
δν PGa: corr Ms | ὃ τί ποτέ ἐστιν ὁ P: inserui οὐ et 18 ἔστιν
cf 377, 10 et 349, 5 s 18 βυβλίοις P: βιβλίοις ceteri | πᾶσι a
19 καὶ τοῖς νέοις interposui 20 βυβλία P ut u 18
22 πράων P sine iota ut omnes membranae 23 ἐκλαβόντας
ἡθῆ libri: τὰ restitui 24 μὲν PMG: μὲν ἐπὶ a μὲν ἐστὶ s

οἶον εἴ τις λαβὼν παρὰ Ὀμήρου τὸ ἦθος τοῦ Ἀλεξάν-
δρου λυμνηναμένου ξένου οἰκίαν καὶ ἀρπαγὴν ποιησα-
μένου ἀλλοτρίας γυναικὸς μισοὶ μὲν τὸ ἦθος, φυλάτ-
τοιο δὲ καὶ τὴν τύχην, ὥς καὶ τὴν πατρίδα τούτου |
5 κατασκαφεῖσαν καὶ τὸν οἶκον ἀνατραπέντα καὶ μεγί- 398
στην τιμωρίαν καὶ παρὰ ἀνθρώπων καὶ ἐκ θεῶν γενο-
μένην. πάλιν αὖ ἔστι πονηρὸν ἦθος τοῦ Πανδάρου
συγχέοντος τοὺς ὄρκους· ἡ τιμωρία φαίνεται ἐπαξία
τοῦ ἁμαρτήματος. Νέστορός που σωφροσύνη φαίνεται·
10 τοῦτο εἰς ἀρετὴν συντελεῖ. λέγει που ὁ Ζεὺς περὶ τοῦ
Ἑκτορος, εὐσέβειαν αὐτῷ μαρτυρῶν

οὐ γάρ μοι ποτε βωμὸς ἐδενέτο δαιτὸς εἰσης

λοιβῆς τε κνίσσης τε, τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
καὶ ἂν καταλιπὼν τὰ ὀνόματα ἐξετάσης τῶν ἡθῶν τὰς
15 διακρίσεις, ὥς περ ἐν θεάτρῳ τοῦ βίου διὰ τῶν βυβλίων
πορεύσῃ. τοῦτο καὶ Πλάτων εἶπεν, ὅτι ἡ ποιητικὴ
ἔργα κοσμοῦσα τοὺς ἐπιγινομένους
ἡ παιδεύει. παιδεία ἄρα ἐστὶν ἡ ἐντενξίς τῶν ἡθῶν.
τοῦτο καὶ Θουκυδίδης εἰσφέρει, περὶ ἱστορίας
20 λέγων, ὅτι καὶ ἱστορία φιλοσοφία ἐστὶν ἐκ παραδειγ-
μάτων· ὅσοι | δὲ βουλήσονται τῶν τε γενομένων τὸ 399
σαφεὲς σκοπεῖν, καὶ τῶν μελλόντων ποτὲ αὐτοῖς κατὰ
τὸ ἀνθρώπειον τοιούτων καὶ παραπλησίων ἔσεσθαι,

8 cf Homerus Δ 86 sqq E 290—296 12 Δ 48—49
17 Plato Phaedri p 245^a 21 Thucydides I 22, 3

2 λυμνηναμένου P 3 φυλάττοιο PG: φυλάττοι Ma
4 τὴν ψυχὴν libri | ὥς om M | τοῦτον PMG: τοῦτον a τούτῳ s
6 ἐκ om Ga 13 κνίσσης Pa: κνίσσης MGs 14 ἐξετάσεις
PGa: corr Ms 15 τῷ βίῳ P, a: corr Schottus cf 375, 23.
377, 2. τῶν βίων ci Radermacher | βυβλίων P: βιβλίων rell
19 εἰσφέρει a 23 ἀνθρώπειον PMG: corr a | τοιούτων P: corr
MGa

ὠφέλιμα' *** χρῆσθαι ταῖς παλαιαῖς ἱστορίαις καὶ τοῖς παραδείγμασιν τῶν ἡθῶν ὡς ἱστορία τοῦ βίου. ταῦτα μὲν περὶ τοῦ κοινοῦ ἡθους· κακίας φυγὴ καὶ ἀρετῆς κτῆσις.

Περὶ δὲ τοῦ ἰδίου ἡθους, ὃ ῥητορικὸν καλοῦμεν 3 καὶ τρόπον τινὰ οὗτος ὁ λόγος περὶ διαιρέσεώς ἐστιν· 6 περὶ οὗ μηδεὶς γέγραπεν μηδὲ εἰρηκέν ποτε. οἱ γὰρ ἀγῶνές εἰσιν τῷ ῥήτορι δύο, ὁ τοῦ πράγματος καὶ ὁ τοῦ ἡθους· πρεσβύτερος δ' ὁ τοῦ ἡθους καὶ κυριώτερος, 400 καὶ ὡς εἰπεῖν τῷ ῥήτορι μόνος | ὁ τοῦ ἡθους ἀγών 13 ἐστιν. τὸ γὰρ πρᾶγμα οἰκείαν ὕλην εἰς χορηγίαν παρέχει· ἢ τῶν ἡθῶν θεωρία ἀριθμῷ καταληφθεῖσαν διαίρεσιν ἡθῶν παραδίδωσι. συνέλωμεν οὖν καὶ τὰ ἡθῆ ἀριθμῷ καταδησώμεθα, ὥστε μηδὲν ἡμᾶς δύνασθαι διαφυγεῖν. τὰ τοίνυν ἴδια καὶ ῥητορικά ἡθῆ 15 τούτοις διαιρεῖται· κατὰ ἔθνη, γένη, ἡλικίας, προαιρέσεις, τύχας, ἐπιτηδεύσεις. ἑπτὰ οὗτοι τόποι· τὸ γὰρ ἔθνος διπλοῦν, ἕκ τε τοῦ κοινοῦ παντὸς καὶ τοῦ ἰδίου.

Τί ποτέ ἐστιν ὃ λέγω, διηγῆσομαι. ζητητέον ἐστὶ, 4 πότερον Ἑλλήν ὁ λέγων ἢ βάρβαρος καθόλου. πολλή 20 γὰρ διαίρεσίς ἐστι καὶ διάκρισις Ἑλληνικοῦ ἡθους καὶ βαρβαρικοῦ. εὐρήσεις γὰρ ἀγροικότερα τὰ βαρβαρικά

1 desunt non solum necessaria sententiae Thuc. uerba κρίνειν αὐτὰ ἀρκούντως ἔξει sed etiam caput proximi enuntiati | καὶ τοῖς] ὡς cī Sylburgius 2 ἔθῶν PGa: corr M | ὡς] καὶ cī Sylburgius | βία a 5 δὲ om M 5—6 orationis forma inconcinna non temptanda: propositioni (cf p 373, 3) enuntiata relatiua duo adnectuntur. caue uu καὶ τρόπον τινὰ ad apodosin referas 6 ἐστὶ 7 γέγραφε εἰρηκέ a 7 οἱ γὰρ] εἰ γὰρ libri

8 εἰσι a 9 δὲ τοῦ libri: corr Sylburgius 11 ἐστὶ a 12 καταληφθεῖσα libri: corr Diehlius 13 καὶ post ἡθῆ traiecit Schottus. sed συνέλωμεν festinantis ad partitionem est 21 ἐστὶ comp ssr P¹

ἦθη καὶ τραχύτερά πως καὶ ἔχοντά τινα αὐθάδειαν,
 ὥσπερ καὶ ὁ Πλάτων τὸν Αἰγύπτιον λέγοντα εἰσάγει·
 ὧ Σόλων, Σόλων, Ἑλληνας αἰεὶ παῖδες ἐστέ, μάθημα
 δὲ οὐδὲν ἔχετε χρόνῳ πολιόν· ἐνταῦθα γὰρ καὶ ἡ
 5 τροπὴ τῶν ὀνομάτων δηλοῖ τὸ ἴδιον τῶν βαρβάρων.
 ὥσπερ | ἀμέλει καὶ Ἡρόδοτος πεποιήκεν διαλεγόμενον 401
 τὸν Κανδαύλην πρὸς τὸν Γύγην· ὧτα γὰρ τυγχάνει
 ἀνθρώποισιν ἐόντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν· οὐ γὰρ
 περὶ ἀκοῆς καὶ ὕψεως διελέχθη, ἀλλ' ἐπὶ τὰ μέρη
 10 τοῦ σώματος τὴν γνώμην μετήνεγκεν. ὥς καὶ τὸν
 τρόπον τῆς λέξεως βαρβαρικὸς καὶ ὁ λέγων χρῆμα
 ἑωρακέναι παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν, ὧ χρώμενοι μαίνονται,
 τὴν γυμνασίαν τῶν ἀθλούντων λέγων, καὶ <δ> ἑμάνιας
 5 πόμα' λέγων τὸν οἶνον. Καὶ ὅλως τί δεῖ ταῦτα ἐπι-
 15 λέγεσθαι; μεστὰ γὰρ τὰ βυβλία τῶν τοιούτων ἐστίν.
 Ἴδοῦ διαίρεσις τοῦ ἔθνους· Ἑλληνικὸν ἢ βάρβαρον
 τὸ ἦθος. ἀλλὰ θῶμεν εἶναι Ἑλληνικὸν ἢ θῶμεν βάρ-
 βαρον, πάλιν καταδιαιρέσεις τῶν ἡθῶν· καὶ δεῖ συν-
 ελθεῖν ἀμφοτέρω, καὶ τὸν βάρβαρον καὶ τὸν Θοῤῃκα
 20 τὸν φονικόν, καὶ τὸν βάρβαρον καὶ τὸν Σκύθην τὸν
 σύντομον. πάλιν Ἑλληνικὸν θῶμεν τὸ | ἦθος. ἔστω 402

3 Plato Timaei p 22^b 7 Herodotus I 8 11 Anacharsis
 Dionis Chrys. or. XXXII 44 p 674 et Luciani Anach. 5 cf Laertius
 Diogenes I 104

1 ἔθη errore s | τινα om M 3 σόλων semel exhibet M
 5 δηλοῖ P 8 ἐόντα (δντα a) πιστότερα PMa ἐόντ' ἀπιστό-
 τερα G 11 Sylburgius post λέξεως supplebat δηλῶσαι | βαρ-
 βαρικόν libri: corr Diehlus 13 articulum ὁ suppleui 15 βυ-
 βλία P 16 ἰδοῦ, διαίρεσις] ἴδιον οὖν αἵρεσις PM ἴδιον οὖν
 ἔρις (ἐρεῖς G) aG | τοῦ om G 18 κατὰ διαιρέσεις libri. notum
 est uerbum καταδιαιρεῖν | συνελθεῖν PM: συνεργεῖν Ga
 19 καὶ post βάρβ. om M 21 σύντομον libri: σύντονον Schottus.
 sed cf R Foersteri Physiogn. t II p 227, 10

"Ελλην· ποῖόν τι ἔθνος Ἑλλήνων; "Ελλην Ἀθηναῖος·
τορός, λάλος, σοφός. "Ελλην Ἴων· ἄβρος, ἀνειμένος.
"Ελλην Βοιωτός· εὐήθης. "Ελλην Θετταλός· διπλοῦς
καὶ ποικίλος. ἐντεῦθεν καὶ ἄνθρωποι φιλοσοφοῦντες
τοῦτο καὶ ἐφιστανόμενοι τῇ φύσει τῶν πραγμάτων τὰ 5
ἔθνη λαιδορίας ποιοῦνται, οὐκ ἐχόντων τῶν ἔθνων τὰς
λοιδορίας ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιπολαζόντων ἡθῶν τοῖς ἔθνε-
σιν τὰς βλασφημίας λαμβάνοντες. ὡς καὶ Δημοσθένης·
οὐκ εἰσάγει ἰσχυρὸν εἶναι τὸν Θραῖκα τοῦτον; καὶ ἡ
διαβολὴ ἐν τῷ τὸν Θραῖκα. καὶ τί δεῖ τὰ ἄλλα λέγειν; 10
403 καὶ γὰρ ὁ Πλάτων φησὶ παγκάλως, | ὅτι κατὰ τοὺς
τοῦ οὐρανοῦ τόπους καὶ τῶν ἡθῶν αἱ κράσεις· καὶ
διὰ τοῦτο τινὰς μὲν ἀνθρώπους εἶναι φησὶ πρὸς μαθή-
ματα ὀξυτέρους, τοὺς περὶ τὴν Ἑλλάδα· τοὺς δὲ πρὸς
ἀργυρισμὸν, τοὺς περὶ τὴν Φοινίκην καὶ Αἴγυπτον· 15
ἄλλοι περὶ θυμόν, ὅσοι τῶν βαρβάρων εἰσὶ πολέμοις
ἀνακείμενοι. καὶ εἰκότως ταῦτα λέγει. καὶ γὰρ τὰ
ἡθῆ φησὶν ἐνδύεσθαι τοῖς τόποις καὶ τοῖς ἔθνεσιν
ἀπὸ τῶν καθ' ἓνα, καὶ διὰ τοῦτο ὅσα πολιτειῶν εἶδη,
τοσαῦτα ἡθῶν εἶδη, ὡς τὰς πολιτείας ἀπὸ τῶν ἡθῶν 20

9 Demosthenes or. XXIII 133 p 664, 11 τὸν Θραῖκα ἰσχυρὸν
ἐφ' ὑμᾶς αὐτοὺς κατεσκευακέναι cf 117 p 659, 14 πρὸς τοῦτον
τὸν Θραῖκα 11 Plato rei publ. IV p 435^a—436^a

1 ποῖόν τι] κοινὸν τὸ libri | ἔθος P Ma: corr G 3 διπλοῦς
καὶ] διπλοῦσαι (αι comp) P διπλῶσαι a διπλοῦς MG: corr
Sylburgius 5 καὶ αἰσθανόμενοι libri | fort προσώπων | τὰ ἔθνη
(v sscr m ant) P om G τὰ ἔθνη dicere debebat 6 τὰς Gs:
τῆς P Ma an <αἰτίαν> τῆς? 7 ἔθνεσι a 8 [β]λασφημίας
cum ras P | λαμβάνονται P Ma: corr G 9 οὐκ] fort οὐν
14 τοὺς πρὸς τὴν a 15 τὴν om G 16 ἄλλους ci Syl-
burgius | πρὸς θυμόν Schottus 18 ἔθνη ex ἔθνη corr M² |
ἐμφύεσθαι ci Sylburgius | τοὺς τόπους libri: corr Sylburgius et
Schottus 19 καθεῖνα P

τά τε ἦθη ἀπὸ τῶν πολιτῶν γιγνόμενα. ὁρῶμεν οὖν ἀπὸ ἔθνους· διπλοῦν δὲ τὸ ἔθνος, Ἑλλήν ἢ βάρβαρος. μετὰ τὸ κοινὸν ἐρχόμεθα ἐπὶ τὸ ἴδιον· Ἀθηναῖος ἢ Λάκων ἢ Βοιωτὸς ἢ Ἴων, ἢ Σκύθης ἢ Θραξ ἢ Κελτὸς
 5 ἢ | ἀπὸ Ἰβηρίας ἢ Αἰγύπτιος. Δεῖ οὖν συνελθεῖν τιν' 404
 ιδιότητα ἀπὸ γένους. <ὑπὸ> τὸ γένος ἐστὶ τὰ τῆς συγγενείας ὀνόματα· πατὴρ βάρβαρος, καὶ βάρβαρος Κελτὸς, καὶ βάρβαρος Σκύθης· καὶ πατὴρ Ἑλλήν· καὶ Ἑλλήν πατὴρ Λακεδαιμόνιος, καὶ ὅδε πατὴρ Ἀθηναῖος.
 6 Δεῖ προσελθεῖν τούτοις καὶ ἡλικίαν, καὶ τὰ τέσσαρα
 11 ἔν γενέσθαι· πατὴρ, βάρβαρος, Σκύθης, νέος. οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ ἦθη διασφύζονται νέοι καὶ πατέρες ὄντες καὶ πρεσβῦται γενόμενοι, ἀλλὰ γίνεται τὰ μὲν τῶν πρεσβυτέρων ἦθη μαλακώτερα, τὰ δὲ τῶν νεωτέρων ἀκμαι-
 15 ὄτερα. ὥς αὐτως καὶ εἰ ἀδελφὸν λέγοις, καὶ εἰ γυναικα λέγοις, καὶ εἰ ἄνδρα καὶ εἰ υἷόν. Ἐντεῦθεν τὸ οἰκεῖον ἦθος τῆς προαιρέσεως ἐξετάζεται· φιλόστοργος, ἀλλὰ τραχὺς, ἀλλὰ σκληρὸς, ἀλλὰ φιλάργυρος, ἀλλὰ ἀνειμένος. ἡ προαίρεσις συντρέχει παντὶ ἦθει.
 20 Εἴτα ἀπὸ τύχης· εὖ πράττων, κακῶς πράττων· οὐ γὰρ ταῦτα ἦθη ἐστίν, ἀλλὰ ἡ τύχη ῥυθμίζει. Εἴτα καὶ ἐπιτήδευσις· ἔστι γοῦν καὶ ἀπὸ ἐπιτηδευμάτων· οἱ 405
 στρατιῶται ἔχουσιν τι ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς, οἱ ἱατροὶ ἀπὸ τῆς ἱατρικῆς, οἱ ῥητορικοὶ ἀπὸ τῆς ῥητορικῆς, καὶ

1 εἶδη M | πολιτειῶν libri: corr Diehlius | γιγνόμενα P: γιν- MGA | conicias ὁρῶμεν 2 ἀπὸ] ἀπὸ τοῦ G 3 ἐρχόμεθα P: corr MGA 5 ἢ (ante Αἰγ.)] καὶ Mh | συνελθεῖν τινι. εἴτα ἀπὸ libri 6 ὅπο inserui 9 ὅδε] ὁ libri del Sylburgius 10 et 12 τὰ om G 13 πρεσβύται P 14 νεωτέρων P 15 ὥς αὐτως P | λέγεις hic et u 16 M 16 ἐντεῦθεν] ἐνταῦθα libri 17 ἦθος] πάθος libri 18 τραχὺς P: ταχύς MGA 21 ταῦτα PMG: ταῦτα a 23 ἔχουσιν a 24 ῥητορικοὶ P, G: ῥήτορες Ma

οἱ γεωργοὶ ἀπὸ τῆς γεωργικῆς. εὐρήσεις τὸν ἱατρὸν
 διαλεγόμενον λέγοντα· 'δεῖ τοῦτο ἐκκαθαῖραι', 'ἐκτεμεῖν
 αὐτό'. εὐρήσεις τὸν μουσικὸν λέγοντα· 'παρὰ μέλος
 λέγεις', 'οὐ συνάδει τὰ λεγόμενα'. παρὰ τῷ Πλάτῳ
 ὁ Δημόδοκος λέγει πρὸς Σωκράτην· 'ἐμοὶ γάρ, ὦ Σώ- 5
 κρατες, ἡ τούτου τοῦ παιδὸς εἴτε φυτεῖαν εἴτε παιδο-
 ποιῖαν χρὴ φάναι'. τοῦτο δὲ οὐ χρὴ νομίζειν ὅτι με-
 γάλῃ τῇ φωνῇ χρῆται ὁ Πλάτων, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Δημό-
 δοκος ἐργατικός καὶ γεωργικός, φωνὰς ἀφίησι τῆς
 τέχνης. 10

Ταῦτα τὰ ἐπὶ εἶδη ἐν γενέσθαι δεῖ. οὕτως εὐρή- 7
 σεις καθ' ἕναστον ὄνμα ὑποθέσεως προβαλλομένης
 ἡθῶν συναγωγὰς. πένης καὶ πλούσιος ἐχθροὶ ἐκ πολι-
 τείας· εὐρήσεις ἐν τῷ πένητι ἦθος, ἐν τῷ πλούσιῳ
 106 ἦθος, | ἐν τοῖς ἐχθροῖς ἦθος, ἐν τῷ ἐκ πολιτείας 15
 ἦθος· οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ ἐστὶν ἐχθρὰ ἐξ ἰδιωτικῶν πραγ-
 μάτων καὶ ἐκ πολιτικῶν, ἀλλ' ἕξεις τὸ φρόνημα
 ἑκατέρου ἀξιοῦντος διαλέγεσθαι τῷ δήμῳ. εἴτα εἰ
 πατήρ ἐστὶν αὐτῶν τις ἢ οὐ πατήρ. εἴτα πόλεμος
 κατέλαβεν, εἴτα κατὰ τὸν πόλεμον ἀριστεία ἢ πταῖσμα· 20
 εἴτα αἰτήσεις καὶ κρίσεις. εὐρήσεις καθ' ἕναστον ὄνομα
 τῆς πλοκῆς ἐν ταῖς ὑποθέσεσιν γένεσιν ἡθους ἀναγ-
 καίου. καὶ οὗτός ἐστιν ὁ διαιρετικὸς τῶν ἡθῶν ἀκρι-
 βής, ὁ μὴτὲν ἦθος παραλιπών. ἂν γὰρ τὸν μὲν πατέρα

5 [Plato] Theagis p 121° 19—21 cf Calpurnius decl.
 27—29 Quintilianus decl. 304

2 ἐκκαθαῖραι PMGa 5 δημοδόκος PMGa 6 ἢ ἡ libri
 7 φάναι P 8 δημοδόκος PM δημοδόκος G 9 γεωργικός
 PMG: γεωργός a 11 εἶδη] ἡδη libri ἡδη Sylburgius
 12 καθέναστον P 17 ἀλλ' ἕξεις libri: fort ἀλλ' ἄλλως ἕξει
 20 κατὰ] μετὰ PGa om M | ἀριστεία PMG: ἀριστεία a
 22 ἐν] ἐν ἐν libri: corr Schottus | ἀποθέσει a

δείξης, τὸν δὲ πολιτικὸν μὴ δείξης, ἢ τὸν μὲν πολιτικὸν
 δείξης, τὸν δὲ πατέρα μὴ δείξης· ἢ πάλιν ἂν μὲν τὸν
 πατέρα δείξης, τὸν δὲ στρατηγὸν μὴ δείξης, ἂν τὸν
 μὲν ἡριστευκότα δείξης, τὸν δὲ λιπόντα τὴν τάξιν μὴ
 5 δείξης· ἂν μὴ δείξης κατὰ τύχας καὶ προαιρέσεις καὶ
 γένη καὶ ἔθνη τὰς διαφορὰς τῶν ἡθῶν καὶ <καθ'>
 ὅσα ἄλλα ἡριθμήσαμεν, οὐ πληροῖς τὸ ἥθος. πάντα
 γὰρ ταῦτα, ὅσα ἡριθμήσαμεν, | καλεῖται μὲν εἶδη, 407
 γίνεται δὲ ἥθος. ἢ γὰρ τέχνη τῆς διαιρέσεως, ὥς
 10 φησὶν ὁ Πλάτων, 'διαιρέσεις καὶ συναγωγαί', δείξει
 τὰ εἶδη πόσα ἐστὶν καὶ πόσας ἔχει τομάς, καὶ πάντα
 συναγαγεῖν εἰς ταῦτόν. τοῦτο γὰρ ἐστὶ διαιρέσεως
 τέχνη· ἐν πολλὰ, πολλὰ ἔν. ἔχομεν τὸ ἥθος, ἐρχόμεθα
 ἐπὶ τὴν γνώμην.

8 Ἡ γνώμη τριπλῆν ἐξέτασιν ἔχει· μὴ περιττά, μὴ
 16 ἐλλείποντα, μὴ ἐναντία. τὰ περιττά φλυαρία, τὰ ἐλ-
 λείποντα ἀσθενῆ, τὰ ἐναντία κίνδυνος. Ὅμηρος ταῦτα
 ἐπεσημύνατο·

Θερσίτης δ' ἔτι μούνος ἀμετροεπὴς ἐκολῶ·
 20 <τίς> τῆς ἀκαίρου περιττότητος ἢ αἰτία; ἐὰν γοῦν τοῦ
 Θερσίτου παρέλθῃς δύο ἔπη, Νέστορος γίνεται δημηγορία.
 τὰ δὲ δύο ἔπη τίνα ἐστίν; * * * Ὅμηρός σοι λέγει·

10 Plato Phaedri p 265^d—266^b 19 Homerus B 212

5 προδιαίρεσεις libri: corr Sylburgius 6 καὶ ὅσα libri:
 καθ' inserui 8 εἶδη] ἥθη libri cf u 11 p 381, 11 11 τὰ
 ἥθη P: corr MG^a a | ἐστὶ a 12 ταῦτό s 13 τέχνης a | ἐρχώ-
 μεθα a 15 τριπλῆν P | ἔχει τὴν ἐξέτ. G | μὴ δὲ λείποντα a
 17 ἀσθενεία ci Diehlius 19 δέ τι et ἐκολούα M 20 τίς
 interposui 21 παρέλθῃς M. fort περιέλθῃς | γίνεται om Ga
 22 hiatum notavi: intercidit B 231 ὅν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω κτλ.
 et 238 cum sententia interrogatiua

ἀλλ' ὃ τί οἱ εἶσατο γελοῖον Ἀργείοισιν |

408 ἔμμεναι·

ὅτι οὖν τῶν λεγομένων γελοῖόν ἐστιν, ἀλαζονευομένου
ἐκείνου ἐπὶ τῇ δυνάμει τοῦ σώματος καὶ τῇ ἀρετῇ καὶ
ὑβρίζοντος ἐν τῇ παρρησίᾳ τῇ ἀκράτῳ. ταῦτα ἂν περιέ- 5
λῃς, τὰ λοιπὰ ἰσχυρά ἐστιν. τοῦτο καὶ ἡ Ὀμήρου τέχνη.
ἐπειδὴ γὰρ ἑώρα τὸ στρατόπεδον ἀγανακτοῦντας ὑπὲρ
Ἀχιλλέως πρὸς Ἀγαμέμνονα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ προ-
θύμως ἔχοντας συμμαχεῖν, ἀλλ' ἀπαλλακτικῶς ἐπὶ τῶν
πατρίδων, ἠθέλησεν λῦσαι τὰ ὑπὲρ Ἀχιλλέως δίκαια. 10
ἀνέστησεν οὖν αὐτῷ συνήγορον ἐπίφθονον, γελοῖον,
ἵν' ἐν τῇ τοῦ συνηγόρου κακίᾳ ἀφανισθῇ τὸ δίκαιον
τοῦ πράγματος·

ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆι μάλιστ' ἦν ἡδ' Ὀδυσῆι.

τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότε αὖ Ἀγαμέμνονι δίφ 15

ὀξέα κεκληγῶς λέγ' ὀνειδέα.

τί οὖν ἐστι τὸ θρασὺ αὐτοῦ καὶ ἡ περιττότης τοῦ
ἡθους, καὶ ἡ ἀκαιρία τίς; |

409

τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ

ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ. 20

εἰ μὴ γελοῖος ἦν οὗτος καὶ ἄξιος μίσους, ἦν ἰσχυρὰ
τὰ λεγόμενα ὑπὲρ Ἀχιλλέως. διὰ τοῦτο καὶ γέλως τοῖς
Ἑλλήσι γίνεται, καὶ ἐκ τοῦ γέλωτος διάλυσις τῆς
σπουδῆς τῆς εἰς τὰς πατρίδας. ἀπὸ γὰρ ἐκείνης τῆς
σκυθρωπότητος ἢ μεταβολῇ διὰ τὸ γενόμενον παρῆσθεν 25

1 Homerus B 215 14 B 220—222 19 B 222—223

1 ἄλλοτι PM | οἰήσεται M | γελοῖον PG: γελῆιον M γελώ-
ιον a 3 ὅτι οὖν] ὅτι Pa ὅτι τοι M 6 ἐστι a 10 ἠθέλησε a
11 οὖν del G³ 15 τὼ P: τῷ MG, a | αὖ PMGa: αὐτ' s
cum plerisque Homeri exemplis 19 ἄρ P ut Venetus A
21 ἦν οὗτος PMG: om a 25 γενόμενον] an γελοῖον?

εἰρηναίαν τὴν ψυχὴν. ὥστε ἤδη μάθημα μανθάνομεν μέγα καὶ λαμπρόν, μὴ ἐν τῷ πλήθει τῶν λεγομένων ἡγεῖσθαι τὴν ἀρετὴν τῆς ῥητορικῆς. τὰ ἐλλείποντα πῶς; οὕτω πῶς εἶπεν περὶ τοῦ Μενελάου·

- 5 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ οὐ πολὺμνθος. τὸ γὰρ 'παῦρα μὲν' τοιοῦτόν ἐστιν οἶον οὐκ ἐντελῶς | τῷ ἀγῶνι. τὸ δὲ μὴ ἐναντία, ὅπερ καὶ Ἰσοκράτης 410 ἐπῆνεσεν, δικανικοῦ λόγου, ὡς δεῖ ἔχειν, καὶ ἐπιδεικτικοῦ διαίρεσιν λέγων, ὅτι δεῖ 'τοὺς μὲν ἔχειν ἀσφαλῶς, 10 τοὺς δὲ ἐπιδεικτικῶς', καὶ Ὅμηρος δὲ εἶπεν

ὃ δ' ἀσφαλῶς ἀγορεύει·

- τοῦτο δέ ἐστι τὸ διὰ τῶν ὁμολογουμένων οὐ περὶ τῶν ὁμολογουμένων ἀμφισβητήσιμα λέγειν, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀποδείξει τῶν ὁμολογουμένων ἀμφισβητούμενον λύειν 15 δυνάμενον. τοῦτο καὶ Ξενοφῶν καὶ Πλάτων λέγουσιν περὶ Σωκράτους, ὅτι διὰ τῶν ὁμολογουμένων ἐπορεύετο, ἐπεὶ διδάσκειν ἐβούλετο. Γίνεται οὖν ταῦτα τρία ἀριθμῶ· μὴ περιττά, μὴ ἐλλείποντα, μὴ ἐναντία. κάλεσον αὐτὰ δυνὸν ὀνόμασιν μέτρον καὶ ἀσφάλειαν. 20 τῷ γὰρ μὴ περιττά μηδὲ ἐλλείποντα μέτρου ὄνομα, τῷ δὲ μὴ ἐναντία ἀσφαλείας.
- 9 Τρίτος ἡμῖν στόλος ἐστὶ τοῦ λόγου ἐπὶ τὴν τέχνην· εἵπομεν γὰρ ἤδη περὶ ἡθους καὶ γνώμης. πρῶτον

5 Homerus Γ 214 9 Isocrates or IV 11 11 Homerus Θ 171

2 τῶν om a 4 οὕτω πῶς P | εἶπε a | μενέλεω M 6 ἐν-
τελῶς τῷ ἀγῶνι fortasse lacuna effecit ut obscura sint
8 ἐπῆνεσε a | ὡς δεῖ ἔχειν abesse poterant 9 τοὺς μὲν etiam a:
τὸν μὲν s 10 τὸν δὲ a | εἶπε a 12 οὐ PM: ὁ a om G
13 λέγων PMa: corr G 14 fort <τὸ> ἀμφισβ. 15 δυνάμενον
PGa δύνανται M: δυνάμενος s | λέγουσι a 18 ἀριθμῶ] ἀκαίρως
libri εὐκαίρως Schottus 20 τὸ γὰρ—21 τὸ δὲ libri 22 τὴν
om a 23 εἵπομεν a | πρῶτον· νῦν δὲ τὴν G

411 τὴν | ὑπόνοιαν, ἥ ἂν τις ἀμφισβητήσῃ, ἐκκαθάρωμεν.
 ἥ δ' ὑπόνοια τίς; οἴηθείη ἂν τις, εἰ περ μὴ περιττὰ
 λέγοι μὴτ' ἐλλείποντα μὴτ' ἐναντία, τεχνίτην αὐτὸν
 εἶναι. τί οὖν πλέον ἢ τέχνη ἐστὶ τῆς περὶ τὴν γνώ-
 μην ἀσφαλοῦς πραγματείας; πολὺ τὸ πλέον. ἡ μὲν 5
 γὰρ γνώμη τὸ τῷ πράγματι χρησίμων ἔχει τὸ εἰς ἀπό-
 δειξιν, ἡ τέχνη τὸ πιθανὸν τοῖς ἀκούουσιν. ὥσπερ ἐν
 ἱατρικῇ εἰ τις τὴν μὲν γνώμην λέγοι, τὸ δεῖν τεμεῖν
 ἢ τὸ δεῖν φαρμακοποσίᾳ χρῆσθαι, τὴν δὲ τέχνην λέγοι
 τὸ κρύψαι τὸν σίδηρον, τὸ φάρμακον ἐν τοῖς γλυκέσι 10
 καὶ τοῖς συντρόφοις σιτίοις παρέχειν. αὕτη ἡ τέχνη
 μετὰ τὴν γνώμην ἐστίν. πῶς <δ> ἂν συναγάγοις ἥθος
 καὶ τὴν γνώμην τέχνη; * * *

* * * * *

ὥς δ' ὅταν ὠδίνουσαν ἔξη βέλος ὀξὺ γυναικα 15
 δριμύ, τό τε προιεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθνιαι·
 δεύτερον·

Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι.

τρίτον [τέταρτον] ἐστὶ δι' οὗ ἐπανέρχεται ἐπὶ τὸ πρῶτον |

412 ὥς ὀξεῖ' ὀδύναι δύνων μένος Ἀτρεΐδαο. 20
 οὕτω καὶ Θουκυδίδης· ἓκ δὲ τεκμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρο-

15 Homerus A 269—270 (Ὁμήρου Ἰλιάδος λ στίχος cēθ
 schol P) 18 A 271 20 A 272 21 Thucydides I 1 extr

1 η P ἡ M¹G ἡ a εἰ s: corr M² 2 εἶπε P, a εἶπεν G
 εἶτε M εἰπεῖν s 3 τεχνίτην αὐτὸν εἰ τὴν αὐτὸν P τεχνίτην
 αὐτὸν· εἰ τὸν αὐτὸν a: cum M (qui τεχνίτην reliquit) et G
 falso iterata deleui 7 ἡ δὲ τέχνη s 8 et 9 λέγει G

12 ἐστὶ a | δ' inserui | συναγάγῃς P, Ma συναγάγει G
 13 τὴν deleuerim | hiatum Schottus notauit eumque satis
 amplum. nam cum hic tertia pars nondum absoluta sit, in
 proximis iam quartae partis membrum tertium (cf p 387, 12 s)
 tractatur 16 δριμύ· P cum productionis nota cf p 356, 9

18 ὀδύνας MG ὠδύνας a 19 τέταρτον deleui | ἐστίνου P
 ἐστίν οὐ a ἐστίν οὐκ M ἐστίν δ G

τατον σκοποῦντί μοι πιστεῦσαι ξυμβαίνει, οὐ μέγала
 νομίζω γενέσθαι'. εἶτα τὸ τεκμήριον πόσα ἔχει ὀνό-
 ματα; τεκμήριον, μαρτύριον, σημεῖον, παράδειγμα.
 προβάς ἐρεῖ· 'μαρτύριον [σημεῖον] δέ· Δήλου γὰρ
 5 καθαιρομένης ὑπὸ Ἀθηναίων'. πάλιν προελθὼν ἐρεῖ·
 'καὶ παράδειγμα τόδε τοῦ λόγου οὐκ ἐλάχιστόν ἐστιν'.
 καὶ πάλιν προελθὼν· 'σημεῖον δ' ἐστὶν ταῦτα τῆς Ἑλ-
 λάδος ἔτι οὕτω νεμόμενα'. καὶ ὅταν πᾶν εἴπῃ, ἐπὶ τὸ
 πρῶτον πάλιν, ἐπὶ τὸ δεύτερον· καὶ ὅλως ἡ χρεια τὸν
 10 ἀριθμὸν ἀνακαλέσεται. τοῦτο τὸ πολλοστῶς ἐστὶν εἰπεῖν.
 ἔπεται τούτῳ τὸ ποικίλως. διαφέρει δὲ τὸ ποικίλως
 10 τοῦ πολλοστῶς, τὸ τῶν ἰδεῶν | τῆς λέξεως. ἔστι δ' 413
 εὐφορία κατὰ κρίσεις φανύλων ὀνομάτων· τοῦτο δικανι-
 κὸν ὄνομα, τοῦτο ἱστορικόν, τοῦτο διαλεκτικόν, τοῦτο
 15 κωμικόν. καὶ πάλιν μετὰ τὰς ἰδέας τοὺς ἄνδρας
 ἐπανελθεῖν· κωμικὸν τοῦτο Ἀριστοφάνειον, κωμικὸν
 τοῦτο Κρατίνειον, τοῦτο Εὐπολίδειον, τοῦτο Μενάν-
 δρου· εἶτα δικανικὸν τοῦτο Ἀνσίειον, τοῦτο Δημο-
 σθενικόν, Αἰσχίνῃ πρεπωδέστερον τοῦτο ὄνομα, Ἀντι-
 20 φῶντι τοῦτο σύνηθες μᾶλλον. τοῦτο τὸ ποικίλως ἐστίν.

4 Thucydides I 8 6 idem I 2, 6 7 idem I 6, 1

2 εἶτα P contra consuetudinem 3 [πα]ράδειγμα cum
 ras P 4 μαρτύριον· σημεῖον δέ· libri: corr Schottus
 5 προελθὼν: memoria scriptorem fallit 6 ἐστὶ a 7 δ' ἐστὶν P
 δ' ἐστὶ MG δέ ἐστὶ a 8 fort πάντα sc τὰ ὀνόματα 9 πρῶ-
 τον, πάλιν ἐπὶ edebant 10 πολλ[ο]στῶς cum ras (ex ω?) P
 12 πολλοστοῦ libri: corr Sylburgius | τὸ] τῷ P, rell | τῷ
 τῶν ἰδεῶν. τῆς uolgabatur inde a s | λέξεως ἐστὶ διαφορία PM a
 λέξεως ἐστὶ διαφορά G 13 καὶ κρίσεις PG καὶ (iterat M)
 κρίσεις Ma | fort <καλῶν καὶ> φανύλων 15 τὰς om G 16 κω-
 μικόν· τοῦτο P 17 εὐπολίδειον PG εὐπολίδειον M: εὐπωλίδειον,
 τοῦτο εὐριπίδειον a | μενάνδρειον G 18 λύσειον PMG λύσειον a
 20 τοῦτο ante σύνηθες om G | ἐστὶ a

Αὕτη ἐστὶν ἡ θεωρία, καθ' ἣν ἐξετάζεται <κατὰ>
 βυβλίων ἀκροάσεις πᾶς λόγος μετὰ ἀσφαλείας πορευο-
 μένης τῆς ἐξετάσεως. ζητήσεις γὰρ τί ὠφελεῖ ἢ βλάπτει
 τὰ ἀνεγνωσμένα ἢ εἰρημένα ἢ ἡκουσμένα εἰς ἡθος,
 γνώμην, τέχνην, λέξιν. τὸ ἡθος διπλοῦν, κοινὸν καὶ | 5
 414 ἴδιον. κοινὸν μὲν τὸ εἰς ἀρετὴν προτρέπον καὶ κακίας
 ἀποτρέπον· ἴδιον δὲ τὸ προσήκοντας καὶ πρέποντας
 τοὺς λόγους τῷ τε λέγοντι καὶ τοῖς ἀκούουσι καὶ περὶ
 ὧν ὁ λόγος καὶ πρὸς οὓς ὁ λόγος παρέχεσθαι· γίνεται
 δὲ τοῦτο ἐν τοῖς ἀριθμοῖς οἷς εἵπομεν, τοῖς ἑπτά. εἶτα 10
 ἡ γνώμη μέτρῳ καὶ ἀσφαλείᾳ ἐπὶ τῶν τριῶν ἀριθμῶν.
 εἶτα ἡ τέχνη, ἡ κρᾶσις ἡθῶν καὶ πραγμάτων. εἶτα ἡ
 λέξις, τὸ σαφῶς, τὸ καθαρῶς, τὸ πολλοστῶς, τὸ ποικί-
 λως. οὗτος ὁ περὶ <τῆς> τῶν λόγων ἐξετάσεως λόγος.

1 κατὰ inserui 2 βυβλίων P: βιβλίων reliqui | ἀκροάσεις.
 PM, a ἀκροάσεις G ἀκροάσει s 6 ἀρετὴν τρέπον, κακίας M
 8 τῷ τε P, M: τῷ Ga 10 prius τοῖς om G | οἱ M
 13 τὸ καθαρῶς PMG: καὶ καθ. a | τὸ ποικίλως PMG: καὶ
 ποικ. a 14 οὗτος — λόγος litteris maiusculis P tamquam
 titulum nouo uersu inscribit M sequenti eclogae de scriptoribus
 antiquis (supra p 202—214) | τῆς τῶν M²: τῶν PM¹Ga | sub-
 scripsit manus s XV in P οὗτος ὁ περὶ τῆς τῶν λόγων ἐξετά-
 σεως λόγος.

INDICES

COMPOSVIT LVDOVICVS BIELER

A. INDEX NOMINVM

Indicem ad Dionysii Halicarnasei opuscula ea ratione composui, ut nomina propria admitterem primum in scriptis Dionysii integris tradita, deinde in fragmentis deperditorum fragmentorumque testimoniis Graecis, quae in his libellis typis maioribus expressa sunt; e Latinis Graeca tantum nomina adieci siglo 'cf.' addito. Ad cetera autem sigla quod adtinet, numeri uncinis angulatis < > inclusi nomina e coniectura inserta indicant, uncinis biangulis [] inclusi nomina tradita ab editoribus eiecta, uncini autem rotundi () nomen explicandi causa additum significant esse. Discrepantias dialecti denique aut orthographiae velut *Συρακόσιοι* — *Συρακούσιοι*, *Χερρόνησος* — *Χερώνησος* eo modo distinxi, ut in capite unius cuiusque lemmatis alteram formam alteri adponerem uncinis inclusam numerisque ad eam referentibus adderem asteriscum *; mendosis autem nominum formis, quae in epitoma libri de compositione verborum nonnullae exstant, crucem † adposui.

Numeri Romani I II ad prius et posterius huius editionis volumen pertinent, Arabici ad paginas versusque.

<i>A</i>	
<i>Ἀγάθαρχος</i> I 366 24	317 22 327 20 328 16 331 5
<i>Ἀγαθοκλῆς</i> I 309 24 <i>Ἀγαθοκλέα</i>	332 22 349 11 <i>Ἀγαμέμνονι</i> II
I 21 19	310 21 313 21 314 20 315 11. 15
<i>Ἀγάθων</i> poeta tragicus: <i>Ἀγάθωνος</i> II 335 12 <i>Ἀγάθωνα</i> II	316 25 317 6. 8 318 1 326 22
335 7. 14. 19 ὁ <i>Ἀγάθων</i> II 335 8	327 2 336 20 338 18 383 15
<i>Ἀγάθωνες</i> I 185 21	<i>Ἀγαμέμνονα</i> II 214 11 316 5
<i>Ἀγάθωνες</i> alii: <i>Ἀγάθων</i> I 318 23	317 1. 9 318 18 320 15 325 14
<i>Ἀγάθωνος</i> I 304 16 <i>Ἀγάθωνι</i>	327 1. 6 336 17 337 15. 18. 19
I 318 22	339 21 383 8 <i>Ἀγάμεμνον</i> II
<i>Ἀγαμέμνων</i> II 313 2. 22 315 24	313 18 333 3
317 20 318 4 319 19 320 1 322 1	<i>Ἀγασικλῆς</i> : <i>Ἀγασικλέους</i> I 311 19
325 14 326 19 327 22 328 14. 25	<i>Ἀγησίλαος</i> : <i>Ἀγησίλαου</i> II 348 1
329 8 330 18 331 11. 15 333 8.	<i>Ἀγνόθεος</i> : <i>Ἀγνόθεον</i> I 102 1
14. 22 334 4 337 26 339 13 340 11	103 15 111 20
<i>Ἀγαμέμνωνος</i> II 311 8 315 19	<i>Ἀγνωδίας</i> v. <i>Γνωδίας</i>
	<i>Ἀγχισης</i> : <i>Ἀγχιση</i> II 265 5
	<i>Ἄδμητος</i> II 264 12
	<i>Ἀδρία</i> : <i>Ἀδρίαν</i> I 44 1

Ἀθηνᾶ (**Ἀθήνη*, ***Ἀθηναίη*) *II
 138 20 *194 14 259 4 321 23
 **333 17 *Ἀθηνᾶς* I 190 8 192 3
 II 259 1 267 9 *Ἀθηνᾶ* II 19 19
 149 22 285 12 *Ἀθηνᾶν* II 321 23
 — *νῆ τὴν Ἀθηνᾶν* I 312 6
Ἀθηνάδης: *Ἀθηνάδῃ* I 320 13
Ἀθήναι (**Ἀἶναι*): *Ἀθηνῶν* I
 246 11 314 12 *Ἀθήναις* I 349 12
 350 3 397 13. 23 *II 99 10 *104 16
 180 17 *Ἀθήνας* I 8 14 222 1
 262 16 263 6 268 9 299 17
 300 17 345 7. 19 346 17 347 4
 — *Ἀθήναζε* I 11 6 99 15 267 14
 268 2 *Ἀθήνηθε(ν)* I 301 6 315
 9. 15 338 20 *Ἀθήνησι(ν)* I 8
 8. 17 · 11 4 48 23 54 3 55 18
 97 17 262 13 309 20 410 21
Ἀθηναίη v. *Ἀθηνᾶ*
Ἀθηναίος I 93 4 388 19 394 20
 II 108 18 183 1 379 1 380 3
Ἀθηναίω I 407 7 429 2 *Ἀθη-*
ναίων I 50 8 118 11 120 19 390 11
 391 21 392 12. 24 394 1 407 12
 II 234 24 *Ἀθηναῖοι* I 8 7 21 5
 52 8 177 7 199 11 207 14 224 20
 267 14 268 3 310 9 332 17
 338 24 339 22 340 13 343 13. 20
 345 15. 22 346 8 348 6. 9. 13
 350 23 351 9 357 15 367 2
 368 20 386 7 387 7 406 9
 427 13 430 3 II 235 2 303 12
Ἀθηναίων I 8 4 23 24 43 10 49 9
 54 9 56 2 68 10 99 12 101 4
 115 12 116 13 127 8 152 2
 197 7 268 12 272 14 274 1. 15
 293 22 300 7 320 4. 16 337 7. 8
 338 18 339 13 340 19 341 22
 343 10. 19 344 20 345 2 346 20
 350 15 351 6. 11 352 9 354 7. 24
 366 11. 14 369 23 386 4 388 12. 14
 390 17 393 14 395 13 396 4 20
 398 18 399 1. 8 404 11 405 3
 430 2. 18 431 5 432 21 433 20
 II 106 19 109 9. 16 130 10
 182 7 183 11. 16 235 19 241 13

301 12 305 10. 13 343 6 347 4. 6
 386 5 *Ἀθηναίους* I 50 6 65 9
 198 18 218 2 260 17 269 17
 272 15 273 1 276 1 302 13
 339 18 344 4 345 12 352 1
 366 21 368 12 369 8 370 18
 385 16 386 20 391 18 394 14
 397 24 401 16 428 12. 13 II 304 12
Ἀθηναίους I 8 11 64 4 76 16
 221 18 260 19 261 11. 15 270 21
 271 3 272 11 300 8 337 5
 339 5. 20 352 19 369 1 370 4
 373 19 387 3. 12 396 2. 17 413 17
 426 17 427 11 429 3 II 348 16
 (ᾧ) (*ἄνδρες*) *Ἀθηναῖοι* I 49 14
 50 3 52 22 109 8 132 19 144 15
 145 14 147 3. 17 149 20 157 7
 159 7. 11 160 9 172 14. 18 200 9
 225 11 253 fr. 2 261 19. 20
 269 15. 21 270 3. 7. 14. 18 271 1. 6
 311 15. 17. 18 397 15 414 14. 17
 415 10 II 78 3 123 7 126 20
 127 3 189 27 191 7. 10 302 18
 303 2 — v. *Θουκυδίδης* I 354 23
 II 106 18 182 6 *Ἰσοκράτης* I
 54 2 132 9 *Κηφισόδωρος* I 86 3
 288 3 *Πολυκράτης* I 123 2
Ἀθήναιος cf. II 249 3
Ἀθήνη v. *Ἀθηνᾶ*
Ἀθμονεῖς: *Ἀθμονεῦσι* I 314 5
Αἰακός: *Αἰακόν* II 279 1
Αἶας ὁ *Τελαμώνιος*: *Αἶας* II
 352 12 *Αἰαντος* II 351 4 *Αἰαντα*
 II 268 19 278 25 *Αἶαν* II 353 1
Αἰεσταῖοι: *Αἰεσταίων* I 405 9
Αἰγίνα II 278 25 *Αἰγίνης* I 348 13
Αἰγιναν I 348 15
Αἰγινῆται: *Αἰγινητῶν* I 345 14
Αἰγινήτας I 345 5. 17 348 12
Αἰγύπτιος, ὁ II 380 5 *Αἰγύπτιον*
 II 378 2
 — *Αἰγύπτιος*: *Αἰγυπτίων διηγη-*
μάτων II 237 20
Αἰγυπτος: *Αἰγυπτον* II 379 15
Ἄιδης: ἐν *Ἄιδου* II 246 17 εἰς
Ἄιδου II 282 4

Αἴλιος (Κόιντος Αἴλιος Τουβέρων): *Αἴλιον Τουβέρωνα* I 421 13 ὦ Κόιντε Αἴλιε Τουβέρων I 325 5 418 20
Αἰνείας: *Αἰνείον* II 265 6
Αἰνιᾶνες: *Αἰνιάνων* I 273 19
Αἰόλος drama Euripidis: *Αἰόλω* II 345 13
Αἰσχίνης I 7 18 206 8 247 23 249 23 250 4. 12 251 7 254 fr. 4 II 299 20. 22 301 7 *Αἰσχίνου* I 124 9 159 6 270 8 II 154 20 300 13 *Αἰσχίνῃ* I 311 12 II 34 7 386 19 *Αἰσχίνῃν* (**Αἰσχίνῃ*) I 249 4 259 8 278 8 *297 6 II 300 16 *Αἰσχίνῃ* I 200 17 II 306 10
— *Αἰσχίνειος* i. e. λόγος II 212 18
Αἰσχύλος poeta II 98 10 180 11 206 2 *Αἰσχύλου* I 213 15 *Αἰσχύλον* II 282 4
Αἰσχύλος alius: *Αἰσχύλω* I 319 1
Αἰτωλικός oratio Dinarcho falso adscripta I 315 7
Αἰτωλοί I 315 7 *Αἰτωλῶν* I 273 19 *Αἰτωλούς* I 315 9 337 11
Ἀκουσίλαος, ὁ Ἀργεῖος I 330 17
Ἀλαϊεύς v. *Θεόφραστος* I 272 20
Ἀλέξανδρος Priami filius: *Ἀλέξανδρον* II 376 1
Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών: *Ἀλέξανδρος* I 276 21 II 80 8 *Ἀλεξάνδρον* I 3 13 263 5. 8 278 21 299 22 *Ἀλεξάνδρω* I 316 16 II 81 6 *Ἀλεξάνδρον* I 185 11 251 4 291 12 II 81 4
Ἀλέξης: *Ἀλέξιδος* I 44 12 *Ἀλέξειδι* I 43 16
Ἄλεος: *Ἄλεον* II 140 8
Ἀλικαρνασσεύς: *Ἀλικαρνασέα* i. e. Dionysium I 292 5 — v. *Διονύσιος* I 253 fr. 1 291 2 295 4 II 250 13 Ἡρόδοτος I 331 18
Ἀλκαῖος II 121 16 189 12 *Ἀλκαίων* II 205 16 *Ἀλκαίων* II 85 13 174 17

Ἀλκαμένης: *Ἀλκαμένους* I 237 23
Ἀλκηστις: *Ἀλκηστιν* II 264 13
Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου: *Ἀλκιβιάδης* II 335 6. 7. 11. 16 *Ἀλκιβιάδου* I 335 5 ὦ Ἀλκιβιάδη II 335 16
Ἀλκιβιάδης alius I 154 20
Ἀλκιδάμας I 259 4 *Ἀλκιδάμαντα* I 121 24
Ἀλκισθένης: *Ἀλκισθένην* I 21 4
Ἀλκμαίων: *Ἀλκμαίωνι* I 278 3
Ἀλόννησος: *Ἀλοννήσου* I 148 6 157 6
Ἀλνάττης: *Ἀλνάττου* (**Ἀλνάττω*) II 18 10. 17 19 5 149 *16. 18
Ἄλως: *Ἄλως* II 18 11 18 19 6 149 17. 19
Ἀμβρακία: *Ἀμβρακίαν* I 246 19
Ἀμβρακιῶται v. *Ἀμπρακιῶται*
Ἀμεινοκλῆς ὁ Κορίνθιος II 354 13
Ἀμεινοκράτης: *Ἀμεινοκράτην* I 318 15
Ἀμμαῖος: *Ἀμμαῖω* I 257 1 421 3
Ἀμμαῖς I 3 6 236 9 252 14 258 17 259 14 438 1
Ἀμπρακία v. *Ἀμβρακία*
Ἀμπρακιῶται: *Ἀμπρακιωτῶν* I 337 15
Ἀμύντιχος: *Ἀμύντιχον* I 320 13
Ἀμφικτυονία: *Ἀμφικτυονίας* I 269 18
Ἀμφικτυονικός oratio Isocratis I 287 12
Ἀμφιλοχικός: *Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος* I 337 15
Ἀμφίπολις: *Ἀμφιπόλει* I 395 15 *Ἀμφίπολιν* I 342 20
Ἀνάβασις Xenophontis: *Ἀναβάσει* II 310 7 348 3. 8
Ἀνάκεια: *Ἀνακειῶν* I 150 15
Ἀνακρέων II 114 3 185 4 *Ἀνακρέοντα* I 217 16
Ἀναξαγόρας: *Ἀναξαγόρον* II 309 4 346 2 *Ἀναξαγόρα* II 309 3 346 1

Ἀναξικράτης I 310 13 Ἀναξικρά-
τους I 300 3. 12 301 24 303 20
Ἀναξιμένης ὁ Λαμψακηνός:
Ἀναξιμένης I 143 7 259 3
Ἀναξιμένην I 122 3
Ἀνδοκίδης: Ἀνδοκίδου I 9 15
283 4 Ἀνδοκίδην I 410 23
Ἀνδροκλείδης: Ἀνδροκλείδου I
98 21 100 1
Ἀνδρομένης: Ἀδρoμένους I
154 21 155 6
Ἀνδροτίων: Ἀνδροτίωνος I 260 11
Ἀνδροτίωνα (I 292 1)
Ἀντίγονος rex Macedoniae:
Ἀντίγονον I 300 5
Ἀντίγονος historicus: Ἀντί-
γονον II 21 3
περὶ ἀντιδόσεως oratio Isocra-
tis I 85 16
Ἀντικλῆς I 310 8 Ἀντικλέους
I 278 20
Ἀντίμαχος quidam Atheniensis
I 151 18 Ἀντίμαχον I 151 14. 17
Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος: Ἀντί-
μαχος II 98 9 180 9 204 15
Ἀντιόπη I 294 17
Ἀντισθένης: Ἀντισθένη I 410 25
Ἀντιφάτης I 310 18
Ἀντιφῶν ὁ Ῥαμνοῦσιος: Ἀντι-
φῶν I 122 23 123 5 143 6
II 98 11 180 12 Ἀντιφῶντος
II 36 21 156 11 Ἀντιφῶντι II
386 19 Ἀντιφῶντα I 259 2
410 24
Ἀπelliς: Ἀπελλοῦ I 307 19 329 19
Ἀπολλόδωρος archon Athenien-
sium I 309 25 Ἀπολλόδωρον
I 293 12 313 20
Ἀπολλόδωρος archon Athenien-
sium alius I 310 11
Ἀπολλόδωρος Acharnensis:
Ἀπολλόδωρον I 156 16 293 4
Ἀπόλλων II 61 3 168 16 256 16. 21
337 9 338 9 Ἀπόλλωνος I 316 21
II 64 14 170 5 259 9 338 23
Ἀπόλλωνι I 354 15 Ἀπόλλωνα

II 338 14 339 17 Ἀπολλων II
333 17 v. etiam Φοῖβος
Ἀπολλωνία: Ἀπολλωνίαν I 245 9
Ἀπολλώνιος ὁ Μόλων cf. II 249 4
Ἀπολογία oratio Aristogitonis
I 292 21
Ἀπολογία, Σωκράτους Platonis
opusculum II 305 9
Ἀπομνημονεύματα Xenophon-
tis: Ἀπομνημονεύμασιν II
347 16
Ἀρβηλα: Ἀρβήλοις I 276 21
Ἀργεῖοι II 325 21 Ἀργείων II
315 6 317 14 339 6 357 14
Ἀργεῖοισιν II 353 4 383 1 Ἀρ-
γείους I 51 17 — v. Ἀκουσίλαος
I 330 17
Ἄργος: Ἄργεος II 312 12 acc.
Ἄργος II 320 25 330 5
Ἄργος, Ἀμφιλοχικόν I 337 15
Ἄρειος cf. II 249 4
Ἄρειος: Ἀρεῖφ πάγῳ I 159 16
— Ἀρειοπαγитικός oratio Isocra-
tis: Ἀρειοπαγитικοῦ II 117 21
187 4 Ἀρειοπαγитικόν I 65 6
Ἄρης: Ἄρεως I 128 9 Ἀρεῖ II
214 14 Ἄρηα II 334 18 357 15
Ἀρισταγόρας ὁ Μιλήσιος: Ἀρι-
σταγόρα I 222 3
Ἀρισταῖος ὁ Προκοννησίος:
Ἀρισταίου I 359 15
Ἀριστείδης: Ἀριστείδου I 173 13
Ἀριστείδη II 275 4 Ἀριστείδην
II 268 22
Ἀριστιππος: Ἀριστιππον II 250 19
Ἀριστογείταν e Demosthenis
orationibus notus I 292 18
Ἀριστογείτονος I 251 1 291 9
(292 9) 312 16 (oratio Dinarchi
in Aristogitonem)
Ἀριστογείταν alius. Ἀριστογεί-
τονα I 112 23
Ἀριστόδημος archon Athenien-
sium I 261 4 309 25 Ἀριστο-
δήμον I 319 10 Ἀριστόδημον
I 261 10

Ἀριστόδημος alius: Ἀριστοδή-
 μων II 302 3
 Ἀριστόδικος pater Alexidis:
 Ἀριστοδίκων I 43 16
 Ἀριστόδικος frater Alexidis:
 Ἀριστοδίκων I 44 11
 Ἀριστοκλῆς: Ἀριστοκλέα I 308 9
 Ἀριστοκράτης: Ἀριστοκράτους I
 159 14 229 7 261 8 II 123 8
 126 16 127 18 190 1 191 17
 Ἀριστόνικος: Ἀριστονίκων I
 312 13
 Ἀριστόξενος II 49 2 162 1 Ἀρι-
 στόξενον I 233 9
 Ἀριστοτέλης I 85 20 262 8 265 17
 275 14 279 7 II 6 20 121 19
 189 15 226 11 Ἀριστοτέλους I
 258 3.10 259 12.15 262 5 268 17
 269 2 271 10 275 19 277 2. 6
 279 1 II 126 4. 11 Ἀριστοτέλει
 I 232 22 257 7 328 24 II 120 18
 Ἀριστοτέλη (*Ἀριστοτέλην) *I
 86 6 258 15 271 11 278 19
 *288 5 *II 211 1
 — Ἀριστοτέλειος: Ἀριστοτελεί-
 ος τέχναις I 276 13
 Ἀριστοφάνης poeta II 102 2
 140 19 Ἀριστοφάνην II 309 20
 — Ἀριστοφάνειος: Ἀριστοφά-
 νειον i. e. ὄνομα II 386 16
 — Ἀριστοφάνειον, τό: Ἀριστο-
 φανείου II 128 4 acc. Ἀριστο-
 φάνειον II 127 1 191 9. 19
 Ἀριστοφάνης archon Athenien-
 sium I 310 7
 Ἀριστοφῶν archon Athenien-
 sium I 310 7 Ἀριστοφῶντος I
 276 19
 Ἀριστοφῶν alius: Ἀριστοφῶν-
 τος I 318 3
 Ἀρίστων: Ἀρίστωνος II 133 12
 192 18 278 5
 Ἀρκάδες: Ἀρκάδων II 140 2
 Ἀρκαδία: Ἀρκαδία II 301 14
 Ἀρκεσίλαος II 67 16
 Ἄρμα II 67 20

Ἀρμόδιος: Ἀρμόδιον I 271 17
 Ἀρπάλεια: Ἀρπαλείων I 312 11
 Ἀρπαλος: Ἀρπαλον I 251 3 291 10
 316 16
 Ἀρταμένης: Ἀρταμένην I 308 9
 Ἀρταφέρους I 222 6
 Ἀρτεμης: Ἀρτεμιδι II 64 13 170 4
 Ἀρτεμίσιον: Ἀρτεμισίω I 200 14
 Ἀρχεβιάδης: Ἀρχεβιάδην I 104 7
 Ἀρχέστρατος: Ἀρχέστρατον I
 317 21
 Ἀρχεφῶν I 319 5 Ἀρχεφῶντος
 I 319 6
 Ἀρχίας I 269 17 310 1 Ἀρχίον
 I 313 7
 Ἀρχίδαμος ὁ Λακεδαιμόνιος:
 Ἀρχίδαμος I 384 10 385 11. 23
 387 18 396 24 II 304 9 Ἀρχι-
 δάμων I 383 22 Ἀρχιδάμω I 67 14
 Ἀρχίδαμον II 343 19 Ἀρχίδαμε
 I 384 13
 Ἀρχίδαμος oratio Isocratis I 67 3
 Ἀρχίνος I 284 13 Ἀρχίνω I 180 13
 Ἀρχιππος archon Atheniensium
 I 310 10
 Ἀρχιππος archon Atheniensium
 alius I 310 11
 Ἀρχιπποι alii: Ἀρχιππος I 149 20
 (Lysiae fr. CCXXXII S) Ἀρχι-
 ππον I 112 23 (Isaei oratio
 in Aristogitonem et Archip-
 pum)
 Ἀσία: Ἀσίας I 4 16 83 13 163 10
 331 24 Ἀσίαν I 32 23 II 268 6
 Ἀσιανός: Ἀσιανῶν πόλεων I
 5 12
 Ἀσκληπιός: Ἀσκληπιοῦ I 262 9
 Ἀσκραῖος: Ἀσκραῖος ποιμήν
 i. e. Hesiodus II 256 11
 Ἀστυάγης: Ἀστυάγην I 221 4
 Ἀταρνεύς: Ἀταρνεῶς I 263 1
 Ἀτθίς: γλῶττα: Ἀτθίδα γλῶτ-
 ταν II 12 20 διάλεκτος: Ἀτ-
 θίδος i. e. διαλέκτον I 359 21
 II 239 9 Ἀτθίδα διάλεκτον I
 220 23

Ἀρθίς Philochori: *Ἀρθίδος* I 267 11 272 19 v. etiam *Ἀρτικαὶ ἱστορίαι*

Ἀρτείδης: *Ἀρτείδαο* II 340 17 385 20 *Ἀρτείδη* II 311 5 351 25 *Ἀρτείδη* II 314 23 318 12 325 17 337 4. 21 v. I 186 1 adn.

Ἀρτέως: *Ἀρτέως* I 435 13 *Ἀρτεῖ* I 435 16 *Ἀρτέα* I 435 21

Ἀρτυτώνη II 24 9

Ἀττική: *Ἀττικῆς* I 190 9 352 7 II 278 22 *Ἀττικῇ* I 435 12 *Ἀρτικῇν* I 272 3. 6 275 7 384 9 435 12

Ἀρτικαὶ ἱστορίαι Philochori v. *Ἀττικός* 3

Ἀττικός oratio Dinarcho falso adscripta I 315 5

— *Ἀττικός*: *γλώττα*: *Ἀττικῆς γλώττης* I 9 11 *ἱστορία*: *Ἀττικαῖς ἱστορίαις* I 301 22 (= *Ἀρθίς* Philochori) *μοῦσα*: *Ἀρτικῇ μοῦσᾳ* I 4 13 *ναῦς*: *Ἀρτικῆς ναῦς* I 372 16 *ξυγγραφῇ*: *Ἀρτικῇ ξυγγραφῇ* Hellanici I 341 20 *πρεσβεία*: *Ἀττικῆς* i. e. *πρεσβείας* I 347 11 *ῥήτωρ*: *ῥητόρων τῶν Ἀρτικῶν* I 298 9 *τῶν Ἀρτικῶν . . . ῥητόρων* II 226 23

Ἀῦγη II 140 8

Ἀύλις: *Ἀύλιδα* II 67 17

Ἀφαρεύς I 85 14 321 10

Ἀφροδίτη: *Ἀφροδίτῃ* II 64 13 170 4 *Ἀφροδίτην* I 179 9 *Ἀφροδίτα* II 114 11 185 11

Ἀχαιοί II 325 10 326 7 332 9. 15 333 5 339 6 341 10 383 19

Ἀχαιῶν II 313 5. 25 314 4 316 3 320 4 321 14 326 2 327 9. 24 328 9 330 9 332 23 333 16. 18 340 18. 20 341 15 *Ἀχαιούς* II 318 19 326 23 337 6. 25 357 3

Ἀχαρνεύς v. *Λυσιμαχίδης* I 273 13

Ἀχιλλεύς (**Ἀχιλεὺς*) II 82 12

310 23 311 3 *314 8 328 4 *334 10 336 16. 19. 23 338 11. 15 339 15 350 10. 18 351 21 355 15 *Ἀχιλλέως* (**Ἀχιλλῆος*, ***Ἀχιλλῆος*) II 310 14. 17 311 9 314 5 *319 10 328 6. 19 333 1 334 3. 5 337 2. 14 338 17 350 7. **12 355 2 383 8. 10. 22 *Ἀχιλλεῖ* (**Ἀχιλλῆν*) II 310 16 328 7 336 23 351 12 352 17 354 19 355 4. 18 *383 14 *Ἀχιλλέα* (*Ἀχιλλῆα*) *II 65 16 268 20 282 10 310 18. 20 317 10 318 17 322 1 324 24 325 7 336 16 349 16 351 5 352 19 356 15 *Ἀχιλλεὺ* (**Ἀχιλλεῦ*) II 24 12 338 22 351 8. *19 355 6 356 5

B

Βαβυλών: *Βαβυλῶν* II 257 16

— *Βαβυλώνιος*: *Βαβυλώνιον ζῶον* II 82 8

Βαῖτις: *Βαῖτιν* II 81 15

Βακχυλίδης: *Βακχυλίδῃ* II 131 10

Βιότῃ: *Βιότην* I 318 20

Βοιωτία: *Βοιωτία* II 171 2

— *Βοιωτίας*: *Βοιωτίας πόλειςιν* II 67 8

Βοιωτός II 379 3 380 4 *Βοιωτῶν* I 67 12 69 10 351 8 II 67 15

Βοιωτοῖς I 67 4

Βοιωτός Atheniensis: *Βοιωτόν* I 156 18 293 16 319 21

Βοττιαία: *Βοττιαίαν* I 268 6

Βρασίδης ὁ *Λακεδαιμόνιος*: *ἐπὶ τοῦ Λακεδαιμονίου Βρασίδα* I 426 9

Βρισηῖς: *Βρισηίδος* II 349 10 *Βρισηίδα* II 319 9 325 9

Βρόμιος: *Βρόμιον* II 99 16 180 21

Βρόμιε II 70 5 172 4

Βυζάντιον II 279 3 acc. *Βυζάντιον* I 88 18 272 22

Βυζάντιος: *Βυζαντίους* I 270 21

Βυζαντίους I 82 9 — v. *Θεόδωρος* I 122 1

Γ

Γάζα: Γάζαν II 80 9
 Γανυμήδης: Γανυμήδην II 282 9
 Γελῶοι: Γελῶων II 243 18
 Γεμῖνος v. Γναῖος Πομπήιος
 Γεμῖνος
 Γλαύκιππος: Γλαυκίππον I 32 23
 Γλαύκων: Γλαύκωνος II 133 12
 192 18
 Γνωδίας: Γνωδίου I 312 12
 (Άγνωδίου coni. Reiskius)
 Γοργίας ὁ Λεοντίος: Γοργίας
 I 10 21 363 2 424 14 II 45 14
 215 10 Γοργίου I 11 5 54 11
 135 11, 19 139 11 402 16 II 230 4
 Γοργία I 130 18 Γοργίαν I 55 12
 121 22 135 17 437 6 II 225 8
 231 3
 — Γοργείος: Γοργεία σχή-
 ματα: Γοργείοις i. e. σχήμα-
 σιν I 138 4 II 228 15 acc. Γορ-
 γεία i. e. σχήματα I 184 17
 Γοργῶ (†Γοργῶ) †II 65 4 170 14
 Γραῖα (†Γραιά) II 67 9 †171 3
 Γύγης: Γύγην II 378 7 Γύγη
 II 13 3, 14

Δ

Δάης: Δάον I 318 19
 Δαμάστης ὁ Σιγαιεύς I 330 21
 Δανάη II 141 4
 Δαναοί: Δαναῶν II 339 21 352 21
 Δαναοῖσι(v) II 315 4 325 19
 339 18
 Δαρειός: Δαρειόν I 221 20
 Δάτις I 222 6
 Δάφνη: Δάφνης II 259 11
 Δείγμα, τό I 152 1
 Δείμος II 65 5 170 15
 Δειναρχος orator Atticus I 299 15
 301 3, 21 305 23 310 18 315 19
 319 14, 20 Δεινάρχον I 293 23
 297 1, 19 304 14 305 1 306 7, 16, 23
 812 20 313 18 314 7, 22 315 23
 316 3, 18, 20 317 8 320 5, 9
 321 5, 10 Δεινάρχῳ I 293 19

310 20 316 15 320 1 Δειναρχον
 I 294 5 308 17 309 20 315 13
 — Δεινάρχειος: Δειναρχείοις
 i. e. λόγοις I 307 7
 Δειναρχοι quattuor: Δεινάρχους
 I 298 8
 Δεινίας: Δεινίου I 311 12
 Δεκελεικός: τῶν Δεκελεικῶν
 I 64 10
 Δελφίνιον: Δελφινίῳ I 119 7
 Δηίοχος ὁ Προκοννήσιος I
 330 15
 Δηλιακός oratio Dinarcho falso
 attributa I 316 21
 Δήλιος i. e. Δειναρχος I 298 11
 v. Ἀπόλλων I 354 15
 Δήλος: Δήλον I 316 7 317 2
 II 386 4 Δήλῳ II 64 14 170 5
 Δήλον I 337 14
 Δημάδης I 276 11
 Δημάρατος: Δημαράτου I 118 4
 Δημήτηρ: Δήμητρι I 314 6 μὰ
 τὴν Δήμητρα I 175 16
 — Δημητριάκος: καρποὶ Δημη-
 τριακοὶ II 259 13
 Δημήτριος ὁ Καλλατιανός: Δη-
 μήτριον II 21 3
 Δημήτριος ὁ Μάγνης I 298 2
 Δημήτριος rex Macedoniae:
 Δημητρίου I 310 21 Δημήτριον
 I 300 6 v. I 301 25
 Δημήτριος ὁ Φαληρεύς: Δημή-
 τριος I 138 6 244 20 302 4
 310 13 II 228 17 Δημητρίῳ I
 299 19 Δημήτριον II 226 13
 Δημήτριος alius: Δημήτριον II
 232 8
 Δημογένης I 310 11
 Δημόδοκος II 381 8
 Δημοκλείδης archon Athenien-
 sium I 310 11
 Δημοκλείδης orator: Δημοκλεί-
 δον I 316 4
 Δημοκλῆς ὁ Φυγαιεύς I 330 16
 Δημοκρατής: Δημοκρατήν I
 316 8

Δημόκριτος II 121 19 189 15
Δημοκρίτου II 250 18
Δημοσθένης praetor Athenien-
 sium I 366 12 *Δημοσθένους* I
 335 4 337 10 351 14 352 8
Δημοσθένης orator I 7 18 14 13
 [45 20] 109 5 110 14 111 13
 143 12 149 13 157 14 158 15
 172 6 204 8 223 15 234 6 252 11
 253 fr. 2 257 8 259 8 269 13
 271 11 274 4 276 13 278 12
 291 13 296 4 305 18 314 1
 412 18 II 32 19 33 14 77 15
 121 18 153 21 173 21 189 14. 21
 240 16 298 16 299 11 300 2. 14
 302 12 303 5. 10. 18 304 15 306 1
 342 4 343 2 344 5 347 11 360 23
 364 9. 22 379 8 *Δημοσθένους*
 I 12 15 93 2 94 1 95 12 96 19
 97 3 101 9 111 9 115 3 123 24
 124 8 132 11 144 8 148 9. 15
 149 18 152 8 156 14 157 11. 18
 158 4 162 11 176 15 179 19
 180 14 197 5 201 10. 15 205 4
 207 11 235 12 236 17 237 13
 238 6 240 2 247 8. 15. 20 249 13
 250 3 251 16 252 15 253 fr. 2
 258 2. 9 259 16. 21 260 4 262 13
 269 10 273 4. 16 275 17 276 2. 11
 278 5 279 5 290 2 (291 7)
 292 10. 22 293 2. 10. 13. 18 294 8
 295 2. (6.) 18 298 22 299 23
 304 7 306 24 307 5 308 18
 312 1. 14 313 19. 21 315 17. 19
 317 2 319 22 320 12 326 10
 417 9 II 31 18 87 5 123 3 153 3
 154 6 175 17 189 24 225 3
 232 1 247 13 298 2 306 11
 322 18 347 23 <373 18> *Δη-*
μοσθένη I 96 20 148 4 158 1
 203 20 205 2 241 10 250 11
 253 fr. 1 278 9 417 16 II 35 15
 47 5 155 17 161 16 299 15
 304 19 *Δημοσθένη* (**Δημοσθέ-*
νην) I 143 3 162 7 192 18 202 11
 203 3 206 10 *208 5 *228 2

239 13 243 15 251 6 268 18
 273 21 274 1 291 14 *292 18
 297 5 *299 21 *308 13 *309 8
 *315 20. *23 II 77 5 *122 5
 *173 16 *191 3 222 22 223 1. 4.
 13 *299 20 *373 18
 — *Δημοσθενικός*: λόγος: *Δη-*
μοσθενικός λόγος II 212 13
 λόγου *Δημοσθενικού* I 204 1
 χαρακτήρ: *Δημοσθενικού* χα-
 ρακτήρος I 299 6 304 17 *Δη-*
μοσθενικῶ χαρακτήρι I 305 2 —
Δημοσθενικόν, τό II 386 18
Δημοσθενικῶς II 373 19
Διογείτων I 33 3 34 6 36 6. 9
 37 6. 18 38 18 41 15 *Διογείτο-*
νος I 32 20 34 2 *Διογείτονα*
 I 33 1 44 15
Διόδοτος (*Εὐκράτους*) I 398 21
Διόδοτος alius I 32 21 36 5. 11
Διοδότου I 36 8
Διόδωρος I 292 3 *Διοδώρ* I
 260 12 261 1
Διοκλείος: *Διοκλείων* ἐλέγχων
 II 250 12
Διομέδων I 277 13
Διομήδης II 314 19 317 4. 6
 326 16 *Διομήδους* II 315 20
 316 16 325 14 *Διομήδην* II
 315 11. 17 316 19
Διονύσια: *Διονυσίαις* II 268 1
 acc. *Διονύσια* I 42 8
Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσ(σ)εύς:
Διονύσιος I 253 fr. 1 254 fr. 4. 5
 257 1 283 4 291 2 292 8. 14
 294 13 295 4 421 3 II 221 1
Διονυσίῳ I 296 3 *Διονύσιον*
 I 284 10 287 3 — cf. II 249 5
 252 5
Διονύσιος Syracusarum tyran-
 nus: *Διονυσίου* II 242 19 *Δι-*
ονύσιον I 46 1
Διονύσιοι alii: *Διονυσίου* I 98 15
 311 16
Διόνυσος II 19 14 *Διονύσου* I
 373 15 II 16 5

Διοπείδης: Διοπείδους I 270 12
320 15
Διοσκουρίδης: Διοσκουρίδην I
318 13
Διότιμος ὁ Στωικός II 250 8
Διότιμος archon Atheniensium
I 309 25 Διότιμον I 260 16
321 14
Διοτρεφής: Διοτρεφούς I 262 13
Διφίλος I 315 20 Διφίλω I
315 15. 22 v. II 16 3 adn.
Δίων: Δίῳ I 180 13
Δόλοπες: Δολόπων I 273 19
Δοῦρις: Δοῦριν II 21 2
Δωδώνη: Δωδώνη II 259 1
Δωριεῖς I 337 9 405 13 406 9
Δωριέων I 406 9
Δωρικός: Δωρικοῦ γένους II
279 10
Δώριος: μέλος: Δωρίων . . .
μελῶν I 176 14 τρόπος: τρό-
πους . . . Δωρίους II 85 19
Δωρίους i. e. τρόπους II 174 23

E

Εἰλειθνία II 25 8 140 16 Εἰ-
λειθνίαι II 385 16
Εἰλέσιον: acc. Εἰλέσιον II 67 20
Ἐκαταῖος ὁ Μιλήσιος I 330 16
Ἐκτωρ: Ἐκτορος II 376 11 Ἐκ-
τορα II 82 12
Ἐλάτεια: Ἐλάτειαν I 273 17
274 11
Ἐλένη II 3 6 145 6 Ἐλένης II
264 11 Ἐλένην II 203 12
Ἐλεών: Ἐλεῶνα II 67 21
Ἐλικῶν: Ἐλικῶνι II 256 13
Ἐλλάνικος ὁ Λέσβιος I 330 20
336 3 341 20 Ἐλλανίκον II
234 12 Ἐλλάνικον I 332 9
Ἐλλάς, ἡ I 8 7 246 20 354 3
364 24 437 10 II 107 13 Ἐλλά-
δος I 46 9. 13. 18 48 8 69 10
87 10 219 5 259 24 339 21
354 1 434 18 II 17 4 386 7
Ἐλλάδι I 55 19 60 24 214 3

356 23 Ἑλλάδα I 4 6 47 4 48 1
61 13 62 7. 16. 22 159 11 16 19
221 18 384 17 437 15 II 118 15
187 20 301 24 379 14
Ἑλλάς adi.: Ἑλλάδα γῆν I
191 20
Ἑλλην II 377 20 379 1. 2. 3 380
2. 8 Ἑλληνα II 234 24 Ἑλληνες
I 64 13 177 7 340 10 406 22
II 279 12 331 24 378 3 Ἑλλη-
νων I 24 2 47 15 48 2 52 9
56 1. 11 63 3. 7 64 16 69 20
83 12 85 4 163 9. 18 165 5
169 5 170 25 172 21 197 22
198 17 332 3 372 12 384 17
397 1 405 6 406 22 414 2 II
12 10 234 1. 2 238 4 241 10
245 19 275 2 304 5 320 2
325 15 331 12 334 3 343 13
379 1 Ἑλλησι(ν) I 6 6 46 21
48 18 54 13 55 2 68 3 69 5. 24
134 19 160 10 173 2 332 10
339 3 353 10 355 6 357 19 388 2
394 14 413 22 416 15 II 107 5
182 14 301 13 357 20 378 12
383 23 Ἑλληνες I 45 23 75 19
81 20 82 12 83 14 <144 18>
145 17. 21 163 11 169 10 220 22
391 12. 13 413 25 II 234 20
313 11. 23 314 5. 12 315 22. 24
316 6 321 22 327 22 328 7
331 6 338 1 344 19 355 15
— Ἑλληνικός: δημηγορία: Ἑλ-
ληνικός i. e. δημηγορίας I
268 20 διάλεκτος: Ἑλληνικήν
i. e. διάλεκτον II 275 1 ἔθνος:
Ἑλληνικόν i. e. ἔθνος II 268 6
ἡθός: Ἑλληνικὸν ἡθός II 378
16. 17. 21 Ἑλληνικοῦ ἡθους II
377 21 ἱστορία: Ἑλληνικός
ἱστορίας I 330 25 πρᾶγμα:
Ἑλληνικῶν πραγμάτων I 55 6
πράξις: Ἑλληνικῶν i. e. πρά-
ξεων II 233 4 χαρακτήρ: Ἑλ-
ληνικὸν χαρακτήρα II 239 7
Ἑλληνική Xenophontis: Ἑλ-

ληνικήν II 241 11 — Ἑλληνικόν, τό I 355 4 373 18 II 107 3 182 12 234 23 312 2 331 6 Ἑλληνικοῦ II 328 4 Ἑλληνικῶ I 380 12 Ἑλληνικά I 173 18 341 18 Ἑλληνικῶν I 173 6 II 233 19 Ἑλληνικώτατος: Ἑλληνικωτάτη i. e. ἀρχή II 259 24 — Ἑλληνίς: πόλιν Ἑλληνίδα I 396 3 Ἑλληνίδας πόλεις I 4 17 83 15 163 12 168 14 II 233 14 Ἑλλησπόντιοι I 405 11 Ἑλλήσποντος: Ἑλλησπόντω I 268 3 269 14 Ἑλλήσποντον I 221 17 246 18 320 15 Ἑλπίης I 309 24 Ἑλπίην I 21 19 Ἑμπεδοκλῆς II 98 9 180 10 Ἐνναῖοι: Ἐνναίους II 243 17 Ἐπιγένης: Ἐπιγένους I 98 16 Ἐπίδαμνος I 339 8 II 19 1 Ἐπίδαμνον I 339 11 Ἐπικληρικός oratio Dinarchi I 317 23 Ἐπίκουρος II 122 10 Ἐπίκουρον (II 250 10) Ἐπικούρειοι: Ἐπικουρείων II 122 8 Ἐπιτάφιος oratio Periclis apud Thucydidem: Ἐπιταφίῳ II 306 13 Ἐπιχάρης: Ἐπιχάρεϊ I 318 10 Ἐριβάας: Ἐριβόαν II 180 21 (cf. ἐριβόαν II 99 16). Ἐρεῖος v. Ζεύς I 302 12. Ἐρμαγόρας cf. II 249 2. Ἐρμῆς II 354 18 Ἐρμού II 256 10 285 10 354 17 Ἐρμίας tyrannus Ἀταρνέως: Ἐρμίαν I 262 18 Ἐρμίας Atheniensis: Ἐρμίᾳ I 315 24 Ἐρμιππος I 93 14 Ἐρμοκράτης ὁ Συρακούσιος: Ἐρμοκράτους I 398 22 399 7 405 1

Ἐρμων: Ἐρμωνα I 112 4 Ἐρυνθραῖ: Ἐρυνθράς II 67 20 Ἐρχεῖς: Ἐρχέων I 112 7 115 10 Ἐρχίεας I 115 19 Ἐστία I 141 14 Ἐστιαεῖς I 348 11 Ἐτεωνός II 67 9 171 3 Ἐτεωνόν II 67 18 Εὐαίνετος I 310 6 Εὐαινέτον I 263 6 Εὐβοεῖς: Εὐβοεῦσιν I 50 9 Εὐβοῖα: Εὐβοίας I 338 25 357 17 Εὐβοίᾳ I 246 10 300 12 Εὐβοίαν I 348 9 Εὐβουλίδης: Εὐβουλίδην I 156 18 293 6 Εὐβουλος pater Spinthari: Εὐβούλου I 154 20 Εὐβουλος archon Atheniensium I 269 22 310 2 Εὐβούλου I 263 2 313 4 321 2 Εὐβουλον I 313 4 Εὐγέων ὁ Σάμιος I 330 14 Εὐδάνεμοι: Εὐδανέμων I 315 1 Εὐδήμης ὁ Πάριος I 330 15 Εὐθύδημος I 366 13 Εὐθύκλης: Εὐθύκληϊ I 261 9 Εὐθύκριτος I 310 7 Εὐίππος: Εὐίππον I 318 6 Εὐκλείδης: Εὐκλείδην I 112 5 Εὐκτήμων: archon Atheniensium I 310 18 Εὐκτήμων alius I 292 1 Εὐμάθης I 98 10 101 18 Εὐμάδους I 97 16 98 5 100 20. 21 Εὐμάδει I 98 1. 9 100 14 101 12 Εὐμαιος: Εὐμαιον II 10 15 148 12 Εὐμαῖε II 10 16 148 13 Εὐξεινος: Εὐξεινον πόντον II 18 13. 19 19 9 Εὐξένιππος I 310 16 Εὐπολις: Εὐπολιν II 309 21 — Εὐπολίδης 3: Εὐπολίδειον i. e. ὄνομα II 386 17 Εὐριπίδης II 114 5 185 5 206 17 308 23 309 3 345 9 346 1. 16

Εὐριπίδου II 41 20 139 20
 158 14 206 7 298 3 309 12 345 17
 Εὐριπίδη II 129 13 206 10
 — Εὐριπίδειος: Εὐριπίδεια, τὰ
 II 17 17
 Εὐριπος: Εὐρίπουν I 254 fr. 3
 Εὐρυμέδων flumen: Εὐρυμέ-
 δοντι I 343 17
 Εὐρυμέδων Atheniensis I 373 5
 Εὐρυσεύς I 435 18. 21 Εὐρυ-
 σθέως I 435 11. 12. 14
 Εὐρώπη: Εὐρώπης I 221 18
 222 15 331 24 Εὐρώπην II
 268 6
 Εὐτρησις II 67 10
 Εὐφημος: Εὐφήμου I 398 23
 Εὐφίλητος I 115 19 116 6 120
 5. 21 Εὐφιλήτον I 112 6 118 21
 119 5 Εὐφιλήτω I 118 8 Εὐφι-
 λητον I 118 12 119 8. 13. 17
 Εὐχάριστος I 309 23
 *Εφεσος: Ἐφέω I 33 3 37 6
 *Εφορος II 114 6 185 6 Ἐφό-
 ρου I 122 14
 *Ἐχεκράτης: ὦ Ἐχέκρατες II
 256 6 272 3 283 23

Z

Ζευξίδαμος: Ζευξιδάμου I 384 10
 Ζεῦξις II 203 11 Ζεύξιδος I 329 20
 Ζεύς I 141 11 179 9 II 83 6
 256 16. 20 262 2 320 12. 17. 22
 325 9 330 19 334 8 340 22
 356 12 357 19 358 3 376 10
 Ζηνός II 70 11 172 7 Διός I
 128 7 222 12 302 12 II 24 9
 61 4 114 12 168 17 185 12 257 1
 258 22 337 8 338 8 340 22 357 22
 358 4 Διί I 384 20 II 214 12
 321 4. 10 324 17. 22 330 21 353 23
 Δία II 320 17 322 9 324 11
 353 25 358 6 Ζεῦ II 142 10
 333 17 354 3 μὰ (τὸν) Δία I
 6 4 7 1 9 6 13 16 23 6 72 15
 97 1 106 25 107 5 108 12 148 17

166 7 182 19 207 8 326 15
 II 66 17 79 13 90 18 130 13 νή
 Δία I 4 21 191 5 247 14 II
 26 1 36 22 47 11 77 11 156 12
 173 20 221 16 223 3 270 13
 362 23 πρὸς Διός I 142 10
 197 13 198 4 Διόθεν II 99 13
 106 12 180 19
 Ζήνων Eleata: Ζήνωνα I 329 4
 Ζήνων ὁ Στωικός: Ζήνωνα I
 232 23
 Ζήνων Dionysii Halicarnasei
 amicus: Ζήνωνος II 221 6
 Ζυγία cognomen Iunonis II
 262 4
 Ζωίλος I 143 7 Ζωίλου I 123 15
 Ζωίλω II 222 12 Ζωίλου II
 226 12

H

*Ηγέλοχος: Ἡγελόχω I 317 22
 *Ηγέμαχος I 310 17
 *Ηγήμων gener Diogitonis:
 *Ηγήμονα I 38 15
 *Ηγήμων, ὁ Ἐρχιεύς: Ἡγήμονος
 I 118 5
 *Ηγήμων archon Atheniensium
 I 310 8
 *Ηγησιναξ: Ἡγησινακτα II
 21 4
 *Ηγησίας archon Atheniensium
 <I 310 8>
 *Ηγησίας ὁ Μάγνης II 79 13
 v. 83 17
 — *Ηγησιακός: Ἡγησιακὸν σχή-
 μα II 19 9
 *Ηγήσιππος: Ἡγησίππου I 120 16
 *Ηδύλη: Ἡδύλης I 317 19
 *Ηλέκτρα: Ἡλέκτραν II 41 21
 158 15
 *Ηλιος II 256 22 *Ἡλίου II 267 6. 8
 *Ἡλίων II 256 22
 *Ἡλιν: Ἡλιν I 246 19
 *Ἡρα II 262 2 321 23 *Ἡρης II
 385 18
 *Ἡραιον I 372 23

Ἡρακλείδαι: Ἡρακλείδων I 435 13. 19
 Ἡρακλείδης: Ἡρακλείδην II 21 4
 Ἡρακλείτειος: Ἡρακλείτειων σκοτεινῶν I 402 20
 Ἡρακλῆς II 257 1 Ἡρακλέους I 46 12 63 6 II 285 10 Ἡρακλεῖ II 140 9 νῆ τὸν Ἡρακλέα I 416 16
 Ἡρόδοτος ὁ Ἀλικαρνασσεύς: Ἡρόδοτος I 220 21 331 18 336 3 II 9 22 121 17 148 4 149 3 189 13 207 5. 13 233 2 234 3. 10. 18 236 9 237 9. 17 239 8. 20 240 8 9. 11 242 6. 11 257 15 378 6 Ἡροδότου I 360 12 422 11 II 18 7 37 7 87 4 156 17 175 16 208 2. 4 232 5. 14. 18 238 15 239 2. 11 240 5. 19 241 3. [15]. 23 242 5 Ἡροδότῳ II 12 8 47 5 161 16 207 11 Ἡρόδοτον I 220 14 332 11 II 207 20
 Ἡσίοδος II 114 3 185 3 204 14
 Ἡσίοδον I 217 15

Θ

Θέλλος I 309 25 Θέλλον I 261 14 293 12 312 21 313 20
 Θεμιστοκλῆς praetor Atheniensium I 426 3 436 15 Θεμιστοκλέους I 334 21 436 14 Θεμιστοκλεῖ II 275 5 Θεμιστοκλέα I 199 7 II 268 22
 Θεμιστοκλῆς archon Atheniensium I 269 11 310 1 Θεμιστοκλέους I 272 10 312 21 Θεμιστοκλέα I 269 16 313 7
 Θεογένης I 154 20
 Θεοδέκτης II 6 20 Θεοδέκτου I 122 13 278 3 Θεοδέκτη I 232 21 Θεοδέκτην I 259 6
 Θεόδωρος ὁ Βυζάντιος: Θεόδωρος I 143 6 Θεόδωρον I 121 25 259 2 II 225 8
 Θεόδωρος pater Cleomedontis I 318 12

Θεόδωρος pater Isocratis: Θεόδωρον I 54 6
 Θεόδωροι alii: Θεόδωρος I 154 19 Θεοδώρον I 312 19 318 21 319 4
 Θεοκρίνης: Θεοκρίνον I 311 21
 Θεόπομπος ὁ Χίος: Θεόπομπος II 114 6 185 6 209 13 244 11 Θεοπόμπον I 122 14 II 232 15 246 19 247 4 Θεόπομπον II 226 12
 Θεόφιλος I 269 10 310 1 Θεοφίλον I 262 18 312 21
 Θεόφραστος Ἀλαιοῦς archon Atheniensium: Θεόφραστος I 271 2 272 20 310 3 Θεοφράστου I 272 13 Θεόφραστον I 273 9 275 9
 Θεόφραστος archon Atheniensium alius I 310 12
 Θεόφραστος Aristotelis discipulus I 14 1 23 16 58 4 132 6 Θεοφράστου I 24 3 300 14 Θεοφράστῳ I 299 18 II 66 12
 Θερσίτης II 382 19 Θερσίτον II 382 21
 Θέσπεια: Θέσπειαν II 67 19
 Θέτις II 353 20 Θέτιδος II 264 12 324 24 Θέτιν II 354 7
 Θετταλία I 246 7
 Θετταλός II 379 3 Θεσσαλοί I 351 8 430 7. 11 Θετταλῶν (*Θεσσαλῶν) I 273 18 274 17 *351 11 *430 5 Θεσσαλοῖς I 351 7
 Θῆβαι: Θηβῶν I 246 11 Θήβαις I 99 11 101 3 142 11 Θήβας I 273 18 274 1. 15. 16 275 10 II 342 8
 Θηβαῖοι I 68 6 386 8 Θηβαίων I 67 7 69 8 174 3 <198 12> 272 2 274 12 385 5 II 19 14 299 3 342 11 Θηβαίους I 272 6 275 3 II 32 21 33 3 153 23. 26 298 19
 Θηραμένης: Θηραμένους I 54 14 Θίεβη II 67 9

Θούδημος I 309 25 Θουδήμου
I 260 24 293 22 320 5 Θούδη-
μον I 261 4

Θουκνυδίδης ὁ Ἀθηναῖος: Θου-
κνυδίδης I 9 13 11 8 130 3
213 21 332 7 350 25 354 23
358 4 360 25 363 16 418 8
422 12 425 7 II 98 11 99 4
106 18 173 3 180 11 182 6 207
7. 14. 18 233 8 234 22 236 17
237 9. 10 239 2. 9. 19 240 6 10. 12
[242 17] 243 2. 5 304 9 306 12. 23
348 15 376 19 385 21 Θουκνυ-
δίδου I 12 15 131 3. 8 135 10
139 12 144 13 145 5 148 14
160 23 214 1 325 17 326 8
327 6 328 4 329 17 330 7 359
1. 18 363 10 364 6 398 15 408 4
410 9. 16. 18 412 6. 20 417 10
418 11. 19 421 6. 12 425 1 II 191
36 21 74 10 106 16 152 22 156 10
182 4 208 15 209 3. 11 230 4
232 14. 19 233 3 234 3. 18 238 18
240 20 241 12 244 10 298 2
308 22 322 18 343 19 Θουκνυ-
δίδη I 130 18 333 24 399 14
II 31 10 75 15 207 12 242 14
280 2. 14 304 8. 9. 16 Θουκνυδί-
δην I 149 12 180 12 307 25
327 1 II 290 2

— Θουκνυδίδειος: Θουκνυδίδεια,
τά I 160 17

Θούριαι: Θουρίους I 8 5

Θράκη: Θράκης I 245 10. 16
268 1 Θράκη I 395 17

Θράξ II 380 4 Θράξα II 378 19
379 9 10

Θρασύλλος: Θρασύλλον I 32 21
36 12 37 5

Θρασύμαχος ὁ Καλχηδόνιος:
Θρασύμαχος I 123 1. 10 132 6
Θρασυμάχον I 132 14 158 16
Θρασύμαχον I 14 1 259 2 II
225 8

— Θρασυμάχειος: Θρασυμά-
χειος ἐρμηγεία I 134 15

Θυρέα: Θυρέα I 287 15 345
<5>. 14 Θυρέαν I 345 16

I

Ἰακχος: Ἰακχε II 70 16 172 12

Ἰάς dialectus: Ἰάδος II 239 9

Ἰάδα I 359 22

Ἰβηρία: Ἰβηρίας II 380 5

Ἰερομνήμων I 310 13

Ἰερώννυμος philosophus I 73 5

Ἰερώννυμος historicus: Ἰερώννυ-
μον II 21 3

Ἰερώννυμος Megalopolita: Ἰερώ-
νυμον II 301 22

Ἰλιάς: Ἰλιάδος II 312 1 336 17

Ἰλιος II 83 14 Ἰλίου II 316 12

326 12 Ἰλιον II 320 14 330 2

Ἰλιόθεν II 71 9 172 19

Ἰλλυρικὸς: Ἰλλυρικὸν ἔθνος
I 339 10 II 19 3

Ἰμεραῖος: Ἰμεραῖον I 311 17

Ἰόνιος: Ἰόνιον κόλπον I 339 9
II 19 2

Ἰοφῶν: Ἰοφῶντος I 317 23

Ἰππίας: Ἰππίαν II 225 7

Ἰπποδάμας: Ἰπποδάμαντα II
226 12

Ἰπποκράτης: Ἰπποκράτους I
103 3. 19

Ἰππομέδων I 287 11

Ἰππόνικος: Ἰππονίκον II 272 6

Ἰρις II 324 11 Ἰριδος II 324 10

Ἰσαῖος I 7 17 93 2 96 15 101 21

105 5 106 21 114 21 121 4 143 6

(289 2) Ἰσαῖον I 95 2. 7 97 2.

11. 15 103 13 111 7 114 13 120 24

259 11 Ἰσαῖω I 95 18 100 12

101 7 Ἰσαῖον I 114 8 123 31

259 7 297 4

Ἰσοκράτης Ἀθηναῖος: Ἰσοκρά-
της I 7 17 9 20 12 7 45 19 53 10

54 2 132 9 162 3. 15 259 3

412 22 II 114 7 185 7 272 2

384 7 Ἰσοκράτους I 59 5. 12.

17. 20 61 1 70 21 73 19 91 15

93 13. 16 97 5 121 20 122 10

134 18 158 15 165 20 175 21
 176 10 203 15 306 4. 5 308 10
 II 87 10 117 18 133 1 175 22
 187 3 192 9 223 6 244 12 260 6
 278 6 347 1. 2 'Ισοκράτει I
 27 13 60 18 71 7 85 15 86 3
 122 12 172 3 288 3 II 87 18
 176 2 247 5 'Ισοκράτη (*'Ισο-
 κράτην) I 71 2. *10 *19 *178 4
 *217 16 *240 18 *297 4 *308 10
 *II 114 9 *185 9 *222 21 *223 1
 — 'Ισοκράτειος: λέξις: 'Ισο-
 κρατείον i. e. λέξεως II 247 9
 λόγος: λόγων 'Ισοκρατείων I
 85 19
 — 'Ισοκρατικός: 'Ισοκρατικός
 i. e. λόγος II 211 21 λεκτικόν:
 'Ισοκρατικῷ i. e. λεκτικῷ II
 209 21
 'Ισχανδρος: 'Ισχανδρον II 301 15
 'Ιταλία: 'Ιταλίαν I 69 15
 'Ιτανία: 'Ιτανίας II 131 12
 'Ιφικράτης I 21 6. 16 271 17
 'Ιφικράτους I 20 15 22 3 285
 9. 28
 'Ιων II 379 2 380 4 'Ιωνες I
 405 10 'Ιώνων I 406 8
 'Ιωνία II 279 3 'Ιωνίαν I 349 11
 'Ιωνικός: γένος: 'Ιωνικοῦ i. e.
 γένους II 279 11 τετράμετρον:
 τετράμετρον 'Ιωνικόν II 16 10
 'Ιωνικῶς I 227 17

Κ

Καδμείος: γυναικῶν Καδμειῶν
 II 100 2 †Καδμειαν II 180 23
 Κάδμος ὁ Μιλήσιος: Κάδμον
 I 359 15
 Καικίλιος I 290 8 Καικίλιον II
 240 14 Καικίλιον I 284 10
 287 3 cf. II 249 5 252 5
 Καίριμος I 310 13
 Κάλαιμις: Καλάμιδος I 59 22
 Κάλλαισχος unus e triginta
 qui vocantur tyranni II 277 11

Κάλλαισχος alius: Καλλαισ-
 χον I 311 14
 Καλλατιανός v. Δημήτριος II
 21 2
 Καλλίας: Καλλίαν I 8 14
 Καλλικράτης: Καλλικράτους I
 317 4
 Καλλίμαχος archon Athenien-
 sium I 267 12 310 1 Καλλιμά-
 χον I 261 13 267 10 269 8
 Καλλίμαχος poeta: I 98 20 157 6
 295 3 312 1 Καλλίμαχον I
 297 15
 Καλλίμαχος sculptor: Καλλι-
 μαχον I 59 22
 Καλλιμήδης I 309 23
 Κάλλιππος I 319 3 Καλλίππον
 I 319 2
 Καλλισθένης: Καλλισθένους I
 312 3
 Καλλίστρατος I 309 24 Καλλι-
 στρατον I 260 9. [14] Καλλι-
 στρατον I 260 16 321 15
 Κάλχας: Κάλχαντος II 312 15
 Κάλχαντα II 332 11 Κάλχαν
 II 339 17
 Καλχηδόνιος v. Θρασύμαχος I
 132 6
 Καμαριναῖοι II 243 17 Καμα-
 ριναίους I 398 23 339 8 II
 243 20
 Καμβύσης I 221 7
 Κανθαύλης: Κανθαύλου II 149 3
 Κανθαύλην II 12 9 378 7
 Καρικός: Καρικόν τι κακόν
 I 4 17
 Καρχηδόνιοι: Καρχηδονίους I
 354 16
 Κάσσανδρος I 300 2 315 10
 Κασσάνδρον I 300 5 310 14
 Κεῖος v. Πρόδικος I 54 11 Ξενο-
 μήδης I 330 21
 Κελτός II 380 4. 7
 Κέρκυρα: Κέρκυραν I 337 4
 339 11 372 7
 — Κερκυραϊκός: Κερκυραϊκά,

- τά I 340 8 II 235 14 Κερκυραϊκῶν I 340 4 II 235 6
 Κερκυραῖοι I 372 16 373 6 Κερκυραῖοις I 338 20
 Κεφάλος: Κεφάλου I 8 2 130 17 140 2
 Κήρυκες: Κηρύκων I 313 2 Κήρυκας I 315 1
 Κηφισεύς: Κηφισέως I 154 13
 Κηφισόδοτος archon Atheniensium I 309 24 Κηφισοδότου I 98 6 101 10
 Κηφισόδοτος (ἐκ Κεραμῶν) I 267 4
 Κηφισόδοτος alius I 99 10 101 2
 Κηφισόδωρος ὁ Ἀθηναῖος discipulus Isocratis: Κηφισοδώρου I 122 15 Κηφισοδώρου I 86 3 259 7 288 3 II 226 12
 Κηφισόδωρος archon Atheniensium I 310 8 Κηφισοδώρου I 263 8
 Κηφισοκλῆς: Κηφισοκλέους I 317 11
 Κηφισοφῶν archon Atheniensium I 310 7
 Κηφισοφῶν alius: Κηφισοφῶντος I 312 6
 Κίονες: Κικόνεσσι II 71 9 172 19
 Κίμων: Κίμωνος I 343 20
 Κισσεύς: Κισσεῦ II 129 15
 Κλέαρχος archon Atheniensium I 310 17
 Κλέαρχος Lacedaemonius II 310 9 348 9
 Κλεινίας: Κλεινίου I 335 5
 Κλεισθένης: Κλεισθένους I 65 17
 Κλεόμβροτος: Κλεομβρότου I 384 16
 Κλεομέδων: Κλεομέδοντος I 318 11
 Κλέων I 398 21
 Κλονίος II 67 16
 Κλυταιμνήστρα: Κλυταιμνήστρας ἐγκώμιον oratio Isocratis I 287 13
 Κνίδιος v. Κτησίας II 37 2 156 13
 Κόνιτος Αἴλιος Τονβέρων v. Αἴλιος
 Κολλυτός: Κολλυτοῦ I 39 10
 Κολοφώνιος v. Ἀντίμαχος II 98 9 180 9
 Κόνων praetor Atheniensium: Κόνωνος I 229 13 Κόνωνα I 159 20 II 269 2
 Κόνων (Παιονίδης: Dem. orat. LIV) I 154 19 155 6 Κόνωνος I 152 9. 13 (292 25)
 Κόρη i. e. Proserpina: Κόρη I 314 6
 Κορίνθιος I 299 16 426 17 433 8
 Κορίνθιοι I 367 1 Κορινθίων I 338 20 433 7. 19 v. Ἀμεινοκλῆς I 354 12 Δείναρχος I 301 3
 Κόροιβος I 310 16
 Κρατίνος: Κρατῖνον II 309 20
 — Κρατίνιος: Κρατίνειον i. e. ὄνομα II 386 17
 Κρατίππος I 349 6
 Κρατύλος: Κρατύλῳ II 63 3
 Κρεσφόντης: Κρεσφόντου I 67 18
 Κρήσιος: Κρησίοις ἐν ὀνυμοῖς II 130 17
 Κρήτη: Κρήτην I 298 10
 Κριτίας caput triginta illorum, qui tyranni vocantur I 123 2
 Κριτίου I 9 15 123 15 Κριτίαν I 410 24
 Κριτίας alius: Κριτίαν I 295 2
 Κροῖσος II 18 9 16 19 6 149 15. 18 Κροῖσου II 237 19. 20
 Κρονίδης II 320 12 330 19 334 8
 Κρονίων: Κρονίῳ II 353 14
 Κρονίωνα II 312 18
 Κρόνος: Κρόνον II 315 7 325 22
 Κροτωνιάται: Κροτωνιατῶν II 203 12
 Κτησίας Atheniensis I 154 14

Κτησίας ὁ Κνίδιος: Κτησίον II
37 3 156 13

Κτησικλῆς I 310 6

Κτησιφῶν: Κτησιφῶντος I
158 21 160 3 197 6 278 9
II 130 8

Κυζικηνός: στατήρας Κυζικη-
νός I 37 3

Κυθήρα: Κυθήροις I 345 8

Κυθήριοι I 345 10

Κύκλωψ II 60 18 168 12 Κύκλω-
πος II 60 15 168 9

Κυνός σῆμα I 342 7 II 235 19

Κῦρος maior I 221 6 Κῦρον
I 221 4 II 310 4 v. II 241 7

Κῦρον II 237 19

Κῦρος minor: Κῦρον II 241 9
348 10 Κῦρω II 310 9

Κύρον παιδεία Xenophontis:
Παιδεία II 309 23 348 3 Κῦρον
παιδείαν II 241 7

Κυρσίλος: Κυρσίλον I 199 9

Κυτίνιον I 273 17

Κῶροι: Κῶρος I 82 9

Λ

Λακεδαιμονία: Λακεδαιμονίας
I 283 3

Λακεδαιμόνιος II 380 9 Λακε-
δαιμονίον I 346 18 Λακεδαι-
μόνιοι I 21 5 51 12 <52 1>
67 17 68 8 339 17 340 15 346 5.
15 354 10 387 16 391 24 392 1
II 31 12 235 12 241 13 Λακε-
δαιμονίων I 49 7 174 2 198 14
336 22 337 9 338 19 347 2
351 15 365 15 383 20. 22 334 10
388 12 391 1 399 20 403 10
433 21 Λακεδαιμονίους I 51 19
53 1 69 23 339 6 370 16 386 11
393 22 397 14 Λακεδαιμονίους
I 47 25 67 2 82 12 337 5 344 6
345 3 346 13 365 7 366 4 373 20
433 7. 20 434 6 II 304 10 343 20
ὁ Λακεδαιμόνιοι II 31 15 152 23
153 1 v. Ἀρχίδαμος I 396 24

Βρασιδάς I 426 9 Πανσανίας
I 384 16

Λάκων II 380 4

Λακωνικός: Λακωνικήν i. e.
πρεσβείαν I 347 10

Λάμια: Λαμίας I 333 6

Λαμφακηνός v. Ἀναξιμένης I
122 3 Χάρων I 330 18

Λεόνατος II 81 16

Λεοντίος: Λεοντίνοι I 432 21
433 4 Λεοντίων I 405 8 Λε-
οντίονους I 406 17 v. Γοργίας
I 10 22 54 12 121 23 363 2
424 14 II 45 15

Λεόντιον: Λεοντίω II 250 17

Λεπτίνης: Λεπτίνον I 229 11

Λέρος: Λέρον I 317 2

Λέσβιος v. Ἑλλάνικος I 330 20

Λευκανοί I 165 19

Λευκάς: Λευκάδα I 337 10

Λεῦκτρα I 67 6

Λεωκόριον I 154 15 155 3

Λεώστρατος I 310 17

Λήδα: Λήδας II 70 11 172 7

Λήτιος II 67 15

Λιβυκός: Λιβυκῶν i. e. διη-
γημάτων II 238 1

Λίγνες: Λιγών I 140 10

Λικύμνιος: Λικύμνιον I 11 3
363 3 424 15 Λικύμνιοι I 185 21

Λιταί (i. e. Ἰλιάδος I): Λιταῖς
II 310 13 351 5

Λύδιος: Λυδίων i. e. τρώ-
πους II 86 1 174 24

Λυδός II 18 10. 17 19 6 149 15. 19

Λυδῶν I 332 1 II 12 9 237 18
v. Ξάνθος I 330 22

Λύκειον: Λυκείω I 263 7

Λυκίσκος I 269 22 310 2 Λυ-
κίσκον I 313 4 Λυκίσκον I
270 4

Λυκούργος: Λυκούργου I 292 22
311 11 Λυκούργον I 259 7
316 11

— Λυκούργεος: Λυκούργεος
i. e. λόγος II 212 9

Ανσίας I 7 17 8 2 11 13 13 4
 14 14 24 11. 16. 20 25 13 31 3
 35 25 49 10 96 14 102 16 104 7
 107 23 109 5 121 3 130 17 286 2
 294 17 305 6 412 22 II 215 12
 278 5 *Ανσίον* I 12 18 13 21
 14 17. 20 16 17 17 11. 19 18 3
 19 11. 19. 23 20 11. 15 21 8 22 11
 23 4. 6 25 9 27 6 30 1. 11. 15
 32 1. 7 54 5 56 14. 19 57 4 59 5.
 11. 13. 22 60 10 70 12 71 20 85 10
 94 7 95 2. 8 97 6. 11 106 5
 111 8. 11 114 9. 21 115 5 121 1
 123 5. 22 131 2. 9 135 14 140 1
 149 18 152 7 156 2. 14 157 15.
 17 [204 5] 285 5. 8 289 2 (292 25)
 293 2 294 15 304 6. 23 305 12
 306 13 (II 216 8) *Ανσία* I 13 23
 20 6 71 7 95 14 98 18 100 4. 23
 103 17 *Ανσίαν* I 9 21 10 9 12 6
 14 2 21 1. 10 23 23 71 1. 4. 9
 123 18 285 (2.) 18 297 4 410 24
 II 213 5 215 16 225 1 364 19
 — *Ανσιακός*: *κατασκευή*: *Αν-*
σιακῶν i. e. *κατασκευῶν* I 304 13
λέξεις: *Ανσιακῆς λέξεως* I 135 5
λόγος: *Ανσιακός λόγος* II 211 11
Ανσιακοῦ λόγου I 140 4 *στόμα*:
Ανσιακὸν στόμα I 20 20 285 14
χαρακτήρ: *Ανσιακός* i. e. *χαρα-*
κτῆρ I 149 16 *Ανσιακοῦ χαρα-*
κτῆρος I 304 9 *Ανσιακὸν χα-*
ρακτῆρα I 157 9 *χάρις*: *Ανσι-*
ακῆς χάριτος I 21 13 285 21
Ανσιακὴν χάριν I 20 13 285 6 —
Ανσιακόν, τό: *Ανσιακά* I 306 7
Ανσιακοῖς I 156 9 160 18
 — *Ανσίειος*: *ἀμάρτημα*: *ἀμαρ-*
τημάτων Ανσίειων II 224 19
ὄνομα: *Ανσίειον* i. e. *ὄνομα*
 II 386 18
Ανσικλείδης: *Ανσικλείδῃ* I 318 19
Ανσικράτης: *Ανσικράτους* I
 304 10 *Ανσικράτην* I 317 14
Ανσιμαχίδης ὁ Ἀχαρνεύς: *Ανσι-*
μαχίδης I 273 12 310 3 *Ανσι-*

μαχίδου I 273 11 275 18 *Ανσι-*
μαχίδην I 274 2
Ανσίμαχος: *Ανσιμάχου* I 54 4

M

Μάγνης i. e. *Hegesias* II 83 17
 v. *Δημήτριος* I 298 2 *Ἡγησίας*
 II 79 13
Μαγνησία: *Μαγνησίας* II 19 13
Μακαρεύς II 345 12
Μακάρτατος: *Μακάρτατον* I
 156 19 293 7
Μακεδονία: *Μακεδονία* II 210 9
 248 3 *Μακεδονίαν* I 261 7
Μακεδών: *Μακεδόνων* II 303 17
Μακεδόσι II 80 13 v. *Ἀλέξαν-*
δρος I 3 13 185 11 *Φίλιππος* I
 62 19
Μαντίθεος: *Μαντίθεον* I 294 2
 320 6
Μαντινεῖς: *Μαντινέας* I 51 18
Μαραθῶν: *Μαραθῶνι* I 200 11
Μασσαλία: *Μασσαλίαν* I 354 16
Μαχῶν: *Μαχῶνα* I 262 9
Μεγακλειδης: *Μεγακλειδην* I
 85 16 321 8
Μεγάλη πόλις: *Μεγάλη πόλει*
 II 301 21
Μεγαλοπολιται: *Μεγαλοπολιτῶν*
 I 261 2
Μέγαρα: *Μεγάρων* I 302 1 *Με-*
γάρους I 246 20
Μεγαρεῖς: *Μεγαρέων* I 301 25
 II 235 15 acc. *Μεγαρεῖς* II
 243 16
Μεδεῶν: *Μεδεῶνα* II 67 22
Μέδων: *Μέδοντα* I 111 20
Μεδώνη: *Μεδώνην* I 245 9
Μειδίας: *Μειδίον* I 261 21 *Μει-*
δίαν I 251 12
Μελανίπη II 309 10 345 16
 346 9 *Μελανίπης* II 309 2. 12
 345 21 346 6 *Μελανίπη* II
 308 24 309 8
 **Μηλσαγόρας ὁ Χαλκηδόνιος* I
 330 18

Μελήσανδρος: *Μελήσανδρον* I 319 15
Μελίτη: *Μελίτην* I 154 18
Μένανδρος praetor Atheniensium I 366 13
Μένανδρος poeta comicus: *Μενάνδρου* II 207 4 386 17
Μενεκλῆς I 313 16 314 3 *Μενεκλέους* I (293 11) 313 13 314 1 *Μενεκλεί* I 314 2
Μενεκράτης I 287 14
Μενέλαος (**Μενέλεως*) *II 264 10 *Μενελάου* II 384 4
Μενέξενος quidam Atheniensis (Isocr. or. XVII) I 90 5 *Μενέξενον* I 89 10
Μενέξενος Platonis I 180 10 *Μενεξένω* I 296 17
Μενέσαιχμος: *Μενεσαίχμου* I 316 6
Μενεσθένης: *Μενεσθέως* I 321 13
Μενοίτιος: *Μενοίτιον* II 69 14 171 23
Μεσσήνη: *Μεσσήνην* I 67 4. 17
Μεσσηνία: *Μεσσηνίας* I 67 11
Μεσσηνιοί: *Μεσσηνίους* I 67 23 *Μεσσηνίους* I 372 18
Μηδικός: *Μηδικόν*, τό: *Μηδικά* I 341 19 *Μηδικών* I 341 18
Μῆδος: *Μῆδω* I 406 23 *Μῆδον* I 390 20 406 12 *Μῆδων* I 221 4 384 17 388 1 391 14 *Μῆδους* I 343 19
Μήκυθος: *Μήκυθον* I 320 20
Μῆλιοι: *Μηλίων* I 348 1 388 14 389 4 391 17 392 8 393 21 395 13 *Μηλίοις* I 395 22 *Μηλίους* I 388 12 392 21 396 12
Μιλήσιοι: *Μιλησίους* I 287 13 v. *Ἀρισταγόρας* I 222 3 *Ἐκαταῖος* I 330 16 *Κάδμος* I 359 15
Μιλτιάδης: *Μιλτιάδου* I 173 13 343 20
Μνησίδημος I 310 18
Μνησικλῆς: *Μνησικλέους* I 304 10 318 7

Μόλων archon Atheniensium: *Μόλωνος* I 319 17
Μόλων rhetor: *Μόλωνα* I 308 10
Μοσχίων: *Μοσχίονος* I 313 8. 10
Μουνυχία: *Μουνυχία* I 300 4 *Μουνυχίαν* I 302 2
Μούσα II 23 19 *Μούσαι* I 140 9 II 24 11 72 11 172 22 *Μουσῶν* II 255 13 256 10
Μυκαλησσός II 67 8 171 2 *Μυκαλησσόν* II 67 19
Μυκηναῖοι: *Μυκηναίων* I 435 18. 20
Μυκήναι: *Μυκήνας* I 435 15 *Μυκήνηθεν* II 326 6
Μύνης: *Μύνητος* II 350 11
Μυρμιδόνες: *Μυρμιδόνεσσι* II 350 14
Μυρσίλος <II 12 9>
Μύρων: *Μύρωνος* I 329 23
Μυσός: *Μυσή* i. e. *μούσα* I 4 16
Μυτιληναῖοι: *Μυτιληναίων* I 347 23 349 24 398 20 *Μυτιληναίους* I 336 21 350 7
— *Μυτιληναῖκός*: *Μυτιληναῖκου* πολέμου I 337 3
Μυτιλήνη: *Μυτιλήνην* I 263 2

N

Ναῖς: *Ναῖδας* I 333 7
Ναυκράτης II 278 6 *Ναυκράτους* I 122 14
Ναύπακτος: *Ναύπακτον* I 337 12
Ναυσίνικος: *Ναυσινίκου* I 21 1
Νέαιρα: *Νεαίρας* I 251 3 291 11 294 10 *Νέαιραν* I 294 20
Νέαιχμος I 310 10
Νεοπτόλεμος histrio: *Νεοπτόλεμον* II 301 15 302 3 *Νεοπτόλεμον* II 30 2 151 27
Νεοπτόλεμος oratio Isocratis I 287 15
Νέστωρ II 312 2. 7. 13. 17. 22 313 12. 22 316 15 317 3 328 24

331 7. 9 <332 8> 334 1 Νέστο-
ρος II 313 17. 21 331 21 333 2.
21 376 9 382 21 Νέστορι II
331 19 333 9 384 24 Νέστορα
II 268 21 283 5 313 2 314 1
334 3
Νηλεὺς II 64 16 170 7
Νησιωτικός oratio Isocratis I
287 12
Νικάνωρ: Νικάνωρα I 278 4. [6]
Νικήρατος: Νικηράτου I 335 5
Νικήτης I 310 6
Νικίας Siculus, Lysiae ma-
gister: Νικία <I 8 10>
Νικίας praetor Atheniensium:
Νικίου I 23 24 24 12. 21 286 2
335 4 345 1 352 8 397 22 Νι-
κίαν I 345 12
Νικίας archon Atheniensium I
310 18
Νικόδικος: Νικοδίκου I 313 9
Νικόδωρος I 310 12
Νικοκλής I 310 17
Νικοκράτης I 310 6
Νικόλαος II 250 11
Νικόμαχος pater Aristotelis:
Νικομάχου I 262 8
Νικόμαχος archon Athenien-
sium I 270 19 310 2 Νικο-
μάχου I 272 12 314 7 320 21
321 7 Νικομάχῳ I 271 2 Νικό-
μαχον I 272 13 321 4
Νικόμαχος alius: Νικομάχου I
304 11 317 14
Νικόστρατος archon Athenien-
sium I 310 18
Νικόστρατος rhetor: Νικοστρά-
του II 266 14
Νικόστρατος alius: Νικοστρά-
του I 118 5
Νικόφημος I 309 23 Νικοφή-
μον I 303 16 319 19 Νικόφη-
μον I 303 7
Νίκων: Νίκωνος I 21 1
Νίνος: Νίνου I 313 17 Νίνον
I 313 17

Ξ

Ξάνθος ὁ Λυδός I 330 22
Ξενομήδης ὁ Κεῖος I 330 21
Ξενοφῶν ὁ Σωκρατικός: Ξενο-
φῶν II 208 1 241 1. 2 309 23
347 16. 24 384 15 Ξενοφώντος
II 37 3 156 13 208 1 232 5. 14
266 13 298 3 347 20 Ξενο-
φῶντι II 348 2 Ξενοφῶντα I
410 25 II 210 16
Ξενοφῶν alius: Ξενοφῶντα I
319 1
Ξέρξης: Ξέρξου I 340 12 II 238 7
Ξέρξῃ I 220 21

Ο

Ὀγγηστός II 67 9
Ὀδρύσαι: Ὀδρυσῶν II 237 4
Ὀδυσσεὺς II 10 2. 9. 13 89 20
139 4 148 6. 10 194 18 312 2.
7. 10. 15. 21 313 11 321 17. 24
328 24 331 7. 27 332 3. <8>
340 9 341 5 355 18 Ὀδυσσεὺς
(*Ὀδυσσῆος) II 313 *3. 13 314 13
331 24 332 18 340 8 355 15
356 14 Ὀδυσσεῖ (*Ὀδυσσῆι) II
313 15 331 10. 19. 27 341 9
*383 14 Ὀδυσσεά I 30 10 II 19 20
149 23 313 1 321 24 332 15
Ὀλορος: Ὀλόρου II 278 4
Ὀλύμπια: Ὀλυμπίων II 256 15
Ὀλυμπίασι(ν) I 45 23 II 284 6
Ὀλυμπιάς: Ὀλυμπιάδος I 54 3
260 7 Ὀλυμπιάδα I 262 12
Ὀλυμπιόδωρος archon Atheni-
ensium I 310 19
Ὀλυμπιόδωρος alius: Ὀλυμπιο-
δῶρον I 156 17 293 5
Ὀλύμπιοι II 99 7 180 15 353 16
Ὀλύμπιος: Ὀλύμπια δώματα
II 24 11 — v. Ζεὺς II 256 16
Ὀλύμπος: Ὀλυμπον II 353 24
Ὀλύνθιοι: Ὀλυνθίων I 268 6. 8
269 11 272 9 Ὀλυνθίοις I 261 15
267 13

Ὀλύνθιοι: Ὀλυνθιακός: λόγος:
 Ὀλυνθιακῶν i. e. λόγων I 290 7
 πόλεμος: Ὀλυνθιακὸν πόλεμον
 I 267 5
 Ὀλυνθος: Ὀλυνθον I 245 9 269 9
 Ὀμηρος I 30 9 220 6 II 9 21
 60 11 64 4 67 5 89 15 121 10
 148 4 168 4 169 19 171 4
 176 23 189 6 322 2 324 7
 331 4 340 8 341 3. 19. 20 354 13.
 17 355 11 361 9 382 17. 22
 384 10 Ὀμήρου I 123 3 298 13
 II 121 14 189 10 214 10 236 14
 271 16 288 14 298 4 310 13
 311 1 320 1. 17 341 5 356 14
 376 1 383 6 Ὀμήρου I 179 9
 II 3 6 10 1 47 3 93 20 145 6
 161 14 310 24 311 17 349 8
 Ὀμηρον II 225 13 312 22 373 20
 — Ὀμηρικός: Ἀθηνᾶ: Ὀμη-
 ρικῇ Ἀθηνᾷ II 19 19 149 22
 ποιήσεις: Ὀμηρικῆς ποιήσεως
 II 204 8 στίχος: στίχους Ὀμη-
 ρικούς II 16 7 Ὀμηρικόν, τό:
 Ὀμηρικά II 23 18 Ὀμηρικῶν
 II 16 8 Ὀμηρικοῖς II 82 11 acc.
 Ὀμηρικά II 336 3
 Ὀρέστης: Ὀρέστη II 41 21 158 15

Π

Παιανιεύς v. Δημοσθένης II
 200 7 278 5
 Παλλήνη: Παλλήνην I 268 6
 Πάμφιλος: Παμφίλῳ I 154 19
 Παμφυλία: Παμφυλίᾳ I 343 18
 Παναθηναϊκός oratio Isocra-
 tis: Παναθηναϊκῶ I 55 10
 Πάνακτος: Πάνακτον I 152 13
 Πάνδαρος: Πανδάρου II 376 7
 Πανδρόσειον I 302 11
 Πανηγυρικός oratio Isocratis
 Πανηγυρικόν I 61 12
 Πανηγυρικός: πανηγυρικῶν λό-
 γων I 217 24
 Πανύσις II 204 17

Παρθένεια carmina Pindari I
 213 16
 Παρθένιος: Παρθένιον ὄρος
 II 140 12
 Παριακός oratio Isocratis I
 287 15
 Πάριος v. Εὐδήμος I 330 16
 Παρμενίδης: Παρμενίδην I
 329 3 II 225 7
 Παρμένων I 317 18
 Παρράσιος: Παρράσιον I 238 1
 Πασίων I 89 23 Πασίωνος I 86 10
 87 2 Πασίωνα I 87 13. 21 88 14
 Πατροκλῆς: Πατροκλέους I
 318 14
 Πάτροκλος: Πατρόκλου II 325 2
 355 16 Πάτροκλον II 349 11.
 12. 13
 Πανσανίας ὁ Λακεδαιμόνιος:
 Πανσανίας I 384 16 385 10. 13
 Πανσανιαν I 228 24 295 13
 Παφλαγόνες: Παφλαγόνων II
 18 12. 19 19 8
 Πάχης I 350 3
 Πεδιεύς: Πεδιέως I 318 4 Πε-
 διέα I 319 9
 Πειραιεύς: Πειραιέως (* Πει-
 ραιῶς) * I 48 24 160 2 Πειραιεῖ
 I 37 11 49 23 Πειραιᾷ II 133 13
 192 17
 Πελοποννήσιοι I 218 16 332 17
 338 24 351 12 357 16 384 8
 Πελοποννησίων I 339 12 343 10.
 13 346 8 348 16 350 22 354 24
 II 106 19 109 9 182 7 183 10
 235 20 Πελοποννησίους I 343 1
 397 16 Πελοποννησίους II 304 11
 343 20
 — Πελοποννησιακός: πόλεμος:
 Πελοποννησιακός i. e. πόλε-
 μος I 338 13 364 19 Πελοπον-
 νησιακοῦ πολέμου I 8 8 54 4
 330 14 340 1 359 17 II 244 18
 Πελοποννησιακῶ πολέμῳ I 322 22
 Πελοποννησιακὸν πόλεμον I
 93 5 410 21 — Πελοποννησι-

ακόν, τό: Πελοποννησιακῶν
I 330 19 331 20
Πελοπόννησος: Πελοποννήσον
I 270 2 405 14 433 9 Πελοπον-
νήσω I 246 19 Πελοπόννησον
I 337 8 345 3 433 11. 14 II 10 5
Πέλοψ ὁ Φρύξ: Πέλοψ II 139 22
Πέλοπος I 222 10
Περγαμηνός: Περγαμηνοῖς πί-
ναξι I 317 3
Πέργαμον: Περγάμον I 297 16
Περγασή: Περγασήθεν I 267 12
Περικλῆς praetor et orator
clarissimus Atheniensium I
267 1 399 9 400 21 II 306 18
Περικλέους I 335 1 348 9 351 1
352 24 397 13 398 17 399 7
401 16. 23 Περικλεῖ I 399 15
Περικλέα I 346 10 351 23
Περικλῆς alius: Περικλέα I
316 8
Περίνθος: Περίνθω I 272 21
Περσεύς: Περσεῖ II 141 10
Πέρσαι: Περσῶν I 198 14 221 23
II 303 13 310 1 Πέρσαις I 221 12
Πέρσας I 221 19 ἄνδρες Πέρ-
σαι I 220 24
— Περσικὸς πόλεμος: Περ-
σικοῦ πολέμου I 332 1 Περσι-
κὸν πόλεμον I 340 1 396 17
II 235 8 — Περσικόν, τό: Περ-
σικῶν I 64 11 331 19
Περσίς: Περσίδα I 222 11
Πετεών: Πετεῶνα II 67 21
Πηλείων v. Ἀχιλλεύς II 354 21
Πηλεύς II 264 12
Πηνέλεως II 67 15
Πηνελόπεια II 64 12 170 3
— Πηνελόπης ἐγκώμιον oratio
Isocratis I 287 14
Πίνδαρος I 185 10 II 55 2 98 10
99 3. 5 165 10 180 10 205 1
236 21 Πινδάρου I 142 4 213 15
II 106 16 180 13 182 4 205 10
Πίνδαρον I 4 21 II 85 16 174 20
Πιστίας: Πιστίον I 311 19

Πλαταιαί (Πλάταια): Πλαταιῶν
I 386 1 Πλαταιαῖς I 200 12
Πλάταιαν I 384 9
— Πλαταιῖς: γῆν Πλαταιίδα I
385 8 387 19
Πλαταιεῖς I 384 12 387 11 Πλα-
ταιῶν I 337 2 347 22 383 23
384 15. 19 385 11 398 9 II 31 10
Πλαταιεῦσιν I 348 8 384 21
acc. Πλαταιεῖς I 396 25 (ὦ)
ἄνδρες Πλαταιεῖς I 385 12
387 6
— Πλαταιεῖς πρόεβεις I 387 3
Πλάτων I 9 13 71 22 132 10
138 10 141 8 162 4 178 16 181 1
182 4 185 12 186 2 192 12
201 19 223 9 329 3 II 121 19
124 17 133 5 189 15 192 11
224 21 229 2 255 5 278 22
335 5 347 14 360 18 364 14
376 16 378 2 379 11 381 8
382 10 384 15 Πλάτωνος I 130 14
158 16 178 6 190 8 201 8 203 16
262 17 287 18 II 87 4 133 2
154 13 175 17 192 9 221 9
222 11 223 3. 7 225 4. 11 226 2
232 4 283 19 298 3 305 6 306 11
322 19 347 20 361 3 364 10. 23
Πλάτωνι I 142 19 180 1 190 19
197 1. 8 262 16 266 7. 15 328 24
329 1 II 63 1 77 2 173 12 224 10
226 17 280 1 305 20 381 4
Πλάτωνα I 143 2 202 2 220 15
240 19 307 22 II 210 17 222 21
223 1 225 19 231 23 232 1
267 3 373 19
— Πλατωνικός: διάλεκτος:
Πλατωνική διάλεκτος I 136 11
II 227 1 ἐρμηνεία: Πλατωνι-
καῖς ἐρμηνείαις II 221 12 λέξεις:
Πλατωνικῆς i. e. λέξεως I 201 15
Πλατωνικήν λέξιν II 75 18
νᾶμα: Πλατωνικὸν νᾶμα I
191 2 περίοδος: Πλατωνικήν
περίοδον II 33 22
Πλημυῦριον: Πλημυυρίου I 427 2

Πολέμων I 310 12
 Πολιάς i. e. Athena: Πολιάδος I 302 10
 Πολιτεία Platonis dialogus: Πολιτείας II 133 11 192 16
 Πολύβιος: Πολύβιον II 21 2
 Πολύγνωτος: Πολυγνώτου I 237 24
 Πολύευκτος: Πολυεύκτου I 304 19 311 3
 Πολύζηλος: Πολυζήλου I 262 14
 Πολύκλειτος: Πολυκλείτου I 59 20 237 22 307 20 329 23
 Πολυκράτης ὁ Ἀθηναῖος I 123 1. 8 143 6
 Πολυκράτης Sami tyrannus I 354 14
 Γναῖος Πομπήιος Γεμῖνος: Γναῖω Πομπηίῳ II 221 1 Γεμῖνε II 226 21 231 5
 Πόντος: Πόντιον I 87 18 Πόντων I 87 5 89 5 91 8
 Ποσειδιππος: Ποσειδίππου I 317 18
 Ποσειδῶν: Ποσειδῶνος I 190 9 312 5 II 324 10 346 10 Ποσειδάωνι II 214 14 Ποσειδῶνα II 259 5
 Ποσειδώνιος ὁ Στωικός: Ποσειδώνιον II 250 11
 Ποτίδαια: Ποτίδαιαν I 339 12 — Ποτιδαιατικός: Ποτειδαιατικά I 340 8
 Πραξιβουλος I 310 12
 Πρίαμος: Πριάμοιο II 333 19 Πρίαμον II 354 17
 Προδίκος ὁ Κεῖος: Προδίκον I 54 11 Προδίκον II 225 7
 Προδοήνωρ II 67 16
 Προκοννήσιος v. Ἀρισταῖος I 359 15 Δηίοχος I 330 15
 Πρόξενος I 301 5 Προξένον I 301 1. 9. 15 317 10 318 8 Προξένῳ I 300 18 301 4
 Πρωταγόρας: Πρωταγόραν I 55 12 329 3 II 225 7

Πρωτεύς: Πρωτέως I 144 1
 Πρωτογένης: Πρωτογένους I 329 20
 Πυθαγορικός: Πυθαγορικούς i. e. φιλοσόφους [II 210 11]
 Πυθέας demagogus I 96 19 Πυθέου 311 7. 8
 Πυθέας alius I 150 4
 Πυθήν I 367 1
 Πύθιος i. e. Apollo II 279 3
 Πυθόδημος I 303 17 310 4
 Πυθόδοτος I 270 4 310 2 Πυθόδοτον I 263 3 270 10 320 18
 Πυθόδωρος ὁ Φοῖνιξ: Πυθοδώρον I 87 13
 Πυθόδωρος alius: Πυθοδώρον I 154 15
 Πυθῶ: Πυθοῖ II 256 16 284 7
 Πύλαι: Πύλας I 293 21 320 3. <4>
 Πύλος: Πύλῳ I 370 15 Πύλον I 344 4 346 15 351 14 426 10
 Πῶλος: Πῶλον I 11 3 363 3 424 15 II 225 8

P

Ῥήνεια: Ῥήνειαν I 354 14
 Ῥόδιοι I 76 18 Ῥοδίων I 261 10
 Ῥοδίους I 82 8
 — Ῥοδιακός: Ῥοδιακοὶ ῥήτορες I 308 8
 Ῥόδος II 58 4 166 23
 Ῥοιῶ: Ῥοιοῦς I 316 21
 Ῥοῦφος Μετίλιος: Ροῦφε (Μετίλιε) II 4 4 142 16 †Μελίτιε II 145 5
 Ῥωμαῖοι: Ῥωμαίων II 275 1
 Ῥωμαῖοις I 6 5
 — Ῥωμαϊκός: Ῥωμαϊκὴν δι-άλεκτον II 274 25
 Ῥώμη I 5 22

Σ

Σαλαμῖς II 278 24 Σαλαμῖνι I 200 13 218 2 Σαλαμῖνα II 279 2

Σάμιος: Σαμίους I 354 13 v.
 Εὐγέων I 330 15
 Σάμος: Σάμον I 354 14 Σάμον
 I 319 12
 Σαπφώ I 217 15 II 85 13 114 3.
 8 174 18 185 3. 8 Σαπφοῦς II
 187 3 Σαπφοῖ II 270 5 Σάπφοι
 (*Ψάπφ') *II 115 12 †Σαπφῶ
 δίκη pro Σάπφ' (sive Ψάπφ')
 ἀδικῇ II 186 6
 — Σαπφικός: Σαπφικὸν ἐπι-
 θαλάμιον II 128 1
 Σάρδεις I 222 2
 Σάτυρος Ponticus: Σατύρον I
 88 6 Σατύρω I 89 3. 19 91 6
 Σάτυρον I 87 6. 14 88 8. 16
 89 15
 Σάτυρος alius: Σατύρω I 321 5
 Σεμέλη: Σεμέλαν II 100 9 180 23
 181 3
 Σιγεεύς v. Λαμάσσης I 330 21
 Σικανός I 366 23
 Σικελία: Σικελίας I 47 17 337 13
 433 1 II 242 18 243 15 Σικελία
 I 8 11 352 8. <31> II 237 5
 Σικελίαν I 46 2 69 14 337 6
 397 23 406 14 406 15 430 3
 Σικελιοί: Σικελούς II 243 17
 — Σικελικός: Σικελικῆς i. e.
 γραφῆς II 242 21
 Σιληνός: Σιληναῦ II 248 3 Σι-
 ληνόν II 210 9
 Σιμωνίδης archon Athenien-
 sium I 310 12
 Σιμωνίδης poeta II 114 4 185 4
 Σιμωνίδου II 205 7
 — Σιμωνίδειος: Σιμωνίδεια, τὰ
 II 140 18
 Σινωπικός orat. Isocr. I 287 11
 Σινυλεύς II 19 13
 Σίσυφος: Σίσυφον II 90 2. 9 177 1
 Σκιωναῖοι: Σκιωναῖος I 348 6
 Σκύθης II 380 4. 8. 11 Σκύθην
 II 378 20
 — Σκυθικός: Σκυθικῶν διηγη-
 μάτων II 238 1

Σκῶλος II 67 9 Σκῶλον II
 67 18
 Σόλων: Σόλωνος I 65 17 ὁ Σό-
 λων II 378 3
 Σοφοκλῆς II 121 17 189 13 206 8.
 14. 16 Σοφοκλέους II 206 7
 — Σοφοκλείος: Σοφόνκεια, τὰ
 II 34 20 155 2
 Σπάρτη I 68 17 Σπάρτης I 67 9
 347 3 Σπάρτην I 339 12 346 2
 Σπαρτιάται I 344 19
 Σπίνδαρος I 154 20
 Σπουδίας: Σπονδίου I 314 20
 Στάγειρα I 262 11
 Σταφύλος: Σταφύλου I 316 22
 Σθένελος II 316 11 326 10 Σθε-
 νέλῳ II 315 13
 Στέφανος: Στεφάνου I 312 2
 Στησίχορος II 121 16 189 12
 Στησίχορον II 85 16 174 20
 205 11
 Στοά: Στοᾶς II 22 6
 Στωικός: Στωικῆς αἰρέσεως II
 7 3 v. Διότιμος II 250 8 Ζή-
 νων I 233 1 Ποσειδώνιος II
 250 11 Χρύσιππος II 21 11
 Συμπόσιον: Συμποσίῳ II 335 6
 Συρακόσιος (*Συρακονούσιος):
 Συρακοσίον I 407 12 Συρακό-
 σιον I 407 6 429 1 Συρακόσιοι
 I 366 18 369 1 370 2. 21 II 243 16
 Συρακοσίων I *8 2 *24 1 366 11
 367 5 432 17 Συρακοσίοις I
 366 23 368 15 Συρακοσίου I
 429 3 432 20 v. Ἑρμοκράτης
 I 398 22 Τισίας *I 54 12
 Συράκοσσαι: Συρακόσσας I 406 1
 Συρία: Συρίας II 80 9
 Σύροι: Σύρων II 18 12. 19
 19 7
 Σφακτηρία: Σφακτηριάν I 344 5
 Σχοῖνος: Σχοῖνον II 67 18
 Σωκράτης I 139 18 141 10 II
 230 10 305 26 335 9. 15 Σω-
 κράτους I 180 1. 8 284 16 II
 305 8. 15 19 335 6 347 15. 17.

18. 20 384 16 Σωκράτει II 309 5
 346 4 Σωκράτην II 381 5 ὦ
 Σώκρατες I 140 2 II 381 5
 — Σωκρατικός: διάλογος:
 Σωκρατικῶν διαλόγων I 179 12
 Σωκρατικοῖς διαλόγοις I
 139 10 διδασκαλεῖον: Σωκρα-
 τικὸν διδασκαλεῖον I 130 13
 λόγος: Σωκρατικοῖς λόγοις II
 230 2 χαρακτηρ: Σωκρατικὸν
 χαρακτηρ I 178 22 — Σωκρα-
 τικός v. Πλάτων I 132 10 II 63 2
 Ξενοφῶν II 37 3 156 13 Σω-
 κρατικοί I 410 25
 Σωπαῖος I 87 5
 Σωσιγένης archon Athenien-
 sium I 270 10 310 2 Σωσιγέ-
 νην I 270 18
 Σωσιγένης rhetor: Σωσιγένην
 I 308 13
 Σώστρατος: Σωστράτον I 299 16
 301 3
 Σωτάδειος: Σωτάδεια, τά II
 17 1
 Σωτίων II 250 11

T

Τάρταρα: Ταρτάρων I 333 7
 Ταυλάντιοι I 339 9 II 19 3
 Τείσις v. Τίσις.
 Τελαμώνιος v. Αἶας II 353 1
 Τελεστής: Τελεστήν II 86 6
 Τηλέμαχος II 10 4 Τηλέμαχον
 II 3 7 10 12 145 7 148 9
 Τιθωνός: Τιθωνόν II 282 9
 Τίμαιος I 11 5 Τίμαιον I 308 13
 Τιμάνδης: Τιμάνθους I 237 24
 Τιμόθεος praetor Athenien-
 sium I 321 13 Τιμοθέου I
 321 11
 Τιμόθεος poeta: Τιμόθεον II
 86 6
 Τιμόθεος alius: Τιμοθέον I
 287 17
 Τιμοκράτης archon Athenien-
 sium: Τιμοκράτους I 260 7

Τιμοκράτης alii: Τιμοκράτους
 I 261 1 311 10 314 17 Τιμο-
 κράτη I 261 2
 Τιρύνθιος v. Ἡρακλῆς II 140 8
 Τισίας ὁ Συρακούσιος: Τισίον
 I 54 12 Τισία <I 8 10>
 Τίσις I 150 2. 7 151 6 Τίσιδος
 (*Τείσιδος) I 151 21 152 7
 (*292 25)
 Τραπεζιτικός oratio Isocratis:
 Τραπεζιτικῶ I 86 9
 Τριβαλλοί I 165 18
 Τροία: Τροίην II 326 8
 Τρωικός: Τρωικὸν πόλεμον I
 354 2
 Τρώες: Τρωσίν II 314 11 334 13
 357 15
 Τυδεύς: Τυδέα II 269 2
 Τυρρηνικός oratio Dinarchi I
 311 15

Υ

Υλαϊκός: Υλαικὸν λιμένα I
 372 20
 Ὑλη: Ὑλην II 67 21
 Ὑπερείδης I 7 18 305 11 II 213 3
 278 5 Ὑπερείδων I 124 9
 298 16 304 7. 24 306 17. 21
 Ὑπερείδην I 259 7 297 6 308 6
 — Ὑπερείδειος: Ὑπερείδειον
 i. e. χαρακτηρ I 304 12
 Ὑρία II 67 8 171 2 Ὑρίην II
 67 17
 Ὑρμινος: Ὑρμινον II 243 20

Φ

Φαίαιες: Φαίακας II 89 20
 Φαῖδρος Socratis amicus: Φαί-
 δρον I 139 19 II 230 11 Φαῖδρε
 I 140 1
 Φαῖδρος Platonis dialogus:
 Φαῖδρον II 224 14
 Φαῖδρος alius: Φαῖδρον I 39 10
 Φαιστίς: Φαιστιδός I 262 10
 Φαληγεύς: Φαληγεῶν I 312 4

v. Δημήτριος I 138 6 244 20
 299 19 302 4 II 228 17
 Φανοκλής: Φανοκλέα I 317 13
 Φανόστρατος: Φανοστράτον I
 154 13 Φανοστράτω I 155 5
 Φειδιάδης: Φειδιάδον I 312 9
 Φειδίας: Φειδίον I 59 20 237 23
 307 21 329 22
 Φερεκλής I 310 16
 Φερένικος I 99 19 Φερενίκου I
 98 20 99 6 100 7
 Φερρεφατίον: Φερρεφατίον I
 155 2
 Φθία: Φθίην II 350 14
 Φθιώται: Φθιωτών I 273 19
 Φίλαγρος: Φίλαγρον I 308 9
 Φίληβος: Φίληβω I 178 23
 Φίλιππος ὁ Μακεδών: Φίλιππος
 I 56 10 144 16 145 16. 19 157 8
 160 5 174 12 198 7 270 16
 271 6 272 6. 20 273 2 274 8
 415 12 416 9 Φίλιππον I 93 7
 148 5 157 5 158 18 172 7 230 21
 245 16 261 5. 16 263 5 267 13
 269 12 270 6. 11 271 4. 5 272 15
 273 17 274 2. 17 275 5. 9 276 20
 415 9 416 6 417 2 II 123 4
 300 18. 19 301 1. 9. 22. 26 304
 18. 21 345 5 347 5. 6 Φίλιππῳ
 I 160 10 197 23 251 11 272 10
 275 12 416 13 II 244 19 302 7
 344 9 Φίλιππον I 62 18 224 21
 225 15 263 3 269 18 270 20
 272 2. 14 273 7. 15 275 1 276 1
 II 301 12. 19 302 3. 9 303 17
 344 16
 — Φίλιππικός: δημηγορία: Φι-
 λιππικῶν δημηγοριῶν I 270
 1. 5 Φίλιππικός δημηγορίας I
 268 19 λόγος: Φίλιππικῶν i. e.
 λόγων I 224 20
 Φίλιππος archon Atheniensium
 I 310 19 Φίλιππον I 300 13
 303 20
 Φίλιππος oratio Isocratis II
 347 2

Φίλισκος: Φίλισκον I 122 15
 Φίλισκον I 259 6
 Φίλιστος II 208 14 241 1 242 14
 Φίλιστον II 208 1 232 15 243 12
 Φιλοκλής archon Atheniensium
 I 310 9
 Φιλοκλής praetor Atheniensium:
 Φιλοκλέους I 312 11
 Φιλοκράτης: Φιλοκράτους II
 302 22 Φιλοκράτην II 302 16
 Φιλόμηλος: Φιλομήλου I 89 9
 Φιλόνικος I 72 17
 Φιλόξενος: Φιλόξενον II 86 5
 Φιλόχορος I 267 11 272 18 283 2
 301 21 319 13 320 18 Φιλοχό-
 ρον I 300 24
 Φιλωτάδης: Φιλωτάδην I 318 10
 Φιλωτᾶς II 81 16
 Φόβος II 65 5 170 15
 Φοῖβος: Φοῖβε II 72 11 172 22
 v. Απόλλων II 337 9 338 9
 Φοινίκη: Φοινίκην II 379 15
 Φοῖνιξ: Φοινίκων I 343 21 Φοί-
 νικας I 312 5 v. Πυθόδορος
 I 87 13
 Φοῖνιξ Achilles paedagogus II
 311 10 351 5 352 11 Φοῖνικος
 II 352 1 Φοῖνικα II 310 13
 351 12
 Φορμίσιος unus ex iis, qui e
 Piraeo in urbem redierunt I
 49 3
 Φορμίσιος alius: Φορμισίου I
 311 13
 Φορμίων: Φορμίωνος I 156 16
 293 4
 Φρύγιοι: Φρυγίους I 351 6
 — Φρύγιος: μοῦσα: Φρυγία
 i. e. μοῦσα I 4 16 τρόπος:
 Φρυγίους i. e. τρόπους II 86 1
 174 23
 Φρύνιχος I 310 3
 Φρύξ v. Πέλοψ I 222 10
 Φυγελεύς v. Δημοκλῆς I 330 16
 Φύλαρχος: Φύλαρχον II 21 1
 Φυλή: Φυλῆς II 236 4

Φωκαεῖς I 354 16
 Φωκεῖς I 272 3 Φωκέων I 245 13
 — Φωκικός: Φωκικὸν πόλεμον
 I 275 13
 Φωκίων: Φωκίωνα II 268 22

X

Χαβρίας: Χαβρίον I 229 13
 Χαιρώνεια: Χαιρωνεῖα I 56 7
 276 20
 Χαιρωνίδας I 310 3 Χαιρωνί-
 δον I 56 6
 Καλκηθόνιος v. Μελησαγόρας I
 330 18
 — Θρασύμαχος vide sub Καλχη-
 θόνιος
 Καλκιδεύς I 93 5 Καλκιδέων I
 268 1
 Καλκίς: Καλκίδος I 262 11 301 8
 Καλκίδα I 263 9 300 12 303 22
 314 12
 Χάρης praetor Atheniensium:
 Χάρητος I 267 4. 17 Χάρητα
 I 268 15
 Χάρητες alii: Χάρητος I 312 9
 Χάρητα I 318 6
 Χαρίδημος praetor Athenien-
 sium: Χαρίδημον I 268 2

Χαρίδημος alius: Χαρίδημον I
 321 6
 Χάρων ὁ Λαμψακηνός: Χάρων
 I 330 18 Χάρωνος II 234 12
 Χερρόνησος (Χερρόνησος): Χερ-
 ρονήσου I 39 15 Χερρυνήσω I
 36 21 270 12 Χερρόνησον II
 123 12 129 11 190 5
 Χίος: Χίοι I 76 18 Χίους I
 82 8 v. Θεόπομος II 209 13
 244 11
 — Χιακός: ἐπιστολή: Χιακὼν
 ἐπιστολῶν II 247 15 Χιακῶς
 ἐπιστολᾶς II 244 14
 Χλῶρις: Χλῶριν II 64 16 170 7
 Χρέμης I 310 8
 Χρύσιππος ὁ Στωικός: Χρύσ-
 ιππος II 22 11 Χρυσίππῳ II
 21 11
 Χρύσιππος Atrei frater: Χρυ-
 σίππον I 435 17

Ψ

Ψάων: Ψάωνα I 308 13 II 21 2

Ω

᾽Ωκάλεα: ᾽Ωκαλέην II 67 22
 ᾽Ωραι: ᾽Ωρᾶν II 100 4 † ᾽Ωραν
 II 180 24

B. INDEX LOCORVM

Loci ad verbum exscripti nudis numeris signantur, loci, ad
 quos verba Dionysii spectant, asterisco * numeris addito. No-
 mina editorum, quae saepius occurrunt, his siglis signantur:
B = Bergkii; *M* = Meinekii; *Mue* = Muellerus; *N* =
 Nauckius; *S* = Sauppius; *Sch* = Schmidtus.

A

Aeschines or. II 46: *II 300 3
 II 53: *II 300 3 II 123: *II
 299 22 *300 8 III 72: I 250 12
 III 142: I 207 10 III 166:
 I 248 1 250 13 III 202: II 34 7
 III 229: I 207 5 *248 1

Aeschylus fr. 135 *N*: I 141 6
 fr. 239 *N* (Telephi): *II 282 3
 Agatho fr. 31 *N*: *I 186 1
 Anaxagoras fr. 1 *Diels*: II 309 4
 *346 2 fr. 13 *Diels*: *II 346 2
 Apollodori chronica: vide ad-
 notationem ad I 262 8
 Archilochus fr. 66 1 *B*: II 69 16

Aristophanes *nub.* v. 961: II 127 5 *nub.* v. 962: II 128 6
ran. v. 92: II 373 4
Aristoteles *eth. Nicom.* II p. 1106 ^a26 sqq.: *II 120 18
rhet. I p. 1355 ^a21/29: I 263 23
rhet. I p. 1356 ^a35/^b21: I 264 14 *rhet.* II p. 1397 ^a23/^b8: I 277 10 *rhet.* II p. 1397 ^b27/1398 ^a3: I 271 16 *rhet.* II p. 1401 ^b29/34: I 276 8
rhet. III p. 1408 ^b22 sqq.: *II 126 7 *rhet.* III p. 1411 ^a1/8: I 266 22

B

Bacchylides *fr.* 23 B (15 Blas-sii): II 131 11

C

Callimachea (*Schneideri*) *fr.* anon. 391: II 127 15
Cratinus *fr.* 119, 7 M: *I 191 4
Critias *fr.* *trag*(?): *II 277 10

D

Demetrius Magnes *fr.* p. 52 *Scheuerl.*: I 298 8
Demetrius Phalereus: II 228 16
Demosthenes *or.* I 1: I 261 20
or. II 1: I 261 17 22: I 224 20
22/23: I 226 7 *or.* III 1: I 261 18 23/32: I 172 13 34/35: I 109 6 *or.* IV 1/29: *I 261 5
30: I 269 15 *or.* V 1: I 269 25
6: II 30 2 *or.* VI 1: I 270 3
[*or.* VII] 1: I 157 7 270 6
or. VIII 1: I 270 13 48: I 243 15 *or.* IX 1: I 144 14
270 17 415 10 3: I 251 11
13: I 110 14 146 10 415 23
17: II 33 15 26: I 245 9 246 6
27: I 246 17 *or.* X 1: I 271 1
or. XI 1: I 271 6 *or.* XIV

2: II 30 10 3: II 304 4 343 12
10/11: II 344 17 13: I 414 1
14: I 414 14 14/28: *II 304 16
or. XV 24: II 345 5 *or.* XVIII
1: II 29 19 *130 9 8: II 29 19
60: I 160 3 119: II 31 18
168: I 274 8 178: II 298 21
179: II 32 22 (20) 199/209: I
197 11 211: I 274 16 213: I
274 21 231: I 416 7 294:
I 416 16 296: II 21 5 306:
II 306 9 *or.* XIX 9/12: II
301 5 13: II 302 13 234: *II
300 3 258: I 159 7 *or.* XX
2: II 35 8 68: I 159 20 *or.*
XXI 69: I 146 22 78: *I
251 12 79: I 251 13 *or.* XXIII
1: II 30 4 123 7 65: I 159 14
133: II 379 9 *or.* XXV ἐπὶ
ᾠδῆς 7: *I 251 1 *or.* XXV
16: II 255 3. *7 *or.* XXXIX:
I 319 21 13: I 314 1 16: I
320 3 *or.* XL: I 320 6 *or.*
LIV 3/9: I 152 11

— *Schol. in Demosthenem* p. 604,
21 *Dind.*: I 143 21

Dinarchus *fr.* I S: *I 304 19
fr. XLII S: I 301 3 *fr.* LVII
S: I 304 10 *fr.* LXIX S: I
304 16

Diogenianus II 97: *II 290 16
Dionysius Halicarnaseus *de*
Demosth. c. 5/7: II 227 1
c. 51: *II 132 1 c. 52: *II
122 3 *de Thucyd.* c. 24: I
422 12

E

Epicurus *fr.* 230: II 122 10
Euphorio Chersonesita *Hephae-*
stionis c. 16: II 16 5
Euripides *Hecub.* v. 162?: II
69 7 *Hippol.* v. 201: II 71 3
Orest. v. 140/142: II 42 1
Orest. v. 234: *II 46 14
fr. 229 N (*Archelai*): II 129 14

fr. 484 *N*: II 228 18 309 11
 346 7 *fr.* 488 *N*: *I 72 15
fr. 696 *N* (*Telephi*): II 139 22
fr. 924 *N*: II 17 18

H

Hegesias *fr. scr. Alex. p.* 138

Mue II 19 12 *fr.* 3 *p.* 141

Mue: II 80 21

Herodotus *I* 1: II 233 5 *I* 6:

II 18 9 *I* 8: II 378 7 *I* 8/10:

II 13 3 *I* 180: *II 257 15

VII 8 *sqq.*: I 220 24 *VII* 142:

II 279 2

Hesiodus *theog.* 22/34: *II

256 11

Homerus: *Il.* A1: II 23 21 39/41:

II 354 9 59: II 337 21 59/68:

II 337 4 61: II 337 25 62/64:

II 338 7 74/77: II 338 22

78/79: II 339 5 80: II 339 8

81/83: II 339 10 85/92: II

339 16 93: II 338 20 131/132:

II 356 5 173: *II 322 1 297:

*II 333 11 396/399: II 353 13

407: II 353 19 419/420: II

353 23 459: II 25 15 503/504:

II 354 3 524/527: II 320 18

B 72: II 313 25 332 23 72/74:

II 328 9. 11 72/75: II 320 4

327 24 83: II 313 25 89: II

25 7 111: II 330 19 111/113:

II 320 12 112/113: II 330 1

114: II 330 4 114/115: II

320 24 116: II 321 4 117:

II 321 7 119/121: II 321 13

330 8 139/140: II 321 19

159: *II 321 23 175: *II

321 23 188/199: II 340 13

193: II 341 15 194: II 341 14

203/205: II 341 10 206: II

341 22 210: II 62 7 212:

II 382 19 215: II 383 1

220/222: II 383 14 222/223:

II 383 19 284/285: II 332 9

285/290: *II 321 24 286/287:

II 312 11 289/290: II 312 5

332 1 298: *II 321 24

301/329: *II 312 15 335: II

313 3 337: II 332 4 337/338:

II 312 8 339/340: II 332 6

340: II 312 14 350: II 312 18

360/361: †II 333 11 362/363:

II 313 18 362/366: II 333 3

370: *II 312 20 *331 11

370/374: II 333 16 372: II

313 5 314 4 375/380: II 334 8

377/380: II 314 8 381: II

334 18 391/393: II 334 21

442: II 25 15 453/454: II

332 17 484: II 24 11 494/501:

II 67 15 *I* 214: II 384 5

320: I 247 18 *A* 48/49: II

376 12 86 *sqq.*: *II 376 8

125: II 25 17 412/413: II

315 14 412/414: II 326 21

452/453: II 65 10 *E* 115:

II 24 9 290/296: *II 376 8

428/429: I 179 10 *I* 32/33:

II 314 23 32/49: II 325 17

34/39: II 315 4 40/41: II

316 3 327 9 46: II 316 9

48/49: II 316 11 56/57: II

317 11 58/59: II 317 13

60/61: II 317 15 61/62: II

317 19 63/64: II 317 23

65/67: II 318 6 68/70: II

318 11 74: II 318 14 75/77:

II 318 19 78: II 319 3

104/111: II 319 7 111/113:

II 319 16 434/437: II 351 8

434/523: *II 310 13 490/491:

II 352 6 496/497: II 351 19

612: II 311 4 612/613: II

351 24 616: II 311 12 352 3

625/626: II 352 15 640/641:

II 352 20 644/647: II 353 1

A 36/37: II 65 4 269/270:

II 385 15 271: II 385 18

272: II 385 20 514: II 142 16

M 207: II 62 6 433/435: II

15 9 N 392/393: II 16 11
 636/637: *II 84 10 O 201/203:
 II 324 16 II 361: II 62 8
 P 265: II 60 14 Σ 225:
 II 61 14 T 103/104: II
 25 8 217/219: II 356 1. 18
 220/224: II 356 8 221: II
 358 1 223/224: II 358 2
 225/237: II 357 3 287/290:
 II 349 17 291/294: II 350 3
 295/299: II 350 10 300: II
 350 17 Φ 20: II 24 21
 196/197: II 121 8 240/241:
 II 65 16 X 220/221: II 61 3
 395/411: II 82 16 476: II 25 1
 61 12 Ψ 382: I 298 17 II
 77 4/6 Ω 130: II 325 3
 465/467: II 354 21 486: II
 24 12 355 6
 Odys. α 1: II 23 19 γ 1: II
 24 2 449: II 26 7 δ 563/569:
 *II 264 10 762: II 24 9 ε 402:
 II 62 5 ζ 115 sq.: II 25 19
 137: II 65 3 162 sq.: II 64 14
 182/185: II 271 16 230/231:
 II 20 5 324: II 24 9 θ 20:
 *II 20 5 171: II 384 11 173:
 *II 288 15 ι 39: II 71 9
 289 sq.: II 66 3 415: II 60 18
 λ 136: II 283 5 281 sq.: II
 64 16 593/596: II 90 9 596:
 II 92 5 597 sq.: II 92 8 ξ 1/7:
 II 138 13 425: II 26 4 ο 125:
 II 35 126: *II 39 11 π 1/16
 II 10 9 273: II 20 3 ρ 36 sq.:
 II 64 12 202: II 20 3 337:
 II 20 3 τ 53 sq.: II 64 12
 203: I 30 13 368: II 283 5
 χ 17: II 25 2 ψ 283: II
 283 5 ω 157: II 20 3 369:
 II 20 5
 — Schol. BL ad Il. I 31:
 *II 315 16 ad Il. I 43: II 315 21
 ad Il. O 201: II 324 16
 — Schol. BLV ad Il. B 350:
 *II 312 20

I

Isaeus or. XII: I 116 5 fr.
 VII 1 S: I 105 7 fr. X 1 S:
 I 101 23 fr. X 2 S: I 108 2
 fr. XVI 1 S: I 97 20 fr.
 XLV 1 S: I 110 5 fr. XLV
 2 S: I 110 19
 Isocrates or. I 20: *II 272 4
 or. IV 11: II 384 9 75 sq.:
 I 74 8 76: *I 61 16 77:
 *I 61 21 78: *I 61 22 79:
 *I 62 2 80: *I 62 6 81: *I
 61 12 *62 10 96/99: I 218 3
 or. V 30: *I 62 20 41: *I 63 8
 68: *I 62 23 81: *I 54 17
 90: *I 63 6 109/110: *I 63 5
 119: *I 63 6 134: *I 63 10
 135: *I 63 12 136: *I 63 14
 or. VI 16: *I 67 17 23: I 67 19
 26/27: I 67 20 28: I 67 22
 40: I 68 4 42: I 68 10 48:
 I 68 13 50: I 68 17 52/53:
 I 69 1 57: I 69 3 59: I 69 5
 64/65: I 69 8 70/71: I 69 11
 73: I 69 13 74: I 69 16 75:
 I 69 20 104: I 68 20 or. VII
 1/5: II 117 22 16: *I 65 16
 20: *I 65 13 22: *I 66 4
 24: *I 66 6 37: *I 66 9
 39: *I 66 13 40: *I 66 13
 42: *I 66 13 48: *I 66 13
 49: *I 65 19 or. VIII 1/17:
 I 77 7 7: *I 64 5 29: *I
 64 12 32: *I 64 20 41/50: I
 163 2 41/53: I 82 17 74/75:
 *I 64 9 134: *I 64 7 135:
 *I 64 15 136: *I 64 18 or.
 XII 10: *I 54 17 11: *I 55 3
 or. XV 46: *I 55 3 175:
 *I 55 15 255 sq.: *I 55 15
 276 sq.: *I 55 15 or. XVII
 1/12: I 86 12 epist. V 4(?):
 *I 55 15 VIII 7: *I 54 17

L

Lysias *fr.* XIX S: I 104 8
fr. LXII S: I 102 19 *fr.*
 XCIX S: I 24 12 *fr.* CXX S:
 I 99 5 *fr.* CCXXXII S: I
 149 20

M

Menander *monost.* 425 (*et Com.*
Meineki IV p. 105): *II 282 7

O

Orphica *fr.* 4/6 Ab: II 124 4

P

Philistus *fr.* 8 p. 186 *Mue*:
 II 243 16
 Philochorus *fr.* 131 *Mue*: I
 319 11 *fr.* 132: I 267 12. 18 268 8
fr. 135: I 272 20 273 3. 12 *fr.*
 144: I 301 24 *fr.* 146: I 302 8
 Philoxenus *fr.* 6 B: II 5 9
 Pindarus *Olymp.* VI 3: *II 256 18
Pyth. III 75: *I 336 18 *Nem.*
 VII 52sq.: *II 84 10 236 21
fr. 75 B: II 99 6 *fr.* 79 B: II 55 3
fr. 107 B: I 142 6 *fr.* 121 B:
 I 185 7 *fr.* 159 B: I 4 21
fr. 213, 4 B: II 95 18
 Plato *Conviv.* 222^b: *II 335 7
 222^{cd}: *II 335 15 *Leg.* II
 653^{cd}: *II 255 5 VI 753^e:
 *II 267 3 *Menex.* 234^b: *I
 180 13 236: II 34 1 236^d:
 I 181 4 183 2 II 76 2 236^e:
 I 184 20 185 16 237^b: I 187 12
 188 4 237^c: I 189 24 237^d:
 I 190 15 237^d/238^b: *II 278 22
 237^e: I 191 7 238^a: I 190 22
 191 10. 14 238^c: I 187 2
 239^c: I 186 8 243^c: I 187 4
 244^d/246^a: *II 280 1 245^b:
 I 186 10 246^c/248^e: I 192 23
 247^d: I 186 11. 13 248^d: I
 186 15 248^e: I 186 17 *Phaedr.*
 227^a: I 140 1 237^a: I 140 8
 238^b: I 140 14 238^d: I 11 1
 141 2 *II 229 19 241^e: *II

229 19 245^a: II 376 17
 246^e/247^a: I 141 11 264^b:
 II 364 14 264^c: II 364 15
 265^d/266^b: *II 382 10 *Res p.*
 I 327^a: II 133 12 II 377^a:
 *II 267 3 III 398^a: *II 225 14
 IV 435^e/436^a: *II 379 11
Tim. 22^b: II 378 3 [Plato-
 nis] *Theages* 121^c: II 381 5
 poetae elegiaci incerti (Calli-
 machi?) *fr.* 14 B: II 127 15
 poetae incerti: I 336 18 inter
 lyricos B. *fr.* 112, inter tragi-
 cos N. *fr.* 136: II 69 3
 poetae lyrici incerti *fr.* 108 B:
 II 70 5 *fr.* 110 B: II 72 11
fr. 111 B: II 71 17 *fr.* 116 B:
 II 72 16 *fr.* 117 B: II 72 8
fr. 118 B: II 130 17
 poetae melici incerti *fr.* 86 A B:
 II 5 3
 poetae tragici incerti *fr.* 137 N:
 *II 69 7 *fr.* 138 N: II 69 14
fr. 139 N: II 70 11 *fr.* 140 N:
 II 70 16 *fr.* 141 N: II 71 17
fr. 142 N: II 72 8 *fr.* 143 N:
 II 72 11 *fr.* 144 N: II 72 16
 Cn. Pompei *fragm.*: II 231 8. 14
 Pytheas *fr.* III S: *I 96 19

S

Sappho *fr.* 1 B: II 114 11 *fr.*
 106 B: II 128 3
 Simonides: *fr.* 37 B: II 141 6
 Sophocles *fr.* 706 N: II 35 1
 Stesichorus *fr.* 26 B: I 259 14
 Studemundi *anecdota varia*
 p. 226 21: *II 70 5

T

Theophrastus: *περὶ λέξεως fr.*
Ia Sch.: II 66 12 *fr.* II Sch.:
 I 23 6 *fr.* III Sch.: I 14 1
fr. IV Sch.: I 132 6 *fr.* V Sch.:
 I 58 4
 Thrasyarchus *fr.* I S: I 132 19
 Thucydides I 1: I 354 23

364 19 II 385 21 1 *extr.*: II
 106 18 2: I 428 6 434 19 437 9
 2, 6: II 386 6 3: *I 354 2
 5: *I 354 3 6: *I 354 7. 10
 6, 1: II 386 7 8: II 386 4
 9: I 435 12 13: *I 354 12. 14
 13/14: *I 354 16 19 *extr.*:
 I 425 10 21/23: I 355 12 22:
 I 334 6 395 20 22, 3: II 376 2
 22, 4: *I 149 6 II 108 11 23:
 I 338 23 *353 22 427 10 23, 1/4:
 I 214 2 23, 2: *II 233 13 24:
 I 339 8 II 19 1 40: I 425 11
 41: I 426 18 52: I 425 10
 66: I 425 11 70: I 433 21
 434 7 437 10 71: I 433 11
 73: I 425 13 429 21 79: *II 304 9
 80/85: *II 304 12 *343 19 88:
 I 339 17 90: I 430 1 92:
 I 425 12 97: I 341 15 100:
 I 343 17 114: I 348 9 118:
 I 340 6 120: I 428 13. 16
 138: *I 334 22 426 3 436 15
 140/144: *I 397 13 141: I
 425 13 143: *I 427 3 144:
 I 428 1 III 22: I 350 25
 27: I 348 12 35: I 429 10. 15
 II 74 11 35/46: *I 350 12
 36: II 307 24 37: I 425 13
 426 6 39 *extr.*: I 431 17 41
extr.: *II 290 2 42: I 436 4
 *II 280 2 308 6 44: *II 280 14
 306 23 51: *I 427 3 59: I
 346 7 60: I 399 9 60, 2: I
 400 3 60, 5: I 400 18 60, 6:
 I 401 10 60/64: *I 398 17
 61: I 403 21 61, 3: I 404 3
 62, 3: I 402 7 63: I 404 12
 65: *I 335 2 65, 8: *I 148 22
 71: I 384 7 72: I 385 12
 73: I 386 10 74: I 387 5
 75: I 388 6 83/92: *I 343 11
 97: I 430 2 *II 237 4 III
 2/114: *I 336 20 4: I 425 11
 27/28: *I 347 23 35/50: *I
 347 23 36: *I 350 3 36/49:
 *I 350 8 37/40: *I 398 20

42/48: *I 398 20 52/68: *I
 347 22 53/59: *I 398 9 57:
 II 31 12 81: I 372 16 82:
 I 373 17 425 13 437 16 82, 3:
 I 374 1 82, 3 *sqq.*: I 128 17
 82, 4: I 375 8 82, 5: I 375 23
 376 2 82, 6: I 376 22 82, 7:
 I 377 19 82, 8: I 379 19 83:
 I 380 11 IV 9/23: *I 351 14
 10: I 429 5 431 10 432 3
 12: I 426 11 15/22: *I 346 15
 26/40: *I 351 14 27: I 425 12
 34: I 365 7 38: I 344 15
 425 11 40: I 425 13 53: *I
 345 1 54: I 345 9 57: I
 345 14 63: I 425 12 78: I
 430 3 86: I 425 13 87: I
 425 11 104/108: *I 395 14
 117: I 425 11 V 4 *in.*: I
 432 21 17: I 425 13 25: I
 425 11 26: I 342 12 425 11
 32: I 348 5 425 11 84: *I
 388 11 84/116: *I 348 1 85:
 I 388 20 86: I 389 4 87: I
 390 5 88: I 390 11 89: I
 390 18 91: I 391 21 94: I
 392 9 95: I 392 12 102: I
 392 21 103: I 393 2 104: *I
 393 21 105: I 394 2 111: I
 394 20 VI 2/5: *II 237 5
 9/14: *I 397 22 15: *I 335 5
 20/23: *I 397 22 24: I 430 3
 35 *in.*: I 432 17 76, 2: I 406 15
 76, 4: I 406 21 76/80: *I
 398 22 77: I 405 2 78: I
 407 5 428 21 78, 2: I 405 22
 78, 3: I 407 15 80, 3: I 406 6
 82/87: *I 398 23 VII 11/15:
 *I 397 24 49: I 430 1 61/64:
 *I 398 2 69: I 366 12 69/72:
 *I 366 10 70: I 366 17 71:
 I 369 3 72: I 370 20 77: *I
 398 4 86 *extr.*: *I 335 4
 VIII 64 *extr.*: I 430 15
 66: I 425 13 85: I 425 13
 87: I 425 11. 13

Timaeus fr. 95 Mue: I 11 5

X
Xenophon *Anab.* I 3, 3/6: *II
310 9 *Cyrup.* II 1, 9/19:

*II 310 1 II 1, 11: *II 310 4
II 1, 15/18: *II 310 5 II 3,
2/16: *II 310 2

C. INDEX TESTIMONIORVM

Locos, qui testimonia nominari non possunt, sed aliquo modo ad verba Dionysii spectant, asterisco * signavi.

Anecdota Oxoniensia IV 151,
24: *II 74 16

Anonymus Walzii (= W) VII
93, 6 v. Syrianus I 99, 18
880, 9: *I 127 sqq. *202 10
985, 9: *II 17 1 1049: *I
127 sqq. 1049, 8: *I 143 16
cf. Scholia in Hermog.

Anonymus in Hermogenem W
VII 1036, 15: *I 59 11

Anonymus Seguerianus 460,
29 Sp: I 17 4

Arrianus II 25, 4/27: *II 80 8

Calpurnius declam. 27/29: *II
381 19

Castor W III 715: II 15 9

Curtius IV 26/28: *II 80 8

Di. Chrysostomus or. XXXII
44: *II 378 11

Hermogenes: περὶ ἰδεῶν I 3:
II 15 9 I 12: *II 68 21

Ioannes Siculus W VI 102,
16 sqq.: *I 11 4 102, 22/30
(fragmentum artis Isocrateae
XIII): *I 57 9 102, 30: *II
125 5 103, 8: *II 122 17
165, 18: *II 125 5 243, 30:
*II 17 1 351, 1: *II 125 5

Isaeus: γένος Ἰσουλίου (Wester-
mann p. 261): *I 93 sqq.

Lachares cf. Praef. II p. VIII

Laertius Diogenes I 104: *II
378 11 VII 193: *II 22 12

Lucianus *Anacharsis* 5: *II 378 11

Maximus Planudes W V 420, 9:
*II 44 11 445, 25: *II 125 5
446, 7: *I 12 18 446, 9/13:

*I 10 9 459, 14: *II 77 14
459, 17: *II 77 3 473, 3: *II
125 5 476, 10: II 40 8 491,
7: II 15 14

Philodemus *rhet.* I 198 *Sudh.*:
I 73 5

Photius *bibl.* 429 a 25: *I 228 22
[Plutarchus] *vitalis decem orat.*
836^a: *I 29 1 839^e: *I 93 5 *94 6

Quintilianus *inst. or.* I 4, 18 sq.:
*II 6 20 IX 4, 87 sq.: *II
68 21 X 4, 4: *II 133 2

[Quintilianus] *declam.* 304: *II
381 19

Schol. in *Dionys. Thrac.* p. 691,
27 B: II 52 5

Schol. in *Hermogen.* περὶ ἰδεῶν
W VII 893, 3/11: *II 68 21
964, 23 sqq.: II 48 3 980, 7:
II 71 5 980, 10: *II 69 9
1049, 9: II 63 5 1049, 19 sqq.:
*II 45 3 1049, 23: *II 69 4
cf. Anonymus Walzii

Simplicius in *Aristot. categ.*
p. 3 Bas.: *II 6 19

Syrianus I 10, 21: I 57 9
11, 5: II 122 17 11, 16: II
125 5 11, 25/12, 3: *I 10 9
12, 8/15: *I 16 3 23, 2: II
77 14 23, 5: II 77 3 25,
16 sqq.: I 29 21 30, 10: *II
125 5 32, 2: II 40 8 48, 4:
II 15 17 69, 3: *II 68 21
88, 15/89, 15: I 33 12 89,
16/21: I 36 5 90, 12/91, 16:
I 127 1 99, 18: *I 127 sqq.

Theo *prog.* 4: *I 336 9